

بازدید شد
۱۳۸۲

نکته: سید و منعم ۹۰۷۳

۶۹۵۳
۹۰۲۳۹

کتابخانه مجلس شورای اسلامی		 جمهوری اسلامی ایران شماره ثبت کتاب
کتاب	مصباح العلاج	
مؤلف		
مترجم		
شماره قفسه		۹۰۲۳۹

ف ۶۹۵۳

شماره ۹۰۷۳

بازدید شد
۱۳۸۲

۶۹۵۳
۹۰۲۳۹

کتابخانه مجلس شورای اسلامی		 جمهوری اسلامی ایران شماره ثبت کتاب
کتاب	مصلح العلاج	
مؤلف		
مترجم		
شماره قفسه		۹۰۲۳۹

ف ۶۹۵۳

W. J. W.

فصل در شب بیداری
در وقت صبح و عصر و شام
در وقت بیداری

در وقت صبح	در وقت عصر	در وقت شام
در وقت بیداری	در وقت بیداری	در وقت بیداری

در وقت بیداری

بنام خداوند رب العالمین
در کتب بنیادیه
تألیف و ترویج

ختم عالی
 داد الفتاحی
 در روز بیستم
 در شهر کاشان
 در سال ۱۲۸۴

مجلس
۱۳۰۴
۶
۹

حکیم شادی بخون خدای
 بعد از صبح هر روز

7905
9-549

کلپوره اجناده شیر انرا گرفته هیچ بخت ندارند - وزیر در آن سرکار (گیاپور) می خوانند
و شیر انرا بخندند و حد اک آنها باندازه ثلث اسلحه نمی یابند

حب برای فروغ هر سه بیاورد و هر سه از روغن سره مندی با تخم سره هر یک مساوی کوبیده
با آب تره و گندم سفید با روغن تخم بالائی غذا می یابد ۴ دانم میل کنند
ای شیاف
منه دانم ابو جبر اگر بپزد از الک کنند با ترنجبین و انار غصه یاف دست کنند

سید
میرزا احمد علی

فدا ایم

دار فضل و عظمی
کتابخانه
میراث

ثلاث در اطلع بر اوز نه به سبک	ثقل سنگین شدن	جمود لبته شدن	جنون دیوانه
جحوط بر آمدن چپ	جرب خارش چپ	جمود ملید به لبته شدن ملوت	جفاف انف خشک بینی
جذب القلب کشیدن دل	جشا آروق زرد	جساره معد صلواته معد	جمع کلبی کرسنگ سبز
جمود لپن لبسته نیر	جرب مثانه خارش بول دان	جاور سید بنور سوزاشنا	جد ری آبد
جذام زخمها رستخفن	جذام الاطهار آله رخن	جرب المعین خارش چشم	جمود دم مثانه لبسته خون مثانه
باب الحاکما درم سرخ	حول کلام	حیوان در چشم افکار حیوان در چشم	حس مغز ریاض آینه کلاه چیز را فکاه
حرقه لسان سوزش زبان	حکاک معد خارش معد	حرقه المعده سوزش سرد	حجاره کبد سنگ در کبد
حجرات طحال سنگ در طحال	حی سنگ	حی سنگ	حصه لوازش
حرقه البول سوزش بول	حقیقا آبداره	حد به قوز زبانت	حرق النار سوزش آتش
حک مقعد خارش مقعد	حزاف نور از لپن	حصف خوش که صید خاردار	حک خارش بدن

۱۰۰

3

سما الله الرحمن الرحيم

الحمد لله الذي جعل العقاقير دواء لاجسام العليله وعلم غدا
 خواص الاشياء لادان الكليه وجعل الشفاء في تربت الحسينيه
 واثار الشفاء في السنه واطباء النبله والصلوة على نبيه محمد
 مابع الحكمة والفضيله وعلى ائمه وصيه وشقيقه جين
 كويد تراب استان ملايك ياسيان مرقضوي المصطفى المفضل
 الرضوي ابو طالب الشريف الحسيني كرمه تحصيل علم وعمل طب خون
 خرد در خدمت استادان كامل مصروف داشته خواستم نجهه
 فرزند خود زين العابدين الشريف الحسيني طول الله عمره از كليات معجبه
 واسباب ترسييل اختصار جمع غاييم هر چند استقصائي در اين فن
 مشكل كه ميگويند در فصول بقرط العبره قصير والتجربة خطر والوقت ضيق
 والقضاء عسر والتجنيح است وناميده اين تاليف را مصباح
 العلاج در ايام دولت سلطان بن سلطان السلطان نادر وگاني
 ادام الله ايام دولت در ارض اقدس ومشمول است اين كتاب بيشه
 مقلده وخاتمه والله وحل التوفيق وجعل التوفيق خير رفيق
 طبيعه كدر حيات ومعالجات **فصل اول** در امراض سر مطلقا **فصل اول** در امراض
 گوش **فصل اول** در امراض چشم **فصل اول** در امراض بطني **فصل اول** در امراض لب و زبان و
 دندان و لثه **فصل اول** در امراض خلق و قشري وقصه **فصل اول** در امراض
 در امراض شش وسينه وجامبهاي سينه والاذن **فصل اول** در امراض حنك
 در امراض پستان و دل **فصل اول** در امراض معدة **فصل اول** در امراض حنك
 در امراض پير و مراره **فصل اول** در امراض روده ومقعد وانواع اسهال
 در احوال كلييه ومثانه **فصل اول** در امراض تناسل **فصل اول** در امراض مفاصل
 واقدام وبشيره **فصل اول** در تفرق اتصال وخروج پيم در امراض مو و
 ناخن واثار رص وبلقي در امور طبيعيه وعلامات اوليه و

علامات اوليه
 ومرض از نفس ودارد
 سخت و در آن و علامت
 امراض و تفرق مفاصل
 و تفرق مفاصل و تفرق
 در طبع مفاصل و تفرق

و مرض از نفس و قار و سخته و بروز واسباب وعلامات امراض
 وطريق حفظ صحت بستم ضروريه واصطلاحات چند كه در
 طب متعارفت و در احتراز از سموم ولسوع وهوام و تيرافا
 از مفرد و مركب و قرايادين و نجومي كه در طب بكار آيد در
 تعريف موضوع ان و بيان حاجت بان گفته اند كه علم طب عليمست
 كه شناخته ميشود در ان احوال بدن انسان از صحت و مرض
 وموضوع ان بدن انسانست واحتياج بان انست كه ان جسميست
 مركب از عناصر متضاده پس ضديت جويا كفره ونضيع است
 وهريك جوياي مكان خود و زاجر و فاسد را ضعيف نمودن و مركب را
 فعل تفرق وقيد دتا انكه اخلاص صور و اجزات متفرق ساختن
 سازد وجناب اقدس حكيم هر كس را كه مدتي عمر قرار داده طيب را
 تصرفي در ان بدن بواضعه عقاير و قلاير سسته ضروريه داده تا انكه
 در تحليل وفناي رطوبت و حرارت غريزي از سرعت باز نهد
 زيرا كه عالم كون و فساد است چنانكه كون حاصل شد فساد
 فساد در تدريك است ودانستن علم طب و عمل ان لازم و طب
 اشرف علومست واحتياج بان از هر علم و صنعت زياده است
 وصاحب ان صنعت از همه آرباب صنايع اعز خواهد بود زيرا كه از
 اشرف مخلوقاتست از عقل وصحت عقل بصحت نفس ناطقه است
 وصحت نفس ناطقه نميباشد مگر بصحة نفس حيواني وطبيعي و
 صحت اين دو نفس نميباشد مگر بصحت بدن وصحة بدن نميباشد مگر
 بصحت اخلاط وصحت اخلاط نميباشد مگر بصحة مزاج واو ممكن
 نسبت مكره بدبير در صنعت طب لهذا سلاطين سلف اطباء
 معزز ومخترم ميداشته نظر بجديت العلم علما ان علم ابدان وعلم
 الاديان صاحبان اين علم اترجيح بديكري نميدادند مساوي در
 احترام بوده اند و بدانستن طب حفظ صحت و رفع مرض ميگويده اند

فصل اول
 در امراض
 گوش
 فصل اول
 در امراض
 چشم
 فصل اول
 در امراض
 بطني
 فصل اول
 در امراض
 لب و زبان
 فصل اول
 در امراض
 دندان و لثه
 فصل اول
 در امراض
 خلق و قشري
 فصل اول
 در امراض
 شش وسينه
 فصل اول
 در امراض
 حنك
 فصل اول
 در امراض
 پستان و دل
 فصل اول
 در امراض
 معدة
 فصل اول
 در امراض
 حنك
 فصل اول
 در امراض
 پير و مراره
 فصل اول
 در امراض
 روده و مقعد
 فصل اول
 در انواع اسهال
 فصل اول
 در احوال كلييه
 فصل اول
 در مثانه
 فصل اول
 در امراض تناسل
 فصل اول
 در امراض مفاصل
 فصل اول
 در اقدام و بشيره
 فصل اول
 در تفرق اتصال
 فصل اول
 در خروج پيم
 فصل اول
 در امراض مو و ناخن
 فصل اول
 در اثار رص و بلقي
 فصل اول
 در امور طبيعيه
 فصل اول
 در علامات اوليه

و حفظ صحت انسان توانست از دفع مرض و سبب معلومست
مشهور است که طیب را مانند آینه دانسته اند که چنانچه این عو
ظاهری را بان دفع ممکن است بمشاهده ناخوشیهای باطنی و
دفع ممکن است تمام شد مقدمه و شروع شد بمقالات **مقاله اول**
در امور طبیعی است و امور طبیعی است اول ارکان دوم
مزاج سیم اخلاط چهارم اعضا پنجم ارواح ششم قوی هفتم افعال
اما ارکان بدانکه اینها نه گانه که در روی یکدیگر قرار یافته و عناصر
چهار گانه که اول عناصر اثنی است کرم و خشک است و سطح زیر
فلاک ماس است یعنی چسبیده است با اثنی دوم از عناصر هواست
که متصل است بفضله اثنی در مزاج کرم و تر است سیم از عناصر
آب است که سرد و تر است و متصل به هواست چهارم خاک است
که سرد و خشک است و این چهار از عناصر آری که گویند چون
انتهای تحلیل از اوست و استقنایات گویند و اینها فلاک را
بمنزله امهات که موالید ثلاث متکون شده است از امواج که
موالید ثلاث جمادونیات و حیوانات و امواج هر یک غیر مزاج
عنصری یعنی مزاج کیفیت ثانویه است بعد از تقاعل ارکان
چنانچه هر گاه خورد شود و بر هر یک پدید آید و ملحق شود بکیفیت
متضاده حاصل شود از آن مزاجی یعنی کیفیتی دومی و از آن مزاج گویند
و معلوم شود و عناصر آری بعد بنسبه و از مزاج ساخته مزاج مرکب
حاصل آید و مزاج معتدل که عبارت از آنست که تناسب عناصر
آریه مساوی باشد ممکن نشود بلکه محال باشد زیرا که با مثلا
قدر معین مشخص از برای مزاج جمع آید آن جمع کننده اگر غیر است
که انقباض کیست از عناصر و اگر یکی از عناصر است که با مساوی
فرض کردیم و با تساوی لازم آید که مطلوب بالطبع متروک بالطبع
باشد و این محال است و اگر فی نفسه خود یکی از عناصر را بر کارند

ایضا
و اینها از اوست
بمنزله

یا تساوی ترجیح بلا مرجح لازم آید پس باید یکی از عناصر غلبه نمود مانند که قاهر
و نگا مداران باشد لهذا در مکان زمین جزو ارضی و در طویر جزو هوایی
در مکان آب جزو مائی غالب و سوای جناب نبوی ص که در قران جناب
اقدس الهی فرموده فعذر فوسوی احدی و اعتدال حقیقی ممکن نیست بلکه
اعتدال اضافی است هر چه را معتدل گویند و اقسام معتدل نه است
معتدل حقیقی و آن سوای نبوی ص محال است و خارج از اعتدال یا بسیطا
و سرد و خشک بوده باشد یا آنکه مرکب است از چهار تا که هشت میشود
و اعتدال از جهه مزاج انسانیست و اعتدال مکان خط است و است و اعتدال
انسان سن شبانیت و اعتدال اعضا جلد انکشت میاید و کرم و تر است
روح و قلب است که منشأ آن روح است بعد از آن خون پس جگر هر گاه
کسی بحث کند که قسم خون کرم و تر است از جگر و حال آنکه خون از کرم
متولد شده و مع هذا خون از جگر کرم تر گفته اند و مقدم داشته اند جگر
اینست که چون در غرق و در غرق حرارت قلب هست از آن سبب
که ممتد شود خون از جگر پس کلیه و سرد ترین اعضا در بدن از اخلاط
از اخلاط و اعضا در بدن بلغم است پس پیوسته استخوان پس غضروف
پس رباط پس و تر پس غشاء پس عصب پس نخاع پس دماغ و رطب در بدن
بلغم است پس خون چربی پس پیه پس دماغ و خشک و تر در بدن موس
پس استخوان پس قلب و بدان که سن آدمی چهار مرتبه است اول
سن نمو و آنرا سن حاله نه گویند و آن تا بیست و پنج سالگی پس
تا چهل سال آید پس سن انحطاط است با بقا قوه و آنرا سن اکهل گویند
و انشیت سال است و سن انحطاط با ظهور ضعف در قوه و آنرا سن
شیخوخت است و آن امتداد دارد تا آخر عمر و لکن سن حاکمه
قسمت میشود پس طفولیت و صبی و تر ع و علامیه و وهاق
تا آنکه بزرگ شود و در صورت و هر یک از موالید را مورد کامل

از

ن و قوه
و اینها از اوست
بمنزله

هست که مثال آن در جنس خود ممکن نباشد مثلاً در جاد فرد کامل
 طلاست که منصوب بشمس است و منافع و عزت و ثبات او
 و قوام او حدی ندارد بمرتبه که هرگاه انسان او را تواند حل نماید
 مضاد او را از او جدا سازد پس احوال هرگاه که منزه را دفع کند هرگاه
 بمرتبه حل نمایند که جزو بدن شود بدن را کمی کند و عمر را بقدری که امکان
 باشد و معنی کمی است در اینجا خوردن طلا بدن را از تفرق و تباید
 دارد و معدل آن با قوا ابدی است و موم میانی و غیره و با قوت نبرد
 و فقره و در این نقل مشهور است که مروارید سه شتال در صدف بدن
 اند که هرگاه بر نیایورند نظر بکریمه و من نعمه شکسته روز بروز کوچکتر
 میشود و دیده اند که راجه های که مدامت باین قسم مروارید میکنند
 بسصد سال عمر کرده اند و بدلان جدا و فیون و دار چینی و در جواهر
 جناب اقدس الهی اد میر بر گردید و از او بسیار با حضرت ابراهیم
 و اسمعیل و اولاد اسماعیل جناب خاتم الانبیاء هم که فر ملائکه در زمین
 و آسمانست و انسان را غیر از اینست و از ده خیر الوهی بعد از فی
 فی بخت و اولاد طیبین طاهرین و حضرت علی موسی الرضا
 علیه التحیه و الشاد و غلظت کامل بمرتبه که جالینوس را از علم طب چه قدر
 اخلاطست و آن جسم تر سیلان کنند است که مستحیل
 میشود غذا بان اول یعنی از امتزاج ارکان اخلاط بهم رسد خون که گرم
 و ترست بمزاج هوا و صفرا که گرم و خشک است بمزاج آتش و بلغم سرد
 و تر است بمزاج آب و سودا سرد و خشک است بمزاج خاک و اما
 کیفیت تولد اخلاط اینست دانسته شود که ادی چون غذا بخاید و قند
 که خوب نرم شود از برای هضم انسان میباشد بمرتبه که هضم اولی بعضی
 در دهان میداند باین معنی که دهان را متصل بمعد میداند که یک سطح
 و مقدمه معد میداند چنانچه سطح معد را و دهان را واحد میداند

و در کتاب
 تمام مروارید است بر صدف
 کامل از هر چه است
 طول عمر میشود

معد

سم

میگویند که کند ماهرگاه بد دهان بخایند و موضع یا بد مل را پنجه کنند و
 از گفته کدم این فعل نیاید پس معلومست که رطوبت دهان بسبب
 حرارت تغییر فعل آن دهد و چون داخل معد شود از چهار جانب
 حرارت در او اثر کند طرف راست را حرارت بکشد و طرف چپ حرارت
 عارضی سپرد که خود حرارت ندارد و لکن کسب کرده است از شراب
 و آورده و بر او پیوسته که در ریه است و فوق آن حرارت قلب و شرب
 پرده ایست بر پیوسته که اطراف روده و معد را احاطه کند از آن که موضع
 کامل و بقیم معد رسیده معد را خجما هست یعنی پرده ها و ناهواری
 که بان ناهواری مشتعل بر غدا میشود و حرارت معد اعانت حرارت
 قلب که متصل باوست غذا را مانند کشاکش کند و بزبان یونانی کلو
 گویند پس جگر لطیف و ادب قدر حاجت و انداز بخورد کشت و کشف او را
 از معد بخند رشتد بمعایفی روده ها فرو داید که گویات آن مانند بولک
 عضله است که بحکم الهی برداشته و نقل داخل روده شود و صفرا
 نیز در دیشویدان معد را و بلغم و کثافات پاک کند و دفع کند و پنجه
 داخل جگر شده بدو قسم نقل کرده اند بعضی عرق ضعیف که ماسا رقیق
 گویند در معد بجگر متصل یافته است که از آن عروق بکشد که جگر باشد
 داخل شود و بعضی چنین گفته اند که جگر باذن خدا چنانکه یافت معد
 هضم کرد غذا را خود را بجز که طبیعی خورد معد بحسب انداخته
 بخورد گیرد مانند اسفنج متخلل است و از آب پر شود و هر یک از
 اعضا را چهار قوی میباشد جاذبه ماسکه ها ضمه دافعه پس
 در این صورت جاذبه جگر بخورد کشت از معد و دافعه معد بر دفع کند
 و چون جگر از آن کیلوس مملو شود و در آنجا طبع یافت خوب خون
 شود و کفا و صفرا شود چنانچه سوخته بهم رسد در آن طبع بسبب
 عدم استعداد غذا یا عدم قابلیت کبد از طبع موافق یعنی هرگاه عوارض
 مستولی شود بسوزاند و انسوخته سودای جمعی نام دارد و در آن

طبع بسبب عدم قابلیت یا عدم استعداد حیثی خام بماند و با بلغم گویند در
 وجود بلغم و تگون بلغم که دیگر اند بعضی او را از اخلاط شمرده اند و تگون
 او را در هر عضوی ممکن دانند و از انچه شایع میگوید که بعضی اوقات در
 کبد بتقریب عدم استعداد بلغم متولد شود و این عبارت شیخ است
 کانه دم قاصر عن تمام النضج یعنی بلغم قاصر از نضج است که در طبع خون
 شود یا صفر یا سودا پس خلط علی الاطلاق همان خونسست و آن خلط
 بزبان یونانی کیموس گویند و دانسته شود که هر چه در عالم کون
 فساد متکون شود چهار علت در او یافته میشود لهذا علم مادی غنی
 اغذیه کثیر الفلاسست مانند دره مخم مرغ نیمبرشت و نان کندانم و گو
 کوسفند جوان و عله صوری متین سرخ با قوام عله فاعله حرارت معتدل
 که بجدا افراط و تفریط نبوده باشد و عله غائی تغذیه اعضاست و نشین
 اعضا سبب مادی صفر اعراب و شیرین اغذیه و مجاوره بقیع سبب
 صوری زرد و براق و سبب فاعله حرارت یا از حد اعتدال و سبب
 غائی دو تا است یکی آنکه چون غذا باید یا معتدلی شبیه باشد شش
 بصفر شبیه است مثلا از برای تغذیه جبین اعضاست و عله
 غائی آنکه بریزد قسطی از آن بروده و سبب تندی که دارد بشوید
 از نقل از مقعد دفع کند که قولنج به منرسد و بخار نقل با عضای
 بزرگ منرسد و ادیمی در حرکت باشد و از برای زیادتی صفر از
 این فوائد مکانی مشخص فرموده خالق عالم در مراره یعنی زهره
 که برین جگر چسپیده است و کویا جگر را باین حرارت خود که
 آتش در بدن بمشابه آتش است در زیر دیک که غذا را خوب طبع
 و عله مادی بلغم کیفیت خام مانند میوه های تر شلغم و امثال آن
 و عله فاعله حرارت قاصر یعنی کوتاه از طبع غذا و عله صوری خام
 خلط و عله غائی آنکه غذا شود اعضا را که بمشابه او است مانند
 و فایده دیگر آنکه در بدن غذا به منرسد و بدن از غذا مفقود

اغذیه

شود و آن بلغم طبع یافته جزو اعضا شود یعنی غذا نیست مگر ساند عله
 غائی آنکه قسطی بمفصلها رسد و آن نری خود مفصلها مطیع سازد
 و عله مادی در سودا اغذیه سرد و خشک و کثیف مانند سبزیها
 و ساق و عدس و امثال آن و عله صوری خلط سیاه سوخته خشک
 و السبب اخلاط دیگر و عله فاعله حرارت مجاوره از اعتدال که بسوزاند
 خلط را و عله غائی آن نیز دو تا است یکی آنکه غذا شود اعضا را که
 باوست مانند استخوان و امثال و فایده دیگر است که قدری
 از آن سودا بریزد بعد و بسبب ترشی آن بکزد معد را و آدمیرا
 آگاه کند بکرسنگی و مطلب غذا نماید و از این مطالب باقی نماید
 جناب حکم و غائی یعنی خرفی برای قرار داده نام سپر رست در
 ظرف پهلوی چپ مقابل جگر است و فایده در وهست یکی
 آنکه چون طرف راست جگر است اگر مقابل داشت ادیمی در حرکت
 باستقامت توانست حرکت نماید دیگر آنکه چون مزاج سودا سرد است
 برابر باشد بانای صفری که در مراره است چنانکه از کان چهار
 بود اخلاط هم چهار شد **چهارم** در امور طبیعی اعضاست
 خلق شده اعضا و اخلاط چنانکه اخلاط از ارکان و تشیخ اعضا
 بدین گونه است و فواید این ذکر خواهد شد و بعضی استخوان سرد را
 بهمین تقسیم نموده اند که استخوان سرد یا زده پارچه است انچه
 مغز سرد را پوشیده یا فوج گویند و دو پارچه است و چهار درز
 اکلیلی و لاهی و سهمی و قشری بچهار حد پدید آمده است و چهار
 پارچه حد ران است یعنی دیوارها و یکپارچه استخوان و تندی است
 یعنی قاعده دماغ در معنی جمال سراسر است که استخوانهای سرد
 گذاشته و فایده در زها استخوانها یکی آنست که بخار جبین نشود دیگر
 آنکه غشا از آن در زها بیرون آید و محیط شود و استخوان و تندی
 ترست از برای چند نفع اول آنکه سیاه جمال است دوم آنکه

که از آن استخوان بدنه نیست باید صلب باشد تا از فشار و تباها نشود و بر هر جانب
 جایگاه مدع دو پاره استخوان صلب تا آن عصب را که از مغز بیرون
 و بعضی صاع پیوسته و تشریح استخوانها بدین تفصیل است که عدد استخوان
 در ویست چهل هشت پاره بعضی استخوان سر را هفت پاره و بعضی اند
 چهار عدد مانند چهار دیوار یک اقله گویند یعنی سه سر و دو عدد مانند
 سر پوش که بر آن خف گویند و میان این استخوانها در زفاست که متصل
 با استخوانهای فکهای بالا و پایین شان زده پاره است دندانهای
 و بعضی استخوان غنیدند دندانها اختلاف عوده اند از انسان حل میگویند
 یعنی دندان عقل و آن بعد از احتلام بر جای آید استخوان را حس بشود
 مکرو دندان مکرو دندان را که حس هست بقول جالینوس و تجربه باشد
 آورده و احسن احسن گویند که حرارت و برودت را احساس می نماید
 پس دندان سی و دو عدد است و بسیار باشد که چهار عدد فواجد گویند
 از بعضی معدوم شود و بیست هشت عدد باقی ماند و دندان
 دو نای پیش از نشانی گویند از بالا و پایین و بعد از نشانی و با عیاب
 گویند از بالا و پایین و عقین نامی گویند بعد از آن اغراس از برای
 خورد کردن چهار عدد نشانی بالا و پایین چهار عدد رباعیات چهار
 ایناب چهار عدد ضواحک چهار عدد اغراس هشت عدد نوای
 چهار عدد اما بینی که مرکب است از استخوانهای بشکل استخوان
 دو استخوان و غضروف و عضل و دو مجری دارد که نفوذ کند
 بمصفا از برای فضول که مردم نمیدانند و تفهیم نمایند که مؤلف
 بدو چشم مانند دو سر بیستان از برای نفوذ روایح مشهور است
 نفع از برای بینی یکی آنکه سر پوش است دوم آنکه تقطیع کند
 سیم آنکه اعانت تجویف او هوا را که تمامی بریه برسد و بدماغ بر
 و اما دست مرکب است هر یک از کف و عضله ساعد که ساعد
 مرکب است از دو استخوان بهم چسبیده که زدن گویند بر روی یکی

از برای دیدن و شنیدن و بوی
 از برای خورد کردن و نوشیدن
 از برای غنای و فقر و از برای
 از برای غنای و فقر و از برای
 از برای غنای و فقر و از برای

بالا و دیگری زیرین در سنج که پشت دست بود مرکب است از چهار
 و انگشتان مرکب است از پانزده استخوان و گردن مرکب است از
 هفت استخوان که آنها را فقرات عتق گویند اما قوه مرکب است از
 دو استخوان و اما صدر که عینا است مرکب از هفده فقره است و
 بیست و چهار دندان قطع که آخر شست است مرکب از سه فقره و بیست و
 آن دو استخوان عانه اما پاها مرکب است از خند و قدم و ساق و خند و
 استخوان واحد است و هر یک از حق و و رک یعنی استخوان برآمد کلفت و
 و رک گویند و استخوان فرورفته را که حق گویند و ساق مرکب از دو استخوان
 بزرگ و کوچک و قدم مرکب از کعب و زورق و چهار استخوان و سنج
 و پنج عدد مشط است و پنج انگشت مرکب است از چهار عدد استخوان یعنی
 انگشتان بزرگ هر یک سه عدد دارد و انگشت کوچک پانزده عدد و میانها
 تشریح استخوان است و بعضی تشریح استخوانها را دو بیست شصت شش
 پاره گفته اند و این استخوانها سوای دندان بر فرض آنکه استخوان باشد
 بهمین عدد و دندان بعد از ولادت بهمین عدد فایده استخوان بدن است و
 شود که اعضا دو گونه است مفرد و مرکب مفرد است که هر جزو محسوس از آن
 که جدا کنند شریکست با کل در تعریف و اسم مثل استخوان و گوشت و مانند
 و مرکب است که هر جزوی که از آن گرفته شود شریک با کل نبود باشد در تعریف
 و اسم مثل دماغ و چشم و بینی اما تشریح اعضا مرکب اما دماغ مرکب است
 مخ یعنی مغز و شریان و ورده و غشائی که ام الدماغ گویند و غشائی که صلب
 گویند که بقیف متصل است و ترکیب و هیئت دماغ مثلث است که قاعده آن
 که سمت پهنی بوده باشد برابر دو سمت و طرف حاده که سمت تنزید باشد
 بعقب سر است و فایده دماغ حس و حرکت است اما حس بواسطه عصب
 اما حرکت بواسطه عصب صلب و اما چشم مرکب است از هفت طبقه
 مرطوبت که در مقالمه تخم اسامی طبقات و مرطوبات و اسباب و احوال
 معین است و اما گوش مرکب است از گوشت و عصب و غضروف
 و عصب حساس و شریان و غشای متصل و فایده گوش قبول صوت و حج

اما در سر و کلاه
 اینگونه بوده اند

دارد بر سقوط قوه دیگر از نبضهای مرکب منفرجه است و اندر غایت صغیر می باشد
 نزد قرب موی و بعضی از نبضهای مرکب نبض منشأ است و ان نبض صلب
 در قوه و شهوق و انقباض و دلالت کند بر دم جاری مثل ذات الحجب دیگر از نبضهای
 نبض ذنب الفارسی و ان بتدریج زیاد میشود و نقصان مییابد و دلالت میکند
 بر ضعف قوه و از نبضهای مرکب ذوالقوة است و ان آنست که ساکن میشود
 گاهی که توقع هست حرکت و حرکت میکند زمانی که توقع دارند سکون و از آن
 نبضهای مرکب نبض می است و ان از نقصان شروع میکند بر یاقوتی بحدی که نبض
 از نبضهای مرکب منقرض است و الحالیست که استنباط رعیست در نبض
 از نبضهای مرکب منقرض است و ان آنست که احساس میشود در ان عرق مثل آب
 بحدی که دلالت دارد تمامی بر ناخوشی حال مریض و دیگر از جمله دلالت بر حال مریض
 دیگر از احوال مریض قاروه است و انت شود که بول فضل هضم کیدی است که نبض
 عیارت اداست که از کبد بکلیه اید و از کلیه بمثانه اید و دفع شود و حال کبد
 از بول بزرگ و قوام و ایچ و صفوا و کدورت و غلظت و کثرت و ریزش کند و کونید و ته
 نشین مشخص میشود اما رنگ بول در رنگهای بول سفید و زرد و سبز و سرخ
 و سیاه اما سفید را دو معنی است یکی آنکه شفاف باشد مانند زجاج و بول
 آنکه مانند شیر و کاه و مانند آن مفرق بصر باشد اما اول که شفاف باشد
 کند بر سردی و خراج اما دوم دلالت کند بر بلغم که نبض یافته باشد دفع شود و
 دیدم مکرر که موضعی کرم بول سفید بوده و ان شخص که در مرض کرم بولش
 سر سام بهمی رساند چون ماده میل بدماغ دارد یعنی صفراوی که بول در آنک
 میدهد میل بدماغ داشته یا آنکه قرحه در اعضای بول مانند کله و مثانه یا
 باشد و نقل کرده اند که شخصی طاقه و ریه بود و بولش کدورتی مثل چرک و حبه
 نقل کرده اند که شهری شاهنشاهی طایب بود و اطیب مرد پیری بود و مستول
 داشت و احتمال انجاخت نموده نداشت مدتی بول کرم مانند چرک و از سبب انجا
 یافت اما بول زرد مراتب ان شش است گاهی ترجی که دلالت کند بر حبه و زرد
 درخشنده و نارنجی و ناری و غفرانی و دلالت کند بر عوارض علی قله

دیگر از احوال مریض قاروه

و مراتب سرخ چهار است سرخ درخشنده که اصم کوبید سرخ باشد
 سرخ خیره که اخم قانی کوبید و سرخ ثوبه اقم کوبید دلالت بر حرارت
 غلبه خون کند و سبب بر اینجهرتیست که نبضی که دلالت بر غلبه برودت
 و اسهال جونی بر سردی و خراج و کراتی و زنگاری که دلالت بر غلبه حرارت کند
 و سیاه اگر زعفرانی باشد صفرا حرق و اگر سبزی فاسد شود و مطلقا
 بدست مکرر آنکه کسی شراب سیاه خورده باشد بول کند سیاه دلالت
 کند که طبیعت متوجع ان نشده دفع میکند همچنان رنگ و سیاهی که بسفیدی
 زدن از بلغم است اما قوام و قوام کفیتی است که حاصل شود برای که سبب ان غلظت
 به هر ساند یارقت و ان منقسم میشود بر قوی و غلیظ و معتدل یعنی زشت
 بجهت غلظت نبض است یا سده یا ضعف کله یا کثرت شرب یا غلبه سردی یا خشکی
 یا گردیدن ماده از سالک مائیه یا اندفاع رطوبت رقیقه و سبب غلظت
 عدم نبض است یا کثرت اخلاط و معتدل دلالت کند بر نبض و ایچ بول
 یا قلیل الکریم است یا کثیر الکریم و ایچ ترش و ایچ شیرین و ایچ متعفن
 بجهت تعفن اخلاط است یا قرحه از محاری بول دیگر صفای بول و کدورت
 بول و کمی و بسیاری بول و کف بول اما کدورت را سبب ماده ارضیه است
 یا ریح اما صفای سبب مخالف کدورت است اما کمی بول دلالت دارد بر ضعف
 قوه یا تحلیل بسیار یا انصراف بسبب دیگر و اما کثرت بول دلالت بر زوال
 آب شدن رطوبت بسته شد و یا استفراغ فضول نماید فرق میان آنکه بسیار
 بول از کدورت رطوبت اصل باشد در بدن قوه ضعیف شود و ایچ دفع اخلاط
 باشد هر روزه قوه زیاد میکند و هرگاه بول بسیار باشد و وقت بهمه رسد و
 غرق کند و تب باقی بماند سخت باشد و بدن برودتی بر طرف شود و بیم
 کثرت یا بس بول بسیار بول که تشنگی نداشته باشد لیل بلغم و یا ختن ان غلظت
 و هرگاه آدم قولنجی بول بسیار کند و غلیظ باشد با سانی از قولنج خلاص شود
 و هرگاه بول مردم منقسم و کرم ریح بسیار باشد و رنگین فایده دارد آدم میرز
 دار بول بسیار کند تا دفع است صاحب از نقرس بول کند بسیار و دفع است
 و اگر نقرس دار بول کرم کند پیم استسقا است و در تبهای کرم بول کاه زیاد

وگاهی که دلیل اهاری بیماری باشد بقدر بول در بیماریهای گرم نشان بد
باشد و اگر بی اختیار باشد دلیل اختلاط عقل است و افت دماغ و در
معدنیکوست و اما کف دلالت دارد بر بقای بول در عرض بله و کثرت
کف دلالت میکند بر طوبت و کثرت ریح دیگر رسوب و ته نشین و این رسوب
بر دو قسم است یکی طبیعی و از سفید راس متصل از خاسته متخلل لطیف
بمرتبه که هرگاه شیش قاروم و با بهینه نند از یکدیگر جدا شود بعد از آن مرتبه یک
متصل شود و رنگ او باید مایل به سرخی بوده باشد و آن طبیعی است و اما غیر طبیعی
منقسم میشود بخراطی و مخی و سنی و قیری و مخاطی و رمادی و رموی آنها
خاطی شبیه است پیوست و دلالت دارد بر حرارت و پیوست شدن کلیه
یا مثانه و اگر تیره کی داشته باشد آن پیوست دلالت بر خوراک اعضای بول بلکه
اعضای کلیه و نخالی یا سبب جرب مثانه است و مخی مثل است و سنی و سنی
دارد بر دو تان و مدی دلالت دارد بر افتراق روعه و مخاطی دلالت بر خلط غلیظ
و مدی دلالت دارد بر ریک که بسته شود و رمادی دلالت بر ناخ یا چوک که عادی
شده است بسبب طول مدت و رموی دلالت بر وضعف بکند اگر شدت داشته
باشد و اگر غیر این باشد دلالت بر قرحه یا جرح در جری بول و رسوب منقسم
میشود بمعلق و طافی و طالی و غلظت بخت و معلولان واقع در وسط رگ
و آن رنجه است و بول صاحب ذق صافی باشد و اندکی سبز که باید در وی آب
چرب باشد بول یرقان سرخ باشد و بسیاری زرد و کفک او هم زرد
باشد بول خداوند سیر زسیاه باشد سخت تیره باشد و بول خداوند
جگر سرخ و غلیظ و تیره باشد بول خداوند در دهنه سفید باشد و اندک
بزودی زرد بول خداوند استسقا برونک شراب باشد بول خداوند
سفر زرد و رقیق و صافی باشد که در وی از رسوب سفید باشد و دیگر
انفراز فضل هضم اول است یعنی معده دانسته شود که دفع شدن ثقل
یا بر غلظت نیست که صرف شده یا کمتر یا بیشتر اما هرگاه ثقل که دفع شود
یا بر غلظت نیست و نشان صحت مخرج است و دلالت بر قوه الهیه
که حاذبه و ماسکه و هاضمه و دافع باشد و اگر کمتر از غذا دفع شود

است که ثقل طعام در روده قولن یا دیگر روده ها ماند و نشان ضعف
قوه دافع باشد و باید دانست که چنانچه سایر فضولات دیگر را احتیاج
با و نیست مانند هضم قصول گداز و هضم و جمع معی است این فصل
مطلقا در بدن ضروری نیست و خوردن در دهنها و زبان دارد و اسباب
اجابت طبیعت سه است یکی سده که در جری صفرا تهنه سید که فایده آنکه
ریختن پروده است و بشوید بلغم را از وقت پاک کند و روده مستقیم فرود
و عضله های مقعد را بکند و گاهی دهان را دمی بجابت بر خیزد و اگر دران جری سده
افتد قولنج بهر سده دوم آنکه گرمها است که ثقل اگر بخورد سیم قوه جوانانه
کشیدن کیلوس و برانجوشیدن کشیدن و خون کردن آنکه درست نباشد
هرگاه فعل طبیعت زیاده از غذا باشد باید قوه غاذیه ضعیف باشد و قوه دافع
قوی باشد نفقه است بقراط من کان فی بطنه فی الشبابة لیسافانه اذا شاح
یلبس بطنه و من کان یابس البطن اذا شاح لان بطنه تحقیق این معنی است که
پیری ضد جوانیت و سبب خشکی طبع است که کیلوس از جگر معدله که باید
و اسباب که ترا مدن انجام است یکی قوه شهوت طعام که از سردی معدله که باید
کند بیکر که باید دوم آنکه بسیاری تولد صفرا اندر معده و دفع کردن معده کیلوس
زود تر از آنکه جگر بقدر حاجت خود را اخذ نماید سیم ضعیفی قوه ماسکه و
سبب ضعیفی قوه ماسکه برای احتیاج باشد چهارم دفع دافع و دیگری و دیگر
عرق است و عرق از فضولست عرق نشان صفراست عرق سفید نشان بلغم است
عرق چوک و سیاه نشان سودا است و عرق برونک خون سخت بد باشد عرق سرد
بسیار بد باشد و عرق که امیدوار تو است از عرق سرد
و مرض هیئت غیر طبیعی است در بدن انسان و غرض هر حال نیست که تابع
میشود این هیئت را مثال سبب عفونت مثال مرض تب مثال غرض عطش و حرارت
و صلاخ و عرض را عرض گویند باعتبار عروض ذات اوسوی معروض و همدان
عروض دلیل میگویند بسبب مطالع طبیب و اواسلوك طبیب معروض ماهیت عرض
و گاه هست عرض سبب شود از برای مرض دیگر مثل قولنج عرض است گاهی سبب غشی

علامه مشهور

و دماغ کردن خوب معالجه ایست و زلواند اختار از معالجه ایست بشرطی که
ز لوی خوب و هرگاه جمع شود امراض پس واجب است که معالجه کند حذر که
مرض دیگر موقوف بصحت انمروض باشد مثل ورم و قرص که قرص چاق و غلیظ
مکرر آنکه ورم زایل شود دیگر آنکه مرضی سبب مرضی دیگر باشد مثل آنکه هرگاه غلظت
شود سده رخی با هم معالجه کنند سده را که سبب حسی شده است سیم آنکه مرضی
اشد اما باشد همچنانکه هرگاه جمع شود سوخس و فالج در شخصی معالجه
کند سوخس را بفصل هر چند فصل در میان دارد فالج را چهارم هرگاه جمع شود
مرض منکر غالب شود قوت عرض که در این صورت شروع کنند معالجه عرض القفا
تکند مرض همچنانکه میدهند در قوتی که شدیدی هرگاه صعب شد امرا بلدان
مخدرات مثل ولونیا و تریاقات پنجم هرگاه ممکن شود معالجه سهولت پس
پس در موانع بسته خرویدیم **اول هوس** که اعظم و اهماق در آن زیاده است
هوا نیکو باشد و عمرها در آن باشد و در قوتها سستی نباشد و بشتره پنجم
و سفید باشد و پیادری در آن نباشد و چون هوا بد باشد گاه هست
دفع باعث هلاک میشود مشهور است که حیوانات از استنباط هوای
گرم تران شود میگویند مکرر و غیرا که او را لك لك میگویند و را مکن بلند
ثم میگذارد و در میان هم گذاردن چنانچه بالجه و استنشام هوای بد نماید ترك
اشیان و تخم کرده نقل بیکان دیگر نماید و موانع فصول چهار گونه از پنج
وصیف و خریف و شتا از لباس و اغذیه و اشربه باید نمود و هر شهری و
ولایتی که فصول موافق باشد در آن شهر اسبابش نیکوست و قوت خوبست
و فصل پنج چون در زمستان اخلاط جمع باشد پاک باید نمود پیش از آن
حرارت بها را ناخجانباند و اینست که مردم اصفهان در فصل بهار بعد از
تنقیح نمایند و فصل یقین نمایند و مباشرت زنانه در بهار از همه فصول
کتر است و طعامها را باید لطیف تر خورند و از هیضه و امتلا احتراز نمایند
و شربتهای خنك مانند شربت عود و سکنجبین و آنا خورند و در بهار
معتدل نمایند و طعام شور و تلخ نخورند و عطرهای ملایم مانند

و شربتهای ملایم

از بهار و شربتهای ملایم
معالجه از بهار و شربتهای ملایم
در هرگاه مرضی شربتهای ملایم

معالجه پنج

کلاب و ریحان و کافور استعمال نمایند و لباس گرم مانند سفید
پاچه دهند و ستان و جوتاقم و سنجاب پوشند **ساد** غذا کته باید خورد و در بهار
کتر باید کشید و مضرت مباشرت زیاده است از فصول دیگر و در بهار و بهار
بهتر است و اندر خانه خنك باید نشست و بخ و بید و نیلوفر و کلاب و
صندل و کافور باید حاضر داشت و قی در این فصل بهتر است و سهولت
در تابستان چندان نفی که در ربیع دارد ندارد و هلیل و فلو و شیخ
از مسهلات نیست و لباس گان خوبست و گرم باس نرم و شربتهای خنك
و غذای ترش و حال پیران و مردان سرد مزاج درین فصل خوب است **سوم**
از گرمای خریف و خنکی صبح حذر باید کرد و سرپوشیده باید داشت و مکان
سرمایان خنك و باب سرد نباید غسل کرد و مسهل و در خوردن درین فصل
بدست بدون ضرورت و اگر ضرورت باشد حذر نباید کرد از فلو و شیخ
و قی کردن خوب نیست بی ضرورت و میوه بسیار نباید خورد و در شهرها
که میوه در فصل خان خورند در تبهها و بیماریهای در افتاد و جامهای معتدل
پوشند و عطر کمتر استعمال نمایند که در این فصل زکام بهتر سرد و مفرج
خورد و پیران قویاق فاروق درین فصل نیکوست **چهارم** کوفتهها و اما نند خورد و پوست
دوباه و پوست بره باید نمود و ریاضت قوی باید کرد و طعام تمام تر باید خورد
و قلیه و قاورمه و گوشت بریان و کباب و مطنجه باید خورد و در چینی و
ذیره کومانی در طعام باید کرد و اگر احتیاج به تنقیه افتد مسهل بهتر است
در این فصل از قی و از عطرها عود و تریخ خوبست **پنجم** در تابستان نیکو است
و دیگری زمینی عجایب و کیها و دریا و زمین کو که در شوره زار و فی و بهار
شهب در هوا در زمستان روزی سرد و روزی گرم احداث امراض کند
هوا هرگاه جنوبی باشد یعنی باد گرم اید احداث کوی کند و تار یکی چشم و سنگین
شدن سرد و هرگاه باد سرد اید احداث سرد کند و عسر البول و تشعیر و
وجع سین و هرگاه تابستان شبیه شود روز در تبههای عربی بسیار اید
هرگاه بارش جیس شود در زمستان و بهار احداث کند تبههای تند و از
کثرت حرارت اسهال و امراض و امراض مهله که بهر سرد طول کلام خوب نیست

فصل پنجم

معالجه از بهار

معالجه شتاب

حایت وارد نیست که بعضی بنهاره انحضرت سراسر مختص انحضرت شد
دعا در تحت قبر منوره آنکه پیشک با حاجت مقرونت دوم شفادر
انحضرت سیم امامت از ذریه انحضرت و در خاتمه کیفیت مملوک است
و دوم انبساط قلبی بهر چه قلب را منبسط سازد باو از خوش و فغانات
موافق سم انتقال از بلدی که میارکوه و رنجور ساخته به بلدی که هوای آفتاب
خارج بوده باشد چهارم میاید که داغ کردن و مالیدن اعضا بر تیره که اغراق
گفته اند که مالیدن بوقوف آدمی را نکند از که هلاک شود پنجم ببقای و رنجور
انکه دوائی سعی نه دهند که منتهی عند است شرعاً و طباشتم اعیان و از کار
که در صحیفه کامل و سایر کتب مسطوره مشخص است هفتم طلسمی است
که در کتب هندیان ضبط است **۹۱۱** اگال بمعنی خورنده عضو اصل بمعنی
پنج است چهار گاه باشد چه از دست اعضا بمعنی شاخها اکل بمعنی
تاج و از ادویه مانند چتری اجام فی زار است او دیگر کار و در خاتمه است
انکه اب مراد از آن نگاه داشتن عضو است به محارادویه که چو شانده باشد
یا کرم کرده باشند احوال بچشم کشیدن استسناقی به بینی چکاندن و کشیدن
چیزی مایع و سلیل بشع بمعنی بدنه است بصیس نوزی و در خنده است
بطایح زینها که اب در آن جمع شود بخود آنچه دور او استعمال نمایند بول
شکافتن و ریختن و سخت شدن بک که میها که در درخت بهر سرد
باد زهر اسم فارسی تریاق است و گویند هر چه رفع سم کند بر یور بلقور است
باقور جمع بقرصت با کوه میوه که نخستین برسد بتریدن بصاق و تریاق اب
دهن بر سر کین بکشته جوان نفع پیروزه است تریاق تریاک و هر چه در شان
او باشد که حفظ صحت و قوه در روح کند بحد که رفع سم کند اینک انکه
تریاک گویند بجهت حفظ قوت است تصفیق امیختن شراب با آب تعلیق و اختان
چیزی بکردن و سایر اعضا ملج بمعنی پیور و ان متغیر شدن طعم است
یا بویا هر دو نکلیس بمعنی صا روح کردن است و سیراب نمودن و بهر برداشتن
و مراد از او در طب بجهت نفوذ و سرعت تاثیر و دفع شل و کثافت تصعید آنچه

صلاحتها
۱۰۱
تفاوت

اجزای او با تش صعود کنند و لطیف و رطوبت نماید و صلب و صلابه کردن غش
آنچه میان درخت و ملک است غر باو درخت یا نبات مثل خوشه و میوه
ان ثقیل بمعنی گران آمدن و بر فعل و سریع الذول نباشد جریانش نیم
کوفته و بلغور جبر که عضو شکسته را بستن جالی بمعنی پاک کننده است و فعل
او رفع کردن و رطوبات لزج از سطح عضو جازب بمعنی کشنده است بطرف
خود و فعل ان تحریک فضلات است حامل بمعنی بسته شده است که در شان ان
سیلان بوده باشد و با فعل سایل نباشد مانند دوم همه اب جمع شد حقیقت
خشکی است خامض ترش و فعل ان تلطیف و تقطیع و تقطیع و تقطیع بجای و
نیرید و بتخفیف و تسکین صفا و اطفا و تندی چون حكاك آنچه از ساییدن
دو عضو نماید بشود حلوا نیم زیاده منبسط سازد حرف بمعنی کزنده است حامل بمعنی
تند است جانی نیم در غر بارز باشد حلاق شرنده حمل از قیل و فرجه است حمل
ما در درخت چه در غر یا غیر حلیب شیر تخمها و شیر تازه ووشیده حشیش گیاه
خشک است جاش بهم آورنده است حمل بمعنی پر دست خفیف بمعنی سبک است
خام بمعنی تمام کننده است و عبارت از آنست که در عضو بسبب تخفیف در
سطح جراحت تقرن نکند داشته پوست بر ویاند خلع بیرون رفتن استخوان از
مکان خود خلع سست خلع صغیر و سر کین پیور و سم آنچه زیاده از نرم سازد
دوا آنچه تاثیر بکیفیت کند دوا غذای آنچه تاثیر بکیفیت او زیاده نکند باشد
سمی آنچه بکیفیت تاثیر و موافق مزاج بوده با الخاصیه کشنده باشد در ابی
آنچه پوست او بدست بچسبند از کثافت دهقی آنچه در جوهر ان چیزی باشد
دلوك بمعنی مالیدن است زعفرانچه بدو باشد در آنچه ساییده نماید بیایی
بعضو بپاشند ذوا الخاصیه آنچه تاثیر بصورت کند بر کوفتن و خورن و
سست رخص بنا بر پرورده نژین اامید و ادعای آنکه مواد مانع بر یختن بعضو
باشد و اعضا را قائل و رودان نسا زد در مع مقابل جذب است و ص طوبت
غلظه که در اطراف ملک چشم بهر سرد ردی المکم و من آنچه از ان اخلاط غیر
معتدل القوام متکون شود رجع فضل هضم اول انسان و سوب نشین

مایعات و آنچه مایعات اندازند و بزرگی آن بایستد و اسب گویند و ش
 سرکین حیوانات زغوبی بسیار گویند و زغوب در غب اول موی که در حیوانات
 برآید و در راه هر چه در سطح آن شبیه به موی باشد و غب گویند سایل
 اجزای آن در جهات حرکت کند اعم از آنکه اجزای آن از اتصال منقطع شود
 مستطاح مشوره ناز سبب یکدیگر ساحل کند در پاشم آنچه بقایای زغوب نامند
 ضدیت و خاصیت خواصا فاسد کند مانند پیش ستون آنچه بدندانها
 دیالند و مقوی جوهران باشد سحیح آنچه بسیار از سایلها باشد
 بدبو شدن گوشت و بوی عرق که از بدن آید سهل رفین نرم شطب جوهر
 شمشیر و در ادویه هر چه شبیه باین صفت شطب باشد شجر نباتیکه ساق
 او خشک و کامل آنکه اجزای تسعه نباتی باشد ۲ ورق ۳ لیف ۴ صمغ
 بذر ع قشاصل عصاره ۱ حب مثل درخت خرما شرف بضم اول و فتح ثانی
 ککرها ی گوشت و در ادویه آنچه در اطراف آن برآمد که هاداشته باشد
 گویند شهاب آنچه بگویند شتر بفتح اول و ثانی و ثلث چشتم شاخ کون بلند
 بفتح اول و شکون ثانی فراخی گوشه دهان سدح بفتح اول و سکون ثانی سر
 شکستان د شدخ عضل یعنی از هر باز شدک صحیحه زمین سنکستان
 صقیق پوست درشت صقق بفتح اول و ثانی در ادویه آنچه چین دارد در زخم
 و میل بطرفی داشته باشد مستقیم نباشد مصفق باشد صالح الیکموس آنچه
 ارا و خونی متولد شود در همه جهت اعتدال داشته باشد ضماد آنچه از
 غلیظ القوام که مایع و نرم باشد بر عضو میالند و به بند داعم آنکه موم
 و روغن داشته باشد یا نه طبع آنکه جو شاییده ابا و نا استعمال نمایند
 طلا آنچه از قیق القوام بر عضو میالند طیب بسکون خوشبو و تشدید کننده
 قوی طبع خورد کردن طاحونه که اسباب باشد بضم لازم اوست طایف آنچه بود
 ابا ایستد عقص بکسر ف از تحت درشت کند و فعل تیرید و تکلیف و
 تصلیب و خشونت و ردع است عاصم آنچه با وجود با هم آمدن اجزای
 عضو و انتشارد مانند ضماد دانه تر هندی در دمل بفارسی فشارنده

گویند عشب بضم اول و سکون ثانی گیاه است عصاره فشارنده گویند
 که منجمد شده باشد عصاره بمعنی عصار است اما آنچه در قباب یاد داشت
 منعقد شده باشد عنقود خوشه نباتات است عطر بوی خوش عطر بمعنی
 اوزن خفایه که از خلق برآید و مراد از آن حرکت دادن مایعات است و خلق
 و فرو بردن غضب بصاد معجمه نارس نباتات است عطر بوی خوش است
 و آنچه سطح جلای عضو باغات و رطوبت مایع دهد مانند مانند ماء الشجر
 غلیظ بمعنی کثیف و در اغلیه بیشتر مترا و است و استعمال لفظ کثیف در
 فاضله بمعنی شاد که مخصوص در بر باشد مزجه شافه که مختص قبل و رحم باشد
 فریغ بمعنی رنگ بنفش است فافرم کرم است فسخ بمعنی جلا شدن از هم
 قابض بضم کیرنده را گویند که اجزای زیاده را بهم آورد و درشت سازد و فعل آن
 تیرید و تحفیف و تغلیظ و تقویت اشتها است و در غیر طعم مراد از آن جامد
 که بسبب بهم آوردن اجزا بر عضو حبس و استساک نماید قطور آنچه در گوش
 چکانند و بای اعضا فاش هر چه جدا جالی باشد که چوک را استخوان تواند زد
 قاتل آنچه از ضدیت هلاک سازد و مرادف هم است و بعضی گفته اند زهر
 حیوانی مختص قاتل است قضبان شاخهای گیاه بیلماق قنبر بضم اول و ثلث
 و سکون ثانی قبا ی خوشه کیلوس کشکلی است که از هضم معده بهم رسد
 شیب بکشد یکموس خلاط متولد از هضم کبد است کثیرا لفظ آنچه اکثر آن
 شود کاد آنچه به مایع کرم کرده بر عضو به بندند مثل تکیه سبوس کند کثیف
 بخلاف لطیف آنچه رست که اجزای آن بدشوای قبول نقصان از کیفیت بدی
 کند و نفوذ در بدن بسرعت نماید کاسر اریح آنچه قوام را بر غلیظ بخار ترقیق
 ساختد دفع نماید مانند سداب کاوی بمعنی داع کننده است و مراد از آن
 آنچه جلد را بجهت احراق و تحفیف بهم آورد و بجاری خلط سایل مسدود نماید مثل
 زاج در دفع نفوذ الی جراحت لصوق و لراف آنچه بر عضو میسپارند و چسبند
 لظوح بمعنی اندودن چیز است بر عضو که طلا غلیظ تر و از غلیظ تر قوی تر باشد لغوی
 یعنی انکشت صح است که از معنی قیق و یا باشد لغوی آنچه از خیساییدن آن در آب

در شتر

قنبر و عطر

بانی

اجزای مخلوط بر طوبیت شده چیزی نوج بهم رسد و چون برشته کنند الزوان
بر طرف شود لطیف انچه در شان آن باشد بعد از ورود بدن بمنقسم گردید
با اجزای بسیار صغیر و نفوذ کند بمجمیع بدن بسبب مثل غفران لوج انچه در شان
او باشد با الفعالی یا بالقوه در حین تاثیر حرارت مزاجی دارد که قابل امتداد
گشته منقطع نشود مثل خبازی بخار ششهای باریک نباتات محل انچه
انما یغات در ظرفی کرده بهم زده بوی کند لایف انچه از اصول و لوازم نباتات
روید باریکتر از کلام باشد لایف هر چه بکیفیت حاره لطیف نفوذ در اجزای
عضو نموده تفرو اتصال در منافذ کثیره قریب بهم احداث کند و نفوذ
بر جزو آن با نفرا ده محسوس نباشد مثل ضما خرد یا سکه مالم شود
انچه در بیان نفوذ کند بدون کوندگی و جلا و دفع و انقیاع و تلطیف و
تسخین و جلا و غل یا اعتدال است هر چه بسطح ظاهر زبان نفوذ کند
و درشت سازد و با کراهه بود طبعی بهم زنده و فعل آن جلا و تسخین و دفع
ملطف انچه بحرارت معتدله رقیق کردن خلط غلیظ در شان او باشد مانند
حاشا مغلظ انچه بخلاف او باشد محلل هر چه در شان باشد که تقریر خلط
بحرارت متغیره اخراج آن جزو بعد جزو از موضع اشتبا که خلط کند مثل
محلل هر چه ضد محلل باشد و گویند مختص بار و قابض است مختص بهم
سطح عضو را درشت سازد و اجرای او را در بدن پیستی مختلف سازد
اعم از آنکه بسبب تکثیف آن باشد یا اندک غصص یا بجهت تفریق اجزای آن
ملمس انچه منافذ عضو را از مواد دور سازد تا اسان شود اخراج خلط جمیع
از سالکان مانند فطر اسالیون و هر جویف و مر لطیف و سیال لطیف
مایل بحرارت و مایل باعتدال و هر چه حامض لطیف مفتوح است و مرخی هر
عضو را است که بحرارت و مرطوبت مزاجی و قابل تمدد سازد مثل
تخم کتان مصلب انچه ضد مرخی باشد منضج هر چه خلط را قابل دفع سازد
اعم از آنکه رقیق و غلیظ کند مثل خشخاش یا بالعکس انچه منجمد و انجم سازد

منقطع انچه بسبب حرارت لطیف نفوذ کند مابین خلط لزج و سطح عضو
آن و دفع آن نماید بدون تصرف در قوام خلط مثل سکنبین مضفی
هر چه ریاح غلیظه را که بجمیع باشد متفرق سازد و قابل دفع کند محمل
هر چه بقوه نافذ حاره تحریک اجزاء لذاعه بمسامات مثل انجم مفرج
انچه بقوت حرارت نافذ تفریق اجزاء عضو نموده اخلاط را بسبب حرارت
فاسد و واجب الرفع سازد و طبیعت دفع اجزاء فاسد کند مثل نادر
محرر انچه بسبب حرارت جلاله جذب خون بظا هر جلد کند مثل ضما خرد
بالانجیر عرق هر چه بقوه نافذ تحلیل اجزاء لطیفه و رطبه کرده احداث
رما دیغاند مثل فریون مفتت انچه تفریق اجزاء خلط متجمد کند مثل
زجاج محرق معصن هر چه رطوبت عضو را فاسد سازد سوخته که بدل
ما یتحلل او تواند شد بدون احداث احتراق و ماکل مثل در تیج نفوذ
هر چه تعدیل و قوام اعضا بجدی کند که قبول بخین فضول نموده
تواند نمود خواه بالخاصیه باشد مثل کل محتوم یا بسبب تعدیل مزاج
مثل دفع کل سرخ موقوف انچه بخلاف باشد در تغلیظ مفرج هر چه
جهت بخلاف منضج و هاظم باشد مفرج هر چه حیوانی و نفسانی منبط
سازد و تعدیل مزاج او کند و خر نو افغ نماید مثل شراب ملعون مشوی
هر چه تحریک طبع بخواستی غذا کند مبهی هر چه بسبب تولد ریاح لطیف
در مجاری اعصاب و اعضا که متحرک آن شود و باعث نگون ماده منوی
شود مثل ابوب سد انچه اخراج مانیه اغذیه و فضول سیال بولی و عرق
و شیر نماید مسهل هر چه اخراج فضول اعضا از طریق معا نماید معوق
هر چه بسبب تلطیف رطوبات محتسبه تحت جلد را از مسامات مظاهر
اخراج کند معنی هر چه اخراج فضول مری کند ملین اعم از منضج و مرخی و مزج
مانی للعدو و معاست مسکن هر چه اخلاط و روح از حرکت غیر طبعی باز دارد
مطبی هر چه اخلاط حاره را که حرارت نماید بخلد هر چه تکثیف روح حساس که
که نفسانی بوده باشد و روح محرک که حیوانیست بنوعی کند که مانع حس

بدان انسانو حالینوس سه میداند تحت و مرض حال متوسطه تحت انوا میداند
 یعنی که بان فعال بدن بهنج طبعی گذران کند و مرض هیتی است در بدن ضد
 صحت و حالتی نزد حالینوس که نه تحت است نه مرض مثل بدن شیخ و بدن طفل
 و بدن ناکه و امراض بود و قسم مفرد و مرکب **دوم** بدن حی تیرا گویند و غرض
 تب اینست که تب حرارت غریبه است که مشتعل شود در قلب و از آنجا منبعث شود
 یعنی برآید شود بواسطه شرایین در همه اعضا و حرارت که در قلب مبرسد
 یا آنکه در خون گرم کند یا خلط را یا اعضا را و تشبیه کرده اند این حرارت را حرارت حمام که غرض
 نیست که با حرارت هوای انجماء گرم کند یا با برآید از آنوا و آنکه هوا را گرم کند
 مثالش در بدن است که در جگر که بخونله هواست در بدن گرم کند و انجمی بوی گوشت
 چون بیشتر اوقات در روز و خلط دفع شود و غرض خلط را گرم کند و چون گرم کند
 متعفن بگردد یا نگیرد حی غرق خلطی گویند و با اعضا را گرم حی دفعی گویند
 تب یا اینست که مرضی مبرسد و بعد از آن تب و انوا حی غرضی یا آنکه مسبب تب
 مرضی و انوا حی مرضی گویند مثال اول حی ذات الحجب و ذات الصدر و امثال آن
 و دوم مبرسد در عضوی و بعد از آن عفونت تب مبرسد و معلوم شود که
 سه گونه است اسباب بادی و سابقه و اصل اسباب بادی مثل اسباب بادی
 از اسباب خارجه مثل آفتاب و اسباب سابقه مثل امثالیکه مبرسد از بوی خلط
 و اسباب اصل مثل عفونت که از برای خلطی مبرسد خلاصه اینست که میان مرضی
 اسباب سابقه و اسطه هست و میان اسباب اصل که تب باشد و اسطه
 نیست عفونت که در خلط مبرسد تب مبرسد و حی یومیه را اسباب اسباب
 و هر یکو اینها حی خواند و حی یوم اسباب بادی است اسباب حیات بدین تفصیل
 حی یوم سه حی غریبه حی و حی یوم حی یوم حقیقه حی یوم غلظت حی یوم
 حی یوم حرکتی حی یوم سهیزه حی یوم جو عیه حی یوم فکری حی یوم اسباب
 حی یوم و جیه حی یوم غشیه حی یوم عطشیه حی یوم سدی حی یوم تخمیه حی یوم
 حی یوم هشیه حی یوم اتحصافیه حی یوم شریه حی یوم خلقیه حی یوم و قیه حی یوم
 و معالجه این حیات تمامی رفع سبب است و چنانچه مساهله ادری در معالجه

گاه هست منتقل نمی دیگر شود مثل تب غفنی که تب دفعی شود و دوی این تب
 حاکم خوردن باب و طبابت چون صناعت است بخوبی که راستا
 دیده معالجه نماید هر نوعی را موافق آن مثل تب دار از آفتاب پیوسیدن کافور
 و سوه و صندل و خوردن فاذهر و کاه و انار و هندو نام و نشستن در
 هوای خوب و باد زن بکلاب زده باد زنند و گاه هست در ابتدا **شعر**
 بهر سس و خوردن سکنجین و آب زرشک و آب انار و خوردن
 عرق بیدمشک و فرفر شک و قدومه و بجام ملایم رفتن و غذای
 لطیف خوردن مانند خر و سرچم و مرغچم و شیر و هاما شیره خر
 و تخم کاه و امثال آن و حمام بعد از مشکستن تب بر و بشرط اعتدال
 حمام و آب سرد و بخ و میوه های خنک و فاذهر معدنی و ورق نقره و شک
 و امثال آن بیا شامد و باقی معالجات حمای یوم دفع سبب است
 که مثلا حی که سبب هم باشد معالجه دفع هموم است و از تب این خلط
 گرم کند و سبب بسیاری خون تب مبرسد که او را سونو خس گویند
 و آن تب دموی است که سبب کثرت خون مبرسد و علامات آن شدت
 حرارت مجلس و صداع شدید و عطش و سایر علامات تب دموی و علاج
 آن فصد است بدن کامل و تا خیر با علم بسونو خس و مطابره در تب سونو
 تا چهارم غلط است و گاه هست بحض خون کرفتن رفع تب شود و خارج
 بمعالجه دیگر نشود و بعضی اجبار سونو خس چندان خون اخراج نموده
 که نفس میگوید و تب دفع میشود و چنانچه تب دفع نشود بعد از خون
 غلظت شوربای ماش یا عدس و اسفناج و خرقه و امثال آن و بعد از هفت
 ترشهای ملایم مانند الو و تمر و زرشک و امثال آن بدهند و دوا
 عناب تخم کشمش تخم خر و تخم کاه و با عرق بید خا کشمش بدهند و هرگاه
 شدید باشد در پنج احتقان بجهت بلینه و همچنین روز هشتم هرگاه صداع
 نبوده باشد با شد بدو دواهای احتقان انواع بدهند بنفشه الو بخار
 نمهندی سیستان عناب شیر خشک و همچنین شب در آب خلسه

صبح بماند و صاف نمایند و بپاشانند و چنانچه زرد لوی خشک که بشهر ^{ترش} من
گویند اسناری داخل نفوق نمایند و نفوق است و نگذار بلکه طبیعت خشک
و هرگاه طبیعت خشک نباشد ماء الشیر با شیر خشک بدهند و آب
انارین با شیر خشک خوب است انتظار و نیز در سوزن غلظت اسهال
که در سینه است و در ابتدا بهر شدت بلا نکه تب خلطی که معنی باشد و در قسم است
یا متعفن میشود داخل عروق یا خارج عروق مثل خون که هرگاه داخل عروق متعفن
شود مطبقة گویند و خارج او را دم و شور است و صفرا هرگاه داخل عروق متعفن
شود محرقه گویند و خارج عروق هرگاه متعفن شود صفرا می تهی می شود و گویند و بغم
هرگاه متعفن شود داخل عروق لثه و انقباض گویند و آنچه خارج عروق متعفن شود
مواظب گویند و سوراخ هرگاه متعفن شود داخل عروق تب سوداوی قائم گویند و خارج
عروق تب ربع اما مطبقة بر سه قسم است مقلقه و متساویه و متناقضه
انست که زیادار متخلل باشد و متساویه انست که متعفن مساوی متخلل باشد
و متناقضه انست که متعفن کمتر از متخلل باشد و سبب عفونت خون یا خوردن
غذای سبب الفساد است مثل ماهی بزرگ جسم و شیر خوردن میوه های ^{فاسد}
مثل خربزه و زردالو و گوشت خیار و خیارچنبه یا سبب امر خارجی باشد مثل تشنگی
هوای متعفن و آب فی زار و آبیکه در آن جیفه انداخته باشند و متعفن شده باشد
و علامات تب مطبقة ایست که حوارت گزیده نباشد و نبض غلیظ باشد
ملبد داشته باشد و احوال میانه صحت است و مرض و صدام و عطش زیاد از سوزش
و طعم زبان و دهان و انتفاخ عروق و ذرا اجین و امتلائی نبض و سرخ چشم و قتل
بدن و قتل سر و ابتدا نکردن بناقص و لرزیدن و عرق نمیشناسد در مطبقة مکرر
در شب بخار و تب مطبقة بخارانش شب هفتم است و علاج آن ناچارم هر روز
صبح خاکی را با شیر غلبه و در روز چهارم فصد با سلیق که در در سر شد
و هاشته باشد فصد قفالا که در در سر باشد و روز سیم احتقان و شیشم و هفتم
و مادام که طبیعت یس داشته باشد بکست و اعاده فصد در روز هفتم فصد
و بنیم و روز هشتم اعاده احتقان محقق لین که حلدت نداشته باشد و بوییدن

اما مطبقة

از کافور صندل سرخ آب کشینه سبز آب کاهو آب خیار و سرکه کلاب و غذا بشوین
که گوشت از بومع و ماش با عدس با اسفناج و شیر و جو و سبب پختن ماش
با جلود و بعد از هفتم گوشت غر و پیچید و سر پیچید و بزغال و بله و در سر
تازه مثل کیلاس اصفهان و شلیل و مشهد و الوجه که کبک گویند و در سر
خوب است و چنانچه در در سر شدت کند و بیم باشد که ماده متوجع دماغ
پاشویه از بونک بید کل خطی ارد جو نمایند و ضمادی از بنفشه کل خطی ارد
جو پوست کد و سر پیر بندند و هرگاه خلا غلظت است هذیان کنند حجامت سابقین
نمایند و تار و ز چهاردهم نکلند و فلوس نکلند هفتم و دوازدهم احتقان
نمایند و سیزدهم و چهاردهم را بهمان ماء الشیر که گفته نمایند و روز چهارم
هرگاه حوارت در بول ملاحظه نمایند در نبض امتلا بیدند و در شب هر جموع
سرخ یا خشونت در آن روز چهاردهم فصد دیگر نمایند و الا فلا در روز
پانزدهم بشرط آنکه در در سر نباشد و هذیان مطلق نکوید فلوس باین تخم
بدهند و چنانچه عطش بسیار باشد و زبان خشک باشد و هذیان بیدند
و از در سر شکایت کند فلوس رینه ها رند هندی بلکه در روز پانزدهم
و هرگاه بنای فلوس شود و خواطر جمیع از دماغ سر سام باشد فلوس باین
خوب دهند بنفشه غلبه سبب سیستان خیاری تخم خطی نلو و فووشا
فلوس ترنجبین شیر خشک تمهیدی و روغن بادام در شانزدهم پانزدهم
تا خیرگی تقاق شود فلوس را میتوان داد در هفدهم روز مسهل بدو
هیچ کدام نیست و اما محرقه که عبارت تب صفرا است که متعفن صفرا داخل
داخل عروق که بزبان یونانی قاریقوس و فارسی نامند و آن تب محرق سوزانست
و عطش و درد در سر و خشونت زبان و اعراض هایل در آن زیاده از مطبقة است
و فرق میان مطبقة و محرقه ایست که مطبقة هر روز مساویست شدت
و ضعف نیز نبرد و تب محرقه اشتداد بهمیرساند غبار یقین خشونت در
زبان البته هست و گاه هست زبان در محرقه سیاه شود و اعراض در
و علاج آن بپزید کرد نیست بخوردن لعاب اسفرزه و عرق بید و عرق بلبل و

جمع بوده باشد که ماده میل به باغ ندارد و قب شده ندارد که مکور فلو من در امر
جاریه قبل از چهاردهم باعث سرسام شده بهر حال اجتناب از مسهل در این
اولی است و بین طبیعت و خشکی آن مصرست و بیغایله احتقان است که مطلقا
ضرر و احتقان در امراض جاریه نیست و منعیکه در مسهل هست در احتقان
اولی و انطباق استعمال نکردن هر مطلقا است از میوه ها تازه و غیره که
روز هفتم تاخیر در میوه ضرر ندارد و در امراض صفراوی استعمال کافور
بموقع و بجا است و حذر کن از مسهل دادن در روز نوبه که خطراتی عظیم
محتمل است و روز ششم هر چند در غب روز نوبه نیست و لکن چون ششم
مسهل و احتقان خوب نیست روزهای خوب پنجم هشتم دهم و از دهم
مکوردیده ام روز نوبه و روز بجران مسهل داده اند و کشتن است چهار روز
مسهل قوی خلاصه الحده از مسهل قوی که مهلك است بلکه اقتصاد و عیال
و نان خشك را در باب فرموده بخورند و شوربای غریب و موافق مکورد
نوبه که غذا خوردن در روز نوبه ضرر دارد و مشغول کند طبیعت را بجا
مرض و ابایم و در شك و غم و انا و اسفناج بعد از هفتم در هر دوه نوبه
موافق است و تسکین درد سر ایشان از بخواب آوردن و بخواب کردن و گاهی
و پاشویه کردن و آرام دهند خشکی زبان را بدین شویه لعاب اسفند و مرکه
جگر ایشان را بخورند که تر کرده باشند بکلاب و کاسنی و صندل و سرخ و آب
خیار و سرکه بسیار که و کافور قلیل و بشویند دست و پای ایشان را با آب
گرم و بخال و هرگاه فی تواند شد پیش از نوبه با شامیدن سکجین با آب که
و هرگاه مستوقد عفونت فم معدا باشد و غشیان باشد باید بخلاف مسهل
حقنه است و تسکین داد و با شامیدن آب سبب ترش سنگ نشسته
و طباشیر که بر روی بخ کداده که سرد شود تا تسکین غایب غشیان را بدارند

به بینی و استنشام نمایند از روایح بارده مثل گل بنفشه گل نیلوفر که کلاباب
سبب و آب به کشتن ستر کافور و اگر خواب نیاید و بیداری غلبه نماید سرکه
از لیمو پیرون کنند و اگر بتقریب ترا که انجم جوت زند و خواب غلبه کند
سرکه را داخل نمایند در لیمو که بسیار نافع است سرکه قلع دادن باین و هر
حقنه از آب هند و آب و آب خیار و آب گدو کند نافع است مفرد و مرکبه
و غشین را معالج مثل غب خالص است و چند نوبه مشتبه شود بیکدیگر
مثل نوبه که غشین باشد که هر روز نوبه کند و مواظبه بلغمی که هر دوه نوبه
کند و شطر الغب هر دوه نوبه کند و ثلاثه اربع که ربع باشد هر دوه نوبه
و هر یک از مخصوص علامت طاهر است مثلا غشین که هر دوه نوبه کند علامت
ادیه نماید علامت غب خالص است و علاج او علاج ان و بلغمی که متعفن شود
داخل عروق و ارقه گویند و بسیار شبیه است به تب و علامت ان است
تب است و کمی رنگ بول و بسیار باشد که بول سرخ شود بسبب عفونت و
رنگ بیابان رنگ کج باشد و نبض وضعیف باشد و صغیر مختلف و بران
برهم خورده و مخلوط با غب و عطش بسیار که باشد مکران که بلغم شود باشد
عاده که در انوقت عطش باشد و معدا ضعیف باشد و دل غشی داشته
باشد و رغبت بغذا که باشد و عرف بکند و لکن عرق شایع نباشد یعنی
اعضای ارق نکند علاج نفع دادن بلغم است و استفراغ ان و عفونت فم
وقی کون نافع است اما مطلقا غلبه غشین است و استفراغ ان و عفونت فم
پرساوشان اصل السوس زوفای خشك جوشانیده باشد نیم خیار شربت بنفشه
سه روز و چهارم که نیم تب است حقنه کردن بحقنه حاده مالیه بحقنه مراد
نه در حقیقت حقنه حاده که ضرر دارد حقنه حاد در تب مطلقا و حقنه حاده که
امراض که باید مذکور خواهد شد و بعد از گذشتن چهار دوه روز فلو من
که ریوند داشته باشد و بعد از مسهل دادن شربت دینار چند روز
و همچنین شربت بزوری و سکجین بزوری موافق است و خلاف میان

احبابا که در تبهای بلغمی نبوید باید که دریا تسخیر بعضی نبوید لکن اندک تحت
 ایشان اینست که علامه حرارت است و بعضی تسخیر گفته اند که علت مادی
 بلغم است و دارد است لهذا تسخیر کرده اند و معالجه حقین است عصاره
 کلکند و تسخیرین دادن و طرفهای صبح را شربت لیمو و مخمور دادن
 آنفع خواهد کرد همچنین که تحریر شده است و چون قطع نشد از قرض ^{در قرض} شایسته
 بعد از آن قرض و زده اند در آنجا از معالجه آن شده اند که تب بلغمی مکرر امتداد
 به ششها میسر نمایند است و در قرض غاف بشرط وجود غاف معالجه و صبح
 و ترک مایه الشعیر در تب بلغمی نکرده اند بلکه هرگاه آثار حرارت دیده اند مایه الشعیر
 تنها آنگاه کرده اند و هرگاه علامت نبوید دیده اند چنانچه قفل مایه الشعیر انداخته
 و قیاب شیره کوفته تخم زرب با تسخیرین و غذای از آن خود آب از گوشت مرغ جوان
 و سهو و کباب و دراج داده اند و بخوانیدن مصطکی و در چنین امر فرموده اند
 ابایم و با شکو امیخته عجیب النفع است و از آنجا که خواص آن و نقل با زبان خور
 نفع دارد و میالید اند فم معده را بر وزن سفرجل و کل سرخ که انداخته باشند
 سنبل الطیب و صندل کنند معده را به تخم کل و فستقین و آب میخک و هرگاه ^{متعفن}
 شود بلغم در خارج عروق و نوبه اید و مواظبه کنید و هر روز نوبه کنید و نوبه
 دوازده کشد و بدترین طبیعت در آن اسایش نه بیند و عرق نیاید و سرها ^{در تب}
 باشد و تکان ناقص و قشعره امتداد زیاد داشته باشد و تب در نوبه مواظبه
 قطع نشود و نفع کامل بهر سبب بلکه باقی بماند از تب قلیله که تب تازه آید و این
 نوبه طویل و مزمن است و بسا باشد باقی بماند ششها و سبب طولانیست
 که هرگاه مداوا کنند تب را سردی پس زیاد شود و بسبب و هرگاه مداوا کنند ^{سبب}
 که بلغم است بکوی آن پس تب زیاد شود و اگر مرکب شود معالجه نبوید و
 تسخیرین مراد حاصل شود عرض بلکه تدبیر اینست که ابتدا تسخیر نماید بطریق
 که مذکور شده است مکرر بعد از آن طرفهای صبح تسخیرین نبوید

و نوبه مواظبه

باین نحو که غلبه السلب کل کاویان پیج کاسنی صح و از آنجا که جوشانیده صاف نموده یا شربت
 خیار و تسخیرین نبوری از چهار مثقال شروع نمایند و در و یک مثقال اضافه نمایند
 تا هفت مثقال برسد و بان هفت مثقال مداومت نمایند تا آنکه ده روز بگذرد
 یک روز فلون بخورد و روز دیگر قرص و در ساخته طرفهای صبح تخم خیار و تخم کاسنی
 کوفته شیره کوفته قرص و در یک مثقال کوفته داخل نمایند و بخورند و طرفهای
 صبح مایه الشعیر که جوان را بپوشانده باشد بخورند و در نوبه مواظبه را قطع میکند
 و کوسنی خوردن نفع دارد و دست و پای بیمار را مالیدن نافع است و نوبه
 فم معده نماید به کلکند و تسخیرین و مصطکی و شورای سرکه دار چقند ^{دار}
 ناقصست و حی لثقه که تب بلغم است که متعفن شود داخل عروق و علامت آن
 علامت تب بلغمی است بغیر آنکه سرها نخورد و تکان ندهد و عرق نیاید و تب
 که مفارقت کند و شبیه است این تب به تب دق و سستی میباشند و شدت
 بهر سبب اند یعنی شده و ضعف بهم میرساند و علاج آن علاج بلغمی دایره است
 و از تسخیرین و تلطیف احتیاقی اولی است حی و ربع دایره آن حی و ربع است که متعفن
 شود در خارج عروق و ابتدا کند سرها خوردن و تکان دادن و شکستن اعضا
 و سرهای قوی و وجع معاصر و صغریض و تفاوت نبض و چون گرم شود
 آن فوق مواظبه است و مدتی آن میان نوبه غب و نوبه مواظبه است و دلالت دارد
 بر وسن و فصل و خراج و تدبیر مقدم و بعضی اوقات بعد از تبهای دیگر بهر سبب
 و علامات هر خلطی که ربع بهر سبب از علامات ظاهر است از بول و عطش و نبض
 و علاج آن اگر از احتراق خون باشد و خون غالب باشد فصد نمایند از باسلیق
 از دست راست و بعضی فصد را در نوبه ربع از دست چپ نموده اند و تحت
 اینست که ربع غیب باشد مکرر از کثرت حره سودا است و محال یعنی سیر زمعدان
 وی بینی که صاحبان وجع محال ایشان بزرگ میشود پس فصد چپ اعظم نفعا
 خواهد بود و اشلاقله عاری کند از خون بقدر معتدیه اخراج شود تا آنکه سودا قلع
 سادامیکه رغبت بخدا باشد و تب دائمی بهر سبب و عطش افزاید بهر سبب

محرور و دواهای مسهل را احتراز نماید و نیاز به احتیاج بهر سدد و غرور و دواهای
 ماء الجبن مقوی و مسکینین و فیتوخی خوب است و مسکینین با ماء الشعیر خوب است
 چنانچه در صفرا زیادتی بیند و سودا را محترق از صفرا داند و عطش و علامات
 زیادتی صفرا غالب کند فلوس خیار شیرین خشک بنفشه المومنا را سپستان
 و انار ربع دائم پس علامات آن علامات ربع دایره است و تکان ندارد و اشتها
 بهم رساند در وعده ربع و علاج آن فصد با سلیق است پس فصد صاف است
 و فلوس و تنقیه غیر کامل در اوضاع سودای نفع ندارد و بزرگان اطباء گفته اند که امر
 سودای بدو مسهل و سه مسهل زایل نشود بدن از آن پاک شدن کامل بلکه
 تحریک کند و بسا باشد ضرر کند زیرا که این لطیف است دفع شود و این کثیف
 باقی بماند پس چنانچه شخصی خواهد امراض سوداوی را تنقیه نماید تصدق کند که سودا دفع
 شود نه آنکه فلوس و عده آن تمام شود و اما حی و خمس و سدس و سبع میباشد و آن
 از قبیل حی ربع است لکن از حی ربع است و سودای آن سودای بلغمی است
 سودای محترق را بلغم است و بقراط منکر وجود حی سبع است و او را منوطا اتفاق
 میداند و فرشی میگوید بر من در بلاد مصر حی خمس بسیار دیدم و معالجه کردم
 شخصیکه در روز میگذشت نوبه میکرد و حی خمس از دوا از همه حییات است که بسیار
 مقدمه سل و بعضی اوقات بعد از آنکه سل بهر سدد نوبه کند خمس چهار روز نکند
 و یک روز نکند و حمایت که دوران مضبوط نیست پس بعضی اوقات بتقریب و نیم است
 در عضو بزرگ و در این بخش است زیرا که اگر در عضو شریف است مثل ذات
 الحجاب و ذات الصدر و برسام و اگر در عضو شریف نباشد که چنانچه
 در حی بوم ذکر نموده است و گاهی بهر سدد تب که مری ظاهر باشد و بد
 سر ما خورد و این تب را انقباض المومس گویند و سبب بلغم است و علاج علاج
 تب بلغمی است و تب دیگر هست که لیفور یا گویند که فل میسوزد
 و این تب را تب بدردی است و هرگاه شخصی بخت کند که تو کفنی تب را
 غریبه است که مشتعل میشود در دل و منبعث میشود با بعضی پس چگونه اعضا

حی خمس و سدس و سبع

گویند

بماند جواب اینست که چنین است تعریف تب بشرط آنکه مانعی منع نکند بروز
 تب را و حرارت را با بعضی مثل آنکه آب سرد است اگر آتش او را گرم نکند و این
 قویست میسوزاند باطن را و باعث سیاهی زبان میشود و عظم نبض و شدت
 کرب و این علامت ردی است و دلالت کند بر قوه موزی در باطن و این
 تب را صفراوی غلیظ سبب است که تعفن شده در عمق بدن و علاج آن
 علاج تب صفراویست و گاه هست حادث میشود از بلغم لرج تب یافت
 شود در آن حرارت و پروت در بعضی اوقات و علاج کلقتد شکر است
 با مسکینین منع و از جمله تبها حی غشی است و آن تب در اصفهان شیوع
 و آن غشی بتقریب کثرت اخلاط است که خام باشد و بلغمی که نفع نیافته
 باشد پس عارض میشود در ابتدا که منصب شود از این اخلاط چیزی بلکه
 حادث شود غشی و بیشتر اوقات این تب از بوی کس است که فم معده او ضعیف
 باشد که تقریب ضعف معده بخوان خلط بدلی رسد و گاه هست که غیاث
 و بعضی اوقات هر روزه آید و درم در پشت چشم بهر سدد و گاه هست اما آن
 در قاعی بدن یافت شود و هرگاه در این مقام مسهل قوی دهند ضرر عظیم دارد
 بلکه معالجه اینست که معالجه اینست که تقویت قلب نمایند با طایفه مثل صندل
 اب سیب اب به کافور کلاب چوب عود در موضع قلب و اسامیدن فاذهر
 کل از منی کل را غستان طباشیر مراد اب به ترش اب سیب شیرین و حقه
 در روز راحت اگر غیاث آید در وقت راحت اگر هر روزه آید سلاطین نوبه
 روز آید شب جفته کند و اگر شب آید روزا حقان نمایند و سعی کنند که غذا
 بخورد از منی بخلاف تبهای دیگر که چندان مبالغه ضرر نیست و لکن غذا
 مقوی بلکه بغدای دوا مانند نار و کلاب و انفتاح و ماش و برنج و کوشش
 و مرغیچ و حقه و احقن متوسطه که نه چندان حلدت داشته باشد و نه قوت اسهال
 نداشته باشد و بماند در وقت نوبه و غیر نوبه که مالش را بکند او عظیم است بد

تب غشی

بزر

خشن و اهتمام نمایند که خواب برود که خواب ففع کامل و ماء الشعیر و هر روز بنشینند
شرین کوده بدهند و نان خشک در تنور در صبح به سکنجبین خیسانده
که بآب سرد مخلوط کرده باشد و زود معالجه کنند که اگر غلبه ابد و دبلد کاید و نفوذ
ساقط شود و صورت تراشیده شود و وجه لاغری بهم رسانند در وقت علاج
حرکه در نوبه غشی که بغباید منزه است و دادن ماء الشعیر هر ساعت مخرج باب
انار میخوش و سیب و به مغز خیار که سرد شده باشد به حج و برف و بخور اندازند
انارین سرد را به برف بانان خشک نزدیک نوبه و بکلوی آن یزدان باین سرد را
و بعضی از جمیات حی و نباتیست و ماتعفی که حاصل میشود در هوا و هرگاه متعفن
هوا متعفن شود اخلاط و علامت آن تب است که ظاهر جلد آن حرارت نداشته
باشد و دل سوزش داشته باشد و نفس متواتر باشد و بیرون نماید در وقت بروز
اشیاء سببی و از علامات آن اینست که عام باشد و دبلد و بسیار باشد شهب
و رجوم و کدورت هوا و کرم خنثی حیوانات ذکیه الحی از اوطان خود مثل لوزی و علاج
فصد است و نوشیدن آب سرد دفع و روینا و دوسب و کلای و بیج و الیاء و الیاء
ان قرص کافور و زعفران کردن مسینه بصله سرخ و سرکه و کافور و کلاب و ریختن سرکه
و کلاب در مکان اسایش مریض و ریختن ریحان سبز در فراش و غذا دادن بشویدای
غوره و سماق و زرشک و الوحجا و ساده یا خروسیم معضی مقام و قوت دیکر
از جمیات حی جد نیست یعنی تب ابله و حصه و سبب این تب غلیان خونیست و تر
غفونت هینا که عارض میشود برای عضلات و این بر دو قسم است طبعی مثل
مثل آنکه عارض میشود از برای صیان از برای دفع کردن طبیعت خیز را که در خون
از طبیعت یا غیر طبعی است از سبب غرضی مثل شوران اخلاط در ابدان مستعد از برای
فساد و ماده ابله بیشتر است و میل دارد بر طوبی این چهار است که حجم آن بزرگ
تر است از خصبه و ماده خصبه کمتر است و میل دارد بصفر ایت و بیوست و
علامت آن حی طبعی است و در پشت و خاگردن بطن و برجستان از خواب
و تحس حاله ثقل بدن و سرخی چشم و صورت و کرب و تنگی نفس و علاج

حی و نباتی
حی و نباتی

ان اینست که قبل از آنکه ابله برآید خون بگیرند بقدر معتدله و حمایت حنائیم
مخل باشد و قصد ممکن نباشد و صبح شیره تخم خرفه تخم کشیزه خشک با قلیله
کافور و شورای ماش و عدس خوبست و ماء الشعیر که جوشان بوداده باشد
و هرگاه خون نگیردند تا برآمد ابله و حصه بعد از آن گرفتن غلط است و مع
کنند که شکم و انشود که تلین و ابله و حصه خطر دارد و اما حمایت مرکبه کلهی مرک
میشود و در حی بیشتر و ترکیب آنها با احتمال عقل بسیار است و آنچه در این
زمان بسیار است اخلاط صفرا و بلغم است و همین واسطه المغب نام نهاده اند
و صروب ترکیب آن چهار است غب دایره یا بلغمی یا غب لانه که محرکه باشد
یا بلغمی یا غب سیم غب لانه یا بلغمی یا غب چهارم غب دایره یا بلغمی و علامات آن
میگردد که از صفرا و بلغم و کور و زشتی زیاد و یکور و کتر خلاصه اینست که در جمیات
مرکبه دو خلط مجتمع بعنوان ملاخل است یعنی هنوز خلطی اول یا بعرق یا باد دارد دفع
نشد و دیگری جمع آمده باشد و تداخل نماید سیم آنکه دو خلط بعنوان تشابک
باشد یعنی دو خلط بهم آمیخته باعث ضار شوند و تحقیق این آنست که در نوبه
سه چیز باید اجتماع یعنی خلطی در خارج عروق در موضعی جمع آید بعد از آن جمع شد
تغفن بهم رسد پس حوارت قلبی از راه تحلیل بود بعرق یا ماد در یا با سهال پس اجتماع
و تقفن و تحلیل باشد زمان اجتماع زمان ارام شخص است و زمان تغفن و
زمان سرها خوردن شخص است و زمان تحلیل عرق شخص است و این زمان
بسیار بدانند و دردم است فاسد کنند احشای او و دیده اندا می نه ماه نوبه هر دو
مشط المغب کرده بلکه یکسال نیم ادی نوبه هر دو نه کرده و علاج در ابتدا که طبیعت
قوة دارد تقیه نماید و شربت دینار و بزوری دهند و کشتوت دهند و قرض
و در وقت غافت و قرض زرشک دهند و ترک ماء الشعیر نکند و پخته
کند تا آنکه بتدریج صحت یابد و فلعل را گرفته مایه که و روغن بادام جوشانده
در وقت سرها خوردن بمهرهای پشت بمالند کل لاله عباسی را به پشت بمالند
حب نشاط را بدهند و کلقتن با سکنجبین که کلقتن را در کل سرخ افشانی و قند

کوهه با سنگین بد دهند و بهمان مواظبت نمایند و اما حی دق نیست که منعش
 میشود حرارت خارج از طبع با اعضا اصلی خصوصاً بطن و قریب که فنا کند رطوبت
 بد نیز تحلیل و حدوث آن نیست که میباشند از اسباب سابقه مثل اجابت
 محرقه هرگاه طویل شود مدت آن و عمل کند حرارت غریبه در رطوبت قلب و رطوبت
 اعضاء اصلی و فنا کند حرارت رطوبت را یا مثل ورمی جاری که حادث شود
 در سینه پس بوسه حرارت بد را بسبب مجاورت پس تشنه رطوبت شود و رطوبت
 ثور را بوی قریب که خشک شود و بقیه با و خشک شود اعضاء اصلی با دیر مثل
 غم و هم غضب و بیداری و نبودن طعام خصوص هرگاه در سن جوانی این امور اتفاق
 افتد و در فصل تابستان و از برای شخصی که مزاج او گرم باشد و از برای شخصی که
 تدبیرات گرم کند و از برای این سه قریب است اول آنکه حرارت غریبه بکشد در قنای رطوبت
 محصور در میان و اطراف عروق باریک و فنا کند رطوبت که در میان اعضاست و قریب
 است که بر طرف کرده باشد آن رطوبت را و بشروع کند بقنای رطوبت قریب العهد
 با الانقضاء و سیم است که فنا کند این رطوبت را و چون زند با اعضا اصلی و قریب که
 اعضا متفرق شود و درجه اول را معرفت دشوار و معالجه آسان است و قریب دوم را
 معرفت آسان و معالجه مشکل است و علامات تب دق لزوم اوست و حرارت
 قوت ندارد و فلسفیه نیست و استنباط نمیتوان کرد خود مریض به تب بقیه
 آنکه کو یا مزاج اصلی بهر سانه است این حرارت زیرا که احساس سوء مزاج
 سوای متعفن را احساس مشکل است از برای تمکن آن و گردیدن آن مانند
 مزاج اصلی و چیزی که متفعل شود بقیه ضدیت پس غیبا شد این حی دق
 حیات دیگر افاق و کرب و از علامات اوست قنای رطوبت و طبع
 مثل طبع اصحاب حمی عفنی و ادی که دست گذارد به نبض صاحب دق ابتدا
 گرمی را و هر چند طول دهد نکاه داشت و دست حرارت زیاد بیند و
 اعضاء مدقوق شراب و عروق اوست و دلایل قوی اینست که قریب سانه
 حرارت و شدت بهر سانه در هنگام تناول غذا همچنانکه نمکند و

حمی و باریک

حمی و باریک

سود کند خشک در اثنای هنگام ریختن روغن بان و مثل آنکه قنای رطوبت
 کرده اب گرم بروی آن بریزد کم تر شود این علامات در چهار است
 و هرگاه تجا و زکند ظاهر شود لاغری و خنور و پوست انداختن جلد و
 فور رفتن صدغین و باریک شدن بینی و خراشیده شدن صورت
 و کوچک شدن گوش و باریک شدن کردن و برآمدن کی خنجره و ظهور
 استخوان سینه و بروز و تار در آن و تمای که با نمایان شدن بخفته شود
 گوشت و عروق خادیه ازخونست و علاج تب دق و تطیب به نشستن
 اب زن و مالیدن روغن بنفشه و نشستن روغن بنفشه که مشهور است
 برای مدقوق حکمی حوضی از روغن بنفشه ساخته هر روز دو دفعه در آن
 حوض غوص میکرده اینست که مشهور است الطیب للسلوک لا للمفلوک و
 اشامیدن ماء الشعیر هر روز خوردن کاه و خرفه ملوکی که و خیار و از
 لحوم گوشت ماهی خوبست و خروسی چاق و طلا کردن مکرر سینه را بصل
 سیخ کلاباب بک خرفه کشیز سینه و بیاشامد شربت حماض و بخورد قرص
 کافور حالمینوس تعریف بسیار کرده از انجمله شمش کافور فی البدن که کرم کشا
 فی العالم و دیان علت رازی میگوید که نشناخته اند کافور را در این مرض که نیست
 مالعاب اسفزه و مسکن را سرد نمایند بر یخ بک بید بک خرفه بول یخ
 کل بنفشه کل سرخ کل بید شگوفه و میوه های عطر دار بپوشند و بخورند مثل سیب
 به و کلابی و بیاشامد اب سرد بخانه که نیست باشند و بخ و در ظرفها گذارند
 با طراف گذارند و فرس کنند خانه او را که بصدک اغصه باشند و اما دق شخضه و
 دق پیوی عبارتست از استیلا و بیس و دیدن و مزاج از غریب و ضعف در
 بدن و سبب این حرارت است که به تحلیل میبرد رطوبت را و از به رطوبات کند پس ماند
 و مرده شود حرارت غریبی و کاه هست که دق گذا بهر سانه بعد از استفراغ شایسته
 از عرق بارغان یا فصداد را یا اسهال یا جماع که به تحلیل بر دعای رطوبات را
 و بنفشه مفتون بهوای نفسانی و علاج تطیب بدن به حمامات مرطوب و خواب
 کردن بعد از طعام و این مرطب مثل زرده تخم مرغ و گوشت بزه و نان کند

باشد و شسته باشند و تازه طبع داده باشند و بمالند و غشای هر طبع مثل
روغن توکس و بنفشه و امثال اما دوید مفیده که در حمیات نافع است انیسون
کرم و خشک است در درج سیم نفع میدهد تبهای کهنه را آرد سرد خشک
موافق دارد تب کرم را و ضرر دارد دماغ را مصلح آن بنفشه است اشتغال
کرم و خشک است در سیم نفع دارد تب ربع را و تب بلغمی را خوردن
و مالیدن آشوت کرم است در اول و خشک است در سیم نفع دارد
نحوه و آب را خوردن ضرر دارد شش را مصلح او کاسنی است هلیل کرم
خشک است و بعضی حرارت کمی در او یافته اند نفع میدهد تبهای کهنه را
ضرر دارد شش را مصلح آن افستین است خوردن آن از یک شقال تا یک شقال
بدر کاسنی نفع دارد تبهای کهنه را که صفراوی باشد باشد ضرر دارد
سیرز را مصلح آن سکنجین است قله شربت آن دو شقال است بطبع
هندوانه باشد کرباب آن تمام تر است در رفع تب از هر چیزی و خوردن نفع
دارد تب صفراوی را و محرقة را بنفشه هندوی نفع دارد خوردن آن تب سیم را
کرم و خشک است بول بقر بول گاوی است هرگاه بول گاوی را در خلط
کنند و یکدانه بر آن کشان صاحب ربع از دست بدست بگردانند
تب ربع را ببرد کرم و خشک است نفع دارد تبهای نو به و هرگاه بمالند
به بدن پیش آمدن نو به تمهیدی سرد و تر است نفع دارد تبها را خوردن آن
و غشی و کرم تب را تا ببرد مضر سینه است مصلحش بنفشه است حراره
و خشک است هرگاه بمالند بگردن تب دار که ربع کرده باشد قطع ربع کند
حلا قند کرم و خشک است نفع دارد تب را بقدریکه گرفته شود نصف دوم
و بیا شامد و ضرر دارد سرد و مصلح آن کثیر است و غسل جبا اربع کلاه است
سرد و تر است نفع دارد حمیات را که صفراوی باشد بقدریکه شقال بخورد ضرر ندارد
مثانه را مصلح آن کرم کرفس است حلیت کرم و خشک است نفع دارد تب ربع را
نصف شقال بخورد اسقاط جبین کند و مصلح آن اشق است حمام کبوتر است
کرم و خشک است نفع دارد تب بومیه را و تب دق را و ضرر دارد تب غشی را و تب

رطوبت کند
نوبه را

هرگاه کامل مصلح کنی خواهی یافت خردل کرم و خشک است نفع دارد غشی را
دو شقال بخورد ضرر ندارد دماغ را مصلح آن بادام است و هرگاه با اول
هندی بخورد خویست را تا پنج کرم و خشک است نفع دارد حمیات
خزمنه را و او را بپزند کرم و خشک است و بعضی میگویند بپزند
از کثرت و شدت تحلیل نفع دارد تبهای خزمنه را قله شربت آن از نیم شقال
تا یک شقال نیم مضر است بسفل مصلح آن صمغ عربی است زبل الفیل سرکین
فیل است کرم و خشک است هرگاه بخورد دندان صاحب تب غشی
نفع دارد سر موق سرد تر است نفع دارد تب محرقة را شونیز سیاه دانه
کرم و خشک است به تحلیل میرد تبهای بلغمی را و سوداوی را و قله شربت
آن یکدرهم است مضر کلیه است مصلحش کثیر است و نوعی از آن شونیز
سیاه دانه است ردی است غشیان او در صمغ عربی کرم است چاق میکند
بدن را و ضرر دارد طحال را مصلح آن شکر است و قله شربت آن دو درهم است
طاشیر سرد و خشک است نفع دارد حمیات کرم را بقدریکه در هم ضرر دارد
شش را مصلح آن کلاب است طین ارمی سرد و خشک است نفع دارد حمیات
و باقی او کرده اند اطباء در تبها با کلاب عصاره عصاره عافت کرم خشک است
نفع دارد تبهای کهنه را قله شربت آن یک شقال است یا شین است مصلح آن
عصاره افستین کرم و خشک است نفع دارد تبهای کهنه را قله شربت
آن یکدرهم است عنکبوت سنج آنرا هرگاه تا بعضی و همهها شقیقه و صورت
صاحب تب به بندند تب غیب را ببرد و کان برده اند بعضی اطباء که سنج
تابستانی عنکبوت هرگاه کشف و شفیق باشد و به بندند و جلدی را بپزند
و به بندند و بازوی صاحب غیب چاق کند عافت کرم و خشک است نفع
دارد تبهای خزمنه را قله شربت آن نیم درهم است غاریقون کرم و خشک است
نفع دارد تکان و تبهای کهنه را و قله شربت آن یکدانه است فودنج کرم و
خشک است نفع دارد تکان سرما را و مالیدن آن در بدن نافع است مرغ
کدوست سرد و تر است هرگاه در آتش کچی دفن کنند با پنجه شود آب و آب و آب

بخورند تب کرم را زایل کند قسط کرم و خشک است نفع دارد لطوخ ان تکان
 سرهای نوبه را قطف اسفناج روحی است سرد و ترست نفع دارد تب محرقه را
 و زخم میکند معده را قیوم کرم و خشک است نفع دارد تکان و تبهای کهنه را
 هرگاه بماند به بدن کافور سرد و خشک است بوی آن بخورانی دارد و حیاتی
 نافعت بریدن آن و مصلح بخورانی آوردن بنفشه و بادام است تکان کرم
 و تکان لباس سود و خشک است پوشیدن آن تکلیف جلد نکند و حرارت
 پنهان مصلح آن حری است کشک الشجره شیره جوست سرد و ترست
 موافقت صاحب تب را نفع دارد تبهای کهنه را کند کرم و خشک نفع
 دارد تبهای بلغمی قدر شربت آن نیم مثقال است لسان الحمل با رنگ است
 سرد و ترست نفع دارد تبهای غب را هرگاه با سه عدد و پشانه نم و آب جوشانده
 بخورند و کفته اند چهار عدد ریش آن در تب ربع خوبست لم بخورند کوشش
 در آخر تبهای نافع است چاق میکند ماس سرد و معتدل است در
 رطوبت و بیوست نفع دارد خوردن آن ناخواه کرم و خشک است
 نفع دارد تبهای کهنه را قدر شربت آن یک مثقال است مقاله اسهال در
 امراض سرست و اسامی آن بدین تفصیل صلاخ شقیقه سرسام
 قرانیطس لشرغس شفا قلوبش شخص عطاس دوار سدر سبب
 سبب ارقی سبب سهره نسیان مالغولیا غوث کابوس تلوی مرجع
 ام صبیان سکت فالج تشنج غده کوار رعشه خلد لقوه اختلاج زکام زخم
 عصابه حکاک صلاخ المی است در اعضاء سرد شقیقه وجع در شقیقه
 و سرسام ورم در یکی از پردهای دماغ است یا هر دو قرانیطس ورم
 در دماغ و لشرغس ورم بلغمی است در دماغ شفا قلوبش ورم حاس
 در دماغ و عافرا یا مقدمه اوست شخص اینست که بماند انسان و
 چشم کشاده به پشت به نخوی که حرکت نکند این ص را واخذ و جوهر
 کوبند عطاش بضم عین و بشین از اینست که مبرسد طفل را که بخورد
 و سیر نشود که عارض شده است در پردهای دماغ ورم مانی میانی

مقادیر کرم
 ادری ۲

حسی

و میان جلد و بیشتر اینست که عارض میشود از برای اطفال که خواب نروند
 کوب کنند و بسا باشد از خلط بهم سرد غیری مای و دلالت کند بر آن رنگ و
 قوام و دیگر و از اینست که خیال کند صاحب که سر او در زنده بود و دماغ و
 بدن او دور میزند بر او و مالک نیست که بایستد و اما سدر حالتیست
 که باقی میماند بهمت و غی فهمد در سر خود سنگین و زایل شود عقل آن
 و سبب خواب مفرط است طویل در مدت که مشکل است کاهی آن در
 سبب ارقی بقریب صعود انجم خواب میرود غیری نام و سبب سهری
 عبارتست از اجتماع اسباب سبب است و اسباب بیداری و خواب است
 که مرکب است از متضادین یعنی صفرا و بلغم و نسیان عبارت از فساد فکر
 یا آنکه فساد فکر و فساد تخیل و مالغولیا بفتح لام و سکون نون است و آن
 تغییر ظنون است و فکر از مجری طبعی بفساد و خوف و مشهور اقسام آن
 هفت است مانیاء الکلب قطرب صباری رعونه حق مالغولیا و
 و عشق موض سودا و نیست گفتار است جالینوس که کوری حس است و کابوس
 موضی است که آدمی گمان کند سنگین چیزی بر روی او افتاده است و تلوی
 عبارتست از زمانه کی در بدن صرع موضی است که منع کند اعضاء و نفسیه
 منع غیر نام از افعال خود ام الصبیان نوع صرع است و سکت تعطیل حواس است
 فالج استرخاء عامست در شق بدن و عدد و کزاز تشنج عصابه است
 علاه الیه است در صورت که متغیر کند صور ترا از وضع و اختلاج حرکت و
 بدست از اعضاء که نباید حرکت کند زکام تحلیل رطوبات دماغی است از مغز
 نوله سیلان ماده است از دماغ بحلق شیخ رئیس نوله و زکام متشاک
 دانسته و عصابه و جعیتست که مبرسد در ابروها و حکاک اینست
 که خیال کند علیل که در دماغ خارش هست از غیر صلاخ اما ادویه مفیده که
 در امراض مزاج بدین تفصیل برایش کرم و خشک است در اول نفع
 دارد وجع دماغ را و حفظ را زایل کند این عر هرگاه خشک کنند و بسا
 مایعی نفع دارد صرع را اوج مرکب است از اجزاء مختلفه القوی کوشش

ان کرم است و تودرد رجب اول و توشان سرد و خشک است در سیم و پوست آن
 و خشک است در دوم و مایه لیلیا که از صفرا حرقه باشد نفع دارد نفع بین از کرم
 و خشک در اول تشنجی با اذان الفار سرد و تر است در اول نفع دارد صرع هرگاه
 سعو ط کنند از آن از تب پتیر مایه ان با سرکه هرگاه بیا شامند صاحب صرع فایده
 او را و دماغ او نفع دارد و غش حاصل بعد از مرض را استقبال بناحق عضل است کرم
 و خشک در سیم نفع دارد صرع اسفوط خود و س کرم و خشک تنقیه کند مایه
 نفع دارد صرع و امراض عصب را اسد شیرست تعلق جلدان و موی از هرگاه
 بگردن صاحب صرع می رسد حاکم کند صرع هرگاه قبل از بلوغ باشد آشنه کرم
 و خشک است نفع دارد دغان او صرع و احتناق رحم و هرگاه بخسباند
 در شراب و از آن شراب بیا شامند خواب کند خواب کردن غرق اصل شیخ کرم و لیلیا
 هرگاه بگویند و طبع دهند و مخلوط کنند بر روغن گل سرخ و سرکه و ضماد کنند بر
 صاحب صلع بارد تسکین اصل السوس معتدل است در کیفیات اربعه
 نفع دارد اختلاج و وجع عصب را شرک و طلاء اطوار الطیب کرم و خشک
 نفع دارد مایه لیلیا و صرع هرگاه دخن بد دهند آفتابین کرم و خشک در دوم نفع
 کنند با آفتابین مایه لیلیا را نافع است ناخ جمع پتیر مایه هاست کرم و جلد نفع
 دارد صرع هرگاه شرب کنند با سرکه خصوص پتیر مایه خرگوش هلیج کلایا و این
 نفع دارد خواستار اتمامه و حفظ و اما نفست و صلع ایرسا ان سر سوس است
 کرم و خشک در سیم زایل کند صلع و خواب با دنجویه کرم و خشک
 در دوم نفع دارد سدد دماغی را و صفا دهد دهن را یا قیوح یا بونه است کرم
 و خشک در اول نفع صلع سرد کند شراب و طلاء بیه سره بلیخ دارد فالح را
 بر نجاسه قیصومست کرم است در دوم خشک در اول نفع دارد صلع
 بارد و ضماد کا و فطولا و همچنین در سدد و در بزرگ محس سرد و خشک
 خند و دست و ضماد او نفع دارد صلع و منع کند سیلان را هرگاه به پیشانی
 طلا نمایند و خواب می آورد بدنه لکثان کومست در اول معتدل است در طوب
 و پوست دغان او نفع دارد و کاما بزرگ الشاهرم کرم و خشک است نفع

دارد و عا

دل و در عا و همچنین در او را بسد سخ مر جاست سرد است در اول خشک
 در سیم لبین و او یختر ان بگردن صاحب صرع و فایده دهد بین الیه بقم
 حبه الحصر است کرم و خشک است در سیم روغن ان نفع دارد فایده
 و فالح را بر الجمال هرگاه خمد کنند بر صاحب صلع هرگاه از سردی
 باشد نافع است و قاعی کرم و خشک است با دویه مناسب نفع دارد
 صرع بقدر الحما بارد و رطب است در سیم هرگاه خمد دکت با سوس
 نفع دارد صلع را بیلادر کرم و خشک است در چهارم نفع دارد
 استرخا و فالح و قوه را خوردن ان موثرست جنون و سرسام است بلسا
 کرم و خشک است در دوم نفع دارد صرع و در او روغن ان بهتر است
 از حبان و حبان بهتر است از عودان بندق هندی نفع دارد
 و صرع و مایه لیلیا و نفع دارد فالح و قوه را و صرع و هرگاه بدست او شد
 بندق را دامام که در دست او باشد بهوش نیاید و چون از دست او بگردد
 بهوش نیاید بنفشه سرد است در دوم تر است در سیم ساکن کند صلع
 که کاین از حرارت باشد بگردن و خمد کردن ان و هرگاه بخوشانند
 با با فوچ و بر بوند بر سر ان آب را صلع که با تب باشد نفع دهد
 سرد و خشک فاسد کند عقل را خمد است خواب آورد و تسکین میدهد
 صلع را و باطل میکند ذهن را و احلاک میکند جنون را تر مس با قلاهی
 مصریت کومست در اول خشک است در سیم نفع دارد صرع با دویه
 کرم کوده او صلع سودا بر نفع است جوع جرم معروفست هرگاه با خود دارد
 در خواب بر بپند اعلام دویه مشوشه را و با محاصیه باعث خصومت میشود
 داشتن ان و هرگاه بپای و بزند بگردن طفل آب از دهن آمدن ان از طرف
 کند و بوی ان صلع را نافع حمل شترست دل شتر را هرگاه بر بندد بر
 عاشق بر طرف شود و عرض عشق را و زایل شود جند بیدستر کرم و خشک
 در سیم و ان خصیه حیوان ای است نفع دهد عصب و ریش و خلد و فالح
 و نسیان و صلع بارد را شراب و ضماد احافه بزدون سوختن نفع

۲۶

دارد صرع و همچنین است سُم خرگور هرگاه بسوزانند و دراد و بر سرع داخل کند
 قایم دهد ظاهر جباری و غیبت کردن بلند دارد هرگاه دل او را بیاورد
 در خرقة ادی که خواب میکند خواب او را که میکند بلکه منع خواب میکند جلالت
 کرم و خشک در سیم و چهارم نفع دارد فالج را و فعل میکند فادان را و در
 و حفظ جنین کند حما ما کرم و خشک است در دوم هرگاه طلا کنند
 صاحب صداع زایل کند صداع حمارت کرم و خشک است در سیم هرگاه
 تشدید در مرق گوشت اندک گوشت را خوب بچته باشد شخص بکوز که مایوس
 باشد صحت یابد باذن خدا و هرگاه جگر او را بخورد مصروع صحت یابد هرگاه بیا
 کند و بناشتا بخورد مصروع حما پستان افزوست نفع دارد در دماغ
 و قنطاریه کند سدد انرا حما کبوتر است محاورت ان اما نشت از سرع و جگر
 و سکت و سببات حیه گفته شده است که گوشت انرا هرگاه بخورند طول میبرد
 در عمر و حفظ کند حواس را و سببات حیه الموت قطران است و ان روغن خست
 عر عست تسکین دهد صداع بارد و طلاء خریق اسود کرم و خشک است
 در سیم نفع دارد و سوسا را و شقیقه مرمنه و ما الخولیا را و نفع دارد سودا را
 خرع پیدا بخیم است نفع دارد فالج و لقوه و اخشیاش سفید سرد و تر است در
 دوم منوم است و غذا که میدهد و بخور است و پوست ان اشد تویم است
 ایچم او خشیاش سیاه سرد و تر است در سیم گفته اند در چهارم منوم و بخور است
 خصیه الثعلب شیرین تر از بهتر است کرم و تر است در اول نفع دارد تشنج را و فادان
 و فالج و اخطاف پوست است هرگاه شو کنند حوصل او را خواهند میانه
 ان دو سنک یکی رنگ واحد یکی رنگ مختلف هرگاه در جلد ببندند ان سنگها را
 پیش از انکه بر زمین بیفتد صرع را زایل کند و اگر به همین نحو بکودن مصروع ببندند
 زایل کند صرع و مجرب دانسته اند و بسپورید و س خلاف سرد و تر است و
 تسکین میدهد با و طلاء داخل سیر که است مرکب القوی است و بعضی
 سرد میداند و ان قوی است هرگاه بسوزانند نفع دارد صداع کرم را و خر
 کثیر النفع است دادن شربان و مضروب عقل را و مورث نسیان و در

و سکت و تبیل صرع میشود و موت فجاءه را در شیشگان کرم و خشک
 در اول و سیم نفع است رخا و عصب را در چینی کرم و خشک در اول و سیم
 روغن ان شدید النفع است ر عشته را در جاج هرگاه کرم کنند سیم و صرع
 و بماند بر سر انگلیس که ما الخولیا داشته باشد نفع میدهد نفع عجب
 خصوصاً هرگاه نوالی اتفاق افتد دماغ بقر هرگاه بخشکانند و بیاشامند
 با سر که انکود نفع دارد صرع او دماغها کلهها هرگاه بخورند زیاد کند دماغ ادم ان
 العرس هرگاه بخشکانند و بیاشامند با سر که نفع دارد صرع ادم السلفات
 بیاشامند صرع انا فست دم الحمال نفع دارد صرع اذنب لطف و معتدل است
 هرگاه به بندند بکودن طفل نرسد در خواب و صرع به بندر ساند و مجرب است
 رطبه هرگاه بلع و بکوبند و عوضه ارعاش اثری کند ر عشته را زیاد هرگاه استنشاق
 کند مژگوم نفع دارد او را زروند مدحج کرم است در دوم خشک است در سیم
 نفع دارد صرع و سوسا را زمره انجوا هر معروفست نفع دارد تعلق او صداع و
 صرع و تر سیدن در خواب را و نخی بیند در خواب پویشا و کسب کلا بد
 بکودن یا انکشتن کند دفع کند صرع هرگاه لیوان زمره قبل از حد و صرع باشد
 محربت در رب کرم و خشک است در سیم سعوطان بار و روغن بادام و روغن
 کل سرخ صداع بارد را نافعست زعفران کرم است در دوم منوم است بظلمه
 حواس را بخیمیل کرم است در سیم خشک است در دوم زیاد کند حفظ را جلاد
 رطوبت را از نواحی سر و نواحی اندک بخار و ر عشته و فالج و اسبب الیوس کرم و خشک
 در سیم نفع دارد صرع را جدا سقونی کرم و خشک است هرگاه طلا کنند
 بر سر صداع و انا فست با سر که سداب کرم و خشک است در سیم نفع دارد
 فالج را و ضما دبان صداع مزمن را نافعست با سوبق سبکیز کرم و خشک است
 در سیم محلل و ملطف است نفع دارد فالج و اسلحاه حاره که زهره اوست
 سعوط کنند در مصروع نفع دارد او را هرگاه بکوبند خون سلحفاه را و مخلوط
 با روغن و خمیر کنند با عسل و بسازند جها بقدر قفل و بیاشامد ان مصروع
 هر روزه ناشتا نفع دهد نفع عجب سبک ر عاده ان ماهی را هرگاه صیاد که
 صید کند اگر دست بربکارد و جگر به بندر ساند هرگاه کوفته بر پیشانی صاحب

صداع ضما غمايد تسكين دهد حالينوس انكارا نيمعني كرده است
سنبه الطيب كرم است در اول خشكست در سيم تقويت كند در غما
سوسن كرم و خشكست در دوم بويان تحليل بر د فضول د ما غير او
ان ضد دارد صداع كوما و مصلح ان كافور است شاه قمر كرمست در
اول خشك است در دوم تحليل ميرد فضول د ما غرا كه سرد باشد و مصلح
ان نيلوفر است شحم الابل شديد النحر است نفع دارد تشنج را شراب و غلا
سجم البر شديد النفع است در فالج شقاق كرم و خشك است در اول
نفع دهد سعو ط از براي تنقيه و طبع چشم شكاي كرم و خشك نفع فالج كند
طلاء و سعو ط و شرابا شونير كرم و خشك است در سيم نفع دارد زكام و
هر كه بوده بگذارد در حرقه گشان و بگذارد در سر كه وجب سازند و از آن جها
در اثنائ اندازند و سر را به بخار آن نگاه دارند تا بگذرد زكام و خشم را و طلاي
صداع بارد را نافع است شهدا نج كرم و خشك است در دوم و در آن مسكو
بزبان مصدع است صندل ابيض سرد و خشك است نفع دارد صداع را
و همچنين است سرخ وان ابرو از سفيد است و نفع دارد صداع را عا قوقا نج
طرخون جيله است كرم و خشك است در سيم هر كه مسح كند بار در
نفع است رخا اعصاب را كند كه مزمن باشد و منع كند تولد كوز را در كسيكه
اين عرض است منقي د ما غست هر كه غرغره كند شرب محرق عظام عود نفع
دارد صداع غنبر كرمست در دوم نفع دارد مشاخر تقويت كند د ما غرا
و عا سراقوت عجب عود كرم و خشكست در سيم لطيف است تنقيه ميكنه
سد در تقويت ميكند اعصاب او د ما غرا و حواس را غارقون كرمست نفع
دارد صداع غنبر سرد و خشكست در اول و دوم بطوق كند سكو را فاشرا
اصلست فالج و سدد و گفته صاحب اختيار اب حكايه از طبلي كه عارض شد
از براي اهل طبليبا اختلاط عقل شد پدي پس معالجه كرد با دويه بسيار
نشد پس فاشرا را در چند روز چاق شد فائيا عود صليب است و كهيانا كند

كرم و خشكست نفع دارد صداع بوقبه كه تعليق ان بگردن مصروع را بيل كند
و در خن داند ان مجنون را نافعست و در كاهوس نافع است فراح الحمام
اوچيه اوست خوردن ان در فالج نافعست فرعون كرم و خشك است
در چهارم بمالند در فالج و خدر نافعست قوس زبادي است در زقنوي است
هر كه بگويند و بياشامند با سر كه نفع دارد بلكه زایل كند صداع فواخست
ان كوست نفع دارد فالج را و ضد ميرسد د ما غرا و احداث بخوابي كند و كمر شود
ان بركه و كشي خشك قافله هل را كويند كرم و خشك است در سيم ياد در
دو درم از ان نفع دارد صداع قاقا خيار است بويان مغني غليه را حال آورد
قوع دبائر نفع دارد او را د ما غرا قرفنل كرم و خشكست تقويت كند
سرد را رايح ان قرفه الدار چيني كرم و خشكست در سيم نفع دارد فالج را
اقوي از دار چيني است قسط نفع دارد است خا عصب را و نفع دارد
فته كرم و خشك است در سيم نفع دارد كوز و صرع و صداع را هر كه بنيند
سد د ما غرا است كايخ سرد و خشكست در سيم نفع دارد صداع را و غما را
كوب كرم و خشكست هر كه سعو ط كند عليل بعضا ره ان و تنقيه كند سرد را
نفع دارد صداع و در عشر را و سكو را بواورد كوس كرم و خشكست در دوم
او در صرع و صداع كوات كرم و خشكست در سيم صداع عا درد و خواب
حي بنيد كزبه سردست در اول خشكست در سيم با الحاصيه منع بخار كند
از اينجهت است كه مقدمين در طعام مصروع ميگردد اند البته و انكان
مورث ظلمت بصر ميشود و دهن را مشوش كند كرم است در دوم
خشكست نيكو ميكند حفظ را كزبه كرمست در دوم خشكست در سيم
منع ميكند بخوابيدن و اسهال سودا ميكند و نفع دارد مالغوليا را البين
نفع دارد و سواس را لجاج بارد و رطب است در سيم نفع دارد صداع
و خواب عا و در دوا كثار ان مورث سكته ميشود و رنجوش كرم خشكست
در سيم نفع ميدهد صداع را كه از سردی و رطوبت باشد و فتناسند
روشناني كويند هر كه به بنند بگردن طفل نرسد و فرغ كند در خواب

و اما اصناف دارد صلاعه را با نفست حاره الکوی هرگاه سعو ط کند یا نرسد نفوس نفع دارد
لقوه را و همچنین با نفست در اختلاج صورت مشک ناف حیوان نیست مثلا هو که
و خشک در سیم تقویت کند دماغ سرد را و شتم او مضر دماغ است خصوصا در ان
و کایت و مورث شود مایه تولید را مصلحی قطع ان و خاییدن ان جلب کند بلغم
و دماغ و سیم و تقیه کند سردا مویانی بر دو قسم است معدنی و فیوری و معدنی
بهرتر است از فیوری کرم و خشک است در سیم نفع دارد فالحی و لقوه را
شربا و مایه و صلاعه سرد را و صرا و دوار و نارنج الطفا از تجرست است
ان کرم و خشک است در دوم و ترشی ان سرد و خشک است در دوم نفع دارد
وان محمل ریاخ دماغ نیست نرسد کرم و خشک است در دوم نفع دارد صلاعه
سودا و اورطوبت و بوی ان بر طرف کند صرع اطفال را و صلاعه می آورد دماغ
و مصلح ان بنفشه و کافور است نفعان کرم و خشک است صمد کنی بر صاحب صلاعه
با سیم چون نفع دارد فقط ابض کرم و خشک است در چهاره نفع دارد فالحی و لقوه را
نیلو فرجودان اسمانچو نیست و ان سرد و ترست در دوم مسکن صلاعه است که کرم
و خواب می آورد و نطول بر سر حرا و توا ساکن کند و در کرم انشاء زرد است و
و کایت بنفش است تمام سونبرست کرم و خشک است در سیم نفع بر نسبا
و صلاعه بارد و اختلاط ذهن دارد و تحلیل میرد صلاعات بارده دماغ را
و هرگاه بگویند و صمد کنند بر سر صلاعه ساکن کند و در جوهر مائست و ان
مربک شده تسکین دهد صلاعه اگر حار باشد یا بارد و تقویت کند دماغ را
بعضی مردم بوی ان احداث کند زکاو و مصلح ان بوبیدن کافور است
و اگر گویند چرا باعث زکام میشود جواب اینست که در ان اجزا کرم هست
جاری میسازد در طوبات دماغ و قوت نللد بر تحلیل ان و طوبت محمه
ضعف ان حرارت و چون در ان قوت قابض هست لهذا قبض کند راه های
فضول را پس جریان ان متعذی بیاید پس جیس کندان و طوبت سایل را و دماغ
و از ان حرکت و قبض منافذ احداث کند و ریا حیرا که بکزد دماغ را و حرکت دهد
بسیب رفع ان که همان حرکت عبارت از غطه است و در طوبات سایل را

هری ضیق نداشته باشد و راه بینی کشاده باشد زکام بهیوسد
و در وقت کل سرخ اگر حرارت دماغ زیاد باشد زکام و عطسه زیاد باشد
مجمه آنکه حرارت سرعانت کند بر سیلان و طوبت و زکام کل با باد
تقویت دماغ را و در الفحاح کل سیب او هم تقویت کند دماغ را و در الفحاح
کل به او هم سردست تقویت کند دماغ را و در الخلاف کل پیدا است تقویت
دماغ کند با الفحاح و در الفحاح کل خیریت کرمست در اول معتدل
در طوبت و بیوسست بوی ان نفع دارد دماغ را سرد و در الفحاح سرد
ترست تسکین حرارت عارضه دماغ او در خشکی ش سرد و ترست تسکین دهد
حرارت و بیس را که عارض شده است در دماغ و هرگاه صمد کنند بر سر خراب
او در و بیو بیو را تا میل کند و تسکین صلاعه کند یا سیم کرم و خشک است در دوم
تحلیل میرد صلاعه بلغمی را هرگاه بیوسست و بیرو ج و ان اسم سیم نیست و انشیه است
بصورت انسان و در اسم صمست معنی ان مغور الروح و ان بخ لفاح بری است
سردست در سیم خشکست در اول و بیرو ج در کتاب قاموس نوشته است
سخ لفاح که اول موحله و یادوم و در زخیره باسم بیرو ج که یا اول و یا موحله
اخر نوشته است بهر حال هرگاه داخل کنند در شراب سکر می آورد و سکر
او درن شدید و ان خواب آورده است و سیبانت مجا و در و از خواب
که هرگاه عاجز در ان بچوشانند نرم کند و شراب ان مثل حال کسی که
خورد اما امراضی که در اعضا سر بهر سدا اما صلاعه المیست در اعضا
سر و ان سوء مزاج و یا مانده میباشند و ان سوء مزاج خارجی میباشند
و داخلی میباشند اما خارجی مثل صلاعه که بهر سدا از افتاب یا
نزیدی آتش و علامت ان وجود سیب است و علاج ان تبدل هوای
و تبوید و بوبیدن بنفشه و نیلوفر و کافور و سیب و نطول باب بول بیلد
بنفشه جو شانیه و مایه لیدن روغنهای سرد مثل روغن زردغن
نیلوفر و روغن کدو و سکر کرده باشند به نج و بکزد و در سیم که کلاب روغن
کل سرخ و روغن را به کل حمام انداخته باشند و غذا بدهند با غله یا در

صلا

مثل ماش و غنای و اسفناج و کدو و کشیز سبز و سرکه و کاهو و این نوع
 قوام و انواع صفت است همین تعدیل هوا صحت دهد یا آنکه از اسباب
 مثل آنکه طفل و دواهای گرم خورده باشد غذای مضرب مانع بخورد و علامت
 تقدم این اغذیه وادیه است و قلق و اضطراب و خواب نکردن و علاج آن
 دماغ است بقرصها که از انزروت اقا قیا صندل سرخ حفض مکینو فرمایند
 اب کاهو اب کشیز سبز و حذر کن آنکه از آنکه بماند بر خدات را مطلقا
 مثل تریاک و یبروج نقل کرده است طبری که دیدند طبیی که سرده و سرد
 و کافور و تریاک و انصاحب صناع حامل بود پس سقا طشد و سکه کرد و
 شد بعد از دو نیم و بخورد از قرص که ساخته باشند از تخم خیار تخم خیار
 تخم کشیز خشک طباشیر خرفه و کاهو و توخیمین مساوی با شربت بنفشه
 یا آنکه شربت تمروندی و بماند سر به صندل سرخ حفض مکینو یا خیار
 کاهو اب کشیز سبز با قلیل سرکه و کلاب و بخورد ماء الشعیر هر روز و غذای سرد
 مثل ماش و کدو و اسفناج و خیار و تمروندی و الوحم و افار ترش و میتواند شد که
 سوء مزاج از اخراج یا داخل اخراج مثل آنکه در بوفت زهره یا اب سرد و افور
 یا آنکه در ابها کشف داخل شود مثل آنکه اب کبریت و اب بوره و نظرون و امثال آن
 و این نوع صناع را خبط گویند و منتهی میشود این نوع صناع بزرگام و علامت آن
 سبب است و نقل حواس و میل و جمع بعقب و لذت بردن به هوای گرم و علاج آن
 تسخین سرست بچیزیک تسخین بالفعل کنند تا باشد یا خشک مثل ماش یا بملواری
 مثل غمک یا کادوس یا ریک کرد بر سر گذارند و استعمال و آنکباب باب گرم که سرد
 پوشانیده باشند در وقت آنکباب و بماند بروغن گرم مثل روغن یا سمن و زرد
 و غلا و تعلیل کند و تلین کند بچقه لینه ار کل خطی عناب سپستان عناب العبد
 خبازی تخم خطی بنفشه تخم کتان جوشانیده باشد یا کافور شیر جو مقشر فلوین
 روغن بادام یا آنکه از اسباب داخل است مثل آنکه هرگاه کسی اب بسیار و علامت
 آن مقارنه اسباب است و برودت مجلس و انتفاع بجامه انداختن بر سر و علاج آن

طول کرد نیست یا بهای که جوشانیده باشند یا بونه اکیلل سو سمن و زرد
 صغیر و فوج در دست را بگویند کل سرین کل سوسن عود غنیمت و این
 شکوفه نارنج کل ریحان و آنکباب بهمان کیه ها که مذکور شد در صورت
 خارج در افتاب که محاذی باشد سو راخ افتاب یا سو راخ بینی و گوش و
 شد که سوء مزاج گرم با ماده باشد و آن بتقریب غلبه خون محلی است
 و علامت آن سرخی چشم است و سرخی صورت و عظم سرد و زبان و
 ظهور و حال شبیه بخواب یا کمی و عظم و غلظت قاروره علاج آن فصد قیلا
 و حجامت ساقین و احتقان بچقه لینه و خوردن فواکه مثل انار و الوحم
 و تمروندی یا توخیمین و شربت و سریت الو و غذای آن باید ترش باشد
 مثل شوربای انار شوربای الوچه و زردالوا و تمروندی و بعد از آنکه تنفیه
 کامل شد طلاهای مذکور را بماند و علم از کافور اب خیار اب کاهو اب
 کشیز سبز که کلاب که حرکت دهند در شیشه سر کشادی و میتواند بود که صناع
 از صفرا موده باشد و علامت آن شدت کوی سر و ارام گرفتن بچیزهای سرد
 و خشکی بینی و تشنگی دهان و پختن و سرعت نبض و صفای قاروره و میل
 بزردی کامل و علاج آن احتقان بچقه لینه و بعد از احتقان هضم زرد
 کابی الو بخار عناب تمروندی سپستان جوشانیده یا توخیمین شیر خشک
 قاروس خیار شنبه روغن بادام میل نماید و لحظه و ضما و طلا نمایند و صناع
 دموی و میتواند صناع بلغمی باشد و علامت آن شدت صناع بسبب کثرت
 بلغم نبودن حرارت در سر نبودن سرخی در چشم و صورت و جوت رفت و
 داشت دهان و مغز و طول داشت و در سر و بطور نبض و بیاض قاروره و
 غلظت قاروره و علاج احتقان به حقه که حدت آن زیاده از لینه باشد و بعد
 سه حقه خوردن ایارج یعنی ایارج تلخ و شبیه و تبدیل مزاج از طولیات و
 الحلی و بوسیدن کل نوکس و یا سمن و یا سنفید و امثال آن و عطسه و در صناع
 کامل هست و عطسه آوردن مثل کندنش چپوی نیست و میتواند شد سبب

میتواند شد صناع
 بپوشد

موانع در اسهال
باشد

سودا باشد در صلاح و علامت آن سستگین بودن سرست با خشکی و بیداری
کوده و کمرنگی بزرگ و بزرگ و جفاف بدن و در قه و بطول و نبض و میانه و در قه و
و علاج آن ابتدا حقنه از لبن و حاد استقرا سودا است از اقیهون و روغن و صفا
و عاریقون و اسطوخودوس و یارجات و فلول و یا بونه اکلید سحر بول
چقند که بچوشانند و صاف نمایند و در افتاب کمره بپزند و بوسیدن
نوکس و عنبر و روغن بایونه و غذا دادن بخداها که زود هضم شود مثل گوشت
طیور مانند دراج تیهوج یا بخود و جوارش بدهند مانند جوارش معطر
و جوارش عود و امثال آن و کاه هست صلاح بسبب پراح بوده باشد
و علامت آن عدم و عدم ثقل و صدا کردن گوش و انتقال و جمع
از موضعی موضعی و ضربان و علاج آن تحلیل را حست به نطول که بایونه
شیخ ارمی برنجاسف تر جوش کمرش نم شویت داشته باشد و
بوسیدن سداب تر مرزنجوش بول و زانیاخ و عطسه آوردن از ثقل
و چند بید ستر گفته است بقراط که عطسه شفا دهد صلاح غیر که آن
ریج غلیظ بوده باشد و بهینه کند از اغذیه نفاخ و تلین کند طبیعت را
بحقنه و حب هلیل و رب هلیل که در کلیات مذکور شد و کاه هست
صلاح بشرکت معده است از برای اتصال که دارد معده بخواب و دماغ
بواسطه عصبی که راجعست و بسبب محاذاتیکه دارد معده بدماغ و بسبب
آنکه معده را عصب کثیرا محسوس است که میرساند ناخوشی از بدماغ و نیزه
که شریک در دلیل و امرست اول آنکه انسان هرگاه بوی بد بشنود حادث
شود تهوع و برهم خورده کن معده دوم آنکه هرگاه دماغی آب سرد بخورد
احساس آن نماید دماغ و پیشانی درد بر آورد علامت صلاح عینیکه شریک
معده بوده باشد استنباط ثقل در معده نماید و همچنین استنباط
ضعف معده و غشیان و تهوع و بی وزردی چشم و مقصود معده
و علاج آن فی خوردن به سبب بایون و اهتمام در قی مدد و

بقیه

و تقیه معده تقیه کامل و بعد از تقیه کامل آرام دادن و خواب آوردن بشرکت
توش مثل آب به و رب انار و رب غوره و رب کوب و رب در اصطلاح اطباء
اراب میوهها چند آنکه بچوشانند که بسته شود و بقوام آید و چون بپزد بدهند
هرگاه قدری طباشیر دهند از برای تسکین قی بهتر است و هرگاه ان صلاح
از صفیه قم معده باشد که این بود علاج و چنانچه بلغمی در معده بوده باشد و
بشرکت آن صلاح بهم رسد علامت اینست که قبل از صلاح تخمه باشد یا حب
حامض بهم رسد و نفخه معده باشد و آب دهن بسیار باشد و تهوع مکرر
باشد و اگر قی بلغمی بکشد تسکین یابد علاج آن تقیه معده است بخوردن
ایارجات و جوارش خاص جوارش جالینوس و جوارش عود و امثال
و اگر در معده خلط شود باشد علامت حرقة معده است و کثره شهوة
بغذا و علاج آن ایارجات و تقیه معده است از حب اقیهون غار یقون هلیل
سیاه هلیل کالی بسفایح اسطوخودوس که کوفته و پیخته با آب یا جوارش
حب سازند و میتوانند صلاح بسبب ضعف معده باشد و شدت
و علامت آن اینست که چون از خواب بیدار شود شدت کند و قوت
کمرنگی و خلل معده زیاد شود و علاج آن اینست که صبح که از خواب بیدار
چند لقمه نان خشک در آب غوره فرو برد و در آب ریاس یا آب یا آب انار
و ناشتا بخورد و هرگاه چنین صلاحی صرف و توشی صرف را خوب نیست باید
نان خشک را در کلاب و قد غوره بخورد و اصطلاح این ترکیب را جلاب
گویند و کاه هست صلاح بسبب ضعف دماغست و علامت آن اینست
که بهیچان نمی آید از بخار کوی که برسد بدماغ و کدورت و وجود افتاد
دماغی و علاج آن تقویت دماغیست با غذیه عطره مثل گوشت دراج و
تیهوج و مرغیم را که خوب طبخ دهند و ادویه مناسب در آن نمایند و به
و عنبر بو نمایند و امثال آن و بعضی اوقات کثرت حسن دماغست و علامت آن
تغیرت از خویات و علاج آن شدن بخوردن تریاک است چون علاج

اع

در مقامیکه از اسباب شدت حس دماغست به تبلید دماغست
و توباك تبلید دماغ میکند و گاه هست صدامع بهم رسد از کوسنکی یعنی
غذا نویسدن بدماغ و این صدامع اخف کونید و این نوع صدامع بهم رسد برای
زنان بهم رسد بعد از تقاس و بعد از حیض از کثرت دفع شدن خون یا
خون آمدن از عضوی مثل خون بواسیر یا خون از موضع دیگر علاج آن
توطیب غذاست نوعی از صدامع عارض تبادر شود بسبب ارتفاع بخار دماغ
علامت اینست که هیجان کند باحی و علاج آن حمیاست و نوعی از صدامع که بعد از
جماع بهم رسد و سبب آن بیس است که در دماغ بهم رسد بعد از جماع
و علامت آن خفایست و لحافت بدت و علاج آن توطیب بدت و بوسیدن از لحاف
و استنشاق بروغنه های بارد و رطب مثل روغن بنفشه و نیلوفر و صدامع بعد از
جماع میتواند شد که از بیس باشد بلکه سبب هیجان بخار است بدماغ از
اغلاط و علامت امتلائی بدت و وجود علامت غلبه اخلاط و علاج تقیه
بدت است از هر خطی استنباط شود و صدامع بعد از جماع میتواند شد که سبب
ضعف اعضای جماع باشد علامت ارتعاش و ضعف حرکت و این نوع
صدامع گاه هست بست که منتهی شود و بخامودن و علاج تقویت دماغ است
بروغنه های ملایم و خوردن غذاهای کوار از گوشت بوقه و برغاله و بوسیدن
ملایم نوعی از صدامع از شرب شراب صوف بهم رسد علامت هیجان صدامع
بعد از شرب و علاج حقنه کردن و سکنجین خوردن و فی کردن و شربت انار و
سیب و بوم و غوره خوردن است باب سرفه و ماء الشعیر در این خصوص
عظیم است هرگاه دران قدری اب لیمو نمایند و مانودن اب لیمو اب غوره داخل
نمایند و پاهای و دستها را مکرر مالند بمالشی خوب میتواند شد صدامع از ضرب
و علامت ظاهر است و علاج خماد کردن سر بمورد و کلار می و اردو وارد
و نمایش و حضض می آفاقا مثل سرخ باب با رتنک و فصد کردن از برای
شدت و حقنه کردن بحقنه لینه نوعی از صدامع هست که خورده و بیضم کونید
با لافتن انچه بدماغ که قاعی سرطاحا ط کند و این صدامع اسهال انفلاع

خود و غیره

و بنوع صعب می آید و منفرست صاحبان انار را و حرف زدن و بیدار
روشنی و دوست داشتن ناریکی و تنهای و قدرت تلاشش برکشودن
چشم و هر ساعت خیال میکند که سر او بیهوش میزند یا شق میکند و علاج
تجسس کردن است که چنانچه است بهم رسیده و غلبه کرده است و دفع آن بقصد
کودن و حقنه کردن و انچه مکرر کند کور شده و نوعی از صدامع هست که تابع بحر است
علامت بودن آنست در روز بحر آن علاج آنست که میل ماده و بفهمد و از پاشی
و لحاف و حقنه و امثال آن اعانت بخار نماید و گاهی صدامع بهم رسد از بخور آن
خوش باشد مثل کلاب و کل و اعان آنکه از بوی بد باشد و علاج بوسیدن سر است
نوعی صدامع شقیقه کونید که یکسمت راس را بگیرد و این اشد انواع است صدامع
علاج آن تنقیه بحقنه های بسیار و داغ نمودن کردن و بعضی در این سلسله
کونید و بستن سقیقه را کف کند ممانند عباسی و بر روی آن بمالند طلای سرفه
الگو کوی دانند مثل سحر کاسی و نم کاهو و پوست لفاح تریاک یا طلای کرم کنند از
سردی دانند مثل حنا که خیر کنند از شراب و محلول نوع دیگر خون سیا و شان و غمره
صمغ عربی افیون خمیر کنند به سفید تخم مرغ نوع دیگر نم کاهو بزرگ و البیج و صافی
افیون کثیرا با سر که خمیر کنند و اما سلسل بستن غیر مامون است و صدامع هست
که صدامع شمسی کونید که حین طلوع افتاب شدت کند و بعد از ظهر به تدریج
تسکین یابد علاج آن اینست که طرف صبح ای غوره را در تخم کشنه خشک تیره
بنوشد و تنقیه از فصد و حجامت و حقنه نمایند و صدامع بشرکت اعضا ممکن است
بشرکت رحم بشرکت کلیه بشرکت ساقین و علامت هر یک ظاهر است و علاج هر یک
باین واضح است تمام شد انواع صدامع اما سرسام که عبارت است و هم دماغست
و این ورم یاد مویست مینامند قرائط و علامت تب لا زمیست و تسکین
بودن سر و سرخی چشم و صورت و صدامع مفرط و هذیان و خند کردن و حسرت
که در زبان و مایل بودن زبان بر سرخی که بیستاهی زند و غظم نبض و اشک آمدن چشم
و آگاه از روشنی و قطره کردن خون از بینی و علاج آن فصد قیفا است در سه روز

تنقیه

صدامع

سر

اول و بیرون کردن خون از حسب قوه انغیر مبالغه و حقه کردن بحقه لین و نکند
حبس و عقال و تریب کردن سر پوست کلداد جو بنفشه نیلوفر خمیر کرده بسریب
و بعد از سه روز خمد کردن بیکه روغن کل سرخ کنند و لحظه غایت از صندل سرخ
اب که هواب کثیر بنیاب خیاب کد و لکه کلاب کلاب کافور و بوبید کل بنفشه کل
نیلوفر و بیاسامد ماء الشعیر هر دوزه طرف عصر و طرف صبح و انقضاء غایت غذا
بشویبای شیر جو و ماش و عدس و کاه و مغز خیار و شلیل و کل و الوچ و زرد و صفتها
رسیده و هرگاه ورم از صف ابوده باشد و اقرطیس خالص کویند و علامت آن شده
تب و پوختن العیاذ بالله و سبکی سر و سرخ چشم و مغز و زردی صورت و زردی
زبان و سر و نبض و جستن و اختیار و هذیان و غضب و سوء خلق و فساد فکر و کاه
تمامی فعال دماغ بر طرف شود علاج آن احتقان کردن بحقه لین و از ماء الشعیر
کودن و فوکه خوردن از غوره های غناب سیستان الوجیه الونجار و ترک نکردن
ماء الشعیر هر روز اب کد و خوبست و آب هند وانه نیشائی بعد از هفتم نافع است
ملطقات قبل از هفتم باعث تلطیف ملاده گردد و ضرر غاید و معر خیاب را دین
نافعست و خمد های که در رموی میزد کور شد خوبست و روغن کل سرخ یا ترشیک
و خمد از غناب الثعلب تازه بولید پوست کد و بر سر نافعست و شیرو بر سر
نافعست کرم نهر بر سر انداختن و زود برداشتن نافع است و نفول کردن از آب
بنفشه نیلوفر پوست کد و کل خطی خوبست و هرگاه بیخوابی از حد گذرد در همین
کاه و خشخاش اضافه نمایند و کاه و خمد خوردن خواب می آورد و در وقت نام
نافعست و میتوان شد اسودا باشد ورم دماغ و علامات هذیان گفت و فرغ
و خوف و کرم است و پوختن و غرط و زوال عقل و خشکی مغز و بکثرت تنفس
که کو باخفه میشود و چشمها کشوده مبهو ط و درد و رنج شدت عرضیاد
و تب سبک باشد و نبض ضعیف و صلب باشد علاج آن بعد از منقبض است

در شقی خالص

و حقه های لین و خوردن ماء الشعیر و سبکین ماء الشعیر دادن و خمد کردن
سر به تخم کد و تخم هند وانه نیلوفر بنفشه باشی و رخت و فصد را هرگاه ضرر باشد
البته فصد نمایند و هرگاه ورم دماغ از بلغم باشد از لیس غش کویند و تخم
لسیاست و علامت آن سبب ارق است و تب ملائمه دماغ غیر قوی و سبکین
بودن همه حواس و سفیدی زبان و جستن و اختیار و اختلاط عقل و مشکل
جواب سخن و حرکات دادن بلك چشم و علاج بعد از احتقانهای متعدده لین
و حاده بکند از د بر سر ایشان سرکه و کلاب و روغن کل سرخ در سه روز اول
سداب را با روغن کل سرخ جوشانیدن و سرکه و روغن کد و روغن و عطسه آوردن
و بر سام نوعی بر سام است و معنی آن از سر سینه است در ذات الحجب و ذات
و ذات الیه ماده متوجه دماغ شود هذیان کوید و بر سام کویند و اعراض او
سر سام است و علاج علاج سر سام است با موعات سینه یعنی فصد را بعد
قیفال از با سلیق نمایند و کرده پارا حجامت نمایند و حقه لین نمایند و سقا
اراماض سرست و آن ورمست که حادث شود در خاص تجویف دماغ در حقیقه
سقا قلوب موت عصوست یعنی خوردن عضو و بطلان حس و غایب مقلد
شقا قلوب است و ماده این علت در نهایت خباثت و فساد و کف است
در کتاب خود که ادی را هرگاه بخورد شقا قلوب در دماغ بیدر سینه بخورد
هلاک در سه روز اول زیرا که قلب را بمشاکت خود ضرر رساند پس هرگاه بکند
دو روز چهارم علاج سر سام کرمست و همه از انواع شقا قلوب و غایب
و علاج آن علاج غایب است دیگر شخوص وجود آن اوص سرست و این علاج میشود
از برای ایشان در خواب و بیداری مایستاده در هر عملیکه مشغول باشد و این را
اخذ نم کویند و بزمان یونانی قاطوس کویند و سبب آن سده است که عارض میشود
فم مؤخر دماغ از خلط بارداریس غلیظ و علامت آن اینست که بازماند چشمهای آن
شود حرکات آن و قدرت ندارد جواب را و علاج تنقیه دماغست بحقه های
متعدده لین یا حاده و خمد کردن عقب سرست از یابونده و زوقای خشک

لیس غش

سبب ارق

بهرام

شقا قلوب

شخوص وجود

واکلیل و شویب با سرکه عنصل و روغن مالیدن بروغن جز نجوس و خیری و سلاب
 دیگر از امراض سر عظام است عظامش اجتماع است در قف و سبابا باشد داخل
 قف باشد و بیشتر اوقات عارض شود اطفا و سوزا و اینست که مرصع و انصید
 کنند و بیا شامند بر وضع و طفل ماء الشیر جو بوده و نگاه دارند از خوردن
 و اعتلا و عطا کنند طفل را طبا شیر و شیر و تخم خرفه و میزند از زرد برافوخ ان لعاب
 اسفزه باد و عن کل سرخ و سرکه انکوری و چنانچه اجتماع آب در قف باشد علا
 ان مشکل بودن چشم است که برگذارد و چشم باز بماند و جرك و اباز کوشم
 چشم آید و علاج این نوع ندارد دیگر از امراض سر و درست و خیال میکند صاحب
 که دور میزند برو و دماغش دور میزند بران و مالک نیست که با دست و ثابت
 بماند و ایستادن و سبب ان اخلاط رقیقه باریاخ غلیظه است در بطون و
 دماغ و ممکن نیست دماغ را تحلیل ان پس حرکت کند طبعی و مقابل شود
 بحرکت طبعی ان که خدا حرکت است و واقع میان دو حرکت حرکت دوری و چرخ
 حی بینی در دو بعم و سبب دوران خیال میکند که اشیاء بر صاحب ان دور
 میزند و این اخلاط یا حاصل در سر است یا آنکه از بدن مالا میرود و ان اخلاط
 اربع هم ممکن است و علامت هر يك از حدس طیب مشخص میشود و علاج
 جمیع انواع ان حقنه کردن متعدد و حب یارج و شبیاریست و خلاها
 ارعاقه قرصا و خورد و قرفل و اب سوسنبر و عطسوسات از کندنش و خوردن
 و بوییدن عنبر و غالیه و یاسمن و سوسنبر و انکیاب از حشایش مثل بانو و
 اکلیل و فصد کردن قیفال و حجامت سابقین و موزرات موافق هر خلط اخلاط
 حب هلیل خلاصه کلام آنکه دوا را از امراض خطیر است و مساهل ان ضررها
 عظم و منتهی بیکت هلاک خواهد شد طبابت باید احتیاطهای متعدده
 نماید و وجهها تخم کشیز خشک بوده با اب یا اب شیر گرفته یا خاکشیر و بعضی
 حضرت استاد ارام دو مثقال فرمودی که در ان انداخته و صاحب

دوار

انوع

حورده صحت یافت بهر حال در معالجه دوار فصد است و احتقان و اکو معالجه شد
 مقصود حاصل شد و تنقیه کامل از حب هلیل و حب شبیاری و حب هلیل
 و اطرافیل کشیز و طریفل صغیر کشیز و فی در دفع دوا بر سبت و حوارشات
 لایق است و هرگاه معالجه نشد بماء الحین بعد از تنقیه باید داد و طریق
 ساختن ماء الحین که خاتم است مذکور خواهد شد دیگر از امراض سلب است
 و انعلقی است که تعان یعنی تغییر بصر است و حالتیست که خیال فدا انسان
 ان در سر خود ثقل بسیار و و چشمهای ان ظلمت است و بسیار باشد که طین در کوش
 بهم رسد و بسیار باشد زایل شود عقل ان شخص مرض و سبب ان نانوشتی استماع
 روح نفسا نیست از سکول کردن طبعی خود در ظرفهای مانع و غوهای
 دماغ پس سرد و قسره شود و سبب متناع روح با اخلاط بارده غلیظه
 که چنانچه زیاد شود از خفشت یکت حادث شود سکنه و هرگاه رقیق باشد و حادث
 شود از ان حوتی و از روح حوتی دیگر حادث شود دوار و روحی نامنلان بر عوا
 ساد و خدای و علامت ان استنباط اجتماع اخلاط است غلیظه و بار در
 سر بخوبی که در دوا و مد کور شده و علاج ان تنقیه کردن است با احتقان قوی
 بر سبیل تدیج از ضعیف بقوی پس تنقیه دماغ است با طریفل بسیار و اب
 بیشمار و عطسم آوردن و بوییدن کلها در لیش غس مذکور شد یا آنکه سبب
 سدر و رست در دماغ که منع کند نفس از تصرفات و از سلوک بنه طبعی
 و میانه اندان سدر را سدر مؤلم و علاج ابتدا در این مقام فصد قیفال است
 از برای جذب ماده بجانب مخالف و هرگاه محتاج شوند تجدید فصد
 ایضا از قیفال و تغریق بر روغن بنفشه گرم کرده باشند و بعد از ان روغن
 کل سرخ و امر کنند طیب شخص دوسر و اگر در افتاب حرکت نکنند مطلقا و
 در جای که مظنه غبار باشد عبور نکنند که مبادا عطسم آید بدست که عطسم
 دوائی مقام باعث غشوی از برای اشتداد وجه در حرکت دادن سر و حساند
 غنیف بل آنکه سدر و صرخ نزدیک بیکدیگر نماند از حیثیت سقوط و از

سلب است

سدر و غش

سفتی غلیظ
صفتان هر فایز که در آن زرد و صورت دردم
مصلحتی و دردم
مشتاقی با بر بخور
بزرگ که کف کند

تا خبر یافتن افعال را دیده و فوق میان سدد و صرع اینست که در سدد تشنج
نمیباشد و حرکت مضطرب نکند و در صرع حرکات مضطرب و بیحد و
تشنج اعضا بهم رسد فوق دیگر که سدد بهم رسد بعد از آنکه دوار
حادث شده باشد و صرع دفعی بدون مسبوق بهم رسد که مسبوق
بمرض دیگر نیست دفعی بهم رسد فجأة و دیگر در سدد کف نمیشد
و در صرع بعضی اوقات کف و خیر هست دیگر از احوال هر سبب است
و آن خواب بسیار است در مدته بسیار و در کف هم شدید القیه
چنانکه در کفیت زیاد است پس مشکل شود و آتیه و بیدار کردن و خواب
در اصطلاح اطباء عبارتست از حالتی که عارض شود برای حیوان که بایستد
در آن نفس را استعمال حواس ظاهره و حرکات را دیده و لازم دارد تا در جوع
روح نفسانی و تقطاع آن از آلات بمبدئه بالکلیه و نسبت کرده اند
بطبیعی و غیر طبیعی پس طبیعی از برای اجتماع روح حیوانیت بسوی ماضی
طلبی الاحیاء و الاستراحه و غیر طبیعی با سبب یا سوء مزاج دارد مفرط است
و سازج که عارض میشود از برای دماغ و باعث میشود سبب احوال است
روح نفسانی مضاعف از برای جوهر او که فور و قوت است بیاطن و غلامت
آن اینست که عارض شود بعقب بر دشت بد که بر میخورد سر از قاع و مثل
اب سرد یا هوای سرد یا بعقب شر با دریم خنده مثل ایون و شوکران
و نمیشد در صورت ورحی و تهییج و معنی نهج و در مبست که حادث میشود
از دنج غلیظ که بداخل جوهر عضو است و دنج غلیظ متولد میشود از فضول
و طبیعیه و بشره زرد میشود مایل بسبزی و نبض صلب متفاوت و علاج
تبدیل مزاج است بدادن مشروب یطوس و ماء المسک بارد و فطولی کنند
برای این و ضماد کنند بچندید ستر و رفع مضاراد و به مسبیه خنده بخور که
موافق باشد بخوبی که در حاتم در دفع سهم مذکور است یا آنکه سبب

سبات

و بیدار
از بیدار شدن و خواب
بیدار شدن و خواب
بیدار شدن و خواب
بیدار شدن و خواب

اجتماع و طبیعت خامست در مقدم دماغ و علامت آن سنگین است که در غلیظ
در مقدم سر و همچنین حرکت در چشم و شبیه باختلاج در او برده و سدد
اب غلیظ از منخرین در اکثر اوقات حالت میان خواب و بیدار است و علاج
آن حقن لیمه مکرر و کودنست پس تبدیل مزاج است یا آنکه سبب خواب
ارتفاع بخار است تردید که در حالت تب بهم رسد و علاج در آنوقت
علاج حمایت و تقویت دماغ بکلاب که و سرکه زیاد و عرق نعناع و فیل
و پاشویه کردن و دست پا را بحدی مالیدن و بستن و عطسه آوردن و کاهست
بسیاری خواب بخارات معده است و تقدم سدد و حرکت کردن بخار
کوش و دوار و خیالات پیش چشم و سنگ شدن سبب است هنگام خواب
معده از غذا یا آنکه سبب ارتفاع بخار است از صدد و به علامت آن وقت
الرب و ذات الحجب با از اعضا دیگر مثل رحم و معاد رهنکام حبس طبعی
یا گرم در روده ها و علامت آن افزایش اعضا است و تقدم علل این اعضا و علاج
علاج این اعضا است و کاهست سبب خواب بخارات و طبع است که
موقع میشود بدماغ از غرض سبب این و علامت هرزه سخن گفتن اشک از
چشم آمدنست و عطسه بسیار کردن و افکار دریم از غیر تمیز حیوان و
قلق و اضطراب و تنگی نفس و قدرت نداشتن بخواب پیوسته بلکه مکرر
بیدار شود و خواب رود و حرکت کند و علاج آن فصد فیفا لاسست چهل
و حجامت ساقین و تلطیف غذا مثل فرائج و تیم و کوش بزغال و اما سست
سهری و ارقی اجتماع اسباب خواب و اسباب بیدار است و انسواء مزاج
بارد و طبابت و بلغم با اسباب بیدار است و انسواء مزاج که بیشتر است
و علامت آن خواب خوب است در وقت و بیدار است در وقت سست
صورت آن در بعضی اوقات متغیر مایل بسبب یا در بعضی اوقات سرخ و بهر
و شیت میخوابد و بسا باشد با بگو بکیر و این علامت دیدیم است و علاج
تنقیه بدن است از خلط غالب با حقیقان بچقه لیمه و تبدیل مزاج از طلاها

سبب سبب
بیدار شدن و خواب
بیدار شدن و خواب
بیدار شدن و خواب

نسیان

و بنییدیم و مولات و غیره دیگر از امراض سر نیست و انفسا ذکر است بافسا
 فکر است باطلان حفظ یا نقصان حفظ و سبب استیلاء برودت و رطوبت
 در بطون و مغز پس حفظ نکرد چیری رسیده است با و علامت آن
 بسیار است و سبب است سر و علاج آن تنقیه دماغ است بحقه حاد و در او
 جاورشیر و بقیه شحم حنظل بوده باشد بقراط نهی کرده در این امراض تنقیه از
 فوقر و بعضی تاویل نهی بقراط از فوق بقیه کرده اند پس اگر پاک نشود دماغ مان
 حقه ای از ج فقر آید یا شامد و عطسه در این مقام خوب است و روغن سوسن
 مالیدن و سرکه غصیل با فست در این علم جدا یا اندک سبب استیلاء سرد
 و خشکی است بخیلی نیدرد در بطون دماغ چیری و علامت آن بیدار
 دائمی است و خشک میشود منخرین و صعب میشود تکلم و سرعاً و بعضی
 حالی بهم رسد که گویا خفه میشود و علاج آن توطیب و تخین بخداهای موافق
 مثل گوشت بره و مرغ و مایلدن روغن ساق کاه و اعضا و روغن بابونه
 مثل کله بره جوشانیده بافسا و فکر است و آن حالتیست که ممکن نشود تفکر کرد
 و سبب آن استیلاء برودت و بیل است بر قسم و سطر دماغ و هر چند این
 فکر را نسیان بگویند و لکن قریب به نسیان است و علامت آن بطلان حفظ
 از برودت و رطوبت و علاج آن علاج بطلان حفظ است یا اندک سبب فساد
 تخمیل است و آن یا کم شود و ضعیف شود از امور تخمیل و خواب بخمید و اگر بید
 فراموش کند مگر از قبیل خواب و این از برای غلبه وار است بر مقدم و علامت
 آن سخته مقدم سر است و جفاف منخرین و خیال کردن رنگها و تشو و علاج
 آن تنقیه وار است بحقه لین و معالجاً که مذکور شد در سبب دیگر از امراض
 مایه یخولیا است و مایه یخولیا تغییر کانهاست و فکر از چیزی طبعی بسوی فساد
 و خوف از برای مزاج سوداوی که بوحشت میآورد روح دماغ را و روغن
 بیاورد و سبب ظلمت سودا و حدوشان و این با اندک از املاء بدست
 و علامت آن سیاهی بدن و لاغری بدن و خونی و نکسود مثل ماهی مازاد
 و گوشت ز مستانی فاسد و امثال آن و چنانچه حدوث سودا از اخلاط

نفس

مالی

ارد باشد چنانچه حدوث سودا از اخلاط مایه باشد چنانچه از خون باشد
 که محترق شد و علامت آن اختلاط با خنده و فوح و رنگ صاحب آن کدر
 کون و عروق کشاده و چشمها سرخ و بنفش و عظیم و معتاد باشد بقصد
 حجامت یا رعا ف یا خون بواسیر یا خون حیض و این اعتبار متروک باشد
 منقطع شده باشد این خون پس علاج فصد است از باسلیق و صاف و اگر
 از احتراق سودا باشد علامت آن کثرت فکر و خوف و فرج و تخيلات بلور
 و دوست داشتن تنهایی و چنانچه مایه یخولیا از احتراق صفرا باشد علامت
 جنون و بد خلقی و هزلان و صحن زدن و اضطراب و کمی سکون و کثرت غضب
 و حرارت ملس و زردی رنگ و نگاه کردن مانند نگاه کردن درنده ها
 و اگر از احتراق بلغم باشد صاحب آن کسالت داشته باشد و سکون
 داشته باشد و علاج تمامی فصد است از کحل و باسلیق و صاف و اگر از
 احتباس طشت باشد فصد صاف و احتقان مکرر بحقه و بعد از آن
 مسهلات بر وفق و اسانی و بعد از آن رضخ کامل بدارن ملو الشغب
 و توطیب بسیار در مزاج غایب یا غایب رطوبت و وسعت در غل
 و ریختن شیر در سرد و رو رفتن درایم که در آن بنفشه و نیلوفر جوشانیده
 باشند و آب بول کاه و جو مقشر در حمام معتدل شنیدیم که خوشتر از
 روغن بنفشه بادام ساخته صاحب مایه یخولیا هر دوه در آن فرو میرفت و
 ساعتی در آن آب نشسته و توطیب بدن میکرد و اندوخت و دماغ و قلب و
 ضرورت در انواع مایه یخولیا هرگاه بعد از تنقیه کامل مغز سرسک با بادا و مثلاً
 و بچینی خوب خمیر که دریا فوح ضمد نماید و بعد از سه ساعت در حمام شود
 تا سه روز بعد از آن عمل کند و نوشداروی هدی و مفرج دلکشای باری نافع است
 و دواء المسک نیز خوب است و نوعی از مایه یخولیا را امراتی گویند یعنی در پوست
 معده و سبب اینست که در فتن گفته است که جفتش شود و معده سودا
 متعارف که باید از طحال ریخته شود پس حاصل شود نزد باب که اخو معده است

مالی یخولیا

درماترین شود سودا در ماسا ريقا و حادث شود از آن سدد غلبه ياد و در حاد
 در ماسا ريقا يا انکه جمع شود در ماسا ريقا يا جمع شود در مرقا که همان پوست شکم
 و علامت آن جشاء حامض و خانیست و قلا است و کثرت و براق و وجع و سوزش
 تعدد زیر شرا سيف و انتقاح شکم و تلبین شکم و تلبی مسینه و وجع دارد صاحب
 مایع یولیای مرقا میانی در کتفا و وجع مفرط و احساس میاید رفتن بخارات
 شبیه مدحان و در جلو که سبب طحال باشد پیر زهیمه رسد و علاج آن
 کاهل مده منجیات سوداوی و احتقان مجتمه های لین مکرر دید اند که بخیر آن از
 صنعت طب یافته اند که علت مادی سرد و خشک است پس شروع نموده اند بعلت
 حاد قوی و جمیع رطوبات را سوختن و خشک و تشنگی میسر نمایند و هلاک
 شده اند و اقتصاد را کفایت یابد که بقاء الشعیر و مرغ و زرد و تخم مرغ و بصل
 بعنوان لزوم هر چهل روز از با سلیق و اخراج خون بقدریکه قوت یابد داشته باشد
 بقدر قوت و احتیاج ضرورت بلکه در هر موضعی سوداوی فصد در اربعین کرد
 بالضروره و بعد از تلوا حقن فلوید در دهان که باد رنجی و کلک و زبان و افشیدن
 و انقباض و روی داشته باشد و نوعی از مایع یولیا را قطرب گویند و قطرب و در
 گفته اند یکی آنکه اسم که گویید است که بر روی آب حرکت میکند و چون آدمی که
 باین از مبتلاست چنین حرکت های نامالیم کند تشبیه بقطرب کرده اند بعضی
 گفته اند اسم جنس زغول است که سعاله گویند و اقیح غول گویند و بعضی گفته اند
 قطرب آنکوک مورخه است و مشابه اینست که صاحب این از آن صاحب
 افکار چهار پاد در قبرستانها و کوچها تها راه میرود و بآنک نیزند مثل مایع یولیا
 و میچهد و حمله میکند بر مردم مثل کوک و علامت آن روی بر هم کشیدن است
 و ممکن نیست توکل در مکانی نیم ساعت و مکرر راه میرود مثل حیوانات و شبها
 بزد کند و دوزخ را به پنهان شود از سبک و پوست دارد خلوت را با غایت
 عیوس و رنگ زرد و زبان خشک و سلیق فروح باشد که چای شود

قطرب

اندک قروح سوداوی التیام پذیر نیست و علاج فصد است و استسقاء
 نقل کرده در مایع یولیا و نوع دیگر را مایا و داء الکلب و انجنون سبعی است
 داء الکلب گویند بجهت آنکه هرگاه سکی مبتلا شود باین و بکود کسیر المیه هلال
 کند و آدمی هم هرگاه بکود مبتلا شود باین مرض و بکود کسیر اچاق نشود و علاج آن
 مثل قطرب است نوع دیگر را مایع یولیا صبا و است و انجنون مفرط است که
 بوده باشد سوداوی با سر سام کرم صفراوی و علامت آن اینست که بخواب
 و کو خواب رود زود از خواب بجهد و مضطرب شود و نفس متواتر نزد خواب
 غیر متوال گوید و نسیان بهم رساند و چشمها سرخ باشد و اشک از
 چشم بیرون آید و علاج علاج صفراویست دیگر از امراض معروف است و حق
 و این از افات افعال فکریست و بحسب نقصان و کثرت متفاوت است
 حال شبیه بخار است تقدم مواظبه باغذیه یا بدم و علاج خوردن از غذا
 و اغذیه سریع الا نهضام لطیف دیگر از امراض سرعشقی است و عشق مشتق
 از عشقه است که او را لایلاب گویند و لایلاب نیست که هرگاه به بخوابد و در خواب
 خشک کند و وجه تشبیه اینست که چنانچه عشق خشک کند درخت را این
 مرض هم هرگاه بخورد کسیر خشک خواهد گردید این بدخراوان مرض سوداویست
 که منسلط کند آدمی بر نفس خود میسازد فکر را مستحکم خود بعضی از صور
 و شمایل معشوق و بسا باشد که اعانت کند بر آن قوه شهوانی گفته اند اسطفا
 که آن کوری حس است از ادراک عیوب و خیرات است و علامت مهت شدن
 و نسیان و حال شبیه مایع یولیا و فرود رفتن چشم از غیر کلامی بدن و اختلا
 نبض و عروغن از آن برای غفلت و هم نشستن زنان و مردم پس هر روز علاج
 از تربیب فراچست و اشتغال نفس بکارهای لذتها و غیره و رفتن به بستانها
 و جمیع غیر معشوق و عشق بر طرف کند دیگر امراض سرکابوس است و آن
 که احساس انسان نزد دخول و در خواب خیال سنگینی بر روی خود بصورت
 سنگینی انسان و مرتبه مضطرب شود که نفس تنگی کند و قطع او زود بد شود که

عشق

کابوس

در عروق متناهی شود که متحرک است و ملاحظه نمایند از حکم و حیات توان کرد
 ظاهر نشود کف امید حیات در آن بیشتر است و چنانچه ممکن است صحبت یافت
 البته فالج خواهد گشت یا لقوه بهر حال علاج تسخیر سرست بیوید
 فحند و ضمد کردن بیا بونه و بومردان و صغیر و حیثان تریاق فادوق بجلو
 و همچنین مشرد و بطوس یا آب بادیان و حقنه حاده کردن و چنانچه استنباط
 بشود فصد قیفال از هر دو دست کردن و حجامت سابقین کردن و حقنه
 کردن دیگر از اوافی سر فالج است و آن استرخاء عامست در احد شقیقین
 از جانب طول و سبب آن فصول رطب بلغمی است که میریزد بطول دماغ
 پس منع میکند قوت حساسه را نفوذ در آن و بسا باشد که باطل شود
 طبیعی در آن از برای فساد مزاج و این نوع از عسر علاج از سایر انواع است
 در علاج پس هرگاه منصب شود فصول در منبت نخاع به حقیقت که فرو کرد
 هر دو شق بدن مکر صورت که فالج بهر ساند خواهد بود بدن کشتی مقابله
 و نمایند نوعا ابوبلقیا و علامت فالج استرخاش بدست و بطلان حس
 حرکت و حدوث آن دفعه و علاج آنست که مدت چهارده روز از دست
 هر یک از اب یکم شقال عسل مخلوط نمایند و بدهند و بکشد و هر روز
 بدهند و حقنه لینه شروع کرده مجاد رساند و تند ریج حدت حقنه بلایا
 کنند و حب منق و حب مقل و حب شیطرج بدهند و دوفن نمایند و در
 محله مثل روغن خروع و نار دین و قسط با چند پیدستر و عاق و رجا و در آن
 تریاق فاروق طرهای عصر آنها در وقتی است که حرارت در مزاج نبوده باشد
 و اگر حرارت مزاج بیابند سکنجین بدهند و سرکه و روغن کلرچ بهر نمایند
 و فصد نمایند از قیفال و با سلیق گفته است بقراط کسیر که بگوید سرع
 بعد از آن که ده سالگی باشد خواهد بود و انصرع خواهد بود و تریاق ثمانیه
 دفع دارد در غای صرع مکرانکه رموی بوده باشد گفته است بعضی حکما که
 عاقر قرحا و هرگاه بگویند نرم و بدهند و در بینی مصرع اگر عطسه کنند

فالج

چاق میشود و اگر عطسه نکند امید نیست در معالجه آن و هرگاه بخوابند معالجه
 صرع نمایند استفرغ نمایند در وقتیکه نور قهر در نقصان باشد که در زیادتی
 نور قهر خلط در ثور است و فعل صنایع با فعل طبیعی موافق نیست بدان در صرع
 گوشت کا و و شتر و اسب و بادغان و گوشت قدید و کله و ترب و غذای
 و باقلا و عدس و ماهی و کبوتر و تخم مرغ و خردل و تره خصوص کرفس که با نخا صمغ
 صرغست و تحریک صرع کند و جمیع بقولات ضرر دارد صرغرا مکرر تعناع
 و کاستنی و بادرنجبویه و چقدر و بعضی میگویند کاهود صرع نافعست و این سخن
 قریب و بعید است و مصرع و احمام و جماع و جلوس در افتاب مضرست و باید
 حذر کند از بلند میها و اسب و دوانیدن و یکشوق نشستن و شرب شراب و آواز
 آوازهای بلند و دیدن امورهایلیم سکتا اصعب از صرغست و خطر ازاد است
 و سبب سده کامل است در دماغ کل و علامت ترهل بدست و سپیدی
 رنگ و کثرت بزاق و چیر یک در آن کف باشد و عطیطر ادر است و استدلال بر حیات
 آن سیاهی چشم اگر نهان شده مرده و اگر باقی باشد زنده است و داخل کشنده
 در مقعد آن اگر حرکت کند شیران زنده است و اگر حیات بهر ساند بقین
 فالج بهر ساند و حق اینست که معالجه نکند و دوفن نکند تا هفت روز بعد
 از هفت روز اگر حیات دارد معالجه نمایند گفت بقراط اگر سکتا قوی باشد
 ممکن نیست بر آن و اگر ضعیف باشد اسان نیست بر آن و علاج فصد
 قیفال است و اخراج خون بقدر حاجت و در غلبه خون و غلبه بلغم و شرب
 در پی و خمار بسیار سکتا بهر ساند و گاه هست سکتا از دم دماغ بهر ساند
 طن کشنده است جلد و سکتا از صفرا بهر ساند و حیث حالینوس است
 حوامست دوفن میت مادامیکه نکند دهفتاد و دو ساعت در ریخ حاد
 جای که دوفن کنند در آنجا و زنده است دوم کسی که دوفن نمایند سیم کسی که
 دوفن نمایند در خوق یا غم مفرط چهارم کسی که دوفن نمایند از اذ ویم بخند و
 سیات آورنده یا خواب بسیار سیم کسی که دوفن نمایند از سکتا پس واجب است

سکتا

احتیاط بلوغ و بعد از هفتاد و دو ساعت یقین که جسد هرگاه حیات نداشته باشد
متغیر نمیشود و روز چهارم بحران ثانی است از برای امراض حار و بلاد
سکتا از امراض حار است یا مودیت بختی یا موت و حکایات عجیبه در
این بسیار است ایضا در استرخا و فالج است و آن بمیسی نصف اعضا
که کویا بطلان حس و حرکت است یعنی موت انقبوست و نسبت تشنج بصنع
مثل نسبت فالج نمیکند است و علامت آن بطلان حس است و حرکت و حلق
آن بقتله و بیاض قاروره و کثرت ابر و بسیار خواب و قله عطش و گاه
قاروره سبب میشود به علت ضعف کبد یا بسبب ورم آن و چنانچه عضو
ضعیف نشود امید بر و نجات هست و همچنین هرگاه عضو بزرگ شود
بماند و هرگاه بخلاف آن باشد اصعب است و طرق در عالم فالج و خدر
و تشنج و در عشم و اختلاج قصد دارد در شغل بکلیف خلط است و
دو علت چهارده روز بعنوان وجوب و سه کردن روز بعنوان استحباب
زیرا که در اول این اذرها معالج ضرر نکند و زیاد کند در علم و در پانزدهم
بدهند از غلبه السلب ببحر کاسنی پنج رازانه اصل السوس باد و بخوبی که
بجوشانند یا بکشد کل سرخ افتابی و صاف نمایند و غلظت دوزخ شور بای
نخود و طرف عصر ماء الشعیر در یکین اب هر روز و دو مثقال عسل داخل نمایند
که بخورشد و به نصف رسد و آن اب بخورد مطلب در فالج و استرخا و در عظم
و پانزدهم سنج بدهند و روز شانزدهم همان مضحج الاضام کل بنفشه کل سرخ
پرمسیا و شان بخورزد و ققاح از خرچوشایده ترنجبین شیر خشک قلوب
و روغن بادام بعد از سه مسهل باین نحو یکشب در میان ایاج فیکر ایاج
دهند و روز نهم و اب و طرفهای عصر با ضرره وجود یاق و مشه و غلظت
در دغک بدهند و تریاق نمایند و بعد از آن عشمه خوب تازه بمهر سرد
هر یک مثقال عشمه را مانند انجوریزه کرده در دو من اب جوشانند یا نصف
و طرف صبح پیاله نمک کرده بدهند و غلظت در ایام عشمه نان باغرای بر و عبا

اصغر غلظت

پوست بسته و شب چنپا پلا و میوه مطلقا خوب نیست و توش هرگاه ضرر
داعی شود سکنجین بعضی اوقات خوبست و هرگاه از چوب چینی هر دوز بکشد
علاوه نمایند خوبست و مدت چهل روز عشمه را بدهند و متقدمین بمر
که استادی ام در مغلوج ماء العسل میدارند و در این زمان که قران علویین
چهار دفعه در برج القشی شده دفعه اول در زمان مالک رقاب در برج قوس
و بعد از آن در زمان شاه بزرگ در برج اسد و بعد از آن در زمان کریم خان
در برج حمل و بعد از آن در زمان علیم او خان زند در برج قوس و همین جور
احداث حرات کرده است که معالجات سابق نیست و در بین اشامیدن شب
هرگاه طبعه عقل بهم رساند باید از حقنه حار دفعه احتقان نمایند و جب متق
که در قریب این مذکور است در فالج و استرخا نفع کامل دارد و خانیان انجور
و در چینی نافه است قوس مصطک خوردن نافه و قطره از روغن زنجبیل و زیتون
باجند باید سه روز در بینی نافه است و هر هفت یک دفعه ایاج فیکر بدهند و هرگاه
سکون از غلظت بوده باشد نافه است در کتابهای طب قدیم آمده که هرگاه خواهد شک
فالج و استرخا بهم رساند و این باشد از این دو عرض باید بخورد مگر آنکه شک
سبک از غلظت و خدر کنند انجم ام کوم بر سر بخن و از مطلق مسکرات اجتناب
نمایند و یگان امراض سرمد و گرانست و علامات و اسباب و معالجات اینها
توزیکست به تشنج و خلاصه معالجات حجامت کردن و بحجمه به اعضا
و بقوت مکیدن نافه است و این تشنج و گرانست و قسم است اول آنکه در
کندا عسار و اعضا قوا نقصان بهم رساند از طول و حادث شود دفعه و
مینامند اینرا تشنج امتلاقی دوم است که استفرغات بسیار کرده شود بر
سبیل تدبیر و مینامند از تشنج بایس و آن حقیر قسم سیم یافته ام که الی انزال
کی یا زخم بر عصب یا گردن حیوان ذی سم که موضع عصب را بگردن منغش شود
و کوتاه شود و تشنج بشود و نسبت دارد تشنج بصنع و فالج بسکته بهر حال
کامل علمه الحبین و شیر دخت و ماء الشعیر و روغن بادام هند کامیکه لاغری در

علامه و گراز

اعضا ملاحظ کند و گوشت مرغ چوب و ماهی تازه خوب است و آنچه سبب کزیدن مغز
 دادن تریاق فاروق خوب است و شیر دخت بدهند و آنچه سبب قوح یا زخم بهر سید
 معالج فرجه و زخم نمایند و گاه هست که از بهر سید بسبب گرم بهر سید دل معا
 و علاج آن اخراج آن گرم است و گاه هست از افتادن الت و سوختن متادی شود عضل
 و کزاز بهر سید و معالج این نوع اصعب است و علامت مکرز اینست که بشه
 بهر سید و سبزی بهر سید و چشمها بواهد که بهر سید و او میکانظر
 کند مکرز از صورت او استنباط کند که میخواهد که خنده بکند بجهت کشید
 عضل صورت و عارض شود برای آن بخواب و جلد بول و گاه هست که بول بخوابد
 بسبب انفجار عروق یا شدت کوبش عضل بتقریب قد و گفته شیخ که کزاز قاتل و حی
 باغلق و گاه هست که از قی کردن خلط رنجاری که بشه کونده کی و سبب اینرا کند
 فم معدن را پس منقبض شود و همچنان که شخصی که فم معدن آن قوی الحس باشد و
 بخورد بان هیضه پس بتقریب فساد غذا عضله معده و ساق ممتدد و متشنج
 شود و سرد شود و خشک شود و این سریع التزلزل میباشد و گاه هست که
 بسبب شدت قضیب منکروالوان کزاز بهر سید و این نوع مهلاک اقرب است
 این حقیر در مدت چهل سال دو مکرز معالج نموده ام یکی ثواب میرزا محمد علی
 متولی را و دیگری شخصی صغار و لکن در زمستان بود و هوا مانع از آمدن
 بود که عرق اعانت برقنای رطوبت و هلاک مویض میکند و از سردی هوا
 و کزاز بهر سید و علاج آن سهل است و گاه هست که خلط باغث قد و
 شود پس میباشد حلاوتش آن دفعی فظا آن بر سرعت و با وجود علت معجم است
 دیگر از امراض دماغ و عشته است و عشته در لغت بمعنی رعد است و جنبیدن علیه
 الیه است یعنی واقع در اعضا مکره است که حادث شود از عجز قوه محرکه و سبب
 یا سوء مزاج سرد است که عارض شود عصب را پس مسترخ شود اعصاب و بجهت
 فالج مثل کسیکه بیاشامد آب سرد را یا شراب بسیار و از برای مشایخ همچنین
 یا سبب سده غیر تمام است که حادث شود از برای اعضا از خلط غلیظ و گاه

عشته

سبب یا اجالات یا خوف یا غضب باشد که باعث نظام تشویش حرکات شود و همچنین
 دغشه بهر سید از کثرت جماع در امتلا و همچنین از برای ناقصین این دغشه بهر
 و علاج تسکین نفس و تطییب و احار است و گاه هست سبب خشکی عصب است در
 غایه و علاج و تطییب بدن است و گاه هست سبب بر عشته از کزیدن عقر به حیوان
 صاحب سم بهر سید و علاج آن از آل سبب است و تدارک بقی گفته است جالینوس
 عارض میشود عشته پیران را و مادی سببی گفته است که شیخ را بخورد مرض عشته
 پس اشامید آب شود بسیار شور من سهال کرد اسهال بسیار و تحت یافت دیگر از امراض
 دماغ خدر است و خدر عجمی فقر عضوست و این مرض است در اعضا مکره
 باطل کند حس لمسی یا با ناقص کند و احساس کنی که در عضو خود مورچه حرکت کند یا عسر
 حرکت در ذات حس همچنانکه عارض شود از برای کسیکه عضوان مشکسته باشد یا خلط
 شده باشد و علاج منع ضاغط است یا آنکه سبب خلط غلیظ است که خام باشد
 پس منع کند قوه حسیه را از سلوک در آن مافضول رطبه است که منتشر شود
 عصب پس مسترخ میشود و علاج آن فالج است و گاه هست حادث میشود
 سده از خون و انصباب آن بسوی عضو و علامه حمرة بشره است و علاج آن فصد
 و اخراج خونست و تقلیل غذا و گاه هست خدر از خوردن افیون بهر سید و
 عقر و مارد و علاج آن دو هر دو نوع سم تریاق فاروق دیگر از امراض دماغ لقوه است
 و لقوه اسم عقابست و تشبیه آن اینست که منقار عقاب فتح است و ملقودها
 کچ است و حفر در اعضا مکره است یعنی صورت که متغیر شود شکل طبیعی همیشه غیر
 طبیعی و بر طرف شود نیکویی و بهم آمدن لبها و جفن ها پس ممکن نیست که چراغ ابرو
 کند و چشم را بر هم گذارد گفت جالینوس مودی حجامت کرد و کرم سنگی خورد لقوه
 گفته ثابت بن قوه که این علم یا آنکه قبیح منظر و در میوه حسن ذایقه را و باطل میکند قوه
 و سبب آن احد شفتین را یا به سبب بین و جفاف و حال آنکه گفته اند لقوه را پس قلیا
 و نادرست مگر آنکه قلیا قلیلا بهر سید یا آنکه از امتلا از احد اعصاب فکین است
 پس حرکت جانب متشنج دیگر و علامت شدت جبهه است و کجای و پس و این

خدر

لقوه

و ممکن نیست که بهم گذارد هر دو چشم را بلکه سست صحیح بهم رسد بعضی
اوقات اب از چشم ملقون جانب باق اکر اید و صحیح نیست معالجه ناچهارده روز
کیم نیست که بجا کند یا فالج یا سکت بهم رسد زیرا که مکرر صاحب لقوه سکت
و بازی میگوید در حادی کیم که هرگاه از لقوه بگذارد ششماه امید نیست
ان و قمر و شمس را در معالجه امراض دخل کامل هست و چون در لقوه ماده غلظت
داد در حرکت هر که چهارده روز است نصف دوران اثر ندارد بلکه هرگاه نصف
دور شمس بگذرد و صحت نیابد دیگر نیابد و لکن معالجه را باید چهارده روز که نصف
دور قمر است صبر کرد تا طبیعت بحران کند شاید که صحت یابد و طریق معالجه
ان بعد از چهارده روز تنقیه کردن است بطریقی که در تشنج و فالج مذکور شد
در لقوه باید یکم ابراد و مثقال عسل ریخته بخوشاند با نصف رسد و در وقت تشنج
بدهند و از هضم از ارا تا انتهای اند هر روز ده ملکه مکرر بدهند بدهان نگاهدارند
و بعد از تنقیه که دو حقه و سه فلوس بوده باشد و شربت ماء الاصول و خوردن
تریاق عشب یا چینی خوب بدهند بطریق قهوه و چنانچه غشیه تنها انقباض
خوب و کافیت و از برای غرغره و مضطحات نفع حاضر هست بعد از گذشتن
چهل روز گفته است احد حکما بقراط حکیم معالجه پنجم در سر برده
و امثال ان از سعط و عطوس و آنچه در معده است بقی کردن و آنچه در اسفل
با سهال و آنچه در حرق است با خاج خون و معالجاتی که نقل کرده است بقراط
لقوه و نشستن در خانه تا رنگ و نظر باین جنبه دائمی بجهت آنکه نظر باین تسویه کند
صورت او و او کند نگاه داشتن جوز در دهان و مدام شستن صورت سر که و
پانچرا و او کند سر که که حاشا و فودنج و زوای خشک دران جوشانیده
باشند و خوردن حب قوفا یا غلاخوداب و بخورد دهند بکوش جوشانیده
کبوتر و کجشک و در فالج و لقوه نشستن بر طبع ضعیف عرجانافع است و همچنین دیاه
و خرگوش و شستن صورت از گوشت آب این حیوانات نافع است جدا و
حقنه کردن در لقوه و فالج حقنه حاد باید باشد دیگر امراض دماغ اختلاج است

دیگر از امراض دماغ
اختلاج

وان حرکت غیر ارادیست از برای بدن که عادت ان بوده باشد و حرکت کیم
بخبر که سریع متواتر و بسا باشد که عضوی حرکت کند پس زایل شود پس عود کند
و طوب غلیظه لزجه پس میگوید در بخار غلیظه که مشکل میشود و عصبان
در خروج از مسام بتقریب غلظت و معالجه و بخار کند طبیعت بقوه دفعه
کنند و مدافع کند و علاج ان ملاک درن از میخک و ضماد کردن از غلظت کوم و
دائم شود اختلاج در بدن منظم صرع و لقوه و سکت است و اگر کفایت کردن
معالجه فیها و لا تنقیه باید کرد و یا راج فیه نافع است و تخم حنظل در اختلاج
از مسهلان مناسب است دیگر از امراض دماغ است و ان تجلب فضول
از بطن مقدم دماغ بسوی مخزن و سبب ان سوء مزاج کومست که عارض
میشود دماغ را یا اسباب خارجی مثل جو که در افتاب و حمام کوم و روغن کوم
مالیدن و علامت ان طارش منجرین و علاج ان استفرغ است بقصد قیال
و حقنه لیمه کردن و بعد از چهارده حمام ملایم رفتن و سبب سر کردن و
و افزودن ریختن و بوییدن و کاه هست که بدن ممتلی است از اخلاط چهار
و علاج ان قصد کردن و ماء الشعیر و حب هلیل و یا راج است و هرگاه خوب
پهیز کند و احتیاز نمایند از روغن و گوشت و شیرینی صحت بهم رساند منقول
که کتاب رسالت ماب فرمودند که از غریب امور اینست که من ماهی بکد نفع
بهم میرسانم و حواسبت بچون یعنی هر شخصی که زکام بسیار کند دماغ ان
صحیح است و مؤف نیست و چون دران دماغ متسع است و اختلاف
از زکام و تولد یعنی همین انار و بعضی زکام گفته اند و بعضی تولد و حق اینست که مادر
و احداست و سبب یکی است و لکن آنچه از طریق بینی اید زکام گویند و آنچه از طریق
حلق اید تولد گویند و بدانکه تولد را بر چند معنی اطلاق کرده اند اول انتقال ماده است
از عضوی بآخر خود و این قریب معنی اخویست دوم ورمی که نبوده از صبر
و اسقطه و سبب ان امر متعلق به بدن و متضمن باشد بر انتقال ماده از عضوی
به تحت خود و ان قریب به معنی اصطلاحی است سیم سیلان مواد است

زکام

از این جهت تحت خود حق باطراف و مفاصل و اعماقها درم سیلان از سر به خلق است
 و این اصطلاح همیورست پس باین معنی زکام بعضی اوقات نوعی از تله بهم رسد
 گفته است بقراط کسی که زکام بهم رسد حال بهشتی ساند جناب تر و فرموده اند
 الزکام یقطع بخدام یعنی بواسطه کند جدا مواد یگانه از امراض دماغ عصبیه است
 و جعلیت که عارض میشود یعنی ابروها و گوشه چشم و علامت سنگینی است
 و قدرت نداشتن به حرکت سرو نمیتواند و در زنده چشم و علاج آن فصد قیفاست
 و عاغاوردن و سرکه و کافور بوییدن و دلت ساقین و قد می نمودن
 ساقین پیاپی زدن و حقه کردن بحقیقه لینه و بعد از آن ماء الشعیر دادن و این
 باشه رخت نافع است دیگر از امراض دماغ حکاک است و سبب آن بخار
 و علاج آن منع بخارات عماء الشعیر و شیره خشت و حقه لینه و فصد کردن
 از قیال با استعداد نبض و قدرت قوه و هندی وانه خوردن نافع است و حقیقه
 بعد از احتقان نافع است امراض گوش بدین تفصیل است قلاع اذن
 و جمع اذن طریش و قمر سده اذن دخول حیوان در اذن حکم اذن رصا در اذن
 انفجار الدم من الاذن خروج من الاذن نبات اللحم من الاذن اورام الاذن هرگاه که
 من الاصوات انقلاع الاذن ادویه مفیده که در امراض گوش نافعست بدین تفصیل
 ابله کرم و خشک نموده است هرگاه بمجوشانند در روغن شیره در فاطحه آهن
 تا آنکه سیاه شود و بچکانند گوش نافعست کویا و همچنین باروغن کلستر و عصاره
 انستین کومست بید اول خشکست در دوم هرگاه بمجوشانند در روغن باد
 چند اند قوه آن بایلد پس قلیله از نه ره بر پس بچکانند در گوش به تحلیل آورد یا حوا
 و پاک کند خواجه انا و نفع کند کویا و مجربست باد بخان کرم و خشک است در
 دوم هرگاه کوفته شود باد بخان زرد شده یعنی نماند در مشاخ تا آخر که زرد شود
 میان آنرا بکند بر روغن کدو و بکند در آن روغن نیم کرم پس صاف کنند و بچکانند
 در گوش اذان روغن و جمع گوش را ساکن کند بزاق الصایم بیرون می آید
 کرم گوش را در ساعت بر آینه کرم و خشک نیست در دوم نرم کند در روغن
 پس گوش را در الکشان به تحلیل بود در دوم گوش را به شرح بارد در اول

عصا

حکاک

انفجار

عصاره آن نافع است و جمع گوش را بر سرکه و روغن کل سرخ قطور آوردن کویا را بر سرکه
 نمایند با شراب و بچکانند بکوش بول بل نفع دارد قروح اذن قطور ببول البهیمان
 نفع دارد کویا که سیلان از گوش و هرگاه مخلوط نمایند پوست انا و همچنین پوست
 کا و هرگاه مخلوط نمایند با مرو و بچکانند و بول جاموس امعا مخلوط نمایند با بول
 ساکن نمایند و جمع آنرا هرگاه از بروده باشد ثعلب هرگاه بچکانند از ششم نفع
 کند نفع کامل خواص کرم تدریجاً هرگاه بکوبند با پیس مرغ ابی که اردک است و
 فیل کوده بکوش گذارند تسکین دهد و جمع گوش را حل سرکه است بخار آن نفع
 دارد کوی گوش را به تحلیل میرسانده دوی و طین را که از گوش است حل
 العسل سرکه عصاره هرگاه بچکانند بکوش نفع دارد ثقل حس را خاص جعل است
 هرگاه باروغن مجوشانند و بچکانند بکوش و همچنین جسم واد هرگاه بسانند
 و داخل گوش نمایند همین نفع دهد دهب طلاست چنانچه از سوزن طلا سوراخ
 کند ملغم نشود رمان افارست هرگاه انا و شراب را طنج و دهند با شراب و خوب بچکانند
 و سحق نمایند و خمد نمایند بکوش تسکین و جمع کند و درم گوش را تسکین دهد
 زاج نفع دهد قروح گوش هرگاه داخل گوش نمایند زوفا یا بس طبع آن با انجیر نفع
 دهد صدای گوش را زایل کند قوت دهد مسعر و پاک کند چوک گوش را سداب
 بخاران ساکن کند از گوش را و بکشد کرم گوش را هرگاه بمجوشانند تا بقوام آید
 بچکانند بکوش نفع دهد رطوبت گوش را هم کل ثعلب پیرویه است تسکین دهد
 درد گوش را هرگاه مخلوط نمایند با روغن زنبق و به پنبه گذارده بکوش گذارند شویین
 سیاه لانه است روغن او را که بچکانند بکوش نفع دارد در گوش را که از سرطانی باشد
 و شایف نامید تا طلای آن نفع دارد و درم گوش را که از حواست و صدمه باشد غسل
 النخال هرگاه با غلیظ انداختی نیم کرم بکوش چکانند ساکن کند از گوش را و خشک کند
 قروح آنرا و چاق کند در دوا و روغن قویت کند گوش را و عرق برادر روغن زیتون مجوشانند
 و بچکانند در گوش را که کرم و مجربست عنکبوت غلیظ النسیرا مجوشانند در روغن
 کل سرخ و بچکانند بکوش تسکین و جمع آن کند فرا سیون قوه کوهی است عصاره

شبث شویین

آن نفع دارد درد گوش فجل توب است هرگاه آب ترب را با روغن کل سرخ بکوش
 بچکانند تسکین و جمع بکوش کند مرغ کدویت سرد و توست هرگاه عصاره انزایا
 کل سرخ بکوش بچکانند تسکین و جمع ان کند قصبه غرماست هرگاه شکوفه
 خرما را بکوش کنند و گوشت قطران هرگاه بچکانند بکوش تسکین میدهد و جمع
 و میکشد حیوانی را که در گوش باشد با روغن دست نفع دهد و جمع از نوا و تحلیل
 او را با بغیر ازیت هرگاه حل نمایند در روغن سوسن از آن قیو طی قنب عصاره
 آن نفع دارد و جمع گوش را کندش پاک کند چوک گوش را بنی الی شیره خنجر هرگاه
 بچکانند بکوش تسکین در آن کند و درم حاد انرا مفید است لباب هرگاه اباض
 بچکانند بکوش تسکین و جمع ان کند هرگاه با روغن کل سرخ بنی بکند از نوا و تحلیل
 اب گوش است جوشانید او را هرگاه بچکانند بکوش اخراج حیوان کند از گوش
 لوز را با دانه تخمست روغن او را بکوش بچکانند تسکین و جمع او کند و در وقت
 اقوی از عوارض نفع دارد دوی و طنین را و در جمع گوش را هرگاه با روغن کل سرخ
 بچکانند مراد از تخم نفع دهد و قروح گوش را بکوش بچکانند ان بکوش نفع
 دوی و طنین را و میکشد کرم گوش را غولینک است پیر از هرگاه بچکانند
 بکوش نیم کرم بر طرف کند کوی خصوصاً هرگاه مداومت کند و در وقت اخراج بک
 شفتا لوست چکانند ابان در گوش میکشد کوههای گوش را و در وقت لک
 بک کبوست چکانند ابان در گوش میکشد کرم انرا اما حفظ صحت گوش باید
 از گوش محافظت کند اصوات هایل را و یاح شدید را و اشیاء غریبه را و در وقت
 و فرود نوبت مکرانکه طریقی نماید که اب داخل گوش نشود و در محل و قوی و جوش
 موزیم گوش را مسدود نماید که حیوانی داخل گوش نشود و زود بزود یا لکند
 گوش را که چوک در آنجا نماید و هفت یک دفعه روغن بادام تلخ بکوش چکانند که
 ان عجب النفع است و مواعیت کند از آنکه مبادا شیر میاورم بهر سده هفت
 یک دفعه شیا ف ما میثا خواطر جمع بکوش چکانند اما ان انصباب مواد
 خواهد بود و ایضا ضرر دارد گوش را تخم و امتلا خصوص خواب در امتلا

اختلاف کرده اند که یا حسن بصیر احسن سمع کدام بهتر است و قرار گرفته ای حسن یا آنکه
 حسن سمع بهتر است بسبب آنکه انسان اشرف حیوانات است و شرافت او بر فضیلت
 نطق است و نمیکردن مطلق با الفعل مکرانکه گوش داشیر باشد یا دیده که آنکه
 علم و فضل شده و احسن مطلقا انسان نیست و انسانیت و احسن مانده مثل
 قی قی میکند اما مواض گوش قلاع از دست که گوش منقطع شود با سبب جذبه
 قوی یا وری یا باد تند و علاج فصد قیفال است و حقه بنی پس اگر اند عوج
 فیها و لایه بند دید ستال ناسد و زنا آنکه مستقر و محکم شود و پیه آردک و کل خطی
 یا برك خبازی برك اسقرزه پوست کدو به بندند تا المورسائی شود و رفع شود
 و بجای خود آید و حجامت میان کف بسیار نافع است و دیگر و جمع از دست
 و این یا از سوه و حراج کرم است و علاج ان فصد قیفال و حقه بنی کردن و طلا
 گوش به صدل سرخ اب کاهو اب کشینه سبز و اسقرزه را و نوقه و پخته خال او را
 کشینه را با طرف گوش طلا نمایند و بعضی اوقات بشکر معده درد گوش بهر سد
 و علامت حرقه معده است و علاج فصد با سلیق است و کاه هست از حرقه
 بهر سد و علامت سوزش صورت و گوش و خشکی مغزین و کرب و عطش و
 علاج بعد از فصد چکانند روغن کل سرخ مد بر سر که و گذاردن خرقه از آن
 سر کرده بر سر و کاه هست درد گوش از ریختن اب سر بر سر بهر سد یا فرو
 رفتن با اب چشمهای کرم و علامت تب و سبکی سر و درد در وسط سر
 علاج فصد است اگر واجب باشد و بستن ساقین و مالیدن پاها و باد کش کردن
 کرده های پا و چکانند روغن بنفشه روغن نیلوفر پید کدو یا درد گوش تقریب
 حاره است که از معده بالا رود علامت غشیانست و دهان پر آب شدن و صداع
 که و استراحت یافتن بر ریختن اب کرم بر سر و علاج حقه کردن یکروز در میان و
 خوردن اطریقات و کاه هست درد گوش از امتلا خون باشد و علامت
 صورت و سنگینی سر و پیشانی در وقت سجود و شدت ضربان و علاج فصد
 قیفال و حقه بنی کردن و غذا شور با ی اسفناج و کدو و بزقیه چلو و ماء الشعیر

قلاع از دست

وجع اذن

شود و لکن اگر چو ك باشد تنه و بعد از آن نهوه چوب چینی با نعست و مسكن
 ان اینست که بسوزانند تریاکرا و خاکستر آنرا بپاشند با قلیل جندید ستر که عاقل
 بر طرف کند یکروز و دو شست متولد میشود در گوش از رطوبت غفتم کرم و گاه
 هست از فرجه کرم بهر سرد و علامت خارش گوش و احساس بحرکه و بولیدن
 کرم اتفاقا سفید سر و سیاه و علاج قتل آن و اخراج آن بشیم حنظل و بول و شفتا کو
 اب و او کوفته با عصاره افسنتین بچکانند و عطسه آوردن بعد از این عمل بکنش
 و بسقن دهان در وقت عطسه دیگر داخل شدن هوام در گوش شست علامت
 احساس بحر که آن و همچنان وجع بعضی اوقات نه دائم علاج علاج کرم است که در گوش
 باشد دیگر در حواله گوش در گوش شست علامت فرو رفتن در آب قبل از وقوع آن
 و شناسا کوی و بان ثقل بکوش یا دخول حمام یکروز و روز قبل از وقوع اخراج
 اب بحرکت و برجستن بیک یا بامیکد شخصی آنکوش را چوب بخ و از بانه را که
 چهار انگشت طولان باشد که طرف آنرا داخل گوش نمایند و طرف دیگر را از
 مشگل سازند و اینقدر تا مل کنند که حارت آن بکوش برسد و آن اب را تحلیل برد
 دیگر طرش است از امراض گوش و انبساط از بطلان گوش دیگر صم است و آن بعد از
 تجویف صماخ است و گاه استعمال کرده اند هر یک مقام دیگر بعنوان مجاز و گاه
 و قریب گویند که در کوی که نوزن و طویل العهد باشد و طرش بچیر که قریب العهد باشد
 و تازه باشد و اینطرش با مولود است که علاج ندارد و همچنین است طرش علق
 کوی در سن شیخو بهر سرد بسبب کبر سن و ضعف قوه که علاج ندارد یا
 آنکه حادث شود بعد از ضرب و سقطه و گاه هست عارض میشود بعد از تباهی
 صفراوی محرقة و علامت سبقة محرقة و غلبه مرارست و علاج آن استقران
 بحقنه لیه متعدد و بعد از تنقیه کامل اب ناروش که فشرده باشند با پوست کوی
 و روغن کل سرخ گاه هست از کثرت محففات مثل روزه و بیداری با ضرورت
 و فرو رفتن چشمها و علاج آن تبدیل مزاج است و گاه هست طرش بقریب
 سد صماخ است و علاج تقطیر روغن چکانیدن و عطسه آوردن اگر از چو ك
 سد بهر سیدک باشد و امساک کند بینی یا در وقت عطاس دیگر طین و روغن

قرص آهن

و انصاف است که می شود انسان که در خارج وجود ندارد و فرق میان ملین و دوی نیست
 ملین احد و لدق است و دوی ملین و اعظم است و سبب آن بیاخ غلیظ است
 که منقبض شود بکوش و علامت تعدد و ثقل است و علاج آن مار بغل خوردن
 شب و دفعه ششال بعد از آن ایاج خوردن و جفت لین کردن متعدده تا رفع شود
 و عروق صلیح هم کشیده خشک را بوداده با آب شیر کشیده بایک مثقال قند بنوشانند
 که دوی و ملین بتقریب خوا و بیس بوده باشد و علاج تقطیر کوش بر دوش کاسرچ و
 امثال آن دیگر انفجار خون از کوشست و کاه هست در مجرای است مثل راعف و لایق
 قطع آن مادام که ضعف نیاورد یا آنکه امتلاست که مؤدی شده باشد عروق
 عروق یا بسبب صدمه یا ضرب ماسقط است یا کزیدن صاحب سسم مثل مار و زرا که
 هرگاه چنین مانع بکود خون جاری شود از منافذ و علاجش هرگاه تب باشد فلو
 در کوش سرکه که در آن جوشانیده باشد مار و با قلیل کافور یا جوشانیده مار و با قلیل
 خورده مامیتا افافیا افافیا بخوش که هم را با سرکه جوشانند و صاف نمایند و آب تیره را که هین
 دهد با کافور و دیگر انگار از دست یعنی شکستن غصه و ف کوش از حیثی که در حس
 ظاهر شود و سبب سقط یا صدمه است و علاج اولان صدق یا لال است و احتقان
 و ضما بصیر سقوطی و مر و مغاثر و قاقیا و راتینج و حنا و ملاحظه نمایند که انگار
 از سمت داخل است یا خارج هر کدام باشد از آن سمت ضما نمایند و اگر خون اید و هم
 گذارند از صمغ بجم و قن و زفت و موم و پس از آن که این همه در اعضا غصه و فیه
 خوابت دیگر داخل شده سیماب در کوشست و انهم مثل رقتی است در کوش
 و لکن سیماب بسیار احوال شدید دارد و اعراض دیرین سزاوار نیست که مکرر
 بنیم کم بریزند و سر را حرکت دهند و عطسه بیاورند بکندش و میل از طلا بکوش
 گذارند یا از طلا ص بعد از آنکه میل طلا را بر که تر از بقیه باو بچسبند و پاک نمایند
 از عروج و مکرر نمایند تا تمام برآید یعنی الهی دیگر خارش کوشست سبب طریقه
 شورست و علاج ابلیستین را گرفته با دوشن دانم زرد را بوجکانند با سرکه دیگر
 هر با لادست از اصوات شدید سبب ضعف قوه نفسانی است و علاج خوبه
 دماغست قلاع لادست دیگر از کوش سفاق بهمه سد و زخم بهمه سد و کوش

افسار از آن

و در ملوت دفع شود با آب زرد و چوک و بیشتر اوقات از برای اطفال همه سبب
 خلط خورنده متلاست و علاج آن حجامت است و دو دفعه بعد از آن امراض چشم
 تفصیل امراض صلبه و دم النوا تفرق و الاتصال مشاکه بسیار بسیار و شقیل
 امراض صلبه مسکبه و دم النوا تفرق اتصال شده غلیظه امراض مشکبه سوء علاج
 شده انقحاح عروق و دم الحراق انتشار نور امراض زجاجیه تغییر لون بسیار
 زردی و سفیدی و حموه و صفرو و کبر و رطوبت یس وجود تفرق اتصال امراض
 جلیه حول غور محوط تغییر بخومند که وجود تفرق اتصال امراض عنکبوتیه تشنج
 و دم الخلال فرد امراض رطوبت بیضیه تغییر لون صفر کبر رطوبت جفاف
 غلط امراض عنبیه اتساع ضیق زرقه ماء نواخراق و دم غلط عمده استرخا
 زوال امراض قرنیه بیاض سرطان مده سلح حفر قروح بره دبیل تغییر لون
 تشنج استرخا غلط و دم خوق نواخراق رطوبت یس امراض ملحمه و مده مده
 تشنج و دم سبیل طرفه انقحاح حکم جسا و دم دبیل توشه لجم زاید تفرق اتصال
 کمنه استرخا غلط بره یوفان امراض جفن حوب بود نجر التصادق بشیر شقیه
 شعر زاید منقلب سلاق شریان انتشار شعر بیاض شعر قمل و در نجر جسا
 انقحاح و مل حکم استرخا غلط موت دم توشه شری سقمه غلظت لول
 سلح تبخج ثقل غلظت غریب اما حفظ صحت غیر طریقه نیست که از غبار و
 و کومای شدید و نظره باشیاء دقیقه بسیار کردن و خواب بسیار و بیداری
 و بقاء خوابیدن و بسیار دگر کردن و بیابری با باد شدید کردن خصوصاً باد
 سرد و کثرت جماع خصوص در امتلا و در ضرر چیزی از آن نیست و حجامت
 امتلا و خواب در حمام و کثرت فی جمیع ابدست و لکن فی از حیثی که معده را
 پاک کند نافعست و چون حرکت چشم را ضرر دارد هرگاه چشم را بپزند و
 کمتر رسانند و حجامت و فصد بسیار چشم را ضرر دارد و خوردن غذای شور و
 ضرر دارد و غذاهای غلیظه مثل باد نجان و عدس و کلمه و قمریت و سیب و پیاز و
 شویب و از تخمه احتراز کردن گفته است شیخ و یس حافظ عین را نظره بر فک

اکلاطریل و بیا هلیل و بنیامینیکست و حلا از عقال طبع که ضرر دارد و این طبیعت آفلا
هفته یک دفعه نافعت و سرمه سنک که بیا اصفهان حفظ صحت چشم کند و
بلسان بچشم کشیدن حفظ صحت نماید اما ادویه مفیده که در چشم نفع دارد و
معتدلست در حرارت و برودت سوخته ان قرص عین را نافعت بار و صحت
سوخته است سرد و در نفع دارد قروح چشم را بنویس چوب معرفت هرگاه
و بچشم کشد نفع دارد بیا غشای اتوج و کلب القوی است هرگاه اکتال غشای
انزوشی ان میرد زردی چشم را اند سرمه سنک معروفست سردست در اول
در دوم کشف کند و معده و نفع دارد قروح چشم هرگاه اکتال غشای ان نکامید
صحت چشم را و میرد گوشت زیاد را و مدمل است جواحت ان اسفیداج و صحت
نفع دارد و مدلا هرگاه مخلوط نمایند با دویه چشم اسد شیر است هرگاه زهره او را
نمایند بیز کند چشم را اشق هرگاه مخلوط نمایند بزرکه و بچشم طلا کنند
نافعت است انشم معتدلست در حرارت و برودت هرگاه خیس اند در شراب
در هم یاد و در هم و یکشد بچشم تقویت کند چشم را و نفع دارد در طوبت انرا
نفع دارد در طوبت اجفا انرا هرگاه طلا نمایند با اصل الموحان ان بسدست سرد
خشکست میرد گوشت زیاد را که در چشم باشد و تقویت نماید چشم را و کشف
در طوبت کند هرگاه بشویند بعد از حرق و قطع میکند و معده اصل السوس
معتدلست در کیفیات اربعه هرگاه اکتال نمایند بعضا ده ان و ان تر باشد
کند ظفره را اصل السوس اسم انی که ابرسا کونید که در خشکست در دویه هرگاه
نمایند بلسا اید ان و طرف کند ظفره را و همچنین گوشت زیاد را نافعت است
یکوبند بکدره بکدره پس بکدره بکدره پس بکدره بکدره پس بکدره بکدره پس
انقلاب معتدلست در حرارت و برودت خشکست در دوم نفع دارد کشیدن
او جبر و قروح چشم را و محقق و لذاع ندارد و در ان هست چیزی از حلا پس از
اینجهت است موافقت دارد نبات گوشت را و قروح ابلج سرد و خشکست در
دوم هرگاه بکوبند بچسبنا اند در اب دو ملاعت و صاف نمایند سرمه و بچشم

بچشم میرد بیا ضی ان چشم انزوت کرمست در دوم خشکست در اول
نفع دارد کشیدن ان نواز چشم را و در ان تصاق عین و در مص و حلا
و گفته است صاحب تذکره حلا زغاشد در ابتداء استعمال کردن
انزوت و کمربض اذیه عظیم میدهد هلیل اصفه هلیل زردست سرد و خشکست
در دوم نفع میدهد هرگاه اکتال نماید ان وقت بصرا و نفع دارد چشم
و دمعه را حلا اهلل اسود هلیل سیاهست سرد و خشکست با او
فضلیه هست هرگاه ضما نمایند بان چشم نفع دارد اتساع که حادث
شده است در حلا از سبب خارج بار زد قنماست کرمست در سیم در
دوم نفع دارد جبر و بجن و بر و حادث در او و مضرست بر و مصل ان
با دروج کرمست در سیم خشکست در اول قنما میکند چشم را و هرگاه
اکتال نمایند از و این میشود از نزول اب بصل میارست کرم و خشکست در
سیم کشیدن اب او بچشم ترکند و منع کنند ابتدای نزول اب او میرد و معده
عصاره ان بزر انخس تخم کا هوست سرد و خشکست حلا نافعت سیاه
هرگاه ضما کنند بزرک او را بپیشانی بزر او در تخم کلمست بار و با ب و قنما
نافعت مواد را انرا حلا و بچشم و نفع دارد در بزر الکتم ان اول
اکتال ان این کند از نزول اب بصاق الانسان اب دهن انرا کشیدن بچشم
نفع دارد طرم و بیا ضی چشم را بطبع خوزه است سرد و خشکست در دوم پوست
او را بچشم یا ند بپیشانی منع تواند کشد از چشم بعرض سبب سرکین سوس
جلا مید هدیاض چشم را و نفع دارد حکم را اکتال ان بیلج سرد و خشکست در
سیم منع کند معده و تقویت کند چشم را اکتال ان بلسان نفع دارد غشای
خشکست در دوم روغن ان جلا مید هدیاض چشم را بنیق و ان کرمست بطلال
و با خشکی که هرگاه طلا کنند بر یا فوح طفل چشم از دق سیاه شود بنیق و هندی
کرم و خشکست در اول نفع دارد نزول اب را حلا و سبب ان نفع میدهد سوس
و اما نفع دارد حلا بزرک کرم و خشکست در سیم جلا مید هدیاض چشم را که

حشک

سوزش

بول البصيان هرگاه بخوشانند تا معتدل شود در طرف مس نفع دارد و جبر و بیاویختن چشمها
بول الخنزیر نفع دارد و بیاویختن زرده آن مایل بر ادرست و معتدل است میان
حرارت و برودت و قروح چشم نافعست سفید تخم مرغ سرد و ترست تسکین میدهد
و جمع چشمها و لذغ او را قطور قنار سیب است هرگاه بگذاردند سیب بخورند چشمها
ساکون کند و جمع چشمها تا تمساح نهنگ است زبلان نفع دارد و بیاویختن عین و
تودری کرم و خشکست در دروم و یکبار نوبست نفع دارد قروح عین و نفع دارد
و جمع عین و او حفظ کند صحت عین و او ببال الخاس جبر و بیاویختن کرم برود
از مس در وقتیکه از اشیای بر می آورند و پتک میزنند کرم و خشکست در سیم نفع
دارد گوشت زیاد را و میکند از گوشت زیاد را و خشونت اجفا نفع دارد و جلا
میدهد غیر آنکه با ثور و طبقات آن پس سزاوار نیست که بشکند حدت از اشیای
تین انجیر است شیر او را بچشم کشیدن نفع دارد و او نافعست نوم میرست و مضرو
چشم است کرم و خشکست در چهارم جا و شیر صمغ درخت است کرم و خشکست
در سیم تند میکند چشمها هرگاه الکحل را با غنایند جده نوعی از شیخ است کرم
در سیم خشکست در دروم عصا را با غسل تند میکند چشمها و جلا دهد
نملک عین را حاشا کرم و خشکست در سیم هرگاه مخلوط نمایند با طعام
کند قوه بصیر را و نایل کند ضعف چشمها حب البیان کرم و خشکست و او را
هرگاه بگویند و بشیر مخلوط نمایند و خماد نمایند بچشم میرود و در او با وقع
غیر با حضض عضان فیلز هرچ است معتدل است در حرارت و برودت خشکست
در دروم نفع دارد و جبر چشمها و غشاده و رمد را حاشا کرم و ترست خون کرم
خصوصی از آلان هرگاه بچشم بچکانند طرفه را نافعست و بر طرف کند طرفه را حاشا
الوحش ادعی هرگاه بچشم او نگاه کنند از زول ابایع است با خاصیه گفته است این
ذهر که او را خدا آویا خلق کرده برای همین فایده حالتیت صمغ انجیر است کرم است
نفع دارد ابتدای او را بچشم کشیدن نفع دارد قروح چشمها حیات الموتی قطره
و آن دوغن است کرم و خشکست در سیم تند میکند چشمها و جلا میدهد

اندر قروح که در چشم است خبث الحیدر می نامند و آن چیز است که از آهن
در اشیای کرم و خشکست در سیم نفع دارد خشونت چشمها و جبر را خود
کرم و خشکست در سیم نفع می نمایند و الکحل غشاده خرق اسود
کرم و خشکست در سیم تقویت چشمها نماید کحل آن نوع الحطاف فضل
برستوک است عجیب است در آن از ریاض عین شیخ میگوید که مکرر چشمها
تجربه کردم همین را خرق القار فضل موشست کرمست میر و یاند و خرق چشمها
و جلا میدهد بیاصل خشونت اش سود خاصه آن در کل جلا میدهد قروح
خصوص چشمها مواشیرا و کاهی استعمال می نمایند در جمع عین هرگاه خنجر
کند نوزد ضرورت لکن بر خطر است خطاف برستوکست اکل آن تند میکند
بصر را و هرگاه دماغ آنرا بچشم کشند با غسل نفع دارد ابتدای زول را داخل
سرمه است سرد و خشکست در سیم اکثاران مضرست بچشم و سرمه
هرگاه ناشتا تجرغ کشد تند کند چشمها خورش است کرم و ترست در
سیم نفع دارد رمد بلغمی را و اکثاران ضعیف کند چشمها خنقا جعل است
دنیا را و قطع نمایند و میل با موضع قطع زده اذن رطوبت بچشم کشند
قوت دهد چشمها و غشاده از لعل کرم و خشکست در سیم و آن جگر و زکاء
کوده بر طرف کند غشاه و در آن چینی کرم و خشکست در سیم نافعست غلظه
چشمها کلا و اکلا دغان اتوی دود قطراست و فقط و زفت پس میبایست برین کشند
منع میکند و باینکه موداد چشم و منع میکند سیلان و ناکل و ترست
در چشم که رمد ندارد در دما حمار داج و شفا بین و الودشان قطره خون
بال اینها طرفه و قروح چشمها را نافع است دماغ الحفاش تند میکند چشمها
و از اینج تند میکند چشمها خصوص منع آن نفع دارد زول را و هوام
میخورند و از یانه را بای آنکه قوت بهم رساند چشم ایشان و باز هرگاه بعد از آن
براید از مکان خود برانیز قوت دهد چشم خود را رمان عصیر انار هرگاه
بخوشانند در ظرف مس تا آنکه کرم شود و الکحل نمایند بان بر طرف کند جگر
جبر را و سلاق و زیاد کند قوت چشمها ریاس بارد و یاس است در سیم

میکنند چشم هرگاه از عصاره آن چشم کشند راج کور و خشکست درم
نفع میکند صلابه اجفان را طلاء زبد القوار بر ساییده آن در چشم نافت
آثار چشم را غفران گوشت در دو و خشکست در سیم جلا میدهد
چشم را و غشاده را نافعست و احتمال از آن چشم از نفق که کسیکه بوده باشد
در احوال زقت گفته صاحب منهاج دودان نیکو میکند و بحق توکله
و میر و یاند موی آنرا و بعضی خلاف آن میداند و مبادت دارد و قول
زنجبیل گرمست در سیم خشکست در دو و جلا میدهد قوه بصر را و کلا
و شراب زنجار گرم و خشکست در چهار نفع میکند غلظ اجفان را و
عین را باد و به دیگر و فاکیه است کور و خشکست در سیم نفع دارد هرگاه
کوده شود بان در ظرف زهر شخصی که ملاومت کند نگاه کردن با و با بر
بصر را زیق بخار و ضعف می آورد در چشم و مورث شود کبرایت گفته
زیتون طله چشم را نافعست و سبیل و نزول را الکاحه سرطان مجوی خورد
در باطن است منع کند دمعه و ظفر و متد کند بصر را کشیدن سوخته و آگسته
او و سفر جل است خاکستر شاخهای آن و برک آن توقیاست مرخص
اول که بر نماید هرگاه کسی بخورد آنچه در چشم افتاده باشد از کاه یا خار یا خاشاک
اخراج میشود سکر کور و ترست در اول نفع دارد بیاض رقیق و سکر البصر
شبنمی است که می بندد در خاری که عشر نام آورده اند معتدل مایل بحار
نفع دارد بیاض چشم احتمال از نزول با چشم و هرگاه طلاء نمایند بر شمع نفع دارد
افضل ادویه است از نزول با چشم و هرگاه طلاء نمایند بر شمع نفع دارد
و طله چشم را نافعست سلیخ حبش است کور و خشکست در سیم نفع
دارد در ادویه چشم سلح الخیه هرگاه خشک نمایند و بنایند با عسل باشد
و احتمال با و نمایند متد کند بصر را سماق هرگاه احتمال نمایند از آب و نفع دارد
علل حار چشم را و منع کند ماده را از انصباب و قوه دهد چشم را
هرگاه با کلاب به خلیس اند منگوبه و نعین الرطانت کور و خشکست مجمل
نفع میکند عشا را سنبیل گرمست در اول خشکست در دو و میر و یاند

مویهای نره چشم را شد از پنج سنک حجر الدم تا مندر دست در اول
خشکست در دو و مغسول و بلیا شدند بلیا ناید که در قروح چشم باشد
و همچنین استعمال کند به سقیله لحم مع نافعست خشونت اجفان را و حفظ
میکند صحت چشم را و قطع میکند خون را از نفق الدم شحم السبیل شد
میکند چشم را و منع میکند نزول را بر قطور شحم الاغنی اتفاق کرده اند
در اندک پیر افنی منع نزول آب کند از چشم و حق اینست که محصور نیست در این
بلکه منع اینست موند از چشم و اجفان و نفع دارد در انتشار قطور اشج عرق
سرد و خشک نفع دارد حفر قورینه را و قروح آنرا و منع کند دمعه را و جلا میدهد
بیاض را شیاغ مامیتا سرد و خشکست نفع میکند رمه را صبر گرم و خشکست
نفع دارد قروح عین را و جوب را و قروح نافه و خشک میکند رطوبات چشم را
و متد میکند بصر را صدف نفع کند در سرهمها و میبرد غلظ اجفان را و نفع میدهد
قروح عین را و هرگاه طلاء نمایند آن بر موضع کردن موی زیاد نافعست صفر زرد
هرگاه به بندند بچشم منع میکند مواد متخذه را و ورم حادث در چشم را و
ضماد نمایند بچشم را و سازاکن کند و تجدید و اهن آنچه در چشم بکار دارند
عقبان زرده تخم تسکین و جع و الک کند صغ الزیتون کور و خشکست در دو و
نفع میکند قروح چشم را و نزول را بر اطبا شیرینج خیا و هندی سوخته است
سردست در دو و خشکست در سیم و بعضی مرکب القوی میداند نفع دارد
او را چشم را خشق آنکاسنی صحرایست شیوان جلا میدهد بیاض چشم را
عدس ضماد آن با کل و کلیل و پیر او را هرگاه چشم را نافعست عروق صفر زرد و جوب
کور و خشکست در سیم عصاره آن نافعست در متدی چشم و جلا میدهد
بیاض چشم را عسل جلا میدهد بیاض چشم را و طله بصر را عرق هرگاه باشد
سوخته آنرا و مخلوط نمایند به نصف وزن آن فضل موش احتمال نمایند آنان متد
کند چشم را و نفع دارد جوب چشم را هرگاه احتمال نمایند بجا کستر آن نفع میدهد
ضعف چشم را عفن هرگاه بلیا نمایند مثل غبار و بگردانند چمن را و میباشند
بچشم و اهما نمایند که منقلب اندک زمانی بماند بلکه سه ساعت تا چهار

ساعت میرد جوب چشم او منع میکند از قبول فضل عقیق بارد و یا بل است تقویت
میکند چشم را و کوهی از آن که آن تحلیل میبرد با نازل به چشم او دهد استعلاء
ان یکد نکست عکود هل السوسن تحلیل میبرد با نازل به چشم او دهد استعلاء
کرده اباب و جلا میدهد چشم او و هرگاه بچکانند در آن و کفنه اند بر آن جلا میدهد
چشم او فراسیون قره کوهیست کرمست در دور خشکست در سیم تند میکند
چشم را و تقویت میکند چشم را طلاء و شراب قراخ صرد در به چشم فراسیون
و خشکست نخالان با دو به نفع جوب چشم را و کفنه اند بر آن جلا میدهد کرمست در سیم
خشکست در چهارم نفع کند در آن حال کرم و خشکست در سیم نفع
دارد خلطه بصر را و معر فی و روج نفع دارد در او به عین و نگاه کردن مان زیاد
نور بصر را با بضم الحارای کرم و خشکست جلا میدهد آثار فروغ چشم او تحلیل
اب نازل در چشم او قوت فلش و شکر کرم و خشکست در سیم تند کند چشم او نفع
دهد غشاوه را قرون المعرو الدل سوخته شبته انجلا میدهد بصر را و آنکه الا
میکند مواد را از چشم فشر البیض قح است هرگاه بشویند و بپایند نرم جلا
میدهد بیا ضرا و تقویت میکند چشم او و خشکست کند معر و نفع میدهد
و بوی میکند فشر القصب المحرق جلا میدهد بیا ضرا و نفع چشم را کافور سرد و خشکست
در سیم و آن از او به و مدست کبد جگر است کرم و قوت کبد المفرق نفع دارد
اکلا و طلاء و انکبا با کرم هرگاه خصیصه او را به نمک بزنند و خشکست کنند و مخلوط نمایند
بان مثل فصله سوسن و زبد البحر و سوسن مسای و آنکه آن نمایند با و بیا ضرا
که انابل به به سیده باشد با طرفه را میرد البت کواش و کرمست در سیم ضرر دارد چشم را
و مصلح آن جوشانیدن بد و آب است کشته کشته است سرد و خشکست در سیم
عصاره آن تسکین دهد ضربان عین را با کرم و کرم و خشکست در سیم هرگاه
مضع نمایند با نمک و بچکانند در حالت ناشتا بودن خاییده بر چشم جوب
بعد از تراشیدن و بوسل بعد از بوجیدن و همچنین حرقه را بعد از برداشتن منع
التصاق کند و هرگاه ناشتا به تنهایی بجایند و قطره کنند در طرفه نافع است و
او که بوی باشد جلا بصر کند کجاءه سرد و تجربه است در دوم جلا میدهد چشم را

و مرویت از جناب نبوی ۱۲ الکاءه من المروءه ها شفاء العین و ایضا از
منقولست که الکاءه جدری الارض کندش کفنه است محمد زکریا و زکریا حای
که ابو نصر فارابی نمیدیده است ما هر او کوب و در شب پس سحوط کوبند
عدسی از کندش بروغن بنفشه پس بد کوبی و در مرتبه دوم صبح کامل یافت
و تجربه کرده اند مکرر و غشاوه را نافع است کبد کرم و خشکست در دوم
مدمل قروح عین است و سرطان چشم نافعست لا زور در کرمست در دوم
خشکست در سیم نیکو کند شفا چشم را و در البین النساء شیر دخت نفع دارد
رمد را هرگاه بچکانند بچشم از پستان و خشونت چشم نافع است خصوص
با سفید و غم مرغ لعل خا حیه آن قریب بیا قوتست نفع دارد آنکه عین و تقویت
لولو و ایدست سرد و خشکست قع دارد قروح عین را و تقویت حفظ
کند ما میثاق نفع دهد در مدله ماء و در آن قطره بقرع و انیق نمایند بعضی کرم
بعضی سرد و تسکین میدهد و جج چشم را که انوارت باشد ما میثاق جویست
زرد چوب کرم و خشکست در دوم نفع دارد بیا ضرا و بیا ضرا و بیا ضرا
ما ش هرگاه بپایند و بچکانند بر غزب نفع میدهد نفع بین مرصع است کرم و
خشکست در سیم جلا میدهد آثار قروح را و تحلیل میبرد ماء چشم را
ذهبی قوی نحاسی جلا میدهد چشم را تقویت میکند چشم او حفظ صحت
او کند و قطع خون کند از چشم و طریح مغسول و جالی چشم است موقیم
کوشت او باز تقویت میکند چشم او ارات قحای کرم و خشکست در چهارم
افضل ان مرارات واره خروسل است و در راج و یکل هرگاه مخلوط نمایند با
و قیولیا نفع دارد خلط چشم او ابتدای نزول و انتشار در امره و حمار و الحوش
قطع کند قوته را هرگاه آنکه آن نمایند مراره اند ش هرگاه آنکه آن نمایند با و زرد
کند عشا و استادی نفع تجربه کرده ام در شب اول کوب و ایدن نمایند و در شب دوم
بپاشد در شب مراره قفند نفع دارد آثار قروح را که در چشم است مسکن
که کاروان تین میکنند سرد و خشکست بیا ضرا نافع است ملوخی نفع دارد و بیا
چشم را که انوارت باشد با و جوب موی راج آن موی کوهیست کرم و خشکست در

درم

سیم زکافا فحست بستان ناخواه زنیاست کرم و خشکست در سیم هرگاه
 بفشارند اب و پمک کنند در چشم به تحلیل خون جامد را در چشم و ظاهر را
 فحس کرم و خشکست در سیم سوختن آن تیر کند چشم را و منع خشونت اجفان
 کند صلابه او را نشانها شده است سرد و خشکست در اول دفع دهد قوت
 چشم را و منع کند انصباب مواد و نزله را و در زایل کند نظرون بویه از منی است
 کرم و خشکست در دوم قلع کند بیاض قرینه را و نقطه بیاض کرم و خشکست
 در چهارم دفع دارد بیاض چشم و مقدمه نزول اب و قطره از نو تا دفع دارد
 چشم را نوی القرح چنانچه بنویزند و بشویند و شق نمایند و بیا بیا چشم کشند و بوی
 موی ترکان و مزاج توتیا بهر ساند خون او را هرگاه بپیکانند در بیاض چشم
 میبرد بیاض را و در کل سرخ است موی از دو جوهر است جوهر مائی و جوهر آبی
 هرگاه بپیکانند از کلاب اصلاح ناخوشی چشم کند و رقیق شود معتدل است
 در حرارت و برودت یا بیاض است در دوم هرگاه بسوزانند در مقام توتیا است
 در اوضاع عین یا قوت زیاد میکند نور بقره و حفظ میکند صحت چشم اما
 اوضاع چشم که اول طبقات او طبقه صلبه است که دم کند این طبقه بعضی اوقات
 بشکرت طبقه با خاصه خود علامت او مدن که حجم چشم زیاد ملاحظه شود و علاج
 فصد قیفا لا است و حقه کردن و حقه زدن و شستن چشم بخوبی که داخل چشم شود
 باب جوهر شایده مقرر بالعباب مهلهل پوست کفرته و قلیلی از روت و شمداد
 چشم را به ناز و بولک آویزی با روغن کل سرخ و دوشیدن شیر در چشم چشم
 و گاه هست از برای این طبقه التواء بهر سبب مصادم سموم یا هوای سمی و
 استنباط التواء بهر سبب التواء و عیبه و علاج تو طیب مزاج است بتدبیر ماکل
 و مشرب و حمام و ترمیم و سعوطات و قطرات و انا اوضاع طبقه صلبه است
 و علامت اینست و کان کند که ادی چشم آن منقلب شود یا سفلی عرتیه که صعب باشد
 نظر بقیف اغیبه الی و علاج استقراغ یا یارج فیقرا است و کوشش مرغ و خرو
 خوردن و هرگاه الودا شته باشد فصد را مقدر دارد و اگر نامر و بطبع بگوید
 که هرگاه فصد متلا نباشد فصد چه فایده دارد جواب اینست که در فالج و غیر

درم صلبه این که سوزی
 خوانند از عاده بلیغ غلیظه
 شود و اسهال مزاج را بر آورده
 علامت ان صلابه و عدم رقیق
 باشد و اول او هم بول باشد
 اما آنچه اراده بود باشد و اول او
 اسهال باشد و اسهال او در حلقه
 سلب سرخ و سلب و عرسای
 و مقل و شته و بوی و حمل طبع
 درم

امراض استقراغ خون می نمایند برای زیاد فی بلک برای تساع عرق و دیگر اعلال طبقه
 مشیمه بیشتر اوقات برخی خوردن طبقه امراض موی از برای آنکه درید این طبقه بسیار
 و علامت اینست که می بیند سرخی را در چشم و علاج فصد و حجامت است و طبیعت
 با یارج اگر استنباط ناخوشی در دماغ نشود و لا حقه نیست خوبست و بپیکانند چشم
 لعاب بذر قطن و اشیا فایض و ضماد چشم را بطلع کوفته با اسفزه و قلیلی سرکه
 و روغن بادام اعلال طبقه شکیم در اوضاع چشم قری صعب تر از اوضاع شکیم چهار
 علت دلت ممکن است اول برقان یعنی زردی چشم هرگاه چشم از روی ملاحظه شود
 اگر اشک با رست زردی در طبقه ملتحمه است و هرگاه باشد نیست و خشک است
 چشم از طبقه شکیم است و علاج فصد قیفا لا است و خوردن حب هلیلج و
 بچشم شیا فایض و در سده است که واقع میشود در آن و علامت آن غور چشم است
 و علاج فصد قیفا لا است و خوردن هلیلجات با قلوب خیار و شنبه و بعد از آن مسکه و روغن
 و هرگاه کسوده شود سده و زردی کمتر شود و بپیکانند چشم شیا فایض و سیم
 چیز نیست که در صغار یعنی اطفال بهر سبب و در بزرگوار مع کوبیدن و آن
 در عظیم مجاوز حد در عظم بپوشانند رات بیاض را بصدقه بپوشانند چشم که فصد
 ندارد بکشدون چشم و علامت آن نورم بیاض چشم و انتفاخ اجفان و انقلا در آن
 بخارج تا آنکه منع کند از تخم و میشکافد اجفان را از داخل و بیرون می اندازد خون
 بسیار و علاج فصد قیفا لا است در یکبار و حجامت است از برای کودکان و
 حل طبیعت به مطبوخ تمر هندکی و ترفین و هلیلجات در دفعات متفرقه
 و شیا فاد عم و ضماد نمایند به قشور فستق و عدس و حضض و پسته و نار و
 بولک کاسنی که معطر کنند بان روغن کل سرخ و چهارم شناخته بصلح حله
 و شقیقه العین و آن ضرابه و فهد در عمق چشم آن کو یا خار چشم و افتاده
 و علاج علاج شقیقه است از فصد فصلی و اسهال و بعضی نیز شقیقه با نقل
 کرده اند و آن بر ضرر دارد بر عیارت از داغ شقیقه است و این نوع بسیار باشد
 که نزول باشد با انشا در حدقه بهر سبب که سالی می باشد و علاج
 اینست که شقیقه بند در دست کنند از خم کاسنی و مکی حضض آبیون کوفته و بچشم

با سفید تمیخ ضماد نمایند وید و پانچم کا غد مثلها سی مالیده بروی آن در وک
 شقیقه بنهند و شیاف مامیثا و حضض مکی و آب کشرو شیرد ختر و سفیده جم
 ضماد نمایند اعلال رطوبه زجاجیه مواض این رطوبه اصعب علاجاً میباشد این
 رطوبه را در مریض است اول عذر غذا در ورسده اینست که واقع شود در آن و علامت
 آنکه مریض قدرت ندارد که بگردد اند چشم خود را یعنی جلد را و کان میکند که خاد
 در چشم افتاده یا سنک ریزه افتاده است و قلله ندارد بر فم چشم و روی در
 افتاب و فرو میرود چشم و کاه هست زکوش و چشم آن چوک اید و علاج الحاکه
 از سله باشد خوردن مطبوخ هلیجیات و ضماد چشم بوردق خبازی و قی
 خطی با سفیده تمیخ و الکحل بشیرد ختر و شیاف بیض و اگر از عدم غذا باشد
 پس دو شیلن شیر بمچشم و سر مریض و سعو طبر و غن بنفشه و توسیع دانه
 و موضو دوم که مختص باوست مجوظ چشم است از غیر و دم و علامت اشک آمدن
 از چشم است و علاج استفراغ به حقه های این و فصد کردن از قیال و حمت
 و کشیدن شیاف سباق اعلال رطوبه جلدیه مواض این رطوبه بسیار است و
 مختص است اما امراض شرکی آن چهار است اول غور عین است دوم مجوظ
 عین و اسیم سبل است آن بمینه و میره و بعضی خشونت است و علامت آن در وقت
 در دادن چشم استنباط خشونت است در حلقه و علاج تنقیه و مافتت مفاصل
 بمن و سعو طبر بشیرد ختر و سفیده تمیخ و دیگر صغط است و آن المیت که می باید
 که گویا کوش میکند و الم آن شدید است و حرکت دادن چشم مشکل است و
 کوش چشم حرکت میدهد و علاج آن علاج اول است و اما انقله مخصوص
 خودش جفاست که استنباط خشکی زیاد میکند و نور چشم را کم میکند مثل آنست
 که رنگ زرد باشد و سبب این استفراغ بسیار از روزه گرفتن با سهول و ریختن
 یا مقاربت بسیار کردن علاج آن تطیب مزاج کردن بوسعت دادن اغذیه و
 استفراغات از جمیع و غیره و بوییدن بنفشه و نیلوفر و چکانیدن شیر و لعابها
 اعلال طبقه عنکبوتیه و مریض آن و رست بمشاکه و علامت اینست که عذازه را
 نمی تواند دید و لکن طرف راست چپ را خوب می تواند دید و علاج این استفراغ

فصل است که باعث و دم میشود و موضی که مختص باوست واحد است و همان
 و قفص است و علامت اینست که استنباط کند اختلاج و ضعف در چشم
 و روشنی چشم کم میشود و وقت که سنگی و نور افتاب و علاج سعو طبر
 دختر و روغن بنفشه و کدو و بالجملة تطیب کردن بمزاجات و یا ج فیکر اید
 هرگاه تشنج از امتلا باشد اعلال رطوبه بیضیه اعلال این رطوبت سراسر است
 اول زیادتی و دوم نقصان سیم تغییر یکدورت و غلط اما زیادتی علامت اینست
 هرگاه حرکت دهد سر را گویا بر آب ایستاده حرکت دهد و نور به تازند یک بی بند
 و علاج استفراغ بدنست با یا ج و تطیف تدبیر اما نقصان علامت آن اینست
 که بر روی خود کودال است و هر وقت سر را حرکت دهد آن کودال را بر آب
 بیند علاج آن اکتساب بدنست فرمهی و سعو طبر کردن بشیرد ختر و ترک
 ریاضت و حمام و رفق ملایم و بوییدن بنفشه و نیلوفر و تغییر یکدورت و غلط
 از آبست و علاج آن مذکور شد اعلال طبقه غنیه پنخست اول قرجه است که
 بیرون می آید از آن و علامت بشیرد است که بیرون می آید از آن بر او صدقه و در
 امتلا که بهم رسد از رطوبت که گویا صدمه و وسیع شده است و گویا چشم در
 دارد و هرگاه ادمی نظر کند بمچشم علی لیکچشم بزرگتر از دیگری یا بد علاج آن
 استفراغ با یا رجات و حب یا ج و پرهیز خوب کردن و الکحل بچشمیکه
 بسوزاند چشم را مثل زایانه غسل حلتیت فلفل سبکی اشق علم سیم و
 اوست از موضع خود بیب و روی که در او بهم رسد یا بخاد در او بهم رسد از
 طبقات و علامت آن اینست که علی لیک باله اشک از چشم ادمی آید و استنباط
 سنگینی کند و می بیند چیز را بر غیر استقامت و دم کند چشم اتفاقاً و بهم
 نیاید جفنها و علاج فصدست و اسهال با یا ج فیکر و الکحل بچشمیکه بسوزاند چشم
 و اشک بیاورد و پانچم از سرب بمچشم به بندد که بجای خود آید و منع کند چشم را
 از حرکت و نظر مختلف چهارم انتشار است و آن اتساع ثقبه است و پنجم ضیق
 آنست و هر دو علامت مذکور خواهد شد تا لای اعلال طبقه قرنییه امراض
 آن متعدد دست موض مختص آن خشونت است مغشونه اینست که هرگاه حرکت

دهد چشم را کان بر دگر چیزی خشکی حرکت کند پس اشک از چشم آید
از چشم علاج آن تبدیل مزاج اوست بسوی رطوبت و استفرغ آن خلط
محقق بقولوس خیارشیر و شیر خشت و بنفشه و روغن بادام و بچشم کشد
از چوک سرب یا بن نوک سرب یا بدست بمالند تا چوک کشد و بتدوین
بنفشه آن چوک را پاک کند تا بسپار آن روغن چوک را قبول کند بچشم کشد
از آن روغن و همچنین خون کبوتر چکانیدن و همچنین لعاب بهمان روغن
بنفشه و کثیرا به چکانند علم در وقت سست که دیده میشود قرصه را فوق ملتحمه
علاج استفرغ بدنست از اخلاط لزج یا با رجاء و جب هلیل و امثال آن و
اقتال بذر و رصاص و شیا فاحولین و کاه هست بشکافد بویتهای چهار کان
و ظاهر شود از تحت آن غنیمت و میگویند این از ادا مورسج و بعد مذکور میشود
و کاه هست حادث میشود در این طبقه قروح و بیاض و میاید مفره و کاه هست
سرطان در این طبقه بهم رسد و علامت جمع شد بدست و حره نزدیک است
و صداع و کوبش شدید گفته علی بن ماسویه که دوا برای این علم نیست
از برای این علم نیست بهر حال از برای تسکین الفصد قیفا و طبیعت بعد از
بماء الحین و سکنجین اقیقونی و کشیدن شیا فایض با سفید تخم مرغ
و حذر کنند از چیزی که بر بچشم کشیدن و کاهی حادث میشود در آن
از ماده جمع شود در دایم و استنباط دوشی و نور و رنگ تمامی از تحت چهار
قشر میشود و علاج آن علاج ادرام و شورست و کشیدن مار تیشا و اقلیمیا
فضه نافع است و اگر به تحلیل زود از این ادویه نافع است اعلال طبقه ملتحمه
اعلال آن بمشاک بسیار است و مختص و چهار تا است اول و دوم ظاهر در
که اول و دوم گویند حقیقی دوم و رقا است سیم سبیل چهارم سرخی و ظهور در کاه
سرخ دوان و سیلان اشک از چشم از غیر و درم و علاج فصد قیفا است
و در طبیعت بچقنهای این و احوال بشیا فایض و اغذیه سریعته الانهضام
کویت خورسج یا کدوا اسفناج و ماش و از میوه کلابی و انار شیرین و
انار شیرین و مغر خیار و شلیل و امثال آن اما آمد و رویت و ملتحمه

و علامت حمه و درم و کثرت تمدد و چوک و درد عروق و ضربان صدغین و علاج
فصد قیفا از جانب علیل شدیدا لا که بصحه نزدیک شود و حماما کرد
طفل باشد و تلین طبیعت مطبوخ هلیل و الو و قمر هندی و شامرج و امثال آن
و غلا بنجویه که مذکور شد و کشیدن شیا فایض بچشم و گذاردن شفا لورک
دو نصف کرده بچشم گذارند نیم گرم و کاسنی چوشانیده بچشم گذارند و
سیب را کوفته بچشم و دستمال را بر دچوم و او بر بچشم و صورت او
درد ساکن است و خمداد کردن بمحضض مکی صندل سرخ و کشیدن سبب نافع است
و در درد صفراوی معالجه همین است مگر آنکه در انجا انار بن و در شاک
و تمر که محلی بشکر کرده باشد نافع است و در الاستیخار اخمد کوفنی و در
سفید را با شیر دخت خمداد کردن نافع است و ماء الشعیر هر روز دهن دادن
دیگر از امراض چشم گفته است و ان ایت است که بی باید علیل که ریک بچشم افتاده
در وقتیکه از خواب برخیزد و علاج استفرغ است بچ هلیل و کشیدن
شیا فایض با سلیقون و شیا فاحولین بچشم بعد از تنقیه و فصد کردن و
کاه هست حادث میشود و مد استر خاجف بنامه و علاج استفرغ بدنست
بچقن لینه پس ملاوی رمد و هر کاه رمد بر طرف شود و استر خا باقی بماند
معالجات بطریقیکه اقا سبعل جراح میچید انقدر مستر خیر انجیم نیز چنان
باید نمود و پاشید بان غلر و رو خوانیده و بگوالتصاق الحفین کاه هست
بهم رسد و بچسبید جفین بیکدیگر بمرتبه که اگر منسل نکی مداف شود و علامت
انصداع و علاج آن قیفا و جقنه های اسم متعده و اغذیه مذکور و کشیدن
ابار و دروایش عربی باز روت و در این مقام هر کاه شیا فایض شیر داخل اند
نافع است و کاه هست جفین بیکدیگر بمقلمه و این از بعد از نقطه و نقطه
و حک غریب بهم رسد و وقتیکه مبالغه در ریختن غل و زیره نکرده باشند علاج
بمیل است دیگر از امراض شتره است و انقلص جفن است و انقلابان بخارج
بمرتبه که منطبق نشود جفین بیکدیگر و نوپوشیده نمیشود بیاض چشم مانند

خروش که چشم و نیم دانه است و این از با خلطی است یا آنکه بسبب قطع جفن است یا بسبب
 لم زاید است یا از قرحا است و علاج غماهی تجدید است و گاه هست شتره بسبب ضربه
 که واقع شود بر و اثر سودا و جلد در آن نیست و علاج در هر حال تلین طبیع است
 و مع چشم از آنکه دم نکند دیگر از او من سبب و غشاده است که عارض میشود از
 برای چشم از انقباض عروق ظاهر در سطح ملتهب و قرص و علامت انقباض جفن
 در میان اینها مثل دخان پس شبیه میشود به پرده رقیق سفید و این سبب بر سبب
 اول سبب رطب که چشم اشک آید و در سبب یابس که چشم خشک باشد سیم
 سبب مستحکم است که غلیظ باشد و منع کند چشم از دیدن و حلقه سفید
 شود و علامت رقیق است که مانع ابصار شود و علاج فصد قیفال و اسهال یا یاج
 و حب یا یاج و حب هلیل و الکحال و شیا ف حاده جلاء با سلیقون و شیا ف احرار
 از برای غلیظ نیست مگر نقطان و غذا بنجی که در مدد کور است اگر در سبب
 هر شب سه مثقال اطر فیال و هفت یک دفعه یا یاج فیرا و ترک جماع و گوشت قدید و
 فصد نمایند از قیفال و حمایت مکرر معالج شود و نوع دیگر غلیظ از سبب الاچاد
 معالج نقط است دیگر از امراض شرناقت و آنرا زادی است از ماده شحمیه حادث
 میشود در جفن اعلا پس سنگین شود جفن و بیفتد بروی جفن اسفل که کویا
 مسترخ است و چسبیده است بجفن دیگر غیر متحرک حرکت مسلح و علامت
 که هرگاه دست فرو روی بان فرو رود نا نکشت پس متفرق شود و علاج آن
 بد نیست از خلط غلیظ یا یاج فیرا و فصد قیفال و قرص بنفشه و اصلاح غذا
 بخوردن غذا به غلیظ بلکه اقتصا و گوشت جلیور نمایند دخول حمام معتدل و
 بیا بون و حاشا و کل خطی و الکحال یا سلیقون هرگاه مقصود حاصل شد فنها
 و الا معالج کن بدست و قطع کردن آن و پاشیدن غل و زید و جبط و بول بن
 علمه معروف است و آن است که هر دفعه قطرات متعدده آب بر آید و قطره کند پس
 قلیل ساکن شود و از شرب خمور بسیار بهر سبب علاج استفراغ و پرهیز کردن
 غلیظه و تجوید هضم و شیا ف مامیثا و مرید و خرفان و الکحال یا سلیقون و
 احرار دیگر از امراض عقده است که حادث شود و بجفن اعلا تحت جلد و سبب آن

رطوبه غلیظ است متحرک شود و این موم را سه نوع است فوجی حرکت کند بیست
 ویرة و فوق و تحت و بدان و علاج آن هرگاه غایب باشد بکثر از خارج و شق
 کند موضع را عرض و بر آورد و هرگاه غایب باشد بکثر از داخل بعد از آنکه جفن را
 بگرداند و بر آورد پس آب ریزه جایده گذارد تا بچسبید و فوج دیگر صلب است
 مثل حصاة است و حرکت نکند از مقام خود و در اخذ آن تجدید خطر نیست
 بلکه بر هم داخلون معالج شود خربست و نوع سیم منسبط است و نیست
 از تغا و در رنگ آن بزرگ توت سیاه و یاد بخا نیست و واجب نیست که متعرض
 شود این نوع تجدید بلکه استفراغ احلاط سودا وید و محافظت از اغذیه
 غلیظ سودا وید دیگر از امراض شعر منقلب موی زیاد است و سبب آن
 رطوبه عقنه است در ارجعان و علاج تنقیه و ماغست با طریقات و یا یاج
 پس الکحال یا سلیقون و شیا ف احرار و احرار و شیا ف اخضر پس
 تنف شعر واحد است و داغ کند موضع را بیره ناچاق شود پس موی نیکو
 بکند و هرگاه طلا نمایند بعد از آنکه بخون قریب دیگر نریزد آنمور و ناچاق
 هرگاه بعد از آنکه بخون قریب دیگر نریزد آنمور و ناچاق
 در رفع زیادتی موم بقرص میخید و بحیم میگرد دیگر موم نریزد دیگر از امراض
 چشم قد است و آن بر آمدن کی در طبقه ملتهب شبیه به بثره سفید که
 کویا پدید است در ملتهب چسبیده است علاج فصد قیفال است و اسهال
 بعد از منضج بطبخ اقیقون روحی و حب یا یاج و الکحال یا سلیقون و هرگاه
 که یارچ را بکلاب و ساخته ادجی پشت بخوابد و آن یارچ را بچشند و اندازند
 فصد گرفته منفرج شود بعد از آنکه حرکت دارد شیا ف بیض و بعد از شیا ف احرار
 بکشند واقع است دیگر از امراض طرفه است یعنی طهر و آن نقطه ایست که در
 از خون سرخ نادره یا مثل خفوف یا بزرگ سیاه و سبب آن لطیف یا ضربه است که بخورد
 بچشم یا آنکه از طبقه دیگر از عروق بریزد غلیظ و علاج آن فصد قیفال و اسهال
 بد وای غیر حاد مثل طبع هلیل و حقن لینا و اولی است و بخا نکند بچشم
 لعابهای ملین و شیر و هرگاه مال بکورتا دفعی بکنند و خون را بجا بکنند
 موضع بخوابد یا علا و آن کل از فی با کل سرخ نافع است و نباید سهل گرفت این

که منتهی طبقات دیگر شود دیگر از امراض انشا و اهدا است و سبب فشار عذ
 یوست علامه غلبه حارین و علاج استفراغ خلط و اربا شلیدن فلوس خیار
 و اکتال بلا آورد و سندان منی و دانه زهره دیگر از امراض قروح چشم است و این
 بهر سدا و انجم در قرینه بهر هفت است اول قشام و ان بمعنی غبار است
 اخلاص یعنی ظلمه و مرکب تو کو چک و نماند سحاب و میونانی فانیون یعنی
 غمام سیم حادث شود در اکلیل سواد یعنی بمنزله طوق سواد عین و میگرد
 جزو کی اکلیل گویند و میونانی در خیمون گویند یعنی درونک چندان در ظاهر
 شبیه بمویا صفت و می نامند سونی و میونانی ایقویا و هفقیقا یعنی احتراقی
 با غایب است یکی ضیق عمیق است و میونانی یو ثریون گویند یعنی حرم دوم
 عمقا و وسع اخذ و مینا مند حاضر و میونانی قولوما یعنی عمیق و سیم خشک
 می نامند احتراقی و میونانی ایقویا و هفقیقا و بالی سلو است از قروح که ظاهر باشد
 علاج قروح است از قصد و اخراج خون و تنقیه بدن و سبب هلیل و ایدان
 و اکتال بشیاف ایض بعد از آن بشیاف ابار و زرد و زرد و زرد و زرد و زرد و زرد
 میاض است بیاض رقیق در ظاهر قرینه و ظاهر میشود بعد از آن قرینه و این نوع
 هرگاه معالجه شود زایل نمی شود بتمام بلکه همیشه ازان باقیست و طبع ملامت
 ازاله ان طایع ممکن نیست بعد از مد بهم سدا ز برای بدی معالجه و ایدان
 و بعد از صلا و شقیقه بهم سدا و علاج بعد از زوال سبب اکتال بدور
 بعد از استحمام و انکباب بمیاه حار و حرم صغیر و حرم معسل دیگر از امراض
 مورسج است و انخروج طبقه غلیظه است و انخراق قرینه بسبب قرحه یا بیهوشی
 یا هرگاه بیرون آید جزو کی مثل مورسج و گاه هست مثل دانه انکور بر ایدان
 غنی گویند و بزنگه را زبانی و بزنگه را تقاحی گویند و چنانچه قروح کرد قرینه
 وجود از چشم بر ایدان بزنگی شود ملکی گویند و شبیه شود مورسج و قرحه
 و فرق اینست که مورسج بزنگه غلیظه است از سببهای و شهلای و از قروح
 نه چنین است بزنگه مخالف غلیظه است و علاج مورسج شد قوی است و باید
 غلیظ و کشیدن بحشم کسیر و بزنگه از مورسج بغیر قطع عا است و دیگر

از امراض طفره یعنی ناخن و ان زیادتی عصبانیت در ملتحمه که شروع کند
 اکبر و جاری شود ملتحمه را و بعضی اوقات بقرینه رسد و این طفره سیم
 نوعی غشاء رقیق سفید است غیر غایب عا بن بصر و شبیه است سبلا
 و فرق میان و سبلا اینست که سبلا جمع جوانب چشم است و در
 اگر و طفره ابتدا کند از جانب واحد و علاج این نوع فصد قفلا است و استفراغ
 بایانج و اکتال بشیاف و زرد و زرد و زرد و زرد و زرد و زرد و زرد
 نوع دیگر است که از گوشت ماق اکبر و منبسط شود تا آنکه بیکر مد سوار
 و نمیکند و اکلیل از نوع هرگاه کشط نکند بیکر در سببها و باید معالجه
 نمود و همان بشیاف بکشد و نوع سیم چیز نیست میوشاند سببها و زرد
 رساند بینا را بلکه باطل کند چشم البت و علاج طفره کشط طفره است بعد
 از تنقیه بدن و فی لقط السبل و کشط الطفره و جک الحرج خطر دیگر از امراض
 و ان یا مملود نیست و علاج ندارد و یا آنکه حادث شود بعد بنقره فایم است که از نظر
 شیر میهد یا آنکه فصل را بیکطرف بخواباند یا بنقره صرع بهم سدا یا بنقره
 یا ضربه است که بر بخورد یا بنقره بسیاری فرغ و گاه است که متوجع فرغ شود و
 بیکست کند و علاج هر یک رفع سبب است و رفع خلاف ان دیگر از امراض
 جوبت و ان خارش چشم است بمقرب که زخم شود و انخسوت که بهم سدا یا جمره
 حکم میاشک می اید از چشم و این حادث شود بعد از مد و علاج از قفلا فصد
 نمودنست و اسهال بنقوع هلیل و اکتال بدو ششانی و سببها جمع و این
 غلیظ شده باشد باید پانی زند که خون بیرون آید و جاری شود و بترشد و
 و بیکاند کلاب نوع دیگر حصصی گویند و ان زرد نباشد و صورت ان صورت
 یعنی بشور کوچک سران سفید و پوست می نلزد و پوست نازک و اگر ایدان
 شود و معالجه ان دعه بهم سدا و پوره بهم سدا و سبلا اید بعد از آن و علاج ان
 قفلاست و استفراغ طبع فیتون و اکفا کردن به لطیف تر غلای ممکن باشد
 این نوع را البت و نکشد بشیاف حاده و هرگاه کشند بشیاف حاده و بقیان باشد
 برو مفتی و نوع سیم جوبت یعنی گویند یعنی شبیه بلانیا الجیر که بهم چسبیده است بعضی

جوبت

مورسج

بعضی یا برتیز و بهر سدا این از از احتیاج خون و این نوع اثر انواع جرمیست و علاج
فصد قیقا و استقرای به طبع اقیقون در دفعات متوالیه و کمال شیا فاعر حاد و
دو اشید بقتد و تراشیدن باله معرفه بالبرده خوبست پس کمال غایب
ایض و شیا ف ابار و روح و زبای جوب نوع چهارم هست سیاه که بر جای مثل
خشکی لثه و اناشد انواعست و اصعب است از حیثیت علاج و می نامند طوس
و در دست که منقطع شود دیگر از امراض برده است و آن رطوبتی است بلغمی
متجر شود در باطن جفن بالا و ظاهران سفیدست که شبیه است به لثه نکرک
و خارش میکند و علیل لذت میرد از خازانیدن آن و علاج آن اینست که بچسبند
از لبا نهایی حلب و بزکشان و غذا نمایند شوق و فم و باغ و صمغ بزم را با سرکه و
نشانی نیتون و هرگاه علاج شد فیها المرام و الا بمضغ شوق نمایند و بر آورند
و طوبه را و بعد از آن مندر مل سازد و در صفر دیگر از امراض صلایه اصفان است
و غلط اجفان و سبب آن بخارات غلیظه است خشک و بهر سدا حرکت و عرق
داخل چشم شدن یا بعد از بیدار شدن از خواب خصوص در شهای زمستان
و گاه بعد از جوب بهر سدا و گاه هست بعد از دواهای سرد بچشم کشیدن
بهر سدا در مد و علاج آن استقرای با یاق و طبع اقیقون و هلهله کالی
و انکباب بچشایش مثل با بونه و بنفشه و کل خطی و بدست مالیدن چشم بعد از
دوا کردن بچشم دیگر از امراض سلاق است و آن غلیظه است در اجفان خوردن
که سرخ کند اجفان را و بریزند و کافور و اخرا و زخم کند گوشهای چشم و اناج
میشود فساد چشم و بعضی اوقات بعد از مد بهر سدا و آن یا انکه تازه است
علامت آن خارش است در گوشهای چشم از غیر جموعه علاج آن استقرای بیدای لطف
مثل اب فواکه مانند تر و الو و شیر خشک و کمال بکلا به سماق خوب خیسانیده
و همچنین سفید تخم مرغ و حمام رفتن هر صبح و انچه خرم شده است و غلیظه
آن سرخ است و انتفاخ اجفان با خارش و علاج آن فصد قیقا است و فصد
پیشانی و حمامت اگر طفل باشد و حمامت متعاقب و میان پشت نافع است
و استقرای به طبع اقیقون روی و غار یقون و هلهله کالی و اخیال بشیا فاعر

نور

لین و غذا بعد از قشری پیه آلود دیگر از امراض کینه است و آن حالتیست که عارض میشود
از برای چشم شبیه برمد خشک که ضعیف میشود و آن چشم و متغیر میشود و انکبات
کان میکند صاحب آن که چشم برمد کی دارد و علاج آن استقرای به طبع اقیقون
ذره نماید بد و در کینه و غذا نمایند به طبع هلهله و اخیال و با بونه دیگر از امراض غشا
بقطری و آن شبیه است که تعطیل چشم است در شب بر تبه که کوکبانه نپند و در روز
می بیند و ضعیف میشود در غروب آفتاب و بعضی گفته اند در روز بر هم خوب نمی بیند
و سبب بخارات غلیظه است که مکرر کند و دوا و غلیظه سازد حرکت آفتاب و در وقت
که اسدات حرارت در بدن کند تجلیل بر آن بخار و برودت و کثافت شب مانع از تجلیل
پس نمی بیند و علاج آن استقرای ماما رج فیکر و غره و عطسه آوردن و بکشد شکر
زرد و چند میدست و جوب است که بعد از تقیه جگر بر جوانا بر و اخیال انداختن
انکه از جگر براید بعد از آن بپاشد در آن اب دار قفل و دیگر ترکی نرم ساید و در
میل بچشم کشند که علاج عجیب النفع مکرر تجربه شده که در همان دفعه اولیان سدید
با قفل و وج رفع غشا کرده است دیگر از امراض جهر است و آن در کور نیست و آن غلاف
غشا است که در روز و شب می بیند و بر و نفاخت می بیند و علاج آن توطیب بد است
شیر خنق سعو ط کردن و روغن بنفشه و خوردن ریاس و شیر بنفشه و شربت بنفشه
و غرور فتن در آب سرد و کشودن چشم در آن اب و تغلیظ خون بخوردن نان فاده و علم
بر و کله با چیه دیگر از امراض غریب است و آن ناصور نیست که واقع در ماق عینین است
انسی و سبب آن جراحت یعنی و دم که یا با بونه است که حار شد در موضع مذکور که جمع شود
و متغیر شود و مشکل شود الهام و آن با و طوبت متحرک دایم حرکت است و علامت آن اینست که
خی چسبند و دفع میشود حرکت شبیه بدن سفید و هرگاه بنفشاری از موضع حرکت
بیرون می آید از گوشه چشم و ظاهر میشود شبیه برمد که وینا باشد که متغیر شود
افت و چون براید متغیر آن اودهان او فاسد کند غضروف آنرا و علاج
استقرای بدن و فصد قیقا است و ملطبی غذا و محکا تنه چشم
شیا ف غریب بعد از تقیه از حرکت دهن و لحم فاسد بهر هم زنجار و هرگاه خوب نشود
کوی مگوی سفار و ذهب یعنی ذاع کنند بدای کوی مگوی پس مرهم ناصور گذاشت
تا سخت یابد و دیگر از امراض انتشار و اتساع است انتشار المیست که موی

کینه

جهر

نور

گاه هست چنین های کوچک را بزک می بیند و علاج استفراغ یا با جارت است
 دیگر از امراض خفشی است و انقباض است که تمیبا شد مگر در مولودی که در درون
 و در ششانی غمی بیند و چون خفشی را ضعف بر می آید و علاج استفراغ
 و فصد قیال و ایارج و انقباض بقوتای هندی و سرهم و صفا و اب و بک و بوی
 عبارت از ضعف بصیر باشد و هرگاه مولودی باشد علاج ندارد و آن بد و در شش
 دیگر شده دیگر از امراض دم است و انقباض است که در چشم دائما ملوث و غش
 و این دم که هست بعد از قطع خفزه است و علاج آن بد و در اطراف و شیا ف
 و انقباض بصیرند و کند و ما میباید و میتوان شد سبب امتدای سر در مایع باشد
 و از کثرت بخارات حار و علاج آن فصد و اسهال است و انقباض بقوتای هندی
 و هلیج مساری باغور ساید نمایند و همچنین ساق را با قوتی قاشید هلیج
 دم و بعد از دیگر از امراض قذی است یعنی ناشاک و حیوانی که در چشم افتد هرگاه
 کند چشم علاج است که بشود چشمه اب بکم اما حیوانی که از چشم کوچکتر است که
 می اندازد خود را بچشم و مال برقیق دارد و داخل چشم میشود و میتوان چشم را با
 پیدا شود و سرخ شود چشم علاج است که چشم کشد طین فاری و بند چشم را با
 پس کل بقی کند و بعد از دیگر بخور دما آنکه کم بچشم و بر دین باورده و آنرا از
 پنبه بر آوردم و دیدم اقا رضای چراغ پنبه را از بخار دهن کرم کرده بر آورده دیگر از امراض
 قنور است و قنور کلاست که عارض میشود از چشم از طبعی و گاه کرم بر روی
 آن پستان است و استعمال مشکلی است چشم و بر صورت و در شش و چشم
 و هرگاه ظرف مس و از آتش سرخ نمایند و شراب بروریزند چشم خورده نافعت دیگر
 امراض قمل و اجفان است و ماده قمل و بقیع است و علاج با سهال حب قمل یا در شراب
 ماء الاصول است و شش است اجفان مانع کرم شود و انقباض بقوتای هندی و بوی
 باشد دیگر از امراض شعیه است و آن دم مستطیل است و میباید بلون
 اجفان و نوع دیگر هست از این عروس میگویند و ماده آن خوست علاج
 قیال است دم دم و مغ و نقصان غذا و ترک عشا و طلا کردن در آب و بصیر
 و حضوض پس سموم دیا غلیون دیگر از امراض قمل العین است و انقباض که بصیر
 از برای شش و گاه هست از برای شبان بهر سهال اتفاقا در یک چشم و آن
 رطوبه است و فتای بقیع و هرگاه برای شبان بهر سهال علاج استفراغ

در چشم و در شش

قنور

بدن است و تنقیح ساده است و اگر عارض شود برای شش است که بر کند و بجز
 قرطیبا تا آنکه زیاد نشود دیگر از امراض دهانت بهر باوان است که هر شخصی را در
 تا ریک اندازند و منع نمایند او را از طعام یا مجلس تا ریک با طول مقام و نگاه نکردن
 در در ششانی و علاج انقباض از سده بخوبی باشد و نگذارد بلون اسوداد رطوبه بقیع
 ملطقم مثل کل یا سلیقون و شیای و رات است و هرگاه از غلله بر آمدن باشد علاج
 نظر کردن با قتاب و بهر بندد بر چشم زنگ کرده بزرگ آسمان و نظر کردن بر سرباره
 باهن و تجوید غذا و ترک عشا و ترک دفر و جماع که محمل روح نفسانی و تضعیف
 دماغ است دیگر در ضربه است که میرسد چشم علاج آن فصد قیال است و حیات
 و حقیق لینه و اسهال عیبهات قوی و کفوفات از نو که مثل شش و از زرد و الو
 خشک و گذاردن سفید تخم مرغ و زرده آن و دودن گل سرخ بر چشم و چنانچه باقیانه
 سرخی در چشم بعد از سرخی با اندک کشیده بقیع و خود بخور و حرقا قمل و آن سلیق
 که در میان قفل بهر سهال زید بخور دیگر از امراض جسد رشی اجفان است و آنست
 که عارض میشود از برای اجفان عسری که تسوی بعضی از استفاخ و آن نشودن
 مهم گذاردن با ایارج قلیل و حی مندی و سوسه العین علاج قرطیبا
 و آب کرم ریختن و نظولات از طبع بنفشه خطی با بویج و بدنه تان و غیره
 و تفریق سر و روغن بنفشه و قرع و نیلوفر و خوردن ایارج و کندن و سفید تخم
 مرغ و نه مرغ دیگر که مایع و اجفان است علاج ضما دگر دست بکاسنی کفته
 و بر روغن کل سرخ چرب کرده و انقباض بقوتای غوره و الکفایت کوفه ها و لا تنقیح
 نمایند و میوه هند و انجیر و مویر و حمام دایم پس فصد کردن و با سلیقون
 بچشم کشیدن دیگر از امراض جحوط است یعنی بایمده که علاج آن بچشم حاد
 و فصد کردن و انقباض بشیای یا سبب فشان دادن است در مقام حقن کردن
 نعوذ بالله بالجف صلیع شدید با جعق فریاد زدن بسیار با سبب جع
 یعنی درد زاید یا بعد از از زحیر یا تاخیر آمدن جنین و علامت هر یک
 و علاج آن سبتن حلقه است بدنه تان محکم که بر پشت چشم پارچه
 مثل عباسی گذارده بهر بندد یا بویج سرهم و خوابیدن به پشت و گذاردن
 اشیاء قابضه مثل عیسی کفر و طافه یا غلغلی و عصه الحیه التیس و سبتن

چشم باب سر که در جوشانیه باشند کلا به قوت و تون پوست خشا ش و انچه برای ناله
 بهر سد بعد از این و داغون نفع است و کاه هست سبب جوشا هر ترقه عضله باشد
 علاج ایام جات کباب است دیگر از امراض قوشه است و آن کوشه سرخ است که بسیار
 بستر بد حال جفن اسفل و حدوشان از خون فاسده است و علاج فسد قفا است
 اخضر و روشنائی و خراشیدن از قند و آهن و زرد و صفر و شیا و امر لین کشیدن
 از امراض غده است و آن زیاده کوشه ها است و علاج آن تنقیه بد نیست
 غالب و اکثر الشیاف زنجار اگر خوب شد فیه و الا داغ کند یا مثل کشته و بعد از قطع
 در و داغ و فساد نماید ببرد تخم مرغ با روغن کلسر و دیگر از امراض تجر است و آن زیاد
 غلیظ است که بستر شود در اجقان و علاج استقران حبیب ابرج است و طلا کردن موضع
 استخوان کوه ساله و موم و روغن بنفشه با موم یا سلیقون یا داغون و دیگر از امراض قوشه
 هرگاه استقران شود اجقان فساد نمایند و او عدس پوست انار پوست پیسته که بخته شود با روغن
 از خشک شدن استعمال نمایند زرده تخم مرغ با روغن ان از برای اند مال و کشیدن شیا
 کند و دیگر از امراض استقران و دم سرد چشم است و شبیه بکشد بدن مکرر پاشد و این نوع در
 تابستان بهر سد و رنگ او سفید است و علاج درایت کشیدن شیا و ایضاً است
 که ایون نداشته باشد و غیره از صبر و حوض مکی و زعفران و ملا و منطرات تا آنکه
 باقی است و اثران باقی نماند بعد از فرو بردن و رنگ بدن باشد علاج استقران
 با یا صغیر و کاه هست این استقران بعد از ابله و بعد از زرد چشم بهر سد است
 حمام زین و اکثر الشیاف امر لین و شیا و اخضر و دیگر از امراض بطن چشم از شعله
 و این بطن مند و بقران طمس است تیرید و تو طیب است قال اسامی امراض بطن بطن تفصیل
 خشم با سور و بیان بخرا لاف قروح الا لاف رعا ف نال لاف رص الا لاف و
 عطا س در ادویه مفرد که در امراض بطنی نافه است اشد سرد است سرد و خشک است
 در دوم بطرف و عام هرگاه بوده باشد از اغشیه و داغ هرگاه بدست بد بطنی اختاء البقر
 هرگاه بسوزاند و بدست بد بطنی منان کند و عاف و همچنین سر کین خمر هرگاه بفتا
 و غلو ط فایند بکل و بچکانند بد بطنی قطع رعا ف کنند و همچنین هرگاه طلا نمایند
 بر پیشانی خصوص با کلاب تجربه کردم مکرر اسفیداج کچ است سرد و خشک

تجرب

سر و بطن

سر و امراض

در دوم خمر کرد و در نواحی پیشانی بگذارند خیس رعا ف کند هرگاه مخلوط با موی روباه
 و سفید تخم مرغ منع کند رعا ف از شریان انفخ پنهانیه تمام کرم و خشکست بنمایه جو کوشه
 نمیناید باب فسیله بسازند و بگذارند بر مغزین قطع نمایند رعا ف با در و ج کرم و خشکست
 در دوم عصاره آن نفع دارد در عاف و قصور با کافور و سرکه با فسیله مان قطع کند رعا ف
 بزدا لوفت زایل کند بواسر انفر و هر چند سرطانی باشد با الجمل هر کین شربت خشک است
 هرگاه بسوزاند و بدست بد بطنی قطع کند رعا ف با الجمل هرگاه بچکانند با روغن بد بطنی
 زایل کند رعا ف از شریان با کافور و اقا بول لابل نفع دارد چشم را چکانند و همچنین هرگاه
 بشویند ما و سر و بیض تخم مرغ پوست اوسر و خشکست هرگاه بپاشند و حل نمایند
 در آب کشیز سبز و بچکانند بد بطنی قطع کند رعا ف و هرگاه بسوزاند بمری که سیاه شود
 سفید نماید پس بسازند و بدمند بد بطنی قطع کند رعا ف که هم هلاک باشد و سر
 کند اند بجرین ندمند دوا و در قطع رعا ف از این حصص کچ است هرگاه خمر کین با سر
 و طلا کتی سر و عوفرا ساکن کند رعا ف با ضرور حلد پوست بز و پوست میش و هرگاه
 بکودانی بر سیلان خون حبس کند خورا جلنا ر کلا رست هرگاه صحر کین باب لسان الجمل
 و بچکانی بد بطنی حبس کند رعا ف از جوار و هرگاه بسوزانی با انجیر و بکدار و از ان فسیله
 بد بطنی نفع دارد و کوشه زیاد بد بطنی جباری مرغ بلند کردن است کاه یافت میشو
 در چنین دان سنگ دهرگاه بپا و بزند بر کردن صاحب رعا ف زایل کند در ساعت
 ما دامیکه آن سنگ در کردن صاحب رعا ف زایل کند در ساعت ما دامیکه آن سنگ در
 کردن باشد حمام خون کبوتر خاصه قطع کند رعا ف که در حجاب و داغ باشد حل
 سرکه است بخاران میکشاید سده مصفاة را دار شیشعان که میشو و کاه الکلی
 مع سنبل هندی است نفع دارد بوی بد بطنی را هرگاه فسیله گذارد و داغ مغزهای سر
 ظهور نفع دارد رعا ف حمای و فسیله آن دم القوا حب قطع کند رعا ف با الجمل باشد
 فسیله آن دم الحار خون خمر چکانند بد بطنی نفع دارد رعا ف بخا یو بان گفته است ایون
 هرگاه اندر بتمامد بکوبند و آب مجموع بکینند و بخوشانند تا منعقد شود و شیا ف
 ساخته بد بطنی گذارند با سر و بیان و نفع دارد دوش الحار سر کین خورا و از ان معصور
 بد بطنی صاحب رعا ف بچکانند رعا ف قطع کند رعا ف قوی را ج نفع کند رعا ف افو

زنجار کوم و خشکست در حیلیم هرگاه بدنند در بینی منع کند تن را سد آب کوم و خشکست
در سیم خماد نمایند بیکه در بینی حبس کنند عاوا سکه هرگاه بخور نمایند بان میکشاید سده
بینی را و نفع کند که مرا شراب ریجانی نشون آن میخون آنف را شونیه سیاه داناست
پوداده او را هرگاه بخنیا شد در سر که و بکند در دانتی آنکه بخار کند و دود کند داخل
شودان دود زایل کند خشم در کام سر و پا و بکشد سده و صفا و صبر نه در کوم و خشکست
طلا نمایند بوی الا ف صدف و خشکست و هرگاه بسیار بدینکه و طلا نماید آن بوی
قطع کند مرا عاوا قمر حان اصل طر خون است میکشاید سده مصفا و خوشبوی
عریضتا و آن بخوریم است و آن شدیدا القلیج است در سده مصفا و قتا آب و با کاش
حبس کند مرا عاوا قمر طاس سوخته آن نفع میدهد مرا عاوا قمر طاس سوخته آن نفع میدهد
نفع دارد مرا عاوا قمر طاس سوخته آن نفع میدهد مرا عاوا قمر طاس سوخته آن نفع میدهد
سر و خشکست در سیم با سکه منع کند مرا عاوا قمر طاس سوخته آن نفع میدهد
قطره ای که بر کثیر است سر و خشکست در سر و سده مصفا و قتا آب و با کاش
ذره ای که بر کثیر است سر و خشکست در سر و سده مصفا و قتا آب و با کاش
می دود مرا عاوا هرگاه حل نمایند باب نفع و بیکشاید در بینی خشم زایل کند تن را سده
کوم و خشکست در سیم با سکه منع کند مرا عاوا قمر طاس سوخته آن نفع میدهد
نوف الذمرا هرگاه بکشد در موضع اما امرای بینی ما خشم بدان که شمشیر نافه عمل
و نفسانی و آن یا نقصان بهرساند یا بطلان یا تشویش و فقدان اما فقدان
و علاج ندانند آنچه عارضی باشد یا بقریب سده است که در مصفا و عاوا قمر طاس سوخته
علیف در مصفا یا سده نکامیر یا بهر سیدن کوشند غدی که تنگ شود مجری و کشته
میشود از برای آن بواسطه لاف اما علاج است که فصد کند انقیال و قوی حبس ابرج
در بینی و هم زنجار و اشنان القصارین و مرا بالویه هرگاه از این معالجات فایده
باید به حاده مثل ققطار که علاج سفید است و زردی سرخ و قویال انفا با سکه و با
دست خرم که بان چیز بی می ماند که قطع کند مجدی و قویال و اکثر در حیلیم
میگویند مثل عاوا و کوفه در دماغ شخص میشود بیکه باشد که متفرج شود و بسیار
که بر طان بهرساند و علاج تنقیه دماغ است محبوب و ایادجات و طلا و حیلیم

خشم

در دماغ و عکازیت و عود و سنج پس پاک بزنند به نش داوکی یا آنکه زلومیند و زلومیند
جذب زلومیند است از سنج و جذب و تجر و اجتناب کند از زلومیند سمیت داشته شد
و آن بزرگ سر سده زلومیند و سکه کوبیا خار دارد و آنکه قسطی و سنج خط
لا زوری داشته باشد که اینها باعث و در میشود بلکه اختیار کند زلومیند و سنج
باشد شکایت سبز و داب جاری بهر سده پس بعد از این تعریف زلومیند در آب
محست دارد قوباغ و دماغی رنگ و پشتان سبز و و خط زنجی و آن باشد با سکه
و دم مثل مثلی و حاجت صید است بعد از آنکه بیشتر از چسبایدن یکروز بوده باشد و بعد
آن سر از زلومیند نگه دارد تا کافات بایند بقی و بعد آن موضع را بخون الموده زلومیند
و سرطانی از آن معالجه ندارد و یکبارهن که او هم مضراست بلکه قیود و مجرور و مجرور
و گاه حادث شود سده در مصفا و علامت است که نمیشاید سده در مجری و سده
میشود کلام که کوبیا از بینی تنگ شود و علاج است غلغله از بدن اخلاط و سقوط
کردن باد و بهر معطه مثل شونیز و فو و فو و شح و حفظ و بول شسته بمحبه مغده
هرگاه علیده ها را از این اسباب بکشد و سر و پا یا لا بدارد که سوراخ بینی که بحاق است بود
بهتر است و گاه هست سده در مجری بینی است و علامت اینست که هرگاه علیل
بدان مجری باد بکراهیت باید و علاج بعد از تنقیه و عاوا قمر طاس سوخته
و آنکه باب زنجار و بادیه حاره مثل کوفس و غرول و زین و شح که در سینه باشد و بومادران
و فو و فو و چکانیدن روغن بادام تلخ با حر مل و فلفل سفید در بینی و گاه هست
خشم از برای سوء مزاج مقدم دماغ و در این نوع میکنی سر کثیر است و تغییر در کلام
نیست و آنچه از سوء مزاج حار و رطب و بار دیا شد علاج تنقیه است و فصد کردن
و آنچه از خشکی بوده باشد طبعی نیست در روان مگر آنکه مریض طفل باشد در فساد
شم غرض از فساد ششم است تشویش است از مجری طبعی گاه هست جمیع بویها را بوی
واحد میشود و علاج تبدیل مزاج است یا آنکه سبب خلط ردی است در مقدم دماغ
و احساس میکند دمی و آنچه از آن خلط در وقت بوسیدن هر چیزی و علاج حار

در دماغ و عکازیت و عود و سنج پس پاک بزنند به نش داوکی یا آنکه زلومیند و زلومیند
جذب زلومیند است از سنج و جذب و تجر و اجتناب کند از زلومیند سمیت داشته شد
و آن بزرگ سر سده زلومیند و سکه کوبیا خار دارد و آنکه قسطی و سنج خط
لا زوری داشته باشد که اینها باعث و در میشود بلکه اختیار کند زلومیند و سنج
باشد شکایت سبز و داب جاری بهر سده پس بعد از این تعریف زلومیند در آب
محست دارد قوباغ و دماغی رنگ و پشتان سبز و و خط زنجی و آن باشد با سکه
و دم مثل مثلی و حاجت صید است بعد از آنکه بیشتر از چسبایدن یکروز بوده باشد و بعد
آن سر از زلومیند نگه دارد تا کافات بایند بقی و بعد آن موضع را بخون الموده زلومیند
و سرطانی از آن معالجه ندارد و یکبارهن که او هم مضراست بلکه قیود و مجرور و مجرور
و گاه حادث شود سده در مصفا و علامت است که نمیشاید سده در مجری و سده
میشود کلام که کوبیا از بینی تنگ شود و علاج است غلغله از بدن اخلاط و سقوط
کردن باد و بهر معطه مثل شونیز و فو و فو و شح و حفظ و بول شسته بمحبه مغده
هرگاه علیده ها را از این اسباب بکشد و سر و پا یا لا بدارد که سوراخ بینی که بحاق است بود
بهتر است و گاه هست سده در مجری بینی است و علامت اینست که هرگاه علیل
بدان مجری باد بکراهیت باید و علاج بعد از تنقیه و عاوا قمر طاس سوخته
و آنکه باب زنجار و بادیه حاره مثل کوفس و غرول و زین و شح که در سینه باشد و بومادران
و فو و فو و چکانیدن روغن بادام تلخ با حر مل و فلفل سفید در بینی و گاه هست
خشم از برای سوء مزاج مقدم دماغ و در این نوع میکنی سر کثیر است و تغییر در کلام
نیست و آنچه از سوء مزاج حار و رطب و بار دیا شد علاج تنقیه است و فصد کردن
و آنچه از خشکی بوده باشد طبعی نیست در روان مگر آنکه مریض طفل باشد در فساد
شم غرض از فساد ششم است تشویش است از مجری طبعی گاه هست جمیع بویها را بوی
واحد میشود و علاج تبدیل مزاج است یا آنکه سبب خلط ردی است در مقدم دماغ
و احساس میکند دمی و آنچه از آن خلط در وقت بوسیدن هر چیزی و علاج حار

و مغاها و اقا و مره بلباب و ارتک بروی کاغذ و اگر غصه و شکسته باشد پس
 سزاوار نیست که فصد کند از قیال و حفظ کند مزاج و دماغ که کم نشود پس بعد
 اذن بکشایند بیل مشهور بفتح الح و بگردانند در د و سوراخ بینی اقا
 و معاثر پس تسویه کند بدست عطاس مرکه حامیه است یعنی حافظه دارد مالم
 از برای دفع خلط موزنی که در دماغ حاصل شود یا انکه از موضع دیگر از اعضا
 به محل مرتقی شود و سبب آن یا مره خارجی است مثل غبار یا دخان یا ریح حادی یا بر آب
 یا افتاب یا انکه از داخل است همچنانکه گفته است بقراط عطاس میباشد از
 علاج هرگاه بسیار شد تبید دماغ است و محرر از غبار و دخان چنانکه
 است آن عراره شدیده است یا انکه یوسه شده است یا خلط لوج و خشک
 شود و علاج آن بتربیدن است در نوع اول و تلین خلط لوج بروغن یا ولعابها
 نظولات و نشوات حکم الانفا و حی استنباط کند بعضا و اوقات در سردی هوای
 و لذتی و اشک اید از این حالت در چشم و دنیا باشد که سوزش مهر ساید در
 از غیر استنشاق هوای سرد و سبب آن بخار حاره است لذا از برای اجتماع
 حریمه هرگاه خواهد که بیرون رود از مغز بر این مجازات بچده شود و بینی و سوراخ
 بینی را سوسونق شدیده و علاج آن علاج با کول و شروب در صلاح و تباید
 مزاجت و استفرغ این خلط نیز بجهت لینه و قلوب خیار شیر و لجنه از ضعیف
 کاغذ را بکشید بر بن و خوردن اطرافیل که بکشید بفلانند با امر بقل کبره مقاله هفتم
 امراض برون و زبانه **فصل** در امراض و دلائل و علامات آن سرخ و براق است
 و وجع ممد و قله مسان لعاب و علاج آن فصد قیال است و تلین طبیعت بجهت لینه
 و غرغره کردن بعضا و کاه و اب کاستی و عنب السعلین و حریمه از همین دواها
 بر زبان گذارند و صفرا و بول علامت زردی زبان و شد و وجع و سوزش و بیابان
 که بر مهر سرد زبان قاعی با و دم و علاج علاج دموی است تا با خور فصد از حقه
 و بعضا و اوقات از خوردن این و علاج امراض موم است در بطلان ذوق فساد

عطاس

جفاف فانی

حکله الکاف

اوست به تغییر کاهی بر طرف شود حسن ذوق بموتبد که تمیز میکند علیل میانه کرم و سرد
 چر جای قوش و شیرین هرگاه کسی بخت کند که قوشی و شیرین ادا را از حسن
 و کرم و سردی از حسن است جو را با مل کن و سبب آن حصول مرطوبت و اعتدال
 لینه که میاید بحسب منبسط در زبان و سطح دهان و علاج آن تنقیه بحسب ایارج و حب
 و حب ایارج بعد از سقی ماء الاصول و غرغره بعاقه قرق و حاد و مویج و خردل که منع کنند
 مانعی از حرارت مزاج و اما فساد ذوق به تمیز متغیر شود که قاعی طعم مرانح باید و همین
 دلالت کند بر غلبه طبع بر لسان و دهان و گاه هست که متغیر شود بجلال و در
 کند بر غلبه خون و بلغم شیرین و گاه هست که متغیر شود بخوضه و دلالت کند بر
 مالم و علاج نقص خلط است و غرغره بچنه که موافق باشد در شکل لسان و تغییر کلام
 این علامت عارض میشود از تشنج استقلی و علامت آن اینست که عارض میشود بعد
 انجمیات حاره و زبان او خشک و فرودفته است و علاج نلساز برای این علاج بهر حال
 تلین است با دهان مرطوبه و لعابات مرطوبه و شحوم مثل سر ابدل و مرغ و میتوان شد که از
 فالج باشد و علامت سلامتی پس و حرکات و علاج تنقیه بدن اولاً و مالیدن
 بغسل و نوشادر و خردل و عاق و حاد و سقر و بودق و غل مالیدن یا بشیر که دماغ است
 که عارض شود غیر مسیوق ماده و استرخای زبان و سیلان لعاب از دهان و عدم
 قدرت و رنگ و علاج علاج فالج است ماد لوکات و غرغره یا انکه از تشنج حاصل شود
 یعنی قدد غلط و عسر حرکت و حریمه یا باده و علاج آن تنقیه دماغ است محبوب
 ایارجات و غرغره بروغن شویت و روغن بابونه و نعل قناب کرم و تقوی زبان بروغن
 زردالو و کاهی حادث شود در تنقیه در کلام بعقب سر سام و بوسام از برای اندفاع فصل
 از دماغ با عصاب و این نوع هرگاه مزمن شد علاج ندارد و هرگاه مزمن نباشد متغیر میشود
 از دماغ و زبان بچینه که لعاب داشته باشد مثل ملح اندام و نوشادر و امثال
 و گاه هست از قصر رباط یا چنانکه قطع است یعنی رباط و گاه هست از دم صلب است
 که بسته شده است و علاج تلین مالم است و شحوم روغن و انجم بعقب مزمن باشد

باشد علاج ندارد عظم لسان کاهی بزرگ میشود زبان بر تپه که در دهان جا می نشیند
 اینرا لایع اللسان و این از جنس غلیج ریج است علاج آن هرگاه از حار باشد فصد
 پس ماییدن قارا و توشی قریح و انار ترش و اگر مراد تناسل شد فصد فی الحال فیکر کردن پس
 ماییدن غلک و سرکه و زنجبیل یا نوشاد با سرکه در فصد فی الحال است برون جعفر و ان غلک
 نیز زبان شبیه بوی که قریح باشد و در غرق چند است که مشابیه بصفتی مرساند علاج
 آن فصد قیفا است و اسهال بحقیق نیزه و حاد و بتدریج و در مقام تجربه باید مدوی
 مقطع مثل صغری و زوفا و ملج یا پوست انار پس ادویه اکامه مانند نوشاد روزی پنج مرتبه
 و اصل السوس و مر با سرکه پس هرگاه صحت یافت فیها المرام و الا شکر کرده غده بوی بزرگ بعد
 خواص جمیع شوند از نبودن شیران تحت با ملافان شقاق اللسان اینعلیت که ظاهر میشود
 از بیس خراج و دماغ و می بلیند شقوق قوز دفته عربیه که مانع اکل و خوابیدن جبری
 میشود و تغیر میشود از خوردن خیر ترش و شور و علاج آن اخذ بر قطوناست از بزرگ
 تو طیب و بچسب با سرکه قلیل در دهان و اشامیدن مایه الشعیر و غذا دادن با حبه را
 و ماییدن روغن که از تخم خیار موافقه باشد و بالند فیروز علی بنفشه که و روغن بکر نیک
 هست که شقاق از بخارات اخلاط محرقة در معد و دلالت کند بر آن حیثاء حاضره
 طعم دهان بضع اخلاط که در معد بهر سید باشد و بر آمدن الخلط اتفاقا بقی و علاج
 آن تنقیه معد است بقی کردن و یا با ~~خار و خوردن و نگاه داشتن سپستان~~ دهان
 نافع است حرقة اللسان سبب آن حاره هم معد است با حار و دماغ با ماول اشیا
 حاره فصد مالح یا تلخ یا خلطی که منصب میشود و بان و علاج آن اینست که بکیر در دهان
 خمره و کشیر سبز و لعاب مغرزه و لب خیار و معر خیار چمره و بادار شیرین و مغرزه و خمره
 و کدو و خواج خلط حاد بفرغ حکم اللسان سبب آن انصباب اخلاط محرقة لایع زبان
 سویا از معد و از بزرگ تمام و علامت اینست که زبان سرخ شود و ممکن نیست که خامش
 نماید از دندان و داحت بهر سبب از آب که و علاج آن تنقیه بدن است و مضمضه با سرکه
 و شیر یا قلیل شکر پس سرکه و دودغ کل سرخ و ماییدن زبان به لیلج اصفرو مضمضه آن

عظم لسان

فصد

شقاق اللسان

حرقة اللسان

عصا

دهان در تقشر زبان و سقف خسل و سدین یعنی دو طرف دهان و غریب کوش
 میان دندان سبب آن بخارات حاره است لذا هم عرضیه که مایه و از بزرگ باین
 و علامت آن هرگاه حلقه یا بالمد مجرقه پوست بیند از شبیه پوست پیاز سفید
 رنگ انقباض الیوه احسن اس کند بان علاج فصد قیفا است و استفراغ بمطبوخ
 هلیله جات و مضمضه کردن با سرکه که جو شانیه باشند در آن مورد در او کلام
 و کل سرخ بشهر اللسان سبب آن خون حار است که مخلوط میشود با صفر و ریج
 آن شدید است بر تپه که مشع کند از مضمضه و علاج آن فصد و استفراغ بمطبوخ هلیله
 و مضمضه و در ابتداء با سرکه که جو شانیه باشند کل سرخ و عصاره الراعی و روغن بکر
 و روغن کاسنی کثیر سبز و عدس و ریج کاسنی قلاع قومه است که بهر سید در فصد
 خارج از جلد و دهان و زبان مانع انتشار و انتشاع و آن قلاع با دومی است و علاج
 و علامت آن غر و نشو غشای موضع در دهان و علاج فصد قیفا است و بعد
 اما مل و جذب آن از موضع الفصدان غرق تحت ذقن و چهار رک بعد از آن
 نجب هلیله و مشاهوچ سبز یا خشک با لوس خیار سبز و آب و ک کاسنی و روغن
 و مضمضه کردن با ب سماق و سرکه که جو شانیه باشند در آن ادویه مذکوره را و نگاه دارند
 در دهان کل سرخ و سماق و کشیر سبز و کلنا رو طاشیر و عدس و کافور و اکوبیده که به لایع
 مضمضه کردن و نوشاد و غلک و قنم شویب و هرگاه رطوبی باشد و از دوطوبای عالم
 بهر سید باشد علامت آن اینست که تنفید مایه غلیظ الیوج شبیه بوی سست
 و علاج آن اسهال نجب جبر و غرغره یعاقه قرحا و مویزج و مضمضه با سرکه جو شانیه
 در آن مایه زبان و هلیله و عاقره حار و سودا میا باشد و علامت سواد زبان و علاج
 اسهال بمطبوخ اقیقون و طان کنند بغر ساق کا و پس بعد از آن خاییدن حنائی است
 مکرر و مضمضه کند بعد از آن بکر که جو شانیه باشند در آن ادویه قاضیه باره مثل مازو
 و پوست انار و کلنا رو سماق و کشیر خشک اکم در دهان این علم صورت انقروح است

تقشر زبان

بشور اللسان

قلاع

الطوبی

غیر آنکه میخورد و بفرز می شود قرحه در اندک زمان مواضع بسیار از دهن و دهان
 آن گویه باشد بسبب عفونت و سبب آن خلط عفون باشد لایع اکال که گوشت می
 داند از زردی بر طرف کند و عموماً نیز قبول آن ماده بزودی کند از برای ضعفش
 و علاج آن قصد قیال است پس فلوس خیار شیر پوست هلیله اقیقون بنفشه
 خشک آب کاسنی شیر خشک روغن بادام و اگر طبیعت مجیب باشد و لا حقنه را
 در ابتدا بعد از آن فلوس مشروب بدهند و مضمضه کردن بسیار و سرکه و سرخ
 ما با بید خوردن آن ماده بعد از آن قصد چهار رک یا حجامت زیر ذقن یا از پشت
 و فلوس را مکوردان تا خواص جمع شود از آنکه پس معالجه کند بفلد فیون و صفت آنست
 سورنجان پوست انار ترش و شیرین عفت کلنا رشب عیانی کاغذ مصری سوخته
 عاقر قرحا سماق طبع هندی نوشادر کوفته معجون سازند سرکه تخم مورد معجون
 سازند بیکه تخم مورد و قرص کنند و خشک کنند در موضع حاجت بکار برند
 کثرت لعاب و سیلان از دهان در خواب می باشد از علل و در طوبت و علاج
 آن اینست که بسیار میشود در حلالی معده و تقطیل غذا و علاج قصد با سلق
 و استعمال ربوب قابضه مثل رب سیب و رب خربزه و رب ~~خربزه~~ و رب ~~خربزه~~
 انار و میوه های بار در مثل سیب و کویح و بر ترش و مضمضه کردن سلق سماق
 و عدس و اطراف مورد و کل سرخ و قوت و کلنا و خوردن هندای تازه با
 نیم کوفته و گاه هست که از رطوبت بهر سده و علاج آن است بطبیعت
 شویت و تخم قوب و اصل السوس و اخلاط ریفیل صغیر و جوارشات با مثل
 نکو و قویحی و اخذ سوپ حنظل یا جهری از فردل و تخرج می بر کوسکه
 و جاییدن کنند و مصطکی بجز بوزن فرسقی بد بوی دهان است و سبب
 آن حرارت غریبه است در معده و علامت آن اینست که سبک میشود در

کثرت لعاب و سیلان
 از دهان در خواب

خبر

تناول غذا و بسیار است که سیاه میشود بان دندان و علاج آن اینست که
 آب زرد الوی خشک را در صبح و سوبق با شکو یا بچغ و خیار الو و همدان
 و شفتالو و میادرت کند و اول صبح با کل و گاه هست بتقریب بلغم غفن
 فم معده دهان بخیر بهر ساند و علامت آن اینست که ساکن نمیشود با کل
 و شستن دهان فایده کامل و علاج آن تقیه معده است بقی کردن بعد
 از اکل باهی شور و ترب و لوبیای پخته و شویت و اسهال یا یارج فیکر و حب
 و خوردن زنجبیل پرورد و مدامت کردن با طریفل صغیر و کلقتد و سکنجین
 منتفع و بعضی اوقات سبب مساد گوشت میان دندان است و تغیر آن
 علامت آن اینست که هرگاه مضمضه کند صاحبان با شیان حامضه و
 قطع غلیسود بخیر مضمضه کردن بیکه که جوشانیده باشند مورد و کلنا و
 انکور و مساک حب المسک معول از فلفل قرمز قل خولجان عاقر قرحا کل سرخ و صندل
 هلیل طباشیر یا قوی غنیر باب بهر حب سازند بعد از کوفتن و معجون در دهان نکند
 و گاه هست بعلوه فضا و غمور و لکه خون جوش تقه است و زیاد شده است
 و علامت خون آمدن تقه است و زیاد شده است و علامت خون آمدن تقه است
 مکورد و علاج قصد قیال و اسهال بطبیعت هلیل است و مضمضه کردن بیکه
 و دندان اشیا قابضه که مذکور شده مکورد و هرگاه در لثه عفونت باشد علاج
 اکل است و گاه هست بخیر از ماکل اسنان و تغیر دندان است قطع کل و قلع
 و پاک کردن ماکل با این و سوهان و تطیف کند آنچه باقی ماند بسنن از زرد
 خاکستر صندل و سنون از مورد و ما زوایک سعد کوفی مصطکی کل سرخ در
 خنک در مورد رخنه بهر سده علاج آن قصد قیال است قراغ بهلیل و شفت
 سبز و فلوس خیار شیر خشک بنفشه روغن بادام دفعات متعدده و مضمضه
 کردن بیکه جوشانیده در آن کلنا و قویح غنیا السعد و وضع و ذوق
 مثل با شکر کل سرخ تخم خرفه نشاسته کثیرا صمغ عربی دقیق عدس با کافور یا زولب

و علاج تقیه معده

خدا و غمور و لکه

میاضی

و تشرب عارض میشود از فساد خون با وطوبه علاج اسهال است بطبیخ شانه
 بنفشه اقیمون کل سنجیح کاسنی چوشانیده تو نجبین شیر خشک فلو س اب
 لبنا هره روغن بادام و احتران از هر نیمه و اش خمیر و عدس و کشک و سیر
 سماق و مسح کند بروغن نارین و خیری یا سمین و روغن پیم و لک و مرغ و روغن
 مالیدن ناف و حلقه بوز برای قشرب نافع است بهمدین روغنهای مذکور
 اختلاج شغه کاهی شغه بسترک معده اختلاج بهر رسانند و علامت آن غشای
 و فواق این اختلاج دلالت کند بر قی کردن و گاه هست که مختلج شود
 بشارت عصب و کاهی مختلج برای متلای عروق و دقاق از خون و علامت آن
 غلبه خون است و علاج فصد فصال است و تقلیل غذا و تقیج مسام بعلت
 این علم بسیار باشد مولودی با طفل ممکن است اصلاح او در طفولیت و گاه هست از
 تشنج امتلائی و علاج تشنج امتلاست شغه کاهی حادث شود در لب مابین غلظ
 و شقاق در وسط لب از برای غلبه پس وی نامند و اسهال شغه و گاه هست در لب
 مابین مثل توئم بهر سد میاه شیم بدانه قوت سیاه و وجع ندارد علاج
 فصد قیفاست بعد از آن چهار رک و اسهال بطبیخ اقیمون و پاک کردن لب
 فولاد و مالیدن سرکه بوب نافع باشد و فماد کند بعدش با بون اخیل خطمی با مطبوخ
 ان و زرده تخم مرغ و پی مرغ و مرهمی از خبث الحدید و داسنج مفید است
 شب شمع روغن بادام و هرگاه طول بهر رسانند بواسف باید شق کنند از طریق
 و بعد از خیاطه در و کند بکل سنجیح در الاخین و معالیه تقیه ادرام شقین علاج
 ان فصد است و استفراغ خلط غایب و طلای ان بحضض مکه با بون و جو عصا
 عبا السعلب با کلاب شود و قروح شغه علاج ان فصد قیفاست و اسهال مطبوخ
 هلیل و علاج ان گذاردن مرهم سفید اب و مرهم سنجیح و نازوی کوفته با بون و روغن
 در امراض دندان است و لثه و وجع اسنان اجماع کرده اند متقدمین بر آنکه دندان

اختلاج

بشیر و روغن
در فصد

حسن ندارد و عضوی که حسن ندارد ادراک بالو نکند و گفته است حالینوس که بلکه حسن ندارد
 مختلج میشود همچنانکه مختلج میشود لب و خدر بهر رسانند مثل سایر اعضا و گاه هست
 از حرارت و علامت استراحت باشیاء یارده و علاج فصد قیفاست و حمام و فصد
 و اسهال مطبوخ هلیل که در بنفشه عبا السعلب شاهق خشد و سنانیه فلو س
 خیال شنبه شیر خشک قمر هندی روغن بادام اب بولک کاسنی که در زبان
 چهارده فصد با یخ فصد بیاشامد و غذا شود برای تسخیم و شب ترقیه چلو
 و مضمضه کردن بر سر که بربک بید و عبا السعلب در دهان و قلیل کافور که در
 مضمضه داخل نمایند بهتر است از برای تسکین وجع و هرگاه قلیل تریاک داخل کند
 نافع است و هرگاه از برودت باشد علاج قیاق اربعه و فلو نیاست و کاد کردن
 بصورت غلک و جاووس و خرقة که کرده کردن شدید و گذاردن گاه هست
 بشر که معده است که در امتلائی معده وجع بهر سد و علاج ایارج خوردن و پیر
 که نیست و کاهی وجع دندان بتقریب شکست دندان است و گاه هست از برای
 که راست که در دندان بهر سد و سوراخ کند دندان را و تقرق اتصال بهر سد وجع
 بهر رسانند علاج ان اینست که بخورد هند به تخم تره و بود الخ و سار کوفته و غیر کرده پی
 بزود و دکنده سر باید و داو و گاه دارند که با ساقا قطع شود ضرر ندارد و سبی است که
 عارض دندان شود یا بسبب امر خارج از خا شدن اشیاء عامضه و قابضه و عصب
 یا آنکه اردا بلسبب باغم ترش یا سودا که چسبده است بغم معده و اینرا کند و علاج
 ان چیز است که گرم کند یا آنکه ذایل شود و آنچه که گرم میکند مثل صغیر و نک و
 بادروج و غسل و اما آنچه خشونت بهر رسانند باشد همین است و اگر
 ملاست بهر رسانند باشد قمر اینست که خرقة و موم و روغن بادام شیرین ببالند
 آنچه سبب از داخل باشد علاج ان اینست که مزیفلات و ایارجات مواظبت نماید
 در داخل دندان و قیقت است و علاج تقیه دماغ است با جریفل و ایارج فیکر در
 بر وزن قیل تقیه رنگ دندان است بسنایه یا زردی بر تم که شبیه بر شود

که کو تا به هم نشسته شدن است و سبب بخارات غلیظه است و علاج آن تنقیه دماغ
 است و یا به طریقی و مضمضه کردن بعد از قیاس و جو و غلبه سبب چند دفعه
 مضمضه کرده باشد و یا به سبب سببها را با بلبل و روغن کل سرخ
 که با فستین و فستون و مصطکی داشته نمایند و آنچه بزرگ کشیدن کو با مرده است
 دیگر بحال اول محال است که بیاید از کثرت استخار خلط و باد بخانی و همین را مضمضه
 که بچو شانه در آن حنظل را که در آن دانه نباشد مضمضه نماید زیرا که دانه است
 سم است و مهلك است تحريك اسنان و سقوط آن یا بتقریب سوراخ شدن
 از کو یا بتقریب و سعه محل که از برای اطفال است که ابتدا در محل خود از کثرت طریقت
 زیاد قرار گیرد و بعد از آن که رطوبت آن کور شد متحرک شود بیفتد زیرا که قوی طبیعت
 او دفع کند و مصلحت است از عوض او را منفع اصوب و مکان آن وسیع است
 در این دفعه ثانی دندان عریض تر بر وید که اقوی باشد در موضع و کو ما سبب
 نقصان دندان است و بیس و لا عریان همچنانکه عارض میشود از برای مشاغل
 و لا علاج لها و اما آنچه عارض میشود از برای ناقصین عدم غذا و جماعت که
 بسیار خورده اند که علامت آن فراخ بدن است و غور عین و علاج منع کردن از افراط
 محققه و تربط بدن خصوصا تربط دماغ پس تقویه کنیخ از ابل سرج و طب
 و عدس و سگ کو تاناج و امثال آن و کاهی تعلق میگردند دندان را تقویه رقیق
 است کنند که سگ کرده است و علاج آن علاج فالج و مضمضه کردن عاقبت
 و پیوست بیخ کبر و سعد کوفی و شب یانی کل سرخ سنبل الطیب و کاه
 بتقریب نقصان کوشش است که کوشش اند دندان جدا شود دندان بیفتد
 و علاج اقوام است از فصد و اسهال و گذاردن ادویه قابضه در آن و خوردن
 سماق و روغن رشک دار و آنرا که اینها نافع است و مهاجوت را حلاوی و کوششها
 و گذاردن کند و در او و در دماغ اوین وارد کرسم و کاه هفت از عقوبه

و علاج آن فلفیون و کاه هفت است که متحرک شود از ضرب یا سقوط و علاج استعمال قواضی است
 و من برای تحريك دندان یا قیاس چیریک عدیل ندارد بشرط آنکه از حرکت پاک کند و مصلحت
 اب کرده بیاید دندان متحرک میشود پس با دندان دوم و در زیر پیه قایم کند که حرکت نکند و دندان
 متحرک هرگاه بسلسله از طلا و نقره بپزند دندانهای اطراف محاکم شود کاه هفت دندان را
 پس هرگاه بان زیادتی وجع داشته باشد معلوم است که از اخلاط کرم است و اگر بدین
 بوده باشد از رطوبی است و علاج حار فصد قیصال و استفراغ بدن با طریقات و قی
 لیه و شامیدن ماء الشعیر با خشیخ و مضمضه کردن باب سماق و کلاب و مالیدن چند
 و اب کشیزه و سرکه و جوز السرد و کونازج و اگر از رطوبی باشد با طریقات و اباجات
 و حبوب هلیل و خاییدن سعد و مصطکی و مالیدن سگ یا ب سداب یا بیه
 کرده و کاه می شود نماید دندان طلا و علاج سوهان کردن است بیه تا آنکه مستوی
 شود خارش دندان پس عذراش بمرهم سداب یا شامیدن آبهای مختلف مثل آب
 و کبریتی و کاهی از اطعمه تند و علاج آن تنقیه بدن است و دماغ از خلط ردی بمطبخ
 افقیون و حب یا رب و مضمضه بسکببین منع و سرکه بمطوخ بخ حاض صرور اللسان یعنی
 حرکت دادن دندان در خواب و این از ضعف عضله است که در فکین می نامند مثل
 و بیشتر عارض میشود از برای صبیان و بر طرف میشود هرگاه بیس بلوغ و علاج آن
 سلس است یا با مرهمات و روغن مالیدن بروغنه های خوشبو که در آن قبض باشد اسنان
 دندان سزاوار نیست که بمالند که کوسفند و روغن زو پیه مرغ و مغزها و دماغها و نقره
 و وجع از غلبه دماغ و روغن کل سرخ طلا نمایند و فتن اب و دندان ممکن نیست که آب سرد
 بدندان نکند و در دفع دارد دندان حب العار و شب یانی و در دندان طولی و کاه بزرده
 تخم مرغ و طحال پروان کرده و کاه از کثرت حرارت بهمرسد و علاج آن روغن کل سرخ که در آن
 کافور و صندل باشد و موضع بر یک خرقه او را مالش یا حاره است بیشتر و علامت حج
 و ضریان است و علاج قیصال و بعد چهار رک و اسهال بمطبخ فواکه و هلیل
 و شانه ترچ و مضمضه بسلا قات مثل عدس و کشر خشتا طهار مورد و
 سنج و فوکل و سماق و عصا زهره و نیا السعل و بارتناک و کاه هفت و مرهم
 برقیه که حمزه و در صغرا و لیت بهمرسد و علامت وجع شدیدا است و عرق و در

قلندر و هرگاه دست بماند بود مرغاب شود خون از موضع بیس پس هرگاه دست بماند عود
از برای رقیق صفرا و ساکن میشود نزد نگاه داشتن چیز سرد در دهان و علاج فصد
و استفراغ بمسهل زینقش کل کا و زبان نیلوفر غلب پوست هلیل و بیستان جوشانده
فلوس خیار شیر شیر خشک و تخمین قوهندی شاهزاده قمری و فغان شعله و فصد
چهار درک و زلواند خاق و غمضه کردن و سرکه جوشانده در آن موره و غلبه غلبه و
سبب آن ضعف ماسک است و علاج آن سنونات قابضه است که مقوی عضوم باشد
مانند اس و عدس سوده طباشیر سماق قرط ما و و پاشند بان شب حرق و اگر لطف
آن بمرکه کرده باشند مازو بر بان غمک و نصف آن راج سرخ با خاکستر طریح که طریح
نوعی از ماهی است بقدر و شیری و حیدر میکند از بجز از حبش و شوهر کرده و خشک
بولایات می آورند و مزاج آن کرم و خشکست با مثل آن ورق کل سرخ خشک قوج
لش و نواصیر لش و ناصور عیار بقدر از قوه عتقه اما قوج علاج انعالج قلاع است که
مدکور شد و آنچه متعفن شود علاج انعالج اکله است و همچنین علاج نواصیر و
محتاج یکی شود نقصان لحم لش و استرخای لحم لش و کزشت معالجات در تحریک
اما ادویه مفیده که نفع دارد در امراض لب و دندان بدین تفصیل است و مخصوص
امراض لسان ادویه بقیع امده هرگاه نمه دیگر نقل شود باید مقدم داشت بر امراض اهل کوم
و خشکست در دردم در دوران نافعست هرگاه سحوق شود در اکله و چنانچه سحوق نمایند
با غسل ایمنه طلا شود که متعفن باشد نافعست و جع دندان و نافعست قوج
توبخ است پوست آن مضغ آن زایل کند بخرا و نیکو کند بوی دهان و لبخ آن نفع دارد
و جع دندان و مضغ آن کوم است در سیم پاک کند دندان و پاشا باشد دندان
مزد کند و مصلح آن کوم است پس بقیع روغن بنفشه و مضغ آن زایل کند طرف کند
کندی دندان اصل لکه کوم و خشکست نفع دهد و جع دندان و باد و مجوی بسیار
خوردن آن زایل کند مازو و کوم و خشکست نفع دارد و جع دندان و مضغ آن
کوم است در اول گفته اند هرگاه مضغ کند در وقت تحویل شمس بمل عارض نشود
از برای مضغ آن و جع دندان و نافعست بودی سرد و خشکست در دردم خاکستر او

ادویه لسان و دندان

نافعست اکله را که بهم سیمک در دهان در دریا بزرگ قوطا سرد و قوت است و
نفع دارد خشونت دهان و نافع دارد شقوق دهان و شقوق لب و نافع است
خشکست قابض است قوی کند لش و نفع کند قلاع هرگاه بکوبند و نگاه
دارند در دهان بزرگ لکرات کرم و خشکست بخور کند یا قطن بدندان بمرکه
داشته باشد میکشد کرم می اندازد بیستان آفر و عصاره او نیکوست قوج
که در دهان است بسیار کرم است نیکو کند بوی دهان و بقیع لطف مضغ آن
زایل کند کندی دندان و زایه تنهایی و بادام بطیخ حربه است خوردن حربه نافع است
زایل کند بخرا بلوط نفع دارد قلاع و قوج هرگاه بسوزانند و پاشند بلوط
سرد و خشکست هرگاه استعمال کنند در نافع است کرم سقوف نافع دارد میلان
لعاب و بیج سرد و خشکست در سیم عصاره آن نفع دارد و جع دندان و هرگاه
مضمضه کنند آن بسیار خوردن آن مورهش میخورند و در زبان و معالجه کرده اند
از برای کسیکه بسیار خورده است بقی کردن باب کرم و روغن و غسل پس پاشا
لین و شیشه تان و بمرق مرغ و بیه قبول پان است مستعمل جمیع اهل هند است
مضغ ورق آن نفع دارد و با صلاح می آورد در دهان و تقویت کند عود یعنی کوش
میان دندان و سرخ نگاه میدارد مدت طویل توت شامی سرد و خشکست
منع دارد و دام دهان و لب بار دست با الطبع خشکست بالعرض ابان تسکین
وجع دندان که از حرارت باشد جا و شیر کرم و خشکست در سیم نفع دارد و نافع
هرگاه بکشد موضع مشک جا و سیم کادان بصورت نفع دارد و جع دندان و جع کرم
در سیم خشکست و رب جوز که از آب کودکان سبز و غسل با رب انگور تریب دهند
شود دهان و چون بن دندان و او را سستی مان بیدار است حشف در آن رطوبت
فضله است کثره اکله آن مضغ است و روغن را و بجوشانند زبان و دهان و حلق و اصل
آن سنگین است و خشک است با باد و کهنه بخور دارد صلاحیت ندارد خوردن
و مصلح آن روغن جامضه است جو و بجز و الطیب است کرم است در سیم نیکو کند

بوی دهان را حبه الحضار و غن آن نفع دارد شقوق دهن را نیم کرم حشک سرد است
 باعتبار خشکست در اول نفع دارد قروح عفن نشه را حد دانه است هرگاه که کند
 بگذارید دندان وجع دار ساکن کند وجع او را حضض معتدل است در حرارت بود
 خشکست در دهن نفع دارد قلاع را حلیت بگذارد آن دندان متاثره و نافع است
حضض که روتا است خیسایند آن نفع دارد وجع دندان را و اجاع لثه را هرگاه
 مضغه کند بان حنا نفع دارد قروح دهان را حیات الموقی قطران است نفع
 دارد قروح دندان متاثره را خردل ساییده آن دندان کند وجع دندان را
 مسکن وجع است و خوف بسیار جان بدندان سفید کند دندان را و جلا دهد
 دندان را و جگر بهیت خس سرد و تر است حکایت کرده است جالینوس آنکه بوی درم
 زبان آن تا آنکه تنگ شد زبان بر دهان پس بخوابد بید که عصاره کاهوراد در دهان
 گرفته است پس چنان کرد و چاق شد باذن خدا خل سرکه است مضغه از آن نفع دارد
 حرکت اسنان را خصوصا با شب یمانی خمر شراب است اگر او مورث شود بخور
 خونچان نیکو بگذارد نکبت و اخوخ خوردن آن بر کوسنکی نایل کند بجز اخیا خوردن
 آن نایب است تا بگذارد بجز و همچنین احداث از حرارت و دار شکستان کرم است در اول
 خشکست در دهن و طبع آن نافعت قلاع را و حفظ دندان را در دهن اجل طلائی
 به ناف اسنان کند سهولت بر آمدن دندان را ذهب طلاست معتدل لطیفه نگاه
 داشتن بان در دهان نایل کند بجز و رمان انار برش فشرده پیر و باغ غره کردن نفع دارد
 سقوط لها ترا ج کرم و خشکست در سیم نفع دارد تا کل دندان را بگذرد و روتا
 در اول و طوب او بیشتر است نفع دارد شقوق شفتین را و دندان را و دهان را و جگر
 و اسان کند بنات دندان را هرگاه مالیده شود به آن کوشش میان دندان را و جاج
 سوخته آن کرم در اول و در دوم جلا میدهد دندان را و روتا کرم و خشکست
 قطع میکند لایحه سیر و پیاز را و شراب را هرگاه در دهان رنج معتدل است
 در حرارت بعضی معتدل و بعضی مضغ است منع کند تا کل دندان را سازج

ان و قنات است کرم و خشکست در سیم نکو میکند لایحه را هرگاه بکیرد تحت اسان
 سپستان نگاه داشتن آن در دهان نفع دارد شقوق زبان را سذاب کرم و خشکست
 در دهن و سیم خایند آن سیر و لایحه سیر و پیاز را و دهان را و جاج لثه را و جگر
 در سیم نفع دارد وجع لثه را و جگر را و سلح لایحه هرگاه بجوشانند با سرکه و مضغه کنند
 بان نفع دهد در دندان را و سیم چوب است کرم و خشکست هرگاه طلا کنند با عسل
 بولش و خوقی کند ساق نفع دارد قلاع را مضغه سنبیل الطیب کرم است در اول
 در دهن نیکو کند لایحه را و نفع دارد قلاع را مضغه سندروس منغیست مثل کرم
 و خشکست بعضی میکند که نظیر ندارد در شکین و اجاع دندان سداب در جلا میدهد
 دندان را از جوك جلا بر عجیب شيرم کلاهیت بنوعیست دارد شیر را در کرم خشکست
 در چهارم و آن معین از برای کردن دندان است شبانی سرد و کرم خشکست
 طبع آن نفع دارد دندان را مضغه شجر العلب نفع دارد وجع دندان را هرگاه با عسل
 و بگذارد به پسته و بگذارد به دندان و جگر شعر سوخته از هرگاه بسیار است
 امخته بگذارد بقلع عارض از برای دهان صیان نفع دارد نفع بین شکای
 کرم و خشک در سیم هرگاه گذارد در تحت ساده و یعنی بالشر اطفال نفع دارد
 لعاب دهان ایشان صدف خشک محرقان جلا میدهد دندان را و صغر کرم و خشکست
 در سیم نفع دهد بر وجع دندان را جاییکه صفره البیض را در کردن او متواتر نفع دارد
 ذهاب دندان را و صمغ الزیتون کرم و خشکست هرگاه بمجسانند بر دندان
 کند قلع اثر اصفدع سا قط کند دندان را بر تبه که دندان حیوانا تر هم می اندازد هرگاه
 در وقت چریدن دندان حیوانی از بهایم بر خورده بصفدع طباشیر سرد است
 در دوم خشکست در سیم نفع دارد قلاع را و زور و طونا طبع و ورق آن با سذاب
 نفع دارد وجع دندان را مضغه ملح در نفع دارد است هرگاه مضغه کند
 نفع دارد قلاع را وضع کند پیش از شرب ادویه که به طعم نفع دارد قلاع را و مضغ

طبع داده غرغره نماید نفق دارد خوانیق و بلغمی که یافت شود قصبه ^{خسکت} ^{نیزه} که مرد
 در سیم بخوانیق امراض حلق و نافع و نفق دارد سرفه را قطو دیون کرم است در سیم نفق
 نفث الدما کبابه مرکب القوی است تصفیه حلق کند کثیرا معتدلست نفق دارد
 سرفه را خشونه حلق را و سینم را و قروح و به را کوبه کشیز است عصا و آن نفق دارد
 و جمع حلق را که با نفق دارد نفث الدما و قروح الدما شرب آن نیم مثقال است و
 مصلح آن برنج فارسی است این الاق نفق دارد نفث الدما و نیکوست سعال را و بلغم
 شیرین است نفق دارد قروح حلق را و خوانیق را و او را در لیا تالیفی معیه سایل است
 نفق دارد سعال مزمن را و تصفیه صوت را و حلق را و دام شیرین است نفق دارد سرفه
 خشک را و نفث الدما را و لؤلؤ و وارید است نفق دارد نفث الدما و ماش نفق دارد
 سرفه با تب و مصلحی نفق دارد سعال بلغمی و نفث الدما و مویای نفق دارد
 خنقا و و جمع حلق را و سرفه را و نوشادر نزدیک بمک است نفق دارد خنقا بلغمی
 نشان است نفق دارد و جمع حلق را و سرفه را و نایل نفق دارد و جمع حلق و سرفه
 هرگاه طلاء کند بسیم و کلو و کون امراض حلق فضاء مشترک میان غذای انجمنه
 ان موی است و سلك هوای انجمنه است و مری و قصبه و ریه و نفث
 جوهر لحمی است معلق بر اعلی حنك که ان سقف حلق است مثل حجاب
 از برای معده ان و کاهست که عارض میشود از برای لیا و ورم پس اگر ورم اول
 باشد از ورم عمودی گویند و چنانچه مدو و باشد غنی گویند و علامت
 ورم سرخی لیا و انتفاخ و التهاب با و جمع قلیل برای آنکه حس او کوه است و
 علاج ان فصد قیفال و غرغره باب غلب السعلب و عدس و کلنا و جوشانیده
 باشد و جوشانیده کل رمی اب کشیز سبز و هرگاه الت و سوزش بیشتر شود کافور
 صندل سرخ داخل نمایند و فصد را غبا اعاده نمایند و طبیعت را بحقیقت

یا نفق تر هندی شیرین است بنفشه سیستان الوفا و تلیس ^{نیل} و هرگاه
 کلو خشک شود و حفره ای داشته باشد در غرغره اب کاسنی و قوس
 خیاب شیر داخل نمایند و رب غون و رب نم و رب پیاس غرغره نمایند و کاه عارض
 شود استرخای لیا و سقوط لیا و گویند و آن نیست که کشید شود لیا
 اسقل تا آنکه رجوع کند بسوی موضع و علاج ان علاج و در لیا است و کاه
 که اصل لیا باریک و سران پهن شود و علاج ان قطع است و لکن در قطع
 عظیم زیرا که عارض شود از قطع ان و در حار صعبه که خفه کند علیل و کاه است
 که عارض شود انفجار خون که حبس نشود خوانیق و ریح و وزن سرد است و بعضی
 با لاسا کن کوبه و وزن قفل میداند و اختناق امتناع نفوذ نفس است بسوی
 شش و قلب یا تغییران یا تنگی ان و سبب ان یا ورم لوزین است یا عضلات تنگی
 طوف و محیط اوست و گفته شود خنقا بقول بقول مطلق این اسلوا نوع خنقا
 و گفته است بقراط در یویم که شراضاف خنقا است که ظاهر نباشد و در حلق
 و نه در ظاهر کون ورمی و حرق و بویه باشد بان و جمع شدید و تنگی نفس
 بد و تنگی ان میگردد از روز اول تا چهارم و این ورم یاد نوی است و علامت ان
 حمره صورت و سبب در حلق و امتلا و عروق و ضربان ان و شیرین دهان و
 علاج ان فصد قیفال است و اخراج خون قلیلا قلیلا در دفعات و حجات
 ساقین و حقه این بکوزد در میان و اعاده فصد و غرغره بطبیخ غلب السعلب
 کلنا و فارسی جوشانیده باشد جوشانیده کل رمی تخم کاهو تخم کاسنی و رب قوس
 و حل جوز و دان سرکه است که انداخته باشند پوست تازه جوز ترید پس بکند او را
 حاصی است در دفع او را و هرگاه متغیر شود طعم ان از حمره و نکشاید غرغره
 نمایند شیر تازه و زوق پرستوك یا شب یانی و پوست انار و باز و امتلا ان پس
 پس با نکشت بشکافد و در لیا بشاز دادن و اگر ممکن نشود پس با سماء بمیل

و التیست که صلب است و عقبان مثل اسب که بعد از شکافتن بخود کشد
 چو گوشت را از یک کوردم من اینها را و نیز احمد بن اسمعیل پس انداخت در ساعت بزرگ
 خون بسیار و نفس کوردم در دمان قلیل در آن مکان و سخت یافت و این یکی از اعمال
 بود که شهرت کوردم در خراسان پس غرغره بعد از انجم شیر تازه کا و آب گرم بارون
 بنفشه یا شیر و عسل از برای آنکه پاک شود قرحه و نظیف شود از غاده و اقتصار غدا
 بناء الشعیر و عدسیم و گاه و خیار و امثالان و لعاب اسفزه و هندوانه مکرر دادن
 نافع است الله یعلم یا آنکه سبب خناق خناق بروزن غراب است و ذوال فقرات و قیمت
 بدخل صغط یا ضربه باورنی یا تشنج خشکی یا تشنج امتداد یا رخ غلیظ یا ماده
 حادی که نلیل کند فقرات و مفصل را از موضع خود و بسیار حادث شود این نوع
 جبینا از برای این اعصاب ایشان و گفته شود از برای این خناق که از در عضله
 خناق کلبی گفته است طبری از برای آنکه سبک چون اکثر اوقات دهان کشیده
 با آنکه این موض سکر بهم رسد همچنانکه داء الثعلب ثعلب را در صاحب این دارد
 و باز برآورده دارد دهان را بکشاید و اطلاق کند خناق کلبی بر هر خناری
 و این خناق کلبی با نواعست و علامت آن اینست که قدرت ندارد غلیل که بر او رسد
 و ملتفت شود از جانبی و قدرت ندارد بر کشیدن دهان اگر قرحه از عضلات دهان
 بپوشد و ممکن نیست بهم آوردن دهان اگر قرحه در عضلات داخل باشد و علاج
 فصد قتیال و فصد صافق و حجامت سابقین و احتقان بحقنه لیمه تعد غرغره
 و ضماد تمایلی در خناق مذکور شد و اما آنچه پیش از این کرم است من درجات حلقو
 چنانکه بلع از دست دو عضله موضوع بر می یابد و بطاننه مرعی و سبب آن خون
 حاد است غلیظ فاسد و علامت اینست که قدرت ندارد بلع و چنانچه مجامع
 کند و باز دارد بیرون می آید از سینه و این قدرت ندارد بر تکرار و بر آمده کی

خناق

و چشمهای آن و سیلان کند لعاب از دهان و سیلان شد که ظاهر شود و حرارت
 کوش تا بکوش مثل طوق و آن محمود است و علاج آن فصد با سلیق است قتیال
 و اخراج خون کور از برای بانی ماندن قوه و تلین طبیعت بحقنه لیمه مطبق حراره پس
 معاودت فصد ثانیاً و مالک از صبح تا صبح دیگر ده مثقال اگر قوت دهد و نا
 کند و مرغین ماء الشعیر در دهان آن و هرگاه بایس خورد و بحجم را بگذارد و بود
 حراره ثانیاً یعنی سه روز کورن و بعد محکم تا آنکه کشاده شود و جری و منفذ
 تا آنکه تواندا شامید انجم را خواهد داد اما میکم بحجم را بجاست و وضع ضماد از
 جاذب مثل بوریق و قسط و چند بیدستر و کبریت بر حلق از خارج بعد
 نقاء بدن بامید آنکه جذب کند ماده را بخارج بدن اختلاف کرده اند
 قوم در استعمال لفظ خناق و ذبح بعضی اطلاق کرده اند خناق و بر در عضله
 جفیه داخل یا خارج و ذبح را بروم حار در لونزین و بر پوست صاحب کامل
 الصناعه و متابعین آن و بعضی اطلاق حنا قرا بر در عضلات خارجه
 خنجره و ذبح را بروم عضله حلق و مره و میگویند از برای درم عضلات و نوا
 خناق کلبی و برای صاحب تقویم اینست و بعضی مخصوص کرده اند ذبح را
 بودم انچنانیکه ظاهر نباشد و جرای دهان اصلا در در خارج و رخی اینست
 ابی صادق و بعضی فرق نکرده اند از میان خناق و ذبح و برانست شیخ و
 ابوالفرج بشور در حلق بنا باشد که بشورات کور در حلق بسیار باشد که بشورات
 کور در حلق بهم رسد و علامت آن وجع و حرقة است و علاج فصد قتیال
 و اشامیدن شیر و جود فاشسته و روغن بنفشه و هجراب سرد تا آنکه نظیف
 بگردد قرحه پس معالج کند بقرطی و مرهم بیض در زلو و خار که در حلق ماند و علا
 غم و سوزش از برای آنکه خالی نیست زلو از قوه سمیه خصوصاً هرگاه یا ستر
 زغب دار یعنی مو دار و خطوط لا بروریم داشته باشد که قوی اینها است و از
 باعث میشود غم و تب و غشیان و قروح ردیه و ستر خاویر سرد از این تا

بشورده حق

بدل پس مغموم و با کرب میشود و علامت دیگر آمدن چون مکرر گفت از دهان و گست که
 تعلق بکبر و بقصر بر و هرگاه بچسپد بمری می ماند انسان که میگوید چو بود و علاج آنچه
 دیده شود کوفت ماله از برای این امر است و بر آورد و بلایمت و علاج خوبی از حسن غرض
 به تنهایی و با غمک با سر که که افیون در آن باشد و صوفی سوخته گفته است طبعی مثل
 دوی نافع نیست که با سر که ساییده شود مار و عن که چون برسد بکوزد و بکشد
 گفته است جمال الدین نقیص طیب که اختراع کردم از برای در خلق اینکه بترکند دهان و از
 که دو کیسه کومه باشند بکشد و بکشد زلواز و الحامی ان دست و داشته بقضای دهن می اند
 بسبب اشتیاقی که دارد بر ایحمان و غذا جستن از آن پس بر آورد و از آن و اعراج کند و اما
 که خا باشد آنچه محسوس است که بکشد بکلین و غیر محسوس را بخورد و اویم مرگه یا آنکه قلعه
 از اسفنج را بخیا طم بسته فرو برد تا آنکه بچسبد و خا را با پس بکشد یا بهمدان خیا طم
 اسفنج را بطباق مرئی این علامه حادث شود از استرخای عضله موضوعه بر مرئی و علامت
 که ممکن نیست بلع اب و نه چیز دقیق میلان دارد بلکه هرگاه بخورد و لغت بزرگ سنگین و صعوبت
 ندارد و این علامه چاق نمیشود مگر آنکه طفل باشد و علاج استفراغ با یا رجات حکاک مر
 خارش کلواست بر مری که علیل صبر نمیشود کرد از آنکه بخورد و بلع یا حرکت دادن سر
 خلط غلیظ است و علاج تنقیه معده است بقی کردن باب شویت و لوبیا تخم ترب سنگین
 و غره بکلین و سرکه عتیق و شرب شراب کبر و اختلاج و در تعاش در کلور و علاج
 با یا مرج و غره است در غریق و محتوق است اما شخصیکه غرق در آب و بر آورد
 علاج افست که منکوس نگاه دارند تا امهادر بر آید پس بریزند بمحلولان سرکه که
 باشند فلفل و زنجبیل و غلاب دهند از شو و برای بخاشین و بلب دهند اما خف
 پس هرگاه در دهان ان کف ظاهر شده امید نیست در نژان و حیات او منقطع
 و چنانچه ظاهر شد کف فصد کن از با سلیق با قفان حقنه کن متوسطة در حد

و غره کند بروغن بنفش و اب کرم بجه الصوت سبب ان تولات حادث است که منقبض
 شود بمحلق و قصبه ریه و علامت ان اینست که صاحب ان استنباط کند محسوس
 و لدغ و دغدغه و علاج ان منع تولات بشرت خشخاش غره پوست خشخاش و العبد
 و غلاب و خرفه و عدس با نشاسته و صمغ عربی و این در تبهای کرم یافت میشود و علاج
 دو انجا ماء الشعیر که در آن مغز تخم خیار و مغز بادام نشاسته شیر گرفته باشند و گاه
 و گاه هست از فیهاد زدن بسیار و از میکرد علاج ان حمام ملایم زوده تخم مرغ خورده
 و اب سرد بخوردن و ماء الشعیر نیم گرم اشامیدن و حریوه نشاسته خوردن و ابریه بزیان
 اش برك باریک از آن گذردم شسته که از حریوه بر آورده باشند که در بلاد اش مرشته گویند
 و حبوب از صمغ عربی کثیری مفید خشخاش مفید مغز کد و بنفشه مساوی کوفته بخت
 بالعباب بهدانه حب سارند بالعباب اسفزه بمحبهای بزرگ و گاهی بهر سد کفنگی او از
 بسبب غبار غلیظ و علاج ان اب کرم خوردن با روغن بنفش تازه و لعاب اسفزه غرق
 در روغن شربت بنفشه و غذا حریوه نشاسته و شب کوشش و غوغ جوان چاق عسر البلع
 علامت ان مشکل خوردن غذا و اب و سبب سوء مزاج است و علامت عطش و
 خشکی دهان علاج ان شربت تموهندی یا شیر تخم خرفه و لعاب اسفزه خورده
 غره کردن باب کاسیاب کثیر بزرگ هویندارند میان کتقین صندل قرمز کافور
 خرفه کثیر سبز مالند روغن بنفشه موم کافور و اگر عطش نباشد اب یا اب سبب
 بد دهند بر غره نمایند بطیخ بهمنین کل سرج انجدان بالند بروغن نارین و زنبق و غره
 شیر تازه و پیه مرغ و روغن بنفشه اندام مری گاه هست از حواشت علامت تب عطش
 وجع میان کتقین و علاج ان فصد بدست و تخرج بشرت اب سرد لحظه و گذاردن
 و ادع میان کتقین مثل صندل سرج و طاب و اب و اب مورد پس بعد از آن ارد جو
 با بونج بنفش خطی اب غلب السعلب روغن کل سرج و همچنین ابتدا شربت فواکه یا شیر
 تخم خرفه اب نارین پس شربت بنفش سبب کافور یا ماء الشعیر روزیم فلوس خیار شربت

بجه الصوت

عسر البلع

شیر خشت روغن بادام غباسه روزی نمایند قروح می سیبان شود است یا او را می بخت
 شود یا خلط مزاجی تنیدی کند که متفرج کند اجزای آنرا در وقت مرورت تنیدی
 که دارد و علامت آن وجع است نزد بلع لقمه که ترش باشد یا بخرماند باشد علاج
 معمول باروغن کل مرخ و مرهم سفید که امین گویند از دهه هم مرغ و سفید با قلع و
 روغن کل مرخ **فمنع** و داخل شش و سینه آلات تنفس اما امراض آنها اسامی می باشد
 نفس و بهر امثالی صدر و ریه از بخارات قفص محاب استر خا عضلات صدر
 نفت الدم ذات الریه سلمه محققه در صدر ذات الحنجرت ذات الریه ذات الصدر
 برسام مجود صدر اما ادویه مفروده که در این امراض نافع است بدین تفصیل
 بکین ذرات و قیر و لعوق کند نفع دارد و بودا بریم از برای آن منفعت عظیمه است در وقت
 قلب و آلات صدر اختاء البقر بخورد دهند در امراض ریه و نافست اسقو لو قند
 آنان بیا شامد در شربت انجیر بیرون می آورد بلغم غلیظ از شش و آن عجب است
 اینکه شرب وزن دو مثقال آن میخ بیا شامد نافع در برانجبار مستعمل آنان
 و آن خاصیت عظیم دارد در دفع نفوذ الدم کف شخص موقوف به که شخصی سه سال
 قرحه شش داشت و واقع شده بود در ذبول هر دو ریه مثقال آنان خورد و شربت
 فریون فومون است شدیدا نفع است از ریه و ضیق نفس و ریه ساقیه میکند
 غلیظ از سینه و ضرر میرساند شش و مصلح آن با قلی هرگاه بگویند نرم پس به پزند
 باروغن بادام و شکر و بیا شامد نیم گرم نفع دارد خوشه سینه را و سعال را و درج
 ادرار شیر کند با داورد نفع دارد نفت الدم و ضرر دارد شش را و مصلح آن شستن
 پر سیاوشان معتدل است پاک کند سینه را و فضول غلیظه و آفابه کند و در
 بنز الوان باج باد یا شست ادرار کند شیر را بنز الخطی نفع دارد سرفه را و پاک کند
 و شش را و فضول غلیظه و آفابه کند و ذات الحنجرت و ذات الریه بنز السج نفع

در اجزای تنفس و شش

در سینه و ریه و شش و قفص

تقویت کند لثه متخرجه و نفع دارد بشورد هانرا اگر بر مرکب القوی است زایل کند
 و آنچه سیر و پیاز را و تره را هرگاه مضغ کند در طبایا و یا بسا و مضغه آن نفع دارد
 قلع را کعب الخنزیر سوخته آن هرگاه بسایند تقویت کند دندان را و هرگاه کعب کا
 قوت دهد دندان که متحرک باشد این لاق کوه و تراست زایل کند قلع سیاه را
 و ساکن کند مذهب دهان را لسان الحبل سرد و خشکست در دوم هرگاه مضغه
 کند مایان قلع دارد قلع را لکهر مضغ آن تقویت لثه کند مایان سرد است
 در اول معتدلست در در طوبیت و بیوست و آن ضعیف میکند دندان را و هرگاه
 کند نکه را هرگاه نگاه دارند در دهان مری کرم و خشکست در ذبول نیکو کند
 نکه را و سلف کرم و خشکست در دوم و هرگاه نکه را مصطکی گرم است در دوم
 و ایم کند مضغه را منع کند قرح دندان را و شمش تان او را هرگاه برناشتا بخورد بخور
 بر طرف کند ملخ نک است کرم و خشکست سد کند لثه را و سوخته آن جلاد شد
 دندان را و میای قیاط اذان را هرگاه بخورد ثقل لسان را فایده دارد با طبع معتد
 دندان را محکم کند فنع هرگاه بمالند بزبان خشن بر طرف کند خشونت را و آن
 و هرگاه مضغ کند ساکن کند وجع دندان را و سبب انوشا و هرگاه بقا طبع اهن کند
 بمالند بدندان نفع کند سقوط او را هلیون هرگاه بسایند و بکند بر دندان
 قلع کند دندان را خورده آن برناشتا بانک نفع دارد سیلان هوا را و او را
 از دهان در وقت خوابان ورق لاجاص هرگاه طبع کند با شراب و مضغه کند
 سیلان لعاب را و مواد را از دهان و مرق اللوت مضغه آن نفع دارد و وجع
 ورق ازیتون هرگاه بر کرم بخوشاند نفع دارد و وجع دندان را و هرگاه با لایون
 بخوشاند تا بقوام عسل و طلا کند بآن دندان متا کل را قلع کند و ورق سرو
 تقویت کند لثه را و ورق الطرافا اب و سد کند لثه را هرگاه مضغه کند با و سوج

برای دندان

نیاید این است هرگاه بدن را متاثر کند هضم در مری و حلق و مری و
 ریه امراض اسامی نیست و جمع آنها سقوطها و حوائج بشر محرقه در حلق
 و دمام مری قروح مری انطباق عسر البیاع حكاك مری علق مشوك البصم اجتماع
 و ارتعاش غرق و محرق و بوق بمح الصوت الصوت الصوت الكدر الصوت
 للمعص الصوت المحس الصوت اللدیق الصوت القیفر اما ادوی مفیده تریج
 بکیرند با سکه یا شامد نصف سکر چه بکشد ترلوی حلق را که بلع کرده است
 و بیرون آورد اسفناج سرد و تر است نفع دارد اعضای حلق را اصطراط نفع
 بمح الصوت اصل السوس معتد است در کیفیات نفع دارد خشونت مصب
 و حلق را افعی مال الزئیس و القانون که کمان کرده است جالینوس که هرگاه بکیرند
 خیاطه کثیره بزنگار غوانی واقعی از آن خیاطه خف کند و بعد از آن یکی از آن خیاطه
 بگردن صاحب دمام حلق به بندازند ظاهر شود برای دفع آن و رفع عجزی گفته است
 این جمع که در غوان کویا غلط است از حیوان است و از حیوان صوفی است که از سمت
 بحر صعود میکند از حلزون بحری و شناخته میشود بصوفی الدون اگر نفع
 دارد سعال را انجبار مع او نافع از قوف الدم از قافی اعضا خصوصاً در قفسه سینه و
 صد ربل شاخ سوخته آنرا هرگاه بخورند میکشد ترلوی که مانده باشد در حلق را
 در حال باقی نفع دارد خشونه حلق و حیم و بز قشونا اسفزه است بار دیالین
 نفع دارد و در راهها و لونه تین بنه البخ بار دیالین است نفع دارد قوف الدم مفرطه
 الطرخون گرم و خشک است نفع دارد قروح حلق بلوط منع کند قوف الدم
 خصوصاً حبس آورد نفع دارد حلق را و قوف الدم بنفش نفع دارد و خشونت حلق
 بیض نیمه شربت نفع دارد امراض حلق و دمام را ترنجبین معتد است در حوات و برود
 نفع دارد سعال و خشونت سینه و حلق را قوت مشامی و نفع دارد و حیم را قوت

X

نفع دارد نفث الدم مفرطه و بز انجباری زایل کند خشونه سینه و بز الوطیه ادرار میکند
 بز الشبث قح شوی است ادرار کند شیر را بز الکان بوراوه ان قبیح سدا شش میکند
 بز الهلیون ادرار شیر بطبخ هندی همدان است گفته است شیخ در قانون هندی
 نافعت ذات الجنب و از برای آنکه ترطیب کند و جالی است بطبخ خربزه است تخم آن نیکو
 شش را بلسان نفع دارد و بز و وضیق نفس را ببلق هندی نفع دارد و بز و اسح ملای آن در
 ثدی نافعت ترنجبین نفع دارد سرفه را و نرم کند سینه را و تسکین دهد عطش را
 تنوخ نفع دارد سعال را و نرم کند سینه را ببن بخیر زرد نفع دارد سرفه را و نرم کند
 سینه را و ساکن کند عطش را جین پذیر است هرگاه بخوشانند و صاف کنند و بیاشند
 زن شیرده شیر او زیاد شود جز مار نفع دارد قروح شش را چند میدسته شدیدا نفع
 از برای سدا شش و اعانت بر نفث کند جوز السرفه نفع دارد عسر نفس را احاشاپا کند
 سینه را و شش را و اعانت کند بر نفث و زایل نفث الدم را حبه الخضر نافعت
 پهلو را و سحاب القرع نفع دارد سرفه را حب القطن نفع کند بوداوان نیکو
 سینه بسیار نافعت سرفه را و تلبین کند شکم را حب الکمری نفع دارد و جمع شش را
 حب الصور خشک کند رطوبات شش را و نرم الدم را حبل الاسفنج هرگاه بیاورند
 بر کردن طفل که سرفه نکند تسکین سرفه او کند هر چند بن باشد و شفا کنک است
 نفع دارد و بز حبله تصفیه صدا کند و غذا دهد شش را و نرم کند سینه را و ملقا
 و همچنین طلیح آن با زنبیب و اب بازان حمص تصفیه و از کند و غذا دهد شش را و نرم کند
 غذاها و چیزی مثل ارست حنطه کدم است نفع دارد قروح ریه را و حویره آن و
 اردان نافع است سرفه را و مصلح آن نمک است چون خرد دارد تولید دیاخ را و حویق بعضی
 بکیرند قطعه از خربزه و غرس کند در میان توب و یکدازند یکشبانه روز پس بیاورند
 از توبان خربزه بخورند آن توب را صاحب دمام شفا یابد خل العضل نفع دارد وضیق

سینه و نفث

X

X

X

نفس را بخار آب خیار نافعست ذات الجنب را از برای تویب و جلای بدن هست ^{شش}
کمر و خشکست در دوع نفع دارد نفث الدم را از سین و دالود نفع دارد و بودا ^{همچنین}
موق او و کشت آن دو قوباک کند فضول غلیظه را از سینه نفع دارد سین را بد
خروس است خروس پایدافشته و چقدر شود با کند نافعست اصحاب بودا رب
السوس نافعست سل را جدا پس عطا کن مسلولین را که نگاهدارند بوزیان در شت ریه
الثعلب هرگاه نک زند که شور شود خشک کند و بسیار عجیب النفع است بودا
و ضیو نفس را بد نفع کند سرفه خشک را و روغن بادام ذات الجنب را و اسان کند ^{خطا}
در نباد نفع دارد ^{در نباد} مدح اسان کند نفث الدم بقوی و در وقت هر روز نیم درم بخورد
نافع است و عفرا نفع است کدالات نفس را و اسان کند نفث را رفت پاک کند سینه را
دفع کند بودا و نفع کند بودا و قطع کند نفث الدم هرگاه لعوق کند از آن با سه وزن ^{عسل}
و بخار کف شمع در ذات الجنب که گاهی در تنگی نفس و احتیاج به سر بلعوق که زنجار را
داخل کنند و نفع دارد صد رو و شش و بودا و سعال را که مزین باشد از زیتون یا اسود
آن نفع دارد بودا و امراض شش را از یقون الاخضر باری و یا اس است مضرات شش را ساچ
مضربش است سپستان معتد است ملین است سین را و حلق را سراج العطر ^{بزرگ}
آن منقطع میکند نفث را و مستایل میکند سبب الیوس نفع کند بودا و ضیق را و
انتصاب نفس را و سعال یوس را و اسان کند نفث را و سعال مضرات سین را و سعال ^{شش}
آن سرد و تر است نفع دارد انتصاب نفس را و بودا و سعال را و قطع کند تر و الد
سکر نرم کند سین را و زایل کند خشونه صد سکر العسر نفع دارد شش را ^{سکر}
تقیه کند سین و شش را شادنج گفته است محمد زکریا که شادنج مثل غبار بسیار ^{افضل}
ادویه بود است شونیر سیاه دانه نفع دارد انتصاب نفس را و شوکان منع کند
نوف الدم را شرج روغن کجد است که روغن گل کویند نفع دارد ضیق نفس را خشونه

حلق را و سرفه را و شش را و غری نرم کند ^{کمی} سرفه را و صمغ الاجاص نفع دارد او جاع حلق را
او جاع شش را و سین را و شش نفع دارد قروح ریه را طین فارسی نفع دارد او جاع
شش را طین ارمنی نفع دارد عسر نفس را و درع نواز را و کند طین مخمق گفته اند ^{که}
به پشت بخوابد و بخود کل بخنوم و بعد از آن مدتی به پشت بخنبد و ریه ریزه بخورد
ففت الدم را و است اگر به هر سد علك الانباط نفع دارد سعال را و طین اعتبار
معتد است نفع طوطه صد رو و شش را و سرفه را و مولد باغم است و مغرب معتد است
غار یقون نفع دارد بودا و قرحه ریه را و نفث الدم سینه را و نفع دارد ضیق نفس را
و انصبا بر اعواکا غبار نفع دارد سرفه کرم را فایند نفع دارد سرفه را و فرا سین نفع
دارد بودا جلا فودنج نفع دارد انتصاب نفس را و قدیم اینها نفع دارد ^{نفس}
قسط نفع دارد بودا قروح نفع دارد سعال را و جع سین را و سوخته یکدر ^{ان}
نفع دارد قروح شش را و قدیم پاک میکند سین را و نفع دارد سرفه را و قصه ^{الک}
نفع دارد صد رو و سین قطور یون اعانت کند نفث کاکج نفع دارد بودا و نفث
کبر شش نفع دارد بودا کبابه مضغان صاف کند صورت را که حسن باشد کبابه
نفع دارد سد و ریه را و اعانت بر نفث کند و سعال را و الخلف کف قروح شش ^{نفع}
کرفس نفع دارد بودا و ضیق نفس را که سینه تقیج سد ریه کند و اعانت دهد
کراث با ماء الشعیر نفع دارد بودا که از ماده غلیظه باشد که با نفع بین دارد
نفث الدم را لبن الاق نیگوست سرفه را و نفث الدم نفع دارد سل را و لبن ^{نفس}
دارد سل را هرگاه از پستان بخورد لبن المعر نفع دارد سل را بلاب حبیل المساکین ^{شش}
نفع دارد صد رو و شش و بودا الحیه الیتس نفع دارد قروح شش را و نفث الدم را ^{نفس}
او اسان را نور نفع دارد سعال را و خشونت صد را و زربادام تلخست نفع دارد ^{نفس}
و اعانت بر نفث کند از اخلاط غلیظه مشک طر شمع بیون محاوره اخلاط غلیظه را ^{نفس}
و شش ملو خیار هرگاه قما کند بان در سین آنها را بکارد من قویجین است معتد ^{نفس}

و کثیرای سفید مغز باد شیرین باقلای مقشر تخم خشکاش جمع عربی کلارینی کوفته و بخته
بالعاب اسفزه حب سازند و گاه هست سرقه از رطوبت شش و عارض میشود
نوع از برای مشایخ و مرطوبین و علامت بسیاری خلط است از برآمدن بعد از
و چسبیدن بلغم بسته در حلق و بسیاری خرمه در خواب و بعد از خواب و علاج
تفکیه بدن است از منقح عذاب سیستان عنب السعلب خباری اصل السوس
انجیر زرد و سیاه و سیاه جو شانه شده با شیر تخم کدو و شربت نیلوفر و زرد
با صافه بنفشه کل سرخ جو شانه و ترنجبین شیر خشک فلوکس و عود و بونیک
بدهند اگر بدست نباشد و گاه در معده باشد یا مریض خواب کند بسیار و جرت زند
فلوکس مشروب ندهند بوقت تقیه نمایند اگر قیاید قرب و تخم ترب و اصل السوس
و غسل قی آورد و بعد از سهیل یا ریح روض بدهند چنانکه سرقه خوب شود و در قی
عصر لعوق زود بدهند و غدا با غذای ناشعه رطوبات بدهند مثل قلیان و گوشت مرغ
خرد میخ و امثال آن و گاه هست که سبب سرقه سوء مزاج کرم شش باشد و امثال آن از
خون سفیدی و علامت آن عظم تنفس و حرارت آن و عطش بسیار خصوص بعد از
و اینکه شدن مبولی سرد و سرخی چشم و نبودن خلط نفث و بسیار باشد که نفث در
ملح بهر و علاج آن فصد یا سلیق است و تسکین حرارت بمبرقات و الوم ماء شیره
طرفین روزی بالعاب اسفزه و شربت بنفشه در صباح و یا تلفتد نقشه ماء شیره خوردن
در مسا و لعوق طباشیر و لعوق بارده بدهند و سینه را چرب کنند مکرر بقر و طی اخضر
موم کافوری در روغن بادام طغ کرده آب گاه و آب کشیر بنزدان ریخته و بخوشانند
تا آب تمام شود و روغن نیز بمالد و ملای صندل سرد مثل صندل سرخ و کافور و آب کدو
و آب گاه و کلاب بپسین بماند و چنانچه تب نباشد شیر لایع نافعست و اگر تب باشد
بیشتر قریب الاستحاله و مربع القیاس است احوال باید نمود و گاه هست که سرقه بسبب
امور خارجی کرمیه و احداث خشونت شود مثل عبار و دغان و غیره اما مثل
فویادین و علاج آن مسلات است لعوقات مذکوره در قریب الدین بالعاب بدهند

لعاب اسفزه با شیر تخم کدو و تخم خیار و تخم خشکاش و شربت بنفشه در نفث الدین
خونیکه براید از فضای دهان یا آنست که از اجزای دهان مانند لثه و غوره است و علا
آن بر آمدن خونت تبزین یعنی آب انداختن و علامت آن معتمضه با شیر
مثل مورد و کلنا و قارسی ماز و شب و اگر سرقه باشد بحسب استادن کند
دم الاخوین و اگر تو چسپیده باشد که ذکر شد تدبیر آن و یا آنست که خون از لثه
و چنان است که از سر می آید و علامت آن اینست که بترنجبید خون و میباشان
علامت رعان مثل سرخی صورت و یق نفث پیش چشم و سنگی بعد از استیکنی
سر و علاج آن فصد قیال و حجامت بر پست کردن و غرغره از بوبک باده مثل
رب به رب کویج رب غوره و امثال آن و مالیدن طلاها بگردن و کلو و صندل
سوج کافور آب کشیر بنز گاه و بوسه مالیدن هیدروکلیه و با اضافه سرکه و یا آنکه
خون از خنجره است و قصه ریه از برای جراحی که حادث شود از ضرب و سقطه
و مقدم کردن با سرخ ملخ شدید و علامت آن خروج آنست از دهان تلخ و بسیار
قلیل و علاج آن غرغره کردن است آنچه مذکور شد و قرص نفث الدم از کلان
که با منع عربی و خون سیاه و شان و طباشیر نشاسته بکثیر بنفشه اما قیال کتاب
عصاره کحیه التیس کوفته و بخته بالعاب با رتاقص سازند و در دهان
و از آشامیدن و نوشیدن می تند حشره باشد و طرفهای صبح و عصر و ماء شیره
قرص بدهند و از گوشت قدید و قورمه و شکا و اجتناب نمایند و قلیه و جلا
و استقاج و اقتضای نمایند یا آنکه خون از فضای دهان از مری و معده و علامت آن
وجع میان دو کتف است و بیرون آید خون بقی و علاج آن در امراض معده مذکور
یا آنکه خون از جگر است و غرغره آن نیز بقی خواهد بود و بعضی از اسهال و بعضی

این همه واردست و آن خون میتواند شد اندیزه که شش است بوده باشد و این را
 پاره شدن عروق و انشقاق آن است یا آنکه اسباب خارجی است مثل زخم یا
 یا فساد شدید یا از اسباب داخل است مانند انقباض خلط مراری یا مال
 که بشکافند یا مفتوح سازند افواه عروق و از شدت امتلا و علامت اینست که
 خون برفه دون تخنج و میباشد خون سرخ درخشنده کف دارد و غنی باشد
 زیرا که حسن ندارد و آنچه از تامل عروق آن باشد برب جراحت بدستگیر شود
 اید قلیلا قلیلا پس زیاد میشود بحسب زیادتی جواحت و اتساع منفذ و میباشد
 لیل الحمر کثیر الزیدیم و چیزی که باشد از انقباض عروق آن بیرون عاید خون
 از برای سعة منفذ و علاج آن فصد با سلیق است از برای قتل خون
 قرص نفتا لدم مد کوره و قلیل اتفاق افتد که نجات یابد علیل از مرگ و از
 آنکه بیشتر اوقات منتهی میشود بسبب و یا آنکه این خون از سینه است و علامت
 آن اینست که بر عاید برفه شدید بسیار روغنی باشد خون کواز برای بار یکی
 رکهای سینه و ضعیفان عروق و آن خون بلند باریک است شبیه بزوز برای
 مسافه به سینه است شود و میباشد مان در سینه و علاج این علامت
 الدیم از شش است و اقراض نافعه دیگر مذکور در قرابادین غیر آنکه اهتمام نمایند
 که طلای بسیار بسینه نمایند و از همین قرحها نیز بسینه ملا کنند و هر چند
 و ناخوشی در این هست و لکن خطر در این کمتر است از نفتا لدم که اندی باشد
 از برای آنکه بپزند و از این سیر عا در ذات الریه و آن و دم کوره در شش
 انعامه حاد حاده دموی یا صفراوی از نزل مرینه که منصب شود از مرستی
 شش و بسا باشد که ذات الجنب با ذیج مجاز انتقال کند بکش و علامت آن
 دایم معیب است با سرفه و تنگی نفس شدید و جمع سنگین در مقدم سینه

و سرخی رنگ و عرق جبهه یعنی دوسری کونه بر تپه کویارنک کرده و عرق عین و درم
 اجماع و عطش و خشکی زبان و نبض موجی و علاج فصد با سلیق و تبیین طبیعت که
 نوزد و فصد کند و سیم احتقان مجفقه و ششم و هفتم ماء شیع در هفتم هرگاه
 زیادتی خون است بطا شود که خون از اسلیم اخراج نمایند و روز هشتم احتقان
 و هرگاه در طرف صبح منقبض از عتاب پستان و عنب السعلب نیلوفر تخم خطی با شیره تخم
 کدو و شربت بنفشه و طرف عصر ماء الشیر و روز دوازدهم بشرط آنکه ماده میل
 نداشت و احتمال برسام نورد و هذیان نکند فلوئس شیر خشت بنفشه و روغن بادام
 علا و آن منقبض نمایند و بصیام قیق کیمند که غلیظ نیوده باشد و فها کشند سینه
 رابع مثل مندل سرخ و اردو بواب بارتناک و قلیل بنفشه بعد از هفتم فها کشند
 از بنفشه لکلیل الملك با بونه آرد جو کل خطی کوفته و پخته با روغن بنفشه با بونه فها کشند
 در سل نفتا المده است سل قرجه ایت در شش و قرجه عبارت از تفرق انقباض
 و این قرجه حادث میشود با عقب ذات الجنب یا بعقب ذات الریه یا بعقب نفتا
 یا بعقب زکام و نواز بسیار مکرر و غطا و لیس با سرفه شدید طویل که شکافته شود
 اذن شده عروق صدر یا شش و تب این سل دایمست و از علامت ظهور نفتا
 مده است و مده خیر سفید المیس را گویند که از فضای دهن بر آید و فوق میان
 و خلط بلغم به تعقل است در سوختن و فرو رفتن در آب بعد از سناعت بالک
 و گاه هست با چرک خون یا آنکه خشک و لیثه بیرون عاید با سرفه و علامت آن
 حمه کونه است و علامت او اغوجاج ناخنهاست و علاج آن فصد با سلیق است
 جانب آنچنانیکه احساس بوجع میکند و اگر احساس کند از سرجی می بسینه
 فصد را از قیال کند تا منع انقباض را از سربعد از تنقیه فصد در ذات الریه
 الاغ بد هند با شیرین یا شیرین و بهیون شیرین است بشرط پرهیز و بعد شیرین

در

السلوخه فی الوبه
 و علامت حمی و قی

بغایه جوف و در حلال
 از ده هم و قی

بعینه پس ساکن شد و عاقبت از علت و در ذات الجنب و شوشه است ذات الجنب خالص و در
در غشای مسطح از برای اضلاع باد و جابجاء هر که سستی بد یا فرغ است و این عرض دارد
جانب ایمن است یا در جانب ایسر است و اختلاف کرده اند در ادعیت این دو سمت پس
گفته است بعضی که آنچه ایسر است ارد است از برای نریقی بقلب مگر آنکه از جهت نفخ و تحلیل
اسمه و احسن است و گفته است بعضی که آنچه در طرف راست است ارد است از برای آنکه
عصیان دارد از جهت نفخ و تحلیل و لکن از جهت مکان اسلمو است و ممکن است که از هر
حانب بوده باشد علامت تب لا رست و وجع ناخس تحت اضلاع و ضیق نفس
و نبض متشاری و سبب قاعلی از برای ورم یا خون صرف است و علامت آن غده
کوتهها و عظم نبض و شدت ضیق نفس و حره نفث و علاج آن فصد با سلیق است
از جانب مخالف در ایستاد چشمت که بوده باشد ماده مضطرب و قرار نگویم باشد و
پس اعاده آن حانب وجع بعد از دو سیم که عبارت ارد و زجهار و راست و بعضی خورا
چندان کند که سرخ شود و منصف دهد از عنب پستان عنب العلب بخاری
نیلوفر جوشانیده شیر تم که و شربت بنفشه طرف عصر یا شیر غذای جاش
شیر برای ادام و شیر جود و زنجبیل طرف صبح یا شیر بخورد و حقه لین نماید
نماید به تقش خطی ارد جو مانده تم مرغ و بعد از آن با داروغن با دام موم کافی
و است سرد بخورد و گاه هست که در ذات الجنب خون صفراویت و علامت آن شده
نفس است با شدت وجع و شدی تب و سوزش و علاج همان علاج است مگر
آنکه فصد از جانب وجع خوب است که نفع زود تر و سبب را که طرف موافق کند از قوه
درک داری میفهمی هر موافق فصد کردن را و گاه هست خون سودا و سستی
از برای شهر مقدس است و علامت و دیو بهر سدن نفث و سیاهی زبان
دهان و قوه تب و بیشتر آن ذات الجنب سوداوی قاتل است از برای غلظت ماده که
دیو بخت سود و مادام که بخت شود طبیعت ذلیل و ضعیف شود و علاج
معالج است و بطول موضع باب گرم مکرر و تلین بنظر زیاد بحقه های اندو
ذات الجنب بلغمی یافت شود ساله و بیخطر است و گاه هست حادث شود این
و در بعضی از اضلاع در آن محله و می نامند این ذات الجنب را غیره الخ

و علامت آن شده نفس و کوبش است کمر و منشای به صور شیبی تو بد ندان را که کمر نباشد
بان نفث باشد تنگی نفس و سبب باشد که ظاهر شود و در این نوع از خارج و محسوس
شود و متالم شود علیل یا نکه دست نمایند و سبب باشد که از خارج منفر شود و گاه باشد
محتاج شود در انقباض بشرط یعنی به بیشتر شکافتن که حرکت بیرون آید و گاه هست که
شود سیاهی در آن موضع و این علامت ردی است که دلالت کند بر خباثت ماده و
علاج آن علاج خالص است از فصد و اسهال مکرر و این نافع در عیالات نفع است از برای
تذییکی اثر دوی مالیدن شوشه و گاه در دست که حادث شود در حجاب انچهائی که بر اضلاع
پشت است زیر حجاب جاجز نزد پشت خوابیدن انسان و علامت آن اینست که علیل
مکن نیست آنکه حرکت کند و تواند بخوابد بهیچ شکل از اشکال و اگر بخوابد برو بگوید
و معلق در و نگردد اما هر و لکن که اتفاق افتد که ماده شوصه یا لا رود پسین و بر
و هذیان بهر سدن و علاج آن حقه لین است ابتدا در روز دوم و سیم بد مستیک حقه
در این موضع نفع از فصد است و لا و مسهل مشرب غلط است از وی حکیم گفت که ذات
الجنب هر گاه ماده میل بیا لا فصد نافع است نفع عظیم و هر گاه مایل بقبول باشد پس
عظیم النفع نیست گفته است شیخ ابو علی که فصد در این موضع از اسلیق بدب عینکند
معتدبه و اما مسهل مشرب را نقد که تویر کند اخلاط را و تحریک کند اخلاط را در این
خطر عظیم است خاصه هر گاه نبوده باشد طیب عارف بالضع علیل یا آنکه ادراک نکند
مقدار چیزی را که در این شخص چه قدر عمل میکند پس هر که کمتر بدد تمام بلکه حرکت دهد
اخلاط را در حرکت قلدی متوجه قلب شود و چنانچه بیشتر بدد بسیار شود تلین اخلاط
صالح را دفع کند و قوی را قوی و وضعیف و ترول بهر سدن و اما حقه در آن نفع نیست
و سریع تاثیر است از برای قرب موضع و فماد در این موضع نفع چندان ندارد و گاه
بجهد موضع را بکند بقدح یا که اوالم مثل عجم است میکند از موضع برای آن جذب
ماده از داخل بخارج و بای معالجات مثل علاج ذات الجنب است و گاهی و در در حجاب
بهر سدن که گویا قیمت کرده است یعنی حجاب تمام صده یا آنکه بهر سدن و در در حجاب

موضوع بر فقر و کوفت این آثار ذات الصدور و اما هرگاه موضع بر فقرات باشد و
ذات العرض و علامت ذات الصدور بودن و جمع سینم است از جانب طول و بزرگی
قلو و ابرو دارد در خوابیدن به پهلو و پشت و اما علامت ذات العرض بودن و
میان کتفین و ممکن نیست از خوابیدن بر پشت و نتواند بگردد از پهلو به پهلو
سرفه بیاید از شدت التعلق و اضطراب به هر سدا علاج ذات الحنجرت
مگر آنکه وضع نماد نماید بسینه کدانه و در ذات العرض میان دو کف و گاه هست
بهر سدا در غشای سبتن سینم و علامت آن اینست که قدرت ندارد علی بر
استنشاق و هرگاه سرفه کند از شدت سرفه غشی کند از شدت و جمع و الو و معده
و ممکن نیست از خوابیدن هیچ نحو و گاهی حادث شود و دم در حجاب مسدود
و آن حجاب واسطه میان کبد و معده است و می ماند بر سام و علامت آن ناله
عقل است و سرفه مفرط بغیر نفث و قدرت غلیل بر ترمزدن هتکام شدت
بهر سدا و جمع و قدرت ندارد قلندر بر هرگاه قذف کند غشوی کند و علاج این دو
نوع علاج انواع گذشته است و هرگاه جمع شود علل گشت که مانند سدا علل
آن برای شرف این موضع و مشار که آن اعضا با اعضای رئیس دل خود صدترین علة
شناخته میشود و حالتیت به هر سدا شبیه باب بکلو گرفتن و بسا باشد
که این علة دفعه هلاک کند و سبب آن سردیت که بر خورد سینم از انقطاع
هوای سرد برف یا فرو رفتن باب سرد و بسا باشد که خوردن آبیون احداث
این مرض کند با تریاک مالیدن یا آنکه در سرباب کردن و بوی سرب این عمل کند
و علاج آن تسخین سدا است و روغنهای گرم مثل روغن قسط و سوسن و چند
بیدستر و ضمادات از سداب و صغیر و فو تنج و حلتیت افستین چند بیدستر غسل
روغن جوز و آتش میدن شراب نیم گرم با قلیل حلتیت **مقاله** در امراض قلب ثلثین
اما اسامی امراض سوء مزاج قلب خفقان غشی و زردی قلب منقطع القلب
تقشر قلب حذف القلب احتواء الرطوبة بالقلب حذب القلب معوط

در دم

القره دفعة قلب اللب كثره اللب حمول اللب تخين اللب حمول اللب و فیتان الرضا
قروح الشدی و عدالتی اكله الشدی تعدد الشدی دبله الشدی دفاع الشدی اما
ادویه مفیده در آن نافعت ابیشم فقر می کند و لا نفع دهد خفقان را و نشا
علا و در اتوج نفع دارد خفقان که مزاج و اتوج از مغربات تریاقیه است اجاص
میدهد حرارت قلب را از یون دفع شکست نماید و نفع دارد و جمع قلب از من اس
گفته است رئیس شیخ در بعضی تصنیفات خود که مزاج سبب غیر مستحکم است کویا
در آن جوهر لطیف هست عطریه آن دلالت و عقوصت آن بر خورد و بار و رها
عطریه ملایم است و در این لاچار خفقان را نافع است و در ضعف قلب موافق است
فمنجسك نفع دارد خفقان سرد را میرا پس زرشك است تقویت کند قلب را
البلج تقویت کند قلب را با خاصیه معرج قلب است و شدید المنفع است از برای قوه
حفظ و ذهن را هلیلج اصفر نفع دارد خفقان را با در نجبویه از برای خاصیه عجیبه
در تقیح قلب و تقویت قلب کند و عطریه دارد و تلطیف و تقیح دارد با آنکه قبض دارد
دارد احشای ابقامه و در آن طبیعه اسهالی هست خفیه که بان اسهال دور کند بخارا
که در قلب هست با در وج در آن عطریه هست و قبض با تسخین و در آن فضلیه است
و تقیح کند با الخاصیه بزرگ اسفناج نفع دارد و در او قلب را و تب را بسد تقویت
کند قلب را و تقیح کند با الخاصیه بسفناج مفرج قلب است نه بالذات بلکه بالعرض
بله مستکمل به تنفرغ کند جوهر سودا ویرا از قلب از برای حلتیت تقویت قلب و جمع
از برای آن شد معنی سرعه استحالده بسوی خون و قله فضل و بون خون انچنانیکه متولد
شود از آن محاسن از برای خون انچنانیکه غذا میشود قلب را و آن از اغذیه است نه ادویه
نقا ح حامض از برای خاصیه عظیم است و تقیح قلب و تقویت آن نفع دارد و در
وغشی و کبر و نفع دارد و در او تعدیل با خاصیه و مرای سبب بهتر از سبب
خام است و اقوی است قمر هندی نفع دارد غشی و کبر خصوصاً در حلیه که

به تلبین و تقویت دارد قلب را بالعرض جدا و آن از مفرجات و مقویات عظیم است و آن
تربیع سموم است بتمامه و بدل او در تربی است و زربا است حجراتی تقویت کند قلب را
و تفریح کند قلب را بخاصیت حدیده است اکثر فایده باشد احتیاج انسان بسوی او
از سایر فلزات و با خود داشتن تقویت قلب کند وادی که شمشیر و کار با خود دارد زایل
میشود از آن مخاوف و افکار و دیرینه خیر بواقعه صغیر است یعنی هر که و خشکست تقویت
کند قلب را در چنین از برای آن خاصیت است در تقویت و هر چند حرارت دارد مقوی و حرارت
او است و در و تفریح کرم و خشکست در آن خاصیت است در تفریح قلب تفریح شدید
کند قلب را و ذهب طلا و آن تقویت میکند قلب را و نفع او جمیع قلب را و حقائق از و قوت
در تقویت قلب فوق فقر و تحت یعنی سرانیا قوت رمانی است و فعل را با خاصیت است
و او نفع دارد و حقائق را و اسن مفرج قلب و مقوی و است و رمان ملو متوافق مزاج
روح است و شفا دهد و مرا و نفع دهد و نفع حقائق از برای اسن مثل تفریح است
تو شمن زیاد میگوید حیوانی است مثل کبک بوی خوشی از آن میگیرد میبرد حقائق
و دای خوبی است از برای قلب و زربا و تفریح میکند قلب را و آن از برای اوقات بسیار است
و باشد ملائمه است از برای جوهر روح و تقویت روح کبدی هم میکند و تفریح کرم
و از برای تفریح قلب من حیث المجموع مقوی قلب است و زعفران او خاصیت شده است
در تفریح قلب و تقویت روح و قلب تفریح روح و گفته اند سم مثقال آن کشته است و اسن
شدت تفریح زمره و آن یارده نوعست سلفی و تجاری رمانی طلائی صاف و ریاضی باو
اسی کوئی و هر نوع از ادویه مفرج است سنا و نفع دارد و جمیع قلب را سعاد تقویت
قلب کند سفر جل تقویت کند قلب را سلفی خاصیت تقویت قلب است تفریح قلب
و نفع دارد حقائق از اسن و نفع دارد حقائق از اسوسن طبع او قریب است به حقائق
و آن اصل است از برای تقویت قلب شفا قائل مرطب است زیاد میکند در قوه روح و نفع
در آن تقویت و تفریح است از برای قلب و اعانت او کند عطریه او و قبض و لطا شیر از برای

او خاصیت است در تقویت قلب و تفریح قلب و خفقان و غشی را نافع است و خشک
از برای و خاصیت است و داخل کند در ادویه قلب طین مختور از برای خاصیت عجیب است
در تفریح قلب و تقویت قلب مقاومت کند سموم و تقویت قلب مقاومت کند سموم
و تقویت روح کند پس جمع شد تفریح و تقویت عصارة المفرج عصارة کوبان است
نفع دارد از امراض قلب خصوصاً هرگاه حل کرده در ادویه قلب داخل کند عقیق تقویت
قلب را و نفع دارد و بر قان را غلبه خاصیت شده است در تفریح و تقویت قلب و مقوی
روح است و جوهر اعضای رئیس و کلیه ها عود تقویت میکند قلب را و تفریح کند قلب را و مقوی
حواس است بتمامه غایب بوی آن تقویت کند قلب را عایقون از برای آن خاصیت است و نافع
و تقویت قلب کند و تفریح قلب فارسیا عود صلیب است تقویت و تفریح قلب کند از البه
شمره انداز تربیاقیه شش مفرج قلب است و از ادویه تربیاقیه است فضا قلیل از نفع دارد
خفقان و فعلان فعل با قوت است گفته شده که فضا نفع دارد حقائق از برای تفریح
جاء از او آب خوردن حقائق از زایل کند و در قوی سازد و چنانچه جام نقره را با
مرصع نمایند در وحشت قلب و خفقان سودا و می عجیب است مگر آنکه در تقویت
قلب کمتر است از برای قوت فودج نهی افاقه دهد معشی با قافله تقویت کند و تفریح
قرفه القرفل آن قرفه خوشبو است کرم و خشکست در آن تفریح قلب است و تقویت
قلب قرفل میوه است تقویت کند قلب را و تفریح کند کافور از برای آن خاصیت است
در ملائمه جوهر روح و آن قوی از آنکه است کافور از برای آن خاصیت است
خفقان از کوبه کشا است خاصیت در تفریح قلب است و تقویت آن کثیری در آن
در تقویت قلب کند مفرج است روح قلب را و دماغ را هم پس از اینجه نفع دارد
نسباً از آنکه با از برای زلالی غلظت خاصیت است و طین مدخلیست عظیم است در
قلب لحم کوشش طیر محمود است گفته است شیخ که هرگاه کوشش را طبع دهند در
او را صاف کرده بخوشانند و بخورند ضعف قلب را نافع است لسان العصاره نفع دارد

خفقا و الحان التود مفرج و مقوی عظیم است و لعل حاصیته او در تفریح فردیک بیا
لك نفع دارد خفقا نالولوه نفع دارد و جمع قلب و خفقا نالولوه نفع دارد و همان نگاه
دارند تقویت قلب کند و انچه بزرگتر و سفید تر است اقوی است و انچه در
منحصر واحد باشد در یلیم گویند و ماء و ده کلام است نفع دارد غشی را شرب
و تقویت کند مسك مثل زعفران است و شمش بان در این زمان متروك است
نیافتم بنده در كاه نافع در خواج بلکه یافتم مضرب بلغم و موثر مال الجویا و سیاله
و امراض بسیار از حوادث شود در ساله کنایه در مویا و قاسح المنفعة است
انچه تصور شود از امراض نفع دارد خفقا نالولوه تقویت کند و در امراض امراض
اضعفا است از معدنی نیل و بعبطیت او تقویت کند و قلب را هلیک هلیک
کالی مقوی قلب پس از اینجه که در مفرج هستند و در بعبطیت او مایه است
در حوائج و انقباض جدا غشی را و خفقا نالولوه می شود بوی آن در بعض
مردم زكام و مناشا و مصلح آن كافور و فوکر کن چراسیب زكام شود یا قوت شیشه
آنکه باشد معتدل و آن سه صنف است امر و زرد و کلی و امر و مانی است که
نفع دارد و سوسا و خفقا نالولوه وضع قلب و اگر نگاه دارد در همان تقویت
کند قلب و زایل کند کرب و غم و مقاومت موم در امراض قلب سوء مزاج قلبی
کوهر است و علامت آن عظمه نبض و نفس بصره و نبض متواتر و شدت حرارت
ملس و عطش و اشرابه با شنباء بارده و تخفیف اعضا و دهن از غیبه سبب
و عم و التهاب و علاج سقنی امراض كافور و اشرابه بارده خصوصیت بقلبه
مثل شربت ریاس و شربت انار و نماد سینه بصل و كافور و هرگاه سوء مزاج
از خشکی باشد نبض صلب باشد و غیره و تواتر و زبان بدن و علاج
دشیر دختر و غلای های مرطبه مثل حریره و یخ در بهشت و مایه تازه و نماد سینه

از روغن بنفشه و کدو که از آب کشیده سبز و آب گاهو مشروب کرده باشند خفقا نالولوه حرکت
اختلاجیه است که عارض میشود از برای قلب بسبب چیزی که اذیت برساند قلب را
و این مودی یا خلط است بحسب کیسه و علامت آن علامت امتلاست و علاج
با سلیق است از جانب چپ از برای آنکه نفع آن اتم و سریع باشد و تنقیه بخوبی که مکرر
شده و بعد از تنقیه ماء الجبین بخوبی که مذکور گردیده است یا بسبب خلط سودا است
که حاصل میشود در عروق قلب پس محتاج میشود قلت و علامت کثرت فکر و فرغ
و وحشت و حالی شبیه بالجو یا و گاه هست خفقا نالولوه با آنکه کثرت فصد
و سوء تدبیر در خوردن و آشامیدن عروبه که خون را که کند و فاسد کند و علاج
آن اکتساب خون محمود است با غدا یا مجوده غشی تعطل جمیع قوی محرکه و حساسه است
از برای ضعف قلب و اجتماع روح حیوانی بتمام در قلب و سبب این اجتماع با حرکت
کردن مداومت همچنین آنکه در فرغ است هرگاه معطر یا پیچیده شدن اوست در قلب
همچنانکه در سد دایم است با استفرغ و تحلل اوست عروبه که بماند در معدن
یعنی قلب و چیزی و سبب این غشی با مانده خفه کند و وحشت بتمامی استفرغ
محلل اوست و آن روح از برای قلت و فساد نگذارد و در باطن و از این قبیل
در واجع شداید هست و از این قبیل است در انواع استفرغات مثل اسهال
متتابع و قی بسیار و رعاف و نفز و بزل و استساق و شکافن و بیله و لادر
حیض و نفاس و بسیاری عرق و غیره ذلك و بعضی امراض نفسانی مثل غش
و انقباض اولست امتلائی که سبب غشی شود در ابتدای حیات مثل حیوانات
عقب و ظاهر غشی در محی غب حالم و حصیه و جلدی از قبیل اولست غشی که عارض
شود بعد از زکریا آنکه بکار زود انتصاف اتفاق افتد و کسیکه بان در

خفقا نالولوه

غشی

در اعضای باطن و در همدیگر غشی بحسب بساطت بنهایت پاها و حادث میشود غشی از اشتلا
عروق از اخلاط و املائی معده از طعام نوزد تخمه و نم معده از برای شده حس و نوزد یکی
مکرر در ناخوشی معده غشی حادث شود همچنانکه در بولوس یعنی جوع بقری و مثل آن
معده و املائی معده از اخلاط رویه باعث غشی شود و از بسکه در ناخوشی معده قلب
شریک میشود و ناخوش میگرد و جمع نم معده تا و جمع الحول میخوانند که رجوع معده را
و جمع دل گفته اند و بعضی گفته اند که رجوع مبرج که از یونانی نقل کرده اشتباه کرده است
و کاهی غشی از بالا رفتن عازات است بقلب بخار و دی الکفیت مثل اختناق و رحم که در انجا
بخار و طشه یا منوی در رحم جمع شده از آن بخار و سیم میرسد بدل و غشی کند و گاه هست از
در سودا و به بخار بقلب رسد سخی که دفعی هلاک کند و از غشی قلبی گویند و کاهی
از در غلاف دل غشی میسر رسد و اینرا بعضی قبول نکنند و میگویند عیوت الانسا قبل
ان بر قلبه در جواب گویند که این در کبر است که قبل از در هلاک شود و در غشی
در باره است اگر در باره محقق شود و علامت آن ضعف شدن علیل است
مثال آن قره جالینوس که هر و نه ضعیف شد چون از آنجی کردند غلاف دل و در غشی
و کاهی غشی بتقریب گویند عقرب یا حیوان سخی که حوالی شیر از بکر یا آنکه شیر از بکر
سمیرا و کاهی هست غشی بتقریب انسان را بهر است و علامت آن اینست که غشی شد
باشد و از غیر سبب ظاهری همچنانکه گفته است بقراط در فصول که هرگاه غشی کند
مکرر بغیر سبب ظاهری پس میبرد چنین شخصی دفعی فجاء و علامت مطلق
غشی سردی طرف است و ضعف نفس و ضعف نفس و ضعف زردی رنگ
و هرگاه فریاد نرزد بر معنی ماعلیه نشود دشمنیدن چند لکن میشوند که کویا
از عقب دیوار میشوند و علاج در وقت نوبت پس با شستنی آب سرد یا کلاب بر صورت
و بنویدن چیزهای خوش بواز طعام و از بوی خوش مثل عنبر و بجزا و باده المسک
و از آب سیب و مالیدن دست یا را بضعف و شدت و تکان دادن و از زردی
و اما بعد از نوبت سبب دانسته اند و معالجه در دفع سبب کنند و در اندک قلب و دوتا

نایدانی از تحت است و این علامت عارض میشود بعقب امراض حاده حاره و حیات مزمنه
ان اینست که میفهمد علیل نزد نم معده یا سرد و شش و حادث شبیه میباشند و در ان
الصفره و چشمها متبجح و علاج ان ترک ریاضت است و بر تحقیق امهای ملطفه
مثل طبع یا بونج و اکلیل و بوسیا و شان و غلام و تفهید یا بنده محله مثل یا بونج اکلیل یا بونج
ورق خطی و ورق کوب سوسن و در غفران ضغط القلب اینغله سودا و به است که میرزد
بقلب از خلط سودای و علامت آن اینست که احسان کند انسان که کویا میگوید غشی
غشی خفیف پس سیلان کند اما باند هان بنیاد و علاج است فراغ خلط سودا و است و
تقویت قلب و مفرجات مذکور در مالمی و اشامیدن تریاق فاروق تقشر قلب اینغله که
کمان میبرد که پوست میکند دل را بکار و نوزد یک میشود که غشی کند از شدت الر و سادت
میشود از برای کسیکه طول کشد در ان اسهال صفراوی و علامت آن اینست که در حین
ان انسان عبوس کند عرق کند عرق بسیار و علاج ان علاج تقیه بدست ان بود و کاهی
و اصلاح خون است بغذاهای نیکو مثل گوشت کبک و تیهوج و دراج و نان کشند
شسته باشد قذفا القلب اینست که کمان کند که دل او از حلق بر جای و علاج ان فصد
و شقیق بدن از شاه تراج و هلیک زرد و فلوس و شیر خشک و روغن بادام غبار و دفعه
غدا و تقویت قلب احتواء الرطوبة کمان کند که دل او را باب زنند و اینغله غبار شد مکوشاد
نم معده و علاج ان ریاضت است و شقیق چوب جینی و تفهید صندل و بنجوب و دفعه دار
در ان بغضب و در ان جاذب قلب این علتیست که کویا دل او را میکشد یا ساس و سبب خلط
حادث است و علاج ان رفع خلط است و در شدت قلب این معنی که شیر شدن سبب ان
خون است که محلول میشود ماده شیر و سبب ان کمی خون است که سبب یا آمدن
یا بحقیق یا رعان یا قاعه اکل یا خور در چنین که تولد خون کند و علامت وجود یکی از این سبب
مذکور است و علاج ان قطع سبب است یا آنکه کمی شیر یا سبب فساد خون است یا آنکه
غالب شود بر ان یکی از اخلاط ثلاثه و تولد نشود از ان و علامه صفراوی صفره لون است و
خون وحدت طعم ان و رایح ان و علامت بلغمی مایض لون و میل ان مجوفه و علامت

قذف القلب

سودای شدت غلط شیر و علاج تنقیه بدن است از خلط غالب بماء الشیر و شوی
 گوشت مرغ و بزغال و شوربای امار و الو و لیجود و صفراوی و گوشت مرغ و لذیذانه دارد
 و خورد و گوشت مرغ مسمن در بعضی و شیر کوسفند تازه برای سودای بسیار در
 پستان اسباب آن خلاف قله شیر و علاج آن اورام پستانها کاهی حادث شود در پستان
 اورام حاره و کاهی بسبب بسته شدن و علامت آن انتفاخ و صلابه و وجع و حره علاج
 آن بخار غلبه السعال یا بهیستم بهار و لب کشنه سوز سرکه و بعد از آن شیاف ماسیثا و در جو
 دارد و قلا و مغاث مازده قم مرغ و آب حرمه و زردانه و سگون حرارت باطله علمه مثل بزرگ
 و اکلیل بابونج کبجد موم روغن و هرگاه خواهی جمع و منجر مضادهای ملین منفر مثل احاب
 حلبه خطی بدن رگن و چقند و بعد از آنکه از پختن لین بوده باشد بر دی که بزبان اصفهان
 بنده گویند مثل سلق و سون و آب کله و آب انجلی که طبع دافه باشند و آن بابونج بنفش
 و خطی و حلبه و لین و کاهی تعقد از بلوغست اگر حادث شود از مرض نکوفتن در قری
 یجم زنبب و ابله کوفه که معجون کرده باشند باب و در آب و در سر و یا زده در
 احوال معده است و امراض آن باین تفصیل است سوء مزاج معده رج معده
 سوء تخم هضم نقصان شهوه و فساد شهوه و کلبه جوع تقری عطش و غرق
 اورام معده دبیل معده قروح معده نفخ معده و قوام و جشا انحراف معده صلبه
 سده معده قی و نفوق و غشیان جود و خول لین در معده زکا و حش معده فواق
 انقلاب معده کرب و قلق معده اختلاج و جمع القواد مره المعده و حنکات المعده
 تشنج المعده جسا و المعده بطون نزول الطعام عن المعده الذرب و الخلق
 در و البطن اما ادویه که نافع است در امراض معده اسارون نفع دارد و قوا و اسفند
 سیمع الاخذارست ملین طبع است اشتم میرد پراح معده را و نفع دارد و قیرا
 سرکه اونی کوسست معده افاقه کند شهوة طعام را و اعانت کند بر اسهل الاذخره
 فی بلغیله افسنتین نفع دارد معده سزا کفتم اند بعضی افاضل افسنتین نافعست معده
 بسید و مراد نفع کند کثرت هرگاه شربت بسازد بر که ساکن کند فواق و بیرون برد

احوال معده

و تقویت کند معده را بزیر آب پیس تقویت کند معده را و قطع کند عطش را و منع کند قی
 امیج تقویت کند معده و اشتها را و در طعام را و زایل کند عطش را اما مخرج تحلیل میرد
 حاد را و شیر جامد را و ضرر برساند معده را و مصلح آن عسل است آنجا که وصلی اصل
 اوست و آن قطع میکند دفعه ای و بسا زایل کند رج معده را با باد و حبویه فواق را با بخان
 هرگاه طبع دهند در روغن اطلاق کنند و اگر طبع کند در سرکه و سماق قبض کند و آن حادث کند
 و جمع معده و قی که با دادر دفع دارد و جمع معده را و ضعف معده بزیر الازیا نفع دارد
 ریاح معده را شکم بزیر قطونا و در صفی است سیاه و سفید اوجور سفید است سرد و تر است
 در و در ساکن کند کرب و اورام را نافع است لایع معده را و حرارت او را بزیر لکه و هرگاه بود
 ذو سنطاریا را بزیر الحیری تحلیل برد یا هرگاه در معده است بزیر السداب نفع دارد
 بلغیله بزیر الورد پاک کند معده را بر نی کوسست معده را و عسل کند طبع را بسا تقویت کند
 و حی بد نشان افورد شقیه کند معده را بصل افاقه کند شهوة و تلبی بر کند طبیعت
 بطلح مستحیل بهر خلطیکه غالب است در معده و احداث هیضه کند و هرگاه فاسد
 خربزه مانند سم شود و مصلح آن سکبجین است و وقتان میان در طعام است و قیره
 هرگاه فاسد شد فی علاجست از ادویه قیره تحریک قی کند بدن مشقت بلیح
 قایض است تقویت کند معده را و نفع دهد استرهای از او و طوبیت از بول البقر
 نفع دارد و اجاع معده را هرگاه با آشنان بخیشند و مس ساکن کند غشیان را و اعانت
 کند شهوة و ارتفاع الحلو خشک کند او را و سوبق کنند یعنی قی و تقویت معده را
 منع کند و بریان کرده او و ضمیر نفع دارد قله شهوة و نفع دارد ذو سنطاریا را و سیب
 خام تولید حمیات کند و قروح غش بهر سد و مصلح اوست جوامش فضاغ
 و کلقتد قوت مشیرین مثل انجیر آب بطی المروح است از معاد و بعد از آن سکبجین
 توش شامی هرگاه خشک کند قایم مقام سماق است و حبس کند بطن را و منع
 دارد ذو سنطاریا را قی و در المعده اسبت مصلح آن سکبجین است بلع بعضی نیست

بعضی فکر کنند مضرند معده را و برف عطرش می آورد بسبب آنکه جمع کند حرارت را از برای شش
 بد است ثوم سیر است تحلیل میرد دفع معده را و تسکین میدهد عطرش اجنبی
 پنبه است سمن است ملین بطن است و تولید نکند در معده و مصلح آن جوهر
 کورکان است و کشمش و هرگاه بود هندی یعنی پریان کند اسهال کند طبع را و آن زوی
 معده است غیر الهضم معطرش است جوز بو تقویت کند معده را و می بندد معده را
 حب الورد نافه است معده سرد را حب القز تسکین دهد عطرش احباب و اما
 ترش هرگاه خشک کند می بندد شکم را و تسکین دهد عشا را و منع کند قی و نفوس
 کند فم معده را و منع کند مواد صغیر و انصباب بسوی حشا حب لاس تقویت کند
 معده را حب الورد اس نفع دارد خلف صغیر و حب السنوبر تقویت کند معده را و حشر
 نفع دارد معده را جدا نقل کرده است جالینوس که هرگاه قلاده از شنب بگردانند و نیم
 بعد از آن بپزند و جمع معده خلاص شود و گفته اند که هرگاه حجر الشیب با آن باشد
 صاعقه آید این باشد حجر المقتنا طبع سنگ است و باست هرگاه بالند این سر را دیگر
 آهن نکند عا دمی که نشویند و گفته اند که هرگاه آهن را با مالند و روغن زیتون میکوبند
 و هرگاه در شکم خبث الحديد بماند سنگ آهن را جدا بیاورد و کند حشرش موکد
 و مضرند ماغش خلعات بر هضم کردن چند است معده حار را و آفاقه کند
 و نفع دارد صغیر و این را و جذب دارد بلغم اخضر نفع دارد شهوة کلیه را و هرگاه نفع
 باب بیاشامد تسکین عطرش کند و غر صاف کرده شده از آهن حبس کند اسهال
 اسهال از منتر اخو بخان چند است معده را هضم کند غذا را و از قفل هرگاه بخورند
 با مصطکی و بیاشامد یا که فواق را و تقویت کند معده را و از چینی تقویت کند
 معده را و هضم کند طعام را و منحل کند طعام اسهول دس شیر است ملین طبع است
 و غذائیت دارد تولید خلط غلیظ کند عکود حی از آن است حبس کند طبع را و ماغ
 اهوداد مع طپرا است و از دماغهای چهار پایی دماغ بره است سیرد شهوة طعام را

و بهیجان می آورد قی دارد از خون سیاه و شان است تقویت معده کند و می بندد
 شکم را و قوت سکین عطرش کند و نفع سجرا را و نفع دارد معده را و در بعضی
 بدس المضان سر کو مضر است مضر معده است بسبب بطو هضم آن ریاس نفع دارد عشا را
 زنیاد حبس میکند در معده را و می بندد شکم را و دفع میکند بلغم سیر را و سیار را و تحلیل میرد
 ریاح را و زرب نفع میدهد معده را و تحلیل میرد ریاح را و می بندد شکم را و دفع میکند
 قطع میکند قی و از تحلیل نفع دارد سردی معده را و تحلیل میرد نفع اسانج نفع دارد
 معده سرد را سا سا لیوس حد است معده را سداب تقویت میکند معده را و
 می آورد سرطان فوری نفع دارد بخت لب را و در معده سعد کوفه تسکین کند معده را
 و خوشبو کند و تقویت کند مجاری معده را و اشتها می آورد و در طعام و نفع میدهد
 قروح معده را سفرجل تقویت میکند معده را قابل قضا را و ابله افضل است در تقویت
 معده و نفع دارد در منطاریا را و اگر آن طعام را فاسد کند و قبل از طعام خوردن
 کند بسبب معده را و شکوفه یعنی کلبه تقویت کند معده را و منع کند سیلان نفوس را
 از اعضا ساگر نفع دهد معده را و بعضش می آورد و چند آن عطرش عسل هرگاه
 بخورند و کف او را بکوبند مسکن عطرش است و لبن مشکو است و تولید می کند
 سماق دباغت کند معده را تسکین دهد عطرش اشتها می آورد و در طعام تسکین کند
 غشیا از سنبل الطیب تفتیح کند سده معده را و تقویت کند معده را و سوق التفاح
 تسکین کند قی و غشیا و تقویت کند معده را و شکم اسوق الشعیر اسهال کند طبع را
 و نفع دارد خلف صغیر و هرگاه بعد از آن آب بخورند اسهال کند و تولید نفع کند سوق
 حب الرومان تسکین صغیر کند و بلغم معده را و اشتها می آورد و در مشبیت فواق است
 و بعضی را و ریاح را و پاک کند و بادیان خوردن آن ضعف با حیره آورد و ضرر دارد معده را
 شکامی نفع دارد در رطوبات معده را و شتر المان اصل است که شیر خیسانیده باشند تقویت کند
 معده را و قطع کند قی را و اسهال را و قطع کند بلغم را و حرا غیر آنکه تسکین کند صدف تسکین و نفع

معه را صغیر نفع دارد معه را وعطش آورد صغیر عرب تقویت کند معه را و نفع دارد اسهال
 که از صفرا باشد و در مثقالان صندل تقویت کند معه را و تریل کند طبعش نفع دارد
 او دام معه را و تقویت کند و تسکین دهد عطش را و منع کند از صباب صفرا را و
 میگوید صغیر صفرا را بر طر خون تقویت کند معه را و عطش آورد و قطع کند باه را
 طریث تقویت کند معه را و می بندد شکم را طلق می باید که با لاریض و انرا بکند
 که غیسوزاندا و اثنی عشر بکشد نفع دارد و در سناطاریا طلع تقویت کند حشا را و
 کند طبع را و عسل انحصار است عاقربا نفع دارد معه را و جذب کند رطوبت
 معه را عسل شکم مخصوصا هرگاه متشکر است و استعمال کند با کاسنی یا تریاک
 گفت جالینوس تقویت کند و تولید خلط سودای کند و اکثران جذام می آورد
 نافعت معه را و مشاخر و شبانرا مضراست عصاره انبر یا رین نفع دارد
 معه را و او دام معه را و تقویت معه را و عذاب بطل الهضم است و تسکین
 حلت و لذت معه را و عود افضل ان قناری است میبرد رطوبت فضیل را که در
 هست و تقویت کند و می بندد شکم و نفع دارد و در سناطاریا و اغبیرا سنجید است
 نفع دارد و در عطرش و موافقت کامل دارد اطفال را از برای آنکه تعدیل کند طبیعت ایشان را
 فادانیا عود صلیب است تقویت کند معه را و جگر کند طبع را خجل تر است با قنارین
 خوردن خصوص پوست ان قی می آورد و منع کند طعام را از آنکه قرا گیرد در معه را
 فوادم جوجیم است موافق دارد قناری معه را و گفته اند بسیار ری آن خنق می آورد
 مکرانکه طبع شود مخصوص فجاج از خون نفع دارد و او را باره معه را و افضل سودا هضم کند
 طعام را و اشتها می آورد و قفل سفید اطلاق کند شکم را و قوه القرح نقل و اقره الطح
 تقویت کند معه را و قصب تقویت کند معه را و جگر کند طبع را قشر الاوج هرگاه
 خورده شود تقویت کند معه را و قصب اسکر اعانت کند قطف مرزق است با رین
 نفع دارد معه را و افضل پیم است نفع دارد اسهال اطفال را و قرح الیهود نفع دارد خون

مدرسه است قلوب بهترین دلها از حیوان صغیر است در سن و عسل انحصار است
 کاشم تقویت کند معه را و کبد بطل الهضم است زیره کوهی از دواک معه را و نافعت
 کرات مصر معه را است کویا و آنکه کند یا هرگز منع کند قیر و جشا حاضرا و کانی
 کلید بر است و انفسه الانهضاست جلیس کند طبع را کادریوس نفع دارد سوء هضم را
 تقویت کند معه را و جلیس کند خلفه را و قی و انوف الدم را که با تقویت کند معه را
 نرم کند سلیم معه را و تقویت کند او را و البوالفاح ان شرف حیوانی که با است
 او سرمدان و ان سرمد الانهضاست مک نفع دارد معه را و الف الکمر قطع کند
 شما با بر معه را و زحل و غذا میدهد غذای بسیار رنگین شکم را که انحصار انحصار است
 هیما را و در خلط درد را و نک دار و ملین است از برای بطور هضم شکم مصلح است
 ماء العسل اشتها آورد معه را و سرد را خور و عسل کوه است تقویت کند معه را
 گفته است شیخ در قانون در کتاب سیم بدستیک شرباب سرد در مرض فالج مضرت او
 کمتر از آب عسل است ماء الحصرم نفع دارد معه را و جشای صفرا و نافعت است
 ماء البقول قتیق کند سده معه را و ماء الاصول انچه از دشها بقیع و انبیه و
 مقوی معه را است ماء الیو تقویت کند معه را و حار را و اشتها آورد و قی کند صفرا
 و تسکین کند عطش را و مخ مغراست کثیر الغذاست و مداومت و اشتها را ساقط کند
 مصلح ان صغیر و نک است شمش تسکین دهد عطش را و تریل کند معه را و مصلح
 سکینین است مصلی تقویت کند و فاقه کند شه و قرا و تحریک کند جشا را جلیس
 طبع را و او دام معه را و نافعت ملح غلب است نفع دارد او جاع معه را و اگر سرد بوده
 و اسهال بلغم کند مضراست دماغ را و شش را مویا نفع دارد جباران واقعی ان فوادم
 ناخواه نفع دارد معه را و اگر سرد باشد قتیق سده کند و تسکین بخشیان کند و از شک
 اقناع انار هندی است چیداست معه را و رینق نفع دارد و ضعف معه را و اسهال
 نرجس خردن ان هیجان می آورد قیرانین تسکین دهد فوادم گفته اند شرباب و رین
 می آورد نشا مورث شود سده را و نفع تقویت کند معه را و تسکین دهد
 فوادم استلابی را و منع کند قی را و بغیرا و منع کند قی را و نفع دارد و آب انار

یا نارمان نفع دارد هیض و حیض را و کثرت خوردن آن مودث میشود خارش در کلو با قوت
هرگاه نگاه دارند در دهان تشنگین عطش کند مرید است که جناب نور دیده مهر و ماه حضرت
ای عبدالله محسین صلوات الله و سلامه علیه در روز عاشورا در کنار فرات و شدت
عطش شکایت کرد و جناب علی اکبر معصوم از کثرت عطش الجناب انکشت مبارک
که از آن قوت احمد بود از راه لطف بفرزاد گرامی خود داده در دهان مبارک نگاه داشتند
که تشنگین عطش نمود اما معالجه امراض معده اما سوء مزاج معده یا کرم است ماست
اما کرم علامت آن عطش و جشاء دغانی و فساد اغذیه و قله شهوة دهان علاج
بیباس و شربت سیب و شربت به با شیر تم مزه تم کثیر خشد با هر یک از این شربت
بهر سه هفت مثقال و غذای آن شور پای ترش از همین ترش با با سماق و کوشش به
بزغال و هرگاه یقین شود از زیادتی خون فساد با سلیق ناقصست هرگاه صفرا غالب
علامت آن زردی زبان و عطش بسیار و تلخی دهان و غشی دائم و خروج صفرا بعضی
انقباض و ریزش و یادر بول و علاج آن قی کردن بسکنجبین و آب کرم و اسهال بحسب طبع
هلیم عربی و کلکند افنای شکاری با سکنجبین با شیر و هرگاه از این معالجات خوب نشد
ماء الجین بعد از تنقیه هلیجات سکنجبین بزوی بیست چهار روز ناقصست و بعضی
اطباء در ناخوشی معده که از حرارت بوده باشد شیر کا و داده اند و میگفتند که شیر بهترین
اغذیه است از برای مطلق حیوان و از برای انسان شیر کا و از همه شیر ها موافقت این بشر
زیرا که مدت حمل و مشابه دارد با مدت حمل آدمی و ماء شعیر در این سوء مزاج بهتر است
معقون که خون را نشتی فرزند که علغانی سودا است که قسطی معده مضرب شود
ترشی آن بکوز معده را و بنده است اما کند پس چنانچه زیاده از آنچه لایق است از سودا
منصب شود یا آنکه حدت آن سودا زیاد باشد معده را زیان کند و کاه هسیت
بقریب کثرت سودا قبل از آنکه علم هضم شود و معده شود از معده سودا پس
کند غذا را صعب ترین معالجات معده اسیب و علامت جشاء حامض باز
ان با کفک و منتفخ و باقیات و قبض دفع شود و لون انشخص مرصصیت داشته باشد

انسانی معده
+ امراض معده

نگاه

یا سفید باشد و کسل باشد عللیل در جواب دادن و علاج آن خوردن هلیجات و
سکنجبین عرق بید شاهتره و خاکشیر و فصد اسیلو از دست کردن و ریاضت کشیدن
تنقیه با آب شاهتره تره بعد از آن ماء الجین با سکنجبین بزوی و قهوه و حبیب حقی است
نافع است و جمع معده یا متبیب سوء مزاج معده است اجماع اخلاط روید و یادر در
معد است یا قروح معده یا یامرج معده و آنچه از سوء مزاج بوده باشد کدشت
ان و آنچه از سوء مزاج باشد ای بید بعد از این و قروح و یامرج مذکور میشود قهوه غبار است که
منهضم نشود در معده علامت آن سوء مزاج معده است و معالجه کدشت ضعیف
معد است علامت آن اینست که بوده باشد بعد از قی کثیر و علاج آن اطریفل صغیر
و جوارش مقوی معده است از چنین های که عطریت و قبضی داشته باشد مثل حوامش
عود قرش و فماد کنند بر معده مقویات را مثل سنبل الطیب و سعدا و فماد صغیر و کباب
به و روغن مالیدن مثل روغن نارین و کاه هست که ضعف معده بتقریب فساد
غذای ردی الکیمیة یا ردی الکیمه است یا حرکت کردنست بعد از خوردن طعام که
حرکت دهد غذا را و مانع شود از استقرار آن در معده زیرا که هضم لازم دارد سکون
و هرگاه حرکت دهد حرکت خفیف بعد از طعام یقین هضم است مابعد از این بسیار
بعد از غذاها بطی الاغضم یا خواب بسیار بعد از غذا های سریع الاغضم علاج آن
شقیق معده است بقی کردن و اسهال بکلکند معجون شهر یاران و تلطف تدبیر است
و اصلاح ما کول و مشروب بخوریکه بگردانند غذا را لطیف سریع هضم از برای قویت
معد مثل وراج و تیجوج که مطبوح نمایند ما در چنینی زعفران و قلیل هیض حرکت
فاسد غیر منهضم از برای دفع شللی از طریق معده و معافی و اسهال بکوز و از بند
پرمشده و عنف از قوه دافعی و فساد او بسوی صفرا منقطع شد طبیعت صافی لطیف
طافی بقی و چیزیکه راسب و تهنشین باشد از اغذیه فاسد با سهال و علامت آن
هیض اینست که می باشد میان کوب و التهاب از برای حدة این باره و مرارتان و
و عطش شدید بمرتب تشنگین بهر سهال از شرب آب از برای انکه آب در معده
دفعه کرم شود و قی مراری یعنی تلخ و بسا باشد که شده بهر سهال از این اعراض بحسب
دواءه ماده و فساد حادث میشود و جمع در معده و اغوا و مخراط شود صورت فرد

3x
معد

x

هیض
هیض

صدغین یعنی شقیقه‌ها یعنی دقت بهم رسانند یعنی تیغ بکشد و بسا باشد که شسته
 کند اعراض بمرتبه که غشو کند علیل و ساقط شود نبض بسا باشد هلاک شود دفع
 علاج قی کردن و خاکشیر باب کرم خوردن و بتدلیج آب خاکشیر با سرکه کون گمان
 کلاب بشکند انداختن و حقه کردن بحقه که با بون و سداب شوشه داخل کردن
 بعد از آنکه خواطر جمع شوند که اغذیه فاسده جمع شود و ارام بکین و شربت انار بمش
 و هرگاه تسکین بهم رسانند بخ دادن ضرر ندارد و لاچار تریاق فاروق با آب سیت
 ترش حل کرده بدهند و جوارش عود بعد از تسکین و سفر جلی بدهند از سفر جلی
 مسدود و هرگاه ساکن نشد سفر جلی سهل بدهند و مرای یعنی شکم کرم کند
 بکمان کلاب کرم کرده بمیندازند و بخواب بیاورند و بلکه خواب اوله دهند
 و غذای او را لطیف کنند بعد از ارام تریا و در کوشش مرغی که زوشک بعد
 یا انار ترش در زیران طعام گذارند در رحم و فساد شهوت است مصلحان احتیاج
 خلط ردی است در غم معده و غلظت معده که مخالف معتاد است پس مشتاق
 میشود طبیعت بچین بک ضد و بوده باشد از برای آنکه دفع کند و از بعد دیت و
 گاه هست که بتقریب طلب طبیعت است از برای دفع ازیت بلکه از جهت سفاکت آن
 خلط فاسده است همچنانکه خلط متعفن در غم معده جویا شود و اشیا متعفن
 و خلط شیرین عسل و غیره را بیشتر اوقات مرض و غم فساد شهوت زنان حامله
 از ابتدای حمل تا ماه سیم از برای آنکه اجماع فضول که غنی محتاج است بسوی
 از برای کوچکی چنین پس از این فضول بعنوان قذیف منضب میشود بغم معده
 انرا خواهش یا شیاء ناشقه افتد و علاج در مردان ریاضت کامل کشیدن و
 اطریقات خوردن و قی کردن و آنچه در حوامل است مصطکی حاسد و امل هلیل
 کابی پرورده خوردن و زیره خوابیدن و سرهای نازک استخوان مرغان بخانند و گمان
 کرده اند که جناب اقدس الهی مثل سرهای نازک استخوان سوخته مرغی چینی
 خلق نکرده است و کوشش قدید که سال همین نفع دهد در شهوت کلیه است

در غم و دلگشایی

و ان زیادتی شهوت است و اشتدادان بخشی میسر نشود و حص بره کولات بهم رسانند مثل
 مرص کلاب چنانچه کلاب است و چنانچه در طبع کلاب است سبب سوء مزاج دارد
 و عارض میشود غم معده را خصوصاً هرگاه بوده باشد مزاج سایر اعضا کرم و علا
 ان کثرت ثقل است و نفخ و قلة عطش و علاج ان فساد از اسیلر دست چپ و خوردن
 اطریفل صغیر سفر جلی و جوارش حوزی و خوابیدن مصطکی اسون زیره و انخواه
 و مقام کند معده را بسبیل الطیب قونفل حوزی و کل سرخ و تنقیه کردن بحب قویا
 و حبایارج یا آنکه سبب شهوت کلی انصباب سود است زیاد از آنچه لایق است غم
 معده و علامت ان قلة خواهش اب خوردن و توشی روق و هیجان کند توشی در وقت
 خلای معده علاج فساد اسیلر از هر دو دست با مهلت و تنقیه کردن بمسهلات اقیون
 و فصل با سلیق از دست چپ بعد از ان ماه الحین دهند و شربت اقیون تخم
 موضع محال یا انست سبب شهوت کلی شدت تخم بدن است علامت ان وجود
 سبب مثل پداری بسیار یا هوای کرم بسیار و دران هوا جماع کردن و خواب نکردن
 و حمام بسیار رفتن کرم سبکی بسیار خوردن و غضب بسیار کردیدن و غی باشد
 برابان قدر که میخورد علاج این نوع خوردن غذای بطیه الانضمام مثل شکم
 کوسفند خوردن و نان فطیر خوردن و خاکینه خوردن فالودج و حلوی و زعفران باب
 سرد باب سرد فرو رفتن و بدن ز روغن موید روغن بر که روغن شیرین باب مجوشان
 تا اب تمام شود همان روغن بر که کوبید گاه هست که سبب جوع کلی بودن کلی بود
 کرم بزرگ در روده ها که غذا را ان کرمها خوردند و معده حامع نماید بدن علامت
 احساس است بقریان کرمها و صعود کرمها از روده بسوی معده علاج ان قتل
 اخراج ان کرمها است بخیوک در امراض ملک کور میشود انشاء الله جوع بر عیال
 انرا بلیوس و انبارتست از جوع اعضا با شبع معده پس میاشد اعضا جامع جدا
 بسوی غذا و معده عائق و گاه هست دوس زبان یونانی جوع میگویند و بول جوع
 و سبب ان سوء مزاج بار دامت غم معده را قاتل از برای قوه حسن قوه جذب علامت

ضعف قوه است و هزال چشم و بطلان شهوة و احساس کند و دوست گذاردن بشکر
سردی یا وحی که حادث میشود در آن غشی از برای علیل و بسیار عارض شود این آثار
برای مسافرن در سرما علاج آن در وقت قویه غشی یا شیدن آب سرد بر صورت مویض
بوییدن میوه ها از نشستن اطراف و کندن مویان و ضماد کردن معده بمقویات
مانند سکه و امک و عود سنبل الطیب مصطکی کل سرح اما بعد از طعام بدان که فرو برده
باشند بشراب که مزج کرده باشند بکلاب و اب سیب عرق کافور و عرق بید مشک علاقه
سریعه الا نقصان و نفوذ مثل مد فعات معموله از مرغی یا تخم و زیره و دانه چینی و عود الن
و طرفهای عصر مشرد بطوس یا تریاق قاروق و جوارش عود و بعضی اوقات حادث میشود
بولیوس از اخلاط بلغم غلیظه لزجه فم معده و علاج تنقیه معده است بسیار
آن مشکل است از برای تنقیه یا بقی با سهال است و مسهل قویه مانع است اسهال را
گاهی حادث شود بولیوس از ضعف شدید در فم معده با حرارت قویه در فم معده در جمیع
بدن وی مانند این نوع بولیوس غشی شیخ این مراد ذکر کرده است علامت سوء مزاج کور
و قوه عطش و بیس طبع و آنکه این مرض مالک نیست نفس خود را هرگاه که سینه شود هرگاه که
افتد وقت طعام غشی حادث شود سنا و قطقه آن علاج آن در حال غشی حیرت است که در
شد بعد از نفاقه طعام علیل است بعد از فهای سرد بعد از بالقوه یا م مثل آن کشام
که سرد کرده باشند باب تارین و اب سیب و سستی در معالج نکند این نوع بر روی این
از ابر صبح شود در عطش و مرطوب یا بسبب اجتماع اخلاط است که سوزاند و غلیظه در معده
یا خلط خشکست شدید الی بس مثل بلغم کمی باقی می ماند این عطش و باقی می ماند در اعصاب
محتاج بشراب و این خلط است که اندک با وی ماند عطش علامت اینست که ساکن
نمیشود این عطش از اب خوردن البته بلکه هرگاه در عطش سکون بهم رساند بصوبه
و گفته اند که سیر مسکن چنین عطش است گویند دل قوی و دل است و این ماسوی
میگوید با الحاصیه بصورت سیرت کین عطش کند بشرط آنکه عطش بلغمی باشد
مطلقا انکار کرده اند و میگوید طبری حکیم که سیرت کین عطش کند اگر عطش
فم معده باشد و اخلاط علاج بمطقیات و ملطفات مثل سکببین و اب کوم و انقا کردن

دکتر دانا
عطش و مرطوب

از غذاها بکوشته غنیم فالودج و امثال آن و بعضی اوقات عطش از فم معده میشود همچنانکه در
صفراوی با اتفاق شود یا بسبب بیس معده حرارت و بیس معده اشد از اعست عطش او
گاه هست عطش از جوارت کید است یا در کید است یا سوء مزاج کید چنانچه اشتقا
یا بسبب سده است که عارض شود میان کید و اب که منجر باستسقا شود و گاه هست
عطش بتقریب سوء مزاج حار کیم است چنانچه در دنیا بیطس است و عاید این علیل بعد
از این در مقام خود و گاه هست که عطش عارض شود از اشامیدن خرگنده یا سیر یا یا
یا طعام کرده یا بقوه یا اب دیا و علاج همگی آنها تمام ماء شعیراست لعاب اسفرزه و آب کد
و چکیده کد و اب هند و انه خوب و اب خیار شیر قح حرقه یا رب سیب یا شربت
و غذا شورهای در شک و غوره و آمیزین بدهند یا آنکه اب این میوه ها را گرفته سرد
برف کرده نان خشک در آن ریخته بدهند و فسد یا سلیق در چنین عطش لزوم
و بقده قوه و استعداد قوه و نبض و گاهی حادث میشود عطش بعد از مسهل
هرگاه افراط در عمل کند بر تبه که رطوبات اصلیه را تحلیل برد و علاج اب غوره و اسهال
و دانستن بمالان اعضا را بر وزن بنفشه و حمام معتدل رفتن گاهی عارض شود و گاهی
عارض شود عطش از خوردن گوشت افقی که معطش است اسمیت یا بعقب خوردن مرغی
شدت تحلیل آن رطوبات را و علاج اینها اشامیدن شراب است مکرر و ماء الشیر خوردن
و شربت بنفشه و اب هند و انه و اب خیار و عصرها مفرج بار دادن گاهی حادث شود
از خوردن سم و گاهی حادث شود از خوردن اطعمه غلیظه مثل ماهی و علاج آن سکببین
خوردن و اب کوم بعضی گفته اند که نرف زیاد کند عطش را و سبب اینست که چون سرد
آن میگزدم معده را بشد پس متوجه میشود طبیعت از برای دفع ضرر و مصاحبت میشود
خون و روح از این حاصل میشود و از آن نمونه تا آنکه متکاثف شود و قبض کند فم معده
پس مشتاق شود طبیعت بحری که سیلان کند او را که زایل شود متکاثف و گفته اند بعضی
در خصوص عطش از بدن برف و حج آنکه بسبب سردی میگزدم حرارت غیری بجانب
قلب پس زیاد میشود نمونه و بر میگزدم حرارت حادث میشود عطش و بسیار گفته اند

این اطمینان دارد و بسیار نکرده اند و قرشی دلیل دیگر اقامه کرده و علامه ای را برآورده که فایده
 ندارد و این گفتگو در رساله محترمه است و در معده گاه هست در معده و در کرم بهر
 دمی یا صفراوی و علامت تب است و التهاب در موضع معده و جع شدت عطش
 و کرب سقوط شهوة علاج نفد با سلیق است و مسهل بلین از فلوس شیر
 ابانارین و آب بول کاسنی روغن بادام در فلوس دوم یک شقال هلیل سیاه داخل کرده
 بخوشانند در فلوس سیم پوست هلیل کابلی خوشانیده اضافه نمایند و منفعی می
 سهلات ماء شعیر است و شربت بنفشه هفت عدد سیستان و دودنک طباشیر
 بعد از سهلات قرص طباشیر با آب غوره بدهند و نماد کند باد و برادر مثل غلبه
 صندل شرح شیاف مامیسا و بتدریج قابضات داخل نمایند که دندان بوده باشد
 مثل کلرئج سعد حوض مکی و آب همیشه بهار داخل نمایند و شنیدیم که در بلغمی در
 معده بهر سهل علاج آن قریاق فاروق و اقضا و روغن لیمو و مالیدن روغن
 با سرکه و نماد کردن معده بخاکستر خوبیم از غر سنبیل الطیب که مقبول کرده باشند
 و استغفار نمایند بطبیخ زوای خشک غلبه سیستان خوشانیده فلوس
 خیاشن و هرگاه نیم شقال صبر سقوطی داخل نمایند ضرر ندارد و حد رکنی که در
 در و در معده میتواند شد که در صلب سوداوی در معده بهر سهل علاج
 صلابه در و تغییر رنگ بشیر و خشکی چشم علاج بعد از منضم بر سیاه و شان
 غلبه السلب تخم خیار شربت نیلوفر مسهل فلوس بنفشه کل شرح پوست کرم و در زمانه
 شیر خشک ترنجبین و روغن بادام و شاهتره سبز هرگاه بعد از چهار رخ سهل یا سحر
 مثل انار جالینوس لوغان یا بد نیست و نماد کنند معده را بجلب بذر رکنان میعه
 بابونج کافور انیسون و عرقان باب کرم قمریت پد مرغ مغز ساق کارد روغن زیتون و
 میگوید طبرسی که گاه هست سرطان در معده بهر سهل و گاه اند خیا لا طامه
 سرطانی در معده بعید است علاج دیله معده و قروح معده بسیار اتفاق افتد
 که جمع شود ورم و میگردد و خراج علامت شده ضربان است و قوه تب هرگاه تمام

شد نفخ مستحکم شد تب ساکت شود و جمع ساکن شود و انتفاخ باقی ماند علامت
 انفجار شعیر است و تکان خوردن و اختلاف حرکت و کمر شدن و در جناحین
 شد که بنفشه شد علاج شیراز خوردن و آب کرم نشستن و دست مالیدن هموار
 و خوردن ماء شعیر با شربت نیلوفر شربت بنفشه هر دو در دواماء شعیر شوف از کدو
 دو لاخون و کلنار فارسی که برای شعی کل در منی خوب مسای کوفته و بخت یک شقال
 نیم داخل ماء شعیر نمایند و هرگاه کل سرخ خرفه داخل نمایند بد نیست اما قروح
 معده علامت آن شده ضربان بعد از غذا خوردن و شده و جمع و خوردن قروح
 و غذای تند خصوصاً در میان کتین یا زردند لما بالای ناف و ایضا اعلام
 کثرت در جساء است و بوی بد جشاء است و خشکی زبان و قرص که با شربت
 در قمع و جشاء و ثاب قطی و قمع حادث میشود از جبهه معده ما از جبهه طعام و جشاء
 حالتیست که عارض شود از ریح که کدو شود از معده بنفشه و هرگاه بسیار شود
 فاسد شود طعام یعنی هضم پس نیکو شود شمالان ته معده و ثاب حالتیست که چار
 شود بان انسان بیوی کشودن دهان که حادث شود از صعود بخارات غیر منضم
 بیوی سر و هرگاه حاصل شود این انحر و جمع شود این انحرولات فک شفتین غلیظ
 متقد ر شود و فصل کند طبیعت دفع از او اینجهت شود ثاب در وقت قصور هضم
 و مقلی است که حاصل شود این بخارات در عضلات سایر بدن و علاج جمیع اینها تجوید
 هضم است بخوردن هل و کلاب و خاکشیر کلاب نوشد و در جوارش غود جوارش
 بتدریج و فی کردن سه عبارت دارد اطباقی و تهوع و غشیان اما فی ان اینست که
 حرکت کند برای دفع آن غذا یک در و قرار دارد یا غلط و آنچه در معده هست قبول دفع
 و اما تهوع اینست که معده حرکت کند برای دفع آنچه بیکیه در او است و منفع قبول دفع
 و برنگرد و اما غشیان حالتیست از بوی معده که تفاضا کند بسبب آن حالت که کویا
 میخواهد دفع شود یا دائمی و داغشیان لازم و تقلب نفس گویند و سبب این احوال
 احلاط فاسده است که میگرد معده را یا میریزد در جوف معده و عارض میشود در آن

فصل در غشیان و ثاب

فصل در غشیان

قی بان اخلاط در مجرای معده نفوذ دارد و عارض او شود تهوع یا الی غیره سبب آنکه دفع
 نشود و مصلح نشود در اندفاع و این اخلاط یا گرم است و صفراوی و علامت التهاب است
 و عطش و تلخی آنچه بیرون می آید علاج قی فرمودن بسکچین و آب گرم و حقنه های متوسطه و در
 پی که اسهال رفع آن قی کند و آب نازین را گرفته نفع دارد شیر کشیده هرگاه بهر سرد
 و اخشاک نفع دارد و این نغمه با مصطکی خوب خوردند و سرد و هرگاه آب نازین باشد آب سب
 ترش و آب بر ترش هم خوب است و شور پای غوره غذا دهند با نفع و قلیا نازین و ساق
 هم خوب است حضرت استاد در جبین فرمودن آب نازین ترش نفع مصطکی خورد
 و گاه هست که این اخلاط در غیر معده متکون و راح بلکه را اعضای دیگر منصب شود
 مثل کبد طحال و مراره و این نوع از اول است و علامت آن اینست که مبینا شدن این
 دائم بلکه ساکن میشود بعد از قی احیاناً آنکه تازه مانده جمع شود و علاج آن اینست
 که ملاحظه نمایند که کدام عضو منصب میشود پس تدبیر کنند آن عضو را و گاه حاد
 شود غشیان و قی از غذا و غذای کفیه یا کفیه یا سوسه تدبیر در اکل و علامت آن
 ناخوشی است بعد از غذا خوردن اغذیه ناملاطیه و علاج آن تقیه معده و قی
 بخوبی مکرر مذکور شده و گاه قی غشیان بتقریب سوء مزاج معده وضعف معده
 پس تحمل نمیشود چیزی را که وارد شده است بر آن بلکه حرکت دهد برای دفع آن و معالجه
 مزاج معده گذشت و گاه هست قی از جهت بجران است و علامت بودن آنست
 در امراض حاد و در روز بجران و علاج اعانت باوست بر چیزیکه قی آورد قی از جهت
 بقی میباشد از معده و نواحق آن که مری باشد و سبب آن انفجار دهان و کسب از
 رگهای معده و مری باشد کافتن و قطع شدن رگیست و علاج آن فصد یا سلیق
 کشودن است در چند نفع از برای اتمام خون و کمر شدن خون و اشامیدن لعاب
 و آب به با برست کنند و صمغ عربی و کل و منی قطار فارسی و دم الاخون گرفته و به نغمه یا
 به ترش هر روز بنوشند و از خوب نخل و میوز سیاه با دانه و محو در میان محو آب قی
 گرفته شور با ساخته میوز سیاه گرفته یا ششون غوره بخورد و گاه هست قی الدم
 و نخیل خون است از بعضی اعضا معده مثل جگر و سپرز سرد و قی که عارض شود

قی الدم

از این خون رعان بعد سیلان کند من حیث لایشرع و علامت افت این اعضا است و تغییر حال
 بسیار و دردی و روشی خون در شرکت طحال و بر آمدن خون به نخ و علاج تدبیر این اعضا است
 و استغفار از آنجمله منصب سده بفساد کردن قی الدم بتقریب قروح و تا کل معده است
 و گذشت معالجه آن در قروح معده و یا باشد که بسته شود خون در معده در جبین
 آن در معده و آن خون متکلف بکیفیه اسمی شود و علامت آن غشی است و قی سرد و سرد و سرد و سرد
 خوردن و این آخری از این علامت است و علاج آن اشامیدن آب گرم که جوشانیده باشند در آن
 شوی و فو قی با سبکچین و قی در نغمه است تدبیر هرگاه در معده بسته و از چیزهای نفع
 در خون بسته شده و شیره بسته شده یا ترش است کفیه است یا لیسوس که مکرر ترش کرده ایم
 و نغمه ایم نافع مایه خرگوش است و نیست بنه مایه شهای این او کند بلکه اقوی و نافع است و هرگاه
 بهر بند شیر و معده طفل وضعه شیر مادر و بعد از آن مضر است سبب آنکه زیاد کند سبب آن
 بلکه علاج دادن شیر را است که آن کار را علف دهند شوی قروح و سدا بقیصوم و قی
 حاضر از برای آنکه شیر را بنه مایه بسته شود بلکه در معده متجین نشود فواق بر وزن عراب و قی
 بر وزن عطا سر است مثل آن چه عطاس هر که دماغ است از برای دفع موزی فواق حرکت چرخ
 اجرای داخل معده است و این حرکت مرکب است از تشنج انقباض و انقباض و هم ایلی از برای کین
 از مودی و دفع آن از استعدا دیکه از برای انقباض بهر ساند مثل شش در وقت سرفه کردن
 و از قمد انقباض از برای دفع آن موزی و سبب چیرست که میگزدم معده و علامت سوزش
 فم معده است بودن اطعمه تند مثل باقلای شور و دوی که نفقل داشته باشد باقی مره الصفر
 اما قی ریجاری سبز و سیاه و علاج آن سبکچین و آب گرم قی آوردن لعاب اسفزه و دوی بادم
 بنفش و کلاب و ملا و ممت ملاء شیره هر روز که سرد کرده باشد به نخ و برف و خوردن سوسه
 یعنی بر داده و گرفته با سکو یا سیب رخ غلیظه است که محتبس در معده یا در طبقات معده باشد
 و علامت آن حلاوت او بعد از نغمه است و بهر سدا این نوع اطفال را بعد از بسیار شیر خوردن
 علاج آن بمسخرات معده است و چیزیکه از رخ بیاید مثل مصطکی خوردن و خواص
 آن و زهر که مانی و فو قی و زنجبیل و امثال آن یا سبب ثقل است مانند طوبیت بسیار
 میسبب بجرم معده و علامت پر شدن دهان است از آب و ثقل معده و قی طعام
 در روزه هضم و علاج آن تقیه معده است بقی و اسهال یا ارجات و از عطاس تا شوی غلیظه
 در تشکین فواق و میتوان شد سبب طعام غلیظه بهر سدا فواق و علامت تشا و لافیه

دیکه از این
 معده فواق

غلیظه است و توك يا صفت هرگاه ادمی بپااست باشد و توك كند يكی از ناخوشیهای آن است
استعداد بدن حدوث فواقست و توك احتمالا از برای معتاد بجمام مورت فواقست و علاج آن
قذف اطعامت و از برای مشایخ بهر سده و صبیان فواق بسبب عروض برودت و یسوست
که لازم مزاج معده این طایفه است و علاج تنخین معده است از حاجت به یسوست نکات
حاره نمایند جاورس گرم کرده و روغن زیتون و یا بونه زیتون گرم کرده و از داخل بخوردن مرغ مسمن
بازیه و دایمی زنجبیل و فوچ تم کمرس شقاقل چند بید ستر مسنبیل الطیب الیو تری
زیتون کهنه سرکه غصیل در فواق فریاد بلند زدن و تعصب آمدن و تكان خوردن و فرج
معطر بهر سنانیدن و فرج بهر سنانیدن و فسر نکاهداشتن و ضبط کردن مفید است
مصا به با تشکی نافع است و دلیل از هر کس نقل کرده اند که یک گیت ملبسوطه مانند هرگاه
خواهند اطلاع را که هست فواق بشکرت کبد و دم کرد بهر سده بسبب ازاحت کبد
معده را یا آنکه فواق بتقریب تولید مرا که از کبد شده از آن بهطیب معده شود و فواق
به هر سده یا آنکه مراد بطریق روده موسوم اشاعشی با لارید از آن معده و فواق از آن
به هر سده و اولی از کبد آنرا شود معده و فواق به هر سده اختیار این سرفنون طبعی است
و در دم که با ارتقا از اشاعش معده فواق حادث شود اختیار را اینوس یا آنکه بسبب
شکرت که میان کبد معده است بهعصب باریک که می رسد میان آن و کبد و از برای دفع این
عصب هرگاه و دم که چک باشد از برای معده بکبد یا دم بزرگ باشد و علامت آن ب
عرق است و غشیان مغرط و علامات دم کبد و علاج فصد باسلیق و اسلر است
و سایر معالجات او رام کبد و کاهی حادث شود فواق بسبب اختناق زخم که طبعش نفس
شده منقطع شود یا آنکه ماده منوی بتقریب متر که از منامع شدن قذف شود و دم
فضلات طبعش با منویه معده و فواق به هر سده میگوید هرگاه ملاحظه شود که زین
فواق دارا اثر است یعنی متر که و بی شود معالج بکوسلیق الراجال امراند یعنی بلند از
آن و زایم پشت از برای مباحضعه و شفا یابد و فصد صافن در فواق بشکرت دم فایده
و خوایدن ترهندی تسکین فواق کند و که هست فواق بتقریب خشکی شدیدی
که در دم معده به هر سده بر قشج به هر سده و آن فواق ردی است و علامت آن اینست که
بعقب است فرغات کثیره و بعقب حیات حاده به هر سده و علاج آن ترطیب

باشامیدن شیر لایع و شیر دخت با شیر طمد کوه از نیست چهل و نه تا چهل و نه است که
یابد و شیر انقلاب معده است که ادمی قذف طعام هضم شده را به تبه که کان بوده که معده
او منقلب شده زیو به بالا آمده و عاید میگوید که در لوز حلق من بر می اندازد و بسبب
که می رسد با اشاعشی یعنی بطریق فقهرا آنچه در روده هوا است معده قذف شود و فواق
شود و فوق میان انقلاب معده و لایوس که از امراض معاست اینست که در لایوس و لایوس
زبل است یعنی نجاست و در انقلاب معده قی برانوز بل است همین غلظی هضم شده است
و فرق مشکل است زیرا که غذا بر معده گذشت صورت غذائیت دفع شد صورت
برایت حاصل شد پس در هر دو محقق است مگر آنکه بگویند که بی تعفن در انقلاب معده
بتقریب عدم و رنگ در لایوس و صبح در مشک به هر سده و در انقلاب و صبح نیست بلکه همین
خوردگی است فقط و علاج اینست که عطا کنی اشیا مغریه و لوب و قلی هرگاه در معده قلی و
کوب می یابد علیل که حاصل شود علیل را غی محتاج شود از اطراف که آرام دارد منقل میشوید
دیگر تا حال غشیان به هر سده و علاج این از در معالج غشیان است چون سبب این از در سبب غشیان
و بیشتر اوقات سبب ماده حاره حار است و علاج استغنی این خلط است مثل منغی دادن
از غلبه السعد خباری نیل و خوشایند صاف نمایند یا شیر تم خیار شیر خشت در سیم منغی
یا شافه بنفشه خوشایند فلوون اب کاسنی شیر خشت و روغن بادام کطیفه ای عصر لعاب به لایه
و اب سبب بد هندی یا آنکه ماء شعیر یا طبا شیر خوش طبا شیر و بعد از د و سه روز اسلر با طبع
نایند و نما کنند دم معده و طبا شیر قلسر عود مشد کافور بعد از سه سهول سکینی عرق کاسنی
خاکثر بد هندی اختلاج معده کاهی حادث میشود در معده حر که اختلاجیه و حلقه از آن
و بنا باشد که از اختلاج غشی به هر سده و اسباب او انصبا بک و صفر و فواق است و علاج استغنی
ان بخوبی مگر در کشته است و که هست که حادث میشود اختلاج و حلقه بتقریب دم بزرگ
مشهور بحیات که رجوع کند معده پس حرکت کند معده از برای دفع انفا و بعضی اوقات بتقریب
انصبا بمراره است از انجا بسوی معاد رحا لبه شدن صیغیر پس بالا آید که مناسبتی
معده بجهت کرختن از صفرا از مرارت طعم آن و علامت بسته شدن طبعه و جمع که حادث
شود امعار و تقلب نفس و دغده و عصره و معده و علاج ملین بطریق است بختج نیمه
یک روز در میان متعدد و حقه متوسطه پس قتل و اخراج گرم و جمع الفوا و انفعاله الملیست
و وجعیکه عارض شود دم معده و بی نامند و جمع قلب هم گویند از برای بزرگی و جمع بید
کنت جانیق هرگاه شکایت کند تو عای گویند در معده آن و دوده غلیظه و نیر که دل

در دم معده

اتق سوا

وج الفوا

دکتر ابراهیم
طالری

دکتر

دکتر

تو که معد و سرعت انفعال ساله میشود و سبب سوء مزاجی است که کم عارض شود و معد
یا خلط تلخی صفرا یا سودا منقبض شود و از او علامه شدت وجع است بر تپه که غش کد بخش
موری شود بعضی اوقات بهلاک و افاقه بهم رسیدن مشکل شود و دست باها سرد شود و در کد
اوجاع معد و معالجات او در حال عشی و بعد از افاقه از قصد و غیره خرقه معد را سبب
اغذیه خام غلیظ مثل نان غظیر و سیوه های نارسیده بجزهای او شود و معد بمرته کد نذر
کند کند که بفرجه که بر کد دبق و بیشتر است که نیاید و کاهی حادث شود و توش و سوزش
بقریب قد ف خلط سوداوی شدیدا الجوده بقم معد و فرقی میان انصباب سودا یا انکه
از غلظت این حال سوزش و توشی بهم رسد با انکه در اول حادث میشود از توشی پس از خوردن
غذا و در دوم خرقه و توشی بهم رسد مکرر خلای معد از طعام و اول ساکن شود
در عین کوسنی و علاج اول قی کردن است با آب تخم شویب و سنگین و ترب و عمل
نمک و اقتصار با اقصیه لطیفه مثل گوشت مرغ که طعام کند با هل و زیره و اینجی علاج
در دوم که انصباب سودا باشد فصد از باسلیق دست چپ و باسلیق که نفع ظاهر کند و
طرفهای صبح سنگین منعم و بزوی با عرق کاسنی و طرف عصر هلیل کالی برده
و امه برده هر دوز طرفهای عصر حمال معد سبب او خلط است یا سودا
و علاج استفراغ خلط است و تقویه معد و علاج دوم مذکور میشود و در طرف
استغای معد فوریت معد و بر آمدن پشت است و سوء هضم و علاج انفعال
نشیخ معد کاهی هست که قرار نگیرد طعام در معد و سخی باشد علیل و علاج
جشاده معد کاهی عارض شود خشکی در معد بقریب انصباب خلط غلیظ سودا
و علامت اینست که علیل نتواند کد کند و بخود نتواند رفت و نتواند بلع کد لقمه
و علاج ان فصد باسلیق است و خوردن گوشت و خمد کردن مثل غلبه انفعال باور
بنفشارد جو و خطی اطلیل اصل السوس موم کافوری روغن کسرخ بنفشه و حقنه ها
معدده و امده محله مثل بنفشه با بونج سنبل الطیب از خر در زب انطلاق بطن است
بمعنی فساد معد و میگوید طلیب در بیت المده اذا فسدت با انکه معنی عدم بره است
میکنند در ب الحج ادا لوی قیل الداء و نمیده اند این اراد را در ب از برای سوزش
عظم و عظم خطیر و فرق میان ان و میان هیضه اینست که هیضه میباشد با ان
لحمه انکه هیضه از سوء هضم است و هیضه از امراض برع الا نقضاست که بزودی محت باید

معد و سرعت انفعال ساله میشود و سبب سوء مزاجی است که کم عارض شود و معد
یا خلط تلخی صفرا یا سودا منقبض شود و از او علامه شدت وجع است بر تپه که غش کد بخش
موری شود بعضی اوقات بهلاک و افاقه بهم رسیدن مشکل شود و دست باها سرد شود و در کد
اوجاع معد و معالجات او در حال عشی و بعد از افاقه از قصد و غیره خرقه معد را سبب
اغذیه خام غلیظ مثل نان غظیر و سیوه های نارسیده بجزهای او شود و معد بمرته کد نذر
کند کند که بفرجه که بر کد دبق و بیشتر است که نیاید و کاهی حادث شود و توش و سوزش
بقریب قد ف خلط سوداوی شدیدا الجوده بقم معد و فرقی میان انصباب سودا یا انکه
از غلظت این حال سوزش و توشی بهم رسد با انکه در اول حادث میشود از توشی پس از خوردن
غذا و در دوم خرقه و توشی بهم رسد مکرر خلای معد از طعام و اول ساکن شود
در عین کوسنی و علاج اول قی کردن است با آب تخم شویب و سنگین و ترب و عمل
نمک و اقتصار با اقصیه لطیفه مثل گوشت مرغ که طعام کند با هل و زیره و اینجی علاج
در دوم که انصباب سودا باشد فصد از باسلیق دست چپ و باسلیق که نفع ظاهر کند و
طرفهای صبح سنگین منعم و بزوی با عرق کاسنی و طرف عصر هلیل کالی برده
و امه برده هر دوز طرفهای عصر حمال معد سبب او خلط است یا سودا
و علاج استفراغ خلط است و تقویه معد و علاج دوم مذکور میشود و در طرف
استغای معد فوریت معد و بر آمدن پشت است و سوء هضم و علاج انفعال
نشیخ معد کاهی هست که قرار نگیرد طعام در معد و سخی باشد علیل و علاج
جشاده معد کاهی عارض شود خشکی در معد بقریب انصباب خلط غلیظ سودا
و علامت اینست که علیل نتواند کد کند و بخود نتواند رفت و نتواند بلع کد لقمه
و علاج ان فصد باسلیق است و خوردن گوشت و خمد کردن مثل غلبه انفعال باور
بنفشارد جو و خطی اطلیل اصل السوس موم کافوری روغن کسرخ بنفشه و حقنه ها
معدده و امده محله مثل بنفشه با بونج سنبل الطیب از خر در زب انطلاق بطن است
بمعنی فساد معد و میگوید طلیب در بیت المده اذا فسدت با انکه معنی عدم بره است
میکنند در ب الحج ادا لوی قیل الداء و نمیده اند این اراد را در ب از برای سوزش
عظم و عظم خطیر و فرق میان ان و میان هیضه اینست که هیضه میباشد با ان
لحمه انکه هیضه از سوء هضم است و هیضه از امراض برع الا نقضاست که بزودی محت باید

معد و سرعت انفعال ساله میشود و سبب سوء مزاجی است که کم عارض شود و معد
یا خلط تلخی صفرا یا سودا منقبض شود و از او علامه شدت وجع است بر تپه که غش کد بخش
موری شود بعضی اوقات بهلاک و افاقه بهم رسیدن مشکل شود و دست باها سرد شود و در کد
اوجاع معد و معالجات او در حال عشی و بعد از افاقه از قصد و غیره خرقه معد را سبب
اغذیه خام غلیظ مثل نان غظیر و سیوه های نارسیده بجزهای او شود و معد بمرته کد نذر
کند کند که بفرجه که بر کد دبق و بیشتر است که نیاید و کاهی حادث شود و توش و سوزش
بقریب قد ف خلط سوداوی شدیدا الجوده بقم معد و فرقی میان انصباب سودا یا انکه
از غلظت این حال سوزش و توشی بهم رسد با انکه در اول حادث میشود از توشی پس از خوردن
غذا و در دوم خرقه و توشی بهم رسد مکرر خلای معد از طعام و اول ساکن شود
در عین کوسنی و علاج اول قی کردن است با آب تخم شویب و سنگین و ترب و عمل
نمک و اقتصار با اقصیه لطیفه مثل گوشت مرغ که طعام کند با هل و زیره و اینجی علاج
در دوم که انصباب سودا باشد فصد از باسلیق دست چپ و باسلیق که نفع ظاهر کند و
طرفهای صبح سنگین منعم و بزوی با عرق کاسنی و طرف عصر هلیل کالی برده
و امه برده هر دوز طرفهای عصر حمال معد سبب او خلط است یا سودا
و علاج استفراغ خلط است و تقویه معد و علاج دوم مذکور میشود و در طرف
استغای معد فوریت معد و بر آمدن پشت است و سوء هضم و علاج انفعال
نشیخ معد کاهی هست که قرار نگیرد طعام در معد و سخی باشد علیل و علاج
جشاده معد کاهی عارض شود خشکی در معد بقریب انصباب خلط غلیظ سودا
و علامت اینست که علیل نتواند کد کند و بخود نتواند رفت و نتواند بلع کد لقمه
و علاج ان فصد باسلیق است و خوردن گوشت و خمد کردن مثل غلبه انفعال باور
بنفشارد جو و خطی اطلیل اصل السوس موم کافوری روغن کسرخ بنفشه و حقنه ها
معدده و امده محله مثل بنفشه با بونج سنبل الطیب از خر در زب انطلاق بطن است
بمعنی فساد معد و میگوید طلیب در بیت المده اذا فسدت با انکه معنی عدم بره است
میکنند در ب الحج ادا لوی قیل الداء و نمیده اند این اراد را در ب از برای سوزش
عظم و عظم خطیر و فرق میان ان و میان هیضه اینست که هیضه میباشد با ان
لحمه انکه هیضه از سوء هضم است و هیضه از امراض برع الا نقضاست که بزودی محت باید

بطرف سود و در ب از امراض متداولت و خلفه اینست که ادم نکند و غذا در شکم دفع شود و
سریعا و دفع متداول و دفعه هضم شده و دفعه غیر هضم و اختلاط مراد ف خلط
و بعضی فرق کرده اند گفته اند که اسهال کائن با و در است و اسهال کائن و این تلبین با بقیه سبب
معد است و امتلال او و علامت قله عطش و علاج تحفیف بخور شراب عود و جالینوس و
کثره بلغم علامه کثره تراق و غشی و علاج ان قی کردن و تقویه معد کردن و یا سبب ملاشه ف معد
و ضعف ماسکه و علامه خروج طعام است از معد سریعا خصوصا هرگاه حرکت کند علیل
کند بشکل طعام و بر زرد دفعه مثل سنگ که از هوا بیفتد و علاج ان جوارش شرب و بکند است
و اجتناب از آب گرم و سوپق از ترنج کوم و سبب و امثال ان خوردن و باده از قبیل کشر نشاء
و امثال ان خوردن است و میتواند در ب بقریب انصباب صفرا باشد معد و در هنگام فور
صفرا در بدن و علامت ان بودن در ب است بعد از حیات محرکه صفراوی باغی باغی باغی
غذا های گرم با اشامیدن شراب صرف و بر آمدن صفرا و برانخلوط با ان صفراوی صرف و
و عطش و یسا باشد که تب هم باشد و علاج منفعج دادن از آب تنک جوشانیده و زور و دیگر
هلیل زرد و روغن بادام خیسانیده و سبب غلبه جوشانیده منافق اندین و سبب کاسنی
و باغ اضافه کرده با روغن بادام بنوشند و زور در میان بخور دفعه بعد از ان فصد باسلیق
دست راست و بعد از ان شربت انارین ساخته طرف صبح تخم خرفه تخم کشر بوداده با عرق
شیره کوفته از شربت انار داخل کرده بنوشند و زور هرگاه تسکین یافت در ب فها و ان
بسا از ان طباشیر کافوری و قوس همان باشد و خرقه بوداده و متقال بدهند و غلای دوز
شورای بادام و دفع منفعج در ایام شربت شورای نارطان و سیوه انار بخور و بنفشه و سبب
و کاه هست در ب بقریب انصباب سودا است بقم معد و علامت ان اینست که هیضه
در وقت کوسنی و همیشه میفهمد سوزش در معد و توشی در معد که ساکن شود
بعد از اکل یا ساکن شود و توشی بعد از شرب قلیل و علاج ان فصد باسلیق از دست چپ و سهل
دادن بخور که در صفراوی نوشته بعد از نیم متقال انقیون خاطر جمع اگر یافت شود و لا
شاهه نیم متقال جوشانیده داخل نمایند و علامه همان خواست و کاد کنند بهل و کد
موضع سیر است بجزهای کد و مانند جاورس بوداده و مالیدن سپهر و اکل کردن در صبح
قبل از طلوع افتاب و انصباب ماد بسودا در ان بخور زدن سوپق از ان که سبوس او را کوفته

کندی امسال داشتند در تنور خیمه باده بخت تو من خشک باشد یا بسوی سبب یا بشک
 و خنده بهشت که برنج او را بوده باشند و قلیایه طبعه در او داخل کرده باشد و در این ذرب
 که از انصباب سوداست فصد را مستعد دار با سلیق دست چپ و اسیر او باید کرد
 و فلو سول بیشتر باید دانست که ذرب بتقریب قروح در سطح معده است و می
 نامند چنین ذرب را ماده البطن و تابع این است مرک و هرگاه به بینی در این نوع ذرب
 کوچک یا بزرگ در دهان بازاید بغمه خشکی و حرارت در دهان و اشتیاق کفی تغییر در
 نکهت و زبان و قهقهه در حرف زدن جزم کن عدم براه و علاج از ان برای اسایش بیمار در این
 قرص طباشیر و سفوف البطن و امثال آن مثل سفوف لویان و سفوف زرق الامعاء
 شویهای سحاق و شویهای دوغ کشک و می تواند شد ذرب بتقریب مواد نوری بوده باشد
 که از سرد روقت خواب منصب معده میگرد و در این بتقریب سوء مزاج دماغست مجرات
 که میریزد بعضی فضول از مغزین و بعضی معده میریزد از آفتاب و هرگاه بداند معده
 مزاج معده را فاسد کند و ذرب میبرد و علامت مختص اوست که ذرب بعد از خواب
 بسیار شدت کند یعنی چند مجلس متعاقب دفع شود بعد از آن تسکین یابد آن علامت
 نواز از غلغله حنک و ساق و رمی و فم معده و از حرارت دهان و لذت و عطش در صفا
 و شیرینی با کراهت و غلظت آب دهان در بطوی و توشی دهان و بوی زنک و چرک در سودای
 و شیرینی با قلیل شوری و طعم آب کندی در دوی و علاج فصد قیفا و حجامت بین انگشتین
 و مسهل دادن بقلوی و آب کاسنی در صفا و زرد کردن پوست هلیلجیات در سودا
 و چند دفعه ایادج فیکر و حب فوقا یا دادن در رطوبی و شومات طبعه و عضومات
 موافق دادن و مالیدن سر یکسره خشن و دوغن با نمک بپاها باشد تا مالیدن و شستن
 پاها با آب گرم که در آن با بونه و اکلیل جوشانیده باشند و منع غزله کند شربت خشک
 و صبح شام با حب نشاط با فلوئیای روی هر یک و موافق بفهمد با تریاک محض لعوق
 بهر حال ذرب را متغیر و راست نمی افند و احتیاج کند از خواب و بخت و خواب و بخت
 من رقع بلکه همیشه در خواب و ناز باشد نداشتن باشد حکایت کرد لذتی حکیم در شمع
 صاحب در بر معالجه کردم و صدیق من بود و معالجات من معده او نشد مدتی من

نزد او بودم و ایامی که چون از خواب بیدار میخواست مکرر میرفت حدس زدم که این ذرب از زله و دماغ
 اوست پس امر کردم که سر تراشید و مالیدن با دویه مثل خردل و فینون و طلوع و غروب مغز خورده
 معتاد شد و صحت یافت و گاه هست سبب قدب سوء تدبیر در اغذیه است در کیفه یا کینه از
 لطافت و کثافت و لزوجت یا تفاخ با موالی یا ج یا اسباب مفسده طعام مثل مرکب غنیف
 یا آب بسیار خوردن بعد از غذاها اسباب خارجه دیگر و علاج تدبیر در اکل و شرب بقانون
 و قاعده و گاه هست ذرب بتقریب امتلائی بدن است و ریاضت نکشیدن مثلاً بک معادن
 و ترک فصد کرد با ترک حمام و بالش و علاج فصد است و ریاضت و ولک و گاه هست ذرب
 بتقریب سوء مزاج کبد است و علاج تقویت کبد است و نوعی هست از این خلفه و ذرب
 بد در شخص اسهال کبد و از اسهال دوری گویند جلییان ملاحظه کند اگر غباشه
 کند معالجه صفاوی کند اگر هر روز و قبضه یعنی بلغمی و رطوبی و اگر بجا سودای و هرگاه در
 روز شخص ناخوشی دموی است علاج خلط غالب است و اسهال و کجی است و بعضی اوقات خلفه
 و ذرب بتقریب ذهاب بقدر بقیان عمل معده است که غذا را نتواند نگه داشت برای هضم پس
 کند و خلفه میبرد و این رفتن عمل بسبب ریختن از خلط اکالا است که میریزد معده
 خلفه خسته و بعضی اوقات از دم حار است که حادث شود معده را مثل فلقونی که دم دویست
 که آن ورم صفرا و نیست با آنکه اشامیدن ادویه سمیه است که حاره باشد مثل شبرم و فینون و
 علامت آن اینست که بیرون می رود غیر منقسم و غیب باشد لذت و نه رجوع و نه بعض و غی باشد بزرگ
 خلط با مزاج علاج آن اینست که غذا نکند معده را بقوا بعض باره مثل سحاق و کل مزاج طبایع
 فول صندل پوست انار و حوض می معصاره لحیه الیسر که معجون کرده اند با مود و آب بر کیم
 و آب مجی مکرر دوی که در آنجا معالجه و دم کنند و بخوراند از سویق مثل سویق جو سویی و آب
 کنند با غلغله طبعه و دواج و امثال آنها و کفنه اند هرگاه از ارد و شیر مریره طبع کنند میریزد
 خلل را این رای کسی است که خلل از اعضای غذا فی است و هرگاه از اعضای اصلی داشته که اعاده
 محال دانند و آنچه میریزد از این حسا مانند دست خواهد بود مثل دشمنی که با استخوان
 می بندد **قال** دوازدهم در امراض جکراست اسامی امراض جکرا سوء مزاج کبد و ضعف کبد
 سد کبد نفع کبد و ام کبد دسله کبد بثره کبد حجاره کبد قیام کبدی سوء القتل سستیقا
 صبر کبد ضربه و سقطه کبد الشویه الكبد و جمع الكبد اما ادویه مفیده که در عمل کبد

اترج نفع دارد اسهال کبدی صفراوی را امل هر که ملج کند با سه که نفع دهد و جمع کبدی را اختار
 هر که خشک کند و علوط کتبه با مایع و یا شامه از آن مستقی نفع دهد و از نفع بین
 قند و یون گوم و خشکست در سیم نفع دارد یونان اسفیل کرم و خشکست در سیم نفع دارد
 اصل الاذخر نفع دارد اسفستقار نفع دارد در دوم کبد را قیون نفع دارد اسهال را و سحر کشو
 نفع دارد سد کبد را و آب کسوت شدیدا نفع در یونان است انیر یا ریس هر شکست
 سرد و خشکست در سیم نفع دارد جگرهای تلیم را و جمیع از هر که ملج کند معطای باشد
 با سترغ صفراوی قطع کند عطش و در اسهال اهل الجبل کالی نفع دارد اسفستقا
 وی بند شکم را و دانه با دغویه تقویت کند کبد را و اعانت کند هضم را با نفع معطای
 کبد را نافع است و سیاه شان اسهال کند بلغم را و سودا نفع دارد یونان اسفیل کرم
 دارد و جمع کبدی که از حرارت باشد بن الکوفس نفع دارد سد کبدی بن الشاهسفر نفع
 قیام صفراوی را بن الهند نافع دارد سردی کبدی بن الکوفس تقویت کند سد کبدی بن الکوفس
 سد را نفع کند یونان اسفیل کرم نفع دارد اسفستقا با انجیر نفع است بند کبدی نفع
 یونان بول ابل نفع دارد اسفستقا با جارسیر نفع دارد اسفستقا با مسقط جنین است
 جارسیر برادر هر که بکشد و دانه عدس را و بنید از سد کبدی و با نفع ای و دانه کبد
 قلیل و خشک و یا شامه اسفستقا با نفع است حنظل نافع دارد سد کبدی
 تقویت کند کبد را حنظلان تقویت کند سد کبدی و صلابت کبد را حب البطم نفع دارد
 کبد را حنظلان نفع دارد سد کبدی را حنظلان تقویت کند دانه حرارت کبد را خشکی اش نفع است
 حرارت کبد خلاف نفع دارد سد کبدی را حنظلان تجلیل میرسد اسفستقا و بسا باشد
 که او را نکل از اسفستقا با و دانه کبدی را با شکر خوردن و با نفع ای و دانه کبد
 دارد و جامع کبدی را و دانه کبدی نفع کند سد کبدی را و نفع دهد اسفستقا و دانه کبدی
 نفع دارد و دانه کبدی را و دانه کبدی نفع دارد اسهال دمی کبدی را اطلاع ای بکبد نفع دارد
 و فو اقل و دانه کبدی را و دانه کبدی نفع دارد اسهال می کند اب زرد و یا سیم نفع دارد اسهال صفراوی
 کبدی را نفع دارد کبدی را نفع دارد اسهال خونی و می کبدی را و دانه کبدی نفع دارد
 کبدی اگر سرد باشد سلاج نفع دارد کبدی سرد با سلاج نفع دارد اسفستقا با نفع ای و دانه کبد

دانه کبدی

سکر العشر نفع دارد اسفستقا و سیکلیج اسهال را بزرگ کند سلق تقویت کند سد کبدی را و نفع ای
 نفع دارد کبدی را سنبیل الطیب تقویت کند سد کبدی را سوسن نفع کند و جمع کبدی را شمع هر که
 ای نفع دارد و او را کبدی را که صلب باشد سد کبدی را ای نفع کند کبدی را خسار را و طهر چشم ای
 تقویت کند سد کبدی را اسفستقا و نفع بین عصارة الغاش نفع کند و جمع کبدی را عصارة افستین
 تقویت کند سد کبدی را و تقویت کند مره السودا و تقویت کند کبدی را و عود قیاری نفع کند کبدی را
 عود قیاری نفع کند کبدی را تقویت کند کبدی را و نفع دهد دانه سنجار یا دانه اسفیل کرم نفع
 سد کبدی را فستق تقویت کند سد کبدی را قحاح الاذخر نفع کند او را دانه کبدی را فو
 تقویت کند سد کبدی را قحاح نفع دارد اسفستقا و قدید نفع دارد سد کبدی را و باطل کند
 قحاح نفع کند کبدی را قحاح اصل الرازیانج فعل و فعل اصل کبر است قصب الزیره نفع دارد
 کبدی را قیاری تقویت کند سد کبدی را قحاح نفع کند سد کبدی را و نفع دارد اسفستقا
 گوشت او نفع دارد اسفستقا و کبدی را کبدی را کبدی را کبدی را کبدی را کبدی را کبدی را کبدی را
 سد کبدی را و جمع و قحاح و یون نفع دارد سد کبدی را کبدی را کبدی را کبدی را کبدی را کبدی را
 لبن القحاح نفع دهد اسفستقا و یا بول شتر و اسهال او صفر ک نفع دارد اسفستقا و نفع
 کبدی را و نفع ای و نفع ای نفع کند سد کبدی را اما هو دانه نفع دهد اسفستقا و اما العسل
 کند سد کبدی را با دانه الاصول تقویت کند سد کبدی را اما البقول نفع کند اسفستقا
 نفع دارد او را کبدی را و نفع نفع کند سد کبدی را اما نفع نفع دارد کبدی را و دانه کبد
 نیکوست کبدی را که بار باشد نحاس سوخته اسهال صفراوی کبدی را کبدی را کبدی را کبدی را کبدی را
 نشا هر که بخورند یا بپزند اسهال مزمن بنید دانه نفع دارد اسفستقا و هر که کبدی را
 باشد هندی با کاسنی نفع کند کبدی را مطلقا چه حاره و چه بارده و چه مرکب و او را کبدی را
 و در و جامع کبدی محتاج میشود بخوردن کاسنی کفتر است محمد زکریا که هر که مرضی مشتم
 با مرض کبدی پس بدانه مرضی کاسنی که صواب کرده و نفع کند کبدی را کبدی را کبدی را کبدی را کبدی را
 بدان اشیا خاره بکشد و حال طعاست و اسباب توجیب ان انرا اغراشیا است کبدی
 و شراب ابهر دفعه خصوص در کسبکی ضرر دارد و همچنین مضرات آب خورن
 از عقب جمیع و حمام و ریاضت و مودی شود با اسفستقا و هر که نالود شود بکد قلیل
 اشیا از رجه نیز مضرات کبدی را و شراب شیرین مضرات احداث کند سد کبدی
 سوء مزاج کبدی را کرم است و علت شدت عطش و خشونت زان و قله شهوة و خشکی
 شکم و سرخی فادیه و حرارت موضع کبدی را و جمع و نفع و علاج ان نیز بکبدی است بخوردن

کبدی

کاستنی یعنی هر دونه اب کاستنی گرفته با سنگین بد دهند و فضا دهند بصدل از جو پوست
 کدو و خیار و عدس و فلفل و زعفران و مارشوی های زرد شک و قره هندی و آبلان و بیا س
 و قوت شامی و قلم از این جو سنا و شو برای ماس و بعضی مقدسین ترشی در امراض کبد
 بلکه ماء شیره و شو برای جو میداده اند از خوف آنکه ترشی نفیق کند و قوا و تقویت کند
 کبد و هرگاه باین جزویات بحال نیاید متعجب دهند از غلبه سبتان خیار و نیلوفر
 تخ کاستنی جو ساینده با شیر تخ خیار شربت اب کاستنی میل نمایند و در نیمه شربت آب انار
 بنفشه پوست هلیله جو ساینده فلو س اب کاستنی شربت ترنجبین و روغن بادام بکوبند و در
 میان بد دهند و در فضا از با سلیق دست راست و چپ نمایند و گاه هست که ملاحظه
 برودت کبد و علامت حلقه است و تریل بدن و فضا در نك و شمع صورت بداند هرگاه
 در قد مین بهر سدا قل خطر میباشند از آنکه تهج در صورت و پشت چشمها باشد
 از برای آنکه صورت قریب بقلب است و اگر نه ضعف در قلب یا در ریه غریزی ظاهر نشود
 تهج را با تهج قدمان پیر آنها در انداز قلب و قله عطش و سفیدی مادی و غلظت قاع
 و علاج آن تسخیر کند بمخاجین حاره مثل دانه الکر و نوشادر و فضا در کرم در موضع کبد
 اصل از فضا قسط سلیقه کل سرج رفقان افستین روغن نارین و عدا های کرم دهند مثل دانه
 تهج با خود و تخ شویت و در جوی خولجان و استغراغ بلغم نمایند از ماء الاصول و کاستنی در
 سوء مزاج که از کبد باشد بشرط آنکه سرفه نباشد از ناخوشی شش و اگر نه در او دم کبد
 می باشد در آن اب کاستنی میل دهند ضعف کبد و آن در جمیع قوی چهار کاره میشود
 اما جاذبه از برای آنکه فعل آن محرکه است و برودت میست است بخدا است مضاعف از برای
 افعالا است که حرکت است و رطوبت و غلیظ است در عصب و منع کند اندفاع قوی
 انچه تا نیکه لایب منده است در حرکات و اما ها ضمما برای آنکه فعل آن تقریظ غلیظ و جمع
 و تقطیع از وجبت دارد و این افعالا غلبه است مگر بجزارت پس جاذبه و عا ضمه برودت و رطوبت
 مضاعف است ماسدا از رطوبت ضعف بهر سنا انداز برای آنکه فعل آن محض است و حفظ لیت
 برده اشمال صالح در زبان صالح و دفع از بیس است از برای آنکه فعل آن محتاج است بسوی
 تحرک و بسوی تکلیف قلیل که اعانت کند بر عجز بود فع و علامت آن مضع کله کله و لور و
 دقه خون و علامت آن ضعف دفع و قله بول و قله جاحه بدفع براز و قله و نك بول و براز

دیگر از این
 ضعف کبد

نقله شهوه و تهل بدن و علاج ضعف کبد رفع سبب ضعف کبد است سدا
 سبب آن اخلاط غلیظ است لوج عسره النفوذ علامت ثقل موضع کبد بدن
 وجع بدن تب پس اگر بوده باشد سدا در جانب عذب میباشند بآن رفیقا قلیلا
 و اگر بوده باشد معمر میباشند بوزر طبل و کثیره و علاج اگر بوده باشد سدا در
 حذب کبد امداد کردن صبح شیر تخ خیار تخ کاستنی تخ خرزبه کرم عرق بید سنگین
 ساخته و بعد از آن بزوی و همچنین اب کاستنی سنگین اگر فضا غوره سه سها
 فلو س خیار شربت و اب کاستنی و بعد از آن شربت دینار و ناره و روغن بادام و فضا
 غلیظه احتیاط نمایند و فضا دهند موضع کبد را بر بوند پوست تخ کوفس اب کاستنی
 اگر سدا در مفر کبد بوده باشد متعجب ند دهند از تخ کوبن تخ از فضا غلبه نیلوفر
 با شیر تخ خیار شربت بنفشه و در نیمه طرف اب کاستنی شربت سلیقه و عقیان بحقیقه
 چهار اب بریند و در دفعه دیگر ریوند داخل نمایند و هرگاه فلو س شربت ند دهند بخوف
 و غذا شو برای خر و تخ کرم کرم کاستنی میدارند و شب مضمض از گوشت خر و تخ کرم کرم بجا دهند
 و گاهی میشود سدا بتقریب و دم است و میاید علاج آن فضا کبد کاهی جمع میشود در اجزای کبد
 بخارات پس هرگاه حبس شود این بخارات و کشیف شود مستحیل شود براح و نمی باشد منفذی اب
 کثرت آن یا سبب سدا کبد پس همین فضا است و علامت تمدد تحت منفع است و علاج
 دواء الکر و کلقتند سنگین و حمام رفان و اشتا مکر و اولد کرم اعضا و کاد کردن
 کبد به نك و جاد و رس و خاکستر کرم و غذا دادن بکباب چلا و در شب و نان خوب با مریات
 اگر او دم کبد و دم عضلات موضوعه و کبد او دم کبد یا کرم است و موی و علامت آن تب
 و تشنگی و سنگینی موضع کبد و وجع و حرقة در موضع کبد و ذهاب شهوه و ظهور و رفر
 حس و سخی صورت و زبان و سرفه خشک و فواق اگر دم عظیم باشد اما دم جانب مفر
 سبب مشار که معده مامعمر و اما در جذب کبد پس گفته اند طایفه کرم میریزد ماده صده رسو
 فم معده و ازیت میرساند و در این بحث است بجهت آنکه بخین صده اندک لکلیه اسان تر است
 بر طبعه از انقباض بآن معده و گفته اند طایفه کرم سبب فواق در معده که میفشاد و دفع
 در این بحث است بجهت بعد عذب از معده و گفته اند طایفه کرم سبب مشار که کرم کبد دارد
 بعضی رقیقه و از این بحث میرساند ازیت بشرط عظیم و دم پس هرگاه بوده باشد در مفر کبد

امر کبد

فکر کبد

دیگر از این
 او دم کبد

میباشد باشد بان فی مرای و احتیاس شکم و غشی و بر و اطراف و میا باشد فوق و ذهاب شهوه
 و وجع باشد و هرگاه بوده باشد و دم در حدب کبد سرفراش و احتیاس بول و شقی نفس
 باشد و اینها نقل و تحلاب و ترقوه ماسفل در حلق اکثر و علاج آن فصد با سلیق و فصد
 ابتدا و بعد از آن غلبه شعل جوشانیده صاف نمایند با آب برك کاسنی بدین جهت و این
 شیر خشک بدین دهند و سکنجبین عرق کاسنی می نمایند که محضات آن زیاده بوده باشد و فصد
 کردن بهلول با آب کاسنی صندل شرح بورت کدو کافور و کشمش و بعد از آن با بونج و آن
 اکلیل داخل نمایند و در زمان انحطاط دست بزن فو قل کل شرح افستین هر روز هر طریقی
 روزی یک بار شعیر بدین بلکه اقتضا نمایند در غذای بماء الشعیر یا ماء سرفراشی از علامت
 زردی رنگ و زردی زبان و زردی بوز و پرایدن شود کوبیدن در زبان و شدت التهاب
 و فی صفراوی و علاج آن سهوا است بغلوس خیار شیر جوشانیده سح کاسنی غلبه
 پر سیا و شان اصل السوس شیر نیم خیار شیرت بنفشه رزمیم منقح مدون با صافه بنفشه
 فلو س شیر خشک ترنجبین روغن بادام و آب کاسنی و بعد از آن چند مسهل شیرت بزنجبی
 ترش دهند با غلبه شعل سح کاسنی نیم خیار و شیر بدین صفت که شرح و آب کاسنی و غلبه
 و سکه کلسج و شیرت سکنجبین چند روز دهند پس کوبیده باشد دم در حدب سستی
 بیشتر نماید و اگر چنانچه در مقعر باشد ماسقی مسهلات بیشتر و خلاص این هر دو بسیار
 که جلب کند خطر عظیم و هرگاه نتواند تشخیص دارد معالجه نکودن و بعد از فصد کردن
 مسهل تدبیر کردن و ماء شعیر یا دن بصواب نزدیکتر است و البته سعی کند که
 ترك کند عقال طبیعه و اگر عقال طبیعه مضراست بلکه خطر عظیم افتد
 میتوانست سبب در هر دو صلب و این حادث شود ابتدا با بقرنگ سدا
 میان نکید و حال و کاهی حادث شود از ضربت پس صلابه بهم رسد بدین و علامت
 آن ظهور و دم است و در تحت اضماع محقق که بر میخیزد و حسن لمس و غیره و جمع و
 رنگ و هزال بهم رسد در بدن و کمر شود شهوه و بسیار باشد که حرارت بوده باشد
 این و دم صلب سوداوی و علاج آن است فراغ مسهلات بعد از تلکین و دفع
 بماء الاسول و سکنجبین بروی پست چهار روز در بین مسهل دادن بغلوس
 و سکنجبین عسلی در آن مقام بسیار نافع است و قوه الکر که خوب است و

درم بود او
 سعه

هقل خوب است و نمادهای از غلبه کوب و کوب و الحیر و نقل و اشق و اکلیل و سداب با بوم کلوی و غیره
 و اما دم عضلات موضوعه بر بدن پس بسیار باشد اشتباه بهم رسد میان دم انها و دم
 کبدان جست اعراض و فرق میان انها اینست که دم کبدی هلالی است و اما دم غصه
 و علاج آن علاج و دم کبد است و اهتمام در صفا و زیاده باید نمود و سیله کبد بعضا اوقات بغیب
 و دم سیله در کبد بهم رسد و علامت شده تب است و سایر اعراض مثل تشنگی و سوزش و قهقهه
 غلیل آنکه بخوابد بر پشت و هرگاه منقرض شود عا و صود قشعره و تکان و زردی شکم باختلاف آن
 چرك سفید یا چیزی مثل بروی و می باید خفه و ستنکی از نقل و سیا باشد که اینها توفی مادد
 و علاج آن قبل از انفجار و فصد بسیار و با سلیق و اشامیدن ماء شعیر و کوب با شل فلو س سفل
 برنق و همواری بنوعی کبد و علامت آن استنباط حرقت و غیب و قشعره و ناقص و علاج مثل
 توج کبدی حصاة کبد که هست متولد شود حصاة کبد و علامت آن قذرات در وقت تحلیل
 عدا و خرم و هضم و مختل و وجع در کبد و علاج نیز این است بخوبی که در حصاة کبد و مثانه مذکور شود
 که شخصی از این نوع طیب که مرید باید بلوری حکیم که احساس میکرد در موضع کبد چیز صلب
 مانند ریک و مکرر شکایت میکرد و من تشخیص و بدادم پس عایب شد ازین سالهای بسیار
 ملاقات کردم او را و سؤل کردم از احوال و گفت در احوال معالجه کرد مرا شخصی تا آنکه بول میکرد
 ریک پس ریک بزرگتر دفع شد و حقه یافت پس تحقیق شد قول حالینوس که حصاة در کبد متولد
 شود ببول دفع تواند شد و بعضی گفته اند که در دماغ بان نسبت تولد حصاة ممکن است قیام
 کبدی بسبب این از این قیام از برای آنکه لازم دارد صاحب را الفتان در شب تسهیم بلزوم است
 باسم لانه میباید بفتح قاف یعنی تر نشین چرك و ندراب و مبلان و سیله است در کبد
 منقرض شود و که هست غسالی است و مبل صعب کد است و وضع کبد ماکور شود
 کاهه موی است و نامیده اند این اسهال کبدی دموی و از منظار بای کبدی و معنی دو منظار
 بزبان یونانی قروح امعاء و طای اطباء اطلاق کرده اند بر اسهال کبدی بتقریب آنکه خون در آن
 هم خون دفع شود و منظار یا گفته اند و بسیار این از امتلائی کبد است از خون انبوی حساس
 نرف مقتدا از عاف یا طشت یا ما مؤثر با قطع عضو بزرگ مثل دست و پا از برای آنکه تولید میکند
 خون را عادت خود و میفرستد بعبادت خود بر اعضا و شعور مکرر خون میرسد موضع آن عضو

درم بود او

سعه

درم بود او
 سعه

پس چون رسید بان عضو و فایده عملی اعود میکند بقیه که یکدک و این نوع قیام بطول زمان می ماند
 یا سبب تفرق اتصال است که عارض شود یکدک و میتواند شدت فقر روی و سبب آن امتلا
 صفات و قوه دفعه یا حاصل بدلی است و سبب آن اجتراف خون است یا اما غلبه است
 شیب بد روی در رنک و قوام و سبب سبب یکدک است در جرم آن که متغیر شود با سبب که متغیر شود
 با احتراق شدیدی که عارض شود کیموسرا همچنانکه در هنگام عطش شدید است و اما غلبه و غلبه
 شدیدی سبب یکدک و ضعف یکدک و اما دمای حرقات متلاقی پس علامت تقدم امتلاست و
 میلان معتاد و عدم علامات سیم از حج از برای سلامتی معاد و سبب او را اینست که حدس نکند
 او را مادامیکه به منزه ساند علل پس هرگاه بقوه ضعف میل دهد بجهت دیگر و اما ایامی
 این زمان بسیار بغلط می افتد اما میانه ها اسهال را معوی و یکدک و اجباید در این مقام
 که فرق مذکور شود و فرق مذکور شود و فرقی بخند وجه است اول آنکه اسهال یکدک و رجوع
 مکرر اتفاق افتد احتیاس بوجع قلیل در ناحیه یکدک بخلاف معوی که او نمی باشد مکرر رجوع شد
 دوم آنکه یکدک می آید خون در آن باد و از بعضی هرگاه در روز دفع شد پس ساکن شود و جلیس شود
 تا جمع شود مرتبه دیگر بخلاف معوی که در آن متصل است سیم آنکه یکدک می آید و در روز دفع
 نبودن غلظت از برای بدلی بخلاف معوی که از غلظت میزد مکرر آنکه افراط بهین سبب و اول
 زمان که غلظت بهین سبب چهارم آنکه یکدک می آید و اولی آخر خون محض با غلبه که مخلوط شود
 بخلاف معوی که می باشد و باطل است استفراغ مرار پس مراد پس خون و کان کند که خون بود
 پنجم آنکه اسهال یکدک شدید التی است و بد بوست بخلاف معوی و علامت ضعف است
 اول مدد خون متواتر است و بودن خلط صفر احوط به براز و اما میگوید علل بیرون رفتن
 در بیت الخلاء نشستن و بسیار میشود تبیین در آخر هضم هرگاه خالی شود معده و هرگاه
 غذا تجرد از ام کید و با سبب قیام تا آخر هضم و سبب او را اینست که در این از یکدک و مارتد
 جوشانید بدیند و روز دیگر فلوس باب برك کاسنی مستك قاب مایه و غن بادام و قصد
 با سبب نماید و در معوی و اگر از قطع رعان باشد قصد قیال نمایند و گاه هست که
 نمرتبه غشی بهر سبب از شله اله و اب کرم دهند یا جمع غری و نشاسته سفره بارند و
 با رغن بادام و اب کرم و احتراز نمایند از حبس کردن و عارض به معوی و امت صندل سرخ
 آب کاسنی مکرر و فلوس دهند تا سخت یابند هر چند نیست فلوس با لرداد مسو القینه معنی

دیگر از آن است
 سوء القینه

دائت ادخار غذا است و آن مقدمه است سقا است پشت چشمها و رگ کنند و ناخورد
 پشت چشمها و رگ کنند و علاج آن هرگاه آثار حرارت نباشد کف کنند سبب
 آنکه سرفه نکند و اگر سرفه کند سبب سبب خوب نیست بهمان کافکند طشخ افتاد
 شکوی اقتصار نماید و هرگاه سبب آن کنایه است باید و چنانچه استنباط حرارت
 نماید طرف صبح شیره تخم خیار بم کاسنی و زبانه با غرق کاسنی سبب سبب ساده بد دهند و اب کاسنی
 سبب سبب منفع خور است و غذا در روز بخورد و گوشت مرغی و بخر و شب تریا و قلیه
 انارین و مطبخه از کشمش و لورب انارین و گوشت مرغی و بخر و شب تریا و قلیه
 دهرگاه خربوزه خوب بهر سبب است و غذا مکرر و ایام در او اساطنه اسفهان سست
 بلوک بخورد که سبب و کرباب بوده باشد از نوع قند و کرمی آن سخت یافت و آب بقدیر ممکن قلیل
 نماید و بخور شات را نصف رسد و در کوزه لوله دار بکند و استسقا بر سه کوزه است یک لجه و آن
 که اما سبب کد همد اعضا مرض و یکدک در مایه تخیر و سبب آن ضعف قوی یکدک است سبب
 نفوف دم یا آنکه احتیاس خوف معتاد باشد اب سبب خصوص بعد از حرکت بدنی یا نشستن
 یا بقیع حمام یا از برای انتی که عارض شود اعضا نزدیک یکدک باشد طایر هرگاه درم کدک
 شود از جذب سودا مثل شش هرگاه حملی شود از رطوبات ازجه و سرد شود و سرد کند یکدک
 و این نوع لجه اسلر انواع استسقا است و علامت سفیدی بول و انطلاق طبیعه و انقراض حبس
 و فرو رفتن دست بوم و دیو برآمدن و بانی ماندن موضع فرو رفته بعد از برداشتن دست از
 موضع و علاج آن از آله سبب سابقه است که دم محال و سردی معده و شش و ضعف کلیه بود
 باشد پس معالج سبب و اصل که بر یکدک است بخوردن فلوس و اب کاسنی و شربت دینار و
 بزودی بوقوس زرشک و بدانکه حدوث استسقا لجه از حرارت است از سوء مزاج کرم حکم
 چیزیکه عارض شود کلیه را در عجله بمسماة ذیابیطس پس جذب کند که مایه بسیار را از بعد
 و جذب کند لجه اعضا با غدا و می چسبد و علامت سوء مزاج کرم که در است و همچنین علاج او
 بوده باشد سوء مزاج در کدک و علاج استسقا میگوید که مذکور شد و استسقا و آن است جمع
 شود و آب احشایا در میان صفان و شرب بجمه آنکه در چنان میان باف و قهوه یکدک است
 که غلظت سبب یکدک چنان که از آن و بعد از تولد آن مجری خشنل میشود و مانند خیاطه
 باریک در حین استسقای آن همچنانکه مذکور کرده است جالبینوس با آنکه متلاشی میشود و آن مجری

برای معده
 شکر
 جزیره
 کدک
 در کدک
 سبب
 کدک

بر طرف شود بالکلیه همچنانکه ذکر کرده اند از اشیا و ایشان طایفه بودند از اشیا که
 از سطوح تحصیل علم میکرده اند از سطوح پیلو و امیرفته بجا و سطوح بجه از دحام شاکر
 و عدم فرصت ایشان تحصیل علما تحصیل کردن چون اگر در مجمع درس نمی نشستند و طایفه
 میگردید و رجوع مستقیم از ثقیله نافذ در مقرر کند و از اینجه نافع مستقیم استسقای
 برآمده شود و اگر مذنب سانس بوده باشد که قانی شود ثقیله و نافع اما مذنب اب اشکال
 دارد مگر آنکه میگویند که بعنوان ترشح اید در نافع مثل آنکه ترشح کیوس در کبد و این نوع
 رقی رده انواع است و بیشتر باورم کبد باشد و علاج در میان مشترک و بدین و بیشتر
 شتر اشیا میزند و بعضی اوقات بولان شتر با مخلوط ساختن و ترشی ختانی مالدین و
 بخوردن و قلیل با بی دایمی واضطرار اب جوشانیده خوردن و خورده و خوار و حقه ها و از
 دستبرد و کوکاب و مسین نیکو معالجه است و سکنجبین برودی و دینار و اب کاسنی دادن
 نفع خوب است در این نوع و در معالجه حرارت مزاج از رنگین بودن قاعده مراعات باید نمود
 و قرص و دشتک و قرص و دینار استسقا نافع است و مرعج و قلیله و انار و انار خام نافع است
 و گوشت دراج و تهوج خوب است و اما استسقای طبعی دان است که جمع شود ریاح و غلیظه
 در مواضعی که اب در آنجا جمع میشود و سبب حرارت مزاج کبد است با سردی معده و در
 معده که تعظیم شود طعام در معده و مهیا نشود از برای هضم کبد جمع شود و بعد از آن
 این ریاح غلیظه غیر التحلل بموضع خالیه در حشا و علامت آن اینست که هرگاه در
 شکم شنوندن و آری مثل از طبل و میباید این هم برآمدن ناف زیاده و علاج فلوس
 و اب کاسنی بخوریک در ضعف کبد مذکور است و در ریک کرم و رفیق و کما در بزرگ کرم
 نمک کرده و طلا کردن ببول بر و جند بیدستر و چوب کو و دیم سداب و امثال آن **نکته**
 در امراض طحال و مراده است و امراض یرقان سوء مزاج طحال اولام طحال تقیع طحال
 طحال سدد طحال نغم طحال حجاره طحال وجع الطحال اما در دویه مفرد که در مرده
 و طحال نافست اثل هرگاه طرفی بسازند و معطولی نان اب بخورد و درم طحال نافع است
 و همچنین هرگاه از آن طرف غلظت بخورد و جسنایه طحال جوشانیده ان نافع است
 لوقد دون نفع دهد طحال نفع دادن عجیب هرگاه طبع آنرا با سکنجبین مجرب و کثرت

اولم و کسب شده بفرستد که چون اهرامه کماله و طبعی سبب آن نادره و انار و غلظت و در آن سبب آن نادره و انار و غلظت

کفلاخ

کثیر النفع است بلکه عجیب النفع است در یرقان طبعی رقی هستند و نه است میگویند جماعت همد
 طلا میکنند بان مطحول و در نصف نموده نصف آنرا بطلال کوارند و می بندند بدستمال بستان
 و طایم میکنند این امر را بر تبه که وجع شدید بهیمرسد پس نفع دهد نفع بین بول انسان
 جالینوس که مطحول در خواب دید که امر کند که بیا شامد بول انسان سه روز متوالی بقد سه
 نف پس شامد و صحت یافت و زایل شد طحال و بین آنجا است تقیع کند سدد طحال را و هرگاه
 بخنسانند در سر که بیا شامد هفت روز متوالی بونا شست و چهار دانه از آن انجیر بخورد از آن
 طحال کند و ضامان بوضع طحال چون از ک ضامان با بر که در طحال نفع کند جور نافع دهد
 و جمع طحال که مزمن باشد حبه انحصار نافع است طحال را احسان تلبیس کند صلابه طحال را
 ضامان با دارد که سینه تقیع کند سدد کبد را و نفع دارد و جمع طحال را شامد و نافع است
 نفع دارد و جمع طحال را شامد با حوض نفع دارد و بر قنار و طحال را شامد و نافع است
 دارد و با انجیر خشک حوض نفع دارد و یرقان اسود را و اب کسد طحال را طایم نفع دارد و یرقان
 آنرا از سر در دارد طحال که ضعیف باشد خیارشور نفع دارد و یرقان را و انداختن کویا کد
 زبدالجمر نفع دارد طحال اسهال نفع دارد و یرقان اسهال نفع دارد و معطولی را شیطرح
 طلا کنند بان طحال کو چک کد آنرا و نفع آنرا که هرگاه به بندند بکوش شخصی که با و جمع طحال
 باشد ساکن کند او قلم شونان هرگاه بخنسانند سحبه از آن با قلیل شیر زبان قرص بساغنی
 سعو طحال و آن در یعنی صاحب یرقان میرد زردی چشم ان صدف هرگاه ضامان کنند بان
 طحال و ترک کند نفع بین طرف هرگاه شامد انرا طبع دهند و به بندند و طحال به بر و انرا غرق
 صفر نفع دارد و یرقان که از سدد باشد خصوصاً انیسون عکراتیت که نفع دارد
 راج شد یله که در طحال بوده باشد غافث نفع دارد و صلابه طحال غار یقون نفع دارد
 یرقان و طحال را فراسیون تقیع کند سدد طحال را و نفع جلی نفع دارد و اصحاب یرقان
 قرن الا بل و المعرف نفع دارد و یرقان قشرا اصل الکبر نفع دارد و جمع طحال کو انفع انجیر است
 از برای طحال شرا و ضامان با دارد جو و استفرغ کنند طحال ماده غلیظه سودا و به ریاسر که
 تقیع سدد طحال را و تحلیل میرد از صلابه هرگاه به کبر و ضامان کنند بطلال نفع دارد و کعب البقر
 هرگاه بسوزانند و بیا شامد با سکنجبین کو چک کنند طحال را کما در یوس که کند طحال را
 کما فیطوس نفع دارد و یرقان که سیاه باشد هرگاه بیا شامد هفت روز متوالی کد بان
 میکند صلابه طحال را ماله الجبن نفع دارد و یرقان و فاقیمون اسهال سودای محرقه کند

کاسنی

ماء الاصول تفتیح کند سدد محال را ماء البقول تفتیح کند سدد محال را صفرا ن اینست که بکیرند
 سبز و کثوت و غلبه سبزی و میگویند باید که بکیرند آب پاشند و بخوشانند با تفتیح
 ملائم بر تبه که علف که سبز و باشد و صاف کنند و سی متقالا از آن بنوشند تصاع تفتیح دارد و در
 وج الیتر تکی تفتیح دارد صلاحه محال را و در الطرافه هرگاه طبع دهند و نکند با و محال را و بپزند
 آب را و در بر محال تفتیح دارد اما یوقان و در عیار تست از تغییر لون بدن بسوی زردی یا سیاهی
 از برای جریان خلط پدید یاسیاه بسوی جلد و پهلویهای جلد پدیدون عفونه امایر قان زردی
 یا از قبیل دفع طبیعه است هرگاه دفع کند مره الصفرا بجلد و ظاهر بدن از چهره بخارج
 علامت آن تقدم حمیات صفرا و نیست و الم در احشا و تلخی در دهان و خشکی و طبیعه و
 ان در روز بخارج پس هرگاه بروز کند قبل از روز هفتم پس روى است از برای آنکه غیبا شد
 از دفع طبیعه و علاج آن اینست که اعانت کند بر دفع آن بدن خول در آب گرم و خوردن ماء شعیبه
 فلوس بعد از گذشتن روز چهارم و بعد از سه فلوس بخور که نسیم آن مکرر قلی شده اشامند
 سکنجین بزوری تارفع شود و زردی آن یا آنست که بر قان از سوء مزاج کبد است که مستحیل
 بغذا بصغرا میبرد و بقرق و سایر بدن و علامت آن علامت سوء مزاج کبد است و در صفرا
 علامت دیگر که میخیزد قاروره و شغه و شدة صفرة بوالیاسیاهی بول و غلبه کف زرد و علاج
 آن تابوید کبد بدادن ماء شعیبه و آب نارین و تفتیح کردن بفلوس خیار شیرین با پوست هلیلجوه
 و بعد از آن سکنجین نافع است یا آنکه سبب سوء مزاج کرم است که حادث شود مرده را پس
 جذب زیاده و کشد پس غلبان بهم رساند و قورمان کوید و فرقی میان این و آنکه از سوء مزاج
 کبد باشد اینست که بتقریب کبد باشد بر روی میشود و تمام بدن مکرر بصورت که تیره کی بهم
 مان تخافت بدن بهم رسد و احتیاس طبیعت و در سوء مزاج مرده یافت میشود اینها
 و فرق میان آن و میان سدد کبد اینست که مزاجی بهم رسد قلیا قلیا پس کامل میشود
 و در سدد بهم رسد دفعی و علاج تبدیل مزاج مرده است بدون ماء شعیبه و شربت
 و شربت بنفشه و فصد با سلیق از دست چوب و اسیلجوب و شقیه کوبن بفلوس
 ماهلیلو شاهرخ سبز یا خشک و آب کاسنی و در همه انواع یوقان نافع است و لوی
 بخارج در یوقان داخل کرده اند و اشتعاع کرده است یا آنکه یوقان از حرارت جمع بدن است

امایر قان

در امراض طحال

که بسیار شود از عروق مره الصفرا و علامت نخوت بدن است در حسن اس و غارش در بدن
 و خشکی بزاز و فرج صفرا بقی بول و بزاز و عارض شود یوقان قلیا قلیا و علاج اسهال
 بفلوس خیار شیرین و آب نارین و مزوره بماش و شورای انازین و کد و واسفناج و فصد کردن بعد
 از هفتم یعنی از روز هفتم و کاه هست که یوقان از دم کد است و علامت ورم کبد است و علاج
 ورم کبد از فصد و سایر معالجات مکرر دیدم که شخصی که یوقان بر جای دارد قبل از بروز درد
 دل شد بد بهم رسانید بر تبه که بجای نام کرده بعد از آن بروز یوقان شده است و کاه هست
 که یوقان بتقریب سدد کبد بوده است علاج سدد کبد است و کاه هست که یوقان بتقریب
 استحاله خلط است بصغرا و اینست که از کزیدن عقرب یا زیتون یا زیتون خبیث و افقی یا شرب دلی
 قتال کرم مثل مراره غرافعی و زنهک اهن هرگاه فرسد بخد هلا و در علاج آن لعاب اسفزه و آب
 کاسنی سبز قرص کافور ماء شعیبه که کرده است ثابت بن قوه که جالینوس گفته است که تریاق فاروق در
 این یوقان نافع است و میتواند شد که یوقان بتقریب شده حرارت هواست از برای آنکه تولد کند
 مرار و جذب کند صفرا را بظاهر بدن و علامت قی مراری است و عطش و ضعف شهوة و الم
 و حادث میشود این نوع از برای حیوان و زنان بیشتر اوقات و علاج تهرید مسکن است و آب
 هندوانه دادن و آب نارین و آب سیب و مزوره کد و واسفناج و مغز خیار و الو و زیتون
 بخار امان و شورای انازین و شورای ریاس و کشک جو و کاه هست یوقان بتقریب ورم مراره
 و علامت تب باریک است از غیره قتل و خشونة زبان و تهوع و علاج ورم کبد است و کاه هست
 بتقریب ضعف جرم مراره است از جذب مراره و علامت آن با یوقان قی مراره و غشیان بدن
 کبد و علاج علاج ضعف کبد است و کاه هست که یوقان بتقریب سدد است که حادث میشود
 انحنای که از آن مجری جذب میکند مره الصفرا و مراره از کبد و علامت آن باقی مراره تلخی دهان است
 و سفید بودن بزاز و آمدن بزاز قلیا و علاج آن است غرافعی است بفلوس خیار شیرین با کاسنی
 و بعد از آن تفتیح سدد بسکجین بزوری و آب کاسنی و امثال آن و کاه هست یوقان بتقریب
 المیت که بهم رسد در مجری که دفع شود از آن مراره بسوی معاد دفعه یا مشکل شود بیرون شدن و
 باشد که قویج شد و علامت شود و غمی باشد با آن قی مراری و علاج همان علاج مقدم است
 و لکن در مقام مسهل مشروب نباید داد احتقان باید بود البته فلوس ندهند و نه غرافعی و نه سدد
 باشد و تفتیح میکند در سدد این در مجری فلوس خیار شیرین با کزین دادن زیاده که من شود و طبیب
 ز بهم رسد سدد در مجری مگر آنکه نیم ورم هست و فلوس کوبن و روغن بادام دفع آن نیم
 کاه هست که سدد بهم رسد بسبب کوبن و روغن بادام و علامت عدم اعتنای معالجه

وعدم انصراف یرقان وعلایج نیست از برای این نوع یرقان البته نگاهت یرقان بهم رسد
 از قولنج از برای انسداد در طریق وعلایج قولنج است و بعد از دفع سبب زدوی که باقی مانده
 در ایدان صااحب یرقان و چشمهای ایشان معالجه در آب حمام گرم رفیق و شستن
 سر نمودن و چند دفعه متوالی و شستن بدن بکشمک و غرغره کردن بسککین
 که در آن اقسستین کرده باشند و معوط بشویند و شخم حفظ و نظر کردن بر تنهایی
 و بعد از یرقان اسود کفتمیشود برای این یرقان سندی یا بر اسم گفتن بتقریب و ناک
 سند است و حادث میشود این نوع قسب سده که بهم رسد در مجری که سودا بطلال
 میشود پس باقی نماند با خون آن سودا برسد با اعضا یا آنکه سده بهم رسد در مجری که دفع
 سودا بطلال بغم معد و برگردد بسوی کبد و سرایت کند از آن با خون بهم بدن و علامت آن
 بدن طرف چپ و حدوث یرقان قلیلا قلیلا وعلایج آن بعد از تنقیه سبب سودا
 آب کاسنی و آب شاهه بسککین بزوی و قرص زرشک و امثال آن و ماء الجین
 بلهند بیست و چهار روز با سبکین بزوی و در سه لاری افتخون روی داخل نمایند و بعد
 اوقات یرقان بسبب شدت حرارت کبد است که میسوزاند خورا و سودا کند پس سیاه
 رنگ و فرقی میان کبدی یرقان سیاه و محال است که کبدی سیاه بدن کمتر است و
 اشد سودا با علامت ضعیف هر یک از خارج و بر تپه رسد که بول و براز هر دو سیاه
 باشد کایت کردن مریش از الزوم و چپا خبث نفس و غم و وسواس بدن سبب
 وعلایج فصد کردن از طرف چپ با سلیق بدفعات و تنقیه کردن از فلوس و افتخون
 و آب کاسنی بدفعات متعاده و عنایت طلیب در امرش با صلاح کبد باشد با غلبه
 و اظلیه مبره و اشربه موافقه و آنچه از ضعف حادثیه محال بوده باشد علامت کدورت
 بیاض چشم است و سقوة شهوت و فرج سودا بقی وعلایج تقویه محال است با ضعیف
 مانند اقسستین و سنبیل الطیب که مانع از فرج و فجاج از فرج کبر و دل سرخ
 باب چوب برك درخت کز و آب سداب مفرقه و مرکب با سکه قوی الحوضه کدورت
 مجده با تیش با بغیر آتش بدن یا کدورت و مالیدن موضع سیر و با بجدل خشنه و
 کشیدن در کوسنکی بخوبی که سوزان باشد و با وضت بوده باشد و ما دم محال است سبب
 گرم باشد و صلب و میاید در امراض محال و نگاهت که حادث میشود یرقان اسود

بر سبب دفع طبعه و بجران امراض محال وعلایج این اعانت است بر دانه است و تنقیه و غیر ذلك
 در امراض محال است سوز خارج محال یا حار است وعلایج عطش و التهاب و بلیسار و غیر ذلك
 با حمره بسپاهی و همچنین باز بسپاهی میزند وعلایج فصد با سلیق و اسیلو از طرف چپ و شامس
 اب کاسنی با شیر غلب و قرص با شیر این نفع کلر ج طباشیر تخم مرز که کرم تخم خیار بقل
 دارند چینی اسقوا و قند دیون زعفران کافور بکوفته و غمر کرده با سیرک بید و آب کاسنی و
 سازند و شامد نمایند محال در بعضی های بارده مثل از جو باب برك کز و سیرک و مثل یا محال کلبه
 باشد با سیرک از جو و چنانچه برودت باعث الم شود معالجه مسخات محال نمایند با سبکین بزوی
 حار و قریب کبر و ضار و چوب کز و سیرک و اگر از طویه باشد علایج چیزی که تخفیف و طویه
 و سبکین بزوی و نیاسا مدد مخصوص ماء الشیر و اگر کرم و خشک باشد علامت عقا لطبعه
 کرمی قدیم و سابقین با حمره که ظاهر شود در قانده از غیر سوب و شدت عطش وعلایج تنقیه
 غلبه آب بارتک و اسقره و عسل و ای ادرام محال و مثل آب طباشیر اوقات صلب است و در
 ورم یا اشت که دومی است و علامت آن وجع در جانب محال و التهاب و عطش و کرم کشتند کنند
 و سوا قانده و دینا باشد که حمره ظاهر شود در موضع محال وعلایج فصد با سلیق و بعد از سیرک
 منقیح فلوس خیار شرباب غلب نیلوفر کاسنی اب کاسنی اب شاهه شریخت و غم و براز
 بمصلد سرخ اب غلبه کبر سیرک و ما ورم صفرا و لیت و علامت عطش و وجع سوزش مفرط
 و تب شدیدی بهم رسد و از غب و زردی چشم و زبان وعلایج نکاتیدن صفراست بطبیخ هلیله
 و شامه ح و سیرک کاسنی فلوس شریخت و بعد از قانمی سه لاری شربت کشوت و دهند و سبکین
 بزوی که کشوت داشته باشد و ضماد کنند محال را با رجوع خطی و آب کاسنی و سیرک و بلغی
 میخوانند و علامت آن در موضع محال و قله و عطش شدید و بشره و سفیدی زبان و سبکی
 چشم و بطوره نبض و نیاز قانده و تب و سیرک چشم یعنی ورم بلك چشم وعلایج آن نکاتیدن بلغی
 که پوست سیرک و سیرک و نیاز قانده و تب و سیرک چشم یعنی ورم بلك چشم وعلایج آن نکاتیدن بلغی
 بریزند و قرص کبر و آب کاسنی و قرص فنجیکشت و ضماد محال سیرک و از ورم سوزش و علامت صلابت
 زیاد از آن حلاطه غلبه مبره که هرگاه راه رود نفس منقطع شود و تنه او بکوفته و در کهای کردن
 کدورت که محسوس شود و هلال بدن وعلایج فصد با سلیق و اسیلو تا آنکه عینش شود خود
 و سبکین بزوی و نیاسا مدد مخصوص ماء الشیر و اگر کرم و خشک باشد علامت عقا لطبعه
 و اشق و مزمل و تخم کبر و خوی و قرص فنجیکشت و قرص کبر و خوردن انجیر و سیرک و کبر و نیاز محال
 سیرک و غلا انحرار و تخم وعلایج است در قانمی و سعی کنند در صلاح کدورت و از آن انحرار
 عظم الکبد بالعکس که صورت و لاغری احد هبا سبب است و محال بدان کدورت صلب

دکتره محال

دکتره محال

هرگاه بماند منفتح شود و علامت آن اینست که بولد کند مثل دردی باز بماند متغیر و جمع و محسوس در محل
و بسا باشد که قذف کند مسلان و علاج آن اینست که بیاشامد تخمهای پاک کند ملده را مثل
رازیانج و تخم کاسنی محسوس و تخم خیار و طرف عصر و طرف صبح لبن لناع یعنی ملاوت کند
شتره یا شیر لاغ هرگاه یافت نشود شیر شتر و نماد کند بسوس که جوشانیده باشند در سرکه و
بالش منصف محال علامت فساد رنگ است و استعمال آن بسیار و کدورت سفید
چشم باسقوطه شهوة و علاج آنند مقویه و ریاضت کشیدن و دست مالیدن بدان
در محال سدد محال علامت آن ثقل در محال است از غیر علامات او در و علاج علاج
سدد کبد است نفخه محال را سبب سردی مزاج محال است و کثرت سدد و علامت سدد
تحت جلب چوب باوریم غیر صلب که در وقت دست گذاردن و فشردن فوراً در آن نفخه و
علاج چیز نیست که محال ریاح باشد مثل کوفی و خوردن فنجیکشت و سداب و انخو
و شیر و کوفته باب شاهتره یا عرق شاهتره و قرص فنجیکشت و صبر کردن بر تشنگی فایده عظم
دارد و گذاردن محجمه یا شتر فایده کامل دارد در محال حجارة الطحال علامت آن بماند یک
با بول و آمدن رمل و در خون فصدیکه سیفاید و همچنین دفع شدن رمل و در خون بول
با کوفش و وجع محال باسلامتی اعضای دیگر از کلیه و مثانه از اعضا دیگر ممکن است بولد
رمل مثل کبد و معده و کرون و رمل است بجنه های پاک کند ملده مثل تخم کاسنی
و کثرت و رازیانج و کاکج و کرفس و هلیون و انجیر بر که پورده و اغذیه موافقه که مملکت
بکرات و مرآت **مقاله** چهاردهم در امراض معایینی روده ها و مقعد است اسامی امراض بولی
سرخ و غیر معص قراقرق و قولنج ایلاوس و نفا و قیام دیدان بواسیر بواسیر و طم مقعد است
خروج مقعد زوف الدم قروح مقعد حكة المقعد شقاق مقعد انوس محال است شرب
و ملوبات معالجه می کشد که مراد اسهال کند نوع کرم که حب القرم است اترج کوشن آن
مورث قولنج است مصلح آن انیسون مثل هرگاه بیایند و سحق کنند و بیاشامد ملده **مقاله**
و هرگاه بگویند و بیاشامد بر مقعد یکم خروج کرده نفع بلیغ دارد از هرگاه مجوشانده
قابضه نفع دارد شربان و نمادان غلش دوده را سارون نفع دارد او را ملده
افاقیای بندد شکله امبر یا ریس نفع دارد چنانچه **مقاله** فی نفع شارب است اصحاب اعتقالات
و مصلح آن کلاست انجیر و نفع دارد اختلاف مزاج و تقویت کند معاد و میباید شکله
بستق قوی دون اعتقال که اعتقال مودی با نیت است غلیظ اسود نفع دارد بواسیر را
کبد و مصلح آن غسل است با قلی هرگاه مجوشانده با سرکه نافع عقار معاد و میباید شکله
و مصلح آن غسل پورده است و جید اعتقاد است حفظ صحت بکند و کبابی می کشد کرم

منصف محال

محال

مقاله

انواع اسهال

حصه

سری و کثرت

برادر و زردی

بهر حال

نکته

و بیاشامد

پیشانی

داشته او را در طهارت طلب هرگاه مجوشانده در روغن زیتون عتیق و نماد کند معالجه شود کند
عصره الوب جیس کند طبعو اعرقه آن می بندد طبیعتا و اعصاره لیس سرد و خشکست نفع
دارد سحر اغاث نفع دارد قروح اعیار و بیرون می برد صفرائی محرقه را غیبی نفع دارد صفرائی
بسی احشاد و جیس کند شکله او نفع دارد سحر لیس را بر او میون نفع دارد قولنج را بر او یک
مار و طبیعتا الوبه فرس لیس آن یعنی پیر مایه آن قروح اعیار و زب و اسهال را که مزاج است نافع
فرس نفع است سطله قراقرق در شرب دو مثقال است فصد فقه را با زیتون سیاید در بواسیر **مقاله**
و گفته اند در نواصیه هم مفید است **مقاله** نیکوست بواسیر را فلفله و نفع دارد قولنج و ریاح غده
سیر قود نافع دارد مغص و دیدن قراقرق را بر طهر می کشد و اسهال بلغم کند که محرقه
با غسل فرون قای محفصه و شاش بر دکا و کوفی نفع دارد نفوس نظار را با زیتون خور
مواصی قرقه را ریحی تقویت کند معاد که سر باشد قسط میون کند حب القرم را بر او یک
قناری می بندد شکله مرقان و نفع دارد قولنج را بر او یک مثقال است قنیل می کشد دیدن از او یک
و مغص عاست و قدر شربت آن یک مثقال و نیم و مصلح آن شربان و قنده نفع دارد بواسیر را
قیصوم اسهال صفا کند قدر شربت آن یک مثقال کا قور نفع دارد خلف صفرائی بر او می بندد سحر
خشت کند معاد از آن قطع کند شهوة باه و کاکج نفع دارد دیدن و حب القرم هرگاه بکشد و
از حب آن جزوی و بر او یک از شش و نیم بیاشامد از اسهال کند دیدن و حب القرم شکله آن اسهال
کند دیدن از حب القرم بکشد حبیات و حب القرم اگر اش نفع دارد بواسیر اطلاق و نماد
و قولنج نفع دارد هرگاه در شربان داخل کرده روغن کافور در روغن بادام داخل شود با نماد کوبیده
دارد مغص شدیدی را و می کشد دیدن از او یک مثقال است کرم که سینه هرگاه مخلوط
با شرج اطلاق طبیعتا کند و تسکین دهد و مغص را که بر کشته خشک بولد می بندد شکله
و اسهال کند حبیات را کون نفع دارد مغصا کند نفع دارد زحیم بلغمی چنانچه حمل کند از آن
از مر و عفان و همچنین هرگاه بیاشامد جزوی از آن خواه لبن الهاح نفع دارد بواسیر را
نفع دارد زحیم و قروح اعیار را لیس با اسهال صفرائی محرقه کند نفع دارد قروح اعیار
و قدر شربان را و بلیت مثقال است ما دیون اسهال کند حبیات را و حب القرم اسهال
زرد کند شربان را که سیر که بشوید و ترکند روغن بادام و قدر شربان دود رنگ است ماهی
نفع دارد قولنج را هرگاه ملج کنند در مرق غروب بواسیر هرگاه حمل کند با کندن و عفان نفع دارد
زحیم را و می کشد روده را مری نفع دهد حقتن آن قولنج را بر او یک مثقال است دیدن از شربان
ناشتا با شناع و سرین فعل کند مراد با قای کرم و خشکست اطلاق کند شکله و قوی

نه هر چهار با یا است مرارة البقر تقنیج کذا فواء طبعه نقل ازرق نفع دارد بواسیر را شرب
 و حمو لا و حبس کند خون بواسیر را و تحلیل بر دارد و اسفله را مار جیل و روغن او نیکوست
 و کهنه ان میکشد که مراوی بندد شکم انطرون نفع دارد قولنج که شدت کند و سرمه
 و قد شربت دودنک و هم و همچنین احتقاق ان و قیق کذا خلاصه اگر غلیظ باشد
 نفع عصاره ان منع کند سیلان خون از باطن با سوتق و اعراج کند و دیان و هرگاه
 شرب کند از ان طاقه اب اندر دانه تسکین میدهد کندن تسکین دهد و معصل و در اعراج
 نفع اسود هرگاه قتل از او املوث کرده نفع اسود و بان ترک کند میکشد و بداند
 و در قولنج میکشد و بداند هرگاه ضا و کند به ناف و همچنین هرگاه قیل ساخته شود
 اما نفع الامعاء ان است که نسبت بکند طعام در امعاء بلکه منزل شود در امعاء و ان
 یا از شوریت که بیرون می آید از سطح داخل امعاء علامت اینست که بیرون می آید طعام غیر
 منضم و بیاید و جع نزد مور طعام در امعاء و تسکین دهد لهیب شرب با بار ساعه
 و علاج ان فصد با سلیس است و شرب اب سوتق و چکانید فاشد و روغن بادام
 سفوف زلق امعاء و حقه فایند از اب جو بوداده و بومج و قشور خشخاش و کل خطمی
 و رجو شانی و صاف فایند و روغن بادام صمغ عربی نشاسته اضافه کرده هر یک بقدر
 پنجاه مثقال بپزند و غدا شور برای شرب بادام و شب ما ش بوداده پودت گرفته نهی
 با چلا و دهند و نوشی ندهند در زلق الامعاء و هرگاه سبب زلق الامعاء شور باشد
 علامت ان است شلط و غرقه و لنع است در احشاء با قلبین غیر نفخ و غیر منضم
 دارد نوع اول در آنکه حرکت نیست در بوز و بودن و جع مختلف میست و سیره و فوقا غما
 گفته است طبری متباعد نیست قیاس و تجربه بداند متیاز این دو نوع و علاج و معالجت
 از با سلیق و تسکین حرارت باید که کاسنی سبز را آهن داغ کرده صاف فایند هرگاه میگند
 تقیه چند روز فلو س خیار شرب اب کوم روغن بادام اب کاسنی آهن تاب بدهند
 هرگاه قوت باقی باشد لا اب و اب کاسنی داخل نکند و چنانچه پودت غلیظ در بوز
 بادام تقیه فایند و روغن بادام سرچ کنند و بعد از ان جو شانی صاف فایند فلو
 و روغن بادام و اب کاسنی داخل فایند نافع خواهد بود هرگاه ممکن شود قی فایند
 بد بخواد بود در صمغ الامعاء است کذا است بسیار از اسهالات و حال مذکور شد

نفع الامعاء

سم الامعاء

در شرب و شرب و شرب و شرب
 فو با و اب کاسنی
 فو با و اب کاسنی
 فو با و اب کاسنی

بر سیاه و شان نفع دارد سیلان فضول از معده و امعاء و کفوس نفع دارد فو با و اب کاسنی
 بزدا و از اینج تحلیل میرد و ریح بطش از بوز قطونا اسفله است نفع دارد استقلال بطش از بوز
 باشد بوز را بخاری نفع دارد سحر و قروح امعاء بوز را انجمه شربان نفع دارد قولنج انجمه شربان
 کیم بوز الحاض پاک کذا معال و حبس کند شکم و مع دارد اسهال بوز الکواش نفع دارد و جیر
 هرگاه بخوشانند با حب الیوشاد بوز را و هرگاه بخوشانند نفع دارد سحر و هرگاه بخوشانند با حب
 اسهال کند بطش را جمع کند و روغن مد و روغن نفع دهد و روغن بادام بوز الحاض تحلیل میرد و جیر
 بوز الکواش هرگاه بود و جیر بندد شکم بوز الیوشاد نفع دهد اسهال بوز الکواش نفع دارد
 نفع دارد سحر و عقار معال بوز البلیع تقیه کذا معال بوز الشب قطع کند بواسیر را بسد نفع دارد
 قروح امعاء بستان افزون تقیه کذا معال بوز بلوطان نفع دارد سحر و اب بلی المصلح است نفع دارد
 استقلال بطش بلیل تقوت کذا احشاء را با نفع معای مستقیم بلاد هرگاه دهنده
 بان بواسیر با خشک کند بواسیر را بلی می بندد شکم ایند هندی تسکین دهد و معص را و هرگاه
 بکوبند با بوز و بیا شاند با سق تکی کذا شکم و هرگاه ضا و کند بوز شکم و ناف و نشید قریب
 با ش میکشد کرم مقعد را بول التور نفع دارد بواسیر را بیض میچد ان با سکه حبس کند طبع را و نفع
 دارد در سنطاریا و بطن ان تولید کند قولنج و سکن را در امعاء و مصلح ان را جینی و زنجبیل
 مر به است ترس بیرون کند کرمها را طبع و طلا و بناف و لعوق و عسل می بندد شکم افتاح
 قوت ان یعنی زلق تقویت کند معال و معده را قوت شای حبس کند شکم و حاد کند معص
 تین نفع دارد در سنطاریا و اسهال را جاد و ساسا که کند حبس طبع را و نفع دارد معص را جاد
 بخور ان بواسیر را نافع است جوز هرگاه بخورند با ب کامه اعراج کرم روده کند و حب القرم
 جوز السرد قابض است هرگاه با نصف ان پودت انار و نصف ان نزدوت نفع دارد و روز مقبل
 حب لا و ج روغن ان نفع دارد بواسیر را حب الیوشاد نفع دارد قروح امعاء و نفع دارد و جیر
 اب او را کرم کوده با روغن کل سرخ نفع دارد قولنج را حب الیوشاد نفع دارد استقلال شکم را
 و روغن ثقل را حب الیوشاد نفع دارد معص را حب الیوشاد نفع دارد استقلال شکم را
 قولنج را حب الیوشاد نفع دارد قولنج را حب الیوشاد نفع دارد استقلال شکم را
 قروح امعاء حلیه تقلیل کند را بچه شرب را جمع هرگاه بخیشاند در سر که بخورد میکشد
 متولد در مقعد حماس می بندد طبع را و تقویت کند احشاء را و نفع دهد سحر احشاء را
 نیم مثقال بخورد نفع دهد قولنج حیا الموقی حقه ان میکشد کرم متولد مقعد را
 نفع دارد قولنج خصوصاً روغن ان خطی شرب بکشد ان نفع دارد قولنج را خولجان نفع
 قولنج را دم الاخون نفع دارد قولنج را هرگاه بیا شاند ان نصف درم در دهنده هم بخورد

کاغذ سوخته و پسته مرغ بنزدوده تخم مرغ در سه کربا حلقان نمایند و میتوان شد از سودا باشد
 سحر و علامت آن شدت سحر و علامت مغص و آلودگی که غشی کند و خون بران دفع شود و این
 اید از شدت ترسی و تندبازی زمین را بخوشاورد و این نوع از سحر قاتلست ندانم که چنان شود علاج
 بعد از قطع سبب و منع انصباب سودا تقویة طحال است و سفوف طین نافه است و حقیر
 از جو شیده و نمج بازشاسته صمغ عربی و کبیری سفید و کلانی و خونسای و شان بازده
 مرغ و در این نوع اجتناب از نموضات اولی است و میتوان شد که سبب سحر خلط خش باشد
 و سیلان کند از امونع سحر خون و خراشه پس عمل کند طبل جامل و امسال آن بقوا بطن
 کند اجتناب بران و حفا و او بودی شود و بقر و لیم و زان سحر پس هلاک شود علیل و علاج آن
 خیارش و عنب العلب و روغن بادام میکر و زرد میان و زرد دیگر و منجنق از نه با و تارک و شرب
 و چندان فلوس بدید که تحت باید و عد وانی اسفنج که برین بادام تفت داده باد و غر جلیقه و در کوفته
 بدهند و زرد شوربای شیر بادام و سیب بخت خوشا که که غیر گفته باشد و عطا کند و نفع
 چنان که مضرت است و کاهی جادو شود از شرب او و سیب مثل درج و کج و علامت آن میاید در شب
 مسموم و علاج کاذب و اشامیدن شیر لاغ و کاهی جادو میشود سحر و بعد از دویه مسهل و علامت
 آن مشخص است و علاج آن شرب دوغ است اینقدر که صحت یابد و نگاه هست که مده اند
 که منفخ است و منفرجه است و بیشتر اینست که در امعای علاط بهیمرسد که چنانچه از
 دقاق باشد مسبق مریک خواهد بود و صحت نخواهد یافت و علاج حقنه کردن بحقنه طین
 مدله است مثل عصا و الحیه النیس و لسان الحمل و توت خام صمغ عربی و کلانی و خونسای و شان
 و کاغذ سوخته و بعضی از اینها در حقنه داخل کرده اند و خیر و آن هر گیتی از امعای مستقیم
 که میخواهد علیل بسوی دفع بران اضطرار را بجهت که قادر نیست بر حرکت آن اختیار و برون
 نماید از آن مگر چنانکه با رطوبت مخاطه مخلوط خون درخشته است آن یا آنست که
 رطوبه فضیل مالم است که گند است که جاری میشود از امعای مستقیم پس میکر و افرا و افرا
 ادیمر بسوی براز و علامت خروج این رطوبت است یا آنکه مره الصفرا است که تندی میکند
 انفعلا و استدلالات خروج آنست با حرقة و تهیب در مقعد و علاج این دو نوع میکر و طریقه
 ریشه خنقی بهلا نه شیرین در عربی بید خیسنا چیده است دهند و صاف نمایند و با زان
 بادام و زرد میکر و فلوس حیا و شیر و روغن بادام و آب گرم بدهند و عد و زرد شیر بادام و شب
 زنده نمج مرغ یا چلا و یا با ماش پوست کوفته و روغن بادام و بولج جال و طنج نمایند و با و نه کل خنقی

دیگر از امعای
 مستقیم

برک خنقاری و اسفناج ریخته است دهند و کرم زرد شکم بتندند و عقید کنند و چون سرد شود
 عوض نمایند و بعد از سه طلوس چند روز سفوف الطین با آب سرد و روغن بادام صمغ و
 دهند و هرگاه این رخیر از دوز کرم در امعای مستقیم باشد که چنان کند علیل که شفا علیل
 زیر شکم و میخواند این کان بسوی دفع براز و علامت آن ضربان و ثقل در امعای مستقیم است
 و تب بهیمرسد و عسر بول و علاج بعد از منع انصباب مایه قطعی و دواهای ملطفه ملین
 مثل بابونه و سداب و امسال آن و شستنی با بهای مذکور که کل خنقی و بول جادو و در
 و حلب و ورق کوب و بنفش و فصد کردن با سیلق از دست راست و درین با صندل
 و آب عنب الثعلب و روغن بادام غلیظ سالیله بزیر شکم مالند و غذا بدستور تیس
 شد و فلوس بدهند تا صحت یابد و سفوف این را سوبه مصرف کامل دارد و نفع دارد
 سرد نمج و تخم مرو و بادام و روغن عرق بید ریخته بدهند و میتوان شد که زرد خشک شده
 محقق باشد در امعای متقاک که میخواهند بسوی براز و مضطر شود انسان با سطل آرد
 میاید مکر و رخ غلیظ یعنی همین رخ در خلا دفع شود که مقدار شود هر امعای حاد
 شود و جمع شد بد بیرون میرود سبب تر و رطوبه و خیر و چربی و غراطه امعای اعتقاد
 جعال اطباء تا آنکه اسهال است پس استعمال کنند حاسا از و هلا کنند و بضر و علاج
 فلوس دادن است بخوبی که در رخیر مدکور کویا نیقلد که صحت یابد و میتوان رخیر سبب
 سردی شد بد باشد که بخورد مقعد از علاج تکیه است بخورد کرم کرده عقید
 گذارند و روغن بادام کل سرخ کرم کرده جالند و روغن مسط کرم کرده عقید و زرد شکم مالند
 ما آنست که سبب رخیر بسیار رشتن در زین و سواری بسیار کردن است پس تکیه
 کند مقعد و امعای مستقیم بر یکدیگر و ازین رساند و بخواند ادیمر بر و علاج آن
 از خنقا و طی معمول از نوم روغن مقل از زرق و حقنه کردن بر روغن شیر و روغن زیتون
 در مقص است و آن وجع امعاست که بفارسی میگویند است و سبب رخ غلیظ است که
 محقق میشود و مقدار بسیار و امعای علامت قراقرق نفع است و مقدار بدین
 و سکون وجع با خروج رخ و علاج تحلیل این رطوبات است و ریاح هم برود کاسه الراج
 مثل زانانه و ناخواه و میتوان شد فضل رطوبی بوده باشد کرمی و مراری که منضبط شود
 بمعا و بکوز انوار علامت ثقل قلیل باشد وجع و لذیذ و التهاب و عطش و خروج مرار و براز
 و علاج اشامیدن اسفرا نمج و چنان که با زان و مفرده هر روز هر که صحت یافت فیها و الا

دیگر از امعای
 مستقیم

فلوس بخورد باین نحو که عسل اشلب خوشا نیده فلوس شیر خشت روغن بادام و هرگاه میندازد
هفت مثقال آب کاسنی داخل نمایند و اگر سبب سوء مزاج کرم و خشک باشد آب نازین
منع اسهال را بپوشان و بخت بنوشد و چنانچه مردم اسهال در این از آب نازین با
میدهند و منتفع میشوند و هرگاه روغن بادام و کلاب داخل این نمایند خوب است
و میتوان شد سبب خلط بوقی مالح باشد و علامت خروج بلغم است در بوز
و علاج شقیع معاست بحقه از سفینج و سیستان و عنب الثعلب و فلوس و سیوس
کنند و روغن بادام دفعه و میتوان شد که از حیات باشد و میاید و علاج آن قراقر است
میباشد با سبب اغذیه ناز یا کثیر الکیه ایدی الکفیه ثقیل بر قوه هاضمه مثل گوشت باموس
یا از قبل ضعف معا و برودت السبب و علامت خلط قراقر است بعد از اکل این اغذیه
و علامت دور خلط است ببلدن سبب خارجی با جوده غذا و علاج تجوید غذا
در اول تقلیل است در دوم خوردن مله پروده و نوش دارو امثال آن در قولنج است
و آن مرض معوی است که مشکست غریج جری که بیرون میاید با الطبع و میگویند
بعض انواع قولنج را ایلاوس و آن قولنج در امعای دقاق است و آن اشاعشی جام
و عقاق که در قاقا ذات بلانف و قولنج با بلغنی است و علامت سقوط شهوة و سبب
و اکل اطعمه غلیظه و شده احتباس و شدة وجع و خروج بلغم در ثقل قبل از حدوث
قولنج بوجع مغص و فوق کرده اند میان وجع قولنج و وجع مغص تا که وجع اکل است لذاع
وجع قولنج ثقیل است و شبیه میشود وجع قولنج بوجع کلید و فوق کرده اند میان دوتا
بانکه وجع کلید نمیکند موضع کلید را بلکه می باشد ثابت و می باشد مکان صغیر
با بایل بطرف خلف نزد قعر که میان پشت است که گویا جوان دوزی فرود می روند و قعر
و وجع قولنج منبسط میشود و کشیده میشود به پشت سمت فوق چپ و راست
زیر که گفته است جالینوس که معای قلوب منبسط است در جهات شکم و منبسط
فوق ابتدا از اسفل فوق و وجع قولنج است بر تبه که از شدت البرزیک
به لاک و غشی بهر سدل و عرق سرد میکند و است لاک میکند بوجع کلید تخفیف
به هر سان داننی کردن بخلاف وجع قولنج که در آن فی خرد کند و بوی اندک و ماده
با عالی ممد و منع کند از خروج با ثقل که گویا مضار باشد فی اوج غلیظ طبیعت و بعضی
گفته اند که در این بحث است و شیخ ابو علی میگوید که انتفاع فی در وجع کلید کمتر است

و دیگر از این
قولنج است

بهر صورت وازی ادعای خلاف قول جالینوس کرده است و مشتبه میشود وجع قولنج بوجع ورم
وجع کبد و وجع محال و وجع معده و وجع دندان و فوق میان اینها ظاهر است و موضع
وجع گفته است جالینوس که هر گاه وجع که شدت کند در شکم پس قولنج است و هرگاه
اعراض منقبضه است مثل احتباس مثث و تغییر رنگ و ضعف هضم و سقوط دیدن و سایر
اعراض از دفعه قولنج سقوط شهوة و قی کردن وجع ساقین نفخ و علاج این قولنج احتقان بحقه
و متوسطه و حاد و بد و رخ و قبل از احتقان مده بشیاف مسهل تجرید کند از فلوس شکم
و فلک هندی شحم خنظل بوقی از زوت مساری درست کرده عمل نمایند و تجربه کند انواع
اسهال را به پشت خوابیدن و پهلوی خوابیدن و پشت افتادن و بطریق ساجد عمل آوردن
و بعد از اسهال هرگاه عمل نکرد جوابش شهر بادن و سفر جلد مسهل بدهند و مسهل مشرب
البته حرام است ند کنند که بسیار باشد که سده بوده باشد قوی که بدن هم مبتلی باشد و
عظیم شود بر تبه که هلاک میشود و اما استعمال این و کادات بسیار باشد که ضرر
رساند الخلال و وا شدن طبعه و فوج قولنج ریحی است سبب آن راح غلیظ است
که حقیق میشود در میان دو طبقه امعاء و علامت تقدم قراقر است و میوه های ترخورد
و استعمال وجع و شدت وجع بر تبه که کان کند که بمشقت سو راخ کند و بسیار باشد که
احتقان ریح را چشم احسان کند و علاج آن احتقان بحقه از طبع سداب غام قیصو
با نونج مزخوش هم کرم کرم را نیا ندها خواه انجیر خوشا نیده با عسل فلوس قیصین کافیه
روغن بادام تلخ نمک هندی و بعد از آن حقه نیا نونج اعلی بر نجاسف سداب ناخواه شویق
روغن چند پید ستور روغن بادام تلخ عمل نمایند و کاد کردن مجا و دس و نمک کرم کرده
و ببالند روغن سداب روغن تخم شویق و روغن مایین مکرر ببالند و از آب سرد احتراز
نمایند البته که وجع را نیا ندها کند و اگر بلغم سبب باشد خام کند با شکر و چنانچه تریاق فاروق
خوب خواهر جمع بهر سدا این قلیل البضا عده بار خست از اسهال و خود تجربه کردیم تریاق
فاروق را در قولنج ایلاوس و مفید افتاد در هیضه بید و در شرف هلاک دائم و حتم یافت و
شد قولنج سبب ورم کرم که حادث شود در موضعی از امعاء شک کند مکارا و منع کند خروج
ثقل و در مجاری و علامت این تب کرم و عطش شدید است و قی تلخ و درد و سوز و کثرت عرق و بیابان
آن اگر ورم از خون باشد و ثقل و ضربان و وجع در موضع ورم بحشیکه وجع منتقل

و دیگر از این
قولنج است

و دیگر از این
قولنج است

و دیگر از این
قولنج است

نشود بموضع دیگر و بهتر است قوی تر قلیلا اما دفعه و گاه هست در ندرت قوی تر یعنی
 به هر سه سبب آنکه معاد را چون صفات هست ممکن نیست که بالغ آنجا نفوذ کند و علامت
 این علامت است و معالج قوی از دم خارج و موید کانه صفا فصد با سلق است بقدر احتمال
 و گذاردن حرره که سر کرده باشند سیر که و گلاب بر موضع و جمع و معاد کردن بقضا و با بوز
 چقدر تخم شویب و سداب که ابتدا غلبه الغلبه بنفشه خطمی بود بدین طرح ارد با بوز
 روغن با بوننه و بزنگان معاد نمایند یا لند بر روغن بنفشه و روغن با بوننه و حقه نمایند
 لینه که با بوننه انشیه جو روغن بادام بریزند و با بوننه از غلبه الغلبه و کل خطمی فلووس روغن بادام
 و بعد از آن حلبه و بد زنگان با بوننه و روغن بادام و بعد از تسکین الم و روغن و جمع و با بوننه و فلووس
 مشروب که تقویع الوبحار و فلووس و شیره خشت مشرب بنفشه و روغن بادام بدینند و بنفشه
 شد که قویع التوائی به هر سه که بپزد که به هر سه باشد که مستعمل شود بعضی
 و با حیات پس متغیر شود و منع الکنه اشکاف قوی که عارض شود در مرق و در این نمش است و
 آنکه اتفاق مرق باعث نمیشود تغییر وضع معاد را مگر آنکه متفق صفات پس داخل شود پس
 صفات معاکین موت مسبق است یا این امر یعنی موت زود تر از قویع حاصل شود و لکن این
 ضعیف در صفتها دید شخصی که افتاده بود و امعای آن تمام به سینه ریخته بود و بعد
 دوین بود و چون نشسته بود در پیش خود گذاردی و چون خواستی راه برود بوداشتی
 دودست راه رفتی با قریه بلیغ قانی که نازل شود در آن معاکین انشیه یعنی به بوننه و
 باشد که واقع شود بر آن عقده شدیدی یا تلوی که مستحیل نشود و علامت آن است
 که حادث شود دفعه بعقب و حرکت غنیف با تقاضای قوی و اینکه میباید جمع لازم مکان
 شخصی که منتقل نشود از مرکز خود موضع خود و علاج آنست که تدبیر کند ملین لطیف و
 مسوی از برای معای آن و تکان داد و حرکت دادن مختلف پس هرگاه برنگردد با لکل خود
 از تکان و حرکت بیاشامد زین معسول و صفت عمل آن بخوبی مستأهل اهل هند
 در کتاب رمیان اینست که بکند آب درخت بیدانجیر را و بسایند بشدت زین و با
 در آن مایه و رو حرکت آن و میباید این پس با اول را بریزند و بعد از آن باب درخت
 بسایند و با بوننه و اگر میسر نشود این آب کافست آب قراح خالص که با هلیله و بیدانجیر
 بجایانند و صبح بنفشه را با زینق و صاف کنند اما اگر صاف نمیشود بطریق دیگر
 بنفشه را زینق را در یک صد و هشتاد مثقال آب بریزند و بجوشانند با شکر ملائم

دیگر از این
 با قریه

و هر قدر که شود از آب بریزند همان قدر آب تا آنکه میباید آن بود پس لطیف کند از شوا
 و خاک هالک معدنی و باید زینق غیر معسول از برای آنکه معسول زینق کشنده است سبب
 در عروق بقدر یکو قوی که نیست معال کسری بوده باشد و در وقت که سکن تر باشد و بشکل خود
 دفع شود و بعد از خوردن راه برود به سواری و دست یا لند بشک آب لانه یا بوننه تا آنکه اخرج شود
 و بعد از اخرج باید از مرق خروسی چاقی بدهد و آنکه کند چند روز با بوننه و سمن چاقی
 چنانچه العیاد باشد بر کرد زینق و از شدت جمع علیل مسطر باشد و طاقت نیاورد پس نکون
 یعنی سر از برنگاه دارد تا آنکه از خلق بر کرد در مری و علاج بعلاج قوی است و قوی بعلاج قوی
 و در امعا ماکر خود و شدان بر فایده و میباید شد که ثقل باعث قوی میشود و شدت
 مثل خوردن بلوط و جاد و در بلبل غلایا اکثرت بعقبه گاه هست قوی سبب جوارش احشاش
 و علامت دوام پس و شدت عطش و رفتن بر از سیاهان و علاج آن خوردن آب کامه و در قریه
 مثل قریه پس بر که در خروس بر رطوبت زینق هست که بوقیه دارد و هر چه بر رطوبت زیادین شود این
 رطوبت قویه پس هرگاه این خروس سیاه شود و رطوبت حدش زیاد تر باشد پس هرگاه طبع شد
 شد رطوبت آن پس آن رطوبت معطل کند بظن و لکن سر را را نیست و از اندان خروس را خسته
 شود با تحلیل رطوبات فضلیه غلیظه پس بچ کند و طبع دهد که خوب مفر شود و قریه
 بوقیه که مسهل است و مستکن است در اعضا تواند داخل شود و مرغ سمن و حرکت دهد
 شکم بعضی دیگر که دادن ملائم و اگر کند بحسب و پانزمین زدن تا آنکه نازل شود سفلی پس حقه کند
 که ورق چقدر رو بنفشه و محال خطمی و انجیر و حلبه شیره تخم کافش با روغن شکر سرخ
 و آب کامه و لب خیار شیره که نوده باشد بدفعات متعدده باشد دفع شود بعد از خواهر جمعی و باقی
 و مشرو دیلوس و چند بقیون که شراب حقیق که در آن حوشانیک باشد زنجبیل قاقلیه مل قریه و در چینی
 ملل عسل و این ترکیب چند بقون کونید و شکر ارب کند روغن بیدانجیر و غذا حلوائی نشسته
 بدهند بعد از آن قاقه خواهر جمعی دو سه فلووس از دوس و شربت بنفشه بدهند و غلایا شربت
 خروس مذکور در دیدن است دیدن جمع و در دست و در کمر که میباید و سبب اولان و رطوبات
 بلغمی است که متعفن شود در امعای حادش شود و بدن حرارت غریبه که متولد شود در امعای
 این که معاد انصاف ممکن نیست زیرا که صفت باشد بدله حراره است و در دست از مناسبت حیات
 و بتقریب شدت پس و وحدت و مضاد قی خراج که دارد قاقلی که است پس چگونه میتواند

دیگر از این
 دیدن

که متولد شود و با بیجهت مدد کرده اند و دفع کرده اند با شیام و نه از سودا می تواند شد تولد این
 بجهت آنکه سودا بار دیا پس است مضا داست از برای حیات و از برای آنکه سودا منصب فیشود
 و ممکن نیست تولید گرم از خون از برای آنکه طبیعت لطیفه دارد در خون زیرا که حاجه تبسوی خون از برای
 بدن بسیار است و آن مناسبت از برای بقضای انسانی نه دودی و از برای آنکه خون ایضا
 در معده مستوجب بود و اگر منصب شود در معده بند پس قیل از آنکه نه بندد منفذ میشود
 بخلاف قبل از آنکه متعفن شود یا آنکه احاطه اگر منصب شود تبسوی معده ممکن نیست اینک درینک
 کند در دوده تا آنکه متعفن شود و بگوید در کرم بخلاف بلغم بد و رستیکان بلزوجه که دارد غشیت
 میشود و میسپد با معده و ایضا سفیدی رنگ آن دلالت کند بر آنکه تولدان اینست از اخلاط
 ثلث پس ثابت شد به برهان انی ولی تولد کرم از بلغم است لا غبار این کرم با طول است که میسر
 بلندمان بقدر ذریع و نمائند این نوع احیای و تولدان در معده دقاقت است و علامت آن
 مغض است و صیر شدن و احساس هر که کرم بخواب سده از برای طلب غذا زیرا که بسیار است
 که سعود کند کرم معده در هنگام جوع و بسا باشد که منفذ شود بقی و بسا باشد که حرکت
 موزیه اعراض شبیه مضغ مثل سقوط و تشنج و انتواء و مسح و قنبل و رس حب لکلیل قسط و بید
 نکل هندی که اینها تمام شست دارند ماقوه مسهل و سرور و اینست که یا شامد علیل قیل از برای
 این ادویه شیر تازه و بکده کبابه سده روزها شتافا عادت کند کرم روز چهارم بکاف علی
 در قیل کند با خن و بعد از آن از این ادویه بخورد تا آنکه قتل و اخراج کند کرم و غذا بخورد
 و اما الحاض است که می نمایند حب القرم و تولدان اعمای غلاط از اعور و قولون است
 دود مستقیم و علامت آن بعضی علامات کوراست و بر آمدن آن سفید از برای بر آید
 آن از جانب سفید شیب مجب الفرع و این نوع ارده انواع است و خبث انواع و قتل آن و اخراج
 آن بطریق مذکور و تجزیه مایه کلاب است برناشتا و کوخین از غلظه لومر و طبع مثل هر سیه و پاد
 و پیر تازه و اما صغارا است که املاط است بکرم سرکه و تولدان در معده مستقیم است
 و علامت آن خارش مقعد و کزیدن و بیرون آمدن با برافه علاج حقنه منقبه از برای اعمای
 مثل خانه زردا لوی تلخ اب سداب و سیرکه کداخته شده باشد در اب فستقین و اب
 بول شفتالو و قطران و بسا بول شفتالو یا سرکه در شکم خوب است در بواسیر است
 و آن زیادتی است مثل گوشت در شکم که میزید و دافوا عرق انجنانیکه در مقعد است
 از خون سوداوی غلیظ و آن بر سه قسمت اول ثلوی است مثل عدس و نموده که

منقب

در کرم از برای حیات و از برای آنکه سودا منصب فیشود

دیگر از این است

ثلول صغارات صلبه و دود غنی و غوانی رنگ و اما قولون است سبز رنگ بر شکل توت که
 از برای آن سر میزود و محب است و اسفل رقیق و هر یک از اینها با عیاست که میلان میکند
 از آن چیزی با آنکه دامیه است که میلان میکند چیزی و هر یک از اینها که داخل شرح است
 با خارج شرح اما آنچه داخل شرح است اصعب علاجا است و نزدیک است علاج بعضی
 بعضی و علاج کلی در این انواع شرکت فصد با سلیق و اصلاح خون است بعد از این
 چیده و طبع مثل گوشت مرغ مسمن و نکاهدا شق طبیعت است از برای آنکه نه بندد مباد
 آنرا کند مقعد را و بخورد دهد بورق مودد جوهر ستر و قنایع یعنی کلاه باز بجان و قشویخ
 اصل کرم و ریح خنفل پوست ماز و قیل از آن مفرده مجموعه باتش بدی و احوال یعنی سر کین شتر
 زیر خانه مقوی یا آنکه طول کشد زمان مکر این فعل را بکند تا آنکه بتدریج بر طرف شود پس
 هر که عملی شود متاخر شود و سیلان نکند از آن خون پس هر که و اینست که منحل شود و هر که
 نکشاید دهان بواسیر را مثل آب پیاز و زهره کا وضاد کند با خنله مسکنه و جمع مثل اکلیل
 انیون و عقرا بزرگان زرده تخم مرغ پسته مرغ مقل از دق میوه سیاه و ریح ساق و بقر و کوهان
 شتر و پیاز و مخیص بار و غن مجنون سازند یا آنکه مرهم سفیداج متعارفان سفیداج
 موم سفید و روغن کل و غیره بعضی روغن بادام کوبه اگر حرارت شدیدا باشد پس اگر بوده
 خون جاری پس منزه و اینست که حبس نکند مگر آنکه افرام بهم رساند و دقیق میشود و ریح
 شود علیل پس نزد این مطلب بیا شامد قرص که با مقل عسل مجنون خبث الحاد و رفته
 بان دوی شد را هر که خواهند با خواهر جوی از حدوث و دم و یکروزه فلان سفید و مره
 از تو اسیر به محتاج میشود مجسم پس خون ظاهر شد معالج کنند با این باجی و سفید ریح بواسیر
 پس آن ریح غلیظ است غیر به تحلیل احداث کند و جعی مثل و جعی قوی که سعود کند
 که پشانه و پشت و شرمیف دنده ها تا آنکه تخمیه و قضیب بعضی اوقات میرسد و همچنین
 در حوالی مقعد و قطن و سبب خلط سوداوی و تحلیل آن بخار و استقامت آن ریح
 غلیظ علاج تنقیه سودا است و سقی چربی که پیش کشد ریح از جوارشات نوا صیر شود
 غرض از اینست که حادث شود در مقعد و نزد طرف معای مستقیم بسبب خراش که حادث
 میشود در معای مستقیم پس محتاج شود در امر بطن آن چون نشود ببط متعفن شود و فاسد
 چیر بر آن حول آن است از جوهر امپا و گوشت فاسد شود و متعفن شود و این از اسیر الی

دیگر از این است

دیگر از این است

و سیلان کند از آن بواسیر را

لب حب قرطم و حبة الخضر و الخند و الخناخ مثل مغز ساق کاو و کاو کوهی و مغز ساق
 کوسفند و تغذیه کردن و سقّی در آل برنجین و آن شیر کاو است که بخوشانند تا
 بشدت آن ترنجبین بدستیکان بسبب حلاوت آن و بریان نیکو شود هضم آن
 و حلاوت کند آنرا اعضا باشتیاق و غذا میدهند بکلیه و آن برای حسد آن نیز
 بنسبید بکلیه ضعف کلیه سبب موع مزاج آن باهزال و اما انتعاج مجاری آن
 یا کثرت استعمال مدوات یا صدمه یا بعتب که بخورد از مضر خصوصاً در سارده
 یا سواره و علامت آن بول کردن است مثلاً بکوشش با وجع در صلب اتفاقاً
 قله شهوة باه و قله بول و تضییع کردن است بصندل سرخ آفتاب و مور و اکواما باید
 باشد و عن کل سرخ با سرکه بمالند و اگر بوده باشد سبب هزال بدن علاج کن معالج
 هزال کلیه اگر بوده سبب معف و انتعاج و انضعف حقیقی است زیرا که ضعف
 معنی است اولاً آنکه ضعف به هر سدا جوهر عضودوم آنکه ضعف شود روح اینچنین
 آن قوه متفرقه است در عضو سیم آنکه ضعف شود نفس قوه لکن ضعف حقیقی
 که متهلل شود عضو و الیاف آن و اعصاب او و متشخص است بعضی آن در بعضی علاج
 منع این اسباب مذکور است مثل جماع و کثرت استفراغ و ادرار و دکوب و قی
 و خوردن آنارین که سرد نمایند و دانه مویر را شیر گرفته داخل نمایند یا سه کرده بروت
 اندک دم بوده و قسمت آن قوع او فرماست و کویح که علف حرس گویند و صلی خود
 و هج درای و مثل شیر نیست خصوص شیر بز و شیر شتر که نفع عظیم دارد و نظیر ندارد
 مواضع کلید این شیر از هر دوی بهتر است ریح کلیه کافی متولد میشود در کلیه ریح غلیظ
 و علامت وجع و تدر است از غیر ثقل و علامت حصاة میباشند بان انتقال و کمر
 میشود بر کرسی و در هضم نیکو و علاج آن شرب مدوات است که محلل ریاح باشد
 مثل شیر تخم خیارین را زیاده با شربت بنفشه و خماد بریزه کون کومانی و ورق مداب
 با بونج شویت و کاد کردن بربک و تخال و خاکستر و روغن مالیدن بروغن قسطر
 و بنفشه و روغن خیری و سداب و جمع کلیه سبب آن ریح است یا ضعف کثرت معال
 آن یا در حصاة یا قروح است نماید معالجان و بران نفع عظیم دارد و وجع کلیه با

ریح کلیه

وجع کلیه

و شویت و بول کله با کل خطمی و دم کلیه میباشند یا کرم از خون غلیظ یا خون رقیق متفرق
 و علامت حمیات مختلفه صاحب همیان غیر منظوم که نموده اند آمده باشد یا القهاره
 سوزش و وجع در موضع کلیه اگر طرف راست و در دایره باشد وجع با تراست و در
 بچکر و هرگاه کلیه چپ و دم دارد و وجع مابین نزدیک کمر است و استنباط سیکنی میباشد
 خصوص در وقت سرد افتادن بایله کردن و تشنگی بسیار در سرفه پیچوبی و قی
 صفرا و عسره بول و عسره از علاج فصله اسلیق و شامیدن ماء شعیب و روز با شربت بنفشه
 و طرف عصر لعاب اسفره عرق بید لعاب بیدانه عرق نیلوفر بدهند با کلار و منی کلار
 و نماد کردن بارد و جو و صندل سرخ و شیاف ماسنا و اب غلب و اب کاسنی و روغن بنفشه
 و هرگاه کدشت و سلطنت صفرا که علامه بود و دم و تب سبب شد احساس کند سنگین
 و در فنج بره به هر سدا و وجع و شدت کند بلا نکره میخورد و دم منفرج شود پس سرور نیست
 که نماد کند با کلید و حلبه خطمی بزنگان و در جواب کرم و روغن سیر و نظیر کند باب کرم باشد
 بر روز منجمه و امثال خطمی خجاری غلب پس چون یافت ثقل و سنگینی تمام شد تمام کند
 فصله کیو تر و اردک و کرمه و غبار آسیا و مکور مرکب دهد و قطن را پس هرگاه منفرج شد بیرون آمد
 چرک پس یا شامد معرجم خیارین معرجم خرپه کرمک و کدو را زیاده با عرق بید شربت بنفشه
 و بعد چند روز بنفشه و اب غلب و اب کاسنی با کچ جو شایند خافه نماید فلوس شیر خشک و روغن
 اب کاسنی بدهند هرگاه سرفه نکند یا سرفه خوب نیست سه روز بکورد در میان بعد از آن
 بدهند شیر الاغ از پنجه شقال تا شصت مثقال یا قوه معده هشتاد مثقال هم میتوان داد بشرط آنکه
 ترش نشود شیر باسد نشود بعد از دوازده یک دفعه همان فلوس را بدهند و شرط در شیر الاغ آنکه
 الاغ حامل نباشد و پیوسته کسته و زخم دار نباشد و از وضع حمل آن دو ماه کتر نکرده باشد
 و اول عمل بسینا نکند و مشقت نرسانند و تعلیق بقصیل باجو و کاه نمایند و چهل روز بهرین
 خوب بدهند یا آنکه خواهر جمع از ناخوشی کلیه بشوند و علاجی از برای امراض کلیه بهتر از آنست
 شیر نیست و طرفهای عصر فحان از کاکچ جوشیده با کلار و روغن و شربت خشخاش بدهند
 و مکورد وجع کلیه با قونج مشته شده فرق مذکور شده است بلان فرزند که از برای
 فلوس در تحلیل او رام پیغلا بهتر از فلوس در کلیه مسهل مغز است سوای فلوس کاه

در کمر

هست و دم صلب در کلیه و علامت آن ثقل عظیم است شدید و روح قلیل و در بول و ندرت بول و بسیار شود که در ایامیکه دم صلب در کلیه به هم رسیده باشد بیشتر است از برای احتیاج سبب در کلیه کف است طبعی حکیم که مکرر عارضه میشود از دم صلب کلیه تب دق از برای انقطاع غذای قلب و کوبش عرقی صاعدا از کلیه بقلب که از آن عرق غذای قلب باید جاری شود و علاج آن عسر و مشكل است از برای سختی و در صلابه جوهر عضو حرارت آن و کمی رسیدن آن در کلیه داخله خارجا و علاج آن به حال تنهید قطن است بطنه محله مثل بایونه اکلیل بدن بکتن و حلبه و خطمی با مقل اشق و پیه دب و مغز ساق کا و و مالیدن بودغن بایونه و دوغن غاز و کافشه و تکیه کرد شور و عن قسط و شویب و فصول کردن بطبع بایونه خار خسک بر کتان بنفشه بنفشه و انجیر حلبه بیاض شاد بر زرد محله پت مثل لعاب همیشه خطمی شیر تخم خیار تخم کوبه کوبه با شربت بنفشه بدهند قروح کلیه بدان قرحه تفرقا اتصال است در لحم که متعجب شود ما انقطاع عرق بادی که منفرج شود یا خلط حار مراری یا بوری که منقطع شود یا ماکل شود و جمع در قطن است پشت قهقهه انقباض و تعدد و خروج مد جرح خون پوست در بول میان قروح کلیه مثانه اینست که قروح کلیه با سلسل البولست و قشور دندان است و قروح مثانه با عسر بول است و قشور در آن مفید است و قروح کلیه با قرحه است و قروح مثانه و جمع آن صعب است و استدلایل موضع جمع کنند کلیه در پشت است و مثانه در عانة است و بول در مثانه متعفن است علامت آن فصد یا سلیق است از هر دو در تقاریر و فرماید صاحب قرحه را و سهیل مشرب و بفر است گفته است جالبین در حلیه البره که اسهال خرد و بیاض کلیه و با دو مایه باط انکه او بیسهله خاله نیست از قوه حله سوسندی و حله یکلیه و تار و بکرو و اعراض شرح پس زیاد کند قرحه را و دم انکه مواد مراد بود قرحه در هنگام انزال از آن بسوزن معاجرت میرساند کلیه را بقشار کوبش زیاد کند قرحه را و شرح قرحه را با کله و انکه مواد منجمد را از اعضا بسوزد و اسهال ناچار است با انکه نفوذ کند از سمت محدب و زیاد کند در علة و در اندام قرحه که قروح در اعضا که محل عسر و فساد است عسر الاندما است از برای انکه بول را میزدند و بول و مرد بول نکند و در اندام فعل بسبب عدم تمکن در اندام موضع با قوه دفع بول و فضلات حاره بتقریب دفع آن زیاد

قروح کلیه

موضع اید یا بول دفع شود و بکری انکه عضو متفرج در اندام سکون باید داشت باشد تا کند و کلیه را ممکن نیست عضو معلق ببول است در مثانه نیز همین عسر است بعلوه انکه در آن بول مدتی ثابت بماند و جمع میشود مانع اتصال او است حبس بول در آن دوم انکه مثانه عضو عصبی است و قروح عضو عصبی عسر و مشكل است و عسر و بول است از کلیه که نیست غالب است و قروح که با نافع است در این ناخوشی و کل رنی باشد است مع عرقی کثیرای سفید باخیز تخم خیار جرب کلیه عبارتست از انفجار شور صغاری که عارضه باشد و گاه هست از برای کلیه شور صغارا از اخلاط مراره یا بوریه پس متفرج شود و علامت انعلامت است از وجع بول خون و سردی دست پاها و دفع شتون قشور سفید یا چرب قلیل و عارضه در قرحه کلیه و بسیار است که وجع در جرب کلیه عظیم باشد و علاج آن فصد از فصد از با سلیق است بنفشه بطبع شاه قرحه میستان تخم خطمی خبازی جوشانیده شیر تخم خیار شربت بنفشه و دو سیم مضافه بنفشه فلوک شیر خشک آب کاسنی و دوغن بادام قویجین المونجار و حقه کردن بمقدار لینه در این مقام منام است و بعد از تنقیه کردن شیر الاغ بخورم قوم در جرب دفع نشو مکرر در آن چوب چینی دو ماه بشرط انکه چوب چینی خوب مرغوب بوده باشد و پویند کردن آن بنحو نیست امراض کلیه ملو ط باید داشت در زیابیطس و آن اینست که بیرون می آید بول همانکه شربت کرده بود بحال خود از غیر انکه متغیر شود در زمان قص و کفتم شود از برای آن سلسل البول و سبب ان افراط سوسه خراج است که گرم شود از برای کلیه پس جلب کند مائیه از کبد فوق ما یختم و بی نماند این فرط و کلات و تجمع آن زیابیطس است در لخته عرب و می نماند پوکاریه و دواره و علامت عطلش است از غیوب و بول کردن دائمی بغیر حرقت و اینکه می باشد بول سفید و رقیق مشیم باط برای انکه کلیه مهلت ندادن برای انکه متغیر کند و انکه از اقوام او را و علاج معنی مایه شعیرا شربت سفید و سریت اما این که حموضه در آن غالب باشد و او غوره و شربت بنفشه قوص کافور را مواظبت کردن که انجاری آن اینست طباشیر صندل سفید که شربت تخم تخم جاش تخم کاهو تخم خیار تخم کدو صمغ عربی کل از منی کافور و قرص طباشیر بدهند که نسوز نیست طباشیر تخم کاهو تخم خرفه کل سرخ از منی کلنا فارسی کوفته بچته با لعاب اسفرزه قرص سارند و قرص زیابیطس بدهند طباشیر رب السوس تخم خرفه تخم کاهو تخم جاش کشیش خشک کل از منی

جرب کلیه

در زیابیطس

صندل سفید کلنار سماق صمغ عربی کافور کوفته پخته خمیر کرده باب خر فرب و آب کاهو را با این
 قوی می سازند و نهاد کنند مکرر از صندل کلنار اما قیاس کلار منی سوپو جواب کاهو خواب کردن نه نشست
 بر یا این باره مثل نیلوفر بنفشه کل سرخ فقاخ به و سیب کل پید و غذا بدهند بمثل شور غوث
 شورای انار یا ریشک و قول قیل هست که زیاده بیاض از برودت بوده باشد که مستولی و جمع بدن
 یا بر کلیه حاضه از شراب یارده یا سرهای شدید و علامت انعدم و علامت حرارت است مکرر
 عطش بدن سبک نمی باشد یا بیطس مکرر آنکه با عطش و علاج آن بر مذهب ایشان بر غرض وجود
 از برودت مشرد و بیطس و تنفیه کردن بقی مصحح سکینین و دروغن قسطه مالیدن درم
 بیشتر اوقات عارض شود از برای مثانه و دم گرم از خون کرم لطیف یا مدد صفرا با ابتدا
 حصاة و علامت وجع شدید است یا عسر رعانه و احتباس بول و تب گرم سوزانند
 و سیاهی زبان و انتفاخ عانة بسا باشد که ظاهر شود سرخی از خارج بسا باشد که بوده باشد
 احتباس عایط علاج فصد از با سلیق جلوس در آب جوشانیده باشد با بنفشه خیاری بنفشه
 کردن مثله بود و بنفشه و نهاد کن بشیر و کجند مقشرون پاک کرده از شویاب با نهاد کن از
 و درق کلوا بونه خنک و افله با شویاب بارده قابضه مضاست از برای تخم باره و اگر غاد
 بارد بنفشه خطی اب کاسنی عنبل الثعلب بعد از آن نهاد کن بقیر و طی از موم کافوری بوی
 مضی سبوع داخل کن بایونه و بر دکان ارد با قلا یا بنفشه که عبارت مثلث پس اگر تحلیل رفت
 و الاجمع کن محرق که گفته شود در دیله کلیه و کاهی عارض شود مثانه را و دم صلب و انعا و نشو
 و دم حار یا بعقب ضربه یا مقطعه و علامت عسر بول است و عسر عایط و ظاهر شود و در جگر
 و دم عظیم باشد و علاج بعد از فصد کردن طرهای صمغ مخم خیار دانسیون با عرق بیدار
 و در و سیم منغی بدهند از عنبل الثعلب خیاری فلووس دهانه از پر میاوشان بنفشه
 فلووس شیر خشک و روغن بادام و غذا شورای عرق سبزه با نمود کلم و نشستن در آب زن مثل
 بابونج اکلیل زنبق پسته مرغ و اردک و نهاد کردن بایونه مدیکان کل خطی معرسان کافور
 و روغن زیتون قروح مثانه و سبب آن سح است از خلط مراری اکال یا حادس یا حصاة
 یا انفجار و دم است و علامت عرقه بول است و یقین بول است و عسر بول است قروح
 مده است و سایر مثل صمغ و محاله و علاج اینست که عطا کن چیر که منق فرقه
 باشد مثل قریس طباشیر قریس که با قریس کاکج و صمغ قریس کاکج اینست مخم خیار مقشر

و دم مثانه

قروح

خم کاکج تخم کرفس شهد انج کلار منی صمغ عربی دم الاخوین بزرالنج افیون کوفته و پخته قریس
 مسانند شراب خشخاش خوب است در طرف روزه بچکانند و در حلیل خثیاف ایض
 در ادویه عین متعارف است همان شیا فوا باشد و دختر دهنکامیکم وجع شدت داشته
 باشد و اگر نبوده باشد وجع شدید کلار منی و شاح کافور و کوی و شادنج و کندر سفید
 باشد و دختر بچکانند و مهره مرچکانند یا شیر و مغز دانه کوی با شیر دخت ساید
 اسفزه را با شیر دخت بچکانند و یا شامد شیر الاغ را با شامد کامیکم صمغ یارده که بهترین معالجات
 شیر است در جرب و مثانه مسبب خلط حاد شور بوقی است که حادث کند در آن شور
 و علامت عرقه بول است بوی بد و وجع شدید با غارش و رسوب مانند غلام و غافله
 و بسا باشد که بوده باشد میلان بر دوام و رطوبات صلبیه بسا باشد که میلان خون قلیلا
 قلیلا و علاج آن لعاب بهلانه و اسفزه و نشامه صمغ عربی کثیر و شراب ماء شعیر هر دو
 مطبوخ است از برای تبرید کردن و مسکن وجع و مسکن عرقه و جلای مده از غیر بلنج
 شیا لاغ بدهند مدیکم محال اید و روغن بادام با مرق عروس در جامت دادن و از آله آب
 دزدک و ریح مثانه بلعاب اسفزه و شیر دخت و روغن بادام نافع است و مکرر تجربه شده
 چکانیدن همین دواها جود دم در مثانه علامت آن مبوق بول دم است از برای افه
 در کبد و کلیه یا ضرب یا مقطعه بر مثانه و عارض شود بعد از آن کوب از برای آنکه مستحیل
 از سموم قتاله از مثانه بجا رودی در قلب و سرد شود اطراف از برای ضعف قلب صفر
 نفس و صغر نیز از برای ضعف قوه فلبیه و عرق سرد و بسا باشد که بوده باشد شکان از
 استیلائی سردی علاج آن سکینین است سکینین غرضی نافع است به شوا و با آنکه سکینین
 با نیم مثقال خاکستر خوب درخت انجیر است با نموشانند و سکینین مدکود بر نحاس
 کرفس ترب و سداب و اینک بنشیند در میان ابها که جوشانیده باشد اکلیل حاشا و غیر
 انجیلان با بونج فو تخ سداب انجوان بچکانند و در حلیل بهر مایه مرکبش را بد و رستیکه و افه
 کند و تقطیع و تحلیل کند پس کفایت کند فیها الاعلاجی نیست مکرر مثانه وجع
 مثانه مامیب و دم است طروج است یا مراب است مامیب حصاة است یا مامیب
 مزاج آنست که عارض شود از کثرت تناول مدرات و اشیاء حاره علامت وجع و نهیب است در
 موضع مثانه و عطش علاج فصد با سلیق است و اشامیدن شیر مخم عرقه تخم خیار

جرب مثانه

جمود دم در مثانه

وجع مثانه

نم کدو و تخم کاسنی با روغن بادشیر و نماد کردن بصندل سرخ نونل و ارد جو
باب کاسنی و نعلول کردن روغن کدو و روغن بنفشه و بوی کاند و داحلیل از همین روغنها
یا صافه شیردخت و لعاب اسفره و سفیده تخم مرغ اتفاق از بودت میباشند مثل
خوردن یا هبوب ریخ سرد و علاج ان ایست بخ و از یانه تخم زردک و انیسون خوشایند و صاف
و با خاکشیر بدهند و کما کند موضع را بقوی تخم شویب چند بیدستر و حلیت و صلاب
و برنجامف و ریخ مثانه سبب اغذیه ناخه است یا کثیره الطوبه یا ضعف مثانه که قله
نداشته باشد برقیحان از برای قصور حرارت و علامت علامه بد فعل است علاج
مالیدن مثانه است و اشامیدن روغن بیدانجیر از یکدند تا دو مثقال بدست
ان اقوی در تحلیل است از روغن زیتون و از ان روغن بار و روغن بان و زنبق حلیت
همچنین چکانیدن از ان روغن با حلیل و نماد کند موضع مثانه بمثل سداینج
و شویب و چند بیدستر که بشکند و بخار در حصاة و ذبل است در مثانه و کلیه
پس سبب فاعل حرارت غریبه است از اعتدال و سبب مادی خلط غلیظ لزوج از
بلغم یا چرک یا خن غلیظ که تشف میکند حرارت و طویة او را پس باقی میماند شداید
الغلظ پس خشک کند بسوزاند از حرارت و متخیر بر طول مدله خصوصاً در مجاری
انحنائی که میانه کلیه و مثانه ضیق باشد یا بخلقت است مابده است از خلط لزوج
پس صاف شود و قیوان و باقی بماند غلیظان و در مل با سبب است که تحلیل الغلظ و الزوجه
و مسفید میشود اما قافا و حصاة را ماده بیشتر است در شدت غلظت لزوجه و چسبند
در کلیه در فضای ان محکم میچسبد پس بیرون نمی آید از شدت نشست منعقد
میشود بجزارت ناریه و صافه شود ماده انحنائی که منعقد شود چیری بعد چیری منعقد
شود ایضا تا آنکه میگردد حصاة مثل چینی که متولد شود در دیگهای حمامات از
و در قفقه که آب گرم میکند که بتدی ریخ در تبه دیک چیزی مثل سنگ بهر رسد
و علامت صفاء بول است بعد از کد و برت از برای احتباس از برای غلیظه در کلیه
و ثقل زبل که زننده باشد بسوی حمرة که بر روی برند و ثقل در پشت و تعد در مثانه
که احتباس کند غلیل که کو با چیزی بسته شده است شده است بکمر چونی سبابا

در مثانه

که وجع در حوالی بیضه در عارضی و کاه مشتببه شود وجع حصاه وجع قوی لزوج و ذکر شد
میان ان از برای وجع حصاة ناریه است که اشتداد کند در نوبه و هیجان کند در وقت
نوبه و عارض شود وجع در هنگام آمدن نوبه ان و علاج قطع حاده است با اجتناب از اغذیه
غلیظه مثل شیردخت شترکوشت کا و گوشت بز و نان فطیر و خام و هر چه جواری بضم
جیم و تشد یدان یعنی ارد میله و هر چه لا کشته یعنی اش رشته و حلوا چسبنده و فواکه
عسره الا نهضام مثل سیب و شفتالو و کلابی و شقیه کردن بدن از ان بقی بافضل است
و اسهال بطیخ پستان و انجیر زرد و اصل السوس تخم خطی یا ترنجبین فلوس خیار شیر
روغن مادام و ارد از برای نکه از نفس عضو استقلخ مستعد و متخیر از نفس کلیه چنانچه
نکند کشره التجین بلکه بدهند مثل تخم خیارین تخم کدو و انیسون کا کخ خشک و پرسیار
و اسهال تدبیر ملطف مثل تهوج و فروج گوشت بزغال و نان خشکار محمد و اسفناجیه
با کدو و ریاضه معتدله در کستکی و تموید هضم و دادن سکینین غصیه و هر وقت که در
شدت کد قصد با سلیق کون البت البت بقدر قوه و حقه کند و اگر بویه باشد خط
و نشید در این که طبع دهند در خشک و با بونج خطی شویب و کرس کل و پرسیار
و کافشه نیمکوب و حله به کبر و ورق اسفره و خرفه بنفشه و نماد کند از آنها که جوشانده
بخند پرشت و تهیگاه و حالین و بمالند بروغن خیری و بنفشه و شویب اگر دفع شود فیه
انکه بر جهل بیک پای خود پس چون نازل شد و تعلق گرفت با طراف و مجاری بکدارد
مجمیع امهات موضع که مابین حصاة است و بکند تا منجذب شود و حقه کردن
بمزلقات مثل لعاب خطی تخم کتان حله بار و روغن کافشه و فلوس دادن با دی و ترنجبین
بار و روغن با دام پس اگر تعلق بکیر در مجری قضیب بکند و قضیب را باب گرم و چکاندن
در قضیب لعابهای مذکوره تا آنکه بیرون آید و اگر شدت کند وجع فلونیای دو
بدهند با آنکه تریاق و ارق و اما حصاة مثانه پس اسباب تولدان اسباب تولدان
کلیه و کست کمار شود حصاة مثانه از برای زنان خصوص حصاة در مثانه
بهمه سده از برای مجری مثانه ایشان بسوی خارجست کوتاه و وسیع و کتر در قفقه

حصاة مثانه

و از بسکه کمرج دارد مثانه زن و مثانه مردان در قیاس است یعنی سه تغیر پس جاری میشود
 بول غلیظه از آن سهولت و ضعف سبب فاعلی در زنان که آنقوة فاعلی را رشت و نبودن سبب
 از برای تخمین کلیه که جماع است و سایر حرکات قویه و علامت آن وجع مثانه است و نواحی
 آن و حرکتی که عامض شود و قضیب بوازی که در اتفاق بهم رساند قضیب و استرخاد و قضیب بغیر
 و بیاض بول و وقت بول و زبل خارج رنند در بزرگ بسواد و در عذریه و بیاض بول احتیاج
 خروج مقعد و هر چه فرغ کند علیل از بول خواهش کند بول کردن و مکود در حال و هر چه
 علیل باها و درک خود را بول کند آسان تر باشد بقریا آنکه در حرکت پاها از حرکت کند
 و حصاة مثانه بیشتر از برای احتفال از برای قولد اخلاط غلیظه در بدن ایشان از برای
 بیشتر اوقات برای مشایخ و کهنول و پیشتر از آنکه حصاة مثانه بهم رساند لاغری باشد
 و در حصاة کلیه بعکس است و علاج انفلاج حصاة کلیه است مگر آنکه ادویه آنقویست
 بسبب بعد عضو سرد مزاج آن و عظم قولد حصاة در مثانه عریته که بقدر هم مرغ حصاة
 چکانیدن در تحلیل روغن عقرب و بخوراند با و مشرد و بطوس و قویان قاروق و همچون
 مقتت حصاة و اگر بوده باشد حصاة باید بشکافد و مضر را بر آورد و حصاة آسان
 است فعل در سن صبی تا برسد سن ده سال اما بعد از سن ده سالگی پس شق خطر دارد
 اما در شبان سبب آنکه ورم بهم رسد و ورم با خطر است و اگر شمع باشد در مجرای
 چاق نشود و اما صغار حدی که ایشان از شدت وجع و لاک مسودا به حرقة البول باشد
 با بسبب مد که بیرون میاید و میگرد از برای حدی و حرقة البول از قروح است باز قروح
 مثانه با تقریب جری است مذکور شد معالجه آن با بسبب حدی بول و بول قوی بول
 بسبب خلط صفرا با آب میاید بمثانه و خراش میدهد مثانه را و قضیب را و علامت
 علامات حرارت مزاج است و صبیغ قاروق و عدم خروج مد و مشور و علاج آن آسان
 لعاب اسفند بهمانه یا بنادق الرو و بارده و ماء شعیر یا شرب بنفشه و فسد یا سلیق
 از دست راست و چپ و ترک کردن مالخ و طوی و حریف و شدیدا محلا و است و شب
 نده تخم مرغ با چلا و روغن بادام حریب کشته و گوشت مرغ جوان چاق با حوش و یا بخته
 و کد و داخل کرده بنوشد که هفت که حرقة البول بسبب قرحه قضیب بوده باشد فرق
 کرده اند میان آن و میان قرحه مثانه بآنکه قرحه طویل المقدار است بول کثیر العده از برای

رشته بخواهد
 برادر در دست
 کشیده بر زان

انکه بشده وجع صبر کنند و مقاساه بول تا آنکه جمع شود بول در آن مقدار بسیار احتیاج است بول
 و در بول میباشند یا از ورم کلیه یا حصاة مثانه یا حصاة کلیه از برای جمود خون است یا حرکت
 در مثانه یا بول ناخن غلیظه مدد عامی اینها کفایت از برای گوشت نایب است در مجاری بول و
 علامت آن اینست که میباشند بعد از اندمال قروح نیست که منع کند بول را بلکه میاید قلیل این
 حابس فوق مثانه بوده باشد دلالت کند بر ثقل در پشت و خلای مثانه از بول و اگر بوده باشد
 تحت آن دلالت کند بر آن ثقل مثانه و صلابه آن ثقل پشت و نهار و وجع شدید و قله
 و علاج آن اگر بوده باشد در موضع قضیب یکدزدن از مزاج بول که قاسا طبر کونید از سر به
 و نقره میسازند و بهترین آن از سر به است بقدر طول قضیب بسیارند بقدر وسعة تحلیل
 برین و ضیق آن و وسط حقیقی آن سوراخ مستقیم داشته باشد و نظریه بکم متعارفست در
 وقت احتیاج کنارند و آن حاسن هرگاه فوق مثانه بوده باشد یعنی میان کبد و کلیه مثانه
 مار و علاج مگر آنکه نشینند در این از بابونه بنفشه خشک کلمه و پیما و شان بزرگان
 و ضماد کنند از بابونه ارد حلبه خبازی بنفشه اکلیل باب کلمه و روغن خار حسد و میوایند
 شد که بسبب استرخای عضله که فشار دهنده مثانه است بوده باشد علامت آن اینست
 که صاحبان ممکن است بول کردن بطریق متعارف و بچکیدن در هشتا کسکه فشار دهند
 کنند موضع مثانه را و دست فرو برد معشال و علاج آن مشرد و بطوس خوردن است
 چند روز تا بحال آید بالذم موضع مثانه را روغن قسط روغن بیدانجیر و سداب با جند
 و فریون میتواند شد که بسبب خلط چسبده بوده باشد که بی چسبید در مجرای بول
 یا قضیب پس حادث میشود سده علامت آن تقدم راحة است و تغذیه باغذیه غلیظه
 مثل گوشت کاه و پاچه پلینر بفرم ثقل محسوس در موضع عانه پیر و ناید چیزهای خام بول
 علامات حصاة در کلیه و مثانه نفهد و رمی در مجرای بول یا حرکت بسته در موضع و علاج
 تخم خیارین تخم خربزه کرمک تخم سدره انیسون بپوشانیده تخم شویب و بنشیند در آب جوشانیده
 با بوی اکلیل شویب حلبه کرفس و رقا العار و زنجبوش روغن خشک شویب بپوشانیده
 از همان آب روغن میتواند شد از خلط کوی بوده باشد که روغن بمثانه و حادث گونده کوی
 بول و این باعث میشود عسر بول و تغذیه نه حساسه و علامت تقدم تدبیر بخین است

حبس بول

بول و سوزش که می باید علیحد در طرف احلیل از برای آنکه لحم است و بدن بیشتر و لحم اکثر احسا
 از عصب است از برای آنکه حس محتاج است اعتدال در حرارت و رطوبت در عصب است
 از برای قوه حس و لحم مصیبت است و لحم الطفاست و عضو لطیف شد قبول اکثر
 یعنی از کثیف و از اینجهه می باشد و جمع عصب قلیل الحس و جمع لحم شدید و مرجع یعنی
 سبج وادی در مرض کوشش فریاد میزند مضطرب میشود بخلاف عصب و اگر سبج کوشش
 بول دفع میشود با حرقة و الم بسیار و علاج شیره لحم خیارین لحم مزه دانه الوالو با لعاب
 بهلانه عرق سیلوفو باید شربت بنفشه طرف عصر شیره عذاب با شربت خشخاش لعاب
 و لعاب بهلانه دهند و فصد با سلیق نمایند و بقره قوت خون بکنند و لحم کدوی مفر کدوی
 با دام مقشر بعد از چند روز علاوه نمایند و بکوبند از هر کوی و خون ملاحظه کردند که اگر در
 کرد بعد از آن مددات ضرر دارد و بعد از آن اقتصار نمایند بشربت لعاب اسفند
 شربت بنفشه زیرا که مددات برهنه میکند مجری بول از آن رطوبت لایح که نگاه
 ان رطوبت خلط حاد سازد از آنجهه ابتدا مددات دهند و بعد از آن عصب است
 بنفشه و شربت خشخاش که مغلط ماده کندا کفا کند بصواب نزدیکتر است بعد از
 خواطری از انصباب ماده مددات بدهند و در خطر و نزاع است میتوان شد که
 شدت حس بول و نگاهداشتن بول در عراب و کاهلی از برای خواست با کاهلی است
 شدن بوجه باشد تشنج بهمه سد مثانه متدد شود با متلای بول و ملاحظه با آن
 ضعیف میشود از فعل خود بلکه میمزد قوت دافعه بر تبه که میمزد دافعه که عاجز میشود
 از قبض و عصر علامت وقوع اینمرض است بعد از این مامور و علاج نشستن با برات
 ملین معموله از بزکتن حلبه و کاشنه و ورق طم خطی فرو بردن در مت مثانه
 روغن زیتون و امتان و هرگاه نفع کرد صحت یافت و اما لا استعمال کند همان است
 لعاب اطرا و میتواند شد که بسبب قروح و دانه باشد و در مجاری پس هر چه خوا
 بول کند و جمع بهمه ساد و صبر تواند کرد پس فشار بهمه ساد عضله بطن آن شد
 الی بول کننده که زبان شود از فشار دادن مثانه و لیکن هرگاه جهد کند و صبر کند در جمع
 بول کند بر مجرای طبیعی و این نوع میباید سبب غلظت و قطع و علاج انقباض قروح مثانه
 و چکانیدن در احلیل از برای آنکه تمدد بکنند و زایل کنند الی از برای آنکه اسان

بول کردن آموختن و بز السبج و میتواند شد که بسبب مزه باشد که واقع شود بر مثانه علاج
 کردن است دفع پیش از آنکه درم بهمه سد و امر مشکل شود پس بعد از آنکه کوبن و دروغ
 و بنفشه در انزاب مدد کوره و اجتهاد کند با مدد بول هر چند معامه بوده باشد میتوان
 که قبض و جفاف در موضع بول بهمه سد از کوه می کشید همچنانکه در حیات محرکه بهمه سد
 علل دومان بهمه سد و علامت حدت بول است و التهاب و نفع و طیب و اینکه قلیل بول بر
 و کثیر بول با سانی بویاید گفته است جالینوس در کتاب جود در منافع الاعضاء که شکایت کرد
 من مردی لاقری که بول من با مشکل دفع میشود قدرت ندارم اعراج بول قلیل مگر آنکه جمع شود در
 بسیا و از بول پس حدس زدم که مجری بول این شخص خشک شده است و هم چسبیده است بهنجه
 که جمع شود در مثانه بسیا پس دفعه قوه دافعه او را شدت دفع کند که تقطع مجاری بول شده باشد
 پس علاج کردم بر ملات تا صحت یافت علاج آن تدبیر مرطبات مثل لعاب اسفند و لعاب بهلانه
 با شربت بنفشه و روغن بادام و طریق صیغ ماء شعی و خوردن و غذا دادن اسفند و کدو و بار و غیره
 با دام و استعمال بز که مکرر مدد کور شد و میتواند شد بسبب تشنج و در مثانه و مجاری بسبب
 بلغم و علامت تشنج است و آمدن بول قطره قطره بعد از آنکه تشنج مد و تا آنکه تسع شود
 مجرای علاج تشنج ما را است و میتواند شد که بسبب ضعف حس مثانه باشد و علامت آن
 نکودن بلغم بول و علاج روغن مالیدن و چکانیدن روغن ماعین و سوس و ترس و غیره
 و روغن بلسان با چند بیدستر و استعمال نهادهای مقویه عطریه مثل وری میب و نفع
 و اکلیل و درمنه و شربت در مثانه و حورائیدن مشه و دوقیاق و میتواند شد که بسبب عدم مجاود
 باشد مثل مقعد و معده و رحم و سده و حالب یا آنکه در زحیر بهمه سد بتقریب مشغول بودن طبیعت
 بچمه که ان اهم است که دفع ثقل خصوصاً هرگاه زحیر و اسباب اشغال مانده بوده باشد پس خشکی
 در معده و حجت رساند مثانه و پس بول بیاید و حلی شود و علاج ان اعضا است بتمامه نظر الی
 سبب با حدت بول است که میباید بویاید و پس بر سال و مشکل است و علامت عرق بول و
 بول و علامت غلبه مرار و تقدم شاولی غلیظه و ادویه حاره و بیشتر از آن جوانان از برای قوت
 ایشان و کوشش در مدتهای ایشان و علاج ان سقی بروز باره است مثل غریزه کرم که
 لحم کد و تم که هویم خشخاش با عرق بید خاکشیر فصد با سلیق کردن نافع است و میتواند شد که بسبب
 تقطع بول بتقریب ضعف مرم مثانه و سردی مزاج ایشان همچنانکه عارض میشود مساجیر

و بچکانند با حلیل شیر دخت باشیاف بیض و طای اقا و کل رونی و آب همیشه بهار و آب
 سبز و عالت بروغن نمک و کفر بچکانند سفید و مرغ یا شیر دخت و لعاب سفرزه تنقیه نماید بدو
 غلط غالب در بدن و شیر لایح دهند مدتی که یقین حاصل آید که قرحه داخل قضیب می افتد
 و هرگاه متقارم باشد قرحه پس شیر لایح قهوه چوب چینی باید داد باریشه مکونک که بخراسان
 امش خوانند و مویله و توتیای هندی مغسول کردی سوخته و شادنج مغسول کلان
 سحق و صلاویه کرد با لعاب اسفرزه و شیر دخت و شیاف ساخته بچکانند یا شیر دخت و در
 متقارمه مرغ کاهوی با نعناع لایح سوخته یا شیر امیخته قیل ساخته بقدریکه
 ممکن باشد گذارند نافع است و از ابج و قوشی تند و قارعه و سبزیها باشند میتوان
 که بول خون آمدن از مثانه باشد و علامت ثقل در مثانه و وجع در آن می تواند شد بول
 خون بمقرب قطع عضوی که موده باشد نصیب از طبیعت دفع کند و میتواند شد که بسبب بول
 الدم مجرای طبیعت باشد همچنانکه مذکور شد در نفث الدم و میتواند شد که بسبب افتخار مجرای
 مجبه ضربه یا صدمه یا ریخته در مثانه به هر سه در معین مقاربت محل شود و مکان
 شقیق به هر سه و عرق را منسلخ سازد و علامت آن انتشار قضیب و وجع قضیب در اعقاب
 دفع منی با استیاض سوزش کدالت بافتتاح و انسلخ کند یا آنکه بسبب سردی هوا
 باشد که بسبب کسوف و طلع سازد یا آنکه بسبب تاکی که در اعضای بول موده باشد
 که بلی شخص است و میتواند شد که در بیان اعضا موده باشد از کثرت حرارت و علامت
 لاغری بدن و ضعف قوه باده و دفع شدن آن یا بول و میتواند شد که بسبب متلاطم
 موده باشد از خون و علامت آن ثقل بدن و سنگینی و علاج فصد از باسلیق و مقل
 تنذیه مانند کاهو و انچه بسبب حرارت مزاج کاهو خوردن نمک کاهو تخم حرقه عرق بید
 و امثال آن و بقدر دانه اشق اگر در وقت طلوع و غروب افتاب خوردن و انچه بسبب فربه
 و صدمه موده باشد فصد باسلیق کردن و مورد و اشق بازده تخم مرغ در کرباس
 آب ندیده بموضع ضربه انداختن با معام و انچه که بسبب حرارت کلیه موده باشد و
 ریح متولد در آن تغلیظ منی است و خون غلیظ را ملازم قلیل کند شمع ابو علی میگوید
 سنگین ماده منوی مطلوب است از بجهت میگوید که فصد و اسهال اول فرزد
 هست از اسهال عینی و دادن افراس که بهار و مرغ و آب الدم یا آنکه بسبب ضعف

یا ضعف کبد و علامت آن اینست که بی باشد غالباً و انچه از ضعف کلیه است اشیا یا شاد
 غلط و انچه از ضعف کبد باشد میزند بسوی سرخی و رقیق تو است و شبیه بخون است علاج
 در ضعف کبد و کلیه مذکور است یا آنکه بسبب بول الدم تا کل عرق است و علامت آن اینست
 که می باشد بعقب قروح می آید بول باخون قلیلاً قلیلاً بتقارن و تنق و لایح انبوی غفون
 علاج قرحه است اسامی امراض که در انچه مذکور میشد و نفثان الباه سرعه الانزال کشر
 الشهوه درو المنی و الوزی و المنی کشره الاحتلام و سوس غلوط عاقراً اینه شقیق
 صغرا قضیب دم الخصبه و وجع الدم و القضیب عن الخصبه از تقاع الخصبه و لایح
 استرعا و الصن احصا الحمار القرب قروح الذکر و الخصبه حکم القضیب السد فی مجاری القضیب
 اعوجاج القضیب شقاق القضیب اساجی ادویه مفرجه اسادون هرگاه بگویند غلوط کسید
 و طلا کنند بجان و تنهیکه و قضیب زیاد کند در باده و غلوط نیارد غلوط شد یا اسلیمه
 انرا هرگاه طلا کنند بو خاصه و عانه خشکه اعانت کنند بر جماع اصل السوس قطع دارد عشر
 اطفال الطیب هرگاه بجا کنند زن ازان نزل کند حیض و نفع دهد اختناق در حمار انچه هرگاه
 ذیل غلوط کند با غسل و طلا کنند آن ذکر و بزرگ کند انچه پند باده جماع هرگاه ذیل شود ازان
 شیر و اعانت کند تر حیل هرگاه حمل کند بان بعد از ظهر و شرب آن منع کند حیل را نفع
 داده خنای احم را بزر بقله الحرقه قطع کند شهوة جماع را بزر بجز هرگاه شرب کند ادوی اعانت
 کند بر حیل را بزر بجز هرگاه بزر بجز حیل را بزر کند حیض را بیرون کند شیشه
 بزرگ باکی کند شهوة جماع را نفع کند کشره احتلام و خشک کند منی را بزرگ کان
 قطع کند منی را بزرگ تحلیل کند او دام که در دم عسوس میشود هرگاه بشنیدن در باب
 ان بزرگ انچه هرگاه کند مثل ان مثل زیاد کند باده را بزرگ شد انچه تخفیف کند منی را بزرگ
 السیالوس اعانت کند بصل زیاد کند باده را بظم ادوا کند حیض را بزرگ هرگاه خشک
 کنند و اسهال کنند با صوف منع کند میلان در حمار از برای ان الفاظ عظیم است در فعل
 بزرگ هرگاه بگویند بسایند غلوط کند با غسل و طلا کنند بر قضیب و عانه و خوالی ان
 کند و انبساط بوزیدن زیاد کند باده را بهمن زیاد کند در منی بیض زیاد کند باده بیض
 عصفور زیاد کند در باده بیشتر از هر بیضه هر چند اصناف ان بجامه انبفعل می کنند

X

ادرار حیض میکند و اخراج جنین میکند شربا و مولا با و غسل غریزیا میکند منی با و مصلح است
 تودری مطبوخ و با شرب زیاد میکند منی با و باه لایق ادرار کثیف را نهدی زیاد کند منی با و
 تسبب در طبع و رقان و ساقان ادرار کند بول و حیض و اخراج شیشه کند جا و رسل
 جنین میکند جا و شیر عسل کند حیض و اسقاط جنین میکند جنین زیاد کند باه و منی
 جود نماید باه کند عسر الهضم است و هرگاه با گوشت چاق طبع دهند نیا میکند منی با و
 نیا کند لغاط را پیش از آنکه زیاد کند منی با جوده ادرار کند حیض جفت السلوله
 انشق و دفع دهد جلیان ادرار کند حیض را دفع شد با هر چه که اسقاط جنین کند
 کند در منی جنینا ممول ان اسقاط جنین کند جنین بدست ادرار کند حیض را
 میت را جودا سر و غاوان در فتنه و اسرارش نافع است و هرگاه زن بارد و رحم در آن باشد
 حبه لا ترج ادرار کند حیض را جلیان طبع هرگاه بیا و یزد و زن حامله در وقت حمل کند
 حمل را به حبه انخفضه مصلح باه است حمل ادرار کند حیض را جلیان حب الموشا است ادرار
 حیض را بوده ان حبس حیض کند و اسقاط جنین کند و شغف زیاد کند در باه حبه لا
 زیاد کند منی با و تحریک کند شوه جماع احسک زیاد کند در باه و ادرار کند بول را حیض را
 السنون زیاد میکند در منی حبه حیض و نقاسا براند و هرگاه بلع و ادرار ادرار اسان
 ولاده را از برای شخصی که مشکل بزیاد حلتیت تقویت کند باه را جلیان اسود سا قط کند
 جنین را در هیجان اورد باه را جلیان حیوة الموقی هرگاه بطوخ کند و تقصیر پیش از جماع منع
 آبستنی را حبث الحدید طلای و عظیم کند تقصیر را جلیان ادرار کند حیض را جلیان
 ادرار کند حیض را و دو مثقال خود در ان خصیه بهتر از خصیه ها خصیه خود در
 که چنان باشد و نیا کند منی را خصیه کوسا له هرگاه خشک کند بیا بیا شامد
 نفوذ می دهد و تقصیر را خصیه الثعلب اعانت کند باه را جلیان استقامت مقام
 خوشتر است اکثران باطل کند باه را جلیان زیاد کند باه را جلیان نفی دفع دارد و جماع
 بازده تم دردی نخل رفع کند نفوذ الدم حیض را هرگاه طلا کند از قنار دم الحیض
 حمل کند لایق منع کند جلیان را سمن زیاد کند در منی و تقویت کند شوه باه را و
 کند خون را و نوا نفع دارد و جمیع و هر از نفوذ الدم را رطب زیاد کند در صامی هرگاه قطع

مکره بندند تسکین کند شوه جماع را با و الحطاطیف خوردن افان بقبله بکمال نفع دارد عسر
 ولاد توار و ث البروتن هرگاه دخته دهند از ان اخراج شیشه کند و جنین میت را زایل الفیل
 بخور کند زن حامله نشود و همچنین هرگاه افان با ششم پاره حمل نماید زن حامله نشود و زید البحر ادرار
 کند حیض را با هرگاه یک شقالا ادرار با مثل ان و عفران در مرقع جوان چاق از برای زید کلکل
 باشد نقاسا سان کند آمدن نقاسا و بلکه ولاد توار و نوا نفع دارد ادرار کند حیض را و اخراج
 جنین و قتل کند جنین را خوردن ان و عفران اسان کند ولاد توار هرگاه بیا شامد بازده تم
 زرد هرگاه بیا و یزد بر دانه حامله در هت کام درد و اسدن بکند در دانه جنین را و سبعة خلیل
 هیجان کند باه و اساسا ایوس نفع دارد اختناق و حمل و اسان کند ولاد توار و جمیع حیوانات
 قطع کند شوه جماع و هرگاه بخورد با خرفه زیاد کند منی را بر طایف بحر زیاد کند و جماع تقویت
 و غمادان فتنه را سفت و نفع دارد از برای کسی که تقصیر داشته باشد و جماع زیاد کند منی را
 کند شوه ترا حصو صایه کرده ان و هرگاه فرو نکند در شوه جماع بعد از خوردن ان تسکین
 مرقع عدس که بیا شامد سکر تقویت باه میکند سیکین زیاد کند باه و ادرار کند حیض را و
 جنین را ساقا نفع دارد سیلان و جماع سو فحان زیاد کند باه را سنبیل هندی جلیان
 کند نفوذ مفرط شقایق النعمان هرگاه بخورند و بخورند در دانه و کثرت کند شلیل منور ان
 اعانت بر جلیان کد صدف ادرار کند حیض را و داشتن ان و جودان اختناق و جماع را
 هرگاه بنشیند در طبع ان سیلان رحم و نفوذ ان نافع است عر نفع دارد اختناق و جماع
 زیاد کند باه را حصو صایه و باغ ان عقرب هرگاه بیا و یزد زن حامله در دست خود ساق
 نکند جنین را و حفظ کند تا وقت ولادت غاریقون خوردن ان نفع دارد احتشاق و جماع
 عاز نفع دارد علل هم سرد را از خوردن و بسن و طبع ان و سا قط کند جنین را غایب
 بوی ان نفع دارد و جمیع و ادرار کند حیض را و نفع دارد اختناق و جماع را و نیا هرگاه با
 مدوات دیگر بیا شامد ادرار حیض کند فویون می بندد و جماع با ساق شدید عریه که
 که منع کند و دیه مسقطه قنار ادرار جلیان کند خون طث را فلفل ادرار کند حیض را
 حولا و کل بلکه جنین را سا قط کند و فلفل اسود می خشک کند منی را خود نفع جلیان هرگاه
 کند و بکوبند و بیا شامد میکشد جنین را و فود نفع نهی بوسدن ان منع اختناق
 و قطع کند باه را قوه الصباغین ادرار حیض کند هرگاه حمل کند مواد ادرار کند بول و ادرار

منی همچنانکه درون که طفل از شیر مادر میبرد در پستان شیر بعد از آن به هم میسوزد و علامت آن
جامع و علاج بتدريج محرك قوه کوم و استماع نمودن احادیث این امر را و نظر کردن به تساوید
که متذکر گردانیدن امور نفس را باجماع و حرکت دهد روح و حرارت عزیزی را در دوق بید منی
و بالند در قصب خاطرها را در غن حیا القطن و اغذیه بخورد مثل زرده تخم مرغ و گوشت بز
و مرغ و سرکه و فند و اما در آنچه یا بغض یا طرف جماع یا آنکه اختشام اختشام آن طرف
از استکشاف غوره با تفکر امر فاحش قبیح عقلی با قرا و دادن مضار و بدین امر بقوه و هم با آنکه
چنان دانند که این امر با غیبت و اندر نگین شود و کان کند که قوه رجولیه قطع شده سا قط
شد قدرت بر جماع ندارد و علاج آن دفع این امور است و باز داشتن نفس و گاه هست
سبب ضعف قلب است بسبب قصب بسیار یا مرض اولیل یا کوسکی مغرط و علامت نقصان
حرارت و این نبض و به هم رسانیدن مثل غشی بعد از فراغ از جماع و میتوان شد سبب
حوار قلب بوده باشد علامت آن خفقان و عطش است علاج تقویت قلب است
مزاج بفرجات بارده عطریه و میتوان شد سبب ضعف معده و کبد با شید و علامت قله
شهوة طعام و کمی قوه هاضمه علامت ضعف کبد و معده علاج تقویه کبد و معده و اصلاح
مزاج بحسب واجب چنانکه ذکر شد در موضع خود و میتوان شد سبب ضعف دماغ بوده
و علامت آن اینست که میباشد حواس در آن کدد و حرکات عسر علاج تقویت دماغ است
معااین و شمولات و اطالیه مذکور در ضعف دماغ و میتوان شد سبب ضعف کلیه بوده
باشد و این امر کلیه در جماع اهم است از برای شهوة طبیعه تمام نمیشود مگر بقوه کلیه
از برای آنکه ماده منی که می یابد آنکبد بگلستین و از پنجه صاحب کلیه حاره یا اعتدل میباشد
کثیرا لینی صاحب قوه در جماع و مشهور است از شیخ مذکور است که خمیره منی نازد میشود از
بسوی انتین پس بنا بر این متغیر میشود بالغز و ده مزاج منی و ضعیف میشود شهوة و هنگام
ضعف کلیه و دماغ و از برای آنکه ضعف کلیه نسبت قریب مشارکت از برای آلات تنفس تاثیر دارد
قوی در مزاج منی پس اگر حرارت دارد میسوزد منی خشک میشود و اگر سرد باشد می یابد
و لذت آن تمام نمیشود و باید مزاج کند و علاج آن تقویت کلیه است چنانکه گاه هست قوی
اسمرهای آن است و آن یا بسبب ضعف بدن است یا طول نگاه داشتن از جماع پس بخورد

در این کتاب

میشود عضو و لاغز شود گفته است بقراط حکیم العمل مغلظ و العضل مرهل و علاج آن ذلك
و مالش نایع است با شیر کوفته و برف طلا کردن بعد از ذلك و همچنین آب کرم و با آنکه سبب
قله ریح است و نفوذ بدن و کثرت جماع که باعث ضعف گردیده است و معالجه با بول است
محدود و بولینا و شیر و شیده با قلیل دایمی و یا سبب سردی اعضاست قصب و یا غیبت مثل
قالج و علاج قالج است سرعه انزال سبب ضعف قوه اسکلت است بسبب برودت و رطوبت و علامت
نبودن حرارت و بودن منی بسیار و قیق علاج استفراغ بدن است و فر کردن و فرغ عانه
و عجان که عجان عبارتست از مایه و بود خصیه و روغن مورد و نوکس و شراب فحوش و معجون
الحدید و گاه سرعه انزال بسبب حدیث منی است بر تبه که اطاعت نکند طبیعه او غیله که گاه هلاک
بلکه مشتاق شود طبیعه بدفع آن و علامت حدیث منی است و علاج آن شیر و تخم کاهو
تخم خشخاش و باریق است چند یوم و غذا را عدس و روغن و برانی خرفه و گاه هست که بسبب سردی
ضعف اعصابی نیست است لازم دارد ضعف باه تا معالجه او گذشت کثرت شهوة سبب آن است
بدن است و کثرت خون و منی و علامت انقوة بدن است و سرخی رنگ بشیر و قله ضعف و کثرت قوه
باه و احتلام بسیار و علاج فصد با سلیق است و اسهال و تقلیل غذا و اغذیه حاضمه خورن
شیر عنب خورین و غذا عدس خوردن و آب غوره و انار و ترش خوردن و سرکه خورین و ادویه منی
مثل تخم کاهو تخم خرفه و تخم خشخاش و تخم کشمش و تخم حاض و نیلوفر و سندل و سماق و گاه
و طباشیر و بید پشت کردن بقفا و مثل اقا قیاطین از منی طهارت باب ما زو با از حدیث منی است
و علامت اینست حرقة بول و علاج تناول اشیا مبرده و طبیه مثل کدو و اسفناج و کاهو
در خول در آب سرد و شرب دفع ترش و میتوان شد سبب سرعه انزال و خارش شوری بوده باشد
در او عیه منی همچنانکه عارض شود از برای زبان خارش و دفع رجم پس سکون به هم رسانند
جماع و علامت آن اینست که جماع زیاد کند شهوة و او بسیار باشد که تابع شود جماعا و علاج آن
فصد با سلیق است و اسهال صفرا و حاره که گذشت مکرر در منی و مزجی و طوب است که
کند و نبات شهوة از برای آنکه نرم کند مجری را و منی جدات خود جزو نکند اعضای بول و او در
رطوبت لزج است که سریان کند و مجری بول نوز داده دفع کردن بول از برای دیگری بول که
تقریب طول زمان بول مردان وحدت آن محتاج شود و عانی که آن لغا و اغزوی کوبند و آن طوب
مانع شود که مجری بول را سوزان کشد و از کثرت جماع آن رطوبت که از آن غده موضوعه نرد و کثرت آن

که در حین بول میفشارد انگه را و در طوبی میاید و بعد بول میکند اما سیلان سبب کثرت
 و قلة جماع و استواء قوام با نبودن ضعف در اعضا و علاج استفراغ بدن از نفق و تقیل غذا
 و استعمال مقل منی بالبخه گذشت و میتواند شد که سبب کثرت منی ضعف کلیه و ذوب
 شحم کلیه است یا کثرت جماع و علامت ضعف کلیه است و سوء مزاج حار و برآمدن از
 شخص جماع کننده بعد از جماع که بول کند منی دفع شود هرگاه در جماع کرده باشد خون
 دفع شود بعد از جماع هرگاه نزدیک شده باشد جماع و علاج علاج ضعف کلیه است
 یا آنکه سبب آن و بادتی منی فکر کردن در جماع است و علاج و طوطی است و سبب کثرت
 اعضای منی و بسوی فعلش که انتشار و خراج منی است و علاج آن ترک حدیث نفس
 بان و سماع نمودن حدیث عامه و کاهی حادث شود برای نسوان سیلان منی مثل آنکه حادث
 میشود در بان از این اسباب در احتلام است بدان اسباب احتلام مثل اسباب در بان
 و همچنین است علاج آن و دفع دارد بسبب منی سرب بر پشت و خواب خاصه بر پشت و منی
 حریر احتلام میورد پس سزاوار نیست که اجتناب کند خواب بر پشت بلکه بخوابد بر جانب
 در فشار سبزه مثل کتان و بول سید و فحشکشت و مثلاً در فرسوس و بان بران بول
 نعبه قایم الذکر است که باری میکند بان اهل روم در عروسی خانهای خود و بعضی گفته اند
 که آن اسم ولد شیطان است و بعضی گفته اند تصور میکند و در جماع سوختن شیطان
 میاید قایم الذکر و بیکدیگر دستهای خود را بر زک خود پس آن شدید میشود و آنها ظواهری
 قضیب متوازن غیر شهوة جماع یا ناشهوة جماع و بسیار باشد که اخذ کند و طول این ازار
 هرگاه معالجه نکنند مودی شود بقتل اعضا و حدوث و دم گرم و بسیار باشد که بکشد
 بسبب الم شدید و رکاء حس عضو گاه هست که این ناخوشی بسبب ترک جماع بهتر
 و علاج فصد کردن و شیر تخم کاهور غزنه تخم خشخاش الغاب اسفند و عرق بید قرمز
 کاهور و خیار و هند وانه وانه را خوردن و بسبب منی سرب بکر رفتن در بدن و طوطی
 بعین مقل و زوال مجده وانه از ریس که هرگاه جماع کند در حین جماع دفع بول میشود
 اختیار در وقت اول مالک فیشود مقعد خود را و کاهی عارض شود این ازار برای بان
 و کثیرا حادث شود و اینعلی از برای جماعتی که غالب میشود برایشان شبنم جدا از برای

فلسفوس

منی و بسیار میشود لذت از برای چنین جماعتی و این جماعه که لذت حاصل از آن سایر لذات
 از برای نکه انذار ایشان محسوسات بسیارست بخلاف صاحبان طبع لطیف و سبب
 اینست که هر یک از محسوسات استنباط لذت و ادراک لذت نمینمایند بواسطه اوقات
 مثل قوه باصره و لذت محسوس باصره الموان اشوع و اشکال بواسطه و محسوس سماعه
 متکلیف است و محسوس ذائقه است و محسوسه جا کرده در سطح زمان است و لذت مجامع
 از لذت لمس است که از اقوی انقای لذات است خصوصاً در طبایع کثیفه و از این جهت
 حکما از لذت بی عقل است و محسوسات از آنکس میسر است و صاحبان مرض عذوبه
 الاعضا و سستی میشود جدا و بدقت انزال پس تحلیل میرود روح ایشان و تداوم بر این صفت
 که جماع کنند بر کوسنکی و غذا بخورند از طهوج و معام که بخورد داشته باشد که در غن
 کنند از افاقیا و رانک و کلنا و جمع و کند و اقام کنند بتقویت دلها می ایشان بایند
 و جوبعود و طباشیر و فوفل و کل سرخ و در مغز قوت دهد و بوسیدن کافور و سرکه و صندل
 و آب کشیز و آب کاهور و مکر کنند این را و بشکند حدیث منی را بخوردن تخم کاهور و غزنه
 کشیز خشک با عرومید خاکشیر اوام انشین و دم بیضه گاه هست از حرارت است و علامت
 و دم و بزرگ شدن و دم و وجع و مره و حرارت و التهاب و علاج آن فصد با سلیق است
 و روی آن اسفند و لعاب کوبه با سرکه قلیل و مالیدن صندل سرخ و آب کشیز سبز و غلبه
 و آب کاسنی به بیضه در ابتدای ازار یا بونه نوشیده بملی حفض میکی اضافه نماید و میتواند
 شد که دم سلب سودای بهر سبب و علامت صلابت و دم و تیره کی رنگ بیضه و علاج
 بستن بول چقدر و بزرگ کاهور و بایونه و غلبه الثعلب و مقل از منی و مغز ساق کاهور و کوهی
 و پیله اردک و پیله مرغ فصد صافی و فصد با سلیق در همه اوزار لازم است و گاه هست که در
 جوبست ماده منوی از اسباب دفع بریزد به بیضه و متورم شود و علامت وجود سبب
 و علاج دفع معیب و فصد کردن و صندل سرخ با کلان منی و شیاف مامیتا مالیدن دفع دهد
 و دم بیضه بتقریب فتق است و میاید بعد از این در عاقبت این علته نادره است در مردان
 و اند راست و در زمان و انقباض است از احتلاج در مردان و احتلاج رحم در زنان و علته
 که عارض شود در او عیبه منی از برای دم حار و نغوظ شدید و اگر صحت و عاقبت
 علل از آن ناذی بهر سبب بکنده شدن او عیبه میارشدت تعدد و شخص
 این ازار و دم کند شکم و عرق کف عرق سرد پس اشخص میاید از سددت الم و تحلیل و تخم بزرگ

بجرق بسیار علاج آنفصد است فی تامل و تلبین طبیعت باشیاء بارده مثل بقیشه
 الونجار و فلولس خیال شیر ترنجبین شیر خشک روغن بادام یکروز در میان بدهند اگر
 مکره از فلولس باشد بعوض فلولس ترهندی تازه خوب بهمان وزن نمایند و غلاشویا
 غرضیچه باکد و اسفناج و شب و قلیه چلو و ساییده سندرل سرخ کلار منی آب کشیر
 و آب کاهوبه بیضه و قصب و همدروز ماء شعبین بخورد و روز سهل عصر و روز غیر
 بعوض منفعی طرف صبح و هرگاه خوب شد فنها و الا نوبه مندازد بر قصب و یا آنکه حجامت
 کند قصب را یا یکی زدن و اهتمام در معالجه کردن نماید از فصد کردن و حجامت قصب
 و باقی معالجات و احوال نمایند و جع الا شین و القصب یا سبب سوء مزاج کرم است و علا
 حرارت و التهاب و علاج مالیدن غلبه آب کشیر به آب کد آب گاسق فصد
 با سلیق و تامل هرگاه از شدت و جع نم غشی شود ملل افیون در آن ملا نمایند
 از بوردت بهمرسد علامت مکرر مذکور شد و همچنین و گاه هببت که جع از فصد حاصل
 و علامت ظاهر است معالجه فصد است و سبب فساد از بقیشه و نیلو فر کد و خطی که
 مفرقه مرکه در تعظم خصیتین کاهی عارض شود از برای خصیه که یکی بزرگ تر شود و نه
 و دم بلکه بریل چاقی همچنانکه حکایت کرده مسیحی از آنکه مردی بزرگ شد در شهر
 بیضه آن بقدر بالشتی و تعدیه شود بران حرکت و خواب بر تبه که داضی شده بود مرکب
 اندند به پارسستان و طلب کرد معالجه را از جراحت و ایشان خوف داشتند از معالجه
 که میا با میبرد پس رفتند به الملك و والعدل خلیفه و سؤال کردند از نایب السلطنه
 امر کند معالجه پس علاج کرد و بقطع آن و باقی نماند زمان قلیل مگر آنکه مرد و چون قطع
 وزن که غده و طلب بود بوزن دشت و هر روز ملل و مثقال است همچنانکه عارض شده این پستان
 زمان که سستین میشود عمل آن بوزن و تولید نکند شیرها و معالجه ادویه محذره است
 دخترها را هرگاه خواهند که بزرگ نشود نیفتد پستانهای ایشان باید بشوکران سح
 و قشور خشکی و تراشه عر المس باب کشیر سبز همچنین است سرب ساییده یا منک
 مالیدن استرهاء الصغیر کاهی کین بیضه مشترقی میشود و بران مشکل شود راه
 و این امر مسیحی است علاج مانده موزد و موزد علس مرط کلان پوست بلوط کرمناج
 حوسانیده از آب آن مکرر بشویند نافع باد قرحی ذکر و خصیه قروح قصب و روی است
 در بچان میشود سهل نکیرند معالجه از فصد با سلیق و صبر در درها سبب اقلیم یا

نمایند و توتیا و مرارید پوست کد با سوخته و شادنج و کلنار ساییده برویان بپاشند
 قدیمی شد کند سر را و کاغذ سوخته و مرکب پخته و زرد نمایند و آنچه متاخر شده و اکل
 و ذلوی مکرر مکرر شود و فصد با سلیق و صافن و یا ص و بهر فله فیون معالجه نمایند
 اما هرگاه در قصب قروح بهمرسد پس فصد کند ازان اشیاء داخل نموده و شیر دخت
 تخم مرغ بچکانند و علاج قروح مثانه و نخیل باشد حکم القصب خارش در قصب است از
 حاده سفرایه با بوبقیه یا خون سودوی متعفن که منصب شود بسوی آن و عرق حادی که مترشح
 شود از نواحی آن پس خارش کند و علاج آن فصد با سلیق است و اسهال کردن بطبع هلیج یا
 شاهرخ تازه و فلولس شیر خشک و روغن بادام و چند دفعه یکروز در میان و روز دیگر
 بعوض منفعی ماء شعبین بدهند و بعد از آنکه تنقیه کامل شد ماء الجبین بدهند یا شربت
 بزردی بلیست چهار روز در میان آن فلولس بدهند و هرگاه خوب شد فنها و الا باید
 قهوه چوب چینی بدهند یا ریشه امش و بالند سرکه با کلار منی و کلان شیا ف مامیشا و کشیر
 سبز و مالیدن روغن کشیر نافع است و ترک مولد سودا لازم است و ششاق آب که نافع
 و یا با کرم پسین همان ابهای کو کردی رفتن نافع است و مفیده تخم مرغ مالیدن با روغن
 نافع است و حجامت در او بهر یعنی اخرا ن کردن و خون گرفتن نافع است و زلوا و اخرا ن قصب
 نافع است و طلای که جرب مذکور شود مالیدن نافع است و نام قصب علامات و معالجات
 مثل ورم اشین است پوست انار و عدس و کلنار را فصد کردن و فصد کردن موافق است و
 دانه خرما و خطمیر را فصد کردن نافع است شقاق القصب علاج شقاق مقعد است
 و قریب النفع در ای مقام قنولیا و آن کل سفید است و لوبیا و حنا و زرده تخم مرغ فصد کردن نافع است
 تا بیل در قصب و توتیه مثل معالجه تا بیل در هر موضع در این موضع خاکستر چوب میم نافع است
 و کو مفید نیفتد قطع کند بر حنا و راج حبس خون انموضع نمایند سده در قصب گاه هست
 سده بهمرسد در قصب از ثوری که باید در داخل قصب علامت سوزش بول با حین و عسر مزج
 از برای تنگی مری علاج فصد با سلیق است و سقی لعاب اسفند و شیر تخم مرغ هر روز
 و بچکانند در احلیل بعد از انقار غر شیا ف بیض مذکور یا شیر دخت روغن کل سرخ یا آنکه
 از ملط لوج است که میچسبد در آن و علامت عسر بول است از غیر مرقه و غرض خط لوج است
 و علاج مذکور است بخوردن زردی یا زردی و چینی و بخوردن فلولس و غرض است از با نوح اخیل

قصب

او دام قصب

و برنج سفید و مرید خوش فوخته و صغیر و چکانیدن در احلیل و روغن با نونه و روغن بنفش
 اعوجاج در کرم بودن قصب سبب تعدد است که عارض شود قصب را و علاج آن اینست
 که نرم کند روغن بلسان روغن سوسن روغن نرجس و پسته مرغ و سر اودک مغز ساق
 کاروموم کافور و در تسامح منسوبه کند بدست در قبل است بدان که مرید روزن غیری
 عبدمان ناف و عانه است آن مجری حقیق است که حارث میشود از اجاع اطراف صفان
 نزد اربابین وقت فروان به بیضه تا آنکه کشاده شود و برین بکسبش یعنی اسد اقبل
 در وقت که مثل بارم در بغل ران و می بهم رسد و ایستد برای افعال بهم رسد و گاه هست
 بر تپه اشاع بهم رسد که روده هم در انجا برود در وقت بر نکود در سهوله در هنگام پشت
 خوابیدن و دست باز فرو بردن و چنانچه از نامش و از روغ سوده باشد مطلقا نکود و بیا
 باشد که عارض شود بان قولنج و علاج آن در است و بستن آن و هرگاه مشکل شود در آب گرم
 و فرو بردن برفق پس ضا د کند و مسطکی و انزروت کند و جواز السور و ورق سروا قیاقا نکود
 دم الاخوین شب یاقی سیر ابل حصص مکی سرس و سرشتم ماهی در سینه روزنه پشت بخوابد
 و حلا نکود امتلا و حرکت را و منخات و به بند مجری را با عا خصوصا در وقت جماع و
 چنانچه سبب رنج باشد علامت آن اینست که سهوله برکود و در مرمه شد بده علاج
 بستن بمصا به محکه است و هر منخات و سقی حملات مثل کوفی و ضا د کردن مداب
 فنجکست و روغن فوخته مرید خوش شخ و روغن قسط و زنبق مارین و اکوناز آب باشد علامت
 که امین و براق باشد و ثقیل عظیم باشد جدا و که شود بان بول و هر که رجوع نکند البت علاج
 هرگاه صاحب قوی بهم رسد داغ کند یا شکاف داغ کند موضع مسکافه را و هرگاه غلیظه
 باشد و گاهی می باشد سبب انقباض ماده غلیظه پس میشود و چاق شود خسیه و می نامند
 قود لمی علاج و درم سلب انشین است و اما لایحه و دانی کدشت در دال المنع امر اخو دم
 در عقر است عقر بهیم مراد عقم است و غیر حیل است و کثرت اسقاط عقر مساند
 سوء مزاج رحم و ان حرارت ماقول بودت و بیویمت و مرکب انهر و ممکن است و انچه
 از حرارت است میسوزاند منی را و فاسد کند منیر و بسیاری موددها را و شهادت

امر از رحم

دهد بحار و زیاده موی در شده و میان زهار و منی میگویند و کوی حیض و غلط و سواد
 بان و علاج آن اما شعیر با شربت بنفشه و شربت نیلوفر و شربت خشخاش و غذا بدهند
 نان کلای و انار و هندوانه و امثال آن و شب بلو با کد و اسفناج و روزها بالوده و بخور
 خوب است و حمام مرطب و استعمال روغنهای مرطب جمولا از روغن بنفشه نیلوفر و مرغ
 جوان و هرگاه از رطوبت باشد علامت آن رطوبت فوج و میلان رطوبت دایم از فوج
 حکیم که در زمان فوج ایشان سپیس مطلوب است تقصیق و قطیب و تبدیس و علاج آن باج
 فیکرا یکشب در میان و قی اودن و بخورد برادر ششم حنظل انوف شب یاقی منقار
 عود کوفه با کزکین و پشم پاره حول نماید و برادر برجم کل سرخ اطفا و الطیب صغیر
 سگ سیلحه کوفته و پیخته برجم برادر و اینها از برای شده اشتیاق رحم با شفاء
 میگوید بالینوس رحم حیوان در جوف حیوان است ملت غلیظه و از چیزهای خوش بو
 از چیزهای بوی که هست که منقب میشود برجم احلاط سودا و ید و مافرا و حولات
 ملان کوره و استعمال حولات طیب الراحه و گاهی می باشد از فراطین زن کثرت شحم بان پس
 ثوب فم رحم را پس غیر سدان منقود میفشام و ایضا مجاری منی را از زن و خون
 پس جاری نمیشود بسوی فضای رحم مگر قلیل و علاج لاغری ساختن آن زن با استفراغ
 و صمد و اسهال و حقن حاده و تقلیل غذا و مد و مت کردن با طریقل صغیر و کوفی
 از چمن که برای دوز المسد خاصیه مجبیه است در تهنیل و گاه هست از برای رداء
 منی مرد با منکر بوده شهد خاد حار یا بار دغدر یا رطاسا که در زن نکند از برای
 منی و امثال آن و علاج اماله مزاج است بسوی اعتدال یا دویه و اغذیه موافقه و بدل
 کردن زن را با زن موافق با مزاج بدان مرد که انقباض است پس گاه بیرون
 منی از آن مرد نکند بر استقامه بسوی تافضای رحم و علامت آن اینست که مکرر منقود
 نشود بول و استفاده از برای انحنای مجری و علاج آن تلیس است بشعور پسته مرغ
 و از دك مغز ساق کا و پس یکششد تا مستوی شود بر بندد تا مستقیم بماند و گاه

هست که مرض در رحم است مثل ورم صلب یا نبات کوشش ثلوثی و علامت آن
 و علاج آن از آنکه آن اسباب است اگر ممکن بوده باشد و گاه هست که از برای سیلان رحم است
 بصلابت که باید که در رحم را محاذات فرج و علامت آن اینست که زنا جماعه خوش نیاید و جماع
 بهم رساندن در جماع و قابله میشتانند جماعه میلوا علاج فصد صافی است از جماعه محاذ
 و گذاردن فیتله و مرد خات مثل پیه مرغ و روغن بابونج و حوالات مثل ورق کلو در روغن شی
 و حمام مرطب و اگر اند طوبیت باشد یا ارج بد دهند و گاه هست که از برای خطایست که
 غرض میشود از برای زود بخوابیدن بعد از جماع که مستعمل نشود بر موی مثل سرکه قوی
 بعد از آنرا با کبرک عتقه مثل بر جستن و صدمه خوردن بر خوردن الام نفسانی و غرض
 شدیدی یا خزن یا خوف بدان ار شدت آنکه که خوف و غزن و همچنین قاعی اعراض
 در بدن است و اقوی است و اسرع از امور بدنی است و از این جهت می بینی بر مراد
 هنگام عروض آنها از برای رحم که متغیر شود رنگ ایشان و از ایشان همچنین هرگاه
 این تغییر مختلف میشود یا اختلاف اشخاص می کسیکه بوده باشد قوی النفس و علاج
 صحت میباش میشود امور بزرگ و حوادث با وجود و یا سیلان در حالت جناب بعدیت الهی
 شده و ضعف دارد پس در زمان بدیشتران است سبب ضعف قوی ایشان و از او
 در اسان با وقت و هستند از جماعتی میباشند قوی شوند و از امور هایل و زود
 هم اسان شوند که جناب قدس الهی از صورت هایل صورت که بوم جمع کل ذات حمل هم
 ندارد و دان الهی متاثر شوند از اعراض نفسانی تا بشو عظیم که بتجلیل بود از ارج ایشان
 و سبب شود از ارج ایشان و همچنان اید اخلاط ایشان و متغیر شود جمیع افعال
 بر تبه که قدرت ندارد بر بدن از بدن خود و با وجود این حرکت کند قوی ایشان
 و با نماند حفظ چنین و سبب آن پس ساقط کند آنکه از الام بدنی از بیماریها
 از اینجهه میان عوام شهرت دارد که حامله گاه با غلله طبعه بپزند و بخورد سقط کنند
 میبایست که در کوشش که دفع کنند از خود چنین را همچنانکه معده غلای فاسد
 با متفقا خلط در بدن استمضعیف کنند معار و مجاورت معار رحم ضعیف
 بهم رسانند با کثرت جماع که حامله مضراست و جماع اگر باشد یا بمعنی که قضیب طول

ان زیاد از عتق رحم باشد مانعست حمل و نمیگذارد که حمل حصول بهم رسانند اگر کشته
 باشد از کثرت شوق مجذب موی که طبعی است پس از شدت شوق و ننگند
 فرج پس کند شود حدی از برای این و ساقط کند یا وجود این هر دو طایفه جماع از برای
 طالبان و لا داکتار و در سبب است و مخالف قانون طبیاست یا کثرت حمام که حمام را چنین
 بودند او فتنه است چنین را خلاصه هوا بارد و علاج بحفظ از این امور است و گاه
 بسبب بودن ریح غلیظ در رحم و علاج اشامیدن ماء الاصول است و ماییدن
 بیدانچین و لکن در وقتیکه احتقال حمل نزد که اینها سقط چنین است و گاه هست
 که بسبب رحم یا بنوا صیر یا قرح ر دیه بسبب آنکه حمل صورت نمیدد دیگر بصحت
 رحم و گاه هست که بتقریب شده فزال زن باشد علاج تمهین بدن است گاه هست
 بتقریب حد طمث است علاج ادرار طمث است گاه هست بسبب سبب سبب
 مثل دباغ دگر معنی کوفتن عروق نشین و قطع عروق پشت کوشش است
 ان باطل کند نایل و گاه هست که عقم از مرد و زن بغیر سبب مذکور است بلکه در
 خاصیم موی است مثل حال درختی که میوه نیاورد و گفته اند که در تجربه ان اینست که برینند
 مرد زن را بواب پس هر کدام بر بایستد تقصیر از دست و همچنین برین مذکور تا برین تجربه
 گاه میباید پس هر کدام که خشک شود تعصرا را دست دیگر یکی ند هفت دانه از کتدم هفت
 جو هفت دانه با قلا در ظرف بول کند هر کدام را ترک کند هفت روز پس اگر و سبب تقصیر
 رجا بجمعی نامند این مرض را از برای آنکه صاحبان امید دارد و لطف گفته است شیخ فاضل
 علامه در شرح کلیات که رجا بجای میباید است که قطعه ایست که در رحم بهم رسد
 که قطعه در رحم بهم رساندیم که از برای صورت مانی باشد و بعضی مولد گویند بقاری
 باد و در عین گویند دلالت کند بر آنکه مولی یعنی رجا است بجای میباید گاهی عارض شوق
 از برای زنان احوال شبیه بجایها از احتیاس طمث تغییر لون بسمامه و کموده و سقوط
 و انتقام هم رحم بسا باشد که بان صلابه باشد و احساس کند در شکم حرکت چنین
 و مسعل شود در هنگام دست فربودن حرکت ان نسبت راست و چپ و سبب کوشش

فرق

مواد بسوی رحم باشد حرارت با ورم صلب که عام نشود رحم واقف بر ایای ج غلیظه
 میان آن و حمل حق نیست محی شکم است بخلاف حمل و ترهل دستها و پاها در دبر
 و کذب شقیام حرکت جنین و حرکت نکردن آن و این را در مشتبه شود یا مستقلا
 تقیه و بعد از آن ماء الاصول مثل ایاری که جالینوس و لوغاریا و تریاق اربعه
 مددات حیض از مشرب و حملات که مدد کوراست در دبر و طشت کثیر طشت افراط
 طشتها امتلائی بدن است از خون و دفع طبعیه و علامت امتلائی صورت و حسد
 و ضعف نشدن از غرط آمدن حیض و سزاوار نیست که عمل کند حبس او اما ماکم ظاهر
 سود ضعف و تغییر بدن و علاج فسد یا سلیق است هرگاه افراط بهر ساند و بیست
 و گذاردن مجده ناس بر اسفل پستانها و سقی افراط کما بود داشتن حملات و سرکه
 و مرکب الصاحه و غفص قشال کند راقیا مومر و گاه هست از رقه خون است
 فساد است و گاه هست از رطوبه است و آن مشخص میشود پنه که در و چون خشک
 شود ملاحظه رنگ او نماید از سرخی و سیاهی و زردی و سفیدی و دلیل غلبه آن
 خلط خواهد بود علاج استفراغ آن خلط است و گاه هست از قروح رحم است و علامت
 آن تعفن آنست و الم و حرقة و میاید علاج آن و گاهی میباشد از غیر و ولاده و علاج آن میاید
 و گاهی میباشد از نواسیر مقعد است قروح رحم یا از اسباب خارجی است مثل زای
 که از خارج موضع بزند یا از اسباب داخلی است مثل عس و لاریت شده یا جلد شیشه
 جبین میت یا آنکه خلط حاد حار مزاجی که منقطع است و میجود رحم را یا آنکه انفجار یا بخور
 یا شدت الم و اقتصاص بسبب عظم یا صغیر سن یا رحم و علاج رفع سبب است بعد از
 تعیین سبب و علامت وجع رحم و نشستن در دایره که محبس چون است و بر دایره
 آنکه در اندوت و دم الاخون و مرد و پوست انار و جوار السرواب عصر الزای بار تنگ
 کند بهمین دواها که اضافه کرده باشند از کل ایمنی افکار و بدهند از قوس که با بالاس
 الحمل و اگر مدوی بد داشته باشد و شبیه باشد خون باب کوشش پس باید با
 باره قابضه احتقان نماید مثل برنج شسته و عدس و پوست انار و کلان و
 مایه و غن کل سرج و حب الزمان و کونمانج و چنانچه التوجع شده ید داشته باشد

افراط طشت

زکری

شقاق الرحم

ترياك باشيره خنثراستعما انمايند شقاق الرحم کاهی عارض شود از برای شقاق همی که
 عارض شود از برای عنق و رحم از برای خشکی که دفعه بهمرسد بعنف خصوصاً در وقت
 ولاده و کاهی عامر میشود از شدت طلق و ظاهر غلیشود و در دبر و امر از برای قریب عجل
 و شده وجع مابعد از انقطاع و علامت شدت وجع و بویاد قصب خون الوده
 مرهم یا سلیقون یا از چیری از پیه اندک پیه مرغ و روغن بنفشه و استعمال
 مغر ساق کا و روغن بنفشه با علك الاساطیر زفت حولا و طلاء علكه الرحم کاهی
 عارض شود در رحم حکم از برای اجلاط صفراویه یا مالجه بویرقه یا اکال سوداویه
 یا انصباب منی خلط جدا میباشد که افراط کند عارض تا آنکه موت و عارض شود از
 برای آن زن حالیکه سیر غیشود از جماع و هر زنیکه جماع کند با او شدت زیاد شود
 جماع و استدلال کند بان از رنگ خون طمث آن زن که آن لثه خون الوده و خشک
 باشد و ملاحظه رنگ آن نماید و علاج تقیه آن خلط بقصد یا سلیق و صافن و استفراغ
 بمسهلات و لطوح کند فسدل سرخ شیا ف مامیثا و عصا ر حسیه الیسی و آب کشیز
 و آب کامو آب خرفه و شکستان منی بخوردن محم خرفه محم کشیز محم کامو و مثل آن بویاد
 رحم حدث آن یا انقراض است از خلط سوداوی که منقب شود بهیچانکه مقعد
 و بهمین علاج آن ناصور رحم علامت آن طول تعفن است نیز که با سوزن کند سود
 مکن آنکه بعید العهد باشد بکند بوان مدتی و لزوم وجع و تقدم قروح که چاقی شود
 بعالمات علاج ندارد مکن با هم زن مودی میشود از برای عصبیه آن بکار که هم
 یا مودی شود از کثرت الویشی شدید که احتمال بیه نداشته باشد اما اختلاط عقل مود
 هرگاه در مواضعی باشد که بدیند و محل عبور فضول نباشد معالجه آن ممکن است و در
 و رحم مسعد است سیلان رحم از برای زنان کاهی عارض شود و طویلیک از رحم ایشان
 جاری شود چنین زنی پشت چشم او بعضا و قات و دم دارد و علاج نفص خلط آن
 که غالب باشد از سودا و صفرا و بلغم خون فایده دارد ابرسا و از غر اصل السون فایده
 و بخور سیاه و اگر حرارت غلبه نداشته باشد فایده دارد فایده دارد و دواها فایده
 فوزه نماید و هرگاه سیلان منی باشد با دویه مذکور کردید است احتیاط طشت
 یا سبب که شدن خون است در بدن و علامه محافظت و لاعری بدن و تقدم وجع

۱۲۰

سیلان رحم

یا مرض چند که بتخلیل برده با استفراغ بخون در عاف با بوسیر و علاج و سعت دادن در غیبه
 و دفع سبب است از آرام و سکون و حمام و غیره یا آنکه سبب غلظت خون است و علامت سستی
 بدن و سفیدی رنگ و تیره کی و سستی رگهای بدن و بسیاری بول و بلغمی و از کوی
 و علاج عطا کردن ادویه ماطفه است مانند مشکطرا شمع فوئج و رازیانه انیسون تم
 کوفس مفرده مرکبه با عسل حولا یا اکلا مانشتن دواب که جوسانید باشند با بونه اطلیل
 شویت مزنجوش سداب و بستن بزرشکو منبل الطیب و اریجینی سیلخه جوزبول
 قسط و امثال آن که عطریت داشته باشد تمام میو بگویند در کیسه کرده در ناف و عانه
 کرم کرده بربندد و بعضی چنین میدانند که ادویه را در جگر کرده با شکر و زنجبیل
 نماید و قصد صافن نیکو معالجه ایست برای جیس بلغم و حجات ساقین پیش از روز نوبه
 آنکه معالجه ساعی موافق فعل طبیعت بوده باشد هر چند بگوید زیاد روز پیش از وعده
 آمدن حیض او بوده باشد و میتواند شد که سبب حبس شده بوده باشد از حرارت
 یا ورم یا بثره و علامت ششکی رحم و فوج و لایری زن و علاج آن مذکور شد و در هر گاه
 انقباض مقبض باشد قرض مذکور در قرابله بنفع دهد نفع بین و ادویه ماطفه مذکور
 و میتواند شد که سبب رخی باشد یعنی زیادتی که در دهان فرج میسر سدان مانع آمدن
 حیض بوده باشد علاج ندارد و باید آن زن هر ماه فصد الصلیق کند و یا ضعیف شود
 شد که سبب افراط حافی باشد علاج لاغر کردن است بخورن لب فصد صافی نزدیک
 وقت عادت در دقت است و رفع عایدت از بومدن چربی که مانع جماع باشد و آن
 خبر از عضله باغشا باشد قوی صقیق یعنی محکم که پاره نشود یا آنکه دهان فرج فرو
 باشد و ملتئم شده باشد محکم که از انقباض پاره نشود با حلقه چنین شده باشد
 اصل خلفه مستعد نباشد و این ناخوشی در آمدن حیض و جماع عظیمه نزدیک است
 بلایه عظیم است و علاج تعدیل است لاغیان کان عکنا شو رحم اسباب و خارج است
 جذب چنین میت یا جذب میسر با افتادن زن از مکان و نفع یا فرج شدید است
 کند و در آن برانید یا سبب داخلی است مثل رطوبت پیشیا و در رحم و علامه آن وجع در
 عانه و مقعد پشت و عامر نشسته و این کار و در عشه و خوف بدن سبب و احسان
 میکند بچرخ مستعد برود عانه و احساس کند بچرخ بکفر و باید از فرج علاج تنقیه

بدن است با یا عارت و خفته رحم بر وزن زنبق که آب کرده باشند در آن و غفران و غالبه مذکور
 در قبل بادین نافع است پس در رحم بموضع خود بمواری بفریزد لینه از کوی نرم بر که در
 شراب قابض تو کرده باشند و بار درخت مغیلان و ملائیت و خرزوب و سدر و زک
 و اقاقیا در آن شراب انداخته باشد و فرزه نماید و زن صاحب شو باها را بالا نگاه
 دارد و باندا نه که مرد بدان تواند نشست تا مان اندازد قرار گیرد و سم را تریطه مثل غنبره
 کف است فلاطون حکیم رحم حیوان در جوف حیوان است که استنباط ریاح میله کند
 ملتذ شود و معالجه این معالجه کند سه روز تا قراد کرد و عود نکند و اگر برود رحم آن سبب
 خارجه باشد پس علاج آن سقوی ادویه مسهل است او را دم رحم یا حاره است و دم صلبه
 و دم حار یا انست که از ضرب و صدمه خارج است یا داخلی مثل جماع قوی انقباض
 خون حیض مانع یا اسقاط چنین ماعسر ولاده یا آنکه کثرت جماع از برای آنکه متاخر
 رحم از کثرت ساییدن و کشیدن عنق رحم و متشکل شدن بیشکل قصب جماع و
 اوقات این ناخوشی از برای ابتدای جماع ابکار مهر سرد و دم وضایع کند و هر چه
 که مدت عمر میلان کند آن زن رطوبت بعض اوقات متعفن شود و رطوبت و بعض اوقات
 آن زن مسلول شود بقریب آنکه در مهر ساند مشار به جماع با جماعهای صدر در تشنج
 که حکونه از ورم رحم و امراض سل محای میسر سدان علامت تسکون مثل تب و ساسم
 زبان و درد سرد درد تهیه گاه و عسر بول و جمیع یعنی نوار تو تر نبض و نفس علاج فصد
 و اعانه بعد از درد و روز و خمار عانه و ناف بعد از رد جو با قلا خطی مسخ اب کشیده
 اب کا هو منقل کا فور حقه رحم بلعابهای خطی بدینان پس کو بتخلیل برود و جماعت
 با قشره برده مهر سرد پس آن جمع میشود باید اعانت کرده بچقنه لعاب جله بزک
 و گذاردن بایونه خطی بنفشه بزکمان و این در عانه بعد از محقق نشستن در آب
 بعد از آنجا حقه کند و هر چه بشیر تازه مکرر گاهی با کراتکین و شیر کا و تازه و اما ورنه
 آن ورم سودا و سیت معالجه آن مشکل است و احوال در معالجه آن استسقا بهر
 و تقیه کامل و ماء الحین باید داد و شیر لاغ حهل روز چوب چینی مکرر دادن پس اگر مکرر
 شود یا منفر شود و ناخوش شود بابت چوب چینی بدنه ماروغ شود سرطان رحم بعد از ورم

او را دم

حال با سواد و اسرار بهر سدی علامه و جمع ضرائق با جلایه و وجع سدید در بین
 مثل اها و پشت زهار و آمدن رطوبت متعفن از رحم و لا به له علاج نکند و لکن امرض عدم
 متوجه معالجه سوندان برای در طلب اول تسکین و جمع عدم سکون حرارت که عله فاعله
 مثل لعاب اسفند و فصد با سلیق استغراق سودا که عله مادی او بفلسوس مان و بعد از آن
 خوب چینی دادن از برای بقای قوت است که بعضی قایم معالجه را سعی یافته اند که
 چینی است که ابقای قوت کند و تبدیل مزاجی کند که باعث حدوث این مرض شده است
 که میگویند امرض در خوب چینی بشرط وجود خوبان تواصیر و در مطلق عدم علاج
 کنند و دیدم که در یکم نزول آب شده چینی معالجه کرد دیدم تواصیر را معالجه و لکن خوب
 معالجه نشد بخوارم رسید که غیر نافذ بوده جواب گفته اند چینی خوب نیست
 و هم دیدم خوب چینی معالجه کرد و سالها تعیش کرد اختراق رحم این علة شیشه
 اما شباهت بعضی از جهه اینست که غیش شود هرگاه فیا در نزد از جهه سردی اهل
 و زودی در تنک و صغیر و نفوس اما شباهت مشارک از جهه تعطل اکثر قوت در
 تعطل از اینجهه نامیده اند بان میباشد سدیدان از رحم و متساوی شود بسوی
 قویه انقلاب و دماغ متوسط حجاب و سبب آن کثرت موی و ترک موی و احتباس موی در
 موی پس نو میرود حرارت و ساکن میشود و مستحیل میشود بسوی کیفیت همیه بارده پس
 منقلص میشود و تشنج میشود بر آن بسوی فوق از جهه اگر محقق از موی انچه بود
 میشود بسوی جلیس و مجار روی و متساوی شود بسوی قلب و دماغ و حادث میشود
 این علة اما غشی پس از برای چیزی که جمع شود روح غامی در قلب نزد وصول از دست
 و اما مع از برای چیزی که عارض شود از برای دماغ انقباض از کرختی تن از مجاری و اما
 طمک هرگاه طول کشد زمان بسیار شود خون طمک در رحم هرانه که این طمک اسرار
 از برای این علة ادوار و نوایا است و تقاریر با قیام است و علامت آن هرگاه نزدیک
 شود نوبه مثل شود ذهن کسل شود و ضعف در تناسقین بهر مد و زود شود و
 رطوبه در چشم و احساس کند علل با ارتفاع انحصار عانه تا آنکه برسد بدست معلق شود
 ذهن و حادث غشی و باطل شود حس و قطع صوت و کلام و فرق میان این علة و

بر کین

اما احتباس طمک

صرح مفرد است که ذهن در این علة مفقود غیشود عقل ان بالکلیه و حادث غیشود هرگاه فاعله نشود
 بشرط چیزی که بوده است ممکن که بویه باشد امر عظیم مشتاق و اینکه بسلیان کند از دهان
 که سلیان کند در مع علاج در وقت نوبه علاج غشی است سوای شمش طوب پس سر او را
 که بسپید اشما و نیت و مثل چند بید ستر کندش و قطران و فقط زیرا که میباشد از شان
 رحم این که میگویند از اشما و مشتاق است بسوی اشما و عطر از اینجهه سر او را نیست که مسخ کند
 و هم با دهان حاره که کشوده باشد دندان عنبر از برای آنکه زیاد شود دندان بسوی اسفل حقه
 کند بهمان رحر از برای رخای و انقباض و آدابیه موی جای دهد و شد کند و به بتند ساق
 از برای تنبیه طبیعت نسب اذی و نکند از رند مجسمه و برایتین و باطن فخذین و قیاد بر نشاند
 ان دو گوش ان یا عله او از او اما بعد از نوبه پس سر او را نیست که بکشد بد نوایا یا ریاض
 کبار مثل ابراج لوغانیا و مشرد و پیوس و مشرد و سوطی و اطرفهای عصر یکو و در دهان حقه
 غایبند بحقته متوسطه پس نظر کنند هرگاه ان زن شوهر نداشته باشد شوهر دهند که جماع
 زن نافست و این ناخوشی را دفع کند و بیاشامد رویه مقلله موی را و مسخ کند قابل انگشتان
 خود را بر و غن بد کور و انگشت باله بد دهان مرجم دغدغه فم فرج قایم مقام جماع است همچنین
 بودارد بخود اشما و لذعه از برای هم مثل نام زنجبیل و فلفل و روغن زنبق از برای آنکه گرم کند
 و حرارت کند منیرا و اگر بوده باشد حقه عنبس الحیض علاج کرده شود بخیرهای که ادید
 طمک کند و انچه های ادرار طمک مذکور است و در احتباس طمک خصوصاً مجولات و عله
 هم که مدد طمک است در وقت مثل فرقیون فلفل و زرد هم حدوث ان میباشد از اخلاط
 و مویه یا انقراض از غلظه از برای خون و وقوف بان یا بنظر است که بکشایند دهان فرح
 و نظر کردن در آن یا آنکه بمقابله این از برای ان و حاسه لیس هرگاه دست بمالند با بکشت علاج
 ان فصد با سلیق است و دفعه تبرید کردن ماء شعیر دادن و هم اسفند ابراج نافع است فحه
 الرحم سبب سوء مزاج بار در دهانه است که مضغه رحم باشد علاج ان ایارجات است و سقی
 جوارش کوفی امرض صفای و وقوف است حدوث ان یا از هر که مضغه است از جستن با فلفل
 مانعه زدن خصوصاً بعد از امتلاهی از غذا و پرواشتن باز منکین با مربه که واقع میشود و هم
 پس پاره شود صفای یا آنکه از ریخ مسحه از برای شکم و عا پس مقدم شود صفای منحل و مؤذیان

کفک بیه ندارد و ایستاده مکرر حادث میشود در اطفال ندره که در اطفال احتمال بیه دارد
 کند بهر حال از برای آنکه زیاد نشود ترك امتلا و ترك حرکات قویه و ترك جماع خاصه بعقب
 طعام امتلا و معده و ترك منغحات از بقول و فواکه بارده و غلبه و غلبه حول یکلوس و رعام
 و سقی کوفی که بسنن بفتق بند و قند بند متعارف است مستغنی است از ذکر وصف
 ان و نهاد کردن بچپیریکه در قبله المعامد کور است در نوسه است میباشند بفتق
 صفای در موضع سده و خروج ثوب و امعا یا آنکه اندلوی بلغمی است که میگوید در سینه
 همچنین آنکه در جلی است استسقا یا از گوشت است که میورید یا تحت جلد و بسیار باشد
 بوده باشد از عرق که پاره شود یا شربانی که میشکافد پس بیرون آید از آن خون بسوی تحت
 مثل دم انچه آنکه می نامند بیه و سما و ام الدم است و علامت ان چیز نیست که بیه باشد از فوق
 نك ان برك بدن است و ملین لین است از غیور و جم منافع میشود بدست فرود
 و زیاد میکند و احام از حیث عظم و انچه سبب خروج ثوب باشد بان و جم هست بیه
 بقره و چیزیکه از طبیعت باشد رجوع میکند در فرد بدن و دست و وجع ندارد و نك
 ان نك بدن است و انچه از پاره شدن شریان میباشند موضع ان بنفش یا سیاه
 و انچه گوشت رو سیاه باشد صلب است زیاد و کمر غیشود و انچه از دم باشد لین
 دارد و با دفعه محسوسه و علاج فتق است علاج انچه از اجتماع رطوبه باشد علاج قبله
 و انچه از بیدن گوشت است و انچه از پاره شدن عرق باشد چه عرق نابض باشد چه
 عرق ماص پس قول ان محال خود احد است از تعرض ان بجهت آنکه معالجه بان محتاج قطع
 و خیاطه است و در ان خطر است عظام حدیه نعال فقرات است از اقدام یا بخلاف
 باشد که زیل شود در او جماع مفاصل است و جم مفاصل و رطوبت که حادث شود در
 در مفاصل اعضا یعنی گوشت انچه آنکه حول مفاصل باشد هرگاه در مفاصل قدیمین مثل
 مفصل کعب و اصابع خصوصاً ایهام مام او فقیهین از برای ضیق مفاصل پس و سفت
 مواد پس عمده شود و سفت و سبب شدت و جم کثرت حس و قوه او است از
 اعضا ب که او را و مواد ان تجلیل شود و بجهت صلابت و اسفراغ غیشود و بسبب
 لیت

وجع مفاصل

و از خواص ان او رام است که نفخ دین بهر سده جم دین شود مثل سایر ایدام از برای آنکه
 ان در اعضای لحمیه است پس هرگاه بسیار شود در مفاصل و دقیق شود حادث میشود مثل
 استسقا و سبب ان از ضعف مفاصل است و انصیان مواد نسوی مفصل و این مواد با
 صفرا و نیت یا دموی یا سودای یا بلغمی علاج استفرغ ان خلط است مگر آنکه بلغمی صرفه
 سودای ان از نادر است و حادث کمر میشود این از رصیان و رقان و حصیان و جماع قوی
 سبب است در این ص خصوص جماع در امتلا که باعث حصول ازاد است اما دموی علامت دم
 و وجع شده ضربان و سایر علامات دموی علاج قصد یا سلیق اره بان دست با ازاد دارد که در
 تواند خن و صندل سرخ غلبه غلبه فوفل اقا قیا و امیثا و اب کشیز سیراب کاسی مالیدن
 و حل و زغ با اندجو بروی و کتاردن و اسهال به در پی از غلبه الغلب خبازی تخم خطمی
 نیلوفر کل کا و زبان سپستان شاعترج جوشانیده تو بنجین شیر خشک تر هندی الو بخاراد
 زنبیل هلیله در میان جوشانیده بخوشاند و فلوس خیار شنبه و روغن بادام آب کاسی داخل
 یکرزد در میان بدهند و خواطر جم از غلبه خلط بشوند و قفا نمایند یا در جو برب کا هو
 برب خشخاش و برب حنظل و بنفش خطمی سفید و در اخر با بونه اسافه نمایند در مطلق مفاصل
 سورنجان مرمری در اطلیه و در فلوس داخل نمایند که سورنجان بصورت در مفاصل نیکو
 تسکین و جم کند و استفرغ ماده کند و تقویت مفاصل کند و تقویت مجاری کند بر شیه که نیکو
 تواند منصب شد و اما صفراوی پس علامت ان صفراون و قله انقاع و شدت و جم
 التهاب و علاج فصل است بسبب آنکه صفراوی بدون خون ممکن نیست در مفاصل و سایر
 معالجات مذکوره و هلیله زیاده داخل کردن در فلوس و بزقطونا را با سرکه و پوست کدو و کاه
 و اب خیار و اب کاه و همیشه بهار در کافور شام نماید و در اشتیاق و وجع بیاشامد او بیه
 و جگر مثل عدس مقشاستخوان مرغ سوخته و سورنجان خشک اس سفید بلوط منقوع در
 سرکه تراشند و وجع میتوان داد و بلغمی و سودای قلیل است و در انها اطر فلات
 ایاریات کبار و شربت اقیقون و اریفل اقیقون سکینین اقیقون ماء الحین بلیست چهار دونه
 و بلع ماده مفاصل بدون داغ نمود و اشامیدن قهوه خوب چینی صحت پذیر گردد مگر در
 کند و خوب چینی کامل خوب مرمری و دوماه باید بیاشامد و حاصل از دو خلط ممکن است

معالجه همان است و معالجه وجع ورك همان معالجه معاصل است و در وجع ورك چندان خوب است بلكه مرخیات كه حرارت چندان نداشته باشد كافیت و واجب است در وجع ورك فصد با سلیق از دست مقابل از برای امایق النساء پس آن وجع نیست كه ابتدا كند از مفصل ورك و پامان میاید از جانب وحشی و بران بلكه تا زانو و تا كعب و هر قدر كه طول ببرد ساند مرض زیاد شود و تروان و بسا باشد كه بگوید اصابع را در طول مدت و كثر ماده و لاغز كند تا روار و او را بسا باشد كه لك شود و علاج آن مثل معالجه سایر معاصل است غیر آنكه فصد عرق النساء كه آن عرقیت متشعب شده از اخوف نازل میآید است طول آن مفصل و تروان را حصر قدم كه در عرق النساء فصد عرق النساء فصد صاف بعد از فصد با سلیق لازم است شقیه كاملان خوب چینی تا وین اما حمله به روال فضاقت و علاج فصد با سلیق است هرگاه ورم داشته باشد و هرگاه ریخ از موضع خود خلع كرده باشند ریخ افزوده شود و علاج سعی ماء الاصول است و شربت آن و شربت بزوری ابو عن بید بخیر و حب سورا و گذاردن محجمه با تشبیه وضعیكه اراده كوفه میل بداخل كند و این ریخ افزوده را فصد با سلیق خلع غلیظ هم ممكن است كه بوق از موضع خود متعلق كند و علاج همان نوع ریخ است و ریغنه های مقویه و می تواند شد كه خلع معاصل از سقطه مزه بوده باشد و علاج آنند فضاقت بعمل رداي بگذاردن محجمه و بگذاردن آن و مالیدن ریغنه با فیت و می تواند شد كه از تشنج بهر سید و تشدید القتل است در بیتی كه ظاهر است كه قتال است در امتداد بتقریب عسر است فراخ فضول از اغواضع در مدت طویل طبیعت قوه نمیدهد بلكه قوه ساقط شود بهر صورت علاج تشنج است و جمع ظهر پیش از وقت از بطن خام است و كلقت كسج و اطر فیل صغیر و حب هلیله نافع است و حمام و دروغ نرسن خوب است و گاه هست بتقریب ضعف طیه كه مد كود شد و گاه هست از امتدادی عرق كبر است چنانكه در لایل حمیات بهر سید علاج فصد است با سلیق و آب نار خورده و جمع ریغنه یعنی تهیكه مثل جمع ظهر است و شیا فاكه كد كود در قرا بدین نافع است و غای معالجه نیکوست و جمع ورك عرق النساء و تقریب مد كود شد و بحر در معاصل علاج معاصل است

نشستن بسیار و در این كه ادویه حاره در آن باشد و روغن مرغهای مرغی عقد مفصل نشستن بطبیع ضعیفه عرقا و ثعلب كه مرده باشد در ديك بخوشانند تا مظهر شود و تقاریر با نه علاج آن بویست كو مفصل در اقل كتری كرمی بوغن زیوتون یا شیرك و مالند بهمان عضو یا بعد دوای جمع دالیه است و آن امتدادی عرق ساقین و غلظ است علاج فصد با سلیق و اخراج خون بقدر احتیاج و ترك اغذیه غلیظه و ترك راه رفتن برای ستادن بسیار بعد فصد كردن از همان عروق قوی شده ظاهر شده سبز رنگ و عارض میشود این از برای سوج و بسیار كودنه كان حامل جماعتیكه برابرساطان میایستند علاج دیگر خوب چینی است و داء الفیل زیادق در قدم است و ساق و برك شود ساق مثل پای فیل یا آنست كه فیل او را در بهر سید و سبب خون غلیظ است كه میریزد بقدم علاج فصد با سلیق است از دست مقابل و است فراغ سودا بخونكه مكر مد كود شده پس بعد از استفرغ فصد ركب است و حجامت ساقین و قی كردن هر قعه و ترك راه رفتن و اطر فیل خورده و هر كه هفت روز است هر روز و در شمال و ترك هر كه رحل و جمع عقب كافی از فصد است یا بعضی و علاج كل از مینی و شیا فاكه مامی تا زول اب در عقب علاج بسبق عنب العلب تا منفجر شود یا آنكه عمل بد تشق شود و وسیع شود دهان جراحت بیدد بران بارزد و حسا ویدد سیدد فاكه معجون بایه دمیه بیدد بران متعفا رحل گاه هست در خلقت او ضعیف است و گاه هست از عقب بهر سید علاج تقویت است مقاله بجزم در او دام بشور است در امر او سامی آن بدن تقصیل است مطلق و دم فلقونی عمره غله جا و رسیه عمره نار فاری نعاطات شری حله اكله او دام مغایر دبیله حراج دما میل و رور و خورم ریخی سلفه غلظ عقد و حله خنازیر سقر و سقران عرق بدنی صلابه معاصل سامیه بمقام معفه حرب اكله و تقوبا حصف بشور مغار بشور لیل ملی بطن توشه بطنس ابو رتا بشور غریبه جدری حصب خمیقا موم و صاسی اما ادویه مفرده كه در این امر صاف نیست باین تقصیل اس خورده آن محلیل میرد خنازیر بشور و در آن نفع دارد و نوالد مرا اختاء البقر هرگاه مخلوط كنند با سرکه و بگذاردند بر جراحت حاره تسكین الم كند از آن لغا و منع كند

جراحات از نورم هرگاه ضامد نمایند منع کنند اشارت قزو حرا اذا ارق جلا کند در جرب نماید
 اردستان است بکبر طلای انفع دارد و اودام حاره را آخر نفع دارد و اودام صلب باطله را
 و ضامد اسفیداج الوصا من تسکین میدهد و اودام حاره را طلاء تقویت کند اسرخی نفع دارد
 اودام حاره را طلاء اما قیا نفع دارد و اخسار و منع کنند از نصباب مواد بسوی او را حاره
 طلاء اکلیل تحلیل میرد و تلین میکند و اودام حاره تحلیل برده امیر عا من نفع دارد و اودام حاره را
 صا دالبه نفع دارد عصمرا ضامد انفره نرم میکند و اودام صلبه را و همچنین نفع دارد
 ضامد ابرسا میر و ناید کوشش را بر استخوان و هرگاه محوشانند نرم کند و اودام صلبه را و
 طلاء یا منیخ تحلیل میرد و اودام نرم کند و اودام صلبه را ضامد با داود نفع دارد و اودام بلغم را
 ضامد او ششیج بان نفع دارد و اودام صلبه را و هرگاه درم هم داخل کند بر الاغره نرم کند و اودام
 صلبه را که خلف کوش باشد برزگان نرم کند حاره و بارده فاهری مالمی ضامد صبا و الا
 اب دهن برناشتا بخته کند جراحات را با کندم مضبوط بطمرغ اویپه او مسکن و اوج
 و لدغ در عقی بدن مظهر و غزن آن تحلیل برده شود و خنای بر ضامد و ابرمال تحلیل برده شود
 و خنای بر ضامد و بندقه نفع تحلیل برده خنای بر طلاء بقیع تسکین میدهد و اودام حاره را
 هرگاه ضامد کند با د جوهرگاه ضامد کند و اودام کبد و معدا کرم نفع دارد و بورق ارسنی نفع
 دهد و اما میلر طلاء بول الصبیان نفع دارد و بقاء و اودام حاره نفع دارد و در جرب تسکین
 هرگاه مخلوط کنند با پوست انار پوش و بندقه استعمال کردن او طلاء و اودام حاره را نافع
 بیتن و دده تم مرغ تسکین دهد و اجاع لداعه را قوس لیل کند قروح و بشور در جبه
 و خنای بر و صلیات با عسل و سرکه ضامد و نفع دارد جرب و جرب مو اشیر و نفع دارد
 تا فار سیرا موت نفع دارد و اودام قه و حلق را متهمضه و غرغره غمرا لطفرا کوزا نک است
 گفت طبیب مشهور آنکه زنه را ظاهر شد جدام بر نو شید زقره طرا و مع طرا با مویر
 نفعه پس چاق شدن زن و مرتبه دیگر این کار کرد و جدام صحر یافت میگوید حکیم که سبب
 جدام از دم محال است یا سده در آن که متمتع باشد بسبب یکی از اینها جلد ب خلط سودا و
 انخون و تصفیه خون و همین معنی سبب است بر ظهور جدام پس خون ب تحلیل برده و
 و صبح شده سده با استعمال این دوا بسبب چوب که دوا هست از قطع و جلا پس خود کند

بصحت حافرها و الوشتی هرگاه مخلوط کند خاکستر سوخته او را در زیتون و طلا کند خنای بر
 تحلیل برده از حب السان قلع کند تا لیل و نفع دارد جرب بر طلاء حب اس نفع دارد چشم و اودام
 و نفع دارد و بواسیر را و در مسکه در سفلی است حرف ان حب الوشا است نفع دارد و درم
 و دما میلر طلاء باب بک و جرب متفرج و با عسل شهیدیه حنض نفع دارد و اخسار باطله
 با کلاب طلا کون و اودام حاره در خوا و غلده طلاء صلبه تحلیل برده و اودام بلغمیه را ظاهر و باطله را
 نشود و درم حلیت نفع دارد و طلا و ان با سرکه ثلیل و میگرد و اودام صلبه را حنض نفع دارد و اودام
 ضامد حاض ضامد کند خنای بر نافع است بر بته که هرگاه به بندند بگردن صاحب خنای بر نافع است
 و نفع ان ماسکه جرب بر نافع است حمار خاکستر کوش و جبران ضامد نفع دارد خنای بر و اخسار
 کند ضامد و اودام را و هرگاه مضغ کند و بکند بران و هرگاه بر قطعه حلید ی کرم بکند بران
 و بر ایدان رطلو سبی تسکین دهد و قویا را و از ارم کند و اودام مضغ کند و بر دبل بکند نفع
 میدهد حنا بلیح ان نافعست و اودام حاره را ضامد حاره کوش ان نفع دارد جدام نفع اعطیا
 خردل تحلیل میرد و اودام نرمه را و خنای بر و خنای ملین است و اودام و محلل دمی است و نفع دارد
 خنای بر خلاف خاکستر او و غرو بک و نفع دارد با سرکه قلع کند تا لیل داخل سرکه است هرگاه بکند
 بصوف بر جراحات منع کند و درم از نفع دارد و اودام حاره را و دوا حشا دردی محلل اجودان عشق
 محلل است و اودام طلا دردی محلل تسکین دهد و اودام حاره را و دوا فی محلل و اودام صلبه است و جرب
 حکم را ضامد دماغ البعد و ادویه و اودام مغل است دم الامرب نفع میدهد و اودام حاره را و اودام
 هرگاه طلا کنند بر خنای بر یکشاید و اودام التیس نفع دهد و اودام طلا را و اودام تحلیل برده و اودام
 و طلا و ان قویا و جرب نافع است و خام نفع دارد و معده و اودام الثعلب را بر باس نفع دارد و جرب
 جلدی نافع نفع دهد جرب و وسعفر را و ناسودا و زبل الحار ان اسنی زلهها است و ان محلل است
 اردجو و عسل ضامد و برزگان از برای نارفارسی و سوختن آتش و قویا و وسعفر ضامد و زبل العصار
 هرگاه خمیر کنند باب دهان انسان و طلا کنند تا لیل و نفع کند و اودام نفع دارد و خنای بر و جرب
 و نفع را و دغن موم را و هرگاه ضامد کنند بان دما میلر نفع دهد و تسکین دهد اما از نفع
 ان جرب را و وسعفر رطبه را نافع است زفت میرد قویا پاک کند قروح فاسده را و قروح
 وی روید کوشش را از قروح و تلین میرد و اودام صلبه را با اردجو و قویا و خنای بر و نفع
 میکند قروح ساعیه را و منع کند جرب را و اطلیه و قویا رطب منقح محلل است و اودام صلبه را

زینق نفع دارد در جرب و حکم و اطلاع سداب تحلیل برد خنایز و اسهال و هرگاه ضما
 سرق نفع دارد و اودام در مویه و صفراوی و سرطان مری خشک کند قروح و نفع دارد
 جرب و استخوان تحلیل برد جراحت اطلاع آن ساق هرگاه ضما کند به آن منع کند بیادنی
 و درم و چاق کند قروح خبیث و نفع دهد اخسلا ضما من نفع میدهد و درم و چاق
 ضما داشت نفع دهد و اودام را در محل او اودام است شحم لاسد کوم تین سپه هاست
 تحلیل برد و اودام غلیظه را ضما شقایق النعسان نفع دارد جرب متفرع را شلیل طلا
 بر اودام و خنایز نفعست و پسه کوب و قروح و اودام صلبه را و اودام
 سفید را کوب و متولد میکند قروح عسر الاطلا ضما و اطلاع سداب تحلیل برد
 صلبه را اطلاع تحلیل برد و یا مرا غلبه نفع است ضما آن نفع دارد طرفه کراست و رقی
 آن هرگاه طلا کند بروم و خوش نفع و دندان خشک کند بلبله و قروح مرطبه را که مشکل
 چاق میشود طین از منی نفع دارد طوعین و شربا و ضما و قرحه شربت آن یکشالی است عدس
 طلا آن اودام بدس را نافع است یعنی درم پستان و هرگاه از عدس و آب و طلا کند
 بروی صمغ بادام از آنکه از شیر باشد که جمع شده باشد یا ماره باشد عصا غافش نفع
 دهد جرب و حکم و شرب آن با سکنجین و عرق شاهتره یا آب شاهتره نفع میدهد یکشالی
 غصاره کوب تحلیل برد و اودام نفع اطلاع آن آب غلبه غصاره مایه تحلیل برد
 حاره اطلاع آن و میفشاند حرارت آنرا غصاره و آب نفع دارد قوبا اطلاع آن با سرق
 میگوید که هرگاه مازنی سوراخ دارد بر آب بند زیر جامه به بند آن شخص مل بر نیاید
 علت و مل این شود غلبه غلب نفع دارد طلا آن و ضما آن اودام حاره را و یامان
 بخند و ضما است مثل افیون عا اطلاع آن با پیزر و اودام حاره نفعست عرق لعل آن سه
 مایه است که در جوف مایه هست نفع دارد سلقه اطلاع دارد درم جرب فاشا
 قلع میکند تا لیل اطلاع آن محل ترب است نفع دارد اودام صلبه اطلاع قودع نفع
 نفع دارد قروح دهان و جند اطلاع قودع نفع جرب هرگاه طبع دهند با شرب و ضما کند
 با آن جند نفع دارد قودع نفع دارد اودام غلیظه و طلا و حکم کند اعضا است
 شده را قوه معروف است بقوه الصباغین و آن عود است طلا آن جلا میدهد که

قوبا قرن المعر شاخ بواسه هرگاه با تش کرم کند از جوف مثل استخوان
 سوراخند و سحق کنند و مخلوط کنند با یکشالی عسل چند مرتبه بوی کف کنند با آن طلا
 قوطاس حرق کاغذ سوخته ضما آن نفع دارد سعفه را قرقه طلا آن با سرق نفع دارد
 قوبا و جرب و قشر رمان پوست اما روش شیرین نفع دارد اودام و درم و نفع را ضما و قنفذ
 کوش آنرا خوردن نفع دارد جذام را کافور نفع دارد اودام حاره را شرب آن یکدند
 کوب تحلیل برد خنایز و صلابات قروح خبیثه و تا لیل با ضما تجربه شده که تا لیل ضما
 تجربه شده که تا لیل را قطع کند بستن از آن کوب نفع دارد صلابات را اطلاع کبابه نفع دارد
 شرم سفید را هرگاه بیاشامد و دندان از آن با سکنجین کسک طلا آن جربا نافع است
 و قوبا نفع نفع بین کرات نفع است با ساق طلا کوبن نفع دارد تا لیل و با غلظ طلا
 قروح خبیثه را کوبن محل خنایز بواسه طلا آن و نفع دارد نارفارسی با سعفه را
 و حکم و عصا را با شیر طلا کوبن ساکن کند اودام حاره را و با سرق طلا کوبن و نفع
 کل سرج از برای شری نافع است کما در قوی طلا کوبن آن با عسل سقیه کند خبیثه و حکم
 ضما آن مندرجوا حاست کدس طلا آن نفع دارد جربا کند ضما آن اودام باطنه را
 نفعست از برای تحلیل آن منع کند قروح خبیثه را از انتشار و طلا آن قوبا با نفعست
 با پیه اودک که با هرگاه بیا و یونند و اودام نفع دارد لسی نفع دارد جرب و آب سرق هرگاه
 کند روغن شیر لسان الحمل و یونق ریشه آن بر کوبن صاحب خنایز نفع دارد آنرا و آن
 اودام کربا و نارفار سیر و غله و شری و ماء القیل با لسان العصاره قیر بد نیست و مل نفع
 ضما لوز طلا آن با عسل و غله و شری و قوبا نفعست و همین جرب و حکم را مایه
 نفع دارد طلا آن اودام حاره را مازنیون طلا آن جربا و ضما آن خشک قلع کند
 هرگاه بیاشامد آنرا بقدردنی چند روز مستولی نماید میکند خنایز و ماء الجبین نفع دارد
 جربا شربا و طلا و مزخوش نفع دارد طلا آن شری بلغیر نفع دارد طلا آن اودام غلیظه
 مر قش نفع دارد در مویه و ملتق موی شرب آن نفع دارد قروح عفن را مصطکی
 نفع دارد قروح ساعیه را و جربا و مایه معاش ضما کند با صلابات و نفعی از برای
 آن نیست در تحلیل خنایز هرگاه ضما کند با آن مقل طلا آن با سرق نفع دارد سعفه را

مایع محال است قابضت با غسل و پستن و موی و ضار کنند بان درد مایع از برای نبض
 فودنج و با غسل از برای اوام بلغمیه و طلا کنند با شحم حنظل شور مرطاب نافع است و موی
 طلای نفع دارد و با بلغمیه و او خلع و او زهره و سقطه و امیعه نفع دارد حیدر اوراقه
 چنانکه اخذ شود در آن بقدر یک مثقال موی از موی جیل است طلا میکند و جرب و تقشر
 ناریخ محرمه شده در ساقه صغار مالایان و قضیدان هم و زایاج که غیر کرده شود با موی
 طرف کند سرفه و همچنین تجربه کردم خوردن لبان و ناشتاپس دیدم امر عجیبی رخا
 هر که با سرکه غیر کند و ضار کند جرب متفرع نافع است کرم کرمان و جیس منجر کشنده دیلا
 همانان خصوص بیان زکس نشانه الحسد همانان مندرک کند قروح خبیث را خصوص هرگاه
 اندرخت خشک باشد قابض باشد هرگاه جمع کند اینسون با شرب پس سود بسیار
 و پاشند بر تا کل متفرع نفع دهد و او را نفع نفع دهد ضار د دیلات را نیل و نفع دارد
 اوام حاره و اما و دق اسر و ضار کرده شود بان اوام حاره یا امر جویا قوت هرگاه بود
 باشد با شخصی امن است انحصار از عرض طاعون اوام بدان که مردم ظاهر با کرم یا نمرود
 دم کرم یا زنده است کرم سفید با عارض شده با احتراق و عفونه پس آن دم کرم فی نفس کرم است
 در بدن انخون است با صفرا و ملق می شود بخون از بلغم کرم سبب عفونه و ملق می شود بصغر
 چنانکه بوده باشد از سودا که سوخته شود با حنظل و ناشتاپس شود که مواد او را در شش
 دویه صفراویه بلغمیه سوداویه و عارضه ویرجسته یا مرکب از آنها و اوام از خون ان فلقونی
 اوام دموی پس آن خون که آن دم کرده یا محو است یا دم موم هر یک از اینها را با اینها
 دقیق است یا غلیظ پس می باشد اقسام و دم دموی چهار تا است اول کافور از دم محو غلیظ و این
 با سم فلقونی علی الاطلاق و دم کافور انخون محو دقیق و این از برای رقت نفوذ کند در منافذ و شش
 پس می باشد احتیاس آن در جلد پس آن شری دموی است و غیبی باشد بان ضربان در جلد
 برای خلوان شیران بزودی صحت یابد تجلیل از برای لطافه ماده ان سیم کافور انخون روی
 غلیظ و این خون برای غلطش میگوید کوشش و جلد را و از برای دموی ان اسان میشود
 ان و از برای رطوبه ان قابل هضم نیست و نمیکند غذای عضوان برای غلطش قبول نکند تجلیل
 در بیش رقات میگرد در خارج چهارم کافور انخون فدی است دقیق و این خون شک
 که می باشد مثل خون محالط بصفر از برای آنکه صفرا هرگاه مخلوط خون را دقیق کند پس

از انچه که می نامند با سم و دم حادث انخون و صفرا فلقونی حمره و اگر مخلوط بان بیشتر صفرا
 باشد می نامند حمره فلقونی و اما صفرای طبعیه را حمره میگویند مادامکه بطرف خود
 باقی باشد و لکن هرگاه بسیار شود و مخلوط شود بخون و در عروق داخل شود می نامند
 یوقان زرد و هرگاه حلت بهر ساند و متغیر شود از حال طبعی و شدت بهر ساند که غنیق
 ان بجز سیلان و میل کند بعضوی و نفوذ کند بسبب رقت و حلت در گوشت و نکند در آن
 و میل کند بظاهر توله کند ان غده پس چنانچه در انجا علقه باند بعضی دیگر است توله کند
 انان غده اما سودا پس طبعی ان توله غنی کند و در و نه بشه لکن هرگاه بسیار نشود و غلط
 شود بخون و جاری شود در عروق و پراکنده شود در بدن توله کند انان یوقان سیاه و هرگاه بسیار
 بشود متغیر شود از حال طبعی و شدت بهر ساند که غنیق ان حادث شود انان و در سودا و ان
 برای ان سه صفت است اول آنکه مخلوط نشود بجز هر عضو و گفته شود برای ان صلابه سیم
 بعضی از شش یا بقع ان سران است اما بلغم در وصف است اول آنکه داخل کند جوهر عضو و او
 میگویند او دیم دوم آنکه داخل در عضو و از سلعه میگویند اوام و مای پس مثل استسقا و
 قبل مانده و او در رخی پس دو صنف است اول آنکه داخل کند جوهر عضو و او را نفعه گویند
 دوم آنکه داخل نکند و او را تعجیب گویند و گاهی مرکب شود و قلیل است که مساوی باشد
 بلکه می نامند با سم زیادتی و اصناف اوام و بشور بسیار راست دگر خواهد شد اول فلقونی
 ان و دم دموی است علامت ان اشتقاق و شدت حرارت و حراره و قد در پدافعه حجب
 و شدت وجع و زبان خاصیت عضو یکم کثیر الشریان و علاج ان فصد است و جذب خون
 و ملطف تدبیر پس در ابتدا بکذارند الملیه رادعه مثل غلب الغلب فو ق و کلار منی شیا
 ما میا سندل سرج اقا قیاب کاسنی و غلا و زور شورهای اشتقاق و کد و ما شردس اوام
 کلای و امثال ان و شدت ردع خوب نیست زیرا که متکاف کند جلد و لوشا قلوبس
 و مکرر فصد نماید اگر در حوالی سر باشد بقیه ال و اگر در سایر اعضا بود باشد بقصد الح
 یعنی در بدن و بر دعات و محلات مخلوط سازند یا بونه حصص مکرر بکثیر سینه و رقت
 بجهت باجل و دفع بکذارند و حقه لینه مکرر نمایند که اشیا حاره نداشت باشد و سفید نم
 باشد و خنثی و در عن کل سرج غیر کرده باشد بکذارند و ان خمره کتان بوده باشد و اگر جمع شود
 که باید بشکافد و مرهم بکذارند و نوع ردی از فلقونی است که گفته میشود بان عربی سقا قلوبس

بنان یونانی وان موت عضو است و انچه بکرم مجرای سار برسد که معالجه آن صعب است
 و کلاً بچم بر تبه فساد نموده اولاً معده شقاقلوس میگویند و علاج آن بعد از
 استفراغ خون است که فاسد شده در آن عضو بزدن پاک عایر یعنی شربت عابرفرو
 رفته بعضو و طلا کند موضع را در کوسنم مخلوط بگلای و سکنجبین و کل از منی و
 مار و شب یمانی گفته است که شرط خفیف که فرو نرود بعضو متیب شود فساد
 عضو و شرط عمیق سبب میشود و وصله را بجهت آنکه بیرون میکند ماده فاسد و
 ابعضو حره وان ورم و نفوذ ویت و تحقیق تو ششناختی قوسبب انوار و عدو شانا
 و بیشتر اوقات بر دوزخ در صورت است و ابتدا میکند از طرف بیرون وان صفرای
 محض است علامت آن اینست که براق است در خشنند با حره و التهاب و بزرگ
 صفرا و اگر انگشت گذارند از نو در مظهر اند مفید شود موضع آن پس عود کند بزرگ
 بر عهده بعد از دست گرفتن در ظاهر جلاد است نه فرو رفته مگر آنکه مخلوط شده باشد
 با خون پس غایب خواهد بود و وجع خفت دارد و سوزش بسیار است و حره خاص
 ساعیه است یعنی میدود بسیار میشود و بزدی علاج آن استفراغ بدست از
 متفنج غایب پستان غلبه خبازی نیلوفر بر کاسنی جوشانیده باشد و حبه
 هم کشید خشک طباشیر مرف و صلاب اسفره عرب نیلوفر طباشیر فاذ هر معادنی بود
 دیگر احتقان محقق نمید و بعد از احتقان هر روز ماء شیرین دادن در حقنهای یوت هلیک
 داخل کنند اگر احتقان مانع باشد فلوس مشروب بدهند بفضله یوت هلیک نه در مشافه
 خشک نمید و جوشانیده فلوس و ترنجبین شیر خشت روغن بادام آب کاسنی و انار
 معده یک روز در میان و فصد نایست فلفل و بعد از فصد و طلا کند بسند شرح
 کل از منی آب کدو و شیا ف ما میثا و یوست کدو و آب بارشک و اسفره و امثال از ان کاهو
 و آب بربک بید و ضاد و حلال و ان نوع از حره سرد نیست و علاج غیر خالص تقدم
 بر استفراغ و استعمال رادعات و عملات فله بتره امیت باشد و است که بیرون می آید
 التهاب و احتراق بخوبی که احسان کند هلیل که کویا آتش است کلامه اند در عضو و کند

مکان آن ورم قلیل و کاهی انورم راه می رود و نیاز میشود از وضعی موضع از برای حله باشد
 راه می رود و مورچه پس بعضی فله متاکم است یعنی در جلد را و زخم کند و بعضی از آن
 که راه می رود در ظاهر جلد از برای شدت لطافت و سبب آن صفرای لطیف حاده که بیرون می آید
 رکهای قاق و علاج آن اسهال صفر است بخوبی که مذکور شد در حره و طلای نرود و بیرون
 خون و ما میثا و فاقیا و حفض منی و آب کاسنی و اب برای قمرین است که بکیر ماروی سبز کند
 شب یمانی مرکی زراوند کوفته و پخته قمرین سازند و خشک کنند اگر از آن بهر سان از او
 محتاج شود به تحایف قوی جا و رسیده از اصناف غله است یعنی بشور است شربیه به نفا
 معاد متفرق مثل کادرس سران سفید بخ آن قمرین بسیار باشد که بان لایع بوده باشد سیلان
 چرک و سبب آن صفرای انحنانی است که از آن غله بهر سده هر گاه بوده باشد معتدل و در غله
 فله الحده و این بسبب مخلوط شدن بلغم است با او پس مزین نشود و بسیار از مکان خود
 حرکت کند علاج آن فصد است ابتدا و اسهال بخوبی که در غله مذکور شد از طبع هلیل
 و ترهندی و غلبه الثلب و آب کاسنی و ترنجبین و شیر خشت با ضافه فلوس و بعد از آن شربت
 کشتوت متعارفست اصقهان و طلا کند باز و پوست انار و صندل سرخ و جز ما زح کل از منی
 و سرکه و گاه هست که محتاج شود بمثل فلقیدیس و کبریت حبه بچشم آن دانه های بزرگ
 متفرق یا مجتمع پهن برآمده با سرخی بسیار مثل دانه آتش محله مخلوط بودن با خون تند
 و میگوید در دانه مکانی را قطع و قطعه از برای شده حله ماده و سوزش آن فرو میرود و در
 کوشش بسبب عطشان و میباشند الوان مثل الزا آتش که بکدام ندهد بعضو و از این جهت حبه میگویند
 حبه کورلثه میشود و سبب آن صفرای غلیظ است شدیدا الحده و الوان بسبب اختلاط آن
 با خون و علاج آن علم است و در انجا پاک میزند پاکی فدن عمیق چنانکه مذکور است تا بیرون
 آید خون ردی و از خصایص و ست کافور و اعل ملایه کردن از برای زیادتى و بیدار و تحفیف از
 خصایص طلبیان اینست که سرکه را بریزند بحال پاک شرح تا بموش آید پس پاشد کافور
 موضع آتش تا فارسی پس آن برهه است که بر می آید برعه و میگرد و خشک بشود و آن ملتهب
 و هر گاه که بر می آید مخلوط طاموسی ظاهر شود شرح مثل شعل آتش که مرقع شود و آن قریب از

و علاج آن علاج حمزه است مگر آنکه در بعد از فصل و اسهال بباء الشعیر باشد و بسیار
 بخورد و بعد از این پیش از طلای مخصوص آن حوض می کافور با لعاب اسفند و آب
 که پاره را آنجا تر کرده بگذارند و عضو بزودی مندمل نمایند و بعد طلا نمایند باز
 و سرکه تنقط گاه بر می آید از بدن نقاط مثل دانه انس و بر می آید از آن خون
 آن از خون و قیو است و من دفع میشود از اطراف عروق بزیر پوست و علاج آن فصل
 و شربت عناب و شربت انار و در شک و امثال آن و غذا عدس مقشر با سرکه و
 آن نقاط بسوزن که از طلا ساخته باشند و بعد از شکافتن آن طلا کنند
 در سفیداب قلع و مرده اسنج بکلاب و آب بزرگ مورد شری بگوشت بعضی بزرگ
 و بعضی کوچک که سطح آن ماهی نمیا شد با غارش بسیار و سوزش بسیار و
 اوقات دفعی به هر رسد و گاهی عارض میشود از آن سیلان رطوبت و بسیار
 که ثوبان به هر رساند در بدن دفعه یا از خون صفراوی یا از بلغم بوی و علامت
 دمای و زیادتی حمزه و حرارت و سرعت و کثرت هیجان و بروز بسبب زیادتی
 ماده بسبب حرارت افتاب و علامت بلغمی بودن است سفید رنگ و سرخی
 و هیجان کنند از در شب از برای نکه در شب و نلک محتبس شود این ابرمه از اع
 تحت جلد از برای غلظت جلد و کثافت جلد و انسداد سامات جلد در شب
 بسبب سردی شب از این جهت گفته اند این اراد نبات اللیل بخوبی که گفته جالینوس در
 کتاب حبله البرق و علاج دمای فصل است و بلس طبیعت باب ما رین و خیسایند
 الوحار و خیسایند و رد الوی خشک ترش و غذا داد بعد من و سرکه و اسفناج
 ماهی و گاه و خرفه سرکه و آب غوره و خوردن قرص کافور و ریختن آب کم کردن بدن
 و مالیدن نماله و خربزه هم خربزه که با هم کوفته بمانند و سرکه را با کلاب و روغن کل شرح نکرد
 بماند و علاج بلغمی حب هلیل و مطبوخ هلیل خوردن و کلقند سکنجبین خوردن
 و حمام رفتن و از جو آب کوفس و سرکه به بدن مالیدن ما شد و دم دمای که ظاهر
 شود در جلد صورت و پیشانی و بسیار باسد که معود کند سر و بسبب سوزن خون
 و عسلان خون در عرق اجوف که موضوع و سلب است پس الا میروز بصورت و علامت

شرا

ماشرا

حمزه شدید در صورت و انتفاخ سر و اجزای سر مثل گوش ها و بینی و صورت و وجع ضرابی و
 علاج آن فصل و حجامت ساقین و بنفش و عنب الثعلب و آب بزرگ خیسایند صاف نمایند در
 صبح و با تلوس خیا و شنبه و ترنجبین و شیر خشک و روغن بادام بدهند و از حقه مضایقه کند
 با آنکه حقه را مانعی باشد و لا حقه او فوق است و نه پوین و از مسهلات قویه که مبادا مواد را
 باغضای شریفه حرکت دهد و ضار کند حلقه و سینه را در دیکر احتقان نمایند یا سهیل ملینا
 بخورد و بعد از سرج و شیاف مامیثا و حوض می و کلار می با آب کاسنی سبز و بزرگ فروخته پس
 تنبیه کند سر را و صورت را با کلاب و قندری کافور و بسیار عدس و کشیز خشک و عناب
 که بخورشانند و صاف کند و با سکنجبین هر روز بیاشامد طاعون نفور دانه بزبان یونانی دم
 در لخم غد و دست مثل بیضا و پستان و اعرزان در عضو حساس و خلف و گوش و زربغل
 و کچ و آن و حال مشت است پر دم کم کشنده پس در دم کشنده است که کیفیت رویه سمیه
 داشته باشد که فاسد کند عضوی و بسبب کیفیت روی قلب از طریق شرایین و آن بزرگ و صغیر است
 مثل باقلا یا کوچک تر یا دم کمر الحیم بقدر جو زرد و زردی بیرون می آید با کلب و سوزش با ایزت
 بسیار عجا و المقدار و میگوید اطراف آن مباء هرگاه عاده سمیت داشته باشد و سبز میشود
 کبود میشود اگر سمیت موابکتر باشد شرح میشود اگر سمیه قلیل باشد و حادث میشود از آن
 قی از برای ضعف معده و خفقان و غشی و حد و شان از ماده سمیه که فاسد کند عضوی
 و متغیر کند رنگ پهلوی نقصان بسیاری و زردی و سبزی و سرخی و میرسد کیفیت رویه آن
 و حادث شود قی از حفقان و آن بیشتر اوقات ظهور طاعون در اعضای ضعیف رخوه است
 بجهت آنکه اکثر قبول نیست اعصای رخوه و سریع اجابت است از برای عفونه و فساد و این ماده
 از برای خباثت و دافت قبول نمیکند از آن مکرر اعضای ضعیف عاجز از دفع خصوصاً در معان
 مثل اربیه و بطین و خلف از این و گاهی عارض شود در کتف و صدر و اعلی بدن از مواضع
 انچنانیکه میرسد کیفیت سمیه از آن بدل سرعت و گاهی حادث میشود بده در مواضع دیگر از
 بدن و زدی ترین از طاعون است که عارض شود در مواضع که فوق مذکور شد بجهت
 این در موضع با عضای رئیس که است است از آن اعضا و بعضی گفته اند که طاعون که میرسد
 در اربیه است در پشت گوش بجهت آنکه پشت گوش فضول از دماغ باورین و آن ماده
 سرد است و حدت کمتر دارد و نیست قول صحیح و سر و اینست که فصل نکند در این عمل

طاعون

مسامرا و عکس همد را تدا غریب بر اسوی عضو منع کند و از ان تحلیل پس تقویت کند بقدر
 ان برای آنکه در حقیقه حرارت غریبی نفع دهد مثل خطی بدنه کتان غیره بخیر عکس در مسامرا
 نفع و ظهور علامات نفع بشکافند و در هرگاه خود منفر باشد و قاعده اینست که شکاف
 از سمت پائین و در غایت آنکه مسامرا باشد چپ آمدن از سمت اسفل با سانی و ضابطه دیگر
 آنکه هر یک از مرم تر باشد و در مو منفر باشد که در هر یک یک بر آمده کی بیشتر باشد بشکافند مگر آنکه
 دم در زیر بغل باشد که در انجا این امور مراعات نتوان کرد بقرب آنکه این مواضع بر روی
 فشته است و بعد از شکاف تن سعی کند که انچه در آن هست از حرکت بیرون آید بدفعات
 اگر کثیر باشد ماده از وی آنکه مباد در یک دفعه مشقت برسد و اگر قوه ضعیف
 بتخلیل و تخرج از شدت البر و استفراغ چرک بسیار پس بعد از پاک شدن پاک کرد
 از پنبه کهنه و نکند بر روی آن مرهم مدمل جراحت مثل مفید اب قلع توتیا گذار
 ما ز خون سیا و شان انزودت گفته است بقراط هرگاه خراج صنوبری شکل باشد
 اکثر است و سلامت با و نر یکست مدمل بشور بزرگست صنوبری شکل سرخ زنده
 دبا بتدا و حقیقه از جنس حراج است که ابتدای ان ابتدای او رام است حاره و اشهای
 بسوی جمع است دون تحلیل و مسبان خون کرم حاد است که مخلوط شود و در طوب
 غلیظه فاسده که متولد شود از داء هضم و اگر از ناغذیه مولد از برای خون و علاج
 ان فصل است از هر فصل و استفراغ بغلوس خیار شتر با و تخلیل غذا و در ان جلویات
 و شیرینی و خوردن گوشت و خوردن سبزی و کاه و نکل و زنده در ابتدای داءات راسه
 و چون آثار جمع بهر سید بگذراند بر وی ان اسفرزه با شیر و سفیده تخم مرغ و چون جمع
 شد بگذراند گل رمنی و کتر و تخم مر با شیر با بگذراند تخم کدو با قلیل برقی گفته اند که هرگاه
 کند مردها ن بخایند اناب دهن غیر شود اب دهن که مخلوط شد بزندی منفر شود که است
 که در موضع بیشتر سوراخ شود و چنانچه سودای باشد عتاج شود و پشپا نیدن
 ذل و مستعد در دفعات و گذاردن غیره و تخم مر و فضل که برود و انجا در مل مجرب است
 و دانه تر هندی را کوفته با شیر غیر کوفه کدو و در انجا سیرت منفر کند و اهل اب ندیده باز
 تخم مرغ غیر کوفه گذراند منفر کند و چون ملغم شود بر هم انکند و خون سیا و شان

مدمل

درون بادام و اقلیمای فضا گذارند و کلان و مرو مرو و در چوبه بپاشند اگر احتیاج اقتضا خود
 بدون ذرات چاق شود و طریقه اینست که اهل آنکه در معالجه مدمل که منفر شود و مجامع غلیظ
 گفته است جالینوس بکثره خروج دم میل حلاص کند و اول مسهل خوردن و حمام نافع و یا شست
 و جماع کردن در ددم و خوابیدن و دم داغی باشد و یا ن و دم مفید است مسترخی که حرارت ددان
 و وجع ددان نباشد ان برای آنکه از سیلان و طوبه می باشد دقیق و علامت اینست که بوی باشد
 سانه و از برای ان ثقل هست و عوض میکند ددان انگشت و باقی می ماند افشان انگشتان فروخته
 و اشکال معاودت و نور فک و علاج آن اسهال بلغم است و دوری مرطبات و متا دبر که با
 که مرجم باشد با یکدیگر و میدهد بعضی و نفرون داخل نمایند و اینکه دلك نمایند بر روی غشون
 و غله و بگذراند بموضع خرفه که فرو برده باشند بکلاب و خاکستر بلوط و خاکستر چوب هم
 سرکین کار و تخم شویت و صبر و سرکه و در ری که می باشد از بخار سلس پس شیب شود و بخار
 و می ماند نفع و علامت اینست که بوی باشد خفیف مثل خاک دردمیده باشد و هرگاه فرو برده
 دست باقی بماند ان از سرعت و حرکت ریح و علاج ان دوری از منفحات است و کما کردن با بخور
 کاه و کرم و فماد کردن بخاکستر چوب میم که معجون کوفه باشند باب طرا و اهل سله ان و در غلیظ
 که جدا میشود از گوشت غیر چسبیده بر تبه که ممکن باشد اینکه قبض شود یعنی کوفه شود و بدست جدا
 از عضو ان مختلف است و در جم از قند خود تا بقدر خربزه و از برای ان کیس هست که در هر جانب
 او امله کوفه است و سیر و قولدان می باشد بلغم غلیظ که عابر میشود برای شردی و خشکی و
 چهار قسمت اول تشبیه نامیده است با و تشبیه پس در رنگ و قوام و ماده ان غلط است
 عسلیه نامیده اند بان تشبیه بعسل در رنگ و قوام و ماده ان الطف و رقیق تر است مدمل
 بر دمی و دست که بگذری فرو برد و سیرعه رجوع و از دها لید تشبیه باری و دروغ و ماده او
 غلیظ و خشک است سم سرار به تشبیه بستراد بیاض و غلیظ و تشبیه صلب انواع است و در
 کند بالور سرد و هنگام لمس طان سه تایی و یکوس عامست در لمس و علاج قاعی است و غلیظ
 و تنقیه بلغم است که غلیظ است و لازم دارد بر هم ماخلیون و امثال او ابتدا هرگاه بماند بان موقع
 سراباب کشیز سبز و هرگاه بتخلیل برود لا حار بود و قسم معالجه توان کرد یکی تعفین باریده معینه

درون

سعد

خامی که در آن هست برکاه تجلیست ب و لا اله الا هو تو مس که غیر کند و بدل طفلی که
 مانع نشده باشد و مداوا کند بخوبی که مداوا قروح نمایند و دیک بروک و متع
 تا ساقط شود و گاه هست محتاج شود برهم زدن و نوعی هست که از خنای که میبار
 که ظاهر نشود در جلد ظهور بین از برای دود ماده و متفرج شود بجهه خباثت ماده و
 ان ورم مثل صورت اخر خام است و ان شرائع خنای است و علاج ان قطع و جمع است
 مجددی که داغ کوه کدازند داغ بعد از سوختن از برای اینست که دود اصلاح اید ورم صلب
 انست محسسه نمایند وی نمایند سیقر و سوزن بزمان توانی یعنی ورم و این از مرقه السوداء است با ان
 بلغم و علامت ان کوده و رنگ ورم است و سرد است و ریخته ورم است یعنی وجع احسان
 نکند اگر سیقر و سوزن خالص باشد یعنی سودا باشد یعنی سودا باشد و انکار بلغم باشد بدان
 و ان صلابه نیست و بیشتر اوقات این ورم بعد از اتمام کرم بهم رسد هرگاه بسیار استعمال
 و قابض نمایند و انچه بزرگ که مخلوق حسن ندارد قابل علاج نیست و انچه بزرگ راه ان سن بوده باشد
 معالجه نمایند بخللات مثل دیاخلیون و اشق و مقل و سیقر و مغر ساق کا و پسران
 بعد از آنکه تنقیه کامل کرده باشند انسهلات سودا و بلغم بخوبی که مکرر شنیده
 ورم سودا ویت که متولد میشود از سودای احتراقیه از ماده سفرا و نه که متفرج است
 یا از بلغم است که در آن صفای محروق مختلط است و ان غیر متفرج است بیشتر اوقات و گاه
 هست که متفرج نشود و سرطان ورم موزن با اله است و غیب باشد ماده ان مکرر زیاد
 محترقه و علامت ان اینست که آب نکند مانند بادام یا کوچک پس زیاد شود بطول
 مدت با صلابه و کوره و رنگ و امتداد ان در متشکل از برای غلظه ماده و حرارت قلیل
 در مجسمه و هرگاه بزرگ شد در کها بهر ساند سبز رنگ و شرح رنگ شبیه بنای سرطان
 و میباشند بحران و اعل در چشم شبیه بشک سرطان و متفرج ان بدتر است از غیر
 و حدوث ان در شکل شبیه است ب سرطان و بعضی گفته اند که چنانچه سرطان مستعد
 دوبر میگردان ورم نبرد بر بگردان عظم و میلان کند از ان پرک روی متعفن
 و الجمله مرض حیاتی است که مانده کند طبیعت را از معالجه و دوا نشود و امید نیست

سینه و سوزن

سیقر و سوزن

سرطان

محتان از برای آنکه غیر متفرج نیست تجلیست ب و لا اله الا هو تو مس که غیر کند و بدل طفلی که
 از عالم ان یکی از اعضا من مله است منع آنکه زیاد نشود و حفظ ان که متفرج نشود و مداوا
 شرح که شاید که مند مل نشود این اعراض تمام میشود با استعمال طلاها و هر چه های موصوفه در
 سرطان متفرج که مدکور و قریب این اما ادویه مثل سرب سنگ اسید و اغبار کرده با روغن
 کل سرچ یا لند و آب کسر سبزه و آب غناب الثعلب خوب است اما ادویه حافظه مثل
 کل از مرقه عصا که کاهوز میون اما مدمل مثل غناب قلع توانی مغسولی روغن کل سرچ و تنقیه توان
 مکرر از فضول سودای بقصد و مسهلات و تبدیل مزاج خوب چینی و عدالهای لطیف مثل
 طبع و دراج و بزغالر بره و ماهی تازه و کدو و جو و خرجه شربت بنفشه و نیلوفر خوب است
 عرق مدی حادث میشود بر بدن یا بر ساقین و خنای یا معصین یا عضدین و کاهجی حادث
 در سنان بره پس ماس کند پس سر بهر ساند پس سودا رخ شود پس بیرون اید از ان چیزی
 شبیه برك سرچ یا سیاه بسیار یکی شسته و اغلظ زیاد میشود بقدر چهار ریک و زیاد آنکه
 بر آید بنامه از ان عضود و بنا باشد که در ان حرکت قلیل بوده مثل کرم که حرکت کند تحت سب
 ان فضول ردیه است از خون کرم سودای یا بلغم سوخته که حاصل شود در عروق فرد رفته
 کوش و حرارت مفرط که بریان کند این فضول را خشک کند و به بندد از افس بگرد بصورت سب
 یعنی بک از برای آنکه متولد میشود در جوف عروق پس منتقل میشود بصورت عروق پس دفع
 طبیعیه او بوسیل دفع فضول پس میگرد و بعض شعب دقلق پس پاره کند او را و سودا رخ
 کند او را و جلد را بشده اندفاع و کان کرده اند بعضی که کرم حیوانست که متولد شده است از
 احلاط فاسده متعفن در عرق متکلف بکیفیه ردیه که متولد شود از ان که مهابس متحرک میشود
 در عروق و بیرون اید از ان قوشی شهادت داده این مطلب را و ادعای دیدن حرکت او کرده بعد
 از مخرج لحظه و بیشتر حدوث ان در شهرهای گرم و خشک مانند لاد و شهرهای قاصد
 عربستان و حجاز و از آنجه نسبت داده اند بدینه نبوی ص از برای بسیاری این مرقه در
 و علاج تنقیه بدن است از فضول ردیه بعلوس و سنا و هلیلجات و فصد با سلیق و ساق
 از جانب مخالف و تطیب مزاج کند و بالاد با طرفان صبر و روای کثیر سبز و عصا که ان
 کاسنی در حدوث و اول ظهور ان توان شاید که منع کند از او سه روز بسیار مدد مبر در ان زمان

عرق مدی

تا بکشفال و بیاض آمد و ذوال با حلاوی شکوای متعوق در آب هندی وانه و در روز دوم و سیم
که بکشد هم و نصف و اگر بوی میگرد و وابسته کند بیرون آمدن برایش سرا و امانت کوبه
بجدا بعد از خروج بر قضا یعنی چه از سرب و زن آن فاصله یکدم مرهم بوده باشد باشد
بسکین بودن آن ریش را و بچند او را به هموار می براید و اتمام کرد که منقطع نشود که منقطع
و بطول کشد و عنود این حال باب کرم و باله بر و عن ملین تا آنکه سترخی شود عضو
براید و احتیاط کامل نماید که قطع بدستیکه هرگاه قطع شود و داخل شود در گوشت و مرث
و درم عقی و قروح ردیه و درین مقام واجب شود که بشکافد و موضع را بطول پس بکشد
در آن پنبه کهنه را بر و عن و بعد از آن مرهم گذارند تا ملته شود جدام علتیست ردیه که
نیاید از آن علیل و فایده نشود و در علاجی در بیشتر اوقات حادث میشود از انتشار و
و متغیر و متعفن کند و عروق کند چنانچه اگر در بدن است بقامه پی فاسد کند و
اعضا را بر دانه و پس و حقیق و باطل کند هشت عضو و بیاض باشد که فاسد کند و بیاض
در افراتصال اتصال اعضا را تا آنکه متاکل کند اعضا را و بیدار از دماغ غنق از قروح و ابتدا
کنند از ملاف و منشی شود و اعضا و تلیس و کوب با جدام سرطان عام است از برای بدن تمام
پس بسا باشد که متفرج شود و گاه هست که متفرج بحسب خباثت ماده و حدت و نشا
ان و حدتشان از خلط سوداوی است که نه نشین خون است و این نوع غمیا باشد
تساقط اعضا از برای آنکه ماده او اسهل است هرگاه قبول بهر ساند و مستحکم شود زیاد
فساد و دانات و متعفن شود و تغییر شود و کیفیت آن بکیفیت متضاده از برای حیات
صحة و عضو قبول کند فساد را تا متفرج و متاکل شود و غلظت بهر ساند و ظاهر شود در او از
کوفتگی از برای پس شش و قصبه شش و حنجره و خشونت آن و بعضی بایک شود و مدقه
شود و موها بریزد و از آنجا که نایم انداء الاسد شباهت بهر ساند صورت مجذوق
بصورت شیر از برای او ندکی نمایان است و هجوم بهر ساند سودا از صورت آن معیث شود
و بعضی گویند که راء الاسد گویند بتقریب این نیز عامیست و میشود و بسیار و آن اقرب است
هرگاه دابت را معالجه نماید و اول حدوت قبل از تغییر ماده است بسوی خباثت و فساد

جذوم

از خلط سوداویست حادث از احتراق مره الصفرا و این نوع میباشند با تکل اعضا
و تساقط اعضا و احتمال خلاصی از آن نیست و علامت ابتدای کرفتن او از ضیق نفس
و کدورت سفیدی چشم و سرخی صورت و ریختن موه و علاج شقیه بدن است از
خلط سوداوی بمرات و کرات بسیار و زیرا که ممکن نیست اخراج چنین خلطی از برای
دفعه و احداث برای کثرت و غلظت و ترطیب کند و مراد رین است و اغاث زایل
شود خشکی استقامات و سعوطات و روغن ماییدن باره مثل روغن بنفشه و بنفشه
و کدو و اغذیه مرطبه سریع القود مثل قالدوج یا قند و روغن بادام و خوردن شیرها
نفع دارد و در نوع اول گوشت افغی بدستیکه در گوشت افغی و جدام خاصیتی هست غث
در اخراج فسادات فاسده از بدن و توانا قالدوج و معاجین دیگر که در قرابادین مذکور
میشود اما نوع دوم پس علاج آن تطهیر و ترطیب است باستغراق شایده که شود فساد
قروح و تاكل ملاف حیات صاحبش را بنورن بره آنان مرض سعفه بسکون قروح
که حادث میشود در سرد صورت و کاهی در تمام بدن بهر ساند و بیشتر در سنایت
از برای خشکی شش هست و این ابتدا میگذرد به بشور مستحکم حقیقه متفرقه در شمره و
پس متفرج شود بقرح حسیکه بهر میباشند بسوی سرخی پس بعضیها قاضی است که از آن طوبت
از برای رقه ماده که سیلان کند چهل و نه نامند سرخ و سعفه و طبه و سبب ان فساد
غلظه عفته است و طویات فاسده لذاء و محتسب شود غلظه از آن تحت جلد و در
بهر ساند و متعفن شود و رقیق آن پس متفرج شود جلد و فاسد کند حدت خود و بیشتر
که حادث شود در امراض صبیان از آن طوبت بدنه های ایشان از برای کثرت حرارت و طوبت
ایشان و تعفن اعضای ایشان از دفع فسادات و علاج فساد قیال است و اسهال
طبیعی هلیلجیات و ساهتره با قنوس و شیر خشک و ترخین و روغن بادام و اگر تقریب
سفر پس فساد ممکن نشود و حمایت کنند و در کمال شیرین و جلویات و گوشت و
اگدا کند بر اشیا نغمه از برای آنکه تولید کند خلط صالح را پس ملا کند بملائی سعفه مثل
عروق صفرو بادام تلخ و کتان و زراچ و کاه عدس و خسته و عاز و بزرگ سودا و اصل سوسا

و اما قیاس فیل با سیر که دروغ کلسر و نفع دارد متبذیه خصوصاً در ابدان اطفال
 و عیالشان از ابدان مرطبه لینه در چوبه و پوست نازک و خناب که دروغ کل سرخ تا
 خشک کند و بعضی از سعفه یا بسا است خشک شیب بسورج یا شبیه سورج
 و میریزد از آن پوست های سفید و سبب آن خلط سوداوی است مشبیه به غلظت و
 انوار طوبت شد و منافع شود بجلد پس فاسد کند جلد را و پوست بدین اند و علاج
 آن استقرار خلط و اعل است از برای آن خلط و ترطیب مزاج با غذایه آن استقرار
 اید برات مرطبه مذکور در ابرام سوداوی پس فصل باب کرم و لعاب کرم خطی
 و بنفشه و تمرد و بزگان لازم دارد قیر و طی و سینه ها و روغن های سرد مثل روغن
 و مادام شیرین و بنفشه و نیلوفر و سعیطه بجز نیک و طیب کند جلد سرد و خناب
 غلیظه صلبه باشد تراشند یا هن تا آنکه بخون بیفتد پس سرکه و صابون و
 تا آنکه بچسپانند از لوی متعدد از برای استقرار مواد فاسده انچه اندک تحت جلد
 پس ملا کند بطلای سعفه قوی التحقیف مثل مرهم اگر گرفته از زرد اسفند و روغن
 و زیتون و روغن هست از سعفه که گفته میشود از برای آن شهابی و علائم آن اینست
 که سوراخ میشود بآن جلد سوراخهای رقیق بیرون ابدان چرک و در چشمهای این
 مثل شهد بودی غسل و آن فاسد کند جلد را از برای شده لذت و جدت از برای
 آن از بغم مالخ و فرق میان آن و نوع اول اینست که در سعفه می بینی نوبت های
 دانه در تحت جلد چرک و آن قطعه متصل است که کوبه قطعه از سر است بمقدار
 چهار انگشت و شهد گمیبا شد مکشوف که می بیند چشمهای آن مرطوب است
 و علاج آن اینست که دانه کند بر بخال بعد از آنکه خشک باشد بصابون و سرکه یا
 طعام و نمک کنند مرطوب انوار به رطوبت باب کوشش و متورم میشود و آن مسام
 پس می آید مود را بخاک و علاج آن استقرار خلط است بقصد کردن و اسهال
 و موضع مجده از غیر آنکه پاکی بزند تا آنکه بیرون آید از آن چوبی شبیه بر روغن از برای

کنید

انکه این از فضول دماغ است و فضول دماغ خون از دماغ است و سوسه در بی دارد
 دارد بعد از بقیه این مواضع بکند و زند محمله که در آن مجده سیر که کوبه باشند و بکند که
 در آن موضع نگاه داشتن بمنزله کی است اینقدر و تکرار عمل کند که مفید شود
 آن رنگ خون زایل شود پس بکند و در بران روغن کل سرخ تدبیر سیر که را و مراقب بکند
 روغن با سیر که اینست که در روغن و در غلظت با سیر که هم سائله با سیر که فانی شود و در روغن
 و با لندما قوتیا و مر تک و اقلیمیا و از سعفه نوع دیگر هست معروف بخرمچینی عقد
 دارد دماغ میل ظاهر میشود سلب و محرم غی ابد پس منحل میشود پس ظاهر شود در
 دیگر و آن از بخارات غلیظه است جلد و علاج آن خوبست یعنی کرم سگی دادن و فضول
 بختشایش محمله مثل بابویم الحلیل مرغاسف نوع دیگر هست که طبع کوبد و آن در حق
 سستد بره صلبه است که بالا می آید سرخ و در جوف انچه بریت سنگ دانه کرده و نوع دیگر
 هست که ظاهر شود بشور سرخ در شکل سرپستان بیرون می آید از آن رطوبت سیمه
 بایه خون و تولدان از آن هم شور است که خلط شود بخون غلیظ محرق و نوع دیگر هست
 از سعفه که می آید سعفه سرخ بر رنگ که نزدیک بسیار می جالینوس گفته است
 که نوع از سعفه هرگاه متفرق شود چاق میشود از برای غلط ماده و فساد ماده و علاج آن
 و اسهال بطبع شاهره و فیتون روغن و فلوک و شیر خشک و فصد عرق جبهه و
 کنند بقیر و طی که گرفته باشند روغن بنفشه که جوشانیده باشند با بک بید و حبه
 و امثال آن که بیندازند از کف دریا و در ع محرق و سبیده هم مرغ و کاهی حادث میشود این
 سعفه در صورت علاج آن فصد قیفا ل است و عرق پیشانی و از سینه و حجامت ساقین
 نقره و چسپانیدن زلو و استقام و انکیاب یا بنیم کرم و طلا کردن بطلای سعفه حربه
 بشور صغاریست که ابتلا میکند برخی و آن خاموش شدیدا باشد و پس باشد که متفرق شود
 و بسا باشد که متفرق نشود و اگر یا حادث میشود حربه در دستم یا از برای انچه جذب مواد
 بکثرت حرکات و چوب که میان انگشتان است از برای انکه صعب است و بسا باشد که
 در سباییدن بهتر شد و سبب حدوث حربه فساد خون است و بخالط صغاری و

حربه

محترقه و بلغم شور یا خون اخلاط بخون و کیفیت احوال آن در حلقه سکون و غلظ و برقه و کثرت
و قله میباشند انواع جرب و اختلاف اعراض آن از وجع و حکم و غیر اینها همچنانکه میاید بعد از آن
و سبب فساد خون و احتراق آن کثرت استعمال ادویه حاره است از فلفل و زنجبیل
و امثال آن و غلظ خوردن و شیرینی خوردن و شراب خوردن و غیر آن از اعلیه و در فی الکون
پس فاسد کرده شود خون در ریح و قوام و طعم و تولد کند در آن این اخلاط دریده غیر
در وقت دقایق بسوی حلقه قبول میکند جلد از برای ضعف خلقت با برای ضعف در وقت
انسان در سیام یا غلظ ماده یا کثرت ماده پس زیاد میشود تغییر و فساد پس حادث جرب
جرب بسیار است پس بعضی از آن خشکست که میلان کند و در طوبت ندارد بلکه میگرد
و بعضی از آن مرطوبت دارد و میلان میکند از آن جرب و بیم بسیار باشد که میلان کند
خون سیاه از جهت سردی خون میانه و بسیار باشد که متولد شود در آن از غلظ ماده
و مرطوبه ماده مثل چنان که بجم بدنس باشد و این یک اثر غالب شود صفای حاده باشد
حاد الورس شرح میشود الوجع و خارش بسیار و آنچه را غالب باشد بر آن سودا بسیار
سخن آن سیاه و جع قلیل طول بزمان در چاق شود و بلغمیه میباشند سفید و در آن
و جرب خشک دلالت کند بر غلظ ماده و خشکی ماده و مرطوبت بدن و علاج آن جرب
پس بعد از آن اسهال است بفلوس پوست هلیله و قیهمون روغن و شامه و زهره و
بلغم باشد سنا میکی یا زینا نمایند اما میان و افستین و علاوه نمایند با جیب صبر و
و غار یقون و شحم خنظل پس تعدیل مزاج نمایند و غذا بدهند با سفناج و کند و گوشت بره
و بزغال و روغن لینه و از طلا میجرب که خود تجربه کرده ام در احلیه قویا درین بلغم جرب
بعد از آنکه مزاج سنج و حنا و شحم خنظل با قلمیای فضا و ارد عدس و قشر و زنبق مقبول است
و روغن کلسر و اجتناب کند از طلا و کرم البته حکم کاهی حادث میشود خارش در جلد
بجرب و سبب بخارات حاره است حریفه بداعه و اخلاط حاده قلیل المقدار
و تحقیق که محتبس شود تحت جلد بتقریب انسان در مسام با جام رفتن و عدم لطافت
جلد یا ضعف دفعه با خلط مرطوب است و لطیف پس حادث شود از آن خارش که زرد

نقصت یابد

صحت یابد و بزودی بتخلیل رود یا غلیظ است و حادث شود از آن خارش متطا و لظ
و مان و این خارش حادث شود از خوردن نمک سود و مایه متعفن و شور و پخته و کهنه
و باد نجان و سیر پیاز و میوه و امثال آنها و علاج آن قصد متعدد و اسهال از فلوس و پوست
هلیله جات و شامه و کاسنی سبز و امثال آن و تربیب کند بدین با شامیدن اما این با
سکنجین بزور میاید و قیهمون و شیر لایع در همه اسناف خارش و جرب عجیب غلبه هر خلط را
در اقسام جرب و خارش نافعست دفع بین و اصلاح کند بخار و اسفناج و کند و و ماش و غندانه
و کاه و اجتناب از شیر و گوشت قار و در شکار و جام معتدل برود و تطیف جلد نمایند و
از جام بوق صاحب جرب و خارش با جام بسیار است و زرد های عظیم دارد و بالبدن
روغن کل سرج و سرکه با قلیل از آب کفوس از بوق و کاهی خارش از مشام از برای ضعف جلد
و کثرت تولد بلغم شور در مزاج ایشان بسبب سوء مزاج هضم و ضعف حرارت غریزی و ضعف
قوی از تخلیل بخارات محتبس تحت جلد خصوصا اگر بسیار بخور و گوشت قلیل شد و شور و مایه
شود از این عالم را غذیه که مولد خلط غلیظ روی الکیمیوس و در ایشان از این خارش بسیار
و علاج تدبیر کردن در اغذیه ایشان و مداوای حمام مرطب و مالیدن روغن کلسر و سرکه
بشور و صفا است در ظاهر جلد و بیشتر حادث شود در بلاد خانه و اوقات حاره و ابدان
کثیرا عرق که غسل کمتر کند و هواها سرد شود و در آب سرد روند که ملتذ شوند مسام
آن مرطوبات و رقیقه حاره مغز و ریه که گویا اخلاط بقرق دفع شده باشد و علاج آن
و اسهال بفلوس و شامه و قیهمون و باد نجنویه و اسل السوس و شیر خشک و روغن بادام
بلغمات متعدد و حمام مکرر و رفتن و در حمام مخالفه را با سرکه و آب گرم مالند و کلیل داخل
نمایند و بعد از آن سیر که و کلاب بدین مالند و بدین اختار سرکه و قلیل غلظت و روغن کل
قویا بضم قاف و فتح و اخشوت است که حادث شود در ظاهر جلد و میباشند زک ان دفعه
مایه بسیار و دفعه مایل بسرخ و حدوث آن از خون حادث لطیف مخلوط شود و
مره سوداوی غلیظ که ماران غلیظتر از ماده جرب است و علامت آن بودن آن در قعر

و پوست می اندازد و پوست مدور مثل فلس های بسیار شباهت دارد به بعضی باب و انقباض
 هست ساعی یعنی مسامی سرایت میکند خبیث است بسیار و متفرج میشود و بعضی ساق
 هست و اتفاست و بعضی تازه است و بعضی مزمن است و علاج آن فصد است و تنقیه
 با شمعون روغن و شافیه پس طلا کنند بر روغن کنند و طریق اسان تر روغن کنند اینست
 که بیکرند کنند و بیکدارند در آبکینه و با قش سرخ کنند خالک اندازان را سرخ کردن کامل
 و بیکدارند بزودی کنند پس جاری میشود روغن و آن روغن بتخلیل قویاست و مالیدن
 هر یک دندان دونه دارد پس بدستیکم از برای آن جلد و تحلیلیست و صمغ و صمغ و صمغ و صمغ
 و بادام تلخ و اشق و صمغ ای و مرغ خاک و روغن کل سرخ و در آب بادام تلخ و در تون
 بهلیل زرد و صمغ الو و سرکه و مورد و مغا و سرکه و منقوبار اطالی سعه نیکوست
 مثل زنا وند و اشق و در نوح و قمل و خرد و وچ بار و روغن کنند و سرکه بعد از آنکه مکرر زدن
 چسبانیده باشند و بخارند بر تپه که بخون افتد تا بایان ماده انچه تا نیک باقی ماند
 بشور و حلاوت آن میباشند از رطوبات حاده که بوده باشد سرد بشور نیز و اگر بوده باشد
 خواهد بود عرض و پهن و علاج آن فصد است و تنقیه بدن بحب یا راج اگر غلیظ باشد
 مطبوخ هلیل و صیقل و قلیل و الو بخار و بنفشه و پیستان و قرصندی و زردا و قش
 و شیر خشک و بنفشه و قیلوس و آب شاهه سبز و آب کاسنی و مرزبه باب گرم کرده گذارند
 و طلائی دفعی با سلب و هر اسرکه بشور و بجه منتشر میشود بر صفحه بقی و صورت بشور
 و هرگاه بقتلاند او را بویاید چیر می شیم بروغن بسته سفید کویا عطر شست آن
 صد که من دفع شود بسوی سطح جلد بطریق بخارات و حاصل میشود در مسام و تحلیلی
 روغن و علاج آن استقران بدن است بچینی که دانسته و گفته شده مکرر و تنقیه و مرغ شش
 روست بمحالات مثل دقیق کر سینه و پوست هم مرغ و استخوان پیوسیده و اصل و اگر کای
 کوبنها و الا بقل غریقی سفید و سابد گمان با کل سرخ و شون و سرکه پس هرگاه کفایت کرد خوا
 و الا نادر بجا کشته چوبیم که خمیر کرده باشند بکرات اللیل آن خارش و خشونت است
 یا شو کوچک که عارض میشود در سردی هوا در شب و سبب آن احساس حسزیت که واجب

نباتات

که بتخلیل برود از فضول و آنچه از برای حصانه حلد و ضیق مسام در اصل خلقه پس
 بسیار و شود بخارات بر وجوده هضم در شب از برای اجتماع حرارت در باطن و علم حرکت
 جنبانیده از برای غذا زیاد شود مسام را تنگی و جلد کثیف شود در سردی هوا و حاد
 میشود با یعلات و از این جهت می نامند بنات اللیل و بعضی از متقدمین شری را چون در شب شد
 میکرده بنات اللیل میگویند و علامت این عمل است که خارش شدت کند در شب و در
 میرده از خارش و بعد از آن و جمع بهم رساند بعد از خارش و عروض آن بیشتر اوقات در شب
 علاج تنقیه بدن است از جمله که سبب شده بقصد و اسهال بچینی که مذکور شده
 پس توسیع مسام است بحمام مرقق و در لوبات و مروجات و آب کرفس و سرکه در اسهال
 مفید است و ته نشین به تو است ثایل و سوز کوچک است شدید الصلابه مستد
 و آن چند قسم است بعضی من کوس است و بعضی بزرگ است صاحب ریشها و بعضی سران
 معلق بزرگ و سر و ته آن باریک و بعضی طول است و بعضی در میان او بحسبان
 که میگویند اطوس و سبب آن همه غلط غلیظ خشکست جدا با بعضی با سوز
 یا مرکب از سوز و او بلغم و علاج آن فصد است اگر بعضی غلبه اخون و او بیدار اجست باشد
 مرطبه جیده الکموس و چینی که مساقط کنند از مالیدن بوقری کس غروب مورد شونین
 و سرکه با غل و نفع دارد در آن تند من بروغن کل سپه و کاهی قطع شود قطع میشود و از راه
 مثل نونه و زیت و در آن مخ و شیر بوقیات و بعضی از آنها معروف بعد سه و حنطیم است که حاد
 شود بصورت و پیشانی و کاهی سرخ و رنگ شود و علاج آن بعد از تنقیه بدن است اگر بوده
 باشد بسیار جلای جمع و بطم و صمغ الو و مویز و شیطرح بانک بگذارند شمع مراد روغن و روغن
 با تعاریف آن و طلا کنند بکشدش و کبیریت و بوقری و سرکه ملحه بجهه آنکه کثرت حلاوت
 در ملخ آن قرو چیست یا بشور و خشک ریش و سیلان چرک و آن از جنس سعه است دریده
 و بسا باشد سبب آن دوسه مثل بعضی خبیث در تله و علاج آن علاج سعه است دریده
 و ربع دهد خاصیت آنکه طلا کنند بکل و سرکه و اما تا آنکه بخشکد بوزن دوسه و منتهی شود
 صحیح و زایل شود و آن عفونه و فساد و یا طلا کنند بر هم زار و اند مرغ زنجار اشق و خردل

ثایل

وخلب تاجاده و مغنیه بان اختلاط خون است و سخونة و غلیان و ضرورتان بصرفا برادر و حرارت
ورقة و جلدی بشویر کیا است بوقله مدس بزرگ سرخ درابتدا میل سفیدی کند آنچه محل افتد
از آن و منفرش شود پهن شود در جمیع بدن یاد بیشتر آمدن و بسیار باشد که عارض شود در بعض
اعضا دون بعضی تحت قله ماده و کثرت ماده و بجز آن افتد سرعاً از برای شدت حرارت ماده
غلیان ماده و سبب غلیان خون است و بعضی چیزیکه مخلوط شده است او را از فضول و قیقه
در سن طفولیت از شر و خون طمث پس چرکت میدهد طبیعت از برای دفع آن بظاهر جلد برین
بجران و از اینجهت عامر نفس میشود بیشتر اوقات اطفال و اسلو از ابله چیریت که بوه باشد بعد
از دفع سفید باقی بقوله دانه مرارید از برای دانه مرارید از برای دلالت کردن آن بوماده
بال ساف از اختلاط مواد فاسده غلیظ و اما از آنکه تیره و سیاه دلالت از استیلا ی بود
سفر و بنفشگی دلالت دارد بر احتراق خون و تراکب خون و شدت یله حره دلالت دارد بر احتراق
خون و رساوی که می آمد موی و عیبا شده و نشان در صورت و سین و شکم اکثر آن
که در ساق و قدم بوده باشد دلالت میکند بر غلبه خون و بغم غلیظ انچه آنیکه در بدن
بهم رسیده و بر ضعف طبیعت از دفع ماده باطراف بدن و سبب رنگ که ظاهر شود در میان
آن مثل کباب و در وسط آن خطوط سفید و انچه نیست که می نمایند در سنگی دلالت
میکند و اختلاط سفرا و سودای غلیظ و غیر مستدیر انچه آنیکه از برای آن زوایا مثل برنج
میکند و اختلاط قوام ماده زیرا که اجزای آن هرگاه متشابه بوده باشد و فاعل واحد دارند
انفعال متشابه پس میباشد مستدیر اشکل از برای ستاره انوارم بتشابهات است
و اگر نه لازم می آید ترجیح بلامرجه و انچه آنیکه بزرگ میشود بشویر ابله که دلالت میکند بر غلبه ماده
قوام آن و مضاعف انچه آنیکه بجزو ان جلدی دیگر هست دلالت کند بر کثرت غائی و بد است
از برای دوری مواد از دفع و از اینجهت چرک میکند خاسیه در هت کام انکه هوا و بایست داشته
باشد خلاصه کلام در ابله و حصه سوای لطف اللهی نیست ایفتد بیدام که هرگاه هوا سالوا
و عیبا در هوا نباشد و احوال کواکب بد شد و شهب بسیار نباشد ابله و حصه جاق شود
و خواهی معالجه بکنی یا خیر و هرگاه درست نباشد احوال کواکب و هوا و حرقت عیسی بهم رسد
یقین آنکه هلاک کند و عتوق شود و غشی کند و هلاک شود و حصه سیاه و سبز دلالت
کند بر احتراق و حصه که ترشح کند از آن خون دلالت کند بر حرکت ماده و دیده است کشته

از برای فضول خباثت و سمیت ماده بسوی قلب پس غشی غار نشود پس هلاک شود
نوع انابل است و ان دانه های بزرگست سفید متفرق بر تپه که ممکن است شمردن آن میباشد
عقل ان شخص ثابت بخلاف نوع دیگر از جلد یکم بیشتر اوقات باختلاف عقل است از برای
جمعی از قاع انچه حاره بدماغ و بنفس صاحب حقیقا صحیح است با قوت یعنی نفس متواترند
از برای سلا متی قلب و دماغ و عضای مجاوران و عضو رئیس که قلب و دماغ است
سالم است که گمان کند جهال اطبا که این جرب است نه ابله و این نوع سلیم است البتة
جمعی بجلدی تب لا زست و انتفاخ جسد و صورت و صدغین از برای از قلع انچه بجلد
و عارض بینی از برای این و سورش و سرخی در صورت و در عضو یکم در بدن هست و سنگینی
در سر و خشونت در خلق و وجع شدید در کمر و اما علامت حصه پس تب حرقه سوزان
و کوب و فرج و در دانت نفس و عارض بینی و علاج آن پیش از بروز فساد است و هرگاه طفل ببل
حجاست کردن و اما بعد از بروز از اخراج خون غلط است مگر آنکه در دکلویا مرغی که خون کوفتی در
واجب باشد و ماء شعیر دادن و هرگاه طبیعت بسته باشد بلیات خفیفه کشیدن و احتراق
که اسهال شدید بدهن سرکه که اسهال در افتنا م حلدی و حصه مهلکست و قرص کاهور
لایق است و افتقار به شعیر کردن بهتر است و غذا و زشورای عدس و ماش دادن و شب بقی
ماش با چلا و انار شیرین دادن و شالی بوداده خوب است و هرگاه بسلا مت هفت ابله اند جلد
نان دو انش با ماست کاه چکیده میتوان دادن و لباس ابله دار و حصه را زیاد بلیک که تر کند
بدن که گرم باشد و ترنج حصه و ابله اسهال و سبب تر باشد و حفظ کند طبیعت را که تلین نکند
باب نشسته بجهت دهند و بپاشد کلاب را که در بدن کلاب کاهور انداخته باشد و اسهال نمود
کل سرچ مورد کز نا مجور دهند حیو صادر زستان و بعضی غایب بی پاسیه اند و کون
حلقه از این معنی اولی و انش است میا دایک شد و شدت الو سوزش غلبه بودی و خفیت
هرگاه طفل باشد و پاشیدن سنابل و مجور صندل و مورد و ساخته میم بومت انادر کل
کرده بپاشد و حقیقا از این معنی اجتناب نموده ام کوشند دهند صاحب جلد و هرگاه
چشم باشد و اچهل روز پرهیز اولی است هر عضوی را از ابله محافظت علیی الله است
ابا کشیز سبز و عصاره آن و سرکه سنک که پیاده اصفهان با قلیل از رایحه کاهور و بکند و بکند
یا خصوصاً یکف یا با احتیاط کیند با سرکه قلیل و کلاب کاهور جماعت عادی و موقوف طب

حقیقا

والاجناد باب کرم غیر کرده بالند و بی با چکا کشند اب کشیر سبز و شیاق با میثا و مندل
 و رب غوره نشاء انکه کفتم و الا اب غوره نداشته باشد و بی با کشیدن سر که بسیار شد
 نباشد اما حفظ دهان با نان خوریدن شیرین و مضمضه ترش آن اما امرعات خلق بفرغ
 کردن رب قوی سیاه و اما امرعات شش پس بمرج لعاب اسفهره با نبات و اغذیه عدسیه و
 خشخاشیه و نقل خشخاش و اما امرعات امعاء حصوی و از غرغله با شیاق قابضه مثل
 طیار شیر و قریس حامض و رب ریاس در دفع آثار جلدی سح فی خشک سرکین بر غرض جلدی
 سوخته تخم خربزه نشامه بر مخ شسته نموده از هر یک جزوی حب الزمان قسط زد و بکشد
 و بی جز بسیار دویه و غیر کنند باب خربزه و اب خیار و اب جویاب با قند و ملا کنند و بعد
 باب بنفشه و فرق نیست معالجه ابده و حصبه که گویا حصبه جلدی صفراویست و از حصبه
 نیست و در جلدی در دگر هست و از حصبه و جلدی بعد از بروز هرگاه دفعی عایب شود
 و هر چه دین نفعی بهر ساند و حی است و آنچه سیاه شود مهلک است گفت محمد که هرگاه
 الم و حصبه را بدون می و میجان کند و ساکن نشود و حفقان بهر ساند پس برین مالند
 و دیگر گفته است حصبه خبیث است از این حلاصه معالجه در این دو مرض معارض یکدیگر
 بعضی خون که فتن مطلقا چه قبل از بروز و چه منع کرده اند و این مثل طاعون و باده
 تصور کرده اند و بجهت طاعون و باده و نه حقیقه بجهت عدم انتشار خون نمیگوید
 انچه چنان دانند و بعضی بعد از بروز غلط محض قبل از بروز و نه بخور کردن تحت
 و ایشان این بود که قبل از طاعون یا قبل از آنکه با فصد کند چه ضرر داند و این بخور
 گفته اند بهر حال جناب احدیت محافظت نماید و اسهال را بعضی منع بالکلیه نموده
 بعضی عقال طبعی لازم دانسته اند و هر یک حجت دارند از علل و غلله و حیوانی بعضی تا
 چهل روز و بعضی تا چهارده روز منع کرده اند و نکس این دو مرض با اسهال نکس
 مرض دانسته اند و بمشاهده خطر را ذکر کرده اند و حقیق با جناب اقدس دانسته اند
 علی الخصوص این دو مرض با محاط بسیار دارد و معالجه بسیار دارد و بخور و
 دیگر مباحی گفته است رئیس که آن جلدی انچه نامی است بقره در صورت بهر ساند
 در مینه و شکم زیاده از ساق و قد و ان ردی است هیچ دم در امراض نفق اتصال

دقروح و خروج و سدمه و غیر آن امراض انها است اسامی جراحات مرکبه جراحات مرکبه
 جراحات عصب بشوب و سوك قروح حوزی کشف و غالی قروح سباعیه الخراق خربه
 سدمه الغرب بسبب طوکس خلع تعقد و صلابات کسر عظم خلع و طول مفصل خلع
 خلع و سغ خلع فقرات خلع راس عضد خلع مفصل رکیه اما ادویه مفده که در این امراض
 نافست بدین تفصیل است اهل طلای آن سوختگی اشرا نافع است یا در قلع سوخته است
 نفع دارد قروح ذکر و انشیران هرگاه بپاشند و او و همچنین قروح خبیثه را اغذیه دارد سوخته
 اشرا هرگاه ملا کنند آن با پسند مسقیل نفع دارد شقوق عقب و اخصو صا هرگاه از سر بهر
 باشد اشق نفع مذب خاک کند هرگاه در عضوی داخل شود و میخورد گوشت مرده خبیثه را
 خاکستران نفع دارد انفجار خون را و موضع قطع یا شکاف و هرگاه بدان زخم ترکند و زخم
 ان موضع بهر ساند اصل السعان میگویند قروح الفایح و بقارسی هو جوبه گویند و در هرگاه
 میکنند تا قی نفع دارد میلان خون را هرگاه بکند روی زخم و هرگاه ملا کنند سوختگی اش
 بر ملاک و تفت بهر ساند کاغذ جیر کند عظام را که شکسته باشد یا بخار نفع دارد کوفتگی
 و پاره شد و جیر شکستگی کند و سر جراحت را بهر بود و ای پنهان مایه است نفع دارد
 ان قروح امعاء و سیاه و شان خورن پاشیدن ان جراحت خون آمدن نفع دهد بستان
 امروز عصاره ان نیکوست قروح عفنه را که در دهان بوده باشد مضمضه ان و همچنین قلاع
 و مدمل جراحت بد را بخر نفع دارد اکثر را هرگاه بگویند پاشند بر آن بزدا لکان منفع
 جراحت است با نظرون غیر کردن بر زاجر پاک کند قروح ردیه را که عفنه باشد و نفع دارد
 ان بوکزی که حیوانات بسد قطع میکند زوف خون است و نفث خون و بو طرف گوشت
 بضای الا انسان نفع دارد قویا را هرگاه دلا کنند بان خصوص اب دهن ناشتا خصوص
 مزاج آن کرم باشد بهر انسان هرگاه بچسباند و ملا کنند و با لیل قلع کند اثر نفع کند
 او نفع کند قروح اخصو صا قلع را و بکند زوف سوختگی اش با موم و روغن گل سرخ بوکشت
 زاید برین نفع دهد نفع عظیم بلوط حقه ان منع کند زوف دم با طیار مل منع کند زوف
 و میلان و خون بواسیر با شربا و شاد بخ قطع کند زوف الدرا و ساکن کند او صاع ضیافی
 بول مردم هرگاه برین انهمان موضع برجم و زوف حبس خون کند و هرگاه بخاکستر موم
 زوف کدانه حبس کند نفع دارد بوکشت انداختن و حار ش اعصاب را مالیدن از بول مس

زده ان تسكين و جمع كند و كنداردن ان سوختگی اش را نفع دهد و همچنین سوختگی آب جگر
و هرگاه بگذاردند بران قوس نفع دهد انواع جراحت را و نفع دارد نار و سیر و نفع دارد
و همچنین قروح سرداها و ضا و قوت شامی نفع دهد قروح خبیثه را و معضمه و شراب و نفع
نفع دارد سرطانات متقرحه و طلا و قوتیا نفع دارد قروح سرطانیه و نفع دارد قروح
سفل و تنگ و طلا و ام انرا طلا ثقل عصر الزیت مد مل قروح عارضه در بدن های خشک
نوش مفرح و زخم کننده جلد را جبین پنهان نفع کند جراحت را که دم نکند حرور شش او
هرگاه بسوزانند و بپاشند خاکستر انرا بر زده کفش زده چاق شود انرا انحصار هرگاه طلا کند
بان سکتگی و هرگاه حادث شود استحقاق نفع دهد جعه مد مل جراحت تازه است
و خشک را هم چنین نفع دارد قروح خبیثه و انما و احقت الملو طوان قشر داخل و مست نفع
کند زوف الدما انما دان حنطیا نفع دارد فمادان سقطه را جوزه السرد و غیق و پاشیدن
ان قطع کند خون را حب الاس نفع دارد قروح اعصاب با طله و هرگاه طبع دهند بشراب و نفع
کند بان قروح کفین و قدیمین را حرف نفع دارد سوختگی اش فماد و جرب متقرح و اباب
فك با غسل از برای قرحه شهنیه جنف طلای ان نفع دارد قروح خبیثه و نفع دارد
قروح ثقل و زوف الدما محصور کوفته ان فماد کند نفع دارد قروح سرطانیه و قروح خبیثه
خاکر کوش و جگوان با نیت فمادان بر سقوق کاین از سر حیوة الموق نفع دارد قروح
جرب بر تبه که تجربه کرده اند از برای جرب چهار پا بان خبث الحیدر قطع کند زوف الدما
حمولا بصوف خراطین فماد موقوف ان بر جراحت اعصاب سه يوم با فست جدا با پسته
خلا و عصیان نفع دارد زوف الدما حلال قوی التحقیق است منع کند انصباب مواد را بکند
بر بوند بر نافع الدم قطع کند زوف انرا هرگاه بوده باشد خارج و منع کند و نفع کند
از سوختگی اش در دانه شیره بوق است پوست انرا هرگاه به سجد عوامات پس مد مل کند
و تجربه کرده ام انرا و طبع مع انرا طول عظام شکسته شده دم الاخوين منع کند زوف الدما و
نرم کند قروح و جراحت را که تازه باشد دم البقر هرگاه بریند بر جراحت جبن میکند خون را
الابل هرگاه طلا کند نفع دارد دم بجای دم الحام در اج شفتین مری منع کند و ولد و دم از
سقطه را طلا کردن با روغن کل دودان قمر است که دود الصباغین گویند نفع دارد جراحت
عصب را با شراب سحق کنند و بجعل طلا کنند زهبا ان معتدل و لطیف است و افضل

مکه

از برای کک زهر قلعی و نیکو است و دهب اسر است بصحت کی از طلا و نفع
صمغ صندل است میر و ناند کوشش و در قروح مرها مرها ساق قلعی نفع دارد قروح خبیثه را
طلا و دوش الحار سوخته ان و نسوخته ان نفع دارد از برای هر سیلان خون و قروح
دولند مد مرچ جذب کند خا و تیغ را و قیر و پاک کند قروح خبیثه را و بر و ناند کوشش را
دواند و لیل میر و ناند کوشش را منع کند خبث قروح را و اصل السور اسماعیلوی و کد کوشش را
در جراحت مرها بخار حاد و کال است کوشش صلبی و نرم را منع کند قروح سابعه را و نفع
دودان زنجفر مد مل جراحت است و میر و ناند کوشش را منع کند سوختگی اش مرها و
ذره را سرخ منع میکند زوف الدما و بکارد با قیر و طی و سوختگی اش نفع دهد
بین و هرگاه استعمال کنند مثل ذره بر کوشش نماید تمام کند انرا و جلا میدهد قروح
از اسناخ و مد مل جراحت است هرگاه استعمال کنند و بکارد و نند با سفید نم مرغ سرد
مد مل جراحت صلبه است طلا و سوسن ابیض ان نفع است نفع دارد جرب متقرح
و خشک و ریشات و بستانانی اصل از هادیه برای سوختگی اش فماد مثبت
ان جید است قروح ثقل و ذکر و قروح منبسط مثبت و ان سه منع است نفع دارد
خشک کند قروح عسره الاند مال متاکله را شجرة البوق مد مل قروح است خصوصاً
محققان مدقوق و پاشد بر جراحت و تجربه کرده ام انرا فماد شعر محرق ان نفع دهد
قروح سخت و سست را بقوه میر و ناند کوشش سست را و نفع دهد منع کند زوف الدما
از قروح و ان مشهور و متعارفست صمغ جذب میکند خا و فماد او نرم کند خشک
و جلا دهد قروح و جرب انرا و همچنین سزرا است ایله اضافه کند بسوی ان چوب
منع کند انرا مثل نهار صمغ ان نیست که بشویند شعرا و اب کنند و بپزند و در اب صاف
و اعاده کنند و اب کنند و به پزند در اب صافی غیلول و بکند یا قیاس یا بد طعم شعرا
شیرج نفع دارد شقوق را شلیل نفع دارد قروح را هرگاه بگوید و بکارد بر عضو که
شود در ان خامها خاشاک بپزند کنند انرا صدف جذب کند خا و زدن و استخوان
نفع دهد از سوختگی صمغ الو میسپاند جراحت را و قروح طلا نفع دهد قروح طلا
با سرکه سوف محرق نفع دارد جراحت را و کوشش نماید و در قروح صمغ نریقن هرگاه بسپاند

بود و این پاره سندان خشک و ساییده و فصد کند در حال اگر واجب آید و اگر چنانچه
 لب زخم بر هم نیاید پس سزاوار اینست که بخیم بنزد و اگر برای فرو رفتن باشد و گوشت از موضع
 جدا شده و افتاده باشد و بهر نیاید اجرای آن بسوی قعر و واقع شود میان او و فضا که گوی
 شود در آن مربوط چرک پس واجب شود که پاشند آن او و به محققه که نشین مربوط است
 و جلا داشته باشد و آن کدر و میریزد و زدن و دایر و سیاه و اقلیمیا مضه و توتیا پاشند
 موم با روغن داخل کند و سزاوار اینست که بند در بط این جراحت و بابت کردن آن زرد
 دقت آن ربط محکم پس سست کند در دهن آن تا آنکه باشد آمدن چرک و متشکل کند
 عضوی بخوبی که چرک آید و جیس شود و فرجه ها را بپزند و پیم بکنند مابین آن
 پس بعد از تنقیه معالجه کند بپزد و در موام گوشت و سینه و روغن بزک
 ورق سوسه لیل ما زو کلنا عرق صبر زرد و مثل آن از او به محققه محسب خنثی
 ابدان و صلابت بدستیکه بدن زن و اطفا را کافیست محفیف قلیل مثل مراد سفید
 اما بدنه های سلبه مثل بدن فلاتی و حمالین پس محتاجند ما و به قویه مثل باز و زدن
 صبر زرد و اما هرگاه بوده باشد جراحت مرکب با هر دو یکو مثل درم یا شکستن عضو با قطع
 عرق یا عصب یا اعراض مثل شدت و جمع و فساد لحم پس سزاوار اینست که دوا کند بر مملو و این
 امراض و دفع این فساد و تبدیل مزاج از تنگنایدن اخلاط و جبر شکستگی و قطع و فساد
 جراحت عصب و کرفق گوشت فاسد و تسکین و جمع مطلقا بقضادات مخدعه است
 بیخ و از چینه های مسکن و جمعیت با الحامیه اینست که انار شیرین را خوب بلنج دهند و فساد
 تسکین و جمع کند با شراب شیرین یعنی انار شیرین و در شراب شیرین بپزند تا سحر شود
 و معالجه کن فساد گوشت و سیاهان را بضماد بزرگ کاسنی و عناب ثعلب و خطمی روغن باطم
 بپفشد تا آنکه بایستد تعفن فساد بر طرف شود سیاهی بعد از آن مرهم زنجار و پاشند
 دور صبر زرد و مرهم الاخوین و اگر بخوبی جراحت بشکند باید از آن روغن و مرهم شکسته پس
 اینست که بجا گذارد حقیقت نماید بدو خنثی محکم یا بپسند و اگر منقح شده باشد و مجاز
 پس بکشد بپزند کرم کرده تا ملایم شود و مجاز رود و بخوبی باید علیل را بخوبی که موافق

باشد و اگر این تدبیرات فایده نکند آن را زخم را بزرگ کشاده کد تا اسان باشد و گوشت روده
 اگر سیاه شده باشد قطع کند بعد از آنکه بسته باشد موضع قطع را بخیه طاقه و اما جراحت عصب پس
 سزاوار اینست که دوا یلحم نگذارد تا آنکه خواطر جمع شود از دم بدستیکه هرگاه و دم کند عصب
 تشنج بهر سندان و بدماغ و سدد و هلاک کند علیل را و لایق است که بر همین دهن علیل از آب
 و لب بسیار گرم و هوای سرد و آب بسیار گرم و هوای سرد علیل دادن مهمل است و غرق کند
 عضوی با روغن زیتون نیم گرم و بکند از آن روغن زیتون با روغن موم و روغن کل سرخ
 مان علك البطم با قلیل زیت و هرگاه بهر سندان درم خفا کند با روغن موم و روغن سوسه
 و مثل آن غیر کند ماسک بچین و بنامد کند در هنگام شدت حرارت بر هم قبال الفاس و کدر
 و نیت و وقت و سرکه و قلیل زاج و بکند از روغن سوسه و روغن زیتون و سرکه و هرگاه عارض
 برای انقباض تشنج پس سزاوار اینست که قطع کند عصب مخدعه را یا آنکه بر سندان انقباض
 و بکند موضع روغن پس باید کردن فقرات و سر را روغن بپفشد و پیله اندک و مرغ و اگر بپزد
 با جواهر استخوان شکسته پس خفا کند بضماد حرمقوی که می باید بعد از آن و اگر بپزد و در آن
 موضع بپزد از شکسته استخوان خفا کند و بر او اندک مدتی پس خفا کند و بپزد و بپزد
 و اگر فاسد شود استخوان و منع کند از آن مال و بپفشد از بفساد گوشت بخنانیکه بدست پس
 لایق است که با آن گوشت را فاسد است تا بهین تراشیدن استخوان لبو هان ما و بدن
 بخوبی که می باید بعد از آن و اگر واقع شود جراحت بر عرق حادث شود زخم اما در شرابان بسبب کشن
 حرکت و رقت قوام آن و اما در او ده از برای رقت قوام خون ماریات آن مزاج گوشت و عرق
 الحامیه پس بکند از بون خرقة که تر کرده باشند و سرکه و کلاب از برای قبض و تبوید و بندند با لای
 بسن محکم و خفا کند بر روی آن از مرغ و سرهم از پوست کاه و صبر و دم الاخوین و علك از زدن
 صمغ عربی و صمغ مرجان زاج بجا ک شود و کدر صبر ما زوی و کرم و کوه سیاه خون سیاه و شان سفید
 هم مرغ و پشم روباه و به بند و بکشایند یک هفته تا بروی او رسد و هر سه و اگر منقطع خون
 محتاج شوند بر بچین اهک مان موضع که حلس خون کند اهل اب ندید و زاج همین عمل کند
 و اما خار و پیکان فرو رفتن پس بپزد می او و نه ما مرم که کلبین کوبیده پاشند کد تا ملایم
 و اگر بر نیاید موضع را کشاده کند ماسق و نر جیس علك مخ فی معجون بعسل و یا شیء جدا
 مثل زفت علك الا بناط را تیغ بزد و در عروج متولد میشود از جراحت منقره و از شراب چرک

دهنده پس بدستیکه تفریق اتصال هرگاه چرك كند و دانه قرچه كويند و غرض از مداوای قروح
بسیطه که نیست کان عوارض و مکن از چیزهای که مانع اند ما لاست خشک کردن است و است
و جلای دست از وسیع چیزها میگویند و زخم بهر سدا سیاه و نك بیست یا سفید یا سیاه
مثل درد و کاهی کافیت در تحفیف مرده و جلای قروح شستن آن موضع بر سرکه و شراب
و ماء السسل و پر کردن آن زخم به پنبه که نه تا شفاف کند و طوبت پس مستدیل شود و سپس
در حاج نشود بچیز دیگر مگر آنکه بکند از پنبه که نه و الوده باشد و پوغن کل سرخ
و هر دونه مقدار پنبه را که چاک کند تا چاق شود و خشک شود و قرچه و کاه هست که عجاج
شود برهم جالب بحفقه بمنزله مرهم مرهم و عروق رخی بر سرکه و زیت و مثل آن مرهم را هرگاه
کند بر جحففات مثل ماز و کنا و شب یا فی و اقلیمیا و روغن سوسن و قلیل غبار و
هرگاه جراحت منفتح شود چرك دهد در بدن صلب باشد مثل فلا حین و غیره از
ارباب گد باید و نکند بحافه از تحفیف و اگر بوده باشد از برای جراحت فزونی که پیش
تحفیف مانع بسوی ذرورات و مرهم ملتحقه مثل مرهم ذر و از مرهم سنج که آن روغن برین
و بعد از آن پاشند از ادویه مثل از زوت و خونسیا و شان و قند که دفت اگر بوده باشد
دهان از زخم تنک داخل کنند در آن مرهم و قتیله تا برسد اثر و با قمر زخم و اهتمام کنند
بهم نیاید سر زخم میان خالی باید پس گذارند در روغن آن پنبه که روغن بقلط اند و اما
قروح عسره الاند مال و غیره نه بخای فقطه در پس عسر بر بدن میباشند یا بسبب قله و
در بدن و علامت آن اینست که حوالی آن سرخ بوده ساله از زخم بوده باشد و خشک بوده
باشد بدن که از زخم بوده باشد علاج آن دلك و مالش است و خرقة و مالوا زاب کرم بروی آن
گذارند و استعمال مرهم سیاه و اما از برای رداء خون است در بدن که از بسبب دلاء
لون و بشره است یا بسبب قیدی و صامیت یا صفر اگر بسبب فساد مزاج کبد باشد مثل
بسیاهی داشته باشد بسبب آنکه فساد در مزاج محال بوده باشد علاج اخراج خون است
بفصد یا زلو چسپا نیدن و مسهل خوردن و اصلاح مزاج کبد و محال یا از برای سوء مزاج
عضواست و علامت حمرة موضع و وجع شدیدی علاج آن فصد است از عرق موافقان
عضو و اخراج خون بحسب واجب و استعمال مبرطات و مسطفیات و مرهم سرد مثل

قلع و مرهم و مرهم و عروق و استعمال ملای نود بر اطراف قرچه و استعمال صندل که کوفته باشد
خشک بروی فایده و ماسوع خارج بارد و علامه که دانه نك و قله حرارت و علاج قشعین
و خوردن زیتب و انجر خشک و نگید عضو ماب کرم و استعمال مرهم با سلیقون و مرهم اسود
از مرهم سنج که مجوشانند بروغن زیتون تا آنکه سیاه شود از کندن مرهم الاخون و انوروت و اما
رطب است و علامت آن اینست که میباشند قرچه کثیرا و طوبه و بسیار چرب و زخم و لم و علاج
آن تنقیه بدن است مهمل و غذای او از تهوج شوی و مرهم قوی التحفیف از کنا و ماز و
عروق و سفوف و اسحق و سرخ و شب و اقلیمیا مخلوط کنند هم که مرهم با سنج مرهم بر سرکه و اگر مرهم
نمایند و هرگاه بسبب دیو چاق شدن این باشد که لبها قرچه داخل آن گوشت صلب باشد که
مانع از انقباض باشد و ظاهر میشود آن سلاویه نود حسن و علاج آن اینست که حاک کنند و تراشند
دهمهای قرچه را تا فانی شود با قطع کنند گوشت را بعد بد اگر بوده باشد صلب غلیظ تا فانی
شود بر دچاد مثل فلد فیون و دیگر پس معالجه کند بقرح یا بسبب عسر اند مال است که در قروح
گوشت کند نده بوده باشد فاسد و علامت آن اینست که میشود اتفاق و بودی نکس میکند
و سیلان میکند از آن چرك رقیق بد و هرگاه میل و داخل آن عضو کند تا آنکه منتهی شود با سنج
یا آنکه بگذارد بار دوی حادثا آنکه مجورد گوشت میت را و ساقط شود گوشت ردی و پیدا شود
استخوان پس تراشد استخوان را یا با تراشد پاره نازک حاد در غایه پس پیاشاد و روغن بیت اللحم
و علامت آن سیاهی قرچه است و علاج آن اینست که تراشد اطراف از آب کاسنی و روغن خطمی
و غلب الثعلب و روغن بنفشه و تنقیه کند بدن را از خلط فاسد ردی پس بعد از آن بگذارد
و مدا و کند برهم زنجار و روغن پس مرهم منقیه یا بسبب عسر اند مال اینست که ملای زخم عرق
بزرگ باشد و علاج آن فصد است و اسهال بطبیخ اضمحون و تعدیل مزاج پس فصله اول
و کاه هست سبب عسر اند مال عدم موافقت ادویه و مرهم انحنافی است که آن مسخن است
معاذی اسمان پس تدبیر است که مرهم بگذارد و مرهم سرد که نهایت سردی داشته باشد و یا بسبب
عسر اند مال اینست که هر دونه و جمع الزهرا د شود قرچه هر دونه زیاد میشود و میماند از قروح
و صر و علامت آن کثرت و طوبت و داشت و سیلان و طوبت از آن و علاج آن اینست که پاک کند
اول بد و با بطوخ غلیظه و ملطف کند غذا را و بعد از آن معالجه قرچه را با ادویه قوی التحفیف تا صوب
از جمله قروح عسره الاند مال است و آن از قروح متقاومه است که گذشتند باشد از آن ماز و وقت نیاز
چیزی بوده باشد برای آن فرو رفتن عمیق دهان تنک و قعر آن و اسع در آن جسم صلب باشد

بوده باشد بان وجع بسیاری و سیلان میکند از آن رطوبت دایم و بسا باشد که قطع شود
 احیاناً و قریباً در خشک فروخته و بسا باشد که مسی شود یا استخوان بسوی عصب
 رباط و سوسوی درید و بسوی شریان بسوی گوشت بسوی اعضای شریفه مثل جسم در
 عصب و غشاء ناصور حده همچنانکه حکایت کرد جالینوس پس فاسد شود ناصور این
 اعضا را که منجی بسوی الحفونه و جوفان گاهی میباشند مستوی و گاهی میباشند موج
 پس علاج آن اینست که بشوید بآب کلاب که خیسانیده باشند بان روغن و بنفشه و روغن
 کند بر پنبه که گهتر کرده باشند بشارب و ملوث کنند بدودا صفر که از سیرند و در مرد
 دم الاخوین و کند و زعفران پس اگر حوت نیاید سر او را اینست که بشکافند و فک اند
 گوشت فاسد از اطراف آن باهن مالد و از سد پس مستعدی کند هر چند امال صعب است
 حلا خصوص هرگاه بوده در عوار عصب با عضو شریف و بعضی از آن قروح ساعیه است
 و آن قروح نرم غیر خشن غیر ذات خشک ریشه بزرگ که ترشح کند دایم رطوبه صلیقه
 که میسوزاند و متعفن کند و تند کند و علاج استفرغ است بعد از استفرغ اینست که
 حاش میشوید از احتراقات مثل اثرگی حدوث آن میباشند از خون محترق سودا و دفع
 دفع میکند طبیعت او را بظاهر جلد میسوزاند جلد را دواغ میکند و علامت آن اینست که
 حادث شود و لا شور بکار پس متفح میزند و پهن میکند از برای خباثت و منبخر شود
 و میگردد در خشک ریشه سیاه خاکستری رنگ و بیشتر و خشن در صورت است و علاج آن
 فصد است و تقیه بدن بمطبوخ افیمون غار بقون ماء الجبن با سفوف که نفق سودا کند
 مثل سفوف متقد از هلیله کالی و هلیله سیاه افیمون واسطو خود و بنفشه و بنفشه کلاب
 و نلک هندی و چسپانیدان زلود دن موضع تا آنکه بکشد خون سوخته را از نفس عضو
 ملا کند موضع را بر هم امیر معمول از مرد سبز و رقیق و سرکه و زیت گاهی حادث شود در
 سر قروح مولد جلد منع کند قرار و آن در ابتدا میباشند بشوید بمزاج سرد و سبک
 دمویه است غلیظه عمده که مستکن میشود تحت حجاب اینچنانیکه بر قف میاید
 تان میکند حجاب را دواغ کند و از نوزد خروج از آن از برای غلبه ناریت پس متاخر
 الی مفرط علاج آن تقیه است با شیاء ملینیه از برای جلد مثل اطراف کاسق کوفه
 که جوشانیده با سرکه که بر سوزاند از برای قلیل از آن جو حطی و ملا و آنگاه بعد از این در
 هنگام تسکین وجع بر هم کافوری از برای تبوید و اند مال قرصه در مسقط و مضره است

هرگاه حادث شود مسقطه یا مضره بان چنین از آن تفرق اتصال و نوب دفع و غیرین
 پس میباشند در علاج آن اینست که فساد کند عضو انچنانی که واقع شود بر آن مسقطه
 یعنی که محکم کند از نوا مثل مغاث کل از منی قاقیا ورق و صبرند و ماش مقشر که خمر
 باشند بمورد پس هرگاه حادث شود بان ورم حار یا تب تند پومیه بسبب الحار
 بسبب ورم گرم پس باید فساد کند بوقر کل سرخ عدس مقشر کل از منی مامیشا
 سرخ کافور فلفل مرزا جود اینست که فصد کند علیل از برای استفرغ ماده و اماله
 عضو علیل محله و دیگر تلطیف کند تدبیر آن مرصع از برای انکه غذای غلیظه مشغول
 کند طبیعت مهضم غذا باز در از مقایمه مرض پس باید غذا بدهد و بدینا شرب
 عدس و بیاشانده البته بصاحب مزه طبعها مطلقاً مومبای خالص بدر مسکه
 صلاحیت دارد شکستکیا و خلعه ساکن کند و جامع حاد و ازان بخاسته در آن هست
 و آن در این خصوص مجرب است و افضل انواع انچنینیست که میباشند بگهف جبال
 در قریه که مشهور است با آن ادهات شهر باراب و از اعان فارسی که ترشح میکند
 از چشم که در آن کوه است در هر سالی بمهرسد قریب از سی شقال تا شصت مثقال
 بحسب قله باران و کثرت باران و آن غریب الوجود است که افتار میکند بان بلوک عجم
 همچنانکه افتار میکند بلوک روم بودن کل محتم و بلوک هندوستان بودن هلیله
 و آن برای آن انواع دیکو هست که یافت میشود در مواضع کثیره و صفای مین و سایر
 نواحی لکن نیست این شرف برای آنها و شرافت در دارا است و میباشند نوعی از آن قریه
 که یافت میشود در مصر و آن چیریت که از سابق با موات میمالیده اند که حفظ کنند
 اموال را از تفرق اتصال و آن نیز برای الوجود مجرب است و بکیرند و بوند و قوه الصفر
 متقی و کل محتم بیاشانده در تقیع نمود پس هرگاه واقع شود در مزه سد سرپس تاسی کند
 طبیعت را بعد از فصد بمحتمه این از برای انکه حاد بیجان میاید و اخلاط را و ثوران او
 اخلاط گرم کند کید را و مورهت شود تب و اب هوا که بکند بر سر که بار و غن کل
 سرخ و کلاب مزج کرده باشند بدستیکه آن تسکین دهد و جگر و تقویت کند سر را
 و رفع کند مواد را و فساد کند بوقر کل مرصع و کلنا پوست انا که بخت باشند با سرکه قلیل
 عود و سکه و شراب قابض و قصبه الزیره و عطا کنند با مضره بعد از نوزد سیم اگر و ابع

شود ضربه بوسینه و شکم و عادت شود نفوذ الدم و نفث الدم پس باید عطا کند او که با
و کثرت و کل رطوبتی خونسیان شان در تفتیح عدس با قلیل انیون و اگر واقع شود بر عضل
شود نسخ که عبارت از تفریق انصا که عارض شود در وسط عضل سواء کان من طول
پس باید تمام کند در اول بچینیکه ذکر کرده شد از رذایات پس بچینیکه تحلیل بر خون
میت محقق در خلل لیفر امثل بطول محلل معمول انیا بونه و اقلیل بذر کتان زوفانی شک
و دق خطی قوتی مزجوش و نما از آن جو زوفایرب و فو تیج بوده جو را کو واقع شود
بر عصب و عا میشود برای و کوفتگی پس نماید کند بچینیکه تسکین و جمع کند از برای آنکه
لبویان مواد بسبب وجع بدهد متیکه عصب عضو حساس است شدیدا التوجیع چینی
ار خاکند و تحلیل بر و مثالان روغن مالند روغن شویت روغن اقحوان اگر واقع شود بر
مفصل و عارض شود برای آن و هن روغن عبارتست از آنکه شدت عضوان مکان
خود نه بتمامه بلکه نایل شود از مفصل بعضی از آن پس مسخ کند بر روغن کل سرچ بپاشد
موره کوفته بپندد به بستن عارض و اگر حادث شود در عصب التواء عصب و عا
پس نماید بد خلیون یا عجل که حل کرده باب و پنج خطی محم و روغن پیچیده شق قه
نادره نیت و اما مضروب بسبب طبعی چوب حمره پس سر را بپایست که حکم بکند
ان عضو را بدست پس بگذارد بولن خرقه کتان سرد تا آنکه منع کند انصا باب مواد را بدست
کند هر زمان که گرم شود یا طلا کند بر هم اسفنداج بدست که ان تسکین دهد و جع را
کند عضو را و شد کند عضو را و احوال بدست بکند پوست کوسفنداج اساقی و عا بر وجع
منه گفته است جالینوس در حادی عشر از مفرات آنکه بکند جلد کثیرا تا ساعتی بعد از وجع
پس سلح کند پوست را و بکشد آن عضو نفع دهد او را از هر چیزی تا قدر تا آنکه جای کند از وجع
در یک روز و یکشب و این برای اینست که نفع میدهد و تحلیل میدهد مواضع ضربی که عا
ان خون و اگر خون محقق شود خون زین جلد و خون مرده شد پس سر را بپایست که
نماید کند بفرغان یا ترب در کسر و خلقت کسر تفریق اتصال خاص است استخوان و آن شافه
میشود محاسم بصر هرگاه بوده باشد عظیم بر تبه که داخل و بودن و در بعضی از آن مجامع
پس ظاهر شود محاسم بصر از حاسی و تفرع از حاد دیکو شامع میشود محاسم بصر و پس
برابر دست بر آن عا بوده باشد کسر عظیم و یا نت میشود محسوس در مواضع مختلف

در ارتفاع و انحفاض و بسا باشد که بشنود صدای خمش استخوان و علاج آن در اول
امر پس کشیدن عصار است بمقدار یک ستره و بوده برابر کردن بر محاذ استخوان و چنان
ان نظیر است و تسویه عظم و در هر جزئی موضع خود و باید انحصار باقی یا ممکن بقی
به نهایت همواری و ملائمت که ممکن باشد نماید و اقل انجا عا یعنی از کتب و جمع بیار
از برای آنکه حادث نشود از شدت وجع او را و زندهای تند و بعد از آنکه بیکان خود
طوبه ببلد و باط متوسط یعنی پاچه نه بسیار حکم و نه دست از برای آنکه بستن
حکم میکند عضو را ضیق المام بر تبه که مکرر باعث موت ان شخص شده است و تفتیح عضو
و مضطرب شود در آن وقت تقطع ان عضو نمود بانه دست بسیار بستن نگاه نمیدارد و
نکند استخوان بر شکل طبیعی و ابتدا کند در بستن بنفس مسکونی و بدست و مالار و بستن
برای آنکه مقصود به بستن همان موضع است پس تسویه و بپای بستن است از برای آنکه
مقصود به بستن است از برای آنکه تسویه باشد موضعی بست و موضعی بلند بپایست
دوای و به بند پس فصد کند علیل را و اسهال آن بچین و استعمال تدبیر لطیف و تفتیح
بپزدت که کمر تفتیق باشد و بفرانج از برای آنکه اغنی شود از حاد و شدم بپاشد کل رطوبتی
یکشال پس بدست که کل رطوبتی در شکست استخوان بلزوجه و عا و تحفیف عا بدست
نادره کل رطوبتی با کلاب بدست و بدست مومیا قاریر و سر را بپایست که نکشاید
ان بند را مکرر بعد از سه یوم باید بیشتر که عضو خود گرفته باشد و بکشد تا مطلع شود
ادخال گوشت در زین بستن تفتیق و فساد بهر ساند مکرر آنکه وجع شدت کند و قطع شق
اطراف بستن پس واجبه بدست و بکشد و کمر کند شد ترا از برای آنکه شدت شد و جع را شد
کند یا آنکه بهر ساند خارش بسیار که جبر نتواند نماید علیل پس لازم آید که بکشد و آب گرم
بپزد بر او تا ملتهای حرارت اب غیری مفرط در حرارت باشد تا آنکه ساکن شود و عا بر عضو
و نکند که کشاره ساعتی تا راحت یابد بعد از آن که بپزد از استعمالها که بکلاب بفرانج
باشد بکلاب یا روغن کل سرچ و سرکه پس هرگاه بکند ایامی و عادت نشود و دم واتی نماید
در عضو حرارتی پس سر را بپایست که بکند عا حاد شد و یا شد و بستن اول نکشاید این
دفعه مکرر بعد از چهار روز از برای ملاحظه احوال جلد و بیست و دو تا نایل بپایست باشد
و نماید کند بعد از آن و مغا کلا رطوبتی تا قیام اب موم و تعلیق کند تدبیر در غلبه
داشت باشد مثل کلاب یا چوب شکم یا کرم مرغ و بپنج و هر یک و در اخر بر دست شدن سر را

که مست کند باطن را قلیله و حرکت ندهند قل را نشاند و می شود و متصل در شید
 دلالت دارد بر آنکه طبیعت فرستاده است ماده جیده و بعضو هرگاه باشد که
 بهر سلسله سر را و اینست که طلا کند پیوند حل کند مغض عصاره بارده و بهر سلسله
 بهر بندد شد قیو به بندد که شد در نوی یعنی شد عکس باعث بشود و هر را بوجع این
 و یکشاید در دنیا که حادث شود با آن کوفتگی در گوشت پس سر را و اینست که
 موضع را در کوفت شده و بیرون نیاید خون که ریخته است بسوی آن از برای آنکه
 سرد نشود و فاسد و متعفن نشود و یکشاید در تعفن باطله در آن موضع کوفت شده
 پس سر را و اینست که مست کند بسط را بپوشد همان جرم را از برای آنکه فرجه را
 و بیرون یابد آن صدمه بلکه بدهند بعضا به دهان جرم را و لب بالای جراحت در
 مورت با و در بسوی سفلی و دیگری فذلب پانچ و مور به بود بسوی اعلی و تری
 و نه بندد در آن جرم را مکشوف گذارد و یکشاید در هر دو یا یکی از این مکان
 در دهان جرح قطعه از پنبه کهنه تابو دارد جرم را و این شود از درم عضو و اگر حادث
 شود بان نوزت خون پس قطع کند و مرا کند دم الا خون و اگر بوده باشد در شکست
 و پاره تکرده باشد جلد را شناخته میشود و محصور و محکم در هنگام دست
 پس بتسویه کنایه ناخوش باید است و از این مانع و نه بندد در دام که کوشش کند
 و اگر کوشش بهر سلسله سر را و اینست که شق کنند از آن جلد
 پاره شانه پس معالجه کند جرم را و اما بطول اختیار کسور و کندن شق وقت انحنای
 اینست که شود مثل آن و شید و اما تعقد انحنای که میباشد مثل غده و صلابات
 که باقی میماند بعد از آنجا و عظام مکسوره پس باید بگذارد آن قطعه تلوی یا بر جگر
 آن متحرک شده باشد که ملایم بود و غشای مثل پنبه های مغزها و غشای پروطیات
 و غشای ابله های حاده و تصفید با غده ملینه متعده از شحم و دهان حاد خصوصاً این
 روغن مثل شمع پس وقت جوارش و شقیق و شقیق که خیم کرده باشند در سلسله
 سر را و اینست که نرم کند همسایه بلینات و اشکها و پس یکشاید در دست مالیدن و اگر
 بشکل اول اسامی ان خروج زاید عظم است از جمره خود خروج کامل اما در آن کتفه

عضو است از موضع خود را غیر اختلاص دهن و ثانی الو است عارض شود و در سلسله
 بر غیر از آنکه متفرق کند اتصال آن نه بزال و نه باقتلاع و علامه خلع ظاهر است
 از او عواج شکل و اندفاع حلد و ظهور و اختفا و غور از جانب دیگر می باشد از برای آن
 و حرکت موضع شکل اخت او را یعنی بگذشت از مکان خود بدو رفت از دست دیگر
 استیاط توان کرد مگر آنکه خلع مفصل عضد خلع مفصل و رگ و بسا باشد که مشکل
 معرفت آن مگر آنکه سر عضد هرگاه منقطع شود داخل شود و ربط ظاهر نمیشود در آن عواج
 ظهور بین و علامت آن لازم است شق مستدیرات که حادث شود تحت نظر از آنکه
 عضد که احساس کند باسع و ممکن است که نوزد یک شود این بدینا ضلوع و اما سر شد پس
 بدستیک هرگاه منقطع شود در اکثر امور در بیه یا بسوی ناحیه و بر لبه انجانب و این نشان
 اما گوشت بیشتر است ظاهر میشود و عواج در آن ظهور بین و دلیل انتقال آن بر شکل
 طول این رطل و رتوبسوی خارج و ظهور و چینی مثل دم در بیه از برای آنکه راس
 و رگ آن راس نهد بجنب است و قدرت ندارد علیل بر آنکه در قاعده پاها را از راسه و علامت
 خلع ان بسوی خارج قصر ساق است و فرود رفتن اریه و بطو بر حرکت آن و ظهور و نوزد دم
 و قدرت ندارد صاحبش بر آنکه در قاعده ساق و علامت اختلاص بقدام اینست که علیل قدرت
 ندارد بر ربط ساقش و اگر قصد کند راه رفتن و قدرت ندارد و بود عجب و غرور و رفتن
 مثل و عقب و بسا باشد عجب شود بول آن علیل استیاط میکند اما عواج و اسفل
 مقعد متشیخ علیل الم و نیزین از خلع و رگ صحت نیاید هرگاه خلع یا در بی بهر سلسله
 البته اول معالجه و دم کند بسا باشد که حادث شود از کشیدن بسیار شدیدی که این حال
 او عواج شدیده و در دام حاد و در عصب و عضل و تپهای کرم غاسه در دخول مفصل رقیق
 و مفصل زکیم و مفصل قریبه اعضای رگسای پس حلاک میشود علیل بسبب این و جمع
 حادث شود غشی و سر پهن و رگ و اما در اینست که می بندد در مفصل
 فرجه فکلی و ثانی از جانب دیگر و علاج دخی خفیف و در اینست و مسخ کند و موضع را
 کل سرج و بسا باشد بان موزنه ساسه و به بندد به بستن معتدل و طلا کند بغات خطی
 بدیده کم مرغ اگر بوده باشد در قوی نماید گزند و برقی چوب کز و سرد و بید و سکه کل سرج و اگر

طلا کنند و بویاند مودا حب البلیح قلع کند کفرا و بهیق طلا حب البیان قلع کند کلف را طلا و شرف
طلا کند داء الثعلب را هرگاه بخورد زایل کند بوی بد نیز بغل را بخامصه عرب نگاه میدارد موی که میخواهد
بریزد شرا و حله و حوض و آن سرخ میکند مودا و تقویه میکند مودا حاکم حجر المس است هرگاه مس
بیکدیگر و مخلوط سازند با سرکه فزال بپوشانند عضو را و بزک شود مثل یکی از دو خصیه
از درپستان و امثال آن حلیه پاک کند هر را هرگاه بپوشیند سر را بان خلطیت نفع دارد
الثعلب را طلا با سرکه حصص جلا دهد غش طلا و نیکو کند رنگ را حنطه اردان پاک کند
صوره ترا هرگاه بمالند حب شق کند و پاک کند شکر انرا شاه قج تور و خشک و غیره
و براتش گذارند تا چخته شود پس بر دارد با شاه قج و طلا کنند بان بر صرا میرد تا در روز
و شب غریق اسود طلا یان بر بهیق با سرکه بر صرا همچین طلا و نافست غرو الزا و بر معلومه
با بر صرا هرگاه بگویند و غیره با سرکه کهنه زایل کند بهیق اسود را در الفان نفع دارد داء الثعلب
مروا لعمد سیاه میکند مودا در آن حکایت هست در دها ب مودا که کرده است شیخ
در قانون خطی هرگاه بشوید با مودا پخته کند مودا و نرم کند مودا و در پستی هرگاه بشوید
با سرکه و طلا کنند بان قویا نفع دهد دین زایل کند کفرا الطوحا فسط و غل و در درخت
جلا دهد صور و زایل کند تا در قرو مراد م الا و نب دوا اسود و آن خون سیاه است
محمد هرگاه طلا کنند بان بر صرا میرد بحامصه زیا ب هرگاه بسوزانند و طلا کنند با بهیق بر داء
الثعلب میر و یاند مودا بر سرعت در داء طلا کنند بان بهیق را و بر صرا بر سرکه میر و یاند مودا
ذهب داخل کند و در دویه سودا طلا کنند بان داء الثعلب داء الحامه و اس و الفان هرگاه چکانند
و بسوزانند و بگویند و مخلوط کنند بشم و طلا کنند بان داء الثعلب و نفع دهد داء
نفع دهد کلف را و با باقیه را که در جلد باشد هرگاه طلا کنند با سرکه و قویا و نفع دارد
و طلا کنند داء الثعلب را پس نفع کند نفع عظیم نایل العصاره و نفع دهد کفرا و بهیق را و قویا
زید البحر میرد کفرا از صورت زایل از نواح نفع دارد داء الثعلب با سرکه میر و یاند مودا
و یان میکند موی و نفع دهد بهیق را و کفرا را و با و جلا دهد مزاج محرق میر و یاند
موی با روغن زیتون و زردی مدح نفع دارد بهیق را و نفع است که بسوزانند طلا یان از
از برای آثار جلد از خون میت از ضربه زفت و زنجار نفع دارد بر صرا و بهیق را طلا
نمقی داء الفیل معسول آن با روغن کل سرخ سداب میرد بهیق را و با لیمو سیر و یان

نفع دارد شقوق دستها و پاها را د هیا و قرو طیا و خرد خوش منع میکند آثار الحامه
که حادث شود از پاکی بعد از حجامت طلا ی خشک آن بر موضعی که خون تحت
سبز شده باشد یا سیاه شده باشد و مخصوص پای چشم و زیر چشم تجلیل
موجلا میدهد تا آنرا که انقروح باشد و منع کند عفونت را و بهیق که هرگاه بهیق
بر بدن او طلا کنند نگاه میدارد میت را از فساد و تعفن وید و بوشدن
کرم و خشکست در سیم نفع دارد طلا یان بر بر صرا و بهیق و غش و نوارک کند
مرتک زایل کند را بجه بد بوی زید بغل را مر داسنج هرگاه بریند در سرکه میکرداند
انرا شیرین و هرگاه بریند در راهک و طلا کنند بان بد ناسیاه کند و معسولان سرکه
نیکو کند را بجه بد نوار و زید بغل را و جلا دهد کفرا و آثار سیاه و خون مرده تحت جلد
و آثار جلد را مرده القصد نفع دارد جلا مر طلا و مومیای اطلاق کند و در دوا یکبار از
کوهای قار و رمی و زید و یکبار قویا کوبیند که برده او در زیتون استاق مایله اند که نگاه
میدارد بدن ایشان از تقرق و جمیع آنها جبر کند شکسته طلا بجاست میعه مویخ
میکشد شپش بسیار که مر شک باشد خصوص ما و دمع زرد نا خواه نم معروفست
نفع دارد در دویه بهیق و بر صرا مر شک افاع انرا دهند نیست شربان و طلا یان
میکردند مرتک بشره و بوندی نوحس جلا میدهد کفرا نفع دارد داء الثعلب با
حصص و سیانان نشا نفع دارد کلف را طلا یان نوره هرگاه طلا کند و جلد بود
کنانچه در تحت اوست و لایق اوست که بعد از آن نوره که طلا کرد و روغن بنفشه
روغن دیگر بمالند نیل آن ورق است جلا دهد کفرا و نفع دارد داء الثعلب با اتحاد طلا
وج پنخست کرم و خشک است در سیم و مستعمل بر اوست نفع دارد بهیق و بر صرا
شرا و ملا و ورق الحوج قطع کند بوی بد نوره و بعد از مالیدن نوره انرا مالند
ورق السهم هرگاه بگویند و بشویند مودا را و نفع کند مودا و زایل کند خشکیا
که عارض او موشده ورق الکس طلا یان بر قویا و بهیق و لایق نافع است و زایل کند
کنان و تجربه کردم در لایل شفا دوا قلع کرد و ورق لایق هرگاه بخانند خوشبو کند
نکته را و قطع کند را بجه سیر و با نوار ورق التوت هرگاه طبع دهند باب باران و ورق
میر و نل کند مودا و ورق شیخ البیق را با سرکه طلا کرد نفع دارد و قشر جلد را و مرده
را بجه عرقا هرگاه استعمال کنند در حمام و در باقیه هرگاه بنشانند در ها و ن قلعی و بکنان

در افتاب میگوید در خضاب میگویند که میو سیاه کند و سمه و دق مثل است خضاب کند

میره کلفرا طلاء یا قوت انگشتان میگرداند صاحبان و در نظرها هیئت باوقار و بیروح اصل
افاحست شبیه است بصورت ایشان و آن اسم سم است توبی ان یک هفته میرد بر
بوم یا بیانیست که عارض میشود در ظاهر بدن و میباشند در بعضی اعضا و در بعضی اعضا
دون بعضی و میباشند که بوده باشد در سایر اعضا بر تبه که بوده باشد لئون بدن
سفید می نمایند این بر من بیشتر و سبب آن سوء مزاج عضو است مسوی بوده و غلبه
بر تبه که گوشت آدمی میگردد مثل مدف و کاهی حادث میشود بر من در موضع
و ظاهر میشود بر آن و علامت بر من بودن جلد است سفید براتی مفرقه در جلد
بلکه در استخوان در حین استحکام علة و اینکه میباشند موی که بری بدن از آن عضو
و اگر فرو برند بر آن سوزن بر نیاید از موضع آن خون بلکه بر آید و ملوحت سفید ماند و انچه
بالد بکلیس و فرقه خشن شرح نشود و این بر من بدست عسار البر بلکه بر من
از برای ایغله امید نیست که کلان خاصه نرمن آن و از این مرض چیزی که احتمال میرد بر
اینست که هرگاه بکینند جلد و با انگشت ابهام و سیاه و فرو برند سوزن بر آید خون
بار ملوحت رنگ طسرح و علاج آن است فراغ بلغم است و تقیه بدن برات متعدده پس
تبدیل مزاج است بمعاین مناسبه مثل کلکلاج و تریاق کبر و مشرد و بطوس و از غذاها
مثل فرائج و حلیه و گوشت وحشی که ادویه که بسیار کرده باشند و بطلای شدیده
الاسخان و جگر جلد از برای خون مثل زفت و نفط سفید و خردل سرخ و خربوزه
و کندش و نوره و دمنج سرخ و بوبق و بصل الفار و شیطرح عاقر قرحا شونیز سرخ
و اما ادویه متقیه متفرجه مثل ذراخ با سرکه و غسل المله و روکک و رقا الحام
و محم و بایز یون و فریون و بهار من همه سرامات انجمن است که اصل صنایع
درست میکنند از فرغ و انبلیق و انچه مخصوص است موضع حمایت اب قناری
مرنجوش و قوه الصع و شیطرح طلا کنند بایز بقره که محتاج شوند در هنگام
یاس از معالجه رنگ کردن موضع است و بشرا انداختن از برای عدم تقرب طلاع
از آن باطلیه که گرفته باشند از شب یا قی و شویج و مرود در شراب کل از منی
و قوه و شیطرح خبث الحدید و نیل و سم با سرکه بعد از آنکه شومند موضع
باب ملوحت بعد از آن باب ذراخ و شب بهو ایضی آن مفیدی ناکست و ظاهر

جلد غیر فروخته سبب آن همان سبب است و من است لکن ماده بهیو مریق و قوت
از ماده بر من و میگردد شبیه نجاک خاکستری و بیشتر اوقات متقشر میشود بهیو
حادث میشود بر من رفع میشود بخلاف بر من که سخت نیاید و بهیو با سهولت
بر من سخت نیاید هر چند بهیو صه بوده باشد و باطلیه جالبه و علامت بهیو ایضی
اینست که خورده باشد شدیدا ایضی بلکه بوده باشد قریب بزرگ جلد و نبوده باشد
غیر مالم جلد و نه الم الم سطح و بر بیشتر اوقات مستند بر شکل میباشند و علاج آن
ان اسهال توبی است شمع خنظل و قی و عرق در حمام و خوردن اطریفل و طقند و در لک
موضع و طلالی موضع بر من کین معجون بر که و شیطرح و عاقر قرحا و تریاق
خردل ساییده باشند با سرکه در افتاب در بهیو سیاه است اما بهیو سیاه آن تقیه
لون عضو است بسیار و هرگاه بماند عضو ظاهر شود شبیه نجاک و بیشتر اوقات
شود از برای جوانان علاج آن فصد است و لا بعد از آن تقیه کردن از اقیهون تقیه
و شاهتره و اصل السوس و کا و زبان و پوت هدیه زرد و سیاه بصفاح و فلوین
و روغن بادام و آب کاسنی و بعد از آن مقام سهیل بآء الجین چهل روز بگذراند و آن
بسیار و موجب مزاج و طلا کنند با خربوزه سیاه با سرکه و زنج و زاج و کوبیت و تم توب
و قسط کندش و نوع از بهیو اسود و آن بر من اسود مهر سد در جلد خارش و خشکی در
بدن و تقشر جلد مثل فلوین مایه و سبب آن خلط سودا است و می نمایند توبای
مقشر و آن مقد مات جدام است هرگاه شدت کند بسیار شود و علاج آن علاج بهیو
باقوه در اسهال در کلف و برش و خیالان کلف تغییر لون است بسیار و یعنی رنگ صورت
با حدوث آثار کورت از سیاهی و سرخی و غش و قطعه سیاه است صرف مایل بر
مست بر مثل کف دست و برش نقطه سیاه است کو چاک عارض شود در صورت چهره
حکما میگویند بر نک نقطه اگر مایل سرخی باشد افواغش کویند و اگر مایل سیاهی
و برش کویند و اگر متصل باشد بعضی به بعضی بگردد و قطعه پس آن کلف است خیلان
مثال آن از دست سیاه حجم مرتفع از چشم صورت یابد مستند بر تمامی اینها تمام
گاه هست عارض شود بعد از ولادت علاج دارد گاه هست در عین ولادت بوده
باشد علاج ندارد بعضی اوقات عارض شود از برای جماعتی که نوبه ریع کنند هرگاه طول
مهر سد ایشان زیت بعضی اوقات از برای زنان مهر سد و ایام حمل از برای احتیاج

فصول طشه و ما نش و پیش پس سبب در قاعی مثل کلف است و فرق میان اینها و میان
 بهیچ نیست که اینها یعنی نرم است و بهیچ است و خشونت دارد و سبب حال نیست که خلط
 سوداوی با خون محرق بری یلان عروق پس محض میشود تحت حلد و تقریب غلظت بری
 بلکه میگرد و صلب متجسم مثل سنج انجنانیکه بر روی می یلان درختها و صلب میشود
 و میسپید و علاج آن قاعی فساد است و اسهال خلط سوداوی طبع اقیقون و غار قون
 دانه کشته شده در معالجه بهیچ و ماء الجبن با سکنجبین اقیقون و غار قون و بوق فلفل
 تخم خربزه تخم جریح و قوس تخم قوب کندش و پلا و صفی و قسط حب الجلب با جام تلخ و ترا
 الرنق و حب السان و ایوسا و خردل و سنا و را اینست که مخلوط کنند با آب و بر دوا
 کلاب وارد علس بسا باشد که این ادویه تفتیق کند انواه عروق را پس بر روی آن
 خون در حفره و قش و آثار قروح اما خمر انجنانی که در تحت جلد از خون مرده است
 بسبب ضربه و علاج آن قاعی و کوبن بوقی کرب و قوب و ترشیج و اشق و با سطر و
 و سرکه و اگر قنایت بکنند فرو برد سوزن تا خون بویاید پس بمالد موضع با بقل و طریق
 و علك البطم و ترك کند موضع را سه روز پس بمالدن فک اعاده نماید اما اگر قروح و
 پس ملا کنند بر با سنج با فک یا بنحو که بکین بد نود مثقال نود مثقال مرده سنج و مثال آن
 دوا ب دینند و دافق تاب کد اند و بر هم زنند و هر روزه تبدیل نمایند تا آنکه آن آب
 سفید شود پس از آن با صغی فی هندی وارد نخورد و استخوان پوسیده و قسط با لند با آب
 البان و ارد قنچ و تخم خربزه غیر با ببالند ماد سنام سرخی مکه بد است سنج شیده
 بری که دوا بتلای جدام بهم رسد ظاهر شود در صورت و اطراف خصوصاً در
 و سردی هوا و علاج آن قصاد است و اسهال حجامت و چسپانیدن زلوی و عضو و
 نیکو تا آنکه سیلان کند از آن خون بسیار پس بمالد بعد از آن به فک و ملا کنند
 بر هم احمد و سرکه و بمالند صابون و ترك کنند مدتی پس بشویند با آب گرم و مکرر کنند
 علما در فساد لون است ملاحظه نمایند از انبوه بر سفید و سودا و سواد و سواد
 از بلیغ و حمره که از علة خون و معالجه نمایند استقران خلط غالب با بقی که مکرر مذکور
 با تقویت کبد و مراعات سپردن نگاه هست تغییر لون و فساد آن از افتاب هرگاه طول
 بهم رسانند بشت و دافق تاب کد اخته شود اختلاط و جذب کند بظا هرید و محسید

در سام پس بپا کند و نکاو و همچنین فساد بهم رساند رنگ از برای آنکه بر بکند
 از بوردت حار غریزی بسوی باطن و مستوی شود ناری بظا هر پس بسوزد جلد و سیاه
 علاج تمامی اسحمام است از تبیین جلد و ترطیب اختلاط محرته و همچنین انگباب
 اب کرم و استعمال عمره جالید مثل از با قلا و عدس مقشر و سفید کاج و ساره عاج
 با شیر و استخوان کهنه و بادام تلخ و تخم قوب یا آنکه سبب فساد لون شود تدبیر در اکل
 و شرب است مثلاً خوردن نان خواه بشه و از دکنده هرگاه افراط کند در خوردن
 آن و بوییدن آن و کفیه شده که نگاه کردن بان این عمل کند و همچنین است زبده در
 مد و مت کردن بشرب با بیستاده که محال را بر نرسد پس اگر کشته بد نوا و زرد کند
 و نکاو و مد و مت خوردن سرکه نیز چنین کند از برای جمع خون بضدت آن و بسیار
 خوردن خاک و کل تا آنکه سده بهم رسد و انواه عروق پس زرد کنند رنگار
 کاهی حادث شود فساد رنگ و زردی بشه از طول تعاسا مرض و فقدان غلظت
 همچنین از بیساری غنوم بتقریب آنکه در غم چمک میکند چوا قلیل با باطن و تحلیل
 میرد و ضعیف شود حرارت غریز بر او پس زرد میشود رنگ بشه غنوم کثرت حمل و
 کثرت تحلیل روح و خون و ضعف حرارت غریزی و همچنین است و اسد کند رنگ او شده
 اوجاع از برای کثرت تحلیل و اشتعال طبع از آن بهم غدا و همچنین شده حرارت هوا که رنگ
 فاسد کند از برای کثرت تحلیل و احراق قوی و قوی غریزه و احتراق جلد و کثرت تولد صفرا و
 انهداب آن بظا هر علاج آن تقویت و تربیت است با داره سبب و عرض حادث در آن
 تغذیه با عذیه مقویه مولد خون رقیق را مثل ماء اللحم و تخم کبوتر و انخود بدستیک اینها تولید
 کند پاکو و روح صافیل و استعمال چربی که تولید کند خون رقیق را جید و تفتیق کند مجاری
 اینها پس پهن کند خون را مجاری بسبب هوله و تجیر خوردن تولید میکند خون رقیق را که لطیف
 باشد که کشف شود بجلد فیه یا میسند در حرارت غریزی و چیزی که صاف کند خون را از صغ
 قلیطه مثلاً طریقل و بلیطه پرورده و چیزی که بیشتر کند خون را و پهن کند خون را و حرک دهد
 مثل فلفل و قمر فلفل و عفران رنگ کند خون را و فاده کند سرخ را و با قیوا و زو فاده که بکود
 در اطعمه حذب از لخل مجاری و از اطامیه و غیره مثل خردل و زرنج و شیر و مثل عفران و
 موه الصع و کدندر و معطر غیر کرده باب پیاز حرارت تفتیق حاء مملد اجسام صفرا و شیشه
 نماله است رقیق که پهن شود بدجلد سران غیر قرچه و مدوشان میباشند از مجاری غلیظ

بلغه ماله با بوی قیه یا خون که غلو شود و آنرا سودا یا حقیق است که کافیت مالدن روغن
بنفشه و دوغن کدو و آب چغندر و بوقرق که اردن خود و خطی بایر که رقیق که من و تر مس بلعاب
است و اما قوی زان مزمن باشد علاج ان اسهال است که مکرر شیده و تراشیدن
سروند همین و قهقهه حمام و شستن با دویه که انبوی ان جلای قوی باشد و مره مثل
اردن خود و بوقرق و حبله ناز سفید و خربل و موینج و سرکه بعد از ان روغن بنفشه
خطی کثیرا و اشامیدن روغن بوعصر پس بدست که داء الحیه و داء الثعلب این دو
علامت است و مشتق است این دو اسم و این اینست که بسیار است ثعلب میریزد و
ان و متفرج شود جلدان و جرم عامر نشود و انبوی ان منسلخ شود جلدان و انبوی
داء الحیه که میند که پراکنده شود موی ان و بعضی گفته اند که داء الحیه رقیق و مو است شکل
یعنی ذات تقارح و بعضی گفته اند که چون ثعلب مزاج ضایع بکند و این انبوی ان
و این کوفه ها و حادش میشود و این دو انبوی ان در جمیع بدن و لیکن پیشتر و قات بهم رسد
و پیش و ببرد و علامت ان اینست بلغمی مزاج علاج ناهیات و حیو بوقرق که بدن بطبع
شویت و بوقرق و نمک هندی یا سکنجبین عسل بعد از استلا میخورد از غذا انبوی
دنان ترب باشد و غره منقیه سرسود که موضع محرقة خشنه و مالدن پیاز غنصل
که بیره کرده باشند پس طلای ان بمردل و سیر ساید بعد از پاک کردن اگر علت قوی
باشد و سرخ نشود موضع بمالدن و میتوان شد که صفرا ویت داشته باشد و البه
و داء الحیه و علامت نزدی و نمک و پوست انداختن ان مثل پوست انداختن طاهر که
بالا و پراکنده باشند و لاغری بدن و علاج ان استفراغ صفرا مجبوب مسهل و تلکید
موضع بیره که با روغن کلسج و طلای ان بکبریت و زیتون و بنندق سوخته با پوست ان
که من و میتوان شد ایند و علم از سودای محرقة و علامت کموده و نمک موضع و فرد
و شدت خشکی و مزاج سودای و علاج ان اسهال سودا است بچیزیک پیرون
کند سودا را بحب اقیمون و بطبع اقیمون رومی و مالدن موضع بیصل الفار و
دپه کرک و پیه شیر و اسباه ان و خاکسیر پیروج باین فی و خربل طلا کردن
و کمان کرده اند بعضی که بر او بدن پیروج از زمین خوب است از اینجه می بندند
اطراف انرا بعد از آنکه خالی کرده باشند اطراف انرا از خاک می بندند و انرا بر همانا بکود
سک و بلغمی انرا کویشت و از من انرا میکوبند که ان سک بعد از کندن پیروج

میرد انتشار مو و ضلع چون سودا بقا در موانع جاریه که مرهک شود و مسام
و انتشار و قسا قضا ان یا بسبب نقصا عدالت و قلم بخار مثل انچه عار نشود
برای نا قهین و از برای اصحاب دق و سل و علاج زیادتی در غذا و خواب و حمام و شستن
سرمجطی و بوقرق و ناز و درق بید یا روغن بنفشه و نیلوفر یا انکه سبب تحلل بدن و
انتساع مسام است تا انکه بایدا ن بخار محدث متفرق شود و فنا شود و جمع نشود
و علامت ان رقیق و مو است و سرجه انتشار و علاج ان مالدن روغن امل و هلیل
و مانوفا ثیا روغن مور و لادن در این مرض نفع بین است یا انکه سبب ضیق مسام
بسبب یس و قش و کثافت جلد و علامت ان یوست مزاج و معویه بکندن مو
و جعوت ان روغن بابونج و کاهی میباشند انتشار شرع از حدش سعه و قروح و
معالجه بملینات است مثل خطی و خیازی و لعابات و قیر و طیات و کاهی حادش میشود
حبس از انتشار که مشاخته میشود بعلته که کو یا مرغینا بکند و انرا بعلته میشود
بسیار از برای لغایه و علاج ان تراشیدن است از موی یعنی لکی و استعمال روغن
مور و لادن و حب المغار و اما صلیح پس هرگاه عار نشود و در غیر وقت یعنی در سرخ
پس سبب ان اسباب مذکوره است در انتشار و مو و معالجه کند بهمان معالجات
حادث میشود ضلع از برای دوام حمل انتقال بر سر و علاج تول است و اما هرگاه حادث
شود ضلع بعد از کبر سن پس حادث شده است از برای نقصان ماده مورد این نفع
و ان اعالی سراسر دون اصداغ و استیلای جفاف از برای انکه جلد یکبار و دو بار
و کویشت در ان میان بر طرف شد پس من مرض از برای مسام لایه است که بپزد
طبیعی ایشان است که محلی نیست برای اطمینان و مطبوعه اصلید غیر ممکن است شب
که سبب شبان تلخ انچنان است لازم حایده غذا صابون سوسو شرع من مادام که خون
چرب باشد و حاد لایح پس مومیا شد میاه و هرگاه بکود خون بمائیه میل کند و سفید
و جماعتیکه پیری ان دیر شود جماعتی هستند که مکرر استفراغ خلط بلغمی کذبند
خصوصا استفراغ بقی کردن و استعمال تریاق فاروق و مشردی طوس و تقویات حار
دیر پیری و سفیدی موی حاصل نشود در نوبه ابتدا حفظ مو است از انتشار
و این ادویه ایست که حرارت لطیفه داشته باشد جلا به و قوه قابضه و بادویه که با لایه
این اثر کند و ان مثل لادن است گفته جای نوس و لادن قوه حار و تیره است

مسخ کند بدو را بقوی مثل قشور رمان و مورد و رقی طرף و جوز سر و جفت بلوط
 و ملاقیه در سقوف اطراف و صورت و لب سبب جمیع شقوق اطراف است تا آنکه مشق شود
 طبع یس یا از غیر سبب است خارجی مثل کرمای مخفف و برد مکشف و انقباض عیال
 قابضه مثل شب و نواج و یا سبب داخلی مثل سوء مزاج سانج یا یس یا اخلاط عاده مخفف
 و علاج آن یا از اسباب خارجی است تلین بقروطیات و دفعی با دایم تلخ و پیه مرغ و اندک
 و انجین یک پویه باشد از اسباب فاعله پس تبدیل مزاج است یا شامیدن روغنهای
 شیرها و استفراغ خلط روی و اما اشتقاق صورت پس شمع و فای توپیه ادویه
 و نشامه و کتیرا و لعاب مهبله و اشتقاق شمع بر وزن کل سرخ و روغن جنا و پیه
 اردک و پیه بن و علك البطم و شاخ کاکوهی ساییده از برای تلخ جمیع کند و روغن
 طرف شوق میپسند بر پوست نافه تخم را انجانی که داخل تخم است از برای نکاهند
 دو و منع کند هواد از آنکه خشک کند و اشتقاق دست پاسبیا کرده کچد و بنفشه و
 ادهان و پیه ها و اشتقاق قد مین برفت رطب و زیتون مطبوخ یا بصل الفان و لعاب
 البطم که حل کرده باشند در آن روغن زیتون و اشتقاق عقب که باشند ملا کنند روغن
 انجیه بزرگ در آن داغ کرده باشند ماز و کتیرا که کوفته باشند بر روغن سندر و روغن
 که حل کرده باشند بر روغن پاحه یا مغر ساق کاک و روغن بنفشه یا قلیل مرداسنج و کاه
 عارض شود برای کوشه های اشتقاق که سد قین کونید و رطوبت بهر سانند
 شود از تحلب رطوبه خلط رطوبی شوران سر و علاج فصد است از قیال استفراغ
 چنین که ممکن باشد و بهر سر که جو شامیده در آن ماز و ملا کنند یا با روغن
 و سر و کاهی عارض شود تحت قدم خصوص یا ششم و جعی که قاذ و نباشد مناحیان
 بر آنکه راه رود بر زمین نرم که بمسجد با و فرزدان یاها و معرف است این نیز نرفا
 و شبان خلط حاد است سیال و علاج آن توهم و جمیع انفجار و خروج چرک است
 تا آنکه کشاده شود دهن نرم و پاک شود و نثرک و بهر بند بر آن حنا را و ماز و
 که غیر کرده باشند بر سر که یا آنکه بهر بند یا کتیرا چون بلوط میچون پاییه بزرگ و کبر شود
 انفجار به بند تدیان قطعه و نبه تازه و علاج داغ است بشدت در قشع بلد

کاهی خشونت بهر سانند جلد پوست بهر سانند بر تپه که شود بهر سان و سبب خلط
 سودا و یست که متولد شود از رطوبت سوخته که خاکستر شده از سده یس و دفع
 طبعه و از خود نکان داده بسوی ظاهر جلد و اگر حدث دارد یا پوست انداختن ظاهر
 و اما هرگاه حدث ندارد در همین تقشرات بسیط و سبب آن خلط سودا و یست محرق
 از برای آنکه تند و لذاع است از انجته میباشد بان خارش و علاج آن تقیه بدن است
 انجیون بخود کوبید و در آن ماء الجبین یا سبکجین بر روی و تطیب مزاج بخورد و کوشه
 شیر خواره و شامیدن شیر تازه و اسحمام دایم و لزوم دفع و تسخ بقیروطیات و ادهان
 بارده رطبه و اما تقشر قد مین از مالیدن صوف و جوراب و لباس خشن پس آن علاج
 کردن یا شیا خشنه مثل حنا و بلوط و کلنا و پوست انار و جوز السر و کوفته جو
 با سرکه و کاهی عارض شود از برای جلد پشانی اینک متقشر شود قشور نازک مثل ریزه
 طنه کل که خشک شده باشد در جانی یا خارش قلیل و سبب آن رطوبت فاسد محرق
 که دفع شود از دماغ بسوی آن و علاج آن تقیه دماغ است یا با ارجات و عر و شش و
 یا بکرم و ترچ آن بقدر طبی و فساد کردن بعد سر و کل که جو شامیده باشد با سرکه بارده
 و یا قلا و در جو مجموعا یا برفا فراشیدن جلد و پوست انداختن عارض نشود و سطح جلد
 عا س چمن غنیف یا شیا خشنه و سبب خارش بسیار است بعضی از آن برداشتن
 اشیاء خشنه است و افتادن در میان خار و خاشاک و امثال آن و بعضی از آن سوزان
 برشته بر هنه یا اسب بر هنه یا غره و همچنین کفش کوچک پوشیدن و همچنین کشیدن
 و طاب بردن و علاج آن فصد یا سلیق یا قیال اگر حادث شود از آن چیزی عظیم
 و تیرید عضواست بخرنه مبرده اگر نبوده باشد و اطراف عضل پس بگذارند بر آن مرداسنج
 یا کلاب یا کل رمی یا کلاب یا مسخ کنند بر روغن کل سرخ و موم و یا بگذارند بر آن
 مرداسنج و اسفیداج الوصا و روغن کل و موم و بیاض بیض و منع کنند عرق جف
 اینک میباشد بر آن خاکستر جلد و اگر کهنه و پوسیده باشد از آنکه کفشها بعد از مسخ کردن
 موضع روغن طسرخ بدرستیکه منع کند یا بشیدن یا آنکه در روغن خاکستر شش بریزد
 یا مازوی ساییده و افاقیا که خمیر کرده باشند با سرکه بعد از سکون جمع و کدی سخته

و بعض اوقات مثل ساسه میشود بهیسه ردی و علاج آن تلین است پیه مرغ و اردک
و پیه بز و قنقار پس تسویه کردن بکار دانا بشود بشکل طبیعی و بعضی ازان تشق
اطفا است و علاج آن تویب بدن است و تنقیه بدن بماء الجبین و نما کردن
والعبه و خطی و در شراب باردغن سره دیگر بقلع الحفا است که ناخن کشیده
گویا از مکان خود حرکت کرده است و اگر ندارد و علاج آن تنقیه بدن است و زدن
وادهان بپیری که زایل کند استرخا و هرگاه بان امر باشد علاج فصل است
و حجامت ساق و تسکین حلقه خون شراب عناب و دیگر اختناق خون است و
زیر ناخن و علاج آن نما کردن باردغن زیت و نیرطان نهی مطبوخا و زنجبیل سرخ و فلفل
و سیفنج و مکیک ناخن را در زدن کند این علل را دیگر زدن ناخن است و علاج آن
بمزه نجرب و سرکه دیگر کوفتن ناخن است و علاج آن اینست که بول کند چند روز
و ضماد بربوبک اناز و اردکنم باز بون و پیه بز ماکبیت و اگر فاسد شود ناخن فساد کند
بدیاخلیون و دوعن با دام تلخ و ملازم ندارد مراعات آنکه اعوجاج بهیسه سازد در شفا
اسابع کافی حادث شود انتقاح و خارج از اصابع در ایام زمستان و یا سردی در صحرای
احتقان فضول و علاج آن شستن با آب دریا و بخاله و طبخ چغندر و آبکه
دوان جوشانیده باشند یا بنج و کبیریت و عدس مقشر و کرسنه و ترس یا آنکه بشود
باب شلغم مطبوخ و نما کند یا بنج و مطبوخ شراب و اگر ماق شود با آب میخ بشود
در تفرج قطاه مقعده قرصه دران موضع و سزاوار اینست که ترک کند استلقا و
اصطکاک بفرایش بتقریب حصولان مرض در بیماری وضعف قوه بالماد حضرم
و اتقیا و کل اذنی و ماز و طلاء و بپاشند با آب کلاب با سرکه که سرد باشد
برف و مخ و هرگاه ممکن نباشد ترک استلقا بکوبند علیه هر روز دو سه دفعه
یا قطع شود از آن عرق و فرزند بپزی بای آن بول بپزند و بعد از آن موهم بپزند
کلارند و غیر آن انجفقات و الضان سبب تنقیه جلد است و معاین مثل زدن
بغل پاها و تعفن غایط بول و عرق و عفونه اخلاط بدن و احتیاط در میان آب و سرکه

و همچنان و از بدین غفوات حرکت مباحعه و ناخود و غسل خیاره و تناول پیچون که با ساسه
این افرنده مثل حلیت و جلبه و انجمن و سر و غرل و مثل اینها و علاج آن استقران فضول
و تسکین احتقان و تبیدیل مزاج با سرکه باره و سکنجبین و اغذیه ملایمه مثل تخم
بلیا و مطبوخه با سرکه پس شستن بدن با آب نیم کوم و در آن بپزیده و شوی و در قیاس
نصفه و زدن بگل با اندر ماسنج که سفید کرده باشند و تربت داده بکلاب و قوتیا
کافور و گل سرخ و مسک و شبت و مسبل و سعد و کافی متعفن شود معاین و پایشان
و انگشت کوپد و زدن پستان از کثرت حاقی بسبب کثرت عرق شود بلعق کنند و علاج
فصل است و استقران غالب و منع کردن از حرکت مخصوص در کمری هوا و غسل کردن این
او ساغر از بدن خوب پاک کنند آنچه متراکم باشد و بعد از نشستن در آب سرد و یا
تکاش جلد و تسدید مسام پس ترشح کنند از آن عرق و فضول عقنه و استعمال
عرق متخلل اندق سوس قوتیا و مرثک و طلاء سرخ کلارنی حنای سوخته پوست
انار کافور سنایده باشند مخلوط بیکر کرده باشند خشک کرده باشند پس بکمر
شود این وضع بشود بیکر استعمال مرهم عرقا و کافی حادث میشود تعفن جلد میرا و عفونه
خلط حرب که حاصل شود انجا از ارتفاعات بخاری که موقوف شود بدماغ و اگر حادث میشود
از برای شالچ و اطحال از برای کثرت رطوبت و علاج آن بعد از استقران مواظبت
کند بوق سوس موداسنج و قوتیا و قشور شجر صنوبر و جونا سرد و سوخته و قاقا
مسحوقه بشراب ماز و در فشا و اطراف است بپزی و سبب آن از برای استخفاف جلد
میسوزد و متعفن میشود و بکند اعضا و سبب اختصاص آنکه اطراف است از برای آنکه
باطراف زیاد است از سایر بدن بتقریب انکشاف این اعضا و ملاقات آنرا و بعد از آن
ازین نوع حرارت غیری و علاجی که مادام که فاسد نشود و متورم نشود بلکه هنوز خفرت است
اینکه در آن کند شکو و اند بوزن گرم مثل زیتون و زنبق و اما در وقت ورم پس سزاوار است
که بکند و در آب گرم جوشانیده باشد اکلیل بابونج شویت نخاله انجور و زدن کدو
کرب شمع نام مزه بخوش پیر کتان حلب و هرگاه سیاه و زرد شد علاج با کوبیدن با کمال
و بعد بکند و در آب گرم و علاج کنند کلارنی که حل کرده باشند در میان آب و سرکه

از نهش افغی معطشه و هرگاه بخواهد و خیر کند با سر که و طلا کند بر کزیدن سک دیوانه نفع
دارد و به مغز بی نفع دارد نهش و کزیدن زنبور و طلا یان بلسان مقاومت کند سموم
تمامی قله شربت ان نیم مثقال است بنقد قریاق نهوش خصوصاً نهش عقرب بنقد هشتاد
ان قریاق از نع عقربست و رقیلا و نفع دارد جمیع سموم را و پوست بالای ان سعو ط کند و سوس
بقدر عده سی پس نفع دارد بول بولها کله اگر شست تمامه مقاوم سموم است بول انسان
نفع دارد نهش افغی با خاصه صحره ان شراب و ضا د با نظرون و نفع دارد و عصب کلب الک
و سایر عضوص و مانده و کهنه بول نافعت از سموم بتمامی بلش موشکان سیواست
عداوة بیش و ان قریاق از برای بیش است قفاح نافع است سموم و همچنین عصاره
و زرقان و خصوصاً خام ان و شربت ان و اب ان نافع است از کزیدن عقرب برونه طاز
برای هر سم کرمی مباح پیه انرا هرگاه نهاد کند بر عصب تسکین دهد و جمع انرا در
ساعت توت پوست درخت ان قریاق است برای شوکران و عصاره و زرقا نرا هرگاه
بیا شامد انان او قید و نصف صاع دهد لیس و رقیلا از این شیران نفع دهد انرا
عقرب و رقیلا مرد و حوام انرا بکند اند بر عصب کلب و همچنین عصاره و زرق
ان با کرسنه و خوردن انجیر امین کند امیر از شرشوم و ثوم نافعت از لیس حوام
و نهش حیات و عصب کلب الکلب اشامیدن با شراب جوارشیر نفع دارد لیس حوام
جر چوب نفع دارد لیس ان عصاره جعه نفع دارد لیس عقارب و هوام و هرگاه دهده
انان یا فرش کند در خانه میگوید هوام جراد بخورد کزیده عقرب نفع دارد و بجلان
ان کجاست نافع است از عصب جبه جلد ان عجاج و المغر بکند انرا و همچنین انکه کرم است
بر نهش افغی پس جذب کند سم و جلد اسوی هرگاه بیا و بزند بر شخصی که عصب کلب
کلب باشد نترسد از اب جلود حب الصوب و کبار است نفع دارد کزیدن عقرب و
بالانجیر و خرما حنطیا نا او را و انچه میگویند هرگاه بخورد نصف درهم ان نفع دارد
از لیس جمیع حوام خصوصاً عقرب هرگاه خیر کنند با غسل و اب نیم کرم و نهاد کنند
جمیع لیس را حب الا قریاق نفع دارد سموم را شربت ان مثقال است حجر الکا و هرگاه
بیا شامد انان صاحب کلب الکلب امین شود از شران و بوی کند انرا و همچنین برا
از این سنک بماند و بخورد کلب کلب و نفع دهد حبه الخضر شربت مرغ

ان و نهش ان با شراب از برای کزنده و رقیلا نافع است نفع دارد لیس حوام را شربت
با غسل و هرگاه دهده ان طرد هوام را نافع است خشک نفع دارد نهش افغی و
بیا شامد با شراب سموم قمار و اب طلیح ان هرگاه بیا شامد بحامه بکشد کله
اشامیدن ان کزیدن سک و حلیت بد دهند و کزیده سک دیوانه و سایر
خصوصاً عقرب و رقیلا و نفع کند ضرر سه را که نهاده بوده باشد قله شربت ان نیم
حوام انان با مادرج کزیدن عقرب و رقیلا شربت ان دو درهم است حنطه هرگاه
کندم و بگویند و بکند انرا بر موضع کزنده سک دیوانه نفع دهد حیه هرگاه بشکا
شکره و انرا بکند انرا بر کزنده افغی تسکین و جمع کند حیو الموقی قطران است قطران حیو
الموقی گویند بسبب انکه حفظ کند جثه میت را از فساد هرگاه بماند نیم تمام بدن
بیا شامد با شراب و هرگاه مخلوط نمایند پیه کا و کوهی بماند نیم بدن نو دیک او بیا شامد
هوام حی العالم نفع دارد نهش رقیلا و ضا د ان فردل از دود فردل میگوید و تمامه
جرالد اب فضل خروس و مرغ است قریاق فطاست در وقتیکه خف کند با غسل خوردن ان
حوزه الحار سنک سفید است که بهمه سدد و کون الاع هرگاه بیا شامد اب بیا شامد
سایده انرا نفع دهد کزنده سک دیوانه و نفع دادن بین عظم کف است صاحب
جایع منافع انجیر انکه کزنده سکران سنک شفاست و تجربه شده است خص
بیشه کا و کوهی هرگاه خشک کنند و بیا شامد و بد دهند افغی کزنده و نفع دهد خطی
پخته او را هرگاه طلا کنند بر زنبور کزنده خصوصاً زنبور عسل نفع دهد خل
نفع دهد انیون خورده و او شوکران خورده و بشرط کرم خوردن ان در او بیهوش
پس نفع دهد و سرکه انکور بیا با نامل خوردن نفع دهد کزنده عقرب و انرا شامد
نافع است در فضل نفع دارد کزنده کی هوام را اکل و طامه بار و غن و قله شربت ان نیم
دار چینی نفع دارد سموم را و ضا د ان در کزیدن عقرب با انجیر نافعت قله شربت ان
در رنج قطع شبیه بعقر است از چوب نفع دارد سموم را شربت او را و انجیر
نافعت قله شربت ان در هم است دلی هرگاه بیا شامد از طلیح ان بکشد کله و از
مویانه باشد بکشد ایضا هرگاه طلیح دهند با شراب و سداب و نفع دهد سموم را

فلكن استعمال دقلی وطر عظیم است بعلب انكه سم قال است دماغ بهترین دماغهای
دماغ شتر است نفع دار کزیدن عقربا هرگاه طبع دهند و بیاشامند و یا انكه ان بوجوه
بریند و موضع کزیده کی دود قرمز است دود الصباغین میگویند هرگاه بمالند بر موضع
کزیده زنبور نفع دارد و کرم بقوله تا هرگاه بیاشامند و مسح کنند بان کزیدگی هومرا نفع دارد
نفع بلبل دار یا نج بخته ان با شراب نفع دارد کزیده کی هومرا هرگاه بیاشامند و طلائی را با نج
بر کزیده سلك دیوانه نافع است راسن اشامیدن ازان دود هم نفع دارد کزیده کی هومرا
راوند ریونداست شرب ان و طلائی ان نفع دهد سموم را و لدی هومرا و مارا و مارا
هرگاه نمیکند و تر کنند با سرکه و بکند و بکند سلك دیوانه نفع دارد و دوشا نفع
دارد بر کزیده افعی هرگاه خشك باشد با شراب بیاشامد و ببالد زبل مقاوم است سموم
و نفع دارد کزیدگی افعی را طلائی زبل انسان هرگاه ادمی را زهر داری بپندارد و بپندارد ان نفع
دراوند طویل طلائی ان باد و عن می کشد ششرا و زینا نفع دارد لدی هومرا جدا اکل
زفت مقاومت کند سموم با تمامه و طلائی ان کزیدگی افعی نافع است نه نفع
سموم هومرا و قدر شربت ان دود هم است زود نافع دارد لدی عقارب و شراب و نفع
ذیت گفته است جالینوس خوردن ان میکند عادت سموم را زنبق میگزید از دودان
سقمونیا نفع دارد کزیدن عقربا طلائی و شرابا سبک طلائی ان با شراب نفع دارد لدی هومرا و
سموم قتال و سلحفاة خوردن ان از برای بتوعات نافع است سموم تریاق سموم مشروب
سموم سفید انرا زنبق کوبند نفع دارد لدی هومرا و خصوصاً عقربا و شرابا
الابل به کا و کوهی شدیدا بخونه است هرگاه بطول نمایند ازان میگزید هومرا و
پیه خنیر و قدر شربت ان سه درم است شیم افعی بکند نك ان بخورد نفع دهد سموم
تمامه و کوبدگی را شعر انسان ضاموی موی انسان سلك دیوانه نافع است
جذب کند سموم را طلائی شونیز میگزید از دودان هومرا و نفع دارد کزیدگی افعی را
و نفع دارد لدی هومرا و عقربا و رتیل را و قدر شربت ان دود هم است ضلع
ان نفع دارد لدی هومرا و میگویند که فاد زهر سموم است و نکند از زهر بکند عقربا
نفع دهد و در طر حشقوق ان کاسنی بری است مقاومت کند سموم را و ضامویان کزیدگی
نافع است طین مختوم ان مقاوم سموم است و نفوش شرابا سرب و طلائی است و هرگاه
بیاشامند همیشه کند ماسم را بقی دفع کند خصوص هرگاه قبل ازان بخورد نفعست

وطلائی ان نهشرا نافع است بشدت نفع عرو هرگاه بخورد کزیدگی ان نفع دارد لدی هومرا
و دغنه دادن ازان دفع کند هومرا عسل الحبل هرگاه مخلوط کنند و دغنه کل برنج و کرم
پس نفع کلان ضرر ندارد و شراب افیون و لعوق ان نفع چیزیت در کزیدن سلك دیوانه
و خوردن قطعه کشنده و مبلوخ ازان نافع است سموم را و فی ازان خلاص کنند ازان
عقرب هرگاه بسوزانند و نصف در هم ازان بکوبد و بخورد کزیدن عقرب نافعست و هرگاه
شوق کنند و بکند و بکند بر کزیده عقرب ساکن کنند ازان را غار یقون ضامان از برای لدی
هومرا بارده نافع است و بیاشامد بسو عر انافع است عار نفع دارد سموم مشربه را و لدی
و لدی عقربا با شراب نافع است و ضامو کزیدن عقربا نافع است فاد هر حیوانیت حرمی
مستکون میشود بر معده کا و کوهی و گفته اند که کا و کوهی جذب کند افعی را از سوباح عذر
کشیدن بمرتبه که هرگاه سر خود را بدهان بطور افعی کدازند اختیار بری بداند انکه کا و
خود کند و در حین خوردن میگزید ازان افعی لپهای کا و دود را و نفع دارد ازان که طلب کند
طریحانک زهر پلس میگزید و میخورد از هر چنك بر اثر افعی تا دفع کند سموم که گویا تریاق است
پس قایم مقام تریاق است پس صبر کول را بر تشکی شد بدخل نفع دارد نهش افعی را با شراب
و اگر بر تذاب انرا بر عقرب بمیزد و اگر بکوبد عقرب شخصه که قرب خورده ضرر نمساند نفع میدهد
فرا میون قره کوهی است ضامو ازان کزیده سلك دیوانه را با نك نافع است در لدی هومرا و نفع
نفع دارد لدی هومرا و لدی عقارب فودج جیل نیکو لدی عقارب و عصا ان با مبلوخ
نفع دارد کزیدن سبعا افعی و دنج نهی شربان نفع دارد نهش هومرا و تدخین بوق سکر
قتا خوردن ان نفع دارد کزیدگی سلك دیوانه را و قرون المع و ابل هرگاه بیاشامند شاخ کا و
و بزدا و بیاشامد نفع دارد نهشرا افعی را و دودان پراکنده هومرا قسط نفع دارد نهشرا قایم
قصب سوخته نه هندی نفع دارد کزیدن عقربا قصب ابل خشك ان نفع دارد
قصابی ضامو لدی هومرا نافع است قته تریاق سهام است که زهر الوده باشد و سموم
و عقارب نافع است و دودان پراکنده کند هومرا و ان مقاومت کند سموم با تمامه قصب
فرش کند بان خانه را و پراکنده هومرا و هرگاه بیاشامند با شراب نفع دارد سموم را و دودان
ازان خوردن خلاص و نجات دهد از کزیدن عقرب پرنده با اسبب توش و دغنه مشال ازان
نفع دارد لدی هومرا و قرون السنبلی بابا و اب هر قه مالح کا سم نفع دارد لدی هومرا و

کشته بپس بقیه فتنه بد هشته الماس بعضی سرد و خشک دانسته اند بعضی گرم و
 گفته است هکاه هرگاه نگاه دارند در دهن دندان بشکند عرق تعفن و سم قاتل است علاج
 آن قی کردن باب گرم است و روغن و شرب شیر تازه بزرگ قطره ناسرد و توانست کوفته آن کشند
 و اکثرا از شرب نکوفته آن نیز خطر دارد علامت آن حدوث کرب و سقوط و سر و قبض و
 پس نشی علاج آن اسفیداجات ملینت سداب فلفل است بلاد گرم و خشکست در
 کشنده است از آن در می تابد و در هم علامت شارب انجیوان است و تقطیع حلق و
 لذغ در عده علاج آن شرب دوغ کاواست و لعاب بهداقه و ماء شعیر و روغن بازم
 و فشتن در میان آب برف بخ بارد در سیم است کثرت شرب و هلاک کند سه
 سیاه و شرح و سفید و احداث خنق کند و عقول و ایل کند و علاج آن شیر تازه و مرق
 و اسفید اجات بیش یونانی است فریون نام دارد و آن سم قاتلست علامت آن ورم
 شفتین است و ورم زبان و مجو طاعین و دوا و غشی علاج قی است و شرب روغن
 کا و نیم شلغم پس قادر بر حیوانی و دواء المسک و میگوید و معالجی بیوجات یعنی باده
 گویند و بیکرم سیاه و دندان روی است و علامت در شارب آن مثل علامات شارب
 خربق است و معالجه آن مثل معالجه آن تصامع سداب است کرم و خشکست بسیار
 احتباس بول و طبع و ورم زبان و فراق و نفخ و سوزش کلو و معد و ضیق نفس و سرخی
 علاج قی کردن و استعمال شیر کا و توید و ماء شعیر و غره بشیر تازه جلا هکاه نیم دندان
 قاتلست هرگاه بسیار نخورد علامت آن عثیان عظیم غشی سقوط و قوه علاج آن قی
 کردن باب گرم و حقه قویه پس سق شیر تازه و استعمال فیرو طیات چند بیدستر شود
 از شرب آن اعراض سرسام مده میکشد در زردی یاد و در زخم و صا سیاه آن کمینق
 باشد ماغیر علاج آن قی بشویت و فو تخ و شارب پس سق حیوانات جو ز مائل کشنده است
 در ورمی منوم است مخدر است مسبت است و اکثرا بقی کردن و آب غلظت
 پس شامیدن شیر تازه یا سرکه جوشانیده با سفید دندان صغرت و انجوان و فو تخ و
 و فو تخ جلی جلی بر آب کشت آن سم قاتلست در حال و اگر بزودی تدرک نکند نفع بعد از
 چیزی و کاکی دوا کرده اند بزق بازی خالق التروا الذنب کیا هیست میکشد بطنک
 و کول و خوک و سگ و علامت احتلاج صد غن و سده و طلع عین هرگاه اراده کند

حکمتا علاج قی کردن باب گرم و حقه و پنهانیه و شارب غشی خنق و شارب انجیوان
 وجع شدید در شکم و خشکی دهن و علاج شرب شر و مسهلات قویه و توید و روغن
 خربق بیض اکثرا و میکشد در ملان سم کلاب است و خوک و موش و ارض آن
 بقی آوردن و خوردن آن خطر دارد و بسیار باشد خنق و بهر سده علاج سق بر موش
 جرب است بگوشت مرغها و بوهای خوش خرق اسوداشدن حرارت از سفیدات
 و ورم آن کشنده است علامت آن تشنج است بسبب اسهال بسیار و بسیار باشد که
 خفه کند علاج آن قی کردن و استعمال روغن و مسهل آن دو توید است و ارضی غلظت شود
 کثرت شرب آن اسهال عظیم علاج آن قی کردن و شامیدن و فو تخ و قیاق قاروق دادن
 دای دبق مثل نخود چیریت علامت آن قراقر و مغص از غلظت و روغن تلین علاج آن قی کردن
 باب غسل و حقه کردن و سکنجین دقلی درخت است بولک و شبیم بولک بید و در قی
 الحما سم قاتل است از برای آدمی و حیوانات کیم باغث میشود کوب و با و انتقاخ شکم علاج
 قی و تناول چرب و غلیب لبی مار و روغن و حلقی باوق و حقه با غسل و حقه با غسل
 و بومرغ و طبع حرما و محسک و حله ادرولی قیاق او است دم شور طری خون کا و تازه
 از موم است عامر شود از شرب آن ضیق نفس و عسر نفس و وجع حلق و ورمی و سوزن زبان
 و قطعات خون در دندان و لثه علاج آن حقه و اسهال قی آوردن در ان مقام خطر دارد
 حیوان بر کتقاز مکس و دندان نقطه سرخ هست و آن عرق و معض و قاتل است اعراض علامت
 ورم قصب و عاده و نوا می آن و نتواند بول کند خون باشد و قطعه گوشت یا جع شد
 و اسهال سحی بهر سده و اختلاط عقل بیاید در دهن لیج و طعم قطران علاج قی کردن و قی
 کردن و شرب لبی نانه و لعابات و روغن بازم و مرق گوشت و نیم میرشت و آب گوشت جلق
 نایج عامر شود از شرب آن سرنه که قوی سل شود علاج شرب لبی است و روغن و شک
 رخا و معدنی و صنایع آن هر دو کرم در چهارم هیست دندان شرب آن حادث شود مغص
 شدید و لذغ شدید در حلق و قروح دوا صنایع علاج آن شرب روغن شیر و روغن کلج
 و سق طبع و نج و آب گوشت چرب و شیر تازه و نجف معدنی و صنایع هیست از موم قاتل است
 ذیق هرگاه ببرد دهد بهمان صورت دفع شود علاج شرب لبی است و آب گوشت چرب
 هرگاه ببرد در گوش اختلاط عمل بهر سده و خنق او در بسیار باشد که منشی شود و بیکرم
 سرخ بپایند و نوعی از حیوان چهار پلست دم کوتاه دارد میگویند غیسوز و از افس و عارض

انجری مشربان اجماع شدیده و درم در شکم و کزاز و احتباس بول و بیاباشد که عقل زایل شود
 و درم کد زبان و سیاه شود علاج تریاق فاروق و مشرود بطوس سداب بوی عطر شود
 و طبعین و حرقة و التهاب شدید علاج قیوکه فایست باب کوم و نیت سمنو یا شدیدا
 انجری کبد قدح مثقال آن قاتل است و ملاوای آن قوی و دفع دادن است و سبب دادن سبک
 بعضی از آن مثل فطره زکند علاج اوست شربت شربان مضر است جدا اعراض شربان باج است
 و همچنین علاج آن شک و دوی هند است اعراض مثل زریق معالجه مثل آن شربان مضر است
 المغوذ است موی الحرقه بسیار شرب شربان و علاجی شود از آن اسهال دوی و بوی اید
 خون برکشت علاج آن قرص کافور است شوی مخوم هر چه قوی که از کشت بریان کنند مرا
 پوشند و نکالند سر و پاکشوده بخاران برون رود پس میگیرند سم و عامر نشود از آن
 دوار و غشی و علاج آن قی کردن و سه خوردن و شربان ریحانی خوردن و آب به آب سید و عده
 المسک و منع از حمام و خواب کردن شوکان عامر نشود از شربان خنق و سردی اطراف و غشاده
 برودند یک نیست که چیزی به بیند علاج آن قی کردن است پس شرب شربان فلفل سفادغ
 ان قوی با قه دق می برد و تیره کند رنگ و غشی بلو قذف کند میز و اگر خلاص شود دندان را
 بیفتد و نوع دیگر و در کوچک احداث غشی کند و جساء حامض و فساد در شکم و درم
 علاج آن قی و اسهال و دخول حمام و خوردن سکجین و سفید اجات با دجینی نفع دارد
 شربان طرف دنبه لابل از سموم قاتل است و عامر نشود از آن شدیدا و داحشا و کوب و غش
 علاج آن قی کردن باب کوم و دوی پس خوردن پسته و فندق و انجیر و مشرود بطوس و درم
 ان از اشیاء رویه قتاله است عامر نشود از شربان درم داخل حلق و عرق متعفن علاج
 قی کردن باب کوم و غسل و شرب و دوی پسته و تریاق فاروق یا آنکه مشرود بطوس و درم
 ان بخوریم است و از ادویه قتاله است هرگاه شرب کند اعراض و ملاوای آن مثل کد
 عمل صنف آنان و دای است حکوان حکو شوکان است در اعراض و معالجه غاریقون
 کشته است بخنق علاج آن قی کردن باب کوم و شرب لبن است فریبون عامر نشود از
 ان کوب و نفیب و لذع در شکم و قزاز و میکشید به درم ان انجری جراحت معده علاج
 علاج شرب زایب و آب نارنج و کافور و فطر خلطی عامر نشود از شربان خلد و مسکه و
 غشی و ضیق نفس و عرق سرد کشته ان میویدند و مواضع عفنه و نزدیک مساکن هوا
 و مسا باشد که در همان روز و همان وقت بکشد علاج آن قی کردن باب کوب و سکجین

باب کاه و فودنج و بوبرق و ننگ و شامیدن شربان صرف فضل مرغ با سکجین و عسل
 و تریاق ربه و قلاتلی و کونی و حقه حاده قرص السبل کیه کشته است و فیک پش
 بر میاید و عامر نشود بوی شربان بول دم و سیاه زبان و اختلاط عقل و فطر اعراض
 مثل سر سام است علاج آن بعد از قی کافور است و مادوغ و شامیدن ماما الشعیر و آب
 هند وانه و لعاب اسفزه و بهلانه و دوی با طام قشور لار و عامر نشود از شربان و جی
 دم در دهان و لسان و محی و معده و تلهب در جمیع بدن علاج سقی و ایدانج است که
 میکشد مجذبات علاج اغلاخ بلا در است کز به هرگاه بخورید از آن بسیار و از آب ان چهار
 پس بدست که حادث شود اختلاط عقل علاج قی بطیخ و شرب و بوبرق و تغذیه نه
 محم مرغ نیم رشت با فلفل و آب کوشش مرغ چاق یا غل بسیار با شربان مرف کهنه قوی کسب
 الجوز و السهم بسیار و اینه می کشد علاج هیضه کاه کثرت اکلان بلعث می شود
 و عسر بول و عسر نفس و بوی دهان خوش کند و عث شود فالج و مسکه و علاج اغلاخ
 و خوردن فضل مرغ چاق کند کوم و خشکست در چهارم ان از ادویه قتاله است و می
 می اید و غشیان می و در ساقط کند قوه و بیاباشد که خنق پیاد و در علاج آن قی اوردن
 و حقه قویه است و اگر از شربان تشنج میبرد علاج تشنج است لبن فاسد بسیار
 که مستحیل شود و نه و فساد و عامر نشود از شربان ان هیضه و دوار و غشیان و قی و فساد
 علاج ان قی بلاء العسل و جوارش فلد فلی و مالیدن بروغن ناریدن پس اگر به بند شیر و معده
 نفع دارد پزیر مایه بار و هر چه نخی باشد با سرد از ادویه و لکن و رطاب است عامر نشود از
 خصوصاً بونا شت و بعد از جماع و در حمام بعد از تمام امراض صعبه رویه علاج دوا لک و کوب و شرب
 صفت ماء صابون قریب است با هلك و قتاله است علاج ان قی کردن باب کوم است
 اب کوشش مرغ جوان باردوغن بادام مواره اخفی نزدیک نیست که خلاص شود صاحبان شایب
 ان با عارضون قوی و غشی است علاج ان تریاق فاروق است و شربت تقاح دوا المسک و در
 الارنب شارب ان مثل شارب باره افعال است و حقا نیست که جمیع موارد خوردن
 زیاده از این نیست که بعضی مهلك است بعضی مضر است مواره پلنگ اگر شارب ان چهار
 شاعت بعد از شرب او غلاید خلاص هست ملا و تریاق فاروق رب سیب و رب به

اسان این خمیر کرده شود با کل ختم واده کلب مای بقدر عدسی مهلک است بعد از یک هفته علاج
 حنظل را وین کاد را چینی انچه الله رب ربک مردا سنج از شر بان قولنج بهر رسد و خشک
 زبان و سنگین بودن زبان و اختناق و درم بدن علاج فی بطبخ انجیر و شویت و جوارش
 سفر جلی و احقان بمقنه قویه و اشامیدن شراب حرف و برقی بنجیل نوره عارض شود از
 اهلک خشکی دهن و جمع معده و سوزش آن و حبس بول و مقص و استطلاق شکم بخون کاد
 سردی اطراف بهر رسد و غشی و حنقان علاج فی باب کرم و دوغن سیر تازه و آب کوشش
 و مرغ کوشش آن کشته است و اگر بمی و مرغ در شراب یاد رایج سم شود و عارض شود برای
 شارب آن فی و جمع فواد علاج فی کردن و تطیف معده و علاج آن اشما زردی است
 بیوج هوا صل للعاح است و از سم صنم است و شارب آن مثل شارب افیون است و در
 شارب آن بقی کردن باب کرم و غسل و مصطکی و شیر تازه و دوخته سوعات هر یک که در آن
 شیر باشد مسهل است و شارب بعد از اعراض زردی عارض شود و خطر دارد مهلک است و این نوع
 انواع بسیار است و مضبوط آن شهرم عربی است و لاغنه و ما زنیون و ما هو دانه و اسام
 لاغیه است و شارب آن عارض شود لدی شدید و اسهال شدید علاج شیر و دوغن و ترید
 مادوغ و سیب سویق کوده و رب غوره و ریاس و انارین مطلب اثر دای سسی و سم مطلق
 و ظاهر شود در ان ساعت و در آن روز بخلاف ادویه تریاقیه و ادویه لکه گویند مایع بسیار
 ظاهر شود اثر آن اثر بین روشن در روز باید ساعت و افزا دی که خلق شد و متولد شد
 نزدیک و انتقاد در است شعر کفی حسره ان العقاقیر و کلها اذا عبرت لم عمل من فهد اشکاء
 فساکن منها نافع کان نفعه بطیثا و مامنه ادی کان فی الحال و اطمینانیم الرخیص
 مضر و کان النفع فی المروا العالی اما مداوی ملذ و عده سموم حیوانات مانند سموم شرب
 کتوی و ضعیف میباشد حیات اقسام بسیار است و مجموع آن سه قسم بودند
 اول آنکه بمهلک مدوا ندهد دوم آنکه ضعیف که کشته نباشد سم کشته و لکن مهلک در
 علاج او نیست و علاج آن تریاق کبیر و دوغن کهنه و شراب کهنه و غسل و سر و تریاق و
 ملکیات با شراب ساییده و مهره مار و بسنق مهره مار و موضع کزیده و پنبه مایه و خرگوش
 غیوان که تازه باشد با سرکه مزج آب و فاشا و اسفند و تخم نوخه و در آنند طولی و کزفس و بعد
 بر طمان نهی و بنجیل یا شیر انسان و لاغ مفید است و این دوراد سم افی مانند تریاق و

نافع یافته اند انیسون فلفل زراوند چند بید تر با میخته سرشته بقدر جوی استعمال نمایند
 و چون انیل و بسنق مرهم آن از عرق است علاج از تشنه و مثال آن مانند عرق است
 قروح خبیثه خوب است و بخار بیا دود و ورماس مفید عرق مرگ کوشا اقسام بسیار است
 آن شراب مابرو و بسنق و شراب کهنه در رته و شربت به و عاقر قرحا و بولک سداب و
 عسل و تخم نوخه و فاشا و سم حنظل و غامیقون و اسبند و تریاق و تخم ان و جوارش
 که زبان عقرب گویند از جربا است و فسادان بعایه مسکن و در طلای کوه که یا ریاغ و
 بدستور عسل بلاد مار و دوغن که کان همین اثر دارد و تدهین بروغن زیتون کرم در کتبی
 در کزیدن عقرب سریع الاثر است و عقرب جربا بسیار کوچک می باشد و دنباله را
 میدهد در وقت حرکت نماید سایر عقارب بلند نمیدارد و در دوزخ و ناول چندان ضرر
 نمیدهد در دوزخ و سم و سیم اعراض هولناک ظاهر شود مثل غشی و حنقان و بولال
 و درم زبان و پخش عظیم و دوا ی آن بعد از آنکه کیدن و طبع کردن موضع و شراب سیب
 قرش بخاصیت آب سیب قرش و سویق قرش و سیب تریاق و است و قرش کافور و دوغن و شیر تخم
 خرقة با سکنجبین مفید و هرگاه باعث ورم گردد فصد در کزیده عقرب نافع است و درم
 زبان و که زیور زبان و دوا حساس طبع حقه و در سمع معا و دوغن کل سرخ بنوشند و
 انرا بکل از منی و سرکه طلا نمایند و بعد از آنکه باب غوره و شورهای غوره و جوارش بسیار
 و فصد کویه را فساد کردن در موضع عقرب کزیده نافع و جربا است مرتیلا و شب و تکیوت
 اقسام شش نوع میدهند و دار منی و مسیات مفید و خارش بدن و خروج بادها را
 مقعد و اصطلاب عظیم و در معده علاج نشستن در آب کرم و بعد از آن باب کزیده
 موسع را ب بسیار کرم سرشته باشد و دوغن شونیز یا بخاصیت تریاق و است و جوارش
 و در چینی و ثمره الطراف و تخم شویت و هلیون با شراب نافع است و این همچون در عقرب و سموم
 نافع است و سب از نوع عنکبوت است دست پای و در تریاق است و مداوی آن نیز همان
 تحمل انهر فادسی کهنه ان کزیدن آن خون در همه مسامات خون بینی و مقعد بدن و دندان
 و سینه و معده مداوی آن ماییدن بقا د زهر صندل سرخ آب کافوری العالم حلیب کل
 فرغ گویند و شراب آب کدو و خیار و کاسنی و کل مختوم و پنجه و سموم حاره ملکه شد
 زنبور و مکس زنبور بریان و پشه و مثال آن مداوی کزیدن آنها مانند سموم حاره است
 و تریاق دندان شریکست طلا و شرابا چون مکس را سر کشته تخته در او موضع کزیده مذکور است

بالند در در و ساعت ساکن کند و بدستور کل رمی با سرکه و بول باد روح و
 مانعند سام ابرص و عطانه رطای قسطه دار سو سوار است و اگر نیدن اینها دند
 ایشان در موضع کرده میاید و عدای این در آب کم گذاردن عضو و مالیدن
 انست بروغن و خاکستر که خمیر کرده بالند و به بندد سگ دیوانه و سایر سیاه دیوانه
 انسان که نیدن ان دیوانه شود و هر حیوانی شهو را است که اگر است از نیدن
 حیوان دیوانه دیوانه غلیشود و گاه هست که بنفشه مانند سایر حیوانات دیوانه
 و سگ و سایر حیوانات دیوانه کزیده او را چند روز به عوارض میباشند بعد
 ازان در وقت فاسد و سواس و خوابهای هولناک و کزیدن او از خلوت نشستن و
 خوف و غم و کویه عامر نشود و از آب خوف کند و چون در آب و اینه نگاه کند صورت
 ان حیوان بنظرش میاید بنا بر ان آب بخورد و چون اعراض قویتر گردد تشنج و کزاد و در
 منی بی شهوت و کزینتی از روشنی و جنون سببی و فرهاد کردن مانند سگ و
 عودن بر اشنای بیگانه و متقدمین اطباء متفقند که چنانچه از آب خوف کنند و از
 دیدن آب ملتهز و ممکن العلاج نیست و متاخرین قابل علاج میدانند و بخوانند
 در ناست و خطرناک و ابل نهاده از او اهر است علامت سگ دیوانه ترک منور کردن
 و چیزی بخوردن و از آب کویان و زبان پاوردن بسیار و بدو و از گرفته شود
 افتادگی کوش و برآمدگی پشت و حرکت بی نسق و حمل هر کسی کردن و کزینتی مکان
 و در مقام غر بودن ازان سگ اما علامت زخم سگ دیوانه از غیور دیوانه است
 پارچه نانی را باید بخون ان زخم الوده کرده اگر سگ دیگر بخورد که دیوانه نیست
 دیگر مغز کویان بروی ان زخم است کوبیده یکشب و صبح انداخته پیش مرغ
 خورده دیوانه نیست و الا دیوانه است و اگر خورد هلاک نشد یکشنبه در دیوانه
 علاج اول زخم را محامت کرده مبالغه در خون غرور جذب سمه ان و تقمید
 که سر را کشاده مثل پاز در سوت و چقند و بجه و روغن و سایر ادویه افکند
 و اگر داغ کند و دفع چرك ان مبالغه نمایند بسیار تا نفست اما سه دفعه

نظاره و بنظر ان جاوشه باید بست و امثال ان مثل نظرون یا بول انسان و خاکستر باک با سرکه
 و تربیت با روغن و مکره بنیت سرشیم ماهی و نافع داشتند و در تربیت و تربیت
 ترشیم باید کوشید و تقویت ان و معالجه ان بدستور مالخویا و جنون باید نمود و علاج
 خوردن ترشیمها و هوای سرد اجتناب باید نمود بسیار لازمست و تنقیه سودا و غلیظ
 باید نمود و این روی جالینوس فرموده که بهر کس داده شود خوف از آب نکند و باغش
 گردد سرطان نرینه و در طرف مس سرخ بقدری باید پوشه کرد که توان ساییده و در حرف
 حنطیا نافع جزو کند و جزو نم ساییده در ایامیکه روز سه شنبه باشد باب سرد بودیم
 شب تا اول نمایند و در تفریح و در تربیت و نشاط طبع سعی کند و حقنه باماء الشعیر
 کل سرخ و آب بک غرقه و لعاب بنر قنونا و امثال ان بسیار مفید است و باید از طرف
 فاندند که ابله بیند و وحشت نماید و هرگاه طرف آب پوست کفایت بوده باشد از
 ان آب اجتناب نکند و در آب کم نشستن و بول کردن بغایت مفید است و از غذاها
 پودری و لطیف و مرغ و بزه و غله و روغن کره و شیر و پالوده و حلای فستق و امثال ان
 تناول نمایند و شراب مزوج باب بسیار بغایت موافقت و سر را بروغن بنفشه و روغن
 و طب چرب کردن نافع است و استراحت و خواب بسیار فایده دارد و خوردن آب بود
 قهری و روی سد مثقال سه روز یا یک هفته اگر بجا است و آب پاز بدستور
 و در هر روز صد مثقال سه چهار دفعه بنوشد و آب نیل از حرمانست و خون سمه
 که بیلد و چین تمامه کباب کرده بخورند و چیزی از انواع نکند یا بخامصه تجربست
 جگرانشک دیوانه که او را کزیده کباب کند و بخورد نافع یافته اند و سبق ان نیز بر وضع
 جراحت بسیار موثر است و دواء الرراجح ما خاصه رافع جمیع مضرات و از جربات جمیع
 و چون ازان بنوشند اجسامی ان بول دفع شود شبیه بخیوان کوچک و عوام کوبند
 کان اینست که بچه های سگ است دواء الرراجح و زجاج قویه بزرگ که تیره کل کلک
 کوبند سرد و بالها و ماها انداخته یکم و عدس مقشر یکم و قنفل قرنفل و اینچنین سبیل
 نغز ان هر یک سبیل جزو مجموعا ساییده باب قرص سارند و هر دو دندک باب کم
 بنوشند ملاوی زخم سبیل و سگ غیور دیوانه و بوزینه و امثال ان یکشنبه روز ساز
 و ناک و غسل را با نمک که خلوط کرده روز سه بند ناپس عوام اسنود نما و نمایند و هر
 روز بر برای ضربت و سقطه و در جبهای دیگر خوب است و در روغن زیتون موم به

بالسويه استعمال نمایند و موضع پلنگ کونیه و بوزن اول بادویه جلد به خار کنند مانند
سکه و خاکستر و پیاز و عسل و بعد از آن با سرکه و نمک بشویند پس مرهم اسود معالج نماید
و بستن با قلابی تازه که دو نیم کرده باشند بغایت جاذب زخم سک و امثال دست دارد
با قلابا سرکه بدستور مؤثر و جاذب است و جهت زخم دندان انسان مفید است و شب
مخرق و بدستور کند را بوزن زیتون و شراب چینه کزیدن انسان نافع است و هرگاه
موضع کزیده حیوانات و دم کند طلای مرده سنگ دافع انس سوغالی غیوموش
غزناست و کوچیکتر از آن عرس و خاکستری رنگ و دندان سه طبقه ملایم یکدیگر
و چون بر میوانی مساط شود بر خصیان محسب و کزیدن آن با لوث در دشتاید
ابله کردن حوالی و یکاه هست مورث در امعاء و عسر بول و مداوی آن بستن قندهار
با سرکه با سیر و عاقر قرحا و تربک و امثال آن و اگر دم بهم رسد پوست ناز شیرین
پخته خاد نمایند مداوی زخم آلات زهر دار بدستور نیست که در سموم ملذذ است
و زهره مقنا علیس عجیب الاثر است و دم نکردن یا رفع سمیت با لکویه شویقه
تریاق فاروق و فاذهر و شستن موضع باب خاکستر چوبانجیر و نمک و حجامت
کردن آن و بستن ماهی تازه که شکو و دشت کافیه باشند و حلویات و گوشت سفید
و امثال آن حیوانی است مشهور بمحمل چهار دان حیوان معروفست که داخل
شود و میباید طولان بقدر شرب و انبوی آن سمت است و حادث شود از آن
وجع قلیل و سبکی شود علاج تقصید بزرگ و نمک کفیه است بر من تریاق و مسکه

خبات وقت الکتاب فی یوم شنبه دهم شهر حبیب المریب

بصحت

نفع دارد جدام را در ابتدا سرطان بحر کلف و نمش را نافعست طلای مستقی نافع
دارد طلای بهیق را و بر صرا و کلف را سلق اسود هرگاه طلا کنند با بیان داء الثعلب
و کلف را و عراند و ثالیله را و قویا را با عسل نفع دهد نفع طاهره من طلای آن
قبل در و شکله اسلح الحیه شدیدا التحفیف است نفع دارد داء الثعلب را طلای سفید
نفع دارد خون او بر بر صر حلاء سوسن سفید و نافع است نفع دارد کلف و شراب هرگاه
بشویند بان صورت واضح کند از شب بسیار طلا کردن آن بر پستان بر خصیه
کند از شحم جها را اهل مالیدن آن نفع دارد آثار قرحا و اتش و زخم و در آن سوغند
نعم الدوب نفع دارد داء الثعلب و شقایق النعمان سیاه کند مورا هرگاه مخلوط کند
و سفید شود و هرگاه طلا کنند با لای آن و فیران و سح و دفن کنند در نمک و آب جمل
سی خضاب اقل سودا سیاه کند در ساعده و نصف شود نیز قطع کند با لای اخیل و زهره
و سح و خاکستر آن با روغن بادام نفع دارد داء الثعلب و هرگاه بسوزانند طلا کنند
و شست که بر وید شیلو طلا کنند بر بهیق یا کربن شیطر ج هندی طلا کنند با سرکه بر بهیق و
نفع برب نافع است صابون طلا کنند با سرکه کهنه بهیق را و شراب میرزا و صوف طلای آن
سل را با زهره یکدازند بر شراب ماموی افتاده پس منع کنند از صدف سوخته آن را
حق است جدام را بدهد آثار قرحا و نفع هدهده طلا کنند بان کلف و شراب صدف سوخته
شت آن نفع دارد داء الثعلب و طلا طرف استعمال آن فطولا بر شیش میکشد از اطراف المعر
رگاه خار کند با سرکه نفع دارد داء الثعلب و عسل الفل منع کند قمل را و میکشد شیش را
کد کلف اطوفا با قسط و ملح از برای آثار ضربه باد غیانی عفن سوخته آن با اتش بخوشانند
نیتون تا آنکه بسوزد سیاه کند مورا و ثعلب دانه او را هرگاه بپایند و طلا کنند بهیق یا
نعم را میرزا نافع نفع دارد داء الثعلب و طلا عافش طلای آن بهیق را نافع است عری البود
رگاه بسوزانند قایم مقام توتیا در مداوی هر شک شپش عری السمل نفع دارد بر صرا هرگاه
نحوه ط کنند یا ادویه و داخل کنند در غره قاشا میرزا کلف را با سیاه هوا از شره و جوتوب
نفع کند آثار قرحا و خبیثه را با عسل و میویند مورا و داء الثعلب و داء الحیه و هرگاه
مخلوط سازند با رد سیلو و بسیار خوب در آن شپش عری و میویند سیاه و شراب نفع دارد جدام را فیله مر
چینه خادان آثار سیاه را بکشد در حالتیکه در شراب طلح داده باشند نفع دارد جدام را فیله مر

وادی که در آن
در آنجا که
در آنجا که
در آنجا که

۱۰۹۵۶۱
۱۰۹۵۶۱
۱۰۹۵۶۱
۱۰۹۵۶۱

وادی که در آن
در آنجا که
در آنجا که
در آنجا که

وادی که در آن
در آنجا که
در آنجا که
در آنجا که

وادی که در آن
در آنجا که
در آنجا که
در آنجا که

